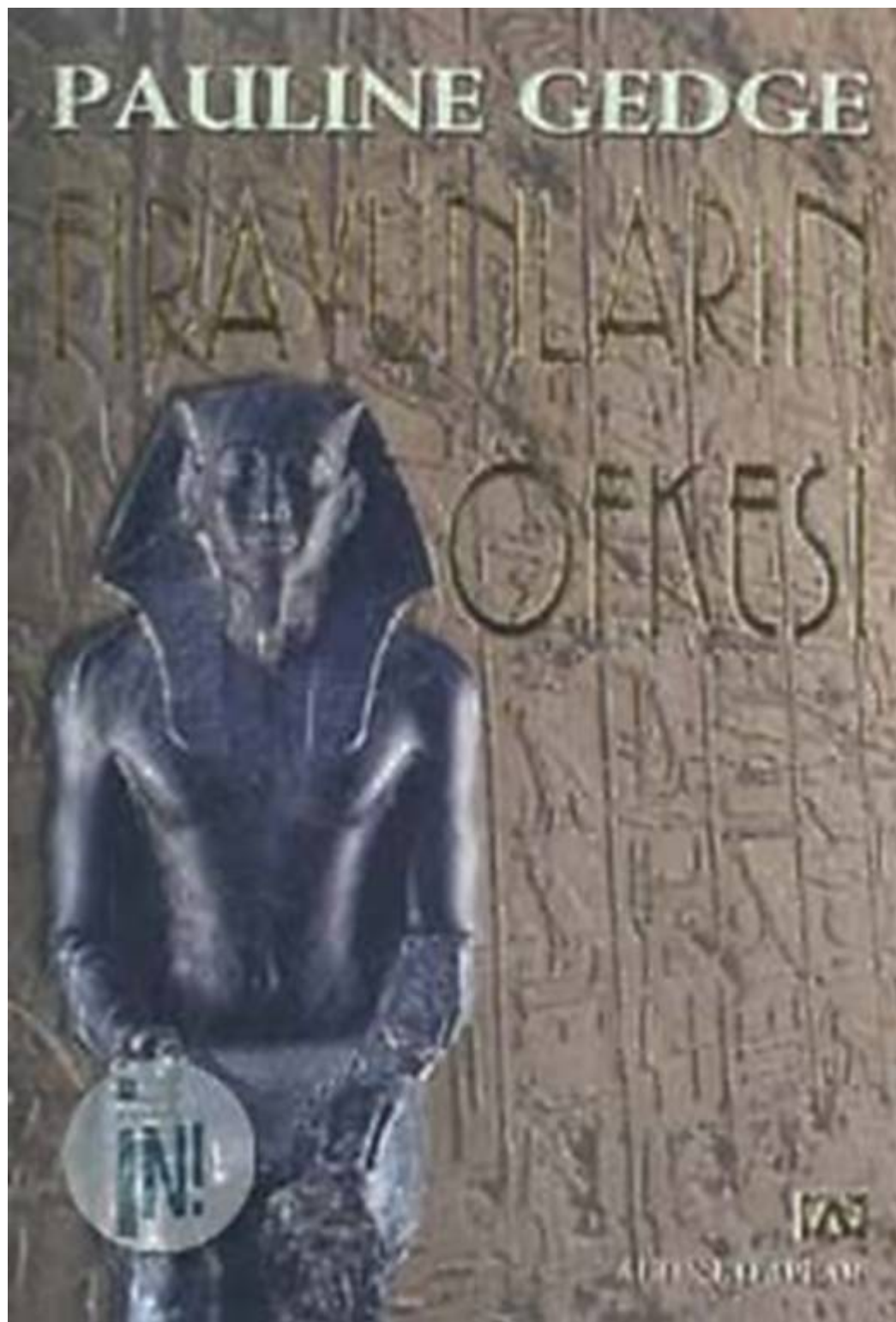

I

Her bölümün başında yer alan şiirler Margaret Murray'in Mısır Dini Şiirler (Connecticut: Greenwood Yayınları, 1980) ile Leonard Cot-trell'in Firavunların Denetimindeki Yaşam (Londra: Pan Books, 1955) adlı yapıtlarından alınmıştır.

Khaemwaset'in Eşi ve Çocukları

Khaemwaset: Prens. Ptah rahibi, On'un rahibi, büyücü ve doktor, Firavun İkinci Ramses'in dördüncü oğlu (hayatta olan üçüncü oğlu). Otuz yedi yaşında.

Nubnofret: Prenses. Khaemwaset'in karısı. Otuz beş yaşında.

Hori: Prens. Khaemwaset'in ikinci oğlu. Ptah rahibi. On dokuz yaşında.

Sheritra: Prenses. Khaemwaset'in kızı. On beş yaşında. Adı "Küçük Güneş" anlamındadır.

Khaemwaset'in Ailesi

İkinci Ramses: Yukarı ve Aşağı Mısır'ın Firavunu, Khaemwaset'in babası. Altmış dört yaşında.

Astnofert: Ramses'in kraliyet eşi ve kraliçe. Khaemwaset onun ikinci oğludur. Elli dokuz yaşında.

Ramses: Kraliyet prensi ve kraliyet vârisi. Astnofert'in büyük oğlu ve Khaemwaset'in ağabeyi. Kırk üç yaşında.

Si-Montu: Prens. Khaemwaset'in ağabeyi. Kırk iki yaşında. Suriyeli bir gemi kaptanının kızı olan Ben-Anath ile evlendiği için tahtın vârisi olamamıştır. Memphis'de bulunan babasının üzüm bağlarının başındadır.

Merenptah: Astnofert'in oğullarından biri. Khaemwaset'in küçük erkek kardeşi. Otuz bir yaşında.

- 9 -

Bint-Anath: Annesi Astnofert ile birlikte kraliçe. Khaemwaset'in küçük

kız kardeşi. Otuz altı yaşında. Meryet-Amun: İkinci Ramses'in birinci eşi olan Nefertari'nin kızı. İkinci derecede kraliçe. Yirmi beş yaşında.

Dostları

Sisenet: Memphis'de yaşayan Koptos'lu bir soylu. Kırk beş yaşında. Ttubui: Koptos'lu soylu bir kadın. Otuz beş yaşında. Harmin: Ttubui'nun oğlu. On sekiz yaşında.

Hizmetkârları

Amek: Khaemwaset'in korumalarının başı. İb: Khaemwaset'in kâhyası. Kasa: Khaemwaset'in oda hizmetkârı. Penbuy: Khaemwaset'in özel kâtibi.

Ptah-Seankh: Penbuy'un oğlu ve Khaemwaset'in kâtibi olarak halefi. Sunero: Fayum'daki Ninsu'da Khaemwaset'in ajanı. Wennufer: Abydos'da başrahip ve Khaemwaset'in arkadaşı. Antet Hori'nin erkek hizmetkârı ve sırdaşı. Wernuro: Nubnofret'in kadın hizmetkârı. Bakmut: Sheritra'nın kadın hizmetkârı ve arkadaşı. Ashahebsed: İkinci Ramses'in sakisi ve eski dostu. Amunmose: İkinci Ramses'in Memphis'deki hareminden sorumlu görevli.

Mısır Tanrılarının Kimliği

Amun - ya da Amun-Ra. Yukarı Mısır'da Thebes'de tapılan tanrı. "Tanrıların Efendisi" olarak bilinir. 18. sülale döneminden itibaren tüm firavunlar Amun'un kendilerinde varlık bulduğuna inanırlardı.

- 10 -

Apis - Kutsal boğa, bu tanrıya hem güneşin simgesi olduğu için, hem de Ptah'ın özünü içerdiğinden tapılırdı.

Atum - On'un hanedanlık öncesi güneş tanrısı.

Bast - Güneşin besleyici ve lütufkâr yanını simgeleyen kedi başlı tanrıça.

Horus - Şahin tanrı. Osiris'in oğlu. Her firavun unvanlarında bu adı kullanırdı.

Hu - Her varlıkla konuşan Ptah'ın Dili. Yaradılışın arkasındaki itici güçtü.

Isis - Osiris'in karısı. Set, Osiris'i kılıçtan geçirdiğinde Isis onun parçalara ayrılmış bedenini bir araya getirmiş ve onu sihirle yeniden yaşama döndürmüştü.

Ma'at - Adalet, gerçek ve düzenin simgesi. Tüy takan bir tanrıçayla simgelenmiştir.

Mut - Amun'un karısı. Kraliyet kadınlarının tanrıçası.

Nut - Gökyüzünün tanrıçası.

Osiris - Mısır'da özellikle sıradan insanların taptığı eski bereket tanrısı. Ölüler ülkesinin efendisi.

Ptah - Dünyanın tanrısı.

Ra - Güneş tanrısı.

Ser - Fırtına ve kargaşanın tanrısı. Osiris'i kılıçtan geçiren tanrı. Mısır tarihinin bazı dönemlerinde şeytanın kimlik bulduğu tanrı olarak da değerlendirilirdi. İkinci Ramses döneminde Set, çok önem kazanmıştı.

Shu - Toprağı gökyüzünden ayıran hava tanrısı.

Thoth - Tıp, büyü ve matematik tanrısı. Kâtiplerin efendisi ve yazının kâşifi. Zamanı ölçen tanrı.

- 11 -

Birinci Bölüm

'Selam sizlere, cenneti ve dünyayı terazisinin kefesinde ölçen Ruhlar Tapınağının tüm tanrıları!'

Havanın serinlemesi herkesi rahatlatmıştı. Khaemwaset, yerdeki gri kumların üstüne ayak basan tek kişi olduğunun bilincinde mezarın içine girmeden önce derin bir soluk alarak sıcak çöl rüzgârına doğru başını çevirdi. Dar ve küçük yolda dikkatle ilerledi. Mezar bin yıl önce mühürlenmişti. Bin yıl! Bin yıldan beri buradaki havayı soluyan tek canlı varlık benim. "İb!" diye seslendi. "Meşaleleri getir. Orada neyin düşünü kuruyorsun?" Kâhyası alçak sesle özür diledi. Khaemwaset çıplak ve tozlu ayaklarına çarpan küçük taşları itti. Köleler saygı dolu bir şekilde meşaleleri taşırlarken Ib, Khaemwaset'in yanına gelmiş saygıyla duruyordu.

"İyi misiniz, baba?" Hori'nin tenor sesi boş duvarlarda yankılandı. "Payanda ile desteklememiz gerekecek mi?"

Khaemwaset çevresine bir göz attı sonra da bağırarak, "Hayır," dedi. Az önceki neşesi hızla düş kırıklığına dönüşüyordu. Her şeyin ötesinde eski prenslerin bulundukları kutsal zemine ayak basan ilk kişi değildi. Kısa ve dar yerden dışarı çıktığında ve meşalelerin titrek alevleri arasında gördüklerinin bilincine vardığında mezarda soygun yapıldığını fark etmişti. Ölülerin dünyevi varlıklarını içeren kutular parçalanmış ve içleri boşaltılmıştı. O dönemin en iyi üzümlerinden yapılmış şaraplarla değerli yağların bulunduğu kavanozlar da ortada yoktu, yalnızca kutuların ve

- 13 -

kavanozların kırık mühürleriyle tek bir tıpa vardı. Khaemwaset'in ayaklarının dibinde basit desenli bir tabure, ayaklarında boğazlanmış ördek gravürleri olan tahta bir sandalye vardı. Ördekler boş gözlerle bakıyorlardı ve kıvrılmış boyunları sandalyenin oturma yerini oluşturmuştu. Sandalyenin arkasında ise Ptah'ın Dili vardı. Üstlerindeki desenleri kazınmış alçak iki yemek masasıyla duvara dayalı bir de yatak vardı. Dokunulmayan tek şey duvarlardaki altı resimdi. Siyah boyayla yapılmış olan bu resimler bir sonraki dünyada efendilerine hizmet etmek için kendilerini yaşama döndürecek büyüü bekliyor gibiydiler. Bu çalışmaların tümü de basit ve açık seçikti, ama buna rağmen güçlü bir etkileri vardı. Khaemwaset kendisinin hiç hoşlanmadığı, ama karısına çok hoş gelen görkemli evini düşünerek içini çekti.

"Penbuy," dedi elinde yazı tahtası ve kalem kutusuyla yanı başında duran kâtibine. "Duvardakileri yazmaya başlayabilirsin. Mümkün olabildiğince hata yapmamaya çalış ve lütfen eksik olan hiyeroglifleri kendi tahminlerin doğrultusunda doldurma. Aynaları taşıyan köle nerede?" Kapaklan çarpık olan büyük granit mezarları incelemek için başını çevirdiğinde, yaşamın dağınık bir sürüyü gütmeye benziyor, diye geçirdi içinden. Köleler mezarlardan ürküyorlar, karşı çıkmaya cesaret edemeyen hizmetkârların bile mühürler kırılırken üstlerini başlarını muskalarla donatıp dualar mırıldanarak içeri giriyorlar. Neyse ki, bugün endişelenmelerine gerek yok, diye geçirdi içinden mezarın üstündeki yazıları okuyabilmek için kölelerden biri meşaleyi mezarın üstüne doğru tutarken. O gün şanslıydılar. Benim şanslı günümse evrak ve fermanlarla dolu mezarı bulduğumda başlayacak. Kendi kendine gülümsedi ve yerinde doğruldu. "İb, marangozları çağır ve kırılmış olan parçaları tamir ettir. Sonra da yerlerine yerleştirsinler. Ayrıca taze yağlar ve kokularla dolu yeni kavanozlar da getirt. Burada ilginç bir şey olmadığına göre güneş batmadan

evlerimize dönebiliriz." Kâhyası eğilerek selam verdi. Prens holde ilerleyerek basamakları çıkmasını bekledi. Khaemwaset çıkışa doğru ilerledi, mezarın kapısını açmak için toprağı kazıyan kölelerinin kenara yığıldıkları taş ve moloz yığınlarının arasından geçti. Gözlerinin öyle güneşinin beyazlığına alışması için

- 14 -

bir süre bekledi. Gökyüzü masmaviydi. Güneş solunda uzanan uçsuz bucaksız çölün üstünde parlıyordu.

Sağında ise çıplak sütunlu, harap duvarlı, ölüm kenti Saqqara Vadisi uzanıyordu. Bir zamanların bu görkemli kenti şimdi terk edilmişti, ama hâlâ güzeldi. Açık bej renkli sütunları Khaemwaset'e üzerinde tek bir canlının bile yaşamadığı, insanı tedirgin eden bir çölü anımsatıyordu. Firavun Unas'ın piramidi, bu harap toprakları umursamaz bir şekilde gökyüzüne yükseliyordu. Khaemwaset bu piramidi birkaç yıl önce incelemişti. Piramidi onarıp kademeli taraflarını düzleştirmek, simetrik yüzünü beyaz kireçtaşıyla kaplattırmak istemişti. Ne var ki proje çok uzun zaman alacağından, fazla köle çalıştırmak gerekeceğinden ve işçilere ekmek, sebze ve şarap verebilmek için gereğinden fazla altın harcamak zorunda kalacağından projeden vazgeçmişti. Yine de piramidin varlığında insanı büyüleyen bir güç vardı. Khaemwaset, Yüce Firavun'un bu anıtını incelerken piramidin yüzünde herhangi bir adın yazılı olmadığını görünce becerikli ustalarına Unas adını yazdırdıktan sonra şunları da yazdırmayı ihmal etmemişti: "Majesteleri, sanatçıların ustabaşına, Setem rahibi Khaemwaset, Aşağı ve Yukarı Mısır'ın Kralı Unas'ın adına piramidin yüzünde rastlanılmadığından ve Setem rahibi Prens Khaemwaset Aşağı ve Yukarı Mısır krallarının anıtlarını restore etmekten çok hoşlandığından bu kitabeyi eklemeyi bir görev bilmiştir." Khaemwaset bu işlerle uğraşırken güneşin altında terlemeye başlamış ve gölgesini taşıyan köle koşarak yanına gelmişti. Dördüncü oğlunun bu garip tutkusuna karşı çıkmamış tersine onu desteklemiş olan Majesteleri İkinci Ramses, Ma'at Ra'nın beden bulduğu varlık, Setep-en-Ra kendisini de yücelten bu davranışı Tüm İnsanların Var Oluşlarının Tek Nedeni olarak oğlunu yürek-lendirmişti. Khaemwaset gölgesinin altında kendini daha iyi hissederek hizmetkârıyla birlikte kırmızı çadırlar ve halılarla kaplı alana doğru ağır ağır yaklaşırken korumaları da onu saygıyla selamlıyorlardı. Sandalyesi gölgelik bir yere yerleştirilmişti. Soğuk bira ve salata onu bekliyordu. Çadırında kendisi için hazırlanan sandalyeye çökercesine oturdu. Siyah birasından büyük bir yudum içtikten sonra kendisinin az önce bulunduğu karanlık deliğin içinde gözden kaybolan oğlu Hori'nin arkasından baktı.

- 15 -

Hori kısa bir süre sonra yeniden ortaya çıktı ve esmer ellerinde aletlerle omuzlarında toprak kavanozlar taşıyan hizmetkârları denetlemeye başladı.

Khaemwaset saray erkânının da Hori'yi izlediklerinin farkındaydı. Hori hiç kuşkusuz ailenin en güzel bireyi idi. Uzun boylu, yakışıklı delikanlıda asla kibirli ve soğuk bir hava yoktu. Uzun siyah kirpiklerinin süslediği iri siyah gözlerinde her zaman bir parlolu, bir yaşama sevincine rastlamak mümkündü. Çıkık elmacık kemiklerinin süslediği esmer yüzünde nedense her an bir şeyden incinecekmiş gibi duyarlı bir ifade vardı. On dokuz yaşındaki Hori gülümsediğinde gençlik fışkıran yüzüne yaşını gizleyen bir olgunluk ve buruk bir ifade yayılır ve bu, delikanlıyı daha da çekici yapardı. Büyük ellerinde de garip bir çekicilik hissedilirdi. Ellerini kullanmaktan çok hoşlanırdı, çocukluğunda sorularıyla öğretmenlerini ve bakıcılarını şaşırtırdı. Khaemwaset, Hori'nin de kendisi gibi eski mezar ve anıtlara ilgi göstermesinden, taşlara kazılmış kitabeleri ya da babasının topladığı evrağı deşifre etmesinden çok hoşnuttu. Kendini çok şanslı biri olarak görüyordu. Hori çok yetenekli ve becerikli bir yardımcıydı, öğrenmeye açtı, düzenleme yeteneği vardı. Babasıyla birlikte çıktıkları keşif gezilerinde babasına yardım etmekten her zaman çok hoşlanırdı.

Ama o gün herkesin gözlerini Hori'ye çevirmesinin nedenleri bunlar değildi. Hori çevresine yaydığı güçlü cinsel çekiciliğinin nedense farkında değildi. Khaemwaset bu etkiyi üzüntülü bir memnuniyetle izliyordu. Birasını yudumlarken ve salatasının kokusunu içine çekerken zavallı Sheritra, diye geçirdi içinden. Ah

benim zavallı küçük kızım, her zaman ağabeyinin gölgesi altında yaşamaya mahkûm oldun. Kıskançlık duymadan ya da acı çekmeden nasıl onu bu denli çok sevmeyi başarabiliyorsun? Bu sorunun yanıtı da hemen kendiliğinden gelmişti. Çünkü tanrılar sana yalın ve cömert bir yürek verirken Hori'ye de büyük bir olasılıkla kendisi kadar yakışıklı olan bencil ve acımasız erkeklerden kendisini soyutlayabilecek girişkenliği vermişlerdi.

Hizmetkârlar yanlarında bazı eşyalarla mezardan dışarı çıkıyorlardı. Hori bir kez daha mezarın karanlığına daldı. Hemen tepelerinde iki

- 16 -

atmaca sıcak ve ağır havada hareket etmeden duruyorlardı. Khaemwaset uykuya daldı.

Birkaç saat sonra çadırındaki yatağında uyandı, oda hizmetkârı Kasa, başına soğuk su döküp kuruladıktan sonra diğer hizmetkârlarının yaptıklarına bakmak için dışarı çıktı. Toprak, kum ve moloz yığınları mezar girişinin hemen yanı başında duruyordu ve işçiler hâlâ mezarı kazmayı-sürdürüyorlardı. Hori hem hizmetkârı, hem de arkadaşı olan Antef'le kayalardan birinin gölgesinde durmuş yüksek sesle konuşuyordu, ama söyledikleri anlaşılmıyordu. Ib ve Kasa, ölü prensin naaşı-nın yanına konulacak armağanların listesini içeren evrağı inceliyorlardı. Efendisinin çadırından çıktığını gören Penbuy, kolunun altında sıkıştırdığı bir deste papirüsle koşarak yanına geldi. Kendisine bira ile bir tabak şekerleme sunulan Khaemwaset eliyle bunları bir kenara koymalarını işaret etti kölelerine.

"İçeriye son bir kez daha baktıktan sonra bu prensin ka'sı için yiyecek sunmaya hazır olduğumu haber ver Ib'e," dedi. Penbuy saygı dolu bir tavırla uzaklaşırken güneşin altında mezarın girişine doğru yürüdü. Güneşin kırmızı ışınları kumun dört bir yanına yayılmış, çölü pembeye dönüştürmüştü.

Mezarın yanına yaklaşmasıyla birlikte işçiler bir adım gerileyerek eğilip onu selamladılar. Khaemwaset onları görmezden geldi. Kâtibine, "Belki bir şey yazdırmam gerekir, onun için sen de benimle gel," dedi başını çevirmeden ve yarı aralık kapıdan içeri girip holde yürümeye başladı.

Güneşin son ışıkları onu izledi, önünde uzanan güneşin ışıklarını bir an tutabilecek gibi hissetti kendini. Ne var ki, ışıklar tabutun bulunduğu küçük odaya ulaşamamıştı. Penbuy yalnızca yazı tahtasının aydınlıkta kaldığı eşikte durdu. Khaemwaset güneşin ışınlarıyla sonsuz sessizliğin ve karanlığın ikiye ayrıldığı alanda durup çevresine baktı. Köleler işlerini başarıyla tamamlamışlardı. Sandalye ile masalar onarılmış ve uzun yıllardır durduğu yere eski yerine konulmuştu. Yeni kavanozlar düzenli bir şekilde duvara sıralanmıştı. Resimler temizlenmiş,

- 17 -

Firavunların Öfkesi / F: 2

kimlikleri bilinmeyen hırsızların kirlettiği zemin yıkanmış ve süpürülmüştü.

Khaemwaset başını onaylarcasına salladıktan sonra tabuta yaklaştı, kapağın hemen yanındaki küçük deliğe parmağını soktu. Mezarın diğer bölümlerine oranla hava burada daha serindi. Delikten parmağını çekerken yüzükleri sert taşa çarptı. Beni mi izliyorsun, diye geçirdi içinden. Gözlerin bu yoğun karanlıkta beni bulmaya mı çalışıyor? Elini yavaşça tozlu tabutun üstünde gezdirdi. Hizmetkârların hiçbirisi bir tabutu yıkamaya yanaşmayacaktı ve kendisi de bu işi yapmayı unutmuştu. Karanlıkta hiçbir şey görmeden, hiçbir şey duymadan sargılarla sarılmış durumda yıllarca hareketsiz yatmak acaba ne mene bir şeydir, diye geçirdi içinden.

Khaemwaset uzunca bir süre orada öylece durarak acıma duygusu içinde mezarın havasını içine çekti. Güneşin son ışıkları kırmızıdan kıza dönüşürken büyük çağları ve geçmişi düşündü. Geçmişin bu tozlu yığınları arasında aslında tam olarak ne aradığını bilmiyordu. Aradığı, belki de bedenindeki soluğun, kalbinin atışlarının anlamıydı. Sevdiği ve saygı duyduğu tanrıların anlamlarını ortaya çıkarabilecekti. Bu, kesinlikle çocukluğundan beri tüm benliğini saran, ama adı belli olmayan bir şeye karşı hissedilen bir açlık, bir özlem gibiydi. Varlığının özündeki gizemli bir kaynak, gençliğinde ona yalnızlıktan söz eder dururdu. Ama ben yalnız değilim, mutsuz da değilim, diye geçirdi içinden, Penbuy kibar bir şekilde gitme zamanının geldiğini belirtmek istercesine öksürürken. Ailemi seviyorum, Firavun'umu, güzel ve kutsal Mısır'ımı da çok seviyorum. Zengin, başarılı ve hayatta istediklerini elde etmiş biriyim. Bu değil, bunların hiçbiri değil... Bir bunalım dalgası tüm benliğini sarmak üzereyken başını çevirdi.

"Pekâlâ, Penbuy. Mezarı mühürlesinler," dedi sert bir sesle. "Buradaki koku hoşuma gitmiyor, senin hoşuna gidiyor mu?" Penbuy, hayır, dercesine kararlı ve sabırsız bir tavırla başını salladı, sonra da kendisini ağır adımlarla izleyen Khaemwaset'in önünde hızla yürüdü. Tüm bu kazma işlemleri ağzında buruk bir tat bırakmıştı. Zamanı boşa harcamış gibi geliyordu. Mezar gravürlerinden ve evraktan çıkarmak istedi-

- 18-

ğim aslında geçmişin eski ve işe yaramaz bilgisi, diye geçirdi içinden, dışarı çıkıp, eğilerek kendisini selamlayan kölelerinin yanından geçerken. Arkasından gelen kazma ve kürek seslerini duydu. Eski dualar, eski büyüler, unutulmuş ayrıntılar Mısır'ın asaletine ilişkin geçmişi tamamlıyor, ama hiçbir şey bana yaşamın gizemini, her şeye hâkim olan gücü açıklayamıyor. Thoth'un evrağı nerede? Bu hazine hangi karanlık ve tozlu mezarda gizleniyor?

Güneş batmıştı. Serin, kadife benzeri gökyüzünde birkaç yıldız belirmişti ve beraberindekiler yeni yakılan meşalelerin alevleri altında sohbet edip gülüşüyorlardı. Khaemwaset bir an önce oradan uzaklaşmak istedi. Ib'e işaret ederek hızlı adımlarla çadırına doğru gitti. Yatağının yanındaki küçük masanın üstündeki yağ lambası yanmış, çevresinde sarı gölgeler oluşturmuştu. Khaemwaset çadırından içeri girer girmez parfümlü havayı soludu. "Hori'ye kaftanımı giymesini söyle," dedi Khaemwaset. "Ve bana da yardımcı rahip giysisini getir. Adanacak yiyecekler kutsandı mı?"

"Evet," diye karşılık verdi Ib. "Prens Hori duaya başladı. Ekselansları giyinmeden önce yıkanmak isterler mi?" Khaemwaset başını salladı.

"Hayır. Rahip yardımcısını gönder, ben de dinsel arınmayı yöneteceğim. Bu kadar yeter."

Bir süre bekledikten sonra Kasa elinde siyah sarı çizgili yardımcı rahip giysisiyle içeri girdi ve giysisi saygıyla efendisine uzattı. Rahip yardımcılardan biri kokulu suyla dolu gümüş ibriği prene uzatır ve soyunmasına yardım ederken bakışlarını yere indirdi. Khaemwaset ciddi bir ifadeyle dinsel arınma törenine başladı. Yardımcı rahibin tekrarlattığı uygun duaları mırıldandı, daha sonra da çadırlardan gelen tütüsülerin kokulan duyuldu.

Khaemwaset artık hazırды. Rahip yardımcısı saygıyla eğildi, ibriği aldı ve çekildi. Kasa rahip giysisini giydirirken Khaemwaset kollarını yukarı kaldırdı. Birlikte dışarı çıktılar. Dışarda Ptah rahibi olan Hori elinde dumanları çıkan buhurdanlıkla bekliyordu, bir kenarda da prensin

- 19-

mezarını açıp ka'sını rahatsız ettikleri için bir özür niteliğinde altın tabakların içinde yiyecekler duruyordu.

Küçük kalabalık mezarın girişine doğru ağır adımlarla ilerlemeye başladı. Köleler yere kapanmışlardı. Khaemwaset bir adım öne çıkarak oğlunun elindeki buhurdanlığı aldı, ölümün koruyuculuğuna dualar etti, bir yandan da kutsal mezarı açma cüretine rağmen prensin ka'sının kendilerini cezalandırmayışına seviniyordu. Hava artık iyice kararmıştı. Khaemwaset, saygıyla dua eden adamlarına baktı. Aynı töreni yüzlerce kez yönetmişti ve hiçbirinde de ölümler onu tedirgin etmemiş, huzurunu kaçınmamışlardı. Aslında özenle yaptığı onarımlar ve yiyecek sunmasının sonucunda yıllar önce ölmüş ve çoktan unutulmuş ka'lar ne kendisini, ne de sevdiklerini tedirgin etmişlerdi.

Tören uzun sürmedi. Kapanış sözcükleri serin alacakaranlıkta çınladı. Sonunda Khaemwaset tören gıysisinin çıkarılması için Hori'nin yanında çömeldi ve Kasa onun adaleli bedenine beyaz kiltini ve taşlarla süslü göğüslüğünü giydiren yerinde doğruldu. Gözleri yorgunluktan kapanıyordu. "Eve geliyor musun?" diye sordu Hori'ye, Kasa tahtirevan taşıyıcılarını çağırmak için yanlarından uzaklaştığında.

Hori başını iki yana salladı. "Bugünkü bulguların dosyalanması için Penbuy'a yardım etmemi istemezseniz gelirim," diye karşılık verdi. "Hava o kadar güzel ki, Antefle balık avlamaya karar verdik."

"Yanına bir koruma al," dedi Khaemwaset. Hori gülümseyerek babasının yanından uzaklaştı.

Memphis kenti, yüksek Saqqara vadisinden oldukça uzaktı. Hurma ağaçlarıyla kaplı alandan aşağı inecekler, suyu kurutulmuş kanaldan prensin korumalarının elindeki meşalelerin yardımıyla geçeceklerdi. Khaemwaset tahtirevanında yastıkların üstüne oturmuştu. Bu çok sevdiği kenti alacakaranlıkla izlemek için tahtirevanının perdelerini araladı. Memphis uzun bir dönemden beri Mısır'ın hem gözde, hem de en kutsal yerleşim bölgelerinden biriydi. Bu kentte iki bin yıldan beri evrenin yaradanı tanrı Ptah'a tapılırdı. Birçok kral burada yaşamını sürdürdüğünden her sokakta bir zarafet ve soyluluk havasına tanık olunurdu.

20 -

Kentin eski özellikleri hâlâ görülebilir nitelikteydi. Bir zamanlar tüm nüfusu içine alan Menes'in Beyaz Duvarı büyüyen kentin ortasındaki çölün içinde kalmıştı ve tüm ülkenin varsıllarıyla yoksulları bu duvarı görmeye gelirlerdi.

Ülkeyi baştan sona dolaşmak, zaman geçirmek için ulusal bir alışkanlık haline dönüşmüştü, ama bunu da yalnızca varlıklı kişiler yapabiliyordu. Tahtirevanını taşıyan köleler hurma ağaçlarıyla kaplı alana girdiklerinde Khaemwaset kendi kendine gülümsedi. Alacakaranlıkta büyük ve iri ağaçlar gökyüzüne doğru uzanıyordu. Kendisinin dar görüşlü bir kararlılıkla değerlendirdiği tarih yerine, eski kralların gerçekleştirdiği mucizelerle, trajediler ve zaferlerle sergiledikleri kişilikleri içeren öykülerle dolu tarih, soylu kişiler arasında oldukça revaçtaydı. Memphis pazarlarını dolduran seyyar satıcılar, zengin tüccarlarla soylulara yüz hatta bin yıl önceki saray rezaletlerine ilişkin öyküleri satmak için birbirleriyle yarışıyorlardı. İnsanlar taş yığınlarına kendi adlarını kazıyorlar, zaman zaman da Beyaz Duvara, Ptah tapınağının dış avlusuna ve hatta eski Ankh-tawy mahallesindeki kral tapınaklarının kapılarına bile kendi yorumlarını içeren yazıları yazmaktan kaçınmıyorlardı.

Khaemwaset iriyarı Hurrian'lıları kentin anıtlarını korumaları için işe almaya başlamıştı. Anıtlara zarar verenlerin yakalandıklarında cezalandırılmalarını emretmiş ve babası saygıdeğer Ramses de buna karşı çıkmamıştı. Babam büyük bir olasılıkla bu anıtları benim kadar önemsemediği için karşı çıkmamıştı, diye geçirdi içinden Khaemwaset, ağaçlıklı alandan uzaklaşırken. Karanlık gökyüzü şimdi daha belirgindi. Kendi anıtlarını dikmek ve atalarının çalışmalarını yeniden ortaya çıkarmaktan başka bir şey düşünmüyordu.

Sevgili babacığım, diye geçirdi içinden alaylı bir şekilde Khaemwaset. Acımasız, saldırgan ve düzenbaz olmakla birlikte yine de size çok yakışan tanrısal bir cömertliğiniz var. Bana da çok cömert davrandınız.

Bizim harikalarımıza ilişkin yabancı soylulardan acaba ne kadar şikâyet aldınız, doğrusu çok merak ediyorum. Memphis nüfusunun üçte birini yabancılar oluşturuyor. Bu yabancıların tümü de güçlü ekonomimize ve başarılı hiyerarşimize hayran. Keşke bu yabancıları bu

- 21 -

denli çok sevmeseydiniz. Gecenin karanlığı kentin turuncu ışıkları altında aydınlanmaya başlamıştı. Elinde meşalesiyle gece duasına gidip gelen rahiplerle dolu Ankh-tawy mahallesi arkalarında kalmıştı. Hemen ötesinde tozlu sütunlarla dolu tanrının yüce evi tarafından denetlenen Ptah mahallesi ve onun hemen arkasında da Nil Nehri'ne akan iki kanallı Firavun'un Mahallesi ve sarayı uzanıyordu. Dönem dönem yeni firavunlar tarafından onarılan bu mahalle ve sarayı Ramses yeniden eskisine uygun bir şekilde restore ettirmişti. Dokları ve ambarları yeniden elden geçmişti.

Beyaz Duvar kalesi Khaemwaset'in sağında kalmıştı ve Khaem-waset, tahtirevan taşıyıcıları hem kendisinin, hem de birçok soylunun evinin bulunduğu Duvarların Kuzeyine sapsmadan önce bu yüksek ve gri renkli kaleye bir bakış fırlattı. Burası kentin gürültüsünden, Filistin-li'lerin, Hurrian'lıların, Keftiu'luların, Khatti'lilerin ve diğer barbarların yaşadığı, Baal ile Astarte türbelerine tapanların ve Mısır'la ticaret yapanların yaşadığı Kuzey mahallesinden gelen kötü kokulardan uzaktaydı.

Khaemwaset yabancı soyluları kendi evlerinde, Duvarların Kuzeyinde sıklıkla ziyaret ederdi. Babası hükümet işlerinde özellikle Khaemwaset'in yaşamayı yeğlediği burada Memphis'deki işlerde oğluna güvenirdi. Ülkenin önde gelen doktorları, Sami'ler ona sıklıkla akıl danışmaya gelirlerdi, ama Khaemwaset onlardan pek hoşlanmazdı. Ona göre bu insanlar ülkenin temiz havasını kirletiyor, Mısır'ın sadık ve güçlü tanrılarını yok sayarak kendi garip tanrılarının kokuşmuşluklarını beraberlerinde getiriyor, egzotik kültürleri, ahlaki ve ticareti zehirliyorlardı. Baal ve Astarte, sarayda revaçtaydı ve Sami adlarına sıklıkla rastlanılıyordu, hatta bu modaya her sınıftan tipik Mısır ailelerinde de rastlamak olasıydı. Sami'lerle evlilik de yaygındı. Firavun'un en yakın arkadaşı Ashahebsed de sessiz sakin bir Sami'ydi. Kraliyet ailesinin bir bireyi olarak yetiştirilmiş olan Khaemwaset gerçek duygularının ayırımına varmayı öğrenmiş ve bunu davranışlarında hiç zorluk çekmeden uygulamaya başlamıştı. Artık Ramses-Ashahebsed olarak çağrılmayı yeğleyen bu kişiyle yakın iş ilişkilerine girmiş ve yazılı evrağın

- 22 -

dışında ona ön adıyla yani Ramses diye hitap etmemeye özen göstermişti.

Neith tapınağı artık arkasında kalmıştı ve tahtirevanı taşıyan köleler yorgunluktan yavaşlamışlardı. Sokaklar meşalelerin alevleriyle aydınlatılmıştı. Khaemwaset gece nöbetçisinin emirlerine ve ona karşılık veren askerlerinin sesine kulak verirken yerinde hafifçe doğruldu. Ara sıra kâhyası Ramose sokaklardaki halkı uyartıyor ve halk yere kapanarak Khaemwaset'i selamlıyordu. Ne var ki, sokaklar kalabalık değildi. Halkın birçoğu evinde ya yemeğini yiyor ya da akşam ziyaretlerine hazırlanıyordu, kentin gece yaşamı henüz başlamamıştı.

Khaemwaset kapıcısının sesini duydu ve hemen arkasından da bahçe kapısı açıldı. Tahtirevanı içeri girerken korumaları yüksek kulübelerinden çıkarak onu selamladılar ve bahçe kapısı, arkasından kapandı. "Beni yere indirin," diye seslendi. "Yürümek istiyorum." Köleler tahtirevanı yere indirdiler, Khaemwaset indi ve askerleriyle Ramose'yi başını sallayarak yanına çağırdı. Arka bahçeye uzanan ve diğer yollarla kesişen yolda ilerledi. Balık havuzuna ve fundalığa doğru uzanan yollardan biri meşalelerin altında aydınlıkta kalıyordu. Ama solundaki mutfığa, ambarlara, hizmetkârların odalarına ve Khaemwaset'in cariyelerinin yaşadığı eve giden yol karanlıkta kalmıştı. Artık fazla cariyesi yoktu ve kendisi de çok ender olarak onları ziyarete gidiyor ve içlerinden birini yatağına çağırıyordu. Karısı Nubnofret evin işlerini büyük bir başarıyla üstlenmişti ve Khaemwaset de tek başına kalmıştı.

Yol artık evinin duvarının gölgesi altında uzanıyordu ve ana girişin hemen yanındaki köşede, üstünde sivri gagalarında yosunlar taşıyan parlak kırmızı ve mavi renklerde kuşların olduğu beyaz sütunlar vardı. Yol, Khaemwaset'in bakımlı çimlerine uzanıyordu ve her iki yanında da firavuninciri ağaçları vardı. Yolun diğer yollarla kesiştiği noktada Khaemwaset durdu, bakışlarını Nil Nehri'ne çevirerek havayı soludu. Burası Akhet'in sonuydu. Nehrin suları hâlâ yüksekti, verimliliğin kahverengi ve mavi renklerdeki akıntısı görülüyordu, ama yağmur mevsiminden sonra sular kıyıya çekilmiş ve köylüler de topraktan ürünleri toplamaya başlamışlardı. Kanalların her iki kıyısına dizilmiş hurma,

-23-

akasya ve firavuninciri ağaçları yeni yapraklar vermiş, çiçekler açmış ve insanların burun deliklerini güzel kokularla doldurmaya başlamıştı. Khaemwaset bu yapraklarla çiçekleri göremiyordu, ama kokularını duyuyordu.

Nehrin üstünde parlayan yeni doğan aya baktı. Hafif rüzgârda ağaçların dalları sallanıyordu. Nehrin kıyısına uzanan basamaklar sessiz ve huzur doluydu. Birden arkadaşı Antefle balık avlayan, dedikodu yapan, yıldızları izleyen Hori'yi kışkandığını fark etti. Küçük havuzun sesi kulaklarına bir müzik gibi geldi. Maymunları hâlâ günün sıcaklığını koruyan taş küvetin altında oynuyorlardı. "Bu akşam ben de nehirde dolaşmak isterdim," dedi Khaemwaset kendisini sabırla bekleyen maiyetine. "Ama ne yazık ki, yokluğumda nelerin olup bittiğini görmek zorundayım." içinden nehirde geçirebileceği bir saatin kendisine fazla bir şey veremeyeceğini düşündü. Ciğerleri mezarın tozunu ve kirli havasını solumaktan yorulmuştu ve ayakları da ağrıyordu. Yatağına uzanıp bir masaj yaptırdıktan sonra derin bir uyku çekmek iyi gelecekti. "Ramose," diye seslendi kâhyasına. "Karıma geri döndüğümü ve odamda olacağımı'söyle. Eğer Penbuy'un tahtırevanı gelmişse yokluğumda Delta'dan gelmiş olan mektupları görmek isterim. Ib'e karnımın çok acıktığını ve hemen bir şeyler yemek istediğimi söyle. Kasa bana masaj yapmadan önce Penbuy'la görüşmemin bitmesini beklesin. Amek?" Korumalarının başı yanına yaklaşarak eğilip selam verdi. "Bu akşam dışarı çıkmayacağım. Askerlerini gönderebilirsin." Karşılık beklemeden hızlı adımlarla sütunlarının altında ilerledi.

Konukların kabul edildiği ve eğlendirildiği, siyah ve beyaz mermerli, duvarlarında kendisinin ve ailesinin balık avlarken ya da gölgeliklerinin altında bahçede dinlenirken betimlenmiş gravürleriyle dolu büyük kabul odası serindi. Evi inşa ettirirken geleneksel beyaz, siyah, mavi ve kırmızı renklerin kullanılmasında ısrar etmişti. Konukları için yaptırdığı mobilyalar da Lübnan sedir ağacından yapılmıştı.

Bu salonun döşenmesi sırasında karısının karşı çıkmalarına kulak aşmamayı başarmıştı. Karısı, konukların yüce prensin, rahip yardımcısı, Firavun'un oğlu ve Mısır'ın gelecekteki yöneticisi Khaemwaset'in

- 24 -

zevksiz biri olduğunu düşüncelerini istemediği için vargüciyle karşı çıkmasına karşın kocasına söz geçiremeyeceğini anlayınca pes etmek zorunda kalmıştı.

"Ben Mısır Firavun'unun oğluyum," diye beklenmedik bir şekilde bağınmıştı Khaemwaset karısına. "Ve Mısır tam olarak sayısını kimsenin bilmediği binlerce yıldan bu yana tüm dünyaya moda, hükümet ve diplomasi konularında örnek olmuştur! Hizmetkârlarım safkan Mısırlıdır ve ailem yabancı paralı askerler tarafından değil yine safkan Mısır birlikleri tarafından korunmaktadır! Evim tipik bir Mısır tapınağı niteliğinde olacaktır, Sami'lerin genelevleri gibi değil!"

"Senin evin bir Mısır mozalesine benziyor," diye karşılık vermişti Nubnofret buz gibi bir ifadeyle ve kocasının öfkesini görmezden gelerek. "Ve ben de Mumya Khaemwaset'in karısı olarak tanınmak

istemiyorum. Yabancı konuklarımıza yanlış bir izlenim vermek istemiyorum. Burası bir müze değil." Harmanisine sıkıca sarılmış ve bir elini boynundaki altın kolyesine götürmüştü.

"Ve ben de karımın bu şekilde değerlendirilmesini istemiyorum," diye haykırmıştı Khaemwaset. "Kendine bir bak, Nubnofret! Sen damarlarında mavi kan akan soylu bir prensessin ama Suriye'den geldiğin için herkesin kendi bahçesinde yetiştirmek istediği gelincikler gibi volanlı ve farbalalı giysilerle ortalıkta dolaşıyorsun. Ve şu renge bak! Mor! Ne kadar iğrenç!"

"Sen geri kafalı ve tutucu bir insansın! Canım ne isterse onu giyerim. İçimizden birinin dış görünüşüne özen göstermesi gerek. Kraliyet ailesinden geldiğini söylemeden önce Khatti'lilerin, Suriyelilerin ve Libyalıların eşlerine hoşça vakit geçirtirken senin onların kocalarıyla iş görüşmeleri yaptığını hatırlatmak isterim. Mısır çok güçlü bir ülkedir, bunu asla aklından çıkarma. Bu adamların eşleri senin asla unutulmayacak bir güce sahip olduğunun bilinciyle evimden ayrılıyorlar."

"Bunu zaten biliyorlar," diye tslamıştı Khaemwaset. "Ense köklerinde soluğumu duymadan hiçbir şey yapamazlar."

"Ve sen de benim olağanüstü organizasyonlarım olmadan bir şey yapamazsın." Her zamanki gibi son sözü yine Nubnofret söylemiş,

- 25 -

odadan kalçalarını sallayarak hisımla dışarı çıkmıştı. Nubnofret sevecen ama aynı zamanda da dünyanın en inatçı kadınlarından biri, diye düşündü Khaemwaset kabul salonunun önünden geçip sağ taraftaki dairesine doğru giderken. Kabul odasındaki dekorasyonda söz sahibi olamayan Nubnofret evin geri kalan bölümlerini istediği gibi döşemişti. Khaemwaset zaman zaman bir antikacı dükkânında yaşıyormuş gibi bir duyguya kapılmaktan kendini alamazdı. Dünyanın her tarafından gelmiş, işe yaramaz birçok eşyayla, ama yine de zevkli bir şekilde doldurulmuştu evin tüm odaları. Aslında fazla eşyadan hoşlanmayan Khaemwaset'in bu evde zaman zaman içi daralırdı.

Karısı yalnızca özel çalışma odasının döşenmesine karışmamıştı. Oda her zaman dağınıktı ama Penbuy hemen yanındaki evrakla dolu kitaplık odasını her zaman düzenli tutardı. Khaemwaset bunaldığında bu çalışma odasına kapanır ve burada huzur bulurdu.

Yatak odasının kapalı kapılarının önünden geçti, uykulu gözlerle taburede oturan hizmetkârı yerinden fırlayıp onu selamladı ve çalışma odasına doğru gitti. Çalışma odasındaki kaymak taşından yapılmış lambalar yanıyordu. Sandalyesi hafifçe geri çekilmiş oturmasını bekliyordu. Derin bir soluk alıp tam masanın başına oturacaktı ki Ib içeri girip selam verdi. Masanın üstüne doldurulmuş kaz, kızarmış balık ve taze salatalıktan oluşan yemeklerle Khaemwaset'in Memphis dışındaki üzüm bağlarından elde edilen bir şişe şarapla dolu tepsiyi saygıyla koydu. Khaemwaset eliyle dışarı çıkmasını işaret ettikten sonra büyük bir iştahla yemeğini yemeğe koyuldu. Penbuy'un geldiği haber verildiğinde yemeğini bitirmek üzereydi. Kâtip masanın üstüne bir evrak tomarı koyduğunda kalbi hızla çarpmaya başlamıştı. "Sakın bana evlilik anlaşmasının yeniden bozulduğunu söyleme," diye homurdandı.

Penbuy selamının ortasında başını evet dercesine sallamayı başardı. Telaşla yere bağdaş kurarak oturdu ve yazı tahtasını bacaklarının arasına sıkıştırdı. "Ne yazık ki, evet, prens. Yemeğinizi bitirirken ev-rağı okumamı ister misiniz?" Khaemwaset ona yanıt verircesine bir ifadeyle baktıktan sonra yemeğine döndü. "Başla," diye emretti.

-26-

Penbuy rulo olmuş evrağı açtı. "Ma'at'ın Yüce Boğası, Set'in Oğlu, Ma-at-Ra, Setep-en-Ra Ramses, sevgili oğlu Khaemwaset'i selamlar. Pi-Ramses Sarayı'na bir an önce dönmen gerek. Khatti vergilerinin yanı sıra Yüce Boğa için gelecek olan Khatti geliniyle ve şu anda Hat-tusil Sarayı'nda bulunan elçimiz Huy'dan gelen mektupla yakından ilgilenmen gerekmektedir. Shu yolundan derhal kuzeye gelmelisin." Penbuy başını kaldırıp baktı. "Evrak kraliyet mührüyle mühürlenmiş," dedi evrağı yeniden rulo yaparken. Evrağı bir kenara koyarak kalemine uzandı. "Yanıt vermek istiyor musunuz, prens?"

Khaemwaset parmaklarını su çanağında yıkadı, sonra da kollarını göğsünün altında kavuşturarak arkasına yaslandı. Khatti ile Mısır arasındaki savaş yirmi sekiz yıldan beri sürüyordu ve yasal barış antlaşması on iki yıl önce imzalanmıştı. Kadesh'deki son savaş neredeyse Mısır'ın bağımsızlığının sonu olacaktı. Buna yeteneksiz casusların bir dizi küçük, ama çok önemli yanlış bilgileri, askeri birliklerin yanlış yerlerde konuşlandırılmaları ve beceriksiz komutanlar neden olmuştu. Ancak Ramses hâlâ büyük bir inatla bu savaşın tüm anıtlarda savaşta büyük bir başarı elde etmişçesine tapınıklarda simgelenmesinde ısrar etmişti. Aslında Khatti ordusu olağanüstü bir başarıyla güçlü Mısır ordusunu pusuya düşürmüştü ve her iki taraf için de büyük bir bozguna neden olmuştu. Savaş her iki tarafı da kısıvrak yakalamıştı. Hiçbir taraf bir şey kazanamamıştı.

On dört yıl sonra her iki tarafın da öfkesi yatıştığında Büyük Antlaşma imzalanmış, mühürlenmiş ve Karnak'da sergilenmişti. Ama yine de Ramses, Kadesh olayını Mısır'ın bir zaferi ve Khatti'nin bozgunu olarak ve antlaşmayı da Muwattalis'in açısından çaresizlikle imzalanan bir antlaşma olarak değerlendirme konusunda diretmişti.

Şimdiyse, Hattusil'in oğlu Muwattalis kızlarından birini Ramses'e vererek iki büyük güç arasında dostça bir ilişki kurmaya çalışıyordu, ama kibirli Ramses, aynı zamanda tanrı olan bir yöneticinin açısından bunu bir zayıflık gösterisi olarak değerlendiriyor ve bu davranışı da ödün vermek ve teslim olmak diye nitelendiriyordu. Khatti'liler son zamanlarda ölümcül bir kuraklık yaşamışlardı. Bundan ötürü de güçlerini

-27-

yitirmişlerdi. Mısır'ın bu geçici durumdan yararlanmasından ve ülkelerini soyup soğana çevirmesinden korkuyorlardı. Dolayısıyla politik bir evlilik sözleşmesi aracılığıyla Ramses'in elini kolunu bağlamak için can atıyorlardı.

Khaemwaset kafasında babasına bir yanıt tasarlamıştı ama Hattu-sil, Ramses'e altın, gümüş, birçok maden cevheri, sayısız at, sığır, keçi ve kuzudan oluşmuş bir çeyiz de önermişti. Hem Khaemwaset hem de Mısır saray erkânı Hattusil'in tüm Khatti'yi güzel kıızıyla birlikte Mısır'a getirmeye hazırlandığını düşünüyorlardı. Ramses bu öneriye karşı çıkmamıştı. Bunu, Kadesh'de neden oldukları bozgunun bedeli olarak değerlendiriyordu.

"Prens?" dedi Penbuy yumuşak bir sesle.

Khaemwaset kendini topladı ve özür diledi. "Bağışla beni, Penbuy. Yazmaya başlayabilirsin. Babamın tüm unvanlarını hatasız sayamayacağım için her zamanki selamlamalarla başla. Sonra da şöyle devam et: "Saygıdeğer Efendimin çağrısı üzerine majestelerinin evliliğine yardım etmek amacıyla bir an önce Pi-Ramses'de olmaya çalışacağım. Majesteleri eğer çeyiz anlaşmalarını bana, değersiz oğluna bırakırlar ve sizin kutsal, ama hiç kuşkusuz kavgacı görüşlerinizin un çorbasını ısıtmasından vazgeçerseniz içilebilecek bir çorba yakında servis edilebilir. Bu mektupla birlikte size, Set'in Oğlu'na sevgilerimi ve saygılarımı sunarım..." Khaemwaset arkasına yaslandı. "Mektubu haberciye vermesi için Ramose'ye ver. Beceriksiz ve ağır hareket eden bir ulağa versin." Penbuy hafifçe gülümsedi. "Prens, gerçekten de bunun bu kadar...

bu kadar... olması mı gerekiyordu?"

"İçten?" diye tamamladı onun sözlerini Khaemwaset. "Mektuplarımı eleştirmen için sana para ödemiyorum, küstah adam, yalnızca mektuplarımı imla hatası yapmadan doğru dürüst yazman için para ödüyorum. Mektubu ver de mühürümü basayım."

Penbuy yerinden kalkıp prensi selamladıktan sonra mektubu masanın üstüne koydu.

Kapı rüzgâr gibi açılıp içeri Nubnofret girdiğinde Khaemwaset yüzüğünü mühürden henüz çekmişti. Penbuy hemen eğilip selam vere-

- 28 -

rek dışarı çıktı. Nubnofret onu görmezden gelerek kocasına yaklaştı ve yanağına bir öpücük kondurdu. Nubnofret'in oda hizmetkârı Wer-nuro odanın bir köşesinde başı öne eğik duruyordu. Khaemwaset gülümsemesini saklamaya çalışıp yerinde doğrulurken içinden belki de yüzüncü kez Nubnofret'in hizmetkârlarını nasıl da disiplinli yetiştirmeyi başarabildiğini düşünüyordu.

"Yemeğini yemişsin," dedi karısı. Üstünde evde konuklar olmadığı zaman giymekten hoşlandığı uzun ve bol bir harmani vardı. Sağ kulağına iri altın bir küpe takmıştı ve küpesi boyalı yüzünü Khaemwaset'e doğru kaldırırken sallanıyordu. Peruksuzdu, çenesine kadar inen kı-zıl-kahverengi saçları yüzünü çok hoş bir şekilde çerçeveliyordu. Dudaklarına turuncu kına sürmüş, gözkapaklarına da yeşil tozlar serpiş-tirmişti.

Otuz beş yaşında, hâlâ güzel bir kadındı. Şakaklarındaki çizgileri siyah rastıkla örterdi. Ama yine de ağzının kenarında dudaklarının hemen üstünde bir iki çizgi oluşmuştu. Yine de şehvetli görünüşünden bir şey yitmemişti. Sivri dilli, sağduyulu ve esprili bir kadındı. Evin işleriyle ilgilenir, hizmetkârları eğitir, kocasını eğlendirir ve görevlerine bağlı bir kadın gibi de çocuklarını yetiştirirdi. Kocasına her zaman sadık bir kadındı ve Khaemwaset bundan ötürü karısına minnettardı. Sivri diline rağmen karısının kendisini içtenlikle sevdiğini bilirdi. Yirmi bir yıldan beri evliydi ve evlilikleri güven içersinde sürüyordu. "Bugün şansın yaver gitti mi, Khaemwaset?" Başını hayır dercesine salladı, karısının bu soruyu ilgiden değil salt kibarlık olsun diye sorduğunu biliyordu. Kocasının bu davranışını kraliyet kanı taşıyan birinin hobisi olarak değerlendirirdi. "Hayır gitmedi," diye karşılık vererek karısının öptüğü yere parmağının ucuyla dokununca eline kına bulaştı. "Oldukça eski bir mezardı, ama hem su hem de hırsızlar mezara bir hayli zarar vermişlerdi. Bu iki felaketin ne zaman olduğunu söylemek neredeyse olanaksız. Penbuy birkaç evra-ğı inceledi ve şu anda onları kitaplığa yerleştirmiştir bile, ama yeni bir Şey öğrenemedim."

-29-

"Buna üzıldüm," dedi içten bir tavırla, sonra bakışlarını Khaemwa-set'in elindeki evrağa çevirdi. "Delta'dan bir haber mi var? Evlilik cen-netinde sorunlar mı çıkmış?" Karşılıklı gülümsediler. "Firavun planlarını gerçekleştirinceye dek belki de bir süreliğine Pi-Ramses Saray'ına gitsek iyi olacak. Gemiyle yolculuk etmeyeli uzun zaman oldu."

Khaemwaset birden içinin sevgiyle dolduğunu hissetti. Karısının sesindeki özlemi fark etmişti. "Gemiyle yolculuk yapmayı sen de çok istiyorsun, değil mi?" diye sordu yavaşça. "Neden Hori ve Sheritra ile bir iki aylığa kuzeye gitmiyorsun? Sürekli babamın yanında olmamı gerektiren bir şey yok, Nubnofret. Mısır'da işler bu evlilik antlaşmasının dışında şimdilik yolunda gidiyor ve benim de Saqqara'da başladığım bir iki projenin dışında fazla bir işim yok." Karısına oturması için sandalyeyi gösterdi. Nubnofret oturarak tabakta kalan yemekleri yemeğe başladı. Karısının yüzündeki inatçı ifadeyi gördü. "Mimarlarımla birlikte Apis boğaları için yeni bir defin alanı üzerinde çalışıyorum," diye sürdürdü konuşmasını. "Ve iki restorasyon çalışması da söz konusu, bunlardan biri Osiris Sahura'nın piramidi, diğeri de Neuser-Ra'nın

güneş tapınağı. Ben..."

Nubnofret artık iyice soğumuş kaz budunu eline alarak kocasına doğru salladı, sonra da ağzına attı. "Yaşayan ailene ölü taşları yeğlemene artık alıştım, bunu bir hakaret olarak görmüyorum," dedi soğukça bir ifadeyle. "Eğer Pi-Ramses'e gitmek istemiyorsan biz de burada senin yanında kalırız. Seni hizmetkârlarla baş başa bıraktığımda kendini çok yalnız hissedeceğini unutma."

Bu doğrudu. Khaemwaset çalışma masasının kenarına doğru gitti. Kollarını göğsünün altında kavuşturdu. "O zaman hizmetkârlara bir iki eşyanı toplamalarını söyle ve benimle birlikte yarın yola çık. Babam neden olduğu bir diğer politik sorunun çözülmesini istiyor bir an önce. Ayrıca hiç kuşkusuz onun adına bazı işleri de yapmamı isteyecektir. Nedense benden başkasına güvenmiyor. Ayrıca annemi de görmek istiyorum."

Nubnofret lokmasını düşünceli bir tavırla çiğnemeye koyuldu. "Pekâlâ," dedi sonunda. "Hori de gelmek isteyecektir, ama Sheritra sa-

-30-

ray erkânıyla bir arada olmak istemez. Onunla ne yapacağız, Khaemwaset?"

"O yalnızca utangaç bir kız, o kadar," diye karşılık verdi. "Zamanla bu utangaçlığından sıyrılacaktır. Ona biraz zaman tanımalı ve anlayışlı davranmalıyız."

"Anlayışlı!" diye homurdandı Nubnofret. "Hem Hori hem de sen ona yeterince anlayışlı davranıyorsunuz. Şu anda bile sana iyi geceler dilemek için bekliyor fakat ben ona senin bu akşam eve gelme olasılığının olmadığını söyledim." Parmaklarını yaladı, sonra da elini çırpı. Wernuro birden canlanarak çalışma masasına doğru yaklaştı, bezi çanağın içine batırarak hanımının yağlı parmaklarını özenle temizlemeye başladı.

"Neden böyle söyledin?"

"Çünkü Firavun'un buradaki hareminden bir haber geldi. Cariyelerden biri hastalanmış ve senin yanına gitmeni istiyormuş." Yerinden kalktı ve kapıya doğru gitti. "İyi geceler, sevgili kocacığım."

"İyi geceler, Nubnofret. İyi uyu." Nubnofret'in emriyle kapı hızla açıldı, kapıdaki köle saygıyla eğildi ve Nubnofret'in üç adım gerisinden giden Wernuro kapıdan çıktı. Khaemwaset yine yalnız kalmıştı.

Çalışma odasından isteksiz bir şekilde çıkarak kitaplığına doğru gitti. Büyük bir sandığa yaklaşıp kederinde asılı duran anahtarı aldı ve sandığın kilidini açtı. Kapağı kaldırırken odanın içini kuru baharat kokusu kaplamıştı. Sandığın içindeki küçük kutuyu alarak çalışma odasına geri döndü ve Kasa ile Penbuy'u yanına çağırdı. "Ramosé," diye hatırlattı başkâhyasına. "Kışlasına çekilmişse tarafımdan Amek'ten özür dile, ama iki korumaya acil ihtiyacım var. Kente gitmem gerekiyor."

Bir saat sonra Firavun'un Memphis'deki haremine gitmişti. Burası oldukça büyük bir yerdi ve çok da iyi düzenlenmişti. Ramses'in hoşça vakit geçirdiği ama sonra da birden unuttuğu birçok kadının geniş ve havadar odaları vardı. Sıkıcı yaşamlarının büyük bir bölümünü dedikodu yaparak, kavga ederek ve uzaktaki efendilerinden gelen mektupları birbirlerinin mektuplarıyla kıyaslayarak geçirirlerdi. Ama içlerinden çok azı Memphis'de kendi işlerini yönetir ve tarlalarından elde ettikleri

ürünlerle ilgilenirdi. Yanlarında korumalarıyla birlikte harem dışına çıkmalarına izin verilirdi ve böylelikle kendi topraklarını ya da küçük çaplı işlerini denetleyebilirlerdi. Bazıları keten dokurdu, bazılarının üzüm bağları ya da çiftlikleri vardı ve birkaçı da kervanlarla veya deniz yoluyla dış ticaretle ilgilenirdi.

Khaemwaset onlara sağlıklarının ötesinde ilgi duymazdı. Diğer doktorların başvuru kitabı olan özellikle kadın hastalıklarına ilişkin bir çalışması vardı, ama kadınlar artık ona zevk vermiyordu. Geçmişe ilişkin tutkusu onu diğerlerinden uzaklaştırmıştı.

Haremden sorumlu görevliye amaçladığından daha sert bir şekilde selam verince adam hemen yere kapanmış, alnını prensin altın sandaletli ayaklarına değdirerek yüce prensi bu saatte rahatsız ettikleri için özür dilemişti. Khaemwaset sabırsızlıkla adama kalkmasını işaret etti.

"Firavun çıraklardan birinin haremdeki kadınları muayene etmesini istemezdi," dedi uzun koridorda yürürken. "Hastam kim?" Görevli koridorun ucundaki odanın önünde durunca Khaemwaset de durdu. Hemen arkasından gelen Penbuy ile Kasa da durdular. Amek'in iki koruması birbirlerinden ayrıldılar ve koridorun her iki ucuna giderek hazır

olda durdular.

"Hurria'lı genç bir dansöz. Yüce Boğa onu bir yıl önce izlemiş ve sonra da buraya getirtmişti. Ufak tefek bir kız ama çok güzel ve buradaki kadınlara dans öğretiyor." Görevli kapıyı vurmadan hızla açtı ve saygıyla geri çekildi. "Kadınlar da hem hoşça vakit geçiriyorlar, hem de biraz hareket etmiş oluyorlar. Çoğu tembel."

Khaemwaset onu gönderdi ve içeri girdi. Oda çok güzel döşenmişti. Büyük bir yatak, birkaç sandalye ve yerde bir iki yastık vardı. Kapısı kapalı olan küçük bir ibadet yerinin dışında da dansözün süslü püslü giysilerinin bulunduğu küçük bir sandık vardı. Odanın köşesindeki kapı da bahçeye açılıyordu. Bir köle yatağın yanındaki taburede oturmuş Khaemwaset'in de tahmin ettiği gibi Huria dilinde bir öyküyü tekdüze bir sesle okuyordu. Ve küçük hasta da hızlı hızlı soluk alarak

- 32 -

anlatılanı dinliyordu. Hastanın siyah gözleri yatağın yanı başındaki yağ lambasının ışığı altında parlıyordu.

Khaemwaset'in odaya girmesiyle birlikte kadın, köleye bir şeyler söyledi ve yatağında doğrulmaya çalıştı, ama Khaemwaset yerinden kıpırdamamasını işaret etti. "Tanrıların isteği olmadıkça hasta odasında formaliteye gerek yoktur," dedi köle odanın bir köşesine çekilirken ve Penbuy'la Kasa hasta yatağına yaklaşırken. "Şimdi söyle bakalım, neyin var?"

Genç kız ona sanki söylediklerini anlamamış gibi uzunca bir süre bakınca Khaemwaset onun Mısır dilini bilip bilmediğini düşündü. Bunun hemen arkasından genç kız yanında duranlara bir bakış fırlattıktan sonra örtüyü açtı. Genç kızın narin bedeni boynundan ayak bileklerine dek küçük kırmızı lekelerle doluydu. Khaemwaset hastayı dikkatle süzdükten sonra hem düş kırıklığı içinde hem de rahatlamış bir halde geri çekildi. İlginç bir hastalıkla karşılaşmadığı için düş kırıklığına kapılmış, haremden uzun saatler kalmayacağını anladığı için de rahatlamıştı. Başını sallayarak haremden sorumlu görevliyi yanına çağırdı. "Diğer kadınlarda da bu tür kırmızı lekeler var mı?"

Adam başını iki yana salladı. "Hayır, ekselansları."

Demek bulaşıcı bir hastalık değildi. "Beslenmesi nasıl? Diğerleri gibi aynı yiyecekleri mi yiyor?"

"Kadınların birçoğu kendi zevklerine göre yemek pişirtiyor," diye karşılık verdi görevli. "Ama bu kız haremın mutfağında pişen yemekleri yer ve sizi temin ederim ki prens, bu yiyecekler en taze ve en kaliteli yiyeceklerdir." Khaemwaset, Penbuy'a not almasını gerektiren bir şey olmadığını işaret etti. "Öyle olduğundan eminim," dedi amaçladığından daha da sert bir sesle. Birden adamın endişelerini yok etmek istememişti. "Bu lekelerin tedavisi çok kolaydır. Soğan kabuğunu, tütüsyü ve yabani hurma suyunu eşit miktarlarda kullanarak bir yağ yap ve kölelerden biri bu yağı iki günde bir kızın bedenine sürsün. Kaşıntı ve kır-rnızlık bir hafta içinde geçecektir. Geçmezse bana haber ver." Tam arkasını dönüp uzaklaşırken bir elin kiltini çektiğini fark etti. Dönüp baktı.

-33-

Firavunların Öfkesi / F: 3

"Muskaya ihtiyacım yok mu, yüce prens?" diye sordu dansöz. "Bana büyü yapmayacak mısınız?"

Khaemwaset dansözün panik içindeki siyah gözlerine gülümseyerek baktı, narin elini avuçlarının arasına alarak yatağın kenarına oturdu. "Hayır sevgili küçüğüm, buna hiç gerek yok," dedi. "Bu, şeytanın neden olduğu bir hastalık değil. Ya güneşte fazla kalmış ya da pis sularda yüzmüş olmalısın veya bedenine alerji yapan bir bitkiye sürünmüşsün. Merak etme. Görevliye verdiğim reçete Abydos'daki Osi-ris tapınağındaki rahiplerin yıllar önce kullanmaya başladığı bir tedavi yöntemi ve başarısız olması söz konusu bile değil."

Genç kız yanıt vermek yerine Khaemwaset'in elini dudaklarına götürdüğünde bunu hiç beklemeyen prens hafifçe irkilmişti. Hızla elini çekti ve ayağa kalktı. "Bir an önce uyuması gerek," diyerek hızla odadan çıktı, bahçeden geçerek tahtrevanına bindi. Tek düşündüğü bir an önce masaj yaptırıp derin bir uyku çekmekti.

Penbuy'la askerler çekildikten ve kendisi de odasına girip kapılar kapandıktan sonra Kasa'nın omuzlarına kadar inen peruğunu, firuze küpelerini, yüzük ve bileziklerini çıkarmasına izin verdi. Kilti özenle katlanarak bir kenara konuldu. Khaemwaset yorgunluk ve mutlulukla yüzükoyun yatağına uzandı, gözlerini kapadı. Kasa prensin sırtına ılık ve kokulu zeytinyağını dökerek masaj yapmaya başladı. Gözlerini kapadı. Bir süre için kendini Kasa'nın güçlü ellerine bıraktı. Uzunca bir süre sonra Kasa konuştu. "Özür dilerim prensim ama ne rahatlamış gibi görünüyorsunuz ne de bunun tam tersi. Bedeniniz bu akşam çok gergin. Adaleleriniz çok sert. Size bir şey önerebilir miyim?"

Yüzünü yastığa gömmüş olan Khaemwaset kıkırdadı. "Doktorlar başkalarına verdikleri öğütlere bir de kendileri kulak verseler iyi olacak, değil mi?" dedi. "İstiyorsan dene, dostum sonra da sana öğütlerine kulak asacak zamanım olup olmadığını söylerim. Senin de bildiğin gibi otuz yedi yaşındayım. Nubnofret de sürekli olarak yaşlandığını söylüyor ama doğrusunu istersen görevlerimi yerine getirebildiğim ve zevklerimi engellemediği sürece bedenimle ilgilenmek istemiyorum."

-34-

Kasa'nın güçlü parmakları birden hızla masaj yapmaya başlayınca Khaemwaset onun bu söylediklerini onaylamadığını hissetti.

"Eski mezarlara inip çıkmak ve piramitlere tırmanmak için insanın bedeninin sağlıklı ve zinde olması gerekir. Ne yazık ki, siz ekselansları, gün geçtikçe formunuzu hızla yitiriyorsunuz," dedi karşı çıkarcasına. "Sizi çok seven biri olarak, sizi düzenli güreş çalıştırması, okçuluk ve yüzme dersleri vermesi için Amek'e emretmenizi diliyorum. Ekselansları iyi bir beden yapısına sahip olmak için gerekli olan unsurları göz ardı ettiğinin farkında değil."

Düşüncelerini küçük dansöz hastasının üstünde yoğunlaştırmış olan Khaemwaset ters bir yanıt vermek üzereydi. Dansözün bedenini incelememiş, yalnızca şikâyetlerine kulak vermişti fakat şimdi genç kızın dümdüz karnında, dar kalçalarında yağ olmadığını birden hatırlamıştı. Bu görüntü kendini yaşlı, içine kapanık ve bomboş hissetmesine neden olmuştu. Yorgunum, dedi kendi kendine. "Teşekkür ederim, Kasa. Yağı kaldır artık. Yüzümdeki ve ellerimdeki boyaları çıkar ve gece lambasını getir. Ve lütfen Ib'e yarın sabah erkenden uyandırılmak istemediğimi de söyle." Kasa odadan çıkıncaya dek bekledi sonra da yatağına yattı. Bir kez daha yalnız kalmıştı.

Yastıkları yere atarak yatağına doğru uzandı. Boynunu yatak başının altına yerleştirdi. Gözlerini kapadı ve babasının cariyesinin kusursuz bedenini yeniden gözlerinin önünde canlandırdı. Bu, neden beni tedirgin ediyor, diye geçirdi içinden endişeyle. Yalnızca birkaç dakika gördüğüm o genç kız bu gece beni neden tedirgin edip duruyor?

Birden bu sorularının yanıtını bulduğunu fark etti. Tabii ki. Bu genç kız ona ilk kez sahip olduğu kızı, on üç yaşından büyük olmayan uzun bacaklı ve memeleri yeni yeni oluşmaya başlayan o küçük kıza hatırlatmıştı. Birden kızın belli belirsiz meme uçlarını nasıl da dişlediğini hatırlayınca bedeni acıyla kıvrandı. Onun kokusunu ve tadını sanki ona bir saat önce sahip olmuşcasına duyabiliyordu. Bu kız Firavun'un kölelerinden biriydi. Kızın kokusunu çok iyi hatırlıyordu. Müziğin sesi arasında, bedenine doladığı nilüfer çiçekleriyle yanına gelmiş, önünde eğilmiş ye parmaklarının ucuna basarak elindeki çiçek demetini boy-

35

nuna dolamıştı. Khaemwaset genç kızın çıplak memelerini yüzünde hissetmiş ve ılık kokusunu tüm benliğinde duymuştu. Daha sonra hafifçe sarhoş olduğu ve yüzünün hem içkiden hem de sıcaktan kızardığı bir sırada genç kızın konuklarla flört ettiğini görmüştü. Hızlı adımlarla kızın yanına yaklaşmış, kolundan tutarak sürüklercesine bahçeye götürmüştü.

O gece, genç kızın siyah gözleri ve cinsel organını kaplayan tüyler kadar siyah ve yoğun geçmişti. Bir çalılığın arkasına geçmişler, genç kız kıkırdarak elbisesini çıkarmış ve fırlatıp atmıştı.

Khaemwaset gözlerini tavana dikmiş bunları düşünürken birden genç kıza hiçbir şekilde konuşmadığını hatırladı. Hiç kuşkusuz genç kız onun kim olduğunu biliyordu ama kendisi kızın kim olduğunu öğrenmeyi aklına bile getirmemişti. O akşam tüm benliğini ele geçiren unsur tutkuydu ve bir kez daha genç kıza nasıl seviştiğini, dilini ağzının içine sokusunu, genç kızın gözlerindeki tutku dolu ifadeyi ve tüm benliğini kaplayan şehvet duygusunu düşündü.

O ana dek bu genç kıza tümüyle unutmamıştı. Başka kızlarla da akşamları nehir kıyısında, yaz günleri tahıl ambarlarının arkasında, odasında sevişmiş sonra da on altı yaşında Nubnofret'le evlenmiş ve Memphis'deki Ptah tapınağında rahip yardımcılığı görevine başlamıştı. Böylece yaşamındaki çalışmalar başlamış, duyguları her geçen gün daha da azalmış ve yerini hükümet işlerine ilişkin daha farklı tutkulara bırakmıştı. Geçmiş üzüntüyle düşünerek bir kez daha uyumaya hazırlandı. Ama bu içimdeki boşluk da neyin nesi? Kendimi çok önemli bir şeyi yitirmiş gibi hissediyorum? Neden? Aslında doldurmak istediğim tek boşluk Thoth Evrakı'nı bulmak. Tanrıların izniyle bu evrağı bulacağım ve o mutlak gücü ele geçireceğim. Zavallı küçük Hurria'lı dansöz. Kimbilir babam kaç kez senin bu güzel bedenini arzularak uyanmıştır? Sen de ona karşı aç mısın yoksa senin de ateşin benim gibi söndü mü? Sonunda derin bir uykuya daldı ve anılar geçmişte kaldı.

-36-

İkinci Bölüm

'Muzaffer yöneticimiz, seni ne kadar çok severiz!

Tanrılar arasında yer alan Kralımız, ne kadar yücedir!

Hükmeden Tanrımız, ne kadar mübarektir!

Ertesi sabah geç uyandı. Emirlerine uyan Ib, yolculuk için sağa sola koşuşup hazırlanan köleleri Khaemwaset'in yatak odasından uzak tuttuğundan huzur içinde her sabahki meyve, ekmek ve biradan oluşan kahvaltısını yaptıktan sonra banyo odasına gitti. Taş küvetten çıkıp Kasa'nın kendisini kurulaması için kollarını iki yana açtığına içinde pişmanlık duyguları oluşmaya başlamıştı. Kuzeye gitmek, antlaşmanın koşullarını tartışmak, babasını görmek istemiyordu ama annesinin kendisini sevgiyle karşılayacağını ve Ramses'in olağanüstü büyüklükteki kitaplığını ziyaret edebileceğini ve böylelikle bu zoraki yolculuğu çekilir kılabileceğini düşünerek kendisini yatıştırmaya çalıştı.

Odasına geri döndü. Makyözü, Kasa'nın dikkatli bakışları altında tabanlarına ve avuçlarına kına sürdü. Turuncu renkli boyanın kurummasını beklerken de günlük notları okuyan Penbuy'u dinledi. Okunacak fazla bir şey yoktu. Delta'daki kâhyası yirmi buzağının doğduğunu ve kayıtlarının yapıldığını bildiren bir mektup yollamıştı. Ağzını sulandıran ve heyecanlandıran evrak ise Penbuy'un yatağın yanındaki masanın üstüne koyduğu evrakı. "Apis boğalarının defin yeri tamamlanmış ve onayınızı bekliyor, prens," dedi gülümseyerek ama Khaemwaset elini papirüsün üstünde dolaştırdı ve evrağın okunmasını istemedi. Bu, geri döndüğünde ilgileneyeceği bir konuydu.

-37-

Kına kurumuştı ve makyöz Khaemwaset'in gözlerinin çevresine rastık çekerken kuyumcusu da kolyelerin bulunduğu kutuyu açıyordu. Khaemwaset bakır aynayı alarak kuyumcusunun el işi kolyelerine eleştirel bir tavırla baktıktan sonra dikkatle yüzünü inceledi. Gördüklerinden memnun oldu. Yüzüm biraz sarkmış olabilir fakat hâlâ yakışıklıyım. Kasa'nın öğütlerini dinlemekte yarar var. İşaret parmağını çenesinde dolaştırdı. Burnum babamın burnuna benziyor, ince ve uzun. Nubnofret hâlâ burnumun güzel olduğunu söyler. Annemin sayesinde de dudaklarım belki biraz ince ama yine de güzel. Aydınlık bakışlı gözlerim var. Evet, saraydaki her kadının hâlâ ilgisini çekebilecek düzeydeyim....

Mutlu ve tatmin olmuş bir durumda derin bir soluk alarak aynayı masanın üstüne koydu. Ne garip şeyler düşünüyorum, diyerek kendi kendine gülümsedi. Mısır'ın güçlü prensi, Khaemwaset'in içindeki çocuk bugün herkesin dikkatini çekmek istiyor. Bu çocuğun sesini uzun bir zaman bastırdım. Mücevher kutusu masanın üstüne konulduğunda içindeki çocuğu yeniden unutmuştu. Kuyumcusu yanına yaklaşarak kutuyu açtı, Khaemwaset altın ve gümüş karışımı bileziği, gümüş göğüslüğü ve birkaç tane de altın yüzüğü seçti. Kuyumcu son yüzüğü Khaemwaset'in parmağına geçirirken kâhyası Ramose'nin sesi duyuldu. "Prenses Sheritra." Khaemwaset gülümseyerek başını çevirdiğinde kızı saygıyla yere kapanmıştı.

"Dün akşam sizi göremedim baba," dedi Sheritra, yüzü hafifçe kı-zararak babasını kucakladıktan sonra. Ellerini arkasına koydu. "Annem bana dün gece iyi geceler diyemeyeceğinizi söylemişti ama ben yine de bekledim. Cariyenin sağlığı nasıl?"

Khaemwaset kızına sevgiyle sarıldı. Sheritra onun on beş yaşındaki hazinesiydi. Bedenine göre bacakları uzundu ve genellikle sekerek yürürdü. Hizmetkârlar küçükken onun yaptığı maskaralıklara gülerlerdi ama artık gülmüyorlardı. Kalça kemikleri genç kızın inatla giymekte ısrar ettiği uzun ve bol harmanilerin altında görünmüyordu. Nubnofret kızına daha güncel giysiler, bedenini ortaya çıkaran harmaniler giymesini söylemesine karşın o yine bildiğini okurdu. Fiziksel çir-

-38-

kinliğinin bilincindeymişçesine gösterişli kadın dünyasından kendini her zaman uzak tutmuştu. Ayrıca bu dünyanın bir üyesi olduğu takdirde ucuz bir kadın olabileceğini de düşünüyordu.

Nubnofret sürekli kızına dik durmasını, tahta gibi göğüsleriyle dümdüz karnını ileriye çıkarmasını söylüyordu ve genç kız annesinin dediği gibi yürümeye çalışmış fakat bunun da pek bir yararı olmamıştı. Yüzü yuvarlaklı. Anlamlı ve dolgun dudakları, iri ve parlak gözlen vardı. Ramses ailesinin o tipik burnu tüm bedensel özelliklerini bir kenara atıyor gibiydi.

Daha sempatik ve arsız bir genç kız bu elverişsiz durumu kendi lehine çevirebilirdi ama Sheritra utangaç, duyarlı ve içine kapanık biriydi. Onu yakından tanıyanlar, babası, Hori, hizmetkârları ve yakın arkadaşı Bakmut, evin diğer hizmetkârları ve aile dostları onu zekâsından, cömertliğinden, kibarlığından ve duyarlılığından ötürü çok severlerdi. Ama ah, Amun, diye geçirdi içinden, kızını alınına düşmüş dalgalı kahverengi saçlarından öperken. Genç kızın yüzü bu öpücükle kıpkırmızı olmuştu. Benim tatlı garip kızım. Seninle evlenecek prens nerede?

"Cariyenin bugün nasıl olduğunu bilmiyorum," diye karşılık verdi. "Ama haremden sorumlu görevliden bir ses çıkmadığına göre iyi olmalı. Büyükbabanı ziyaret etmeye ve Pi-Ramses pazarlarını keşfetmeye karar verdin mi?"

Sheritra başını hayır dercesine salladı. "Sanmıyorum baba, Bak-mut'la birlikte evin tadını çıkarmak istiyoruz. Geç saatlere kadar uyuyacağım, yemeğimi yerken kitaplıktaki en çok sevdiğim öyküleri okutacağım, yüzeceğim ve bahçıvanlarla birlikte çiçek tarhlarını dolaşacağım." Bakışlarını babasından uzaklaştırmış ve hızlı hızlı konuşmuştu. Khaemwaset kızının çenesini tutarak başını kendine doğru çevirdi ve endişe dolu kahverengi gözlerinin içine baktı.

"Sarayda birkaç gün geçirmenin sana bir zararı olmaz," dedi yumuşak bir ifadeyle. "Karşılaşmaktan korktuğun kişilerle yüz yüze gelebilirsen belki bu utangaçlığından da arınabilirsin, sevgili kızım. Yakında annen nişanlanman konusunda konuşmaktan daha somut şeyler

-39-

yapmaya başlayacak ve senin de koca adaylarının adlarından daha başka şeyleri de bilmenin zamanı geldi."

Babasının elini itti. "Buna gerek yok," diye karşılık verdi. "Benden kurtulmanız için babacığım, herkesin çeyizinden daha büyük bir çeyiz hazırlamanız gerektiğini biliyorsunuz ve doğrusunu isterseniz evlenip evlenmemem umurumda bile değil. Hiç kimse bana âşık olamayacağından kimin yatağını paylaşacağım da beni hiç ilgilendirmiyor."

Kızının bu yalın dürüstlüğü tedirgin ediciydi. "Ama Hori de geliyor," dedi Khaemwaset kızının kararını değiştirmeye çalışarak. Onu evde tek başına bırakmak istemiyordu. Genç kız gülümsedi.

"Elbette gelecek! Kadınlar ona göz süzecekler ama o bunları fark etmeyecek bile. Delikanlılar arkasından fısıldaşacaklar ama o bunlara da aldırmayacak. Antef'le birlikte yeni ve güzel bir şeyler satın alabilmek için pazarları dolaşacaklar ve büyükbabamla konuştuktan sonra da siz nasıl kitapların evine kapanacaksınız o da yaşam evinin içinde gözden kaybolacak ve yalnızca bana çok pahalı bir armağan almak için dışarı çıkacak." Genç kızın gözleri parlıyordu ama Khaemwaset her zaman olduğu gibi yine bu parıltılı bakışların altında yatan düş kırıklığına tanık oldu. Bir kez daha uzanıp kızını öptü.

"Özür dilerim, Küçük Güneşim," dedi. "Seni tedirgin edecek bir konuda zorlamak istemem."

Genç kız yüzünü buruşturdu. "Bunu annem zaten sizin için de yeterince yapıyor, baba. Firavun'un mucizevi kentinde iyi vakit geçirmenizi dilerim. Hori çoktan Amun Tann'dır gemisine binmiş sizleri bekli-yordur. Acele etseniz iyi olacak." Yerinde doğruldu ve odadan çıktı. Khaemwaset yüreğindeki buruklukla Thoth lahitinin kapağını açıp, tütsüyü yaktı ve sabah duasına başladı.

Khaemwaset'in gemisi öğleden bir saat sonra kıyıdan hareket etti. Amun Tanrı'dır adlı gemide Khaemwaset, Nubnofret ve Hori yolculuk ederken arkalarındaki filikalarda korumaları ve hizmetkârları yolculuk ediyordu. Yüce Muzaffer Komutan Ramses'in evinde Khaemwaset için her zaman büyük bir daireyle saray köleleri emrine verilir di ama Khaemwaset kendi hizmetkârlarını kullanmayı yeğlerdi.

-40-

Hava sıcak ve açıktı. Khaemwaset güvertede durmuş, hurma ağaçlarına, sarı kumlara ve Saqqara Vadisi'ndeki piramitlerine bakıyordu. Nubnofret bir elinde su bardağı diğerinde yelpazeyle küçük kamaranın yanındaki güneşliğin altında yastıkların üstünde oturmuştu. Hori babasının yanında ayakta duruyordu. "Memphis'in manzarası ne güzel değil mi?" diye sordu. "Bazen keşke diyorum, büyükbabam ülkenin başkentini kuzeye taşımasaydı. Doğu sınırlarımıza yakın bir yerde hükümetin oluşması strateji açısından daha yararlı olurdu. Büyük Yeşil Deniz'e dökülen nehrin üstünde ticaret daha bereketli olurdu. Memphis'de eski yöneticilerin güzelliği ve soyluluğu var."

Khaemwaset gözlerini sudan ayırmadı. Kıyının hemen ötesinde kuşlar cıvıldaşıyor, timsahlar uykulu gözlerle çevrelerine bakıyor, fel-lahlar dizlerine kadar çamura gömülmüş bereketli topraktan ürünleri topluyorlardı. Kurutulmuş kanallar hâlâ suyla doluydu ve gökyüzünün maviliğini yansıtıyordu. Kanalların her iki yanında da uzun ve büyük hurma ağaçları sıralanmıştı. Kentten iyice uzaklaştıklarında karşılarına çamur kulübelerle dolu köyler ve kasabalar çıktı. Öğleden sonra güneşinin altında bu köy ve kasabalarda bir iki eşeğin ve kazları kovalayan çırılçplak çocukların dışında hiçbir yaşam belirtisi yoktu.

"Delta'dan Memphis'e gemilerle gelen tüccar ve diplomatları görmek hoşuma gitmeyecekti. Nil Nehri'nde böylesi bir gemi trafiği görmek istemem, doğrusu," diye karşılık verdi oğluna. "Son Thoth-mes'lerin döneminde Thebes'in olduğu gibi Memphis de gürültülü, kalabalık ve pis bir kent olurdu, büyükbabam başkenti buraya taşısaydı. Hayır, Hori. Memphis, bırak huzur dolu bir kent olarak kalsın." Birbirlerine gülümsediler.

Öğleden sonranın geri kalan bölümünü ilkbaharın son ve güçlü akıntısında seyrederek geçirdiler. On kentinde Khaemwaset'in bir zamanlar rahip olarak görev yaptığı Ra'nın evinin önünden geçtiler ve sonra da Nil Nehri'nin doğusuna yöneldiler.

On'un hemen arkasında, nehir üç kola ayrılp bu kollardan ikisi Büyük Yeşil Denizi'ne akıyordu. Batıdaki akıntı çölün sınırını belirliyor-du. En kuzeydeki uç noktadaysa Batı Nehri'nin en iyi şaraplarının elde

-41 -

edildiği Mısır'ın ünlü üzüm bağlarını besliyordu. Khaemwaset'in mahzeninde bu şaraptan büyük bir miktarda bulunmaktaydı ve Keftiu ya da Alashia'dan gelen vatandaşları bu egzotik şarapları tatmak için ısrar ettiklerinde o da konuklarına mahzenindeki bu şaraplardan ikram ederdi.

Büyük nehrin ortasından geçerlerken bir zamanların başkenti Bu-to'nun önünden geçtiler. Buto artık bir tapnağı olan küçük bir kent görünümündeydi ve oradan da Tjeb-nuter'e ve Büyük Yeşil Deniz'e ulaşılabilirdi. Khaemwaset'le hizmetkârlarının gemileri kuzeydoğuya yönelerek Ra'nın Sularına girdiler.

Geceyi geçirmek için tatlı su kanalının yanında demir attılar. Çöldeki kurumuş yosunlar akşam rüzgârı altında nazlı nazlı sallanıyordu. Rüzgâr beraberinde Delta'daki çiftliklerden yemek kokularını getiriyordu. Ra, batı ufkunda batarken papirüs çalılıkları rüzgârda sallanıyordu, koyu yeşil saplarıyla bej renkli püskülleri alacakaranlıkta renklerini yitirmeye başlamışlardı. Orkideler henüz görünmemekle birlikte kokuları tüm çevreyi sarmıştı. Her yer yemyeşildi.

Ertesi günü Delta'nın olağanüstü güzellikteki vadilerinin yanından geçerek geçirdiler. Öğlen Hori'nin yakaladığı balıkları yemek için durdular ve sonra da Ra beyazdan, sarıya, pembeye ve kırmızıya dönüşürken yollarına devam ettiler. Hava bir kez daha karardığında Ra'nın Suları da karardı. Bubastis'deki kedi başlı tanrıça Bast'ın tapınağının önünden geçtiler ve bu noktada da nehir artık kalabalıklaşmaya başlamıştı.

O gece hiçbiri iyi uyuyamamıştı. Yanlarından birçok tekne ve filika geçmiş ve bunların içindeki denizciler Nil'in sessizliğini bozmuşlardı. Khaemwaset kafasındaki birçok düşünceyle geceyi huzursuz geçirmişti. Baş çok ağrıyordu. Nubnofret'i uyandırmamaya çalışarak yavaşça Kasa'yı yanına çağırmış, yıkanmış, giyinmiş ve güneş gökyüzünde yükselmeden önce yolculuklarına ilişkin bilgi almıştı.

Öğleden az önce sağılarında Pi-Ramses kentini gördüler. Bir zamanların bu yoksul kenti artık kahverengi sütunları, Set tapınağıyla

- 42 -

görkemli bir kente dönüşmüştü. Khaemwaset kentin eski kalıntılarına baktı. Bu kentin bir zamanlar On İkinci Sülaleye ait olduğunu biliyordu. Hori ile Nubnofret nehrin kıyısında ilerleyen eşek kervanına bakıyorlardı. Hayvanlar, tüccarlar ve eşek sürücüler toz içersindeydi ve eşyalarını örten battaniyeler de toz toprak içinde kalmıştı. Sina'dan mal almış olmalılar, diye geçirdi içinden Khaemwaset, belki de babamın maden ocaklarından altın almışlar ve Pi-Ramses kentini daha da güzelleştirmeye gidiyordır.

Kalıntılara arkasını döndü, babasının açtığı tüm kenti çepeçevre kaplayan ve irili ufaklı gemilerle dolu büyük kanaldan geçtiler. Teknelerin kaptanları birbirleriyle şakalaşıyorlardı. Khaemwaset karısıyla oğluna işaret ettikten sonra üçü birden kamaralarına çekilip perdeleri kapattılar. Gemileri bir an için durduğunda Khaemwaset, kaptanın mavi ve beyaz imparatorluk bayrağını göndere çektiğini anladı. Kısa bir süre sonra nehirde gelen gürültü kesildi ve gemi yoluna devam etti. Halk, Firavun'un büyük oğlu Khaemwaset'in gemisinin geçmesi için kenara çekilip yol vermişti.

"Buraya daha önceki gelişlerimizde halk kıyameti koparırdı," dedi Nubnofret. "Ramses nehir trafiğini düzenlemek için nehir güvenliklerine talimat vermiş olmalı. Hori, şu perdeyi biraz arala. Nelerin olup bittiğini görmek istiyorum."

Hori perdeyi araladı, Khaemwaset için için gülmekten kendini alamadı. Nubnofret her zaman ne olup bittiğini öğrenmek isterdi.

Kaptan kürekçilere bağırarak hızlarını kesmelerini söyledi ve Amun Tanrı'du sağa dönerek ağır ağır yoluna devam etti. Kısa bir zaman sonra harabelerle Set tapınağı artık geride kalmış, bunların yerini büyük ağaçlarla kaplı bir alan almıştı. Seyyar satıcılar bu ağaçların gölgelerine sığınmışlar, kendi aralarında sohbet ediyorlardı. Sollarında ise dükkânlar, ambarlar ve depolar vardı. Khaemwaset, tüccarların beyaz badanalı evleriyle orta sınıf soyluların bahçeler içindeki arazilerinin arkada kaldığını biliyordu. Meyve vermeye başlayan elma ağaçlarının kokusu tüm kente yayılmıştı. Suyun yüzeyinde beyaz ve sarımsı yapraklar yüzyüyordu.

- 43 -

Kanal uçsuz bucaksız bir göle açıldı, gemileri her boydaki kutuların yüklenip boşaltıldığı, denizcilerin kıyıda kumar oynadığı ve küçük çocukların kıyıda yüzdüğü bir limana doğru yaklaştı.

Kısa bir süre sonra bu meydan kavgasına benzeyen karmaşadan uzaklaştılar. Amun Tanrı'dır, Firavun'un özel gölüne yaklaştı. Gölün girişinde Khaemwaset'in askerlerini selamlayan askerler vardı. Daha sonra askerlerin teknelerinin yanından geçerek Firavun'un özel topraklarını koruyan güneydeki duvarın önünden geçtiler, meyve bahçelerinin gölgesi altında Firavun gemisinin demirli olduğu kıyıya uzanan mermer kıyı basamakları ortaya çıktı. Üç gemi beyaz ve mavi bayrakların bulunduğu direğin yanında demir attı.

Nubnofret rahatlayarak soluğunu bıraktı. Kentin gürültüsü artık uzaklardan gelen bir mırıltıya dönüşmüştü, bu kutsal huzuru yalnızca kuşların cıvıltıları bozuyordu. "Kıyıda tahtirevanlar bizi bekliyordur, umarım," dedi Nubnofret ve harmanisinin eteğini zarıf bir şekilde toplayarak kamaradan çıktı. Hori ve Khaemwaset onu izlediler. Diğer iki gemi de demirlemiş ve Khaemwaset'in askerleri kıyıda hazır ola geçmişlerdi.

Kıyı basamaklarının tepesinde küçük bir grup onları karşılamaya gelmişti, aile iskeleden geçip kıyıya doğru ilerlerken grup saygıyla yere kapandı. Her zaman şık ve soylu biri olan Güney Eyaletlerinin Veziri Seti, dizkapaklarına kadar inen beyaz kilti sıcak taş a değecek bir biçimde eğildi. "Muzaffer Komutan Yüce Ramses'in evine hoş geldiniz, ekselansları," dedi gülümseyerek. Kolunda altın bir şerit vardı. Yerinde doğrulurken kollarındaki altın bileziklerin şakırtısı duyuldu, bakımlı ve güçlü parmaklarında altın yüzükler vardı. Khaemwaset vezirin kahverengi gözlerinin içine bakarak gülümsedi. "Seni yeniden görmek çok güzel, Seti," diye karşılık verdi, bu arada Hori ile Nubnofret. Vezirin kâtiplerden, kâhyalardan ve hizmetkârlardan oluşan maiyetini selamlıyordu. İskelenin çekildiğini duydular. "Umarım Kralların Kralının sağlığı iyidir?"

Seti başını evet dercesine salladı. "Babanızın sağlığı çok iyi ve sizi bir an önce görmek istiyor. Daireniz temizlendi ve yeniden döşendi

prens ve bu yolculuktan sonra kendinizi oldukça yorgun hissettiğinizden eminim." Bir el hareketiyle birlikte üç tahtirevan yanlarına yaklaştı. "Firavun yarın sabahı evlilik anlaşması konusunu sizinle tartışmaya ayırdı ve bu akşam yemekte bulunmanız için ısrar etmiyor ama tabii siz katılmak isterseniz buna çok sevinir. Eğer yemeğe katılmak istemezseniz ve de çok yorgun değilseniz önümüzdeki yılın vergilerinin Ve Amun'la Set'e yaklaşık ne kadarlık bir yüzde ödeneceğinin bir tahminini yapmanızı rica ediyor."

Khaemwaset tedirgin olmakla birlikte başını evet anlamında salladı. Babası tüm hükümet işlerini ona devretmişti. Ama neden bir kenara çekilip ülkeyi oğlunun bildiği gibi yönetmesine izin vermiyor, onu sürekli bir çocuk gibi denetliyordu?

Khaemwaset'in elini sallamasıyla birlikte köleler tahtirevanını yere indirdi ve Khaemwaset tahtirevana binerek kendini ipek yastıkların üstüne attı. "Pekâlâ," dedi köleler tahtirevanı yukarı kaldırırken. "Akşam yemeğinden bir saat sonra Suty, Paser ve Piay'i odama gönder. Kâtip istemem. Penbuy her şeyi not eder. Babama saygılarımı ilet ve bu gece yalnız yemek yemek istediğimi söyle." Diğer hizmetkarlarıyla bekleyen Ib'e döndü. "Öğle yemeğinin bir an önce hazırlanmasını istiyorum ve yemeği sen pişir," dedi. "Yemekten sonra da bir süre dinleneceğim." Seti ile diğerleri bir adım gerilediler. Korumalar üç tahtirevanın yanında sıra olup yürümeye başladılar ve Ramose önlerinde yürürken bir yandan da halkı uyarıyordu. "Memphis'in Yüce Prensi Khaemwaset geliyor. Yüzükoyun yere kapanın!"

Khaemwaset arkasına yaslanarak babasının bu emrivakilerine ilişkin öfkelerini yatıştırmaya çalışarak keşke şu anda Memphis'de çalışma odamda olsaydım, diye geçirdi içinden. Her şeye öfkelenen yaşlı bir adam

olup çıktım, dedi kendi kendine. Dışardan gelen askerlerin adımlarını duyuyordu. Birden askeri kıışların bulunduğu ve Saray Gölü'nün kıyısındaki eğitim sahalarından, kuzey duvarının ötesinden gelen bir komutanın sesi duyuldu. Saraydan ve tapınaktan gelen istekler bir zamanlar benim için ne denli önemliydi, o günlerde babamı her şeyin üstünde tutardım. Oysa şimdi bu istekler artık iyice sıkıcı ol-

-44 -

45 -

maya başladı ve bu mirastan kendimi kurtarıp, o inatçı ve yaşlı adam işlerime burnunu sokmadan kendi işlerimle ilgilenmekten başka bir şey istemiyorum artık. Neden? Yerinde tedirginlikle kıpırdandı, boş gözlerle tahtirevanını görenlerin Firavun'un sarayının önündeki büyük ağaçların arasında yere kapanışlarına baktı. Düşünceleri tedirginliğini daha da arttırmıştı. Yaşlanma korkusunun bu tedirginlikte önemli bir payı olduğunun farkındaydı.

Tahtirevanlar durdu. Nubnofret kocasına bakıyordu. "Khaemwa-set uyudun mu?" diye sordu. Khaemwaset kendisine doğru eğilen karısının yakası iyice açık harmanisinden görünen iri ve uçları sarıya boyanmış göğüslerine bakarak gözlerini kırıştırdı. Homurdanarak tahtirevanından indi. Nubnofret yanına gelmişti. Hori arkalarında duruyordu ve birlikte sütunları saran hurma ağaçlarının arasında serin havada ilerlediler.

Kentin kendisi gibi havası da karmaşık ve şaşırtıcı olan Ramses'in sarayı Ramses'in babası Birinci Seti tarafından inşa edilmiş ve şu andaki soluk kesici güzelliğine ve büyüklüğüne de oğlu tarafından sahip olmuştu. Sarayın ön cephesi firuze taşlarla kaplı lacivert ve açık mavi sütunlarla donatılmıştı. Zeminlerinde ve duvarlarında Delta'nın bitki ve hayvan yaşamını betimleyen desenlerle ya da beyaz badanın üstündeki parlak renklerdeki desenlerle süslenmişti. Yüzlerce odaya açılan ancak iki adamın açıp kapayabileceği kadar büyük ve ağır olan kapılar ise sedir ağacından yapılmıştı. Kapıların iç yüzeyleri de ya altın ve gümüş karışımı, ya gümüş ya da dövülmüş altınla kaplıydı.

Her yer çiçek içindeydi ve saray sonsuza dek yaşanan bir ilkbaharı anımsatıyordu. İnsan burada yolunu rahatlıkla yitirebilirdi. Ram-ses bu yüzden konukları ve ziyaretçileri uçsuz bucaksız yollarda kay-bolmasınlar diye kölelerini eğitiyordu. Konukların ve ziyaretçilerin yanına bu eğitilmiş köleler verilir ve köleler de onları yönlendirirdi. Haritaların, yasal ağırlık ölçülerinin, gökyüzü şemalarının ve rüya yorumlarının bulunduğu yaşam evi, yani kitaplıklarda tüm bilimsel çalışmalar yapıldı ve tüm arşivlerin saklandığı kitaplar evi ise dünyadaki tüm bilim adamlarının arasında büyük bir ün kazanmıştı.

i - 46 -

i

Sarayın kalbinde ise Kralların Kralı, Amun'un Oğlu, Set'in Oğlu Ramses oturuyordu. Halkının düşünür kuramayacağı kadar varlıklı, güçlü ve soğuk biri olan, dünyanın yalnızca tek bir ülkesinde çok önemli olan Yaşayan Tann'ıydı O. Khaemwaset, Ramose'nin uyarılarını dinleyerek saraya hayranlıkla baktı. Burada doğup büyüdüğü için sarayda kaybolması olanaksızdı ama çocukluğunda değerlendirdiği gibi bu sarayı artık bir mucize olarak görmüyordu. Artık çiçeklerin tazeliğini yitirmemesi, yiyeceklerin bol olması ve her zaman hizmetkârların el altında tutulması için nelerin yapıldığını çok iyi biliyordu, ama bunların arkasındaki fikir nedense hiçbir zaman ilgisini çekmemişti.

Ramose, oturmuş tanrıların betimlendiği iki büyük ve parlak gümüş kapının önünde durdu. Tanrıların gravürleri kapıların kirişi kadar yüksekti. Amun cilalı koridora ciddiyetle bakarken solunda oturan Set ise uzun ve kurt benzeri burnunu kaldırmış şekilde gelenlere bakıyordu. Khaemwaset'in bir el hareketiyle kapılar ardına kadar açıldı. Khaemwaset ve ailesi içeri girdiler ve kapılar arkalarından saygıyla kapandı.

Nubnofret hemen harekete geçti. "Kendime çekidüzen verdikten sonra İmparatoriçeyle Birinci Kraliyet Eşi'ni ziyaret edeceğim," dedi Khaemwaset'e. "Bana ihtiyacın olursa nerede bulacağımı biliyorsun. Umarım son gelişimizde yaptıkları gibi suyu o sert kokulu ıtrla doldurmamışlardır. O kokuya dayanamıyorum, bunu onlara da söyledim ama mutlaka unutmuşlardır..." Konuşmasını sürdürerek Khaemwa-set'in boynuna bir öpücük kondurdu, sonra da hizmetkarlarıyla birlikte kendi dairesinde gözden kayboldu. Kasa ile Ib, saygıyla bekliyorlardı.

"Sen ne yapacaksın?" diye sordu Khaemwaset, oğluna. Delikanlı saraydaki tüm kadınların yüreğini hoplatan şeytanca güllümsemesiyle babasına bakarak, rastıklı gözlerini hafifçe kıstı.

"Ahırlara gidip atlara bakacağım," diye karşılık verdi babasına. "Daha sonra da Antef'le birkaç kadeh şarabı bizimle kimlerin paylaşabileceğini araştıracağız. Bu akşam büyükbabamla yemek yiyebilir miyim?"

-47-

"Elbette. Sarhoş olma olasılığına karşı seni taşıyacak en az iki askerimi de yanına almayı unutma. Sonra görüşürüz, Hori."

Oğlunun firuze zemine yansıyan güçlü esmer bacaklarına baktıktan sonra bakışlarını Ib'e çevirdi. "Yemek hazır mı?" Ib evet dercesine başını salladı. "O zaman içeri gidelim, yatıp dinlenmeden önce bir şeyler yemek istiyorum." Kapılar ardına kadar açıldı ve Khaemwaset artık sayısını unuttuğu yıllardan beri kendisinin ikinci evi olan sarayın koridorlarında ilerledi.

Önce küçük bir salondan geçtiler. Burada iş görüşmeleri yapılır ve konuklar kabul edilirdi. Bu salon bir zamanlar konukların eğlence salonuydu, oysa şimdi son derece temiz ve düzenli olan bu salonda yalnızca çalışılıyordu. Salonun hemen arkasında ayakucu arslan ayakları motiflerinden oluşan yatağının, Amun ibadet yerinin önündeki altın buhurdanlıklarının, fildişi masanın ve abanoz ağacından yapılmış sandalyenin bulunduğu yatak odası vardı. Balmumuyla karışan yemek kokusunu içine çekti.

Khaemwaset bu daireyi severdi, ama seslerin duvarlarda yankılanmasından ötürü de bir tapınakta yatıyormuş gibi duyguya kapılmaktan da kendini alamazdı. Yerdeki ipek yastıkların üstüne oturmuş, Ib küçük sehpayı yanına yerleştirirken, fakat diye geçirdi içinden. Zaten Pi-Ramses'in kendisi bir tapınak. Tanrı babamın tapınağı, askeri zaferlerinin ve yenilmezliğinin simgesi. Firavun'un mutfaklarından gelen ekmek hâlâ sıcaktı. "Yiyeceklerin tümü de tadıldı," dedi Ib. Khaemwaset iştahla yemeğini yemeğe koyuldu. Daha sonra da yatağa uzanıp yumuşak çarşafı boğazına kadar çekti ve derin bir uykuya daldı.

Dört saat sonra, yıkanmış ve üstüne uzun bir vezir harmanisi geçirip krallığın başhaznedarını, Amun'un başrahibini ve tapınak kâtiplerinin başını kabul edip hem yabancı, hem de yerel vergi mükelleflerinin tanrılara ödeyecekleri vergilerin paylaştırılmasına ilişkin sıkıcı rakamları sabırla dinlemeye koyuldu. Kısa bir süre sonra da yetkililer hangi tapınağın daha fazla pay alacağını kendi aralarında tartışmaya başladılar ve Khaemwaset içini çekip su saatine çaktırmadan bakarak elinden geldiğince zarif bir şekilde onların taleplerini tarafsız bir şekil-

-48-

de çözümlledi. Yabancı bir tanrının payının diğerlerine oranla az belir-lenmemesi gerektiğinden bu işlem oldukça önemliydi ve Khaemwaset elinden geldiğince adil davranmaya özen gösteriyordu. Son önerileri de kabul edildiğinde rahatlayarak derin bir soluk aldı ve kısa bir sohbetten ve şaraplarını da içtikten sonra yetkilileri gönderdi.

Yatak odasına doğru giderken büyük buhurdanlığı yaktı ve odayı birden mür kokusu kapladı.

Khaemwaset gri dumanın yükselmesiyle Amun'un ibadet yerini açtı, serin mermere kapandı ve dua etmeye başladı.

İlk sözcükleri her zamanki duasını içeriyordu, ama kısa bir süre sonra duası kişisel istekleri içermeye başladı ve hemen sonra da duasını bitirdi. Khaemwaset duasını bitirdikten sonra gözlerini sıkıca kapayıp, serin taşın üstünde toz ve tütsü kokusunu içine çekerek bir süre daha kaldı.

Amun, bende yolunda gitmeyen bir şeyler var, diye yarı dua eder yarı düşünürcesine aklından geçirdi. Bunun ne olduğunu ben de bilmiyorum, bir tür mutsuzluk gibi ama bunun yanı sıra bana son derece yabancı gelen ve benliğimde panik yaratan başka bir şey daha var. Bu acaba bir hastalığın başlangıcı mı? Acaba iç dünyamı temizlemeli miyim, bir haftalık oruç mu tutsam? Düzenli jimnastik yapmamamdan kaynaklanan bir şey mi acaba? Aklından bunları geçirirken yerinden kımıldamıyordu. Babasına, saraya, Pi-Ramses'in göstermelik havasına, önemli bakanların çalışmalarına karşı duyduğu hoşnutsuzluk küçük dansözün bedenindeki kızıl lekeler gibi tüm benliğini sarmaya başlamıştı. Khaemwaset buna karşı çıkmadı. Ben Mısır'ın en önemli doktoru ve büyücüsüyüm, diye geçirdi içinden acıyla, ama bununla birlikte tüm yaşamların ve tüm mutlak güçlerin tek anahtarı olan Thoth Evrakı'nı bir kez elimde tutabilmek için toprağı kazan, araştıran ve yönetiminin tüm ayrıntıları bulup çıkaran bu ellerimde tuttuğum hükümetin dizginlerinden daha farklı tutacağım için mi huşu içindeyim? Bazen evrakta belirtilen iki sihire sahip olmak için ka'mdan bile vazgeçmeyi düşünüyorum. Büyülerden biri konuşmaya hak kazanan kişiye yeniden hayat, diğeriye güneşin altında yaşayan her şeyin dilini anlama

-49-

Firavunların Öfkesi / F: 4

yeteneği verecek. Krallıktaki herkese babamı korumalarımı emrediyorum, ama kuşlara, hayvanlara böyle bir şey emrederim... ya da ölümlere. Yaşlanıyorum, artık önümde uzanan yol bir hayli kısaldı ve korkuyorum. Zamanım daralıyor ama dünyanın bir yerinde ya da bir kaya mezarının içinde benden daha güçlü biri beni Mısır'ın tanık olabileceği en güçlü kişi yapabilecek sözcükleri biliyor ve ben onu bulamıyorum.

Homurdanarak yerinde doğruldu, bağdaş kurdu ve gözlerini Amun'un altın sandaletlerine dikti. Bu araştırma, henüz bir oyun niteliğindeki heyecanla dolu ve güçlü olasılıkları içeren bir delikanlının ideallerinden öte değildi. Tıp öğrenmeye başladığımda, ailemi kurduğumda, babamla birlikte çalıştığımda bu olasılıkları bir oyun gibi değerlendirmiş, kendimi dünyanın en şanslı insanı olarak görmüş ve ev-rağın bana hayran tanrılar tarafından bir gün kucağıma bırakılacağına inanmışım. Sonra ise restorasyon ve keşif çalışmalarına başladım ve bu oyun yaptığım her şeyin nedenini oluşturmaya başladı, sonunda da oyun olmaktan çıktı. On yedi yıl boyunca araştırdım, engin bilgi sahibi oldum, ama aradığımı bulamadım.

Sırtı ağrıyaya başlamıştı, ayaklarını uzatarak gerdi ve uzanıp ibadet yerini kapattı. Zekânın, bilginin tanrısı Thoth, sana ibadet ettim, diye geçirdi içinden öfkeyle, neden bu isteğimi göz ardı ediyorsun? Bu bilgiye sahip olmaya hak kazanan tek kişi benim ama sen, ben sanki cahil bir köylüyümüşüm gibi bu bilgiyi benden saklıyorsun.

Birden odanın serinlediğini fark etti. Su saatine doğru yaklaşarak su damlacıklarının ağır ağır akışını izledi ve saatin geç olduğunu gördü. Her şeye karşın hâlâ huzursuzdu. Yünlü harmanisini sırtına geçirerek dışarı çıktı, kapıdaki korumasına kendisini izlemesini emretti ve kitap evine doğru sarayın sessiz koridorlarında ilerledi. Kitaplık görevlisi büyük ve ağır kapıların hemen yanı başında, taburesinde uyukluyordu. Uyanıp kimin geldiğini görünce hemen yerinden fırlayıp yere kapandı ve sonra da kenara çekilip Khaemwaset'e

yol verdi.

Khaemwaset iki saat boyunca düzenli bir şekilde raflarda sıralanmış evrakların arasında dolaştı, bir iki tanesini açıp göz gezdirdi, çalış-

- 50 -

mayı uyumaya yeğleyen birkaç bilim adamıyla sohbet etti. O akşam, eski papirüslere dokunmak nedense onu eskisi kadar etkilemediği gibi içerikleri de ona kitaplığın kuru ve cansız havası kadar sıkıcı gelmişti.

Ertesi günün çok yoğun geçeceğini bilincinde, kısa bir süre sonra dinlenmek için kitaplıktan ayrıldı fakat yatak odasının kapısına geldiğinde birden durdu. Hori'nin koridorun ucundan gelen sesini ve ona yanıt veren Antefi duydu. İçgüdüsel bir şekilde sola dönerek karısının dairesine gitti. Kapıdaki nöbetçi eğilip onu selamladı ve onun yerine kapıya vurdu, Wernuno uykulu gözlerle kapıyı açtı. "Hanımın uyanık mı?" diye sordu Khaemwaset.

"Ah, hayır, ekselansları," diye karşılık verdi kadın hizmetkâr, esnemesini bastırmaya çalışarak. "Prenses yaklaşık bir saat önce yattı."

Khaemwaset bir kez daha duraksadı, sonra da Nubnofret'in kabul odasına doğru gitti. Odanın yalnızca bir köşesindeki lamba yanıyordu ama bu loş aydınlıkta Khaemwaset yerdeki yastıkları, makyaj kutularını, çiçekleri görebiliyordu. Masanın üstünde ise boş şarap kadehleri vardı. Karısının arkadaşlarıyla güzel bir gece geçirdiğini düşündü ve karısı her zamanki gibi odanın toplanmasını yine ertesi sabaha bırakmıştı. "Teşekkür ederim, Wernuro," dedi. "Şimdi git ve uyu. Çıkarken seni uyandırırım."

Wernuro başını evet dercesine salladı. Khaemwaset ilerdeki kapıya doğru yaklaştı. Hizmetkâr kapıyı araladı. Büyük odada, Nubnofret yatağında yatıyordu. Khaemwaset bir süre onun düzgün soluk alışlarını izledi. Yatağın yanındaki masanın üstündeki vazoun içindeki çiçeklerin tatlı kokusu odaya yayılmıştı. Yavaşça yatağa yaklaştı ve yatağın kenarına oturdu. "Nubnofret," diye fısıldadı. "Uyuyor musun?"

Karşılık olarak bir homurtu duyuldu. Nubnofret yana döndü, dönerken bedenini saran çarşaf açıldı. Nubnofret'in üstünde oldukça ince bir gecelik vardı, Khaemwaset karısının her zaman uçları kalkık iri ve dolgun göğüslerine baktı. Bedeninin sıcaklığını ve kokusunu duyabiliyordu. Birden ürpererek harmanisine sarıldı. Yastığın üstüne dağılmış saçlarında birkaç tel beyaz vardı.

- 51 -

Khaemwaset, sıklıkla seviştikleri ve birbirlerini tanımaktansa tutkularının esiri olmayı yeğledikleri evliliklerinin ilk günlerini düşündü. Her ikimiz de anında harekete geçen insanlar değildik ama bazen içimizi bir ateş kaplar ve oyun oynamak için sabırsızlanan çocuklara dönüşürdük, diye geçirdi içinden. Acaba o da bunları hatırlıyor mu ya da o günlere geri dönmeyi acaba istiyor mu? Cariyelerimin yanına çok ender gittiğimi bilir. Acaba yatağına uzanıp bedenimi özlediği anlar oldu mu? Ara sıra içimizde oluşan bir dürtünün sonucu oldukça resmi bir şekilde hâlâ sevişiyoruz ama o günler ne denli farklıydı! Ah, Nubnofret o günler nereye gitti? İçgüdüleri bedenini ele geçirmeye başlamıştı. Yerinden kalkarken, Nubnofret bir şeyler mırıldanarak arkasını döndü, ama yine de uyanmadı. Wernuro'yu köşesine gönderdi ve kendi dairesine gitti.

Sabah kendi kendine giyinerek, özenle mücevherlerini taktı ve yüzünü boyadı, sonra da yanına Amek'i, Ramose ve Ib'i alarak annesini görmeye gitti. Ünlü Nefertari'nin ölümünden sonra Ramses'in yirmi yıl boyunca sevgili eşi olan Astnofret hâlâ İmparatoriçelik unvanını taşıyordu. Nefertari, Ramses'in öz kız kardeşi ve Khaemwaset'in halası olmakla birlikte Astnofert üvey kız kardeşiydi. Elli dokuz yaşındaki

Astnofret yatalak olduğu için artık Ramses'in yanında değildi. Ramses, Astnofret'ten olan kızıyla evlenmişti. Khaemwaset'in küçük kız kardeşi Bint-Anath son on yıldan beri Baş Kraliyet Eşi'ydi. Otuz altı yaşında olan Bint-Anath, Nefertari'ye çok benziyordu. Bir diğer kraliçe olan Nefertari'nin kızı Meryet-amun da babasının yatağını paylaşmıştı ama Ramses tüm ilgisini Bint-Anath'a yöneltmişti. Khaemwaset onun bu Sami adından nefret ederdi, ama çok zeki ve güzel olduğu için de onu severdi. Onu hem sıklıkla görmez hem de haberleşmezdi ama yine de her karşılaşmalarında sanki yeni ayrılmışlar gibi aralarında bir kopukluk oluşmazdı.

Ramose, prensin yaklaşmakta olduğunu haber verir, Khaemwaset de, Astnofret'in dairesine doğru giderlerken Bint-Anath'ı aradı. Kadın hizmetkârların arasında duran Meryet-amun'u gördü ama kız kar-

- 52-

deşi ortalıkta yoktu. Kadınların bölümünün kapısında Amek ve Ramo-se'den ayrılıp Ib'le birlikte içeri girdi.

Annesinin dairesi haremın hemen başındaydı. Bu dairede oldukça büyük ve son derece lüks döşeli dört oda vardı. Diğerlerinden daha küçük olan dördüncü oda haremın bahçesine açılıyordu. Astnofret gündüzleri yatağının bu odaya taşınmasından, uzandığı yerden bahçedeki ağaçlara ve çiçeklere bakmaktan, çimlerin üstüne oturup dedikodu yapan kadınları ve sıcak yaz akşamları kadınların kendi aralarında verdikleri partileri izlemekten çok hoşlanıyordu.

Khaemwaset beyaz saçlı, zayıf annesini bu dördüncü odada pencerenin kenarında yatarken buldu. Annesinin yüzü makyajsızdı. Odanın bir köşesinde harpist yumuşak bir melodi seslendiriyordu. Khaemwaset'in içeri girmesiyle birlikte imparatoriçeyle taş oynayan hizmetkâr hemen yerinden fırlayıp oyun tahtasıyla taşları topladı. Astnofret başını zarafetle kapıya doğru çevirerek oğlunu selamladı ve fiziksel rahatsızlığına karşın davranışlarındaki zarafet gençlik günlerindeki o herkesçe bilinen güzelliğini anımsatıyordu. Güçlkle gülümsedi. Khaemwaset annesinin yanına yaklaşıp diz çöküp, zayıf ve kemikli elini öptü.

"Evet, Khaemwaset," dedi annesi sözcükleri güçlkle söyleyerek. "Ramses'in yeni evliliği için buraya çağrıldığını duydum. Demek gençliğini son bir kez daha hatırlamak istiyor, öyle değil mi?"

Diğer bir hizmetkâr sessizce prensin oturması için bir sandalye getirdi. Khaemwaset oturarak annesine doğru eğildi. Annesinin konuşurken çektiği güçlüğü ve bakışlarındaki acıyı gördü.

"Bana sorarsanız anneciğim, babam diplomatik oyunların tadını çıkarmak için kendini bu kadar zahmete sokuyor," diye karşılık verdi gülümseyerek. "Nasılsınız? Sancılarınız geçti mi?"

"Geçti ama bana verdiğin o haşhaş lapasını doktorumla bir kez daha konuşsan iyi olacak diye düşünüyorum." Elini yavaşça sallayarak hizmetkârna dışarı çıkmasını işaret etti, sonra da oğluna döndü. "Birdenbire gelen o ağrılara artık alıştım ama doktorumun, verdiğin reçeteyi kaybetmiş olmasından korkuyorum."

-53 -

Khaemwaset bir an annesine yalan söylemeyi düşündü fakat hemen sonra da bundan vazgeçti. Annesi her geçen gün ölüme daha da yaklaşıyordu ve işin kötüsü bunu kendisi de biliyordu. "Reçeteyi kaybettiğini sanmıyorum," diye karşılık verdi sevgi dolu bir sesle. "Haşhaş sürekli aldığınız zaman etkisini yitiriyor ve beden buna alışıyor ve sancının geçmesi için de dozun sürekli olarak artırılması gerekiyor." Annesi onaylarcasına başını sallarken gözlerini oğlundan ayırmıyordu. "Bu ilaçların birçoğu sizin de bildiğiniz gibi

imparatoriçe, bana Suriye'den geliyor ama haşhaş bu ilaçların arasında en iyisi. Eğer şikâyetleriniz geçiciyse ya da benim ortadan kaldırmam gereken bir lanet varsa üstünüzde artık daha fazla haşhaş almanıza...." Duraksadı ama annesinin hastalıktan kahverengine dönüşmüş gözlerinin beyazlarına bakarak konuşmasını sürdürdü, "....ama ölüm döşeğindesiniz anne. Doktora istediğiniz kadar haşhaş vermesini söyleyeceğim."

"Teşekkür ederim," dedi annesi, buruk bir gülümsemeyle. "Sen ve ben her zaman birbirimize dürüst davrandık. Artık sağlığım tartışıldığına ve bir karara varıldığına göre, şimdi söyle bana neden bu kadar bitkin görünüyorsun."

Kararsızlıkla annesine baktı. Dışardan genç cariyelerin kahkahaları duyuldu. Khaemwaset yanıt vermek için derin bir soluk aldığı anda Astnofret'in iki mavi kuşu açık pencereden içeri girip odada bir tur attıktan sonra dışardaki ağaçlara doğru uçtular. Khaemwaset birden içinden bu kuşlardan biri olup özgürce uçsuz bucaksız gökyüzünde uçmayı, ölüm kokan bu odadan ve kendisine yaşam veren bu kadından uzaklaşmayı istedi. "Aslında ben de bilmiyorum," dedi sonunda. "Ailem iyi..."

"Evet, Nubnofret dün akşam beni görmeye geldi."

"...topraklarım da bereketli. Babam her zamanki isteklerinin dışında benden fazla bir şey istemiyor..."

Annesi neşe içinde bir kahkaha attı. "Yani her şeyi istiyor, demek istiyorsun!"

"Evet!" dedi Khaemwaset kuru bir kahkaha atarak. Hemen sonra da eski karamsarlığına döndü. "Ama..." Ne var ki, konuşmasını tamamlayamadı ve annesi aldırma dercesine omuzlarını silkti.

-54 -

"Küçük Sheritra'ya bir an önce bir koca bulmalısın," diye öğüt verdi annesi. "Seni oyalayacak yeni bir projeye gereksinimin var ve bu da hemen elinin altında."

Kendini bu konunun cazibesine kaptırmadı. Her konuda annesiyle aynı görüşü paylaşırlardı ama bu konuda annesinin Nubnofret'in görüşlerini benimsediğini hissediyordu. "Saqqara Vadisi'nde beni bekleyen yeni bir projem zaten var," diye karşılık verdi. "Eğer başarabilirsem tabii ki. Babamı son günlerde gördün mü?"

Astnofret, Sheritra konusuna geri dönmedi. "Haftada bir kez beni görmeye gelir," diye karşılık verdi. "Ve havadan sudan konuşuruz. Sil-sileh'de senin ve benim, Bint-Anath'ın, kendisinin ve vâris olarak seçtiği Ramses'in gravürlerinin yer aldığı anıtın tamamlandığını söyledi. Anıtın açılışında bulunmayı isterdim doğrusu."

Khaemwaset, kardeşim Ramses'in bulunacağından hiç kuşkunuz olmasın dememek için kendini güç tuttu. Annesinin son birkaç isteğinden biri de Nefertari'nin oğulları yerine kendi oğullarından birinin Mısır'ın vârisi olarak açıklanmasıydı. "Kardeşim Merenptah sarayda mı?" diye sordu Khaemwaset.

"Hayır, sanmıyorum. Kendi inşaat projeleriyle ilgilenmek üzere güneye gitti. Eve dönerken Memphis'e uğrayıp seni göreceğini sanıyorum."

"Umarım gelir."

Artık konuşacak fazla bir şey kalmamıştı. Bir süre daha sohbet ettikten sonra Khaemwaset ayağa kalktı, annesini öptü ve gitmeye hazırlandı. Annesinin elini avuçlarının içine aldığı anda, elin soğuk ve pör-sümüş

olduğunu hissetti ve bir kez daha bir kuş olup gökyüzüne doğru uçmayı geçirdi içinden.

Haremden çıkarak ailenin özel bahçesine kestirme yoldan gitti. Bahçede kimseler yoktu. Öğe olmak üzereydi ve firavuninciri ağaçlarının gölgeleri incelmış ve kısalmıştı. Mavi mermer zeminli balık havuzunun suyu sakindi ve su tekdüze bir şekilde çeşmenin zeminine akıyordu. Khaemwaset elini suya soktu, su sıcak ve ipeksi bir yumuşaklıktaydı. Güneşin sıcaklığını bedeninde hissetti. Kendini idamdan kıl

- 55 -

payı kurtulmuş bir tutuklu gibi ya da bakıcılarının elinden kaçmış oyun oynayan bir çocuk gibi hissetti. Ama buna karşın içindeki sıkıntı hâlâ azalmamıştı ve annesinin soğuk dokunuşunu hâlâ hissediyordu. Havuzun kenarına eğilerek kollarını omuzlarına kadar suya soktu. Annemi seviyorum, diye geçirdi içinden. Ama konu bu değil. Tüm düşlerimin hayal olarak kalmasını ve bu şekilde ölmeyi istemiyorum. Uzunca bir süre kolları suyun içinde kalmasına rağmen yine de kendini tam anlamıyla temizlenmiş hissetmiyordu.

Hori ve Nubnofret ile hafif bir öğle yemeği yedi. Hori geç saatlere kadar uyuduktan sonra Antefle birlikte önce yaşam evine sonra da tahtrevanına binerek kentin pazarlarını görmeye gidecekti. Nubnof-ret'i de Kraliyet Eşi Meryet-amun Nil'de tekne gezintisine davet etmişti. Khaemwaset babasıyla yapacağı toplantıyı düşünerek onların planlarını yarım yamalak dinledi. Yemeğini bitirdi, Kasa harmanisini değiştirdi ve korumasıyla birlikte Firavun'un özel bürosuna doğru yola koyuldu.

Sarayın mutlak gücünün bulunduğu yere yaklaştığında koridorlarla bekleme odalarının da diğer yerlere oranla daha kalabalıklaştığını fark etti. Ramose'nin, efendisinin geldiğini duyuran sesiyle alt düzey yöneticiler, soylular, köleler, hizmetkârlarla yabancı delegeler saygıyla yere kapanırken Khaemwaset genellikle adımları yavaşlattı ama bu kez yavaşlatmadı. Babasının, halkını ve büyükelçileri kabul ettiği uçsuz bucaksız salonun kapısı önünde durdu.

Başkâhya geldiğini anons ederken Khaemwaset bekledi. Hemen sonra da derhal içeri alındı ve büyük bir masanın arkasında çalışan babasının yanına yaklaştı. Babasının yanında az konuşan ama güçlü bir kişiliği olan, efendisinin aklından geçenleri okuyabilen ve Mısır'ın iyiliğini herkesten daha çok düşünen Kraliyet Kâtibi Tehuti-Emheb vardı. Kâtip yazı tahtasını lacivert mermer zeminin üstüne bırakmış, yere kapanmıştı. Khatti büyükelçisi Urhi-Teshub, etkileyici yüzünü çevreleyen siyah sakalı ve silindirik şeklindeki kırmızı şapkasıyla yukardaki pencereden içeri sızan güneşin beyaz ışıkları altında saygıyla başını eğdi. Ashahebsed gülümseyerek yere kapandı.

-56-

Khaemwaset hepsine kalkmaları için işaret etti. Ramses'in yanına yaklaşarak mücevherlerle süslü ayaklarını öptü, sonra da yerinde doğrularak babasını kucakladı. Duvarların yanında kıpırdamadan duran hizmetkârlar işlerinin başına döndüler ve çalışma masasının başındaki görevliler işlerine bıraktıkları yerden yeniden başladılar. Şaraplar açıldı, Ashahebsed şarabı tattı ve servis yapılmasını emretti. Masanın kenarında duran keten peçeteler konukların önüne yerleştirildi. Ellerin yıkanması için gerekli olan kokulu su dolu çanaklar Firavun'un önündeki evrak yığınının uzağında duruyordu ve çanakların yanında ise birçok yiyecek vardı. Hizmetkârlar geri geri çekilip, eğilerek selam verdiler ama Ramses onlara aldırmadı bile.

"Khaemwaset, iyi görünmüyorsun," dedi Ramses güçlü sesiyle. "Doktorlar nedense kendilerine hiçbir zaman bakamazlar, değil mi? Biraz şarap iç de kendine gel, prens. Seni gördüğüme sevindim."

Bu görkemli seste acaba bir sevgi belirtisi mi vardı? Khaemwaset sevgiyle kalın rastıkların altındaki parlak gözlere baktı. Firavun neredeyse omuzlarına kadar uzanan altın küpeler takmıştı. Kırmızı kumaş miğferini başının üstünde tutmasını sağlayan krallık kobrası ve akbaba simgeleri alnını çevrelemişti ve

kanca burnuna bakan Khaemwaset babasının yüce şahin tanrı, Horus'a ne denli benzediğini düşündü. Yüzüklü ve kınalı elleriyle, düzgün kesilmiş ayak tırnaklarıyla tepeden tırnağa mutlak güç simgesi olan babası, oğlunun yerine oturuşunu dikkatle izliyordu. Kibirli, kurnaz, sessiz ve altmış dört yaşındaki Ramses'in hiç kuşkusuz büyüleyici bir hali vardı. "Dün akşam benimle yemek yememene karşın," diye sürdürdü konuşmasını Ramses, parmaklarını birbirinin içine geçirerek. "Senden istediğim o küçük görevi yerine getirdiğini biliyorum. Sutekh bu yıl bir kez daha hakkını alacaktır. Senin adına ona adakta bulunacağım ve böylece o da senin davranışlarını yakından izleyecek ve sen de bu yardım emrini mühürlerken yüreğindeki tedirgin duygulardan arnacaksın."

Khaemwaset'le birlikte odadaki görevliler kibar bir şekilde güldüler. "Bu gece sizinle birlikte yemek yiyeceğim, Güçlü Boğa," diye söz vererek Ramses'in gösterdiği sandalyeye oturdu. "Ve Güçlü Set'e ge-

-57-

I

linçe öfkesini bana yönlendirmesi için bir neden yok. Büyülerimi oluştururken bana yardım etmiyor mu?"

Ramses başını hafifçe evet dercesine eğdi. Bunu yaparken de kobranın kristal gözleri parladı. "Doğru. Şimdi işimize dönelim."

Urhi-Heshub, Khaemwaset'in arkasında hafifçe kıpırdayıp yavaşça boğazını temizledi ve yanına yaklaştı. Tehuti-Emheb kalemlerini hazırladı.

"Son antlaşmalardaki sorur neydi, baba?" diye sordu Khaemwa-set.

Ramses soğuk bir tavırla bakışlarını talihsiz Khatti büyükelçisine dikti ve kâtibine elini sallayarak işaret etti. Khaemwaset babasına döndü.

"Khatti kralı Hattusil şimdi de prensesten önce prensesin çeyizinin gönderilmesini istiyor," dedi Tehuti-Amheb. "Kralın sağlığı uzun zamandan beri iyi değil ve tabanları şişmiş durumda, bunun sonucu olarak da çeyizin toparlanması zaman alıyor. Ülkesindeki kuraklık onun iyi niyetini de kötü etkilemiş durumda."

"İyi niyet," diye araya girdi Ramses soğuk bir alaycılıkla. "Bana dünyanın en güçlü sarayıyla dost olmak adına ne denli sabırsız olduğunu göstermek için dünyanın en büyük çeyizini vereceğini söz vermişti. Aradan aylar geçti ve hiçbir şey gelmedi. Daha sonra da nedense Hattusil'den değil Kraliçe Pudukhepa'dan bir mektup aldım ve gecikmeden ötürü özür dilemeden bana sarayın bir bölümünün yandığını söyledi." Burada hafifçe içini çekti. "Ve dolayısıyla ilk ödeme de gecikti."

"Majesteleri," diye karşı çıktı Urhi-Teshub. "Yangın çıktığında ben de oradaydım. Her şey mahvoldu. Kraliçem çok perişan olmuştu, kralım da tanrılar için törenler yapamayacak bir haldeydi ama kraliçem yine de size mektup yazdı. Mısır unutulmadı." Mısır dilini aksanlı bir şekilde konuşmuştu ve yüzünde acı dolu bir ifade vardı.

"Belki de söylediğin gibidir," diye kükredi Ramses. "Ama yangın antlaşmayı değiştirebilecek bir bahane olmamalıydı. Şimdi de sevgili Khatti'li kardeşim sanki kalesinden çıkıp her keçiyi ya da her atı gemi-

-58 -

1

ye bindirmekle yükümlüymüşçesine ayaklarının şişmesinden şikâyet ediyor. Onun ülkesinde hiç vezir yok

mu? Yetenekli bir kâhyası da mı yok? Ya da her konuda karısı mı son sözü söylemek zorunda?"

Khatti'li büyükelçinin bu hakaretlere alışık olduğu anlaşılıyordu. Ramses sözlerini tamamlamıncaya dek sakin bir şekilde bekledi. Sonra da konuştu. "Acaba majesteleri kardeşimin dürüstlüğünden mi kuşku duyuyorlar? Babil Kralı Kadashman-Enlil'in kendisiyle yeni bir anlaşma yapmak için baskı yapmasına karşın kendisinden önce babasının yaptığı Kadesh Antlaşması'na uyan krala taş mı atıyorsunuz?"

"Yenilenen diplomatik ilişkilere karşın Kadashman-Enlil yavşak ve kaypak herifin tekidir," diye haykırdı Ramses. "Ve Urhi-Teshub, kralının Babilli'lerle aslında kavgalı olduğunu biliyorum." Ballı ve fındıklı çöreklerden birini alarak düşünceli bir tavırla ağzına attı, sonra da elini zarif bir şekilde su çanağında yıkadı. "Hattusil'e neden güvenecek misim ki?" diye sordu ters bir tavırla. "Antlaşmayı yeniden gözden geçirme talebimi ve Suriye'nin bir bölümünü bana vermeyi reddetti ve ben daha sonra onun benim payımı kendine sakladığını duydum."

"Bu öncelikle Khatti'nin payıydı, Kutsal Varlık," diye karşılık verdi saygı dolu bir sesle büyükelçi. "Babanız Osiris Seti'yle Khatti arasındaki en eski antlaşmaya göre...."

Khaemwaset hafifçe içini çekti. Urhi-Teshub, Seti'den söz ederek çok ciddi bir hata yapmıştı. Ramses babasından söz edilmesine çok kızardı. Seti vizyonlu ve ileriye görebilen biriydi. Abydos'daki Osiris ta-pınağıyla anıtları, görenin soluğunu kesebilecek güzellikteydi. Ama Seti yaptığı tüm savaşlarda asla savaşmaktan yana olmayan Ram-ses'e oranla her zaman başarı kazanmıştı. Khaemwaset iki adamın konuşmalarını dinledi ve düşünceli bir tavırla şarabını yudumladı. Araya girmeye hazır olduğunu hissettiğinde ise babasının değil büyükelçinin sözünü büyük bir dikkatle kesti.

"Bu konuşmalarınızda bence mantıklı bir şey yok," dedi ciddi bir ifadeyle. "Biz burada evlilik antlaşmasını başarılı bir şekilde tamamlamak için bulunuyoruz ve sen Urhi-Teshub eğer eski antlaşmaların geçerliliğini tartışmak istiyorsan bunu başka bir zaman yap." Büyükelçi

- 59 -

rahatlamış bir şekilde gülümseyerek hafifçe başını eğdi. Khaemwaset, tüm dikkatini önündeki şarap kadehine vermiş olan Ramses'e döndü. "Bizim büyükelçimiz Huy, şu anda Hattusas'da," diye hatırlattı babasına. "Ona bir haber yollayarak prensesle birlikte çeyizi de beklediğimizi iletin ve çeyizin yüklenmesi sırasında bizzat bulunmasını söyleyin. Hattusil yangından, hastalıktan değil yalnızca gecikmeden ötürü suçlanabilir."

"Uzun bir süre kendini övdü durdu," dedi Ramses. "Bu gecikmeleri telafi etmek amacıyla toplam ödemenin yüzde beş arttırılmasını öneriyorum. Zaten vergilerin doğrudan bize ödenmesi gerekiyor." Oğluna bir göz attı. "Bu antlaşmaların neden olduğu üzücü durumu prensesin giderebileceğini sanmıyorum doğrusu. Evlilik antlaşmasını bozup bu prensesin yerine başka bir Babilli'yle evlenmeyi düşünüyorum."

Eğer Hattusil'e gereksiz baskı yapacak olursak o da sizin gibi fikrini değiştirebilir," diye karşı çıktı Khaemwaset. "Baba burada vergiden değil çeyizden söz ediyoruz. Khatti kralının kendisinden kuşkulandığı halde delil yetersizliğinden suçsuz bulunduğunu kabul ettiğimizi bildirin ama antlaşmanın gereklerini de tam olarak yerine getirmesini beklediğimizi vurgulayın. Hırslı ve açgözlü biri olarak tanınmak istemezsiniz, değil mi?"

"Hakkım olanı isterim," diye karşılık verdi Ramses. Arkasına yaslandı, göğsündeki altın ve gümüş süslemelerin ağırlığı altında hafifçe kamburunu çıkararak bilezikli kollarını aşağı sarkıttı. "Ah, pekâlâ, Te-huti-Emheb, Huy'a şu lanet olasıca mektubu yaz, sonra da gecikmeden ötürü hiç hoşlanmadığımı belirten bir mektup yazıp Hattusil'e gönder ve varlıklı olmadığı için bu dalaveralarla uğraştığından

kuşkulandığımı da belirtmeyi unutma ve bu yorucu antlaşmaların bereketli sonuçlarını beklediğimi de belirt."

"Majesteleri çok hızlı konuştu," dedi Khaemwaset kâtime. "Majestelerinin kuşkularına ilişik söylediklerini yazma." Kâtip başını evet der-cesine sallayarak yazı tahtasına doğru eğildi. Ramses güldü. "Bu toplantı bitmiştir," diye açıkladı. "Hepiniz dışarı çıkın. Khaemwaset sen burada kal." Büyükelçi eğilip selam verdi ve kâtime birlikte geri geri gide-

-60-

rel< kapıdan dışarı çıktılar. Ramses onların odadan çıkmalarını beklemedi. Ayağa kalkıp Khaemwaset'e yaklaştı. "İlaç torbanı getirmesi için kâhyanı çağır," diye emretti. "Ashahebsed, kâhyasını sen çağır. Benimle birlikte odama gel ve beni muayene et. Bazen soluk aldığımda göğsüm ağrıyor, bazen de soluk alamıyorum. Ayrıca yorgunluğumun geçmesi için bir ilaç istiyorum." Oğlunun karşılık vermesini beklemeden hızla odadan çıktı. Khaemwaset arkasından gitti. Babasının şikâyetlerini geçiremeyeceğini biliyordu ve bunu hiçbir zaman ona söylemeye cesaret edememişti, ayrıca söylese bile Firavun'un bu sözcüklere kulak asmayacağından da emindi. Ramses gerçekten de sonsuza dek yaşayacağına inanıyordu.

-61 -

Üçüncü Bölüm

'Mehtap sayende yükselir...

Gerçek sendedir

Sen kötülüklerin karşısına iyilikleri çıkaran

Tüm insanları yargılayan

Thoth, selam sana...'

Khaemwaset muayeneyi tamamladıktan sonra babasının durumunda herhangi bir değişiklik gözlemedi. Yorgunluğu için zararsız bir iksir yazdı. Bu arada da akşam olmuştu. Kendini fiziksel eylemlerden çok tartışmalı geçen antlaşmalardan ötürü yorgun hissediyordu. Büyücü olduğu için her ayın başında hem kendisi hem de ailesi için yıldızlara bakarak kehanette bulunurdu ve o günün son bölümünün hayret verici olaylarla geçeceği, davranışlarına bağlı olarak bunları kendi lehine ya da aleyhine çevireceğini öğrenmişti. Kararsız duygular içeren bu kehanetinden ötürü kendini tedirgin hissederek yemek saatine kadar uyumak üzere odasına doğru gitti. Firavun'un görkemli ziyafetlerinden genellikle hoşlanırdı. Dünyanın dört bir yanından gelmiş konukların arasında konuşup tartışabileceği bazı bilim adamları, büyücüler ve doktorlar da vardı. Ne ki, o güne ilişkin kehaneti, iletişim kuracağı kişilere dikkat etmesinden yanaydı.

Ailenin özel dairesi boştu. Khaemwaset soyunmasına yardım etmesi için Kasa'yı çağırmadı. Üstündekileri çıkardı, serin koridordaki masanın üstünde her zaman hazır bulunan soğuk sürahidен bardağına su doldurdu ve yatağına uzandı.

- 62-

Güneş battıktan bir saat sonra Ramses sarayının en büyük salonundan yanında karısı ve oğluyla içeri girdi. Khaemwaset'in tüm unvanlarının başhaberci tarafından anonsu bitene dek salonda derin bir sessizlik

oluştı, ama salondan içeri girmesiyle birlikte konuşmalar yeniden başladı.

Yüzlerce kişi ellerinde şarap kadehleri ya gruplar halinde duruyor ya da uçsuz bucaksız salonda dolaşıyordu. Bir yandan da kendi aralarında konuşup gülüşüyorlardı. Sesleri papirüs sütunlarında ve gümüş kaplı tavanlarda yankılanıyordu.

Belindeki mavi ve beyaz kurdelaanın dışında çırlıçıplak olan bir köle kız yanlarına yaklaştı ve başlarına pembe nilüfer çiçekleriyle mavi peygamber çiçeklerinden yapılmış küçük çelenkleri koydu. Khaemwaset çelengın başına yerleştirilmesi için neşeyle eğilirken bir yandan da kalabalığı inceliyordu.

İnce omuzlarını ortada bırakan kırmızı harmanisine sarılmış Bint-Anath yanlarına yaklaşıyordu. Peruğunun uzun siyah bukleleri, erimeye başlayan balmumunun altında parıldıyordu. Köle kız yanlarından uzaklaştı ve Khaemwaset Mısır'ın Birinci Eşi'ni eğilip selamladı. "Merhaba, sevgili ağabeyim," dedi Bint-Anaht neşeli bir tavırla. "Burada seninle oturup konuşmak isterdim ama aslında Nubnofret'le dedikodu yapmak istiyorum. Onu uzun zamandan beri görmedim. Lütfen beni bağışla." Genç kadın gerçek bir tanrıçaya, Hathor'un kendisine benziyordu. Konukların saygıyla kendisini selamlamasına büyük bir zarafetle karşılık veriyordu. Hemen yanı başında Shardana'lı korumaları ve arkasında da son derece bakımlı ve makyajlı maiyeti vardı.

"Seni her gördüğümde daha da güzelleşmiş buluyorum, Bint-Anath," dedi Khaemwaset. "Seni elbette başgışlıyorum. Madem doğru dürüst görüşemiyoruz bana mektup yaz."

Genç kadın ağabeyine başdöndürücü bir şekilde gülümsedikten sonra Nubnofret'e döndü. Bint-Anath'ın kadın cariyeleri artık kendi aralarında konuşmayı kesmişler, pür dikkat Hori'ye, delikanlının esmer ve adaleli bedenine bakıyorlardı. Hori kadınlara ve babasına gülümse-

- 63 -

di, sonra bakışları Antef'in bakışlarıyla karşılaşınca ona çapkınca göz

kırıptı.

Diğerlerinden daha yürekli ve çekici bir genç kız kalabalığın arasından sıyrılarak önce Khaemwaset'in önünde saygıyla eğildi sonra da Hori'ye döndü. "Pi-Ramses'de yalnızca iki gün kalacağımıza göre bu gece size yemekte eşlik edecek kimse olduğunu sanmıyorum," dedi. "Benim adım Nefert-khay, Firavun'un mimarı May'ın kızıyım. Yemeğinizi yerken size hoşça vakit geçirmekten ve belki de daha sonra size şarkı söylemekten onur duyarım."

Khaemwaset memnurlukla Hori'nin Nefert-khay'ın şeffaf sarı har-masininin altından görülen iri göğüslerini, dümdüz karnını, rastıklı gözlerini ve dolgun dudaklarını inceleyişine baktı. Hori başını hafifçe eğdi. "May'ın kızı olarak senin de tahtın hemen yanındaki birinci sırada yemek yeme ayrıcalığına sahip olman gerekir," dedi. "Hadi, beni masaya götür, Nefert-khay ve Firavun salona girer girmez hemen yemeğimizi yemeğe başlayalım. Karnım çok aç."

Kalabalığın arasından geçip masalarına doğru giderlerken Khaemwaset arkalarından bakıyordu. Antef kalabalığın içine karışmıştı ama Khaemwaset, Hori'nin akşamın bir bölümünü genç kızla birlikte yemek yiyerek, onunla içki içerek, ona iltifat ederek ve belki de bahçelerin sessizliğinde onunla sevişerek geçireceğini ama geceyi mutlaka ya nehirde tekneyle gezerek ya da kendi dairesinde Antefle noktalayacağını biliyordu.

Khaemwaset oğluna bazı erkeklerin cinsel yakınlık gösterdiğini ama oğlunun erkeklere cinsel açıdan

yakınlık duymadığını biliyordu. Hori çevresini saran genç kızlardan hoşlanırdı ama duyguları ve bedenini bu işe karıştırmazdı. Hori'nin görüşlerine göre biri olmadan diğeri

de olmazdı.

Khaemwaset bir an için May'in küçük kızına acıdı sonra da Ram-ses ailesinin oturduğu masaya doğru yaklaştı. Kendisine ayrılan ipek yastıkların üstüne oturdu, erkek kardeşi Kraliyet Prensi Ramses'le soğuk ve kibar bir şekilde selamlaşıp konuştular. Prens Ramses bu so-

-64-

ğ ve kibar konuşmadan sonra ikinci Eş ve Kraliçe Meryet-Amun'a dönerek onunla konuşmaya başladı. Kısa bir süre sonra da başkâhya-nın ortalığı çınlatan sesi duyuldu. Salonda derin bir sessizlik oluştu. "Thebes'in Yüce Firavun'u, Set'in Oğlu, Amun'un Oğlu, Temu'nun Oğlu, ptah-Tenen'in Oğlu, İki Ülkenin En Kutsal Varlığı, Mutlak Gücün Yüce Varlığı..." Kâhyanın sesi çınılıyordu, Khaemwaset kendi kendine gülümsedi. "Festivallerin Tanrısı, Kralların Kralı, Prenslerin..." Khaemwaset dinlemekten vazgeçti. Salondaki herkesin alını yere değiyordu ve kendi alını da daha bir dakika önce oturduğu yastıklara değiyordu.

Haberci sonunda sustu. Khaemwaset babasının sandaletlerinin çıkardığı sesi duydu, bunu, kız kardeşinin sandaletleri izledi. Bint-Anath, Khaemwaset'in yanına otururken derin bir soluk aldı, Ramses kalabalığa kalkmalarını söyledi, Khaemwaset de konuklarla birlikte yerinde doğruldu ve küçük masayı kendine doğru çekti.

Firavun kızı-karısına doğru uzandı. Mavi beyaz çizgili miğferinin hemen altındaki altın kobrayla atmaca göz kamaştırıyordu, keskin bakışlı gözlerine siyah rastık çekilmişti ve gözkapakları da yeşile boyanmıştı. Her parmağında altın yüzükler vardı ve geniş göğsünün üstünde de Horus Gözü parlıyordu. "Bana verdiğin ilacın bir kısmını içtim, Khaemwaset," dedi. "Tadı iğrençti ve bu akşamki aşırı iştahımın dışında bana bir yararı olduğunu sanmıyorum." Masasının hemen ayaku-cunda kutsal krallığının simgesi olan asası, silahı ve enli kılıcını kraliyet eşyalarından sorumlu hizmetkârı düzenli bir şekilde yerleştirmişti. Shardana askerleri masanın yanında sıralanmışlardı. Ashahebsed'in bir işaretiyle ağız sulandıran mis kokulu yiyecekler, balmumu, çiçek ve parfüm kokuları arasında servis edilmeye başlandı. Ashahebsed, Ramses'in yemeğini servis etmeye başladı.

"Ben dahil olmak üzere tüm çevrenizdekilerden mucizeler bekliyorsunuz," diye karşılık verdi Khaemwaset sevgi dolu bir sesle. "Size verdiğim ilaca bir şans tanıyın, baba. Bu akşam da erken yatsanız iyi olur."

Ashahebsed yiyecekleri tadıyordu. Ramses onu sabırsızlıkla izlemeye koyuldu. "Yatağın içinde de dışında da her zaman yorgunum,"

-65 -

Firavunların Öfkesi / F: 5

dedi muzip bir ifadeyle. "Kadınlarımmın tümü de beni öldürüyor, Kha-emwaset. O kadar çok kadın var ki çevremde ve tümü de tatmin edil-mek istiyor! Ben ne yapacağım? Bu kadınlarla nasıl başa çıkacağım?"

"Kadınlarınızın sayısını azaltın," diye gülerek araya girdi Bint-Anath. "Her gün haremizinin kraliyet hazinesinden ne denli çok altın aldıklarını söylemeye çalışan Suty'i can kulağınızla dinleyin. Böylelikle daha fazla alımları ve antlaşmaları imzalamaktan vazgeçebilirsiniz."

"Hımm," demekle yetindi Ramses. Büyük bir zarafetle yemeğini yemeğe başladı.

Khaemwaset'in masa hizmetkârı da tabağını doldurmuştu ve babasının aşçıların olağanüstü lezzetli yemeklerini neşe içinde yemeye ve içkisini yudumlamaya başladı. Bulunduğu yere yakın bir masada birkaç soylu kadın arkadaşıyla yemeğini yiyen Nubnofret'le onlara yakın başka bir masada yemeklerini yiyen Hori ile Nefert-khay'ı gördü. Genç kız iki elini birden Hori'nin çıplak omzuna koymuş, delikanlı yemeğini yerken kulağına bir şeyler fısıldıyordu. Khaemwaset birden acıyla kız Sheritra'yı düşündü. Acaba o ne yapıyordu? Duasını edip, meşalelerin aydınlattığı bahçede Bakmut'la birlikte mi dolaşıyordu? Büyük bir olasılıkla odasında, dizlerini çenesine kadar çekmiş oturuyor, babasını düşünüyor ve yaşama katılmasını engelleyen utangaçlığına lanet okuyordu. Khaemwaset kızını bu salonda gözleri heyecandan ve şaraptan parlamış, kolunu genç bir soylunun omzuna atmış ve kulağına bir şeyler fısıldarken görmeyi çok isterdi. Firavun kendi bulunduğu tarafa doğru bir şeyler söylüyordu. Khaemwaset ağabeyi Ramses'in tüm dikkatini yemeğine vermiş, kendi kendine bir şeyler mırıldandığını gördü. Gecenin tadını çıkarmaya karar verdi.

Birkaç saat sonra, doldurulmuş kaz, salatalık salatası ve pastaları büyük bir iştahla yiyen Khaemwaset arkadaşı Abydos'daki Osiris'in Başrahibi Wennufer ile kuzey kapılarının yakınında bir köşeye çekilmiş sohbet ediyordu. Salondaki gürültü azalmamıştı. Şarap şişeleri boşalıp eğlence başlarken kalabalığın gürültüsü de artmıştı. Konuklar ateş yutanları, akrobatları, hokkabazları, dans ederken saçları yere değen çıplak dansözleri izlerken çığlıklar atıyorlardı.

- 66 -

Khaemwaset ile Wennufer rahatsız edilmeden konuşabilecekleri ve gecenin esintisinden zevk alabilecekleri, salona göre daha sessiz olan bahçeye çıktılar. Firavun bir süre önce dairesine çekilmişti. Hori ortalıkta yoktu ve Nubnofret kocasının yanına gelerek gecenin geri kalan bölümünü Bint-Anath'ın dairesinde geçireceğini söylemişti. Boş gözlerle karısını öpmüş ve tüm dikkatini yeniden Heb-Sed festivali hazırlıklarını anlatan Wennufer'e çevirmişti. Her ikisi de salondan gelen gürültüyü duymuyor gibiydi.

Khaemwaset en yakındaki kölenin doldurması için şarap kadehini uzatıp tam görüşünü belirtirken kolunda bir el hissetti. Önce fark etmemiş gibi davrandı ama kolundaki el bu kez biraz daha belirgin bir şekilde dokunduğunda öfkeyle başını çevirdi.

Önünde kronik akciğer rahatsızlığı çektiği öksürmelerinden belli olan yaşlı bir adam duruyordu. Hafifçe eğilince, elini Khaemwaset'in kolundan çekti. Adam yerinde doğrulurken elini boynundaki Thoth muskasına götürdü. Üstünde bundan başka bir takı yoktu. Tıraş edilmiş başı ve ayakları çıplaktı. Gözlerinin dışında oldukça çirkin biri sayılırdı. Bakışlarını Khaemwaset'e dikmiş dikkatle bakıyordu. Adamın üstünde modası geçmiş dizlerine kadar inen bir kilti vardı. Kemerine ise bir evrak sıkıştırmıştı.

Khaemwaset karşıdaki adama sabırsızlıkla baktı. Sabırsızlığı birden şaşkınlığa dönüştü. Bu gözler ona hiç de yabancı değildi. On'dan ya da Memphis'den tanıdığı bir rahip mi, diye geçirdi içinden. Öyleyse eğer, neden bu kadar kötü giyinmiş? Köylüye benziyordu. Acaba güvendiğim ama çok ender gördüğüm oda hizmetkârlarımdan biri mi? Peki ama, Pi-Ramses'de ne arıyor, buraya nasıl girebilmiş? Eğer sık gördüğüm ama tanımadığım hizmetkârlardan biriye onun bir an önce emekliye ayrılması için Nubnofret'le konuşmalıyım. Bir ayağı çukurdaymış gibi bir hali var. Karşıdaki bu yabancıyı kucaklamamak için zor tuttu kendini, sonra da birden sırtında bir ürperti hissetti. Arkadaşının duraksamasını fark eden Wennufer konuşmasını yarıda kesmiş, şarabını yudumlayarak konuklara bakıyordu, yabancıy-

-67 -

la ilgilenmiyordu. Khaemwaset birden adamın kendisinden bir ilaç istemeye geldiğine karar verdi.

Khaemwaset adamın ısrarlı bakışlarından sıkılmış olmasına karşın bakışlarını ondan ayıramıyordu. Birden bu bakışlardaki dehşeti gördü. Sonunda adam konuştu.

"Prens Khaemwaset?"

Bu sorunun yalnızca resmi içerikli olduğunun farkındaydı Khaemwaset. Bu adam onun kim olduğunu çok iyi biliyordu. Başını evet anlamında salladı. "Gecenin bu saatinde seni muayene edemem," dedi fısıltıyla konuştuğunu şaşkınlıkla fark ederek. "Teşrifatçımdan bir randevu alman gerekir."

"Beni muayene etmenizi istemiyorum, prens," diye karşılık verdi yabancı. "Zaten yakında öleceğim ve fazla zamanım kalmadı. Sizden bir şey rica etmeye geldim."

Rica? Khaemwaset karşısındaki adamın dudaklarının titrediğini fark etti. "Söyle bakalım," dedi.

"Bu çok ciddi bir konu," diye konuşmasını sürdürdü yabancı. "Söyleyeceklerimi hafife almamanızı rica ediyorum. Ka'm kaderi dengede duruyor."

Konu demek büyüyle ilgiliydi. Khaemwaset rahatlayarak derin bir soluk aldı. Yaşlı adam demek büyü yapılmasını istiyordu, ya kendisine bir ayın okunmasını ya da lanetin üstünden kaldırılması için bir muska yazılmasını istiyordu, ama adam düşüncelerini okumuşçasına başını hayır anlamında iki yana salladı.

"Hayır, prens," dedi boğuk bir sesle. "Konu bu." Başını eğdi ve kemerinin altına sıkıştırdığı evrağı çıkardı. Evrağı özenle Khaemwaset'e uzattı, merakına yenilen Khaemwaset evrağı aldı.

Oldukça eski bir evrak olduğu anlaşılıyordu. Parmaklarının arasındaki papirüs pörsümüştü. Üç sayfadan fazla olmamakla birlikte ağırdı.

Ziyafet salonunda konuklar eğlenmeyi sürdürüyordu. Harp, ut ve davul sesi mermer kaplı zeminde yankılanıyordu. Konuklar dans etmeye başlamışlardı. Ama iki adamın çevresinde yoğun bir sessizlik hüküm sürüyordu.

-68-

"Nedir bu?" diye sordu Khaemwaset sonunda.

Yaşlı adam bir kez daha öksürdü. "Bu, bir tür tehlike, prens," dedi. "Benim ka'm için ve sizin için bir tehlike. Siz zekânın ve bilginin âşığı çok büyük ve herkesin saygı duyduğu bir insansınız. Siz kendinizi tüm bilginin ve zekânın tanrısı Thoth'a adadınız. Benim cahilliğimden ve aptallığımdan ötürü yerine getiremediğim bir görevi yerine getirmeniz için size yalvarıyorum." Bakışları kararıştı ve Khaemwaset bu bakışlarda acı dolu bir yakarış gördü. "Zamanım her geçen gün azalıyor," dedi yabancı. "Benim adıma bu evrağı yok edin ve ben de öbür dünyada yüce Thoth'ın önünde sizin için yüz binlerce yıl boyunca yüz binlerce kez diz cokeyim. Lütfen, Khaemwaset! Yakın bunu! Her ikimizin selameti için yakın! Daha fazla konuşamam."

Khaemwaset adamın acı dolu yüzünden bakışlarını uzaklaştırdı, yeniden adama baktığında ise onu göremedi. Kalabalığa doğru bakışlarını çevirdiğinde yaşlı adam çoktan uzaklaşmıştı. Yanı başındaki Wennufer'i fark etti. "Khaemwaset, ne yapıyorsun?" diye sordu rahip. "Tartışmayı sürdüremeyecek kadar içkili misin?" Khaemwaset telaşa özür dilercesine bir şeyler mırıldandı ve arkadaşının yanından uzaklaşarak kapıdan dışarı çıkıp, bahçenin karanlığında gözden kayboldu.

Sarayın kuzeyine, özel dairesinin bulunduğu bölüme kestirme yoldan giderken artık ziyafet salonunun gürültüsü de azalmıştı. Hızlı adımlarla odasına doğru giderken porsumuş papirüsün parçalanmaması için evrağı özenle tutuyordu.

Ne kadar da saçma, diye geçirdi içinden. Ölümün eşiğinde olan yaşlı bir adam ölmeden önce kendisine ilişkin bir şeyler bırakmak istiyor arkasında. Damarlarımda kutsal kan akmasına karşın benim kraliyet ailesinde yanma en kolay yaklaşılabilen kişi olduğumun bilincinde, benimle aptalca bir oyun oynamak istedi. Bu evrakta büyük bir olasılıkla hizmetkârlarının adlarından ve maaşlarından başka bir şey yazılı değildir. Bu bir şaka mı? Hori'nin şakalarından biri mi? Hayır, belki Wennufer'in şakalarındandır. Hayır, tabii ki olamaz. Beni denemek isteyen babamın bir oyunu mu acaba? Bir an için bu olasılıkları düşündü. Ramses maiyetindekilerin sadakatini farklı ve gari zamanlarda

- 69-

test etmekten hoşlanırdı. Kadesh bozgunundan sonra dağılan ordunun üst kademesinde periyodik olarak bu uygulamayı başlatmıştı Ama bununla birlikte Khaemwaset bu uygulamaya dahil edilmemişti, Ne de ailenin diğer fertleri.

Sarayın doğu kanadının meşalelerle aydınlatılmış kapısına yaklaşıırken ama bundan nasıl emin olabiliriz, diye geçirdi içinden. Ya bugfj. ne dek hiçbir şekilde bizlere hissettirilmeden sadakatimiz denenmiş. se? Ya bu gece babam beni denemeye karar vermişse? Peki ama ne için? Bu evrağı okumadan yakmam mı gerekiyor ve böylelikle krala karşı duyduğum sevginin öğrenme aşkımdan daha üstün olduğunu mu kanıtlamam gerekiyor? Okuduktan sonra yaksam ne olur? Hiç kimsenin bu evrağı açtığını ve okuduğumu öğrenmesi olası değil. Yavaşça başını çevirip arkasına baktı, fakat gecenin karanlığında hiçbir şey göremedi. Hayır, diye geçirdi içinden kendini aptal gibi hissederek. Babam asla peşime birini takip beni gözetlemeye çalışmaz. Saçmalıyorum. Peki ama... o zaman tüm bunlar ne anlama geliyor?

İlk meşalelerin yanına yaklaşıncı adımlarını yavaşlattı sonra da durdu. Bir meşalenin altında duruyordu. Elini uzatsa meşalenin turuncu alevlerini tutacak kadar yakındı. Evrağı titreyen eliyle alevlere doğru kaldırdı. Bu çok saçma, dedi kendi kendine. Adamın anlattığı tüm öykü palavradan başka bir şey olamaz. Ruloyu açtı, papirüs o kadar eskidi ki, hemen eski şeklini almaya başlamıştı. Çok eski, diye geçirdi içinden. İçeriğinde değerli bir şeyle karşılaşma olasılığım çok zayıf. Evrağı meşaleden uzaklaştırdı ve bir kez daha baktı. Bir köşesinde bir imza vardı. Bu akşamki davranışlarına bağlı olarak ya çok şanslı ya da çok şanssız olacağım, diye geçirdi içinden yıldız falını hatırlayarak. Ama hangi davranış, yakmak mı yoksa saklamak mı bana şans getirecek? Birden yıldız falında vurgulanan davranış biçiminin içinde bulunduğu o anı amaçladığından emin oldu ve her iki halde de sonucun ciddi olacağını hissetti.

Uzunca bir süre yaşlı adamın yakaran gözlerini ve söylediklerini hatırlayarak öylece durdu. Bu sıkıntıdan bir an önce kurtulmak istiyordu, ama aynı zamanda da vereceği kararın şarabın etkisiyle oluşaca-

- 70-

ğını düşünüyordu. Yavaşça homurdanarak evrağı altın kaplamalı ke-merinin arasına sıkıştırdı ve meşalelerin alevleri altında ilerledi. Sarayın girişindeki iki asker onu görür görmez hemen hazır ola geçtiler ve Khaemwaset hızlı adımlarla dairesinden içeri girdi. Ib ve Kasa telaşlı adımlarla yaklaştı.

"Neredeydiniz, ekselansları?" diye sordu Ib, sabırsızlık ve tedirginlikle. "Sizi başrahipte konuşurken gördüm ama hemen sonra da ortadan kayboldunuz. Amek'i sizi bulması için gönderdik ve büyük bir olasılıkla da hâlâ arıyordur. Görevlerimizi zorlaştırıyorsunuz."

"Hizmetkârlarımın bana tutuklu muamelesi yapmasından hoşlanmam, Ib," diye karşılık verdi Khaemwaset. "Bahçeyi dolaştım ve doğu kapısından içeri girdim. Korumamın her hareketimden haberdar olmasını isterim." Ib'in yüzünün kızardığını görünce, haksızlık ediyorum, diye geçirdi içinden. Birden kendini ayakta duramayacak kadar yorgun hissetti. "Kasa, sıcak suyu getir ve ellerimle ayaklarımdaki kınaları çıkar," diye emretti. "Ve lütfen acele et. Bir an önce yatmak istiyorum. Burada yalnız mıyım?" Kasa eğilip selam verdi ve dışarı çıktı. Sorusuna Ib karşılık verdi.

"Ekselansları henüz gelmedi. Prens Hori de gelmedi. Ne de onların hizmetkârları."

Kibarca beni azarladı, diye geçirdi içinden Khaemwaset hafifçe gülümseyerek. Sevecen bir şekilde elini Ib'in omzuna attı. "Teşekkür ederim," dedi. "Çekilebilirsin, Ib." Hizmetkâr odadan çıkmadan önce eğilip selam verdi ve Khaemwaset yatak odasına gitti.

Odanın dört köşesine taze çiçeklerle dolu vazolar yerleştirilmişti. Odada iki lamba yanıyordu, uzun altın lamba odanın hemen ortasında diğeri ise yatağın hemen yanındaydı. Odanın içinde huzur dolu bir sessizlik vardı. Khaemwaset derin bir soluk alarak sandalyeye oturunca elini belindeki evrağa götürdü. Evrak yoktu. Kemerini açıp baktı, harmanisini araştırdı, yere baktı, ama evrak yoktu. Kasa kapıyı vurarak 'Çeri girdi, hemen arkasında da sıcak su dolu küveti taşıyan bir köle vardı. Khaemwaset ayağa kalktı.

- 71 -

"Kapının önünde ya da koridorda bir evrak gördünüz mü?" diye sordu. Bakışlarını yerden kaldırmayan köle küveti yerine yerleştirirken başını hayır anlamında salladı ve geri geri kapıya doğru gidip dışarı çıktı. Kasa da başını iki yana salladı.

"Hayır, ekselansları," diye karşılık verdi.

"O zaman git ve evrağı bul," diye tısladı Khaemwaset. Yorgunluktan tüm bedeni ağrıyordu. "Her tarafı ara."

Birkaç dakika sonra oda hizmetkârı içeri girdi. "Evracı bulamadım."

Khaemwaset az önce çıkardığı sandaletlerini hızla ayağına geçirdi. "Benimle gel," dedi ve telaşla koridora çıktı, bir yandan da yerde düşürdüğünü varsaydığı evrağı arıyordu. Kasa arkasında dairesinden dışarı çıktı, büyük bir dikkatle az önce geçtiği yerleri araştırdı, ama Fi-ravun'un artık bomboş olan sarayının koridorlarında evrağı bulamadı.

Khaemwaset bahçeye çıktı. Aynı iki asker uyukulu gözlerle kılıçlarına dayanmış duruyorlardı. Her ikisi de telaşla hazır ola geçtiler. "Az önce yanınızdan geçerken kemerimdeki evrağı gördünüz mü?" diye sordu askerlere. İkisi de görmediklerini söylediler. "Ama mutlaka görmüş olmalıydınız," diye ısrar etti. "Görmediğinizden emin misiniz?"

Askerlerden uzun boylusu konuştu. "Bizler dikkatli olmak için eğitildik, prens," dedi. Bu saraya kuşku duyduğumuz hiç kimsenin girmesine asla izin vermeyiz. Elbette sizden kuşkulamayız ama bu şekilde eğitildiğimiz için otomatik olarak sizi tepeden tırnağa süzeriz ve buradan içeri girdiğinizde belinizde bir evrak olmadığı konusunda sizi temin ederim." Khaemwaset öfkeyle askerin söyledikleri doğru, diye geçirdi içinden. Shardana askerleri çok dikkatliydi ve kuşkulandıkları herkesi durdururlardı.

Teşekkür edencesine başını salladı ve bahçeden koridorun kapılarına kadar olan yolu yeni baştan araştırmaya başladı. Yoktu. Yere çö-melerek meşalenin alevleri altında zemini elleriyle yoklayarak taradı. Kendi kendine küfrederek çimlerin arasında gözlerini yerden ayırmayarak dolaştı. Kasa onu şaşkınlıkla

izliyordu ama evrağı orada da bulamadı.

- 72 -

Sonunda öfke dolu bir halde dairesine geri döndü. Kalbi hızla atıyordu.

"Ramose'yi uyandır," dedi Kasa'ya "Bir an önce buraya gelsin." Kasa karşı çıkmak için ağzını açtı ama hiçbir şey söylemeden odadan dışarı çıktı.

Khaemwaset odada volta atmaya başladı. Bu olası değil, diye geçirdi içinden. Hiç kimsenin yanından geçmedim. Evrağı kemerimin altına sıkıştırdım, beş adımda kapıya gittim ve sonra da buraya geldim. Bu olası değil. Korkunun birden tüm benliğini ele geçirdiğini fark etti, korkusunu yenmeye çalıştı. Yaşlı adam tehlike demişti. Tehlike bana ve sana. Başaramadım mı? Yoksa bir tür gizem dolu bir sınavdan mı geçirildim? Elini göğsünün üstüne koyunca kalbinin hızlı atışlarını hissetti. Sırtı ter içinde kalmıştı. Terin kiltinden aşağı doğru kaydığını hissetti.

Ramose uykulu gözlerle içeri girip efendisini selamlarken Khaemwaset hızlı adımlarla yanına yaklaştı. "Çok değerli bir evrağı yitirdim," dedi. "Bu evrak ya sarayın içinde ya da bahçelerde. Bunu bulup bana getireni üç altınla ödüllendireceğim. Bu haberi herkese yay. Teşrifatçı işe hemen başla ve hâlâ yatmamış olanlara bu haberi ilet." Ramo-se'nin gözlerindeki uyku dolu ifade anında yok olmuştu. Eğilip selam verdikten sonra telaşla dışarı çıktı. Çıkarken de harmanisini düzeltiyordu. Arkasından kapadığı kapı birden açıldı ve Nubnofret şarap ve nilüfer çiçeği kokularıyla içeri girdi.

"Burada neler oluyor, Khaemwaset?" diye sordu. "Odadan telaşla çıkan Ramose'yle az kalsın çarpışacaktım. Hasta mısın?" Kocasına yaklaşıp dikkatle yüzünü inceledi. "Gerçekten de iyi görünmüyor-sun! Ah, sevgilim, yüzün kireç gibi. Otur." Karısının yardımıyla sandalyeye oturdu. Alnında karısının soğuk elini hissetti. "Khaemwaset ateşin var!" dedi Nubnofret. "Pi-Ramses'den gerçekten de nefret ediyorsun, değil mi? Bu kent seni her zaman hastalandırır. Rahibi çağıracağım. Üstündeki bu laneti atması için bir büyüye gereksinim var."

Khaemwaset karısının kolunu tuttu. Yüksek ateşin şeytanların işi olduğu bilindiğinden ancak büyüyle düşürülebileceğine inanılırdı ama

- 73 -

I

Khaemwaset bu hastalığa kendisinin neden olduğunu ve bedenini kö-tü bir gücün ele geçirmediğini biliyordu. Yoksa geçirdi mi, diye düşün-dü şaşkınlıkla. Evrağı saklamaya karar vermem yanlış bir karar mıydı bu yüzden kötü güçlerin bedenimi ele geçirmesine izin mi verdim? Şimdi kötü bir şeyin, yıkıcı ve bozguncu bir şeyin ellerine mi bıraktım kendimi? Nubnofret gözlerini kocasından ayırmadan bekliyordu. Yüzünde soru sorar bir ifade vardı. Khaemwaset omuzlarını silkti ve birden titremeye başladı.

"Khaemwaset, beni korkutuyorsun," diye Nubnofret'in sesini duydu. "Lütfen kolumu bırak." Khaemwaset kendini toplayarak, özür diler-cesine bir şeyler mırıldanarak karısının kolunu bıraktı. Karısı geri çekildi. "Kasa!" diye bağırdı. "Onu hemen yatağına yatır. Ona iyi bak!" Kasa koşarak içeri girdi, Nubnofret'e bir bakış fırlattı ve sonra da Khaemwa-set'in sandalyesinden kalkmasına yardım ederek, yatağına yatırdı.

"Rahip istemiyorum," diye mırıldandı Khaemwaset. Titreyerek yatağına uzandı, dizlerini yukarı çekti. "Özür dilerim, Nubnofret. Hadi git yat ve beni merak etme. Uyumak istiyorum. Çok değerli bir evrağı kaybettim." Nubnofret rahatlamıştı. "Şimdi daha iyi anlıyorum," dedi alaycı bir ifadeyle. "Diğer erkekler çocuklarını yitirdiklerinde ancak bu kadar yoğun acı çekerlerken, sen sevgili kocam, bir papirüs parçasını yitirdiğin için ter içinde kalıyor ve acıdan kıvranıyorsun."

"Aptal olduğumu biliyorum, Nubnofret," diye tısladı kenetlediği dişlerinin arasından. "İyi geceler, Nubnofret."

"İyi geceler, prens." Başka bir şey söylemeden odadan çıktı. "Ekselanslarının istediği bir şey var mı?" diye sordu Kasa.

Khaemwaset başını hafifçe kaldırdı ve hizmetkârının endişeli yüzüne baktı. Bu küçük hareket bile onu yormuştu. Aşırı bir yorgunluk hissediyordu, gözkapakları kapandı. "Hayır," diyebilirdi fısıltıyla. "Sabah erkenden uyandırma beni, Kasa." Hizmetkâr eğilip selam verdikten sonra sessizce odadan dışarı çıktı. Ptah eğer tam o sırada dünyanın sonunun geldiğini haber verseydi bile Khaemwaset gözlerini açabilecek halde değildi. Kasa'nın eğildiğini, yumuşak ayak seslerini ve kapıyı arkasından yavaşça kapayışını duymuştu ama tüm bunlar ona çok

- 74 -

uzaklardan ya da başka bir dünyadan geliyor gibiydi. Karanlık bir çukurda yolunu kaybetmiş biri gibi hemen derin bir uykuya daldı ve düş görmeye başladı.

Öğleydi, sıcak ve kavurucu öğle güneşi gözlerini neredeyse kör etmişti. Başını öne eğmiş, güneşin acımasız ışınlarından korunmak istercesine yürüyordu. Hemen önünde bir kadın vardı. Kadının çıplak ayak bileklerinden ve kırmızı harmanisinin içinde kalçalarını ritmik bir şekilde sallayarak yürümesinden başka bir şey görmüyordu.

Bir süre, yorgunluğuna ve sığa karşı kadın bu ağır yürüyüşünden gözlerini ayıramadı. Başını yukarı kaldırmaya çalıştı ama beceremedi. Bakışlarını kadından ayırmayarak boynunun kaslarını hareket ettirmek istedi.

Kadının durmasını dilemeye başladı içinden. Sıcaktan soluk soluğa kalmıştı ve yorgunluktan artık sendeleyerek yürüyordu. Seslendi ama sözcükleri yakıcı havanın içinde hafif bir esinti gibi çıktı dudaklarından. Dur, diye geçirdi içinden çaresizlikle, lütfen dur! Ama kadının adımları yavaşlamadı. Çevresindeki büyüleyici havaya karşı çimlerin üstünde yürümeye çalıştı. Gölge bir yer bulabilmek için yanıp tutuşuyordu ama kadının gizemi onu mıknaş gibi kendine doğru çekmeyi de sürdürüyordu.

Khaemwaset şafağın ilk ışıkları ve kuş cıvıltılarıyla uyandı. Odası sessiz ve serindi. Gece lambası çoktan sönmüştü ve balmumuyla karışık bedeninin kokusunu duydu. Gördüğü o karabasandan sonra tüm bedeni titriyordu ve çarşafı terden su içinde kalmıştı. Ateşten ötürü bu karabasani gördüm, diye geçirdi içinden yerinde doğrulmaya çalışırken. Ateşten başka bir şey değil. Yatağının yanındaki küçük masaya uzandı, karabasandan kurtulduğuna, uyandığına, gerçek dünyaya geri döndüğüne inandırmak istiyordu kendini. Birden cinsel organının yıllardan beri ilk kez uyarıldığını fark etti.

Soluk alışlarını düzeltmek ve kendini toparlamak için bir süre sırtüstü kımldamadan yattı, sonra yavaşça sabah banyosu ve kahvaltısı için Kasa'ya seslendi. Sarayda yaşam başlamıştı ama dairesinde de yoğun bir sessizlik hüküm sürüyordu.

-75-

Ramose içeri girdiğinde Kasa, Khaemwaset'in sandaletlerini bağ. Iyordu. Khaemwaset heyecanla konuşmasını söylediye de teşrifatçı beklediği iyi haberi vermedi. "Yardımcılarım hiç kimsenin bu evrağı görmediğini ya da onunla ilgili bir şey duymadıklarını haber verdi, ekselansları," dedi. "Ama yine de evrağın bulunmasını ve ona ilişkin ödülü herkese yaymayı sürdürüyoruz. Özür dilerim ama ne yazık ki, bulamadık."

"Bu senin suçun değil, Ramose." Khaemwaset yerinden kalktı, eliyle ona dışarı çıkmasını işaret ederken Amek'i yollamasını söyledi. Korumasının gelmesini beklerken bir yandan da odayı, dairesinin girişindeki holü ve kabul odasını bir kez daha aradı ama evrağı yine bulamadı. Amek içeri girip prensi selamladı. "Tahtırevanımı hazırlat," diye emretti Khaemwaset. "Bu sabah Ra'nın Evi'ne gidip diğer rahiplerle birlikte dua etmek istiyorum." Ra'ya ne söyleyeceğini ve neden bir an önce tapınağa gidip tütsü kokusuyla birlikte güç ve huzuru içine çekmek istediğini bilmiyordu ama fikrini değiştirirse pişman olacağını da hissediyordu.

Pi-Ramses'deki geri kalan günlerini kuzey ve güney vezirleriyle, birçok yabancı elçiyle, tapınak yöneticileriyle ve babasıyla görüşerek geçirdi. Bir kez daha annesini görmeye gitti, bir gün öğleden sonra yanına korumalarını alarak Sheritra'ya uygun bir armağan almak için kentin renkli pazarlarına gitti ve bir kez de Khatti elçisiyle birlikte bataklıkta ava çıktı.

Nubnofret her zamanki gibi kızgınlığını anında unutmuştu. Memp-his'e geri dönecekleri gün gemiye bininceye dek Khaemwaset karısıyla oğlunu fazla görememişti. Evrağı kaybettiği gece benliğini saran o tedirginlik duygusundan arınmışa benziyordu. Ama düş kırıklığı henüz geçmemişti. Gececeğini da sanmıyordu. Benliğinin derinliklerinden ruhların bir an için yaşayanlarla kendileri arasındaki duvarı yıktıklarını fakat hemen sonra da yeniden ördüklerini düşünüyordu. O yaşlı adam ya görünmeyen güçlerle iletişim kurabilen büyük bir sihirbazdı ki, Khaemwaset zaten bundan kuşkulandı ya da kendisi ve evrak sa-

- 76 -

bahın ük ışıklarıyla birlikte bir hiçliğin içinde yok olan bir duman ||jihiv-di.

Yıldız falının uyarıları, yaşlı adamın yakarıları Khaemwaset'in kafasının bir kenarında hâlâ eski tazeliğini koruyordu. Evine geri dönecek, Apis mezarlarının planlarına bakacak, Saqqara'da kazma işlemlerini yeniden başlatacak ve o yaşlı adamın kendisinde yarattığı duygulardan arınacaktı. Yalnızca gördüğü o düşü unutabileceğini hiç sanmıyordu. Düşün en küçük ayrıntılarını, tozlu yolda kalçalarını sallayarak yürüten kadının çıplak ayak bileklerini ve kendisine hem yorgunluk hem de şehvet veren duyguları unutmaya olası değildi.

Ailesiyle birlikte Memphis'deki arkadaşlarına ve Sheritra'ya aldıkları armağanlarla yola çıktılar. Nehrin suları biraz çekilmişti ve ağır ağır akıyordu. Dönüş yolculukları kuzeyden gelen rüzgârdan ötürü akıntıya doğru kürek çekmek zorunda kaldıklarından biraz daha uzun sürmüştü.

Her zamanki gibi bir an önce evine dönebilmek için sabırsızlanan Khaemwaset Amun Tann'um güvertesinde gölgeğinin altında oturmuş bir sonraki projesini düşünüyordu. Yolculuk boyunca Nubnofret, kuru çöl rüzgârı cildini bozmasın diye yüzüne birçok krem sürmüş ya kamarasında uyumuş ya da Wernuro ile taş oynamıştı. Hori ile Antef de kent pazarlarından aldıkları oyunları oynuyorlardı. Kürekler suya çarparken ve gölgeği dalgalı nehirde hafifçe sallanırken, Khaemwaset, hiç kuşkusuz Mısır'ın en kutsal, en uyumlu ve en şanslı ailesi biziz, diye geçirdi içinden.

- 77 -

Dördüncü Bölüm

"Ölüm herkesi sırayla yanına çağırır,

insanlar yürekleri ağızlarında yanına giderler, ve ölümden çok korkarlar.'

Kahvaltıdan kısa bir süre sonra gemi Khaemwaset'in evinin bulunduğu kıyıya demir attı. Hizmetkârlar dört bir yana dağılarak eşyaları gemiden indirmeye başladılar. Kıyıda gelen sesleri duyan Sheritra onları karşılamak için koşarak kıyıya indi ve bahçeye çıkmadan önce birbirlerine sarılıp öpüştüler. Teknelerin tümü de boşaltılmıştı ve Kha-emwaset teknelerin onarılması için kıyıya çekileceklerini biliyordu. Fi-ravuninciri ağaçlarının gölgesine Sheritra ile birlikte oturdu. Evine dönmenin verdiği o rahatlık duygusu tüm benliğini yavaş yavaş sarıyordu. Çeşmenin taş zeminine hâlâ su damlıyordu. Geri döndüklerini hissedenden maymunları yanına gelmişti. Güneşin yaladığı duvarları ve çiçek-leriyle rahat ve huzur dolu evine geri dönmekten çok memnundu. Evin içinde başlayan hareketi duydu. Bir süre sonra Ib yanına gelecek ve öğle yemeğini bahçede mi yoksa serin yemek salonunda mı yemek istediğini soracak ve Penbuy da çalışma odasında kendisini bekleyecekti. Kızının armağanlar karşısındaki sevincine, yüzünün utançtan kıpkırmızı oluşuna baktı.

Bir süre sonra evin arka bölümünden çıkan Ib yanına geldi. Yanında Penbuy vardı ve Khaemwaset bulunduğu yerden Penbuy'un heyecanını gizlemekte zorluk çektiğini fark etti. Bu tür şeyler karşısın-

- 78 -

da her zaman ilgisiz olan Nubnofret bakışlarını onlardan uzaklaştırdı, Hori heyecanla yerinden fırladı.

"Ekselansları, acaba aileniz burada mı yoksa yemek salonunda mı yemek yemek isterler?" diye sordu Ib. Khaemwaset karşılık vermedi aslında soruyu duymamıştı bile. Tüm dikkatini kâtibine vermişti, penbuy'un gözleri parlıyor ve tüm bedeni titriyordu.

"Konuş!" dedi Khaemwaset. Penbuy hemen söze başladı.

"Ekselansları, Saqqara Vadisi'nde yeni bir mezar bulundu," dedi heyecanla. "Sizin restorasyona ilişkin emirleriniz doğrultusunda işçiler Osiris Neuser-Ra'nın güneş tapnağının bulunduğu alanı temizlemeye başladıklarında büyük bir kaya ortaya çıktı. Kayanın oradan kaldırılması ustabaşların tam üç gününü aldı ve kayanın altında basamaklar meydana çıktı."

Khaemwaset kalp atışlarının hızlanmasına rağmen Penbuy'un bu alışılmadık heyecanı karşısında gülümsedi. "Basamaklar temizlendi mi?" diye sordu.

"Evet. Ve basamakların dibinde..." Efendisini etkilemek istercesine durdu, Hori heyecanla araya girdi. "Hadi, her şeyi anlat, Penbuy! Bizleri yeterince heyecanlandırdın. Artık senin esirin olduk!"

"Basamakların dibinde mühürlü bir kapı var!" diye sözlerini tamamladı zafer dolu bir ifadeyle Penbuy.

"Mühürlerin sahte olmadığını düşünmek belki de biraz ham hayale kapılmak olacak," diye görüşünü bildirdi Hori ama bunu soru sorarcasına sormuştu. Yerinden kalkan Khaemwaset'e baktı.

"Sen bu konuda ne düşünüyorsun?" diye sordu kâtibine.

"Mühürler orijinal gibi görünüyor," diye karşılık verdi. "Ama daha önce de çok zekice yapılmış sahte mühürlere rastladığımızı unutmamak gerek, prens. Bu olay beni çok heyecanlandırdı. Özür dilerim. Çalışmalardan sorumlu yöneticiniz gerçekten de el değmemiş bir mezarla karşı karşıya olduğumuzu belirtiyor."

Nubnofret abartılı bir şekilde iç geçirdi. "İb, prensin yemeğini paket edip kendisine eşlik edecek hizmetkârlara versen iyi olacak," dedi ye Khaemwaset karısına şükran dolu bir bakışla baktı.

-79-

"Özür dilerim," dedi. "Bugün bu bulguyu hiç olmazsa incelemek istiyorum. İb, söyle de tahtirevanları getirsinler. Hori, sen de bizimle gelecek misin?" Delikanlı başını evet dercesine salladı.

"Ama baba, size yalvarıyorum, bugün mezara inmeyelim. Daha yıkanacak zamanım bile olmadı."

"Bu ne bulduğumuza bağlı," diye karşılık verdi Khaemwaset dalgın bir şekilde. Yeni bir mezar, yeni kitabeler, yeni bilgi, yeni evrak, yeni evrak... Kendini boşuna hayallere kaptırma, dedi içinden. Yeni bir şey bulma olasılığı çok zayıf. Bugünün üçte biri için yıldız falım hiç de iyi şeyler söylemiyor. Dolayısıyla bu bulgunun bizi yeni ve değerli bir şeye yönelteceğini hiç sanmıyorum. Birden her şeyi Penbuy'a anlatmak için içinde yoğun bir istek duydu. "Mezarın girişindeki toprakla kumu toplattır. Şu an en çok önem verdiğim proje Osiris Neuser-Ra'nın çalışmaları ve restorasyonu," demekle birlikte merakı ve heyecanı galip geldi. Neuser-Ra çalışmaları bekleyebilirdi. Yüzlerce yıldan beri bekliyordu, bir ya da iki gün daha beklemesinin bir sakıncası yoktu. Arkasında tahtirevan taşıyıcılarıyla birlikte Amek yanlarına yaklaştı.

"Çalışma odamda beni bekleyen acil bir şey var mı?" diye sordu Khaemwaset. Penbuy başını hayır dercesine salladı. "Güzel. Sheritra seninle daha sonra oturup uzun uzun konuşuruz," dedi kızına dönerek. Sheritra babasına gülümseyerek baktı ve babasının kendisine aldığı mavi harmaniyle yüzünü örttü. "Buna alıştım artık," diye karşılık verdi gülerek. "Keyfinize bakın, baba. Olağanüstü bir şey bulun."

Olağanüstü bir şey. Khaemwaset birden içinde çocuksu bir heyecan hissetti. Hori'ye işaret edip Nubnofret'in yanağına bir öpücük kondurduktan sonra tahtirevanına bindi ve Ankh-tawy yöresindeki Neith tapınağına doğru yola çıktılar. Karnı açlıktan gurulduyordu ve gemide giydiği harmani terden sırlıslılandı ama bunlara hiç aldırmıyordu. Kendisini bekleyen ava gitmek için sabırsızlanıyordu.

Öğleden sonra güneşinin altında Saqqara'da tahtirevanından indiğinde çok susamıştı. Hizmetkârları her zamanki gibi Khaemwaset'in kullandığı küçük çadırı kuruyorlar, yemek pişirmek için ateşi yakıyorlar

-80-

İb de, Khaemwaset'in çadırının içindeki masanın üstüne yemeğini doyuyordu. Hori kumların arasında ilerleyerek babasının yanına geldi.

"Vay canına!" dedi. "Yılın hangi dönemi olursa olsun Saqqara her zaman çok sıcak! Lütfen merakınıza bir saat daha hâkim olun ve bana aCıym baba. Mutlaka bir şeyler yemeliyim ama mührü incelerken de yanınızda olmak istiyorum. Şurası giriş olmalı," diyerek Osiris Neuser-Ra'nın yıkık dökük tapınağını işaret etti. Girişin hemen yanı başında, tepesi kesik dış duvarın orada yerinden sökülmiş iri bir kaya parçasıyla, çakıltaşları ve kum yığını vardı. Khaemwaset istemeye istemeye masanın başına geçerek yemeğini yemeğe başladı. İb masanın arkasında kollarını göğsünün altında kavuşturmuş duruyordu.

Khaemwaset ile Hori yemeklerini yiyip biralarını yudumlarırken bir süre havadan sudan konuştular ama kısa bir süre sonra da sustular. Hori'nin dalgın bir hali vardı. Elini şakağına dayamış, bakışları yerde

elindeki bıçakla oynuyordu. Khaemwaset'in heyecanı yerini artan bir tedirginliğe bırakmıştı. Arkasına yaslandı, çölde açılan geçici çukura baktı, bunun bir uyarı niteliğinde olduğunu hissetti. Kendini toplayarak bakışlarını yarıktan uzaklaştırdı, birasının son yudumunu da içti. Ellerini su çanağında yıkadıktan sonra bakışlarını yeniden çölün ortasında kazılan çukura çevirdi.

Mezar açma işlemlerinde bazen batıl inançlara kapılarak endişelenirdi. Ölüler rahatsız edilmekten hoşlanmazlardı. Ama Khaemwaset her zaman ölülerin ka'ları için mezarlarının yanı başına armağanlar bırakır, kırılan ya da bozulan kişisel eşyaları tamir ettirtir, bağışlarda bulunur ve sonra da mezarların üstündeki toprağın kazılmasını huzur içinde izlemeye koyulurdu.

Oysa bu farklıydı. Zehirli yılan Epap gibi korku da yavaş yavaş tüm benliğini ele geçiriyordu ve içinden mezarın kapatılmasını emretmeyi geçirdi. Ama bunu yapmayarak yerinden kalktı, Hori'nin omzuna dokundu ve gölgeğin altındaki tatlı serinlikten kavurucu güneşe çıktı.

Yanında Hori, arkasında Ib ile Penbuy'la birlikte basamakların başına yaklaştı. Sandaletlerinin altında toprak güneşten kavruluyordu. Beş kişiydiler. Khaemwaset küçük, yuvarlak ve bir zamanlar beyaz ba-

- 81 -

Firavunların Öfkesi / F: 6

danalı olan bir taş kapının önünde durdu. Kapının solunda kahverengi bir halatla hem kapı, hem de yanındaki taşlar sıkıca bağlanmıştı.

Bu kalın düğüm çamur ve balmumuyla kaplıydı. Hori bir ıslık çaldı. "Çakal ve dokuz kurbanı!" dedi. "Baba, mezarın kutsallığı bozulmuşsa ve yeniden mühürlenmişse, mühür Ölüler Evi'nin işaretinin kötü bir kopyası olabilir ya da bir çamur yığını olabilir. Ayrıca şu halata bir bak! O kadar eski ki dokunsan parçalanacak."

Khaemwaset başını evet dercesine sallayarak kapıya baktı. Kapının birçok yerinde badanalar dökülmesine karşın herhangi bir zorlama belirtisi yoktu. Ama elbette dokunulmamış ya da zorlanmamış bir kapı mezarın da soyulmadığı anlamına gelmezdi. Hırsızlar soylularla birlikte gömülen hazinelere ulaşmak için her zaman çok dikkatli davranırlardı. Khaemwaset birden mezara el sürülmemiş olmasını içinden geçirdiğini fark etti. Bu gizemli kapının arkasındaki yoğun karanlıkta kim yatıyorsa belki de eski büyülerin koruması altındadır, diye geçirdi içinden.

"Prens, korkuyorum," dedi Ib. "Buradan hiç hoşlanmadım. Daha önce kırılmamış bir mühür hiç görmemiştik. Bu günahı ilk işleyecek olan kişiler bizler olmamalıyız."

Khaemwaset gözlerini kapıdan ayırmayarak karşılık verdi. "Biz mezar hırsızları değiliz," dedi. "incelediğim bir mezara karşı bugüne dek hiçbir şekilde saygısızlık yapmadım. Kapıyı açtıktan sonra yeniden mühürleyeceğimizi, ölünün ka'sı için birçok armağanlar bırakacağımızı ve ölüye dua etmeleri için rahiplere para vereceğimizi biliyorsun. Her zaman böyle yaparız." Başını çevirip kâhyasına baktı. Ib'in gözleri gölgede kalmıştı, yüzündeyse sıkıntılı bir ifade vardı. "Seni daha önce hiç böyle görmedim, Ib. Neyin var?" Khaemwaset yalnızca Ib'e bakmamıştı. Penbuy yazı tahtasını çıplak göğsüne bastırılmış dudaklarını kemiriyordu.

"Bu diğerlerine benzemiyor, ekselansları," dedi Ib. "Dün gece teknede düşümde sıcak bira içtiğimi gördüm. Bu uğursuzluk işaretidir. Hepimiz acı çekeceğiz." Khaemwaset böylesine aptalca konuştuğu için onu tokatlamak istedi ama böylesi bir düşün gerçekten ciddiye

-82-

İnması gerektiğini de bilirdi. Ib'in sözcükleri korkusunu yoğunlaştırdı ve korktuğunu belli etmemeye çalıştı.

»Beni bağışlayın, prens," diye araya girdi Penbuy. "Ama benim de hU mezara ilişkin bazı kuşkularım var. Bugün, Thoth'a efendime sadakatimi bildirmek için sabah duasına başladığımda tütsüler yanmadı. Tütsülerin eski olduğunu düşünerek yenilerini koydum ama onlar da yanmadı. Sonra da bir titreme nöbeti geldi ve uzunca bir süre yerimden kalkamadım." Khaemwaset'e yaklaştı, yüzünde çok ciddi bir ifade vardı. "Bu mezarı bırakalım, size yalvarıyorum. Daha açılacak çok mezar var!"

Khaemwaset'in içinde hissettiği tedirginlik artıyordu. "Hori?" dedi.

Hori gülümsedi. "Ben çok güzel uyudum ve dualarımı da huzur içinde ettim," diye karşılık verdi. "Bu kötü işaretleri küçümseyelim demek istemiyorum, dostlarım, ama günün yarısı geçti bile ve bu kötü işaretlerin bu mezarla bir ilgisi olmayabilir. Böylesi bir şeye sırt mı çevirmek istiyorsunuz?" dedi babasına. "Sakın bana sizin de bazı uyarılar aldığınızı söylemeyin!"

Khaemwaset titreyen parmakları arasında evrağı tutan yaşlı adamı gözlerinin önüne getirdi... Bunlar uyarı değil, diye geçirdi içinden, ama bunlar ka'mın önsezileri. "Hayır," diye karşılık verdi yavaşça. "Ve elbette tanrıların bu armağanını geri çevirmeyeceğim. Ben dürüst bir insanım. Mısır'da birçok iyi şeyler yaptım. Burada bulacaklarınıza karşılık bu mezarda yatan soylu kişinin ka'sına birçok değerli şey armağan edeceğim." Sırtını dikleştirdi ve halata dokundu. Halatın dokun-masıyla birlikte ipin un gibi dağıldığını gördü. "İb, taş ustamı çağır ve bu kapıyı açtırt." Halatı hızla çekince koptu. Mühür hafifçe çatırdayarak ikiye bölündü ve Khaemwaset'in ayaklarının dibine düştü. Şaşkınlıkla geri çekildi. Ib sessizce eğilip selam verdikten sonra basamaklara doğru gitti. Hori yere yatarak kapıyla kaya arasındaki deliği incelemeye başladı. Khaemwaset ile Penbuy basamakların üstüne oturarak taş ustasıyla işçilerini beklemeye başladılar.

"Molozla kaplanmamış bir kapı bulmak çok şaşırtıcı," dedi Penbuy ama Khaemwaset karşılık vermedi. Korkularını yenmeye çalışıyordu.

- 83 -

Taş ustasıyla işçileri geldiğinde diğerleri gölgeliklerinin altına çe-kildiler. Khaemwaset bulunduğu yerden keskiyle kesilen kapının dış çerçevesini görebiliyordu. Bir saat sonra taş ustası yanına yaklaştı, önünde eğildi, çıplak göğsü, bacakları ve elleri toz içindeydi.

"Ekselansları kapıyı artık itebiliriz," dedi. "Benim açmamı ister misiniz?"

Khaemwaset evet dercesine başını salladı. Usta kapının yanına gitti ve kısa bir süre sonra da kapının kol demirinin gıcırtilı sesi duyuldu.

Hori babasının yanına geldi. Derin bir sessizlik içinde baba oğul büyük kapının açılmasını beklediler ve sonra da kapının arkasında uzanan yoğun karanlığa baktılar. Hori kapıya doğru yaklaştı.

"Açıldı işte," dedi yavaşça ve Khaemwaset tüm bedeninin gerildiğini hissetti.

Delikten gelen hafif bir serinlik gökyüzüne doğru yükseldi. Khaemwaset bakışlarını ufka çevirdi, kaya mezardan gelen kokuyu hissetti. Bu kokuya alıştı, benzeri araştırmalarında defalarca bu kokuyu duymuştu ama bu kez, diye geçirdi içinden, koku sanki diğerlerine oranla biraz daha farklıydı.

"Bakın!" diye haykırdı Hori işaret ederek. "Dönüyor gibi sanki." Gerçekten de mezardan havayla birlikte dışarı çıkan toz garip şekillere bürünerek gökyüzüne doğru uzanıyordu. Dumanlar çabucak şekil de-ğiştirme resimleri yapılabiliirdi, diye düşündü Khaemwaset. Kûf kokusu dağıldı ve Khaemwaset sandalyesinden kalktı. Hori hemen yanı başında duruyordu.

"Kaya parçalarına dikkat edin, baba," diye hatırlattı babasına, o da başıyla onayladı. Bazı kaya mezarlarında, mezarlar yüzeydeki tabakalar altındaki kaya parçalarına yapılırdı ya da boşluklara açılan yapay kapılar ortaya çıkabiliirdi.

Khaemwaset basamakların başına yaklaştı, derin bir soluk aldıktan sonra taş ustalarının açtığı delikten aşağı inmeye başladı. Hemen arkasından da ellerinde meşaleler olan hizmetkârları geliyordu. Khaemwaset hizmetkârların küçük holü aydınlatmaları için durdu. Ne var

-84-

hizmetkârları bunu yapmaktan kaçınıyorlardı. Ama her zaman bu |sjen kaçınmazlar mı zaten, diye geçirdi içinden. Turuncu alevler köselerde gölgeler oluşturuyordu. Penbuy bir elinde yazı tahtası diğesinde kalemi hazır bekliyordu. Hori soluk soluğa kalmıştı. Khaemwaset farkında olmadan oğlunun kolunu tuttu ve birlikte mezardan içeri girmeye başladılar.

Mezarın kûf kokusu geçmesine karşın içerde nem ve çürümüşlük kokusu vardı. Penbuy öksürmeye başladı, Hori burnunu buruşturdu. Khaemwaset bunları görmezden geldi. Mezarın dışındaki oda küçük olmakla birlikte çok zevkli bir şekilde döşenmişti ve düzen içindeydi. Buraya da el değmemişti. Khaemwaset heyecan içinde kutuların özenle kenarda durduğunu, mobilyaların yerli yerinde olduğunu ve yağ, şarap ve parfümle dolu kavanozların mühürlerinin kırık olmadığını fark etti. Ciddi yüzlü kölelerin altı resmi çivilerinde asılıydı, efendilerinin tarlalarda çalışmaya başlamalarını emretmelerini bekler gibiydiler. Beyaz badanalı duvarlara manzara resimlen asılıydı.

Khaemwaset ağır adımlarla ilerlerken ölmüş sanatçıların başarılı yapıtlarını izledi. Bir köşede ölmüş adamla karısı akşam yemeğindey-diler, bir ellerinde pembe nilüfer çiçekleri diğesinde ise şarap kadehleri vardı, gülümseyerek birbirlerine bakıyorlardı. Oğlu olduğu anlaşılan beyaz kısa kilti, boynunda birçok kolyesi olan bir delikanlı ayaklarının dibindeki bir maymuna bir meyve dilimi uzatıyordu. Her resimde maymunlara rastlamak olasıydı. Birinde, aileyle birlikte balık havuzunun kenarında oynuyorlar, bir diğesinde çölde arslan avına çıkmış adamın arkasından koşuyorlar, ana baba ve oğulları yeşil bataklıkta ördek , avlarken kuyruklarını bacaklarının arasına sıkıştırmış oturuyorlardı. Karı kocanın yatakta uyurken betimlenmiş bir resminde ise maymunlardan biri yatağın hemen ayakucundaydı. Bu ailenin fani mal varlıkları siyah hiyerogliflerle yazılmıştı. Öbür dünyada tanrıların kutsamasını bekledikleri belirtilmişti. Kâtip duvarlardaki yazıları yazı tahtasına geçirirken bir süreden beri Penbuy'la konuşan Hori, babasının yanına yaklaştı. "Bu resimlerde size garip gelen bir şey oldu mu?" diye sordu.

Khaemwaset oğluna baktı. "Maymunlar mı?"

- 85 -

Hori başını salladı. "Hayır, çok değişik olmalarına karşın maymunlar değil. Diğ odada yatan adam mutlaka Thoth'un en büyük hayranlarından biri olmalı. Hayır, suyu kastediyorum. Dikkatli bakın."

Khaemwaset dikkatle bakınca bir hayrete kapıldı. Adamın bulunduğu her yerde karısı ve oğlunun

ayakları her zaman suyun içindeydi. Suda bazen beyaz dalgacıklar oluşmuştu. Bazen suyun içinde farklı türlerde balıklar vardı ama bu şekiller ne yaparsa yapsınlar bunu her zaman suyun içinde yapıyorlardı. "Bu insanlar Nil Nehri'ni çok sevmiş olmalılar, onun için de mezarlarının Nil Nehri'yle süslenmesini istemişler herhalde," diye fısıldadı Khaemwaset, sesi odanın içinde yankılanarak. "Başka bir şey daha var, Hori. Bu adam bence benim gibi bir doktor. Baksana!" Uzun bir hiyeroglif yazısının yanı başında duran cerrahların kullandığı aletleri gösterdi. "Yazıda tedavisi olmayan bir hastalıktan söz ediliyor ve hemen yanı başında da şeytanın neden olduğu hastalıkları iyileştirmeye yarayan bir dizi büyü tarifi var."

Penbuy bir yandan not alırken bir yandan da Khaemwaset'le oğlunun arkasından gidiyordu. Khaemwaset birden neşeli bir çığlık atıp durdu. Mezara açılan kapının hemen yanında iki heykel duruyordu. Kadın uzun boylu ve zarifti, başındaki eski moda peruğunun ve mavi boyalı saç kurdelesinin altında gözleriyle gülümsüyor gibiydi. Bir eli yanındaydı, diğeriyle uzun boylu, kısa kiltli ve altın sandaletli kocasının beline sarılmıştı. Kocasının bir bacağı hafifçe öne çıkmıştı ve bir elinde de taş bir evrak vardı. Mezarın geri kalan bölümü gibi bu heykeller de çok güzeldi. Heykellerin gözleri parlıyordu. Kadının boynundaki kolye kırmızı ve mavi renkli taşlarla süslenmişti ve uzun harmanisinin eteklerinde altın süslemeler vardı.

Khaemwaset etekliğe doğru elini uzattı. "Demek," dedi bir süre sonra. "Prensesi bulduk ve de prensi. Ne var ki, prensin adını okuyamıyorum. Taşın o kenarı çizilmiş gibi."

Hori çizik taşa dokundu. "Bu kesinlikle soyguncuların işi olamaz," dedi. "Bence bu kaide buraya yerleştirilirken çizilmiş ve işçilerin bunu tamir edecek zamanı olmamış." Yerinde doğruldu. "Ama mutlaka tabutunun üstünde adı yazılıdır."

-86-

"Haklısın," dedi Khaemwaset. "Prensesin çok çekici bir adı varmış. Ahura. Alışılmışın dışında bir ad. Bunun tarihini saptayabilir miyiz, Hori?"

Hori güldü. Gülüşü duvarlarda yankılandı. Hizmetkârlardan biri

korkuyla bir çığlık attı ve Khaemwaset eliyle oğlunun ağzını kapamak istedi. "Bunu neden bana soruyorsunuz?" dedi kıkırdarak Hori. "Ben size yalnızca yardım ediyorum, ama tarihin saptanması bence olanaksız. Mobilyalar oldukça basit ve kasvetli, büyük bir olasılıkla Büyük Piramitler dönemine ait ama dekorasyon bana büyük büyükbabam Se-ti'nin dönemini hatırlatıyor. Tabutlar bize daha çok ipucu verebilir."

Ne Khaemwaset, ne de hizmetkârlar diğer odaya girmek istiyordu. Hizmetkârlar seslerini çıkarmadan birbirlerine yapışmış duruyorlardı. Penbuy kendini işine kaptırmıştı. "Prensin heykelinin elinde bir evrak var," dedi Khaemwaset, Hori'ye. "Hiç olmazsa bu firavunluk otoritesinin simgesine benziyor. Yalnızca kralların dünyevi gücün simgesiyle temsil edildiklerini düşünecek olursak bu çok garip hatta kâfirce bile değerlendirilebilir."

Hori başını belli belirsiz sallayarak hizmetkârlara mezar odasına girmelerini eliyle işaret etti. Hizmetkârlar gözlerini korkuyla iri iri açarak gerilediler, ellerindeki meşalelerin alevleri altında yüzleri bembeyazdı. Khaemwaset onlara doğru yaklaşırken bir yandan kendi yüzünde de aynı gergin ifadenin olup olmadığını merak etti. "Endişelenmeyin," dedi hizmetkârlara yumuşak bir sesle. "Ben Mısır'ın en büyük büyücüsü değil miyim? Gücüm ölülerin gücünden daha fazla değil mi? Bana bir meşale verin." Titreyen bir elin uzattığı meşaleyi aldı ve kararlı adımlarla diğer odadan içeri girdi.

Az kalsın meşaleyi elinden düşürüyordu. Güçlkle çığlığını bastırdı. Hemen önünde meşalenin alevlerinin karşısında Thoth'un kendisi duruyordu. Gagası Khaemwaset'e çevrilmiş, zeki kuş gözleri ise alevlerin

altında parlıyordu. Sağ elinde bir kalem sol elinde ise kâtiplerin yazı tahtası vardı. Heykel canlı gibiydi ve Khaemwaset, kalp atışları yavaşlarken heykelin som altından yapılmış olduğunu fark etti. "Thoth," diye fısıldadı, tanrıya yaklaşıp diz çöktü, meşalenin altında parlayan

-87-

ayaklarını öptü. Hemen arkasında duran Hori de yere diz çöküp tanrıyı selamladı. Kapının eşğinde duran hizmetkârlar hayretle bir çığlık attılar, korkuları şimdilik geçmişti.

Khaemwaset titreyerek yerinde doğruldu ve tam o sırada tabutların kapaklarını gördü. Kapaklar tanrının iki yanında beyaz badanalı duvara dayalı duruyordu. Cilalıydılar ve Khaemwaset tabutlara şaşkınlıkla bakıyordu. "Ama bu olası değil!" diye kükredi. "Buraya hırsızlar gelmemiş. Prens neden açık bir tabutta yatmayı istemiş acaba?"

"Belki de prens burada değildir." Hori'nin sesi odanın içinde yankılandı. Baba ile oğul aynı anda başlarını çevirip birbirlerine baktılar ve Khaemwaset işçilerin toprak yığınlarını kenara yığarlarken hissettiği aynı korkuyu hissetti. Avuçları ter içinde kalmıştı, meşale elinden kayıp düşmesin diye meşaleye sıkıca sarıldı. "Hayır," diye fısıldadı. "Prens burada. İkisi de burada."

İki tabut yan yana taş zeminin üstünde duruyordu. Meşalenin alevleri tabutların üstünde ışık oyunları yapıyordu. Hori'nin neşesi sönmişti. Ciddi bir ifadeyle babasına sokuldu. Khaemwaset bir kez daha kendini zorlayarak ilerledi. Benim neyim var, diye geçirdi içinden öfkeyle. Yüzlerce kez belki de daha fazla ölü gördüm. Hem rahip hem de doktor, değil miyim? Hayır, beni tedirgin eden bu uğursuz hava. Burada kanımı donduran bir şeyler var. Amun aşkına bu tabutlar neden açık?

Sargılar içindeki birinci cesedin sağ kolu yanında, sol kolu ise göğsünün üstündeydi. Bu, bir kadın cesediydi. Prenses Ahura. Khaemwaset uzunca bir süre cesede baktı. Toz içindeki sargıların altında, bedeninin nemini emmesi için mumyalama işleminde kullanılan sodyum klorür sargıları kahverengiye dönüştürmüştü. Khaemwaset sargıların altındaki muskaları gördü, içinden muskaları saydı. Muskaların bazıları bedeninin üstüne yerleştirilmişti, ölüyü kötülüklerden koruyan Isis muskasıyla, boynundaki öbür dünyada yeniden canlanması için cesedin bedenine ve ruhuna güç veren Tet muskasını fark etti. Bu muskaların hemen altında ise, cesedin tüm göğsünü kaplayan altın ve firuze taşlarla bezenmiş Yakalık Muskası vardı ve bu muska Khaem-

- 88 -

waset'e alaycı bir ifadeyle bakıyordu. Ürperdi. Yakalık Muskası cesede bu sargılardan kurtulma gücünü verirdi. "Olağanüstü güzel," dedi Hori hayranlıkla. Khaemwaset başını sallamakla yetindi.

Sendeleyerek ikinci tabuta yaklaştı, bulduğu gizemlerin altında korkusu hafiflemişti. Prens, erkek pozisyonunda elleri iki yanında yatıyordu. O da karısı gibi sargılara sarılmıştı. Yakalık Muskası da karısı-nınki gibi firuze ve altın taşlarla süslüydü. Khaemwaset prensin sağ elindekini hemen görmedi. Sonra da şaşkınlıkla tabuta doğru eğildi.

"Hori! Burada bir evrak var," dedi. Tabutun kenarına uzanarak ev-rağa yavaşça dokundu. Evrağı hafifçe itti ve cesedin parmakları kıvrıldı.

"Evrak prensin tam olarak avucunun içinde değil," dedi Hori.

"Prensi çok sıkı sargılamışlar."

"Hayır," dedi Khaemwaset. "Evrağı daha sonra prensin eline dikmişler. Eli çektiğimde elin nasıl hareket ettiğine baksana." Yerlerinde doğruldular ve birbirlerine baktılar.

"Bu bir ikilem," dedi Hori alçak sesle. "Mezardan evrağı alıp kopya etmek ve sonra da yerine koymak bambaşka bir şey ama baba prensin elini kesmek istemiyorsunuz, herhalde, değil mi? Daha önce tabuttan hiçbir şey almadık, yalnızca mezar odasının yanındaki odadan evrağı aldık."

"Biliyorum," diye karşılık verdi Khaemwaset dişlerinin arasından. Her zamanki heyecan ve istek duyguları benliğini ele geçirmeye başlamıştı, bakışlarını papirüs rulosuna ve ruloyu tutan ele çevirdi. "Tabutlar eğer süslenmiş olsaydı ve bildiğimiz büyüler yazılı olsaydı bir açıklama bulabilirdik ama böyle bir şey yok. Cesetlerin odayı denetlemesi için gözler bile yok. Prens eline dikilmesini emretmesini gerektiren bu kadar önemli bir evrak ne olabilir?"

"Bu çok ciddi bir konu," dedi Penbuy tabuta bakarak. Yazı tahtasını koltuğunun altında sıkıştırmıştı. "Kitabeler bana bir şey ifade etmiyor, kitabelerde maymunlardan ve su tasvirlerinden söz eden bir şey yok ve ekselansları genç prens, oğulları nerede acaba? Başka bir yerde mi ölmüş ve bu yüzden de başka bir yere mi gömülmüş?" Durak-

-89-

şadı, Khaemwaset karşılık vermeyince konuşmasını sürdürdü. "Size kuşkularımı açıkladım, prens. Burayı eski haline dönüştürüp kapatalım ve ölüleri huzur içinde bırakalım. Evrağı almayım. Buradaki hava hiç hoşuma gitmedi."

Khaemwaset kâtibinin küf kokusundan söz etmediğini biliyordu. Kendisi de bu mezarın havasından hoşlanmıyordu, ama yine de merakını bir türlü yenemiyordu. Bu evrak o kadar değerli olmalıydı ki, prens kendisiyle birlikte gömülmesini istemişti. Birçok küçük gizemin ortasında büyük bir gizemle karşı karşıya kalmıştı. Hırsızların anlamadıkları için mezarlarda bıraktıkları birçok evrağı kazma işlemleri sırasında bulmuşlardı. Bu evraklarda ölülerin hayattayken çok sevdikleri öyküleri ya da şiirleri olurdu ve ölüler Osiris'in ayaklarına kapandıklarında aynı mutluluğu yaşamayı istediklerinden evrağı da mezara yanlarına almayı isterlerdi. Bazen de bazı özdeyişlere rastlandırı. Kimi zaman da ölülerin övündükleri konulara yer verilirdi, soylu kişinin hayattayken değer verdiği unsurların bir listesi, Yılbaşı kutlamalarında bir Fira-vun'un kendilerine verdiği armağanlar ya da seferden dönen orduyla birlikte kumandanın getirdiği kölelerin sayısı yazılı olurdu.

Ama bu... Khaemwaset evrağa düşünceli bir tavırla baktı. Çürümüş kemikli ellerinde sıkıca tuttuğu bu evrağın çok ama çok önemli olması gerekiyordu. Khaemwaset merakını yenemeyerek evrağa hiç olmazsa bir göz atmaya hakkım var, diye geçirdi içinden. Yapacağım restorasyon çalışmalarıyla bu ölüye şeref vereceğim. Ölü bir kez de bilgi araştırmalarımla şerefleysin!

"Osiris Neuser-Ra'nın tapınağı uzman ellerinizi bekliyor," dedi Penbuy umutla. "Onu kızdırmak istemezsiniz, herhalde, ekselansları."

Khaemwaset kâtibinin bu yalvarış dolu sözlerini duymazdan geldi. "Hori, bıçağı ver," diye emretti.

Kapının eşiğinde birbirlerine sokulmuş duran hizmetkârlar aralarında şaşkınlık ve korkuyla fısıldaşmaya başladılar. Hori kemerinin arasında sıkıştırdığı bakır çakıyı çıkarıp babasına uzattı. Khaemwaset eğildi. Bir an için duraksayarak prensin yüzüne ve muskalarına baktı, göğsünde mutluluk ve enerji veren Horus Gözü ile kendisini uğursuz

-90-

saldırlardan koruyacak Isis Muskası boynunda asılıydı. Khaemwaset soluğunu tutarak, tabutun içine uzandı, evrağı özenle tuttu, eldeki dikişleri görebilmek için dikkatle kaldırdı. Bakır çakı çok keskindi. Khaemwaset birer birer dikişleri kesti. El hafifçe sallandı, Penbuy geriledi ama Hori babasını dikkatle izlemeyi sürdürdü.

Khaemwaset mutlulukla iç geçirdi ve uzanıp ödülünü aldı. Evrak kalın değildi. Penbuy'a uzattı. "Bunu bir beze dikkatle sar," dedi. "Ve eve kadar sen taşı, Penbuy. Yardımcılarından birine sakın verme. Çalışma masamın üstüne koy ve bugün kapıda kim nöbet tutuyorsa ona hiç kimsenin bu evrağa yaklaşmasına izin vermemesini söyle. Evrağı okuyacağım, sonra sen içindekileri bir kenara yazarsın ve daha sonra da evrağı eski yerine koyarız." Tabii çok değerli değilse, diye geçirdi içinden. O zaman evrağı ben saklarım, kitaplığında bir yere koyarım ya da Pi-Ramses'deki kitaplar evine bile bağışlayabilirim. Bu prensin artık bu evrağa gereksinimi yok."

"Bunu onaylamıyorum," dedi Penbuy evrağı tutarken. Khaemwaset ona döndü.

"Senin onaylamanın ya da onaylamamanın benim için hiçbir önemi yok!" dedi buz gibi bir sesle. "Sen benim emrimde çalışan bir hizmetkârdan başka bir şey değilsin. Bunu sakın aklından çıkarma Penbuy, aksi halde işini kaybedebilirsin!" Penbuy'un yüzü bembeyaz kesildi, eğilip selam verdikten sonra başka bir şey söylemeden odadan çıktı. Hori'nin yüzünde ciddi bir ifade vardı.

"Ona karşı biraz sert davranmadınız mı, baba?" diye karşı çıktı. Khaemwaset oğluna baktı.

"Bu, seni hiç ilgilendirmez, Hori," dedi.

Güneşin kızgın ışınlarına yeniden çıkmak hepsini şaşırmıştı. Khaemwaset ile Hori basamakların başında duruyorlar, çöl havasını içlerine çekiyorlardı. İlk akşam rüzgârı toz toprak içinde kalmış kütlerini uçuşturuyor, bedenlerindeki soğuk teri kurutuyordu. Hori hem kendi adına, hem de babasının adına konuştu. "Hayat ne kadar da güzel! Henüz karanlık ve soğuk mezarımda yatmaya hazır değilim, baba. Mı-S|r olağanüstü güzel bir ülke!"

-91 -

•**

"Mezarda yatmaya kimse kendini hazır hissetmez," diye karşıla verdi Khaemwaset yavaşça. Mezarın içindeyken sanki aradan bir yüz-yıl geçmiş gibi kendini yaşamdan uzak hissetmişti. "Çadırlarımız topla-nırken geri kalan yiyeceklerle birayı bitirelim, Hori, sonra da evimize dönelim ve buraya gelirken gücendirdiğimiz annenle Sheritra'nın gönlünü alalım." Mezarın girişindeki oyuktan uzaklaşarak yürüdüler. "it>!" diye seslendi Khaemwaset. "Buradaki düzenlemeleri kâhya yardımcılara bırak. Eve git ve Amek'e bu alanın iki asker tarafından korunmasını istediğimi söyle. Askerler buraya gelinceye kadar bekleyeceğim."

Hori merakla babasına baktı. "İki asker mi, baba?" diye sordu yemek masasına yaklaştıklarında. Masanın başındaki sandalyelere oturdular. "Genellikle asker istemez bir iki işçiyle yetinirdiniz."

"Ama bu mezara el değmemiş," dedi Khaemwaset. "Sandıklarla kutuları açıp içlerine bakmadık, içlerinde kimbilir nasıl bir hazine gizlidir? Bu hazineyi bırakıp gidemeyiz, eğer gördüklerimize ilişkin haber yayılırsa hırsızlar kısa zamanda burayı talan ederler. Amek'in adamlarının ellerinde kılıç ve bıçaklarla mezarın girişinde nöbet tutmaları çok iyi olacaktır."

Ne var ki, korktuğu hırsızlar değildi. Kesinlikle değildi. Birasını içti, çölün üstünde oluşan akşama ve çevresine baktı ve Amek'in askerlerinin bir an önce oraya gelmelerini diledi içinden.

Hori'yle birlikte tahtrevanlarından inip eve doğru yürümeye başladıklarında hava iyice kararmıştı. Khaemwaset derin bir soluk aldı. Sağa sola koşuşan hizmetkârların ayak sesleriyle konuşmaları, akşam yemeğinin kokusu, lambaların ışıkları, her şey güven duygusu yayıyor ve olağan yaşamına döndüğünü hatırlatıyordu. Hori kendi dairesine gitti, Khaemwaset özel yemek salonundan içeri girerken Nubnofret'in masada oturduğunu gördü. Az sonra da Sheritra ile Bakmut içeri girdiler. Bakmut duvarın kenarına çekilerek hanımına servis yapmak için beklemeye koyuldu. Sheritra babasını kucakladı. "Bu gece bana bir öykü anlatmak için tam zamanında eve döndünüz," dedi. "Anlatacaksınız, değil mi? Üstünüz başınız nasıl da kirlenmiş!"

-92-

Khaemwaset sevgiyle kızına sarıldı, Nubnofret'i öptü ve kendi al-al< masasına doğru giderken ellerini yıkaması için su getirmesini söyledi kölesine. "Giysilerimi değiştirecek zamanım olmadı," diyerek özür diledi karısından. "Giyinerek seni bekletmek istemedim."

Nubnofret'in tedirgin olmuş gibi bir hali yoktu. "Sen burada yokken yapacak birçok işim vardı." Bu konuda daha fazla konuşmak istemiyordu. "İlginç bir şeyler bulabildin mi, Khaemwaset?"

Tam o sırada Hori içeri girdi, Khaemwaset yemeğin servis edilmesini işaret etti ve sohbet başladı. Ailenin harpisten, udiden ve davulcudan oluşan müzisyenleri sohbe eşlik edercesine müziklerini seslendirmeye başladılar. Nubnofret aslında az önceki sorusuna bir yanıt beklemiyordu ve konuyu daha fazla irdilemediği için de Khaemwaset rahatlatarak derin bir soluk aldı. Hori'nin yaptıklarını anlatmasından korkuyordu ama Hori ile Sheritra kendi aralarında yoğun bir sohbe dalmışlardı.

Aç olmasına karşın Khaemwaset yemeğini yiyemedi. Saatler ilerlerken ve pencereden tatlı bir rüzgâr eserken Khaemwaset çalışma masasının üstündeki kendisini bekleyen evrağı düşünmeye koyuldu. Kendini zorlayarak Nubnofret'in söylediklerini dinlemeye başladı.

"Sen gittikten sonra kardeşin Si-Montu geldi buraya," diyordu Nubnofret şarap kadehini dudaklarına götürürken. "Burada olmadığına üzüldü. Ona birayla ballı pastalardan ikram ettim, bir süre sonra da gitti."

Khaemwaset soluğunu tuttu. Nubnofret'in Si-Montu'dan pek hoşlanmadığını biliyordu, onu kaba biri olarak değerlendirirdi, aslında uygunsuz bir evlilik yaptığı için onu eleştirdiğini biliyordu karısının. "Ne istiyormuş?" diye sordu. "Umarım geldiğine pişman etmemişsindir onu, Nubnofret."

Kısa bir sessizlik oldu. Nubnofret yüzüklerini çıkarıp düşünceli bir tavırla inceledikten sonra yeniden parmaklarına taktı. Hori biraz daha ekmek istedi.

"Ben kaba ve terbiyesiz biri değilim, Khaemwaset," dedi Nubnofret soğuk bir tavırla. "Kardeşin bahçede bira içip seninle sohbet ede-rek öğleden sonrasını geçirmek istiyordu. Hepsini bu."

- 93 -

Khaemwaset içindeki öfkeyi bastırmaya çalıştı. "Suriyeli kaptanın kızıyla evlenebilir ve tahtın vârisi olabilirdi," dedi düşmanca bir sesle "Ama o yine de iyi ve dürüst bir adamdır ve onu severim. Keşke bura. da olsaydım."

"Amcam Si-Montu'yu çok seviyorum," diye araya girdi Sheritra Utançtan kızarmış yüzüyle annesine

bakıyor, bir yandan da harmanisi-ni çekiştiriyordu. "Buraya her gelişinde bana alışılmışın dışında arma-ğanlar getirir ve ben zeki biriymişim gibi benimle konuşur. Ben-Anath hem çok güzel hem de benim kadar utangaç. Onların karşılaşmaları, birbirlerine âşık olmaları ve büyükbabamın isteklerine karşı çıkarak evlenmeleri bence çok hoş bir öykü."

"Biriyle tanışıp onun sana âşık olmasını bekliyorsan sevgili kızım kendini buna hazırlamalısın," dedi Nubnofret kızının özlem dolu konuşmasına karşılık vererek. "Erkekler sıradan ve basit kadınları çekici bulmazlar, bu kadınlar ne denli zeki olurlarsa olsunlar yine de erkekleri kendilerine âşık edemezler."

Sheritra'nın yüzü daha da kızardı. Hori'nin elini tutarak bakışlarını yere indirdi. Khaemwaset'in bir el hareketiyle hizmetkârlar tabakları toplamaya başladılar.

"Odana çekildiğinde Bakmut'u yanıma yolla," dedi kızına. "Ben de daha sonra odana gelip seninle konuşmak istiyorum. Şimdi Hori'yle birlikte neden bahçede yürüyüşe çıkmıyorsun?"

"Teşekkür ederim, baba," diye karşılık verdi. Hâlâ Hori'nin elini tutuyordu. Annesine gülümseyerek ayağa kalktı. "Sizi bir kez daha düş kırıklığına uğrattığım için özür dilerim, anne," dedi. "Eğer isterseniz yarın yemeğimi odamda yerim ve iştahınızı kaçırmam." Nubnofret karşılık veremeden Hori'yle birlikte uzaklaştı.

Sheritra'nın inatçılığına karşın yine de son sözü söylemesi Kha-emwaset'i memnun etmişti, karısına belli etmeden kendi kendine gülümsedi. Ama yine de Nubnofret'e karşı çıkmaktan kendini alamadı "Sheritra'yı olduğu gibi kabul edemiyorsan onu bir süreliğine Nin-su'daki evimize göndermeyi ciddi bir şekilde düşünmeye başlayacağım. Onu gereğinden fazla incitiyorsun. Fayum'da Firavun'un haremi-

-94-

yakın olur ve böylelikle kendisine kesinlikle annesinden daha fazla ini gösterecek kadınlarla birlikte olabilir. Sunero güvenilir hizmetkârlarımızdan biridir. Ailesi bir süreliğine Sheritra'yı konuk etmekten memnun olacaktır."

Nubnofret sırtını kamburlaştırdı. "Özür dilerim," dedi. "Ne kadar nizlemeye çalışırsam çalışayım onda beni her zaman tedirgin eden bir geylek var. Onun güzel olmasını, erkekleri peşinden koşturmasını istiyorum..." Ellerini masaya dayayarak ayağa kalktı, sarı harmanisine sarıldı. "Si-Montu'nun kaba davranışlarından hoşlanmamama karşın kızımınla aynı fikirdeyim. Ben-Anath'la yaşadığı aşk benim de hoşuma gidiyor. Neden kızımınla aynı görüşte olduğumu bir türlü kabul edemiyorum?" Duraksadı, Khaemwaset onun diz çöküp kollarını boynuna dolamak istediğini hissetti ama Nubnofret gülümsemekle yetindi ve kölesine işaret ederek odadan dışarı çıktı.

Müziyenlerin işlerini bitirip gitme izninin verilmesini beklediklerinden habersiz olan Khaemwaset bir süre masasında oturdu. Sherit-ra'yla konuşmadan önce evrağı incelemeyeceğim, diye geçirdi içinden. Kesinlikle acı dolu bir araştırma olacağından önce evrağı incelemeye başlamak istemiyorum. Belki de öncelikle Delta'dan gelen notları gözden geçirsem daha iyi olur. Şu anda banyo yapmanın bir anlamı yok. Yerinden kalktı, harp çalan kişi yavaşça öksürdü. Khaemwaset onların hâlâ orada olduklarını şaşkınlıkla fark ederek çekilmelerini söyledi, sonra da bahçeye gitmek için kabul salonundan geçti. Ama bahçeye çıkmak yerine içgüdüsel bir şekilde yatak odalarının bulunduğu bölümün arkasından geçerek çalışma odasına doğru gitti.

Evrak, cilalı masanın üstünde, bazen geceleri de çalışan Khaemwaset'in kaymak taşından yapılmış lambasının yanında duruyordu. Penbuy evrağı özenle masaya koymuştu. Khaemwaset nöbetçiye ka-Piyı kapamasını söyledi ve evrakla birlikte odada yalnız kaldı.

Kollarını göğsünün altında kavuşturarak masaya yaklaştı, durdu, Gözlerini evraktan ayırmayarak masanın çevresinde dolaştı. Ruloyu kolaylıkla açabilecek miydi yoksa açmaya çalışırken papirüs parçalanacak mıydı? Parmakları karıncalanmaya başlamıştı ama yine de için-

- 95 -

de bir isteksizlik vardı. Gece oldukça sessizdi. Komşusunun bahçesinden gelen bir kahkaha sesi duydu, komşumun konukları olmalı, di-ye geçirdi içinden. Odanın köşesinde duran büyük lambadan yağ ko-kuşu geliyordu. Eğer beklemeyi sürdürecektir olursam şafak sökmeye başlayacak, dedi kendi kendine tedirginlikle. Otur, aptal! Ama yine birkaç saniye masanın çevresinde dolandı, evrak sıradan bir evraksa düş kırıklığına kapılmaktan korkuyordu, yok eğer evrak adını koyamadığı bir şeyleri içeriyorsa o zaman gerçekten korkmaktan korkuyordu. Sonunda sandalyesini çekti ve Penbuy'un evrağın üstüne koyduğu bezi kaldırdı.

Bir kez daha bu çok eski evrağın hiç bozulmamış olmasına şaşırdı. Üstünde ne bir toz vardı ne de eski dönemlere ait olduğunu belirten bir bozulma söz konusuydu. Hem prensin kendisi hem de prensi mumyalayanlar tarafından büyük bir özenle ele alınmış olduğu anlaşılıyordu. Khaemwaset saygıyla evrağa dokundu. Yavaşça ruloyu açtı. Papirüs parçalanmadan açıldı. Khaemwaset evrağı sonuna kadar açtı, sonra derin bir şekilde içini çekerek yeniden rulo yaptı.

Çok kısaymış, diye geçirdi içinden Khaemwaset ve de yazılar çok koyu. Lambayı kendine doğru çekti. Okurken not alması için Pen-buy'a ve yazı tahtasına ihtiyacım var. Bunu yarın yaparız. Bu gece yalnızca evrağı okumak istiyorum.

Bir kez daha evrağı açtı. Hiyeroglifler daha önce gördüklerine benzemiyordu. Eski Mısır yazılarının ilkel bir türüne benziyordu ama o kadar eskiydi ki insana aldatmaca gibi geliyordu. Yazı iki bölüme ayrılmıştı, birinci bölümü dikkatle inceledikten sonra yeniden başa döndü, sonra da yerinden kalkarak yazı tahtasını, kalemi ve mürekkebi almak için kitaplığına gitti. Dikkatle her karakteri kopya etti ve altlarına da olası anlamlarını yazdı. Tüm dikkatini önündeki bu işe vermişti. Uzun bir zamandan beri böylesine zorlu bir işle uğraşmamıştı ve heyecan duygusu güzel bir şarap gibi tüm damarlarına yayılıyordu.

Kapı vuruldu. Khaemwaset duymadı. Kapı bir kez daha vurulunca, "Defol!" diye bağırdı başını kaldırmadan. Bakmut kapıyı açıp içeri girdi ve eğilerek selam verdi.

-96-

"Binlerce kez özür dilerim, prens," dedi. "Ama prenses yatağına ttı ve gelip kendisine iyi geceler dilemenizi bekliyor."

Khaemwaset şaşkınlıkla sandalyesinin yanındaki su saatine baktı. Çalışmaya başladığından bu yana iki saat geçmişti.

»Hemen gelemem, Bakmut," diye karşılık verdi. "Yarım saat sonra orada olurum. Sheritra'ya beni beklemesini söyle."

Bakmut bir kez daha eğilip selam verdikten sonra odadan çıktı. Kapı kapandı ama Khaemwaset bunu fark etmedi bile. İşine geri dönmüştü.

Kısa bir süre sonra bazı cümlelerin anlamlarını çıkarmaya başlamıştı ama bu anlamların doğru olup olmadığından kuşkuluydu. Hiyeroglif semboller bir sözcüğün bir hecesini ya da tam anlamıyla bir sözcüğü simgeleyebilir veya bir kavram tek bir sembole belirtilebilirdi ve bu semboller görünüşte insana

anlaşılabilir gibi gelmekle birlikte yine de iki anlamlı olabilirlerdi. Tüm olasılıkları düşündü, papirüsü yazı tahtasının üstüne koydu ama yine de her şeye karşın gördüklerinin ne olduğuna ilişkin bir fikri yoktu.

Kaleminin ucuyla izleyerek sözcükleri fısıldamaya başladı, bir yandan da bu sözcüklerin eski Asur dilinde yazılmış olabileceğini düşünüyordu. Ne var ki, bu sözcüklerde kendisine hiç de yabancı gelmeyen ve şaşırmasına neden olan bir ahenk vardı. Mırıldanırken bir kez daha yazıya dikkatle baktı. Cümlelerin yapısında kesinlikle bir ritim vardı. Evrağın yalnızca birinci bölümünü inceleyebilmişti.

Derin bir sessizliğe bürünerek düşünmeye koyuldu, birden bu sözcüklerin bir büyüünün yapısını oluşturduğu için kendisine yabancı gelmediğini fark etti, her büyücünün bildiği gibi büyüler sözcüklerle ifade edildiğinde şiirde olmayan özel bir akıcılıkları vardı. Bir tür bir büyüü mırıldanmışım, diye geçirdi içinden arkasına yaslanarak. Anlamadığım bir şeyi seslendirerek ona güç kazandırmakla aptallık ettim. Ağzımdan dökülen sözcüklerin ne anlama geldiğinden haberim bile yok.

Bir süre kendini toparlamak için beklerken gözleriyle odayı taradı. Masasının üstündeki lambanın gazı tükenmek üzereydi. Daha büyük

-97-

Firavunların Öfkesi / F: 7

olan lamba ise yağ yenilenmediğinde bir süre sonra sönecekti. Gece. nin huzur dolu yoğun sessizliğini içine çekti. Su saatine bakınca çc^ şaşırıldı. Üç saat sonra şafak sökecekti.

Evrağı beze sararak telaşla çalışma odasından çıkıp Sheritra'nın dairesine yöneldi. Kızının odasının kapısı aralıktı, içerde lambalardan biri hâlâ yanıyor ve koridoru hafifçe aydınlatıyordu. Khaemwaset kapı-yi ardına kadar açtı. Bakmut kapının eşiğinde şiltelin üstünde onu beklerken uykuya dalmıştı. Sheritra düzenli soluklar alarak yatağında kıvrılmış uyuyordu. Babasını beklerken okuduğu evrak yere düşmüş, tü. Khaemwaset kızının yatağının başucunda utançla durdu. Son günlerde bu seni ikinci kez düş kırıklığına uğrattım, benim Küçük Güneşim, diye geçirdi içinden üzüntüyle. İş, konuşmaya gelince annenden biraz daha iyi sayılırım ama o kadar. Çok özür dilerim.

Çalışma odasına geri döndü. Evrak bıraktığı yerde çevirileriyle birlikte duruyordu. Odada bir değişiklik yoktu. İstemeyerek hangi büyüü yüksek sesle söylemişsem de ne bende ne de çevremde bir etkisi olduğu anlaşıyor, diye geçirdi içinden derin bir soluk alarak. Belki de bu, kabızlığı yok edici bir reçeteden başka bir şey değildi, belki o prens tüm yaşamı boyunca kabızlık çekti ve öbür dünyada bu her derde deva reçeteyi yanına almadan giderse aynı sıkıntıyı çekmekten korktu.

Khaemwaset kendi kendine gülümsedi ama az önceki şakası kalbinin üstüne çöreklenmiş sıkıntıyla suçluluk duygusunu azaltmadı. Mısır'ın en büyük tarihçisiyim, diye geçirdi içinden. Bu evrağı benden başka hiç kimse çeviremez. Deneyeceğim ama yine de benim kadar bilgili olmayan meslektaşlarıma evrağı göstermenin bir anlamı olmayacağını da biliyorum. Ayrıca... Evrakla lambayı alarak kitaplığına gitti. Ayrıca, bu evrağı nereden bulduğumu da öğrenmek isteyeceklerdir. Penbuy haklıydı. Ben bir hırsızım. Penbuy bu evrağı kopya ettikten sonra prensin parmaklarına yeniden dikerim. Kopyalama işlemi tamamlanıncaya kadar evrağın ikinci bölümünün çevirisine başlamam. Zaten bu işi şu anda yapamayacak kadar yorgunum. Ve de korkuyorum, diye geçirdi içinden evrağı koyduğu sandığın kapağını kapatır-

- 98 -

ken. Anlamadığım bir büyüü söyledin. Kendini şanslı biri olarak görmelisin. Aynı aptallığı sürdürürsen evrağın ikinci bölümü uğursuzluk ?etirebilir ya da aileden birinin ölümüne neden olabilir.

Bir an önce yatıp uyumak için yanıp tutuşuyordu ama bunu yapmadan önce gerçekleştirmesi gereken bir şey daha vardı. Sözcüklere vurduğu büyüünün bilinmeyen sonuçlarını da beraberinde getirdiğinden yapmış olduğu herhangi bir zarardan ya da tehlikeden kendisini koruması gerekiyordu. Kitaplığın kapısını kilitledikten sonra ilaçlarını sakladığı sandığı açtı. Sandık; etiketli kutular ve kavanozlarla doluydu. Kutulardan birini aldı ve içinden kurutulmuş bokböceğini çıkardı. Koyu renkli bokböcekleri sıradan hastalıkların iyileştirilmesi için kullanılırdı ve Khaemwaset'in kutusunda yaklaşık bir düzine kurutulmuş bokböceği vardı ama o akşamki amacı için özel bir bokböceğine gereksinimi vardı. Bu, parlak renkli olanlardandı.

Bıçağını alarak bokböceğinin kafasını özenle kesti, kanatlarını kopardı, bokböceğinin bedenini küçük bakır kavanoza yerleştirdi. Genellikle bu işlemleri yardımcıları yapardı, dolayısıyla beceriksiz hareketlerle portatif ocağın kömürünü yaktı, kuru cesedin üstüne Ib'in her zaman hazır bulundurduğu bir sürahi içindeki suyu döktü ve bokböceğinin bedeni kaynarken diğer bir sandığı açtı ve içinden küçük ve mühürlü bir kavanozu çıkardı. Kavanozun üstündeki kırmızı mührü kırdı. Zehirli yılan yağın bulmak hem zor hem de çok pahalıya mal olan bir işti.

Kaymaktaşıdan yapılmış çanağın içine bokböceğinin kafasıyla kanatlarını koydu, bu iş için uygun büyüüyü mırıldanarak üstlerini yağla kapladı. Su artık iyice kaynamıştı. Bir süre böceğin cansız bedenine baktı, sonra bir maşayla bedeni aldı. Bir yandan da sürekli olarak büyüüyü mırıldanıyordu. Bedeni zeytinyağının içine koydu. Dumanları çıkan suyu kömür ateşinin üstünden indirdi. Sabah içindekilerle birlikte iki yağı karıştıracak, sonra da bu karışımı içecek ve tüm uğursuzlukları geri gönderecekti. Endişesinden bir an önce kurtulmak için bunu şimdi de yapabiliirdi fakat doğru ve uygun korumanın sağlanması için

- 99 -

bokböceğinin parçalarının içilmeden önce birkaç saat bekletilmesi ge. rekiyordu.

Khaemwaset sandıkları kapatıp yatak odasına giderken yorgun, luktan perişan bir haldeydi. Yatak odasına uzanan koridorlar karanlık, ti. Gece kölesinin kapının hemen önündeki hasırda uyuduğunu görün-ce onu uyandırmadı. Yatağına yaklaştı, kiltini çıkardı, sandaletlerini bir kenara fırlattı ve nilüfer çiçeğiyle kolalanmış çarşafın üstüne yığılırcası-na attı kendini. Hemen derin bir uykuya daldı.

Sabah yıkandıktan, duasını ettikten ve kahvaltısını yaptıktan sonra kitaplığa gitti. Yeni bir kömür alarak küçük bir ateş daha yaktı, bir ge-ce önceki büyüüyü ezberinden okumaya başladı, bokböceğinin bedenini çanakta bulunan yağın içinde kafası ve kanatlarının yanına koydu. Artık içindeki tedirginlik ve korku yok olmuştu. Çanağı ateşin üstüne yerleştirdi ve yağların kaynamasını bekledi. Büyünün maksimum koruma sağlaması için yedi gün boyunca cinsel ilişkiye girmemesi gerektiğini biliyordu. Sihirbazlık işlemlerinde böylesi sınırlamalar her zaman vardı ve meslektaşları bu sınırlamaları sıkıcı bulurdu ama cinsel ilişki olmadan geçecek bir hafta Khaemwaset için çok da önemli değildi.

Yağlar artık kaynamaya başlamıştı, zehirli yılanın yağının acımsı kokusu duyuluyordu. Çanağı maşayla ateşin üstünden aldı, soğuması için kenara koydu ve kömürün kendi kendine yanıp kül olması için ateşi söndürmedi. Karışımın çok sıcak içilmesi gerekiyordu.

Son büyüüyü de yüksek sesle söyledikten sonra çanağı aldı, yağla beraber bokböceğinin boğazından aşağı kaydığını hissederek hızla içti. Çalışma odasına geri dönerken dün geceki aptallığının bedelini ödedim, diye geçirdi içinden ve masasının üstündeki papirüsleri toplamaya başladı. Penbuy bu evrakla birlikte o evrağın kopyasını da dos-yalamalı, ama çeviri girişimimden asla vazgeçmeyeceğim. Bugüne dek hiçbir eski yazının karşısında pes etmedim, bunun karşısında da etmeyeceğim.

"Penbuy!" diye seslendi, kâtibinin günlük işlere başlamak için kapının önünde beklediğini bilerek. "İçeri girebilirsin. Delta'dan ne tür mektuplar geldi?"

- 100-

Gerekli yanıtları dikte ettirmeyi bitirdiğinde Khaemwaset kızıyla örüşmesi gerektiğini hatırlayarak onu bulmak için çalışma odasından m\ Evin arka girişinin yanındaki küçük odada buldu kızını. Kızı evcil vılanın sütünü içişini izliyordu. Gülümseyerek babasını selamladı.

"Harika bir hayvan bu," dedi. "Sütünü bitirdiğinde duruyor ve başını kaldırıp yanında biri var mı diye bakıyor. Eğer kendisini izleyen biri voksa sürünerek uzaklaşıyor. Bazen bir kenara gizlenerek onu izlediğimden böyle yaptığımı biliyorum."

Khaemwaset kızını yumuşak alnından öptü. "Dün akşam için özür dilemeliyim, Sheritra," dedi. "Kendimi bir işe kaptırdım ve seni unuttum gitti. Dünyanın en güvenilir babası değilim, değil mi?"

"Sizi bağışlıyorum," dedi şakacı bir ciddiyetle ve işaret parmağını babasına doğru uzatarak. "Ama bu gece dün gecenin acısını çıkartmak için bana çok uzun bir öykü okuyacaksınız. Ah, baba," diye sürdürdü konuşmasını. "Artık çocuk değilim, biri beni önemsemediğinde ne öfkeyle içime kapanıyorum ne de uykumda ağlıyorum artık. Sizi çok iyi anlıyorum."

Demek bazen uykunda ağlıyorsun, diye geçirdi içinden gözlerini ylıandan tarafa çeviren kızına bakarak. Bakmut seninle ilgili bana rapor verirken bir keresinde buna değinmişti. Kendi yetersizliğine ağlıyorsun. Kendine kızyıyorsun. Ben de seni çok iyi anlıyorum. "Bugün buralardan bir süreliğine uzaklaşmayı düşünüyorum," dedi. "Birkaç saat burada olmayacağım ama tam akşam yemeği saatine geri döneceğim. Bana katılmak ister misin?"

Sheritra babasına gülümsedi. "Annem ud dersinde öğrendiklerimi kendisine çalmamı istiyordu," diye karşılık verdi. "Beni bulamazsa çok kızabilir." Dudaklarını büzdü. "Neyse, bu önemli değil, çünkü alıştım artık. Sizinle dolaşmayı çok isterim baba."

"Güzel. O zaman öğlen uykusundan sonra bahçenin arka kapısında buluşalım."

Sheritra başını evet anlamında salladı. Yılan, başını kaldırmış tembel bir şekilde ona bakıyordu. Khaemwaset dışarı çıktı.

- 101 -

Sheritra ile Khaemwaset öğle uykusundan hemen sonra arka bahçe kapısında kendilerini bekleyen tahtirevanlarına bindiler. Kendi, lerine Amek ile dört asker eşlik ediyordu. Mezar alanına doğru yO|a çıktılar. Kentin kuzey tarafına doğru giderlerken birlikte olmaktan hoş. nut sohbet ettiler. Kaçak çocuklar gibi suçlulukla birbirlerine gülümse-yip kahkahalar attılar. Khaemwaset, kızının esmer kollarındaki altın bi-leziklere ve konuşurken iki yana sallanan peruğunun buklelerine bakarak hiç de çirkin olmadığını düşündü.

Kısa bir süre sonra küçük yeşil meyvelerini vermeye başlayan hurma ağaçlarıyla kaplı bir alandan geçip Saqqara'ya ulaştılar.

Mezara yaklaştıklarında Hori onları görüp el salladı. Khaemwaset tahtirevan taşıyıcılarına gölgeliklerin yerleştirilmesini emrettikten sonra çocuklarıyla birlikte basamakları indi ve birinci odaya girdiler. Ofisteki işlerinin yanı sıra kitabelerdeki yazıları da kopya etmekle yükümlü olan Penbuy işine başlamıştı bile.

Khaemwaset'in ressamaları sehpaalarını yerleştirmişler, duvarlardaki olağanüstü güzellikteki resimleri kopya ediyorlardı. Diğer hizmetkârlar ise kumlu zemine oturmuşlar, yanlarındaki açık sandıkların içinde bulunanların listesini çıkarıyorlardı. Kapıda ise üç köle ellerindeki bakır aynaları odanın içi güneş ışınlarıyla dolsun diye belli bir açıda tutuyor ve sabırla bekliyorlardı.

Sheritra hayranlıkla içini çekti. "Burası çok güzel!" dedi. "Ne kadar çok ayrıntı var. Büyükbabam mutlaka buraya gelip bunları görmeli."

"Buraya gelmesi onun kendi sanatçılarının ne denli kötü olduklarını anlamasına yarar, yalnızca," dedi Hori. "Kopyalama işlemleri bittikten sonra ona gönderiyorsunuz, değil mi baba?"

"Her zaman gönderirim," dedi Khaemwaset kızının koluna girerek. "Ölüleri görmek ister misin, küçük meleğim?"

Sheritra korkak biri değildi. Başını sabırsızlıkla evet anlamında salladı ve bir yanında babası, diğer yanında Hori olmak üzere başlarını eğerek alçak kapıdan içeri girdiler.

Burası pek aydınlık değildi. İki cesetle birlikte Thoth'un heykeli loş ışıktaki karşılarında duruyordu. Cesetlere yaklaştılar. Sheritra hiçbir şey söylemedi. Yavaşça cesetlere doğru başını uzatarak inceledi.

-102-

"Bu, Prenses Ahura," dedi Khaemwaset ona. "Prensin adını bilmiyoruz. Oğulları senin de gördüğün gibi burada değil. Tüm çalışmalar tamamlandıktan sonra belki daha fazla bilgi sahibi oluruz."

"Zavallılar," dedi Sheritra yavaşça. "Kutsal firavununciri ağacının altında, kutsanmış ölümle Osiris krallığında oturmak elbette olağanüstü bir şeydir ama baba, ben az sonra tahtırevanlarımıza binip annemin eşsiz yemeklerine geri döneceğimiz için çok mutluyum."

"Sheritra, sen ne kadar da açgözlü birisin," dedi Hori şakacı bir tavrıyla. Sheritra ona alçak sesle karşılık verdi ve Khaemwaset sözcüklere dikkat etmeden onların konuşmalarını dinledi. Bakışlarını cesetlere çevirmişti. Değişen hiçbir şey yoktu. Prensin evrağı tutan elindeki dikişler de dün bıraktığı gibiydi. Tüm bedenine yayılan ılık bir su gibi rahatlığın benliğini kapladığını hissetti. Kendini birden çocuk gibi mutlu ve tasasız hissetti.

"Çalışmaların tamamlanması ve mezarın yeniden mühürlenmesi ne kadar sürer?" diye sordu Hori'ye.

Delikanlı bir süre düşündü. "Tam olarak bir gün vermek zor," diye karşılık verdi. "Her şey ressamalara bağlı. Onaracak bir şey olmadığına göre mezarın adakların yapılması için kısa bir süre sonra hazır olacağını sanıyorum."

"Bence tabutların kapaklarını kapamalıyız," dedi Khaemwaset alçak sesle. "Bu tozun içinde ikisinin de açık bir tabutta yatmaları doğru değil, ayrıca, ilerde buraya hırsızlar girerse cesetlerin üzerindeki değerli muskaları çalabilirler."

Hori merakla babasına baktı, Khaemwaset yüzünde garip bir ifade mi olduğunu yoksa endişesinin sesinden mi belli olduğunu düşündü.

"Pekâlâ," dedi Hori. "Cesetlerin neden kapalı tabutlarda olmadığını bilmediğimize göre bu riski göze alabiliriz ama iyi niyetimiz bizi ölü-lerin şerrinden kesinlikle koruyacaktır."

Khaemwaset'in neşesi azalmaya başlamıştı. "Seni işinle baş başa bırakalım," dedi oğluna. "Mezar kapanıncaya dek Amek'in askerlerinin burada kalması gerektiğini unutma, tamam mı, Hori? Fellahlara bol

- 103-

liü

bol birayla sebze verilmesini sağla. Onların işi çok zor." Aydınlık oda-ya doğru gitti. "Sheritra?" diye seslendi başını çevirmeden. "Eve c% mek için çok erken. Kentin içinde dolaşmak ister misin? Yeni mallarg bakar, pazarda dolaşırız."

"Bu kaçamağı sonuna kadar yaşamaktan yanayım, baba," diye seslendi kızı ve birlikte tahtirevanlarına bindiler.

Ankh-tawy mahallesindeki kralların tapınaklarının bulunduğu kentin kuzey tarafına dönmek yerine, Khaemwaset tahtirevan taşıyıcılarına yabancıların yaşadığı güneye doğru gitmelerini ve Nil Nehri'nin beslediği kanaldan geçip güneyde Hathor ve kuzeyde de Ptah tapınaklarının birleştiği noktaya gitmelerini emretti. Bu gezilerinde Khaemwaset yanlarına Ramose'yi almamıştı, onun için de halkın kenara çekilmelerini ve Firavun'un oğluna saygı göstermelerini emreden Amek oldu.

Kısa bir süre sonra Peru-nefer mahallesinin kalabalığı ve gürültü-süyle karşılaştılar, Memphis kıyısındaki her iki tarafı da çamur ve alçak evlerle dolu olan dar sokaklardan, dükkânlardan geçtiler. Tahtirevanın arkasından çıplak küçük çocuklarla eşekler koşmaya başladı. Amek halkla kraliyet ailesi arasında belli bir mesafe oluşturulması için elinden geleni ardına koymuyordu.

Sheritra'nın ilgisini çeken bir şey görünce Khaemwaset tahtirevanların durmasını emretti. Sheritra sandaletlerini tahtirevanda unutarak koşarak indi. Hızla karşı kaldırıma geçerek Aslahia'dan gelen vazo ve gravürlü kutular satan dükkânın önünde durdu.

Birden eski utangaçlığına kapılarak içeri giremedi. Khaemwaset, Amek'e işaret edince Amek genç kızın yanına yaklaştı ve ne istediğini sordu, Sheritra beğendiğini işaret edince Amek satıcıyla sıkı bir pazarlığa girdi. Khaemwaset derin düşünceler içersinde sokaktaki insanlara bakıyordu.

Çok iyi vakit geçiriyordu. Nubnofret kızının halkın arasında tozlu sokaklarda bir dükkânın önünde durduğunu ve kızına birahaneden çıkmış üç sarhoşun yiyecek gibi baktığını bilseydi herhalde şaşkınlıktan küçük dilini yutardı.

- 104-

Sheritra kısa bir süre sonra elindeki son derece çirkin vazoyla tahtirevana bindi. Gülümsemesi tüm yüzüne yayılmıştı. "Bunun son derece çirkin bir vazo olduğunu biliyorum," dedi soluk soluğa. "Ama hoşuma gitti ve Bakmut bunun içine taze çiçekler koyduğunda çok daha güzel görünecek. Şimdi nereye gidiyoruz?"

Khaemwaset istemeye istemeye tahtirevan taşıyıcılarına nehir yolundan eve dönmelerini söyledi. Tüm akşamı Nubnofret'in azarlarıyla geçireceklerini biliyordu. Nehir kıyısını izleyen yol kentin sokaklarından çok daha geniş olduğundan yan yana devam ettiler yollarına. Burası da kalabalıktı ama yol geniş olduğundan hızla ilerleyebiliyorlardı.

Ptah tapınağının kıyı basamaklarına uzanan kanalın üstündeki köprüden geçerlerken Khaemwaset boş gözlerle kendilerine el sallayan halka bakıyordu. Az ilersinde toz içinde yalınayak bir kadın gözüne ilişti. Uzun boylu olan bu kadın kalçalarını kendinden emin bir şekilde sallayarak yürüyordu. Khaemwaset

kadının yüzünü göremedi. Kadın bakışlarını yola dikmiş, ne sağına ne de soluna bakmadan yürüyordu. Kollarında yılanı benzeyen gümüş bilezikler vardı.

"Şu kadına bakın!" diye seslendi Sheritra kadını göstererek. "Şuradaki. Ne kadar ilginç bir görünüşü var. Üstündeki eski moda harmaniye ve çıplak ayaklarına karşın ne denli küstah bir hali var, değil mi?"

"Evet, gördüm," diye seslendi Khaemwaset kadını görmek için başını uzatarak. Harmanisi gerçekten de demodeydi. Khaemwaset kadının ince harmanisi altında ortaya çıkan kalçalarına baktı. Kadın adımlarını hızlandığında yırtmacının arasından ortaya çıkan esmer bacağına gördü.

"Başındaki peruk mu, yoksa kendi saçı mı?" dedi Sheritra. "Ne olursa olsun artık kimse bu tokaları takmıyor. Annem onu asla beğenmezdi."

Evet, beğenmezdi, diye geçirdi içinden Khaemwaset. Boğazına bir yumruk tıkanmış gibiydi. Kadının yürüyüşündeki bu vahşice tavır Nubnofret'in anında ondan hoşlanmamasına neden olurdu. "Daha hızlı!" diye bağırdı tahtirevan taşıyıcılarına. "Bu kadını görmek istiyorum."

- 105 -

Amek koş ve kadını durdur!" Neden kölelerim bu kadına bakmıyor, (j) ye geçirdi içinden. Tahtirevan taşıyıcıları hızlanırken kalabalığın arasın, da koşan Amek'e baktı, ama içinden bir ses Amek'in kadına yetişerne. yeceğini söylüyordu. Tırnaklarını avucuna geçirdi ve kadın gözden kayboluncaya dek de tırnaklarını avucundan çekmedi. Amek geri gel. misti. "Özür dilerim prens, ama sanki yer yarıldı da içine girdi kadın; dedi Amek.

Demek Amek de kadını fark etmişti. Khaemwaset omuzlarını silkti. "Önemli değil," dedi. "Bir an için onu yakından görmek istemiştin, hadi artık bir an önce eve dönelim." Sheritra babasına dikkatle bakıyor, du. Avuçlarındaki beyaz tırnak izlerine bir göz attıktan sonra gülümseyerek kızına döndü. "Anlamsız bir meraklı benimkisi," dedi ve Sherita babasına gülümsedi.

"Güzele bakmanın bir sakıncası yok ki," diyerek babasını rahatlatmaya çalıştı. "Ben de onun çok güzel olduğunu fark ettim."

Kızının sesindeki özlem dolu ifade Khaemwaset'i üzmüştü. Ha murdandı, tahtirevan taşıyıcılarına bağırdı ve tahtirevanının perdelerini çekti. Bahçe kapısındaki askerin selamını fark etmeden dalgın bakışlarla içeri girdi.

Beşinci Bölüm

- 106 -

xAh insanoğlu, sana tutkunun yolunu gösteren

Yaradan'a nasıl karşı çıkabilirsin?

Ah, insanoğlu, hıçkırıkların cennete ulaşır,

Ve kendini işlediğin suçlardan ötürü suçlar durursun.'

Sheritra'yla birlikte evin içinde yürürlerken, Khaemwaset bahçedeki lambaları yakan hizmetkârların konuşmalarını duydu. "İkimiz de kir içindeyiz," diye fısıldadı Sheritra. "Yemek saatinde masada olmak için

bu şekilde mi salona girelim yoksa yıkanıp üstümüzü başımızı değiştirip yemeğe geç mi kalalım?"

"Yıkanalım," diye karşılık verdi Khaemwaset. "Annenin suç listesinde geç kalmak pis olmaktan daha iyidir ama elini çabuk tut, Sheritra."

Ayrıldılar. Khaemwaset'in dairesinde Kasa elinde havlularla efendisini bekliyordu. Yatağın üstüne temiz harmanisini ve bu harmaniye uygun takıları koymuştu. "Prenses çok öfkeli," dedi Khaemwaset'in yokluğunda nelerin olup bittiğini sorması üzerine. "Nereye gittiğinizi öğrenmek istiyor. Prenses Sheritra bugün udunu çalmadı." Khaemwaset banyo odasına doğru giderken Kasa arkasından geliyordu. "Biliyorum," diye karşılık verdi. "Benim o küçük kaçamaklarımdan birini gerçekleştirdim bugün, Kasa. Nubnofret'in öfkesi artmadan yemekte olmalıyım. Beni çabuk yıka."

Kısa bir süre sonra evin içinden bahçeye çıktı. Sheritra çoktan

işti, Dizlerini yukarı çekmiş oturuyordu. Kollarında firuze bilezikler

- 107 -

vardı, başına da firuze bir taç takmıştı. Yüzü makyajsızdı. Çimlerin üs. tünde oturmuş Hori'yle konuşuyordu. Az önce yıkanan Hori'nin saçları ise hâlâ ıslaktı. Khaemwaset onların yanına yaklaşıp hizmetkârının çektiği bir sandalyeye oturdu. Nubnofret sütunların arasında göründü-günde oğlunu ancak selamlayabilmiş, fakat onunla konuşamamıştı Nubnofret'in arkasındaki köleler de tepsiler içindeki mezeleri taşıyorlardı. Yanındaki sandalyeye oturan Nubnofret'in yüzündeki buz gibi ifadeyi gördü.

Sheritra, Hori'ye o gün pazarda olanları anlatıyordu. "Sonra da belki dünyanın en güzel kadını olan o kadını gördük," dedi Sheritra. "Ne kadar güzeldi, değil mi baba? Biraz küstah tavırlıydı vardı ama çok hoştu." Nubnofret soran gözlerle kocasına baktı ama Khaemwaset bir türlü unutamadığı o çekici kadından söz etmek istemeyerek sıradan bir tavırla kızına karşılık verdi. "Alışılmışın dışında olduğu kesindi," demekle yetindi. "Nubnofret yemek yemek için daha ne kadar bekleyeceğiz?"

"Birkaç dakikadan fazla beklemeyeceksin," diye karşılık verdi karısı. "Ama doğrusu eve bu kadar geç gelip bir an önce yemek yemek için neden acele ettiğini anlayamıyorum."

Kadife benzeri çiçeklerin üstünde solgun gölgeler oluşturan evin ışıkları yanmıyca dek aile kendi arasında sohbet etti. Süs havuzundaki balıklar sivrisinekleri yakalamak için arada sırada suyun üstüne zıplıyorlardı, masanın yanında dolaşıp gözlerini masadaki yiyeceklerden ayırmayan maymunlar kılı ellerini uzatıp yemek istiyorlardı.

Sonunda Nubnofret evin başkâhyası olan Ib'e başıyla bir işaret verdikten sonra yerinden kalktı, diğerleri de onu izledi.

Acaba bu akşam o kadın ne yapıyordu. Bu düşünce birdenbire aklına gelivermişti, yemek salonuna doğru giderken. Acaba o kadının bir kocası var mıydı ve onlar da bahçelerinde gecenin tatlı esintisi altında yan yana yürüyorlar mıydı? Yoksa ailesiyle birlikte mi yaşıyordu? Kimbilir belki de o genç bir kızdı ve şu anda da odasında tek başınay-

- 108 -

dl Hayır, diye geçirdi içinden yerdeki yastıklara otururken. O genç kız değildi- Yaşamına birçok erkek girip çıkmıştı ama o onlarla ilgilenmemişti. O sıradan biriydi ve diğer kadınlara oranla çok daha değerli olduğunun farkındaydı ve prensini bekliyordu.

Nubnofret yanına gelip oturdu ve Khaemwaset onun öfkesini kusacağını hissetti. "İşin olduğunda beni bir kenara bırakıp gitmene artık çok alıştım," diye tısladı Nubnofret. "Ama bana karşı gelerek Sherita'yı yanına almanı ve bu evin içindeki görevlerinden vazgeçmesi için onu yüreklendirmeni kabul edemem! Ona bencilce davranmayı öğretmene izin veremem."

Karısının ateş püsküren gözlerine bakarak, tek yapmak istediğinin bir gece önce yanına gitmediği için kızından bir tür özür dilemek olduğunu açıklamak istediye de sonra bundan vazgeçti. Bunu o anda yapmaması gerektiğini hissediyordu. "Gerçekten de çok özür dilerim, Nubnofret," dedi yavaşça. "Ve sen haklısın. Seninle tartışmayacağım." Nubnofret gözlerini kırıştırarak arkasına yaslandı. Yüz ifadesi yumuşamıştı. Kocasından sert bir tepki beklediği anlaşıyordu. Khaemwaset yavaşça karısını yanağından öptü, Nubnofret birden dönerek kocasını dudaklarından öptü.

"Beni zaman zaman çok öfkeliendiriyorsun," dedi boğuk bir sesle. "Ama seni hâlâ çok seviyorum." Şarabından bir yudum aldıktan sonra yeniden kocasını dudaklarından öptü.

Khaemwaset gecenin geri kalan bölümünü ailesiyle birlikte geçirmeye kararlıydı. Fakat ağzından basit ve önemsiz sözcükler dökülürken düşünceleri o gizemli kadınla doluydu. Adımlarını atarken kalçalarının sallanışı, bedenini sıkıca saran beyaz harmanisi gözlerinin önünden gitmiyordu. Bu çok saçma, diye geçirdi içinden. Mısır her ulustan birçok güzel kadınla dolu. Evden dışarı her çıkışında, tapınağa ve Pi-Ramses Sarayı'na her gidişimde yolda birçok güzel kadına rastlarım. Neden bu kadın beni bu denli etkiledi? Buna verecek bir yanıtı yoktu ve sonunda disiplinle geçen yılların verdiği alışkanlıkla kadını kafasından atmayı başardı. Kadehini dördüncü kez doldurttu, Nubnof-

-109-

ret'in de aynı şeyi yaptığını fark etti, elinden geldiğince çocuklarının konuşmalarına katılmaya çalıştı, ama sonunda derin bir sessizliğe bürünerek kendini düşüncelerine teslim etti.

Daha sonra yatağına yattığında alışık olduğundan daha fazla şa-rap içtiğini fark etti. Çakırkeyiflik zamanı öldürmenin güzel bir yöntemiydi. Herkes hemen hemen her gece sarhoş oluyordu ama Khaem-waset artık yaşlandığının farkındaydı. Otuz yedi yaşında biri olarak bir gece önce fazla içerse ertesi sabah başı ağrıyor, ağzı kuruyor ve işin-de istediği gibi verimli olamıyordu. Gözlerini kapatıp çarşafı başına kadar çekerken Nubnofret de sabah baş ağrısıyla uyanacak, diye geçirdi içinden. Ben suçluluk duygusundan, o da tedirginlikten bu kadar çok içti galiba. Aslında insan yalnızca neşeli olduğu zaman içmeli. Bunlar uykuya dalmadan önce aklından geçen son düşüncelerdi.

Düşünde kendini Delta'daki meyve bahçesinde çimler üzerinde öğle güneşinin altında otururken gördü, ama sıcağın etkilenmiyor tersine kendini çok iyi hissediyordu. Ne güzel, diye geçirdi içinden düşünde, gözlerini kapadı ve yüzünü güneşe doğru kaldırdı. Bu çok büyük bir mutluluğun geleceğine ilişkin iyi bir işaret. Çevresindeki ağaçların dallarından meyveler sarkıyordu, arada sırada yanı başındaki elma ağacından bir elma yere düşüyordu. Bir süre hiçbir şey düşünmeyerek bir tür mutluluk banyosu yaparak öylece oturdu ve bu bir düş olduğuna göre neden elmaların kokusunu bu denli yoğun duyuyorum, diye hiç merak etmedi.

Sonra başka bir şeyin daha farkına vardı. Cinsel organı sertleşmeye başlamıştı. Düşünde mutlulukla diğer bir iyi işaret, diye geçirdi içinden. Sahip olduğum şeyler artacak. Güneşin altında ağaçların arasında bir hareket gözüne çarptı. Beyaz harmaniye sarımsı esmer bir bacak ve ağacın gövdesini tutan esmer bir el gözüne çarptı. Şaşkınlık içinde cinsel organım bir kaya gibi sertleşti, dedi kendi kendine. Yaşam dolu... Cinsel organının ereksiyon olmasının verdiği mutluluktan ve gerginlikten başı hafifçe döndü. Gözlerini ağacın gövdesini tutan o

- 110 -

biçimli elden ayıramıyordu... Dizlerini göğsüne çekmiş, her iki eli cinsel organında uyandı. Ter içinde kalmıştı. Çarşafı yere düşmüştü.

Baş ağrısıyla yatağından kalktı. Lanet olasıca şarap, diye içinden geçirerek çarşafı beline doladı. Sendeleyerek kapıya doğru gitti, dışarıya koridora çıktı. Saatin kaç olduğunu bilmiyordu ama çok geç olduğunu farkındaydı. Evin içinde derin bir sessizlik hüküm sürüyordu. Nubnofret'in dairesine gitti, kapıda uyuyan nöbetçiye uyandırmadan içeri girdi. Wernuro da kapının hemen yanında hasırın üstünde horul horul uyuyordu. Khaemwaset kadın kölenin yanından geçerek karısının yatak odasına gitti.

Nubnofret çarşafını bacaklarının arasına sıkıştırmış, düzenli soluklar alarak uyuyordu. Karısına doğru eğilirken, bu Nubnofret değil, diye geçirdi içinden. Bu benim titiz karım değil. Bu benim sarhoş karım. Onu oraya getiren cinsel içgüdüleri bu düşüncelerle daha da artmıştı. Sendeleyerek yatağa oturdu, ince çarşafı karısının bacakları arasından çekti ve memesini ağzına aldı. Memesinin ucu anında sertleşti, Nubnofret inledi ve uykusunda memesini tuttu. Karısının bacaklarının iki yana açıldığını fark etti.

"Khaemwaset?" diye sordu fısıltıyla.

"Evet, benim," diye karşılık verdi o da fısıltıyla. "Uyandın mı? Gelmekle iyi ettim mi, Nubnofret?"

Cevap yerine uzanıp elini aldı ve bacaklarının arasına koydu, başını hafifçe kaldırarak dudaklarını dudaklarına yaklaştırdı. Bedeninden ağır bir parfüm kokusu yayılıyordu ve her yanı ateş gibiydi. Düşünün ve cinsel gereksinim duygularının yoğunluğu altında onunla sevişti, onun doyuma ulaşırken attığı çığlığı duydu. Daha sonra ter içinde yanına uzandı ama birden bir hıçkırık sesi duydu. "Nubnofret?" dedi, Şaşkınlıkla ve birden hızla itildiğini hissetti.

"Ben değil Sheritra ağlıyor," dedi yataktan kalkıp üstüne geceliğini geçirirken. Khaemwaset şaşkınlık içersinde çarşafa sarıldı ve birlikte hızla dışarı çıktılar.

- 111 -

Wernuro ile kapıdaki nöbetçi uyanmıştı. Wernuro gidip bir lamba yaktı. Nubnofret telaşla yanlarına yaklaştı. Khaemwaset'in kafası iyice karışmıştı. Güneş ışınları. Elma ağacı. Gördüğüm düş. Birden düşün. de gördüğü kadının o gün öğleden sonra Sheritra ile peşine düştüğü kadın olduğunu anladı ve tam o sırada da Nubnofret'le sevişerek sa-bahki büyüye karşı geldiğini dehşet içinde fark etti. Bu nasıl oldu, diye sordu kendine şaşkınlıkla. Böylesi bir denetim kaybı asla bağışlana. maz. Savunmasızdım, hepimiz savunmasızdık.

Nubnofret, Sheritra'nın yatak odasına doğru giderken, Bakmut dışarı çıkıyordu. Hizmetkâr eğilip selam verdi. "Ne oldu?" diye sordu Nubnofret. "Bir karabasan görmüş, galiba," diye karşılık verdi hizmetkâr. "Prensesi sakinleştirmek için bir kadeh şarap almaya gidiyorum. Şu anda kendinde."

Khaemwaset beklemedi. İki kadının yanından hızla geçerek Sheritra'nın yatağına yaklaştı. Kızı yatağında dizlerini göğsüne kadar çekmiş solgun bir yüzle oturuyordu. Sheritra babasının yanına yaklaştığını fark edince kollarını uzattı, Khaemwaset yatağa oturdu. Sheritra yüzünü babasının göğsüne gömdü.

"Ne oldu, Küçük Güneşim?" diye sordu. "Artık her şey geçti. Yanındayım."

"Bilmiyorum," diye karşılık verdi Sheritra sesinin titremesini engel-leyemeyerek. "Siz de bilirsiniz baba,

ben hiç karabasanlar görmem ama bu gece..." Titredi ve başını kaldırdı. "Korkunç bir şeydi, insan ya da hayvan değildi, tuhaf bir duygu... sanki arkamdan garip, kötü bir duygu beni kovalıyor gibiydi, gözleri ve kulakları yoktu ama benim bir av olduğumun farkındaydı ve bu yüzden de peşimden ayrılmıyordu."

Nubnofret de kızının yanına oturarak elini ellerinin arasına aldı. "Bakmut az sonra şarap getirecek," dedi. "Şarabımı içecek ve derin bir uykuya dalacaksın. Bu, yalnızca kötü bir düştü, yavrum. Bak baban da ben de buradayız, her şey yolunda. Evinde kendi yatağındasın ve endişelenecek bir şey yok." Konuşurken kızının elini okşuyor ve gü-lümsüyordu. Khaemwaset birden karısını ne denli çok sevdiğini hissederek elini boynuna doladı.

— 112 —

"Sizleri uyandırdığım için çok özür dilerim," dedi Sheritra. "Bugün hatalı davrandım, anne ve bu karabasan da bugün evden kaçtığım için beni cezalandırdı."

Nubnofret bu cümleden yararlanmadı. "Sanmıyorum," dedi. "Bakmut geldi. Şarabımı iç, sen uyuyuncaya dek de babanla burada kalacağız."

Sheritra'nın gergin yüz hatları gevşedi. Kadehi alarak şarabını içti

sonra da başını yastığa koydu. "Bana bir öykü anlat, baba," dedi uykulu bir sesle. Khaemwaset karısına mutlulukla bir bakış fırlatarak öyküsüne başladı. Birkaç cümle sonra Sheritra'nın düzenli solukları duyuldu, genç kız gözlerini kapadı. Nubnofret'le birlikte dışarıya çıktılar, Bakmut kapıyı arkalarından kapadı.

"Çocuklar küçükken bu tür şeylere alışmıştık," dedi Nubnofret kocasına koridorda yürürlerken. "Sheritra'nın bu geceki korkusu bana gençliğimi hatırlattı." Kocasına istek dolu bir gülümsemeyle baktı.

"Yoksa kendini yaşlı hissetmeye mi başladın?" diye sordu karısına şaşkınlıkla. "Ama sen asla..."

"Yılların izleri bende belli olmuyor mu demek istiyorsun?" dedi. "Bu, yılların ağırlığını omuzlarımda hissetmiyorum, anlamına gelmez ki, Khaemwaset. Ben bir kraliyet evinde yaşayan etkili bir metres değilim." Khaemwaset karısının yüzünde suçlayıcı bir ifade aradı fakat bulamadı. Bir öpücük için yanıp tutuşan ama ilk adımı atmaktan korkan genç bir kız gibi bakıyordu karısı ona. Uykulu gözlerinden sevgi akıyordu. Karısına sarıldı. "Bu gece yanımda kalacak mısınız?" diye sordu Nubnofret yalvarırcasına. "Yanımda bedeninin sıcaklığını duymayalı çok uzun zaman oldu." Khaemwaset bir kez daha karısının yüzünde suçlayıcı bir ifade aradı ama yine bulamadı.

"Bu benim de çok hoşuma gider," diye karşılık verdi. Büyü bozuldu, diye geçirdi içinden. Bunun bana nasıl bir zararı olabilir? Bununla birlikte yatağa yatıp karısına sarıldığında bir kez daha sokakta gördüğü o kadın gözlerinin önünde canlandı ve birden Sheritra'nın karabasanında olduğu gibi kötü bir şeylerin olacağına ilişkin bir önsezi tüm benliğini sardı. Bir dua mırıldanarak uykuya daldı.

- 113 -

Firavunların Öfkesi / F: 8

Ertesi sabah hafif bir baş ağrısı ve aşırı bir yorgunlukla uyandı. Ailesinin tüm bireyleri gündelik işlere başlamadan önce küçük kabul salonunda bir araya geldiler.

"Bugün uzun zamandan beri ilgilenmediğim Apis mezarlarıyla ilgi. lenecek ve daha sonra da Ptah tapınağına gideceğim," dedi Khaemwaset karısıyla çocuklarına. Nubnofret karşılık vermek yerine kaşlarını

kaldırmakla yetindi. Kocasını boynundan öperek salondan dışarı çıktı, Khaemwaset, Sheritra'nın annesinin arkasından gittiğini memnurlukla gördü.

"Bütün günü mezarda geçireceğim," dedi Hori. "Ama bu akşam yabancıların bölümündeki bir partiye davet edildim. Akşam yemeğinde görüşürüz, baba."

Khaemwaset oğlunun adaleli bacaklarına baktı, sonra da içini çekerek arkasını döndü. Genç, yakışıklı, zengin ve aranan biri olmak, nasıl bir duyguydu? Hori'nin yıldız falının her gün şansla dolu olduğundan emindi. Oysa kendisinin her geçen gün daha da belirsizleşiyordu.

Çalışma odasında Penbuy bir tomar resmi evrağı masasının üstüne koymuş ve sonra da yere oturarak efendisinin kendisine mektup yazdırmasını beklemeye koyulmuştu. Khaemwaset ilkbahar güneşinin aydınlatığı odaya içini geçirerek baktıktan sonra önündeki ilk evrağı sert bir tavırla açtı. Ptah'a adaklar adadıktan ve bu evi koruması için yalvardıktan sonra nehirde tekneyle dolaşmaya çıkacağı, dedi kendi kendine. Kuşların cıvıltılarını dinleyerek ve tatlı rüzgârı yüzümde hissederek dolaşacağım ve hiçbir şey düşünmeyeceğim.

Evrakların işi bittikten sonra mimarını yanına çağırttı ve birkaç saat boyunca Apis mezarları üstünde konuşup tartışılar. Mimarın çalışmaları oldukça tatminkâr ve Khaemwaset hafif bir öğle yemeği yemek, yıkanmak ve üstünü değiştirmek için odasına çekilmeden önce inşaat alanında çalışmaların başlatılmasını emretti. Sonra da yanına Amek ile Ib'i alarak teknesine bindi ve kanaldan geçerek Ptah tapınağına gitti.

- 114-

Kıyıda tekneden inerek Ptah'ın kutsal firavuninciri ağaçlarının alda, |<anal boyunca tanrının kıyı basamaklarına doğru yürüdü, sonra Ha iki büyük sütunun arasından geçerek dış avluya yaklaştı. Hizmetkârları da arkasından geliyordu.

Avlu Ptah'a tapanlarla doluydu. İç avludan gelen tütsü kokuları ve dumanları ortalığı kaplamıştı. Dua eden rahiplerin sesi duyuluyordu. Khaemwaset sandaletlerini çıkararak Ib'e uzattı. Her yıl üç ay boyunca hizmet ettiği tanrısına bir adak olarak en sevdiği, üstünde Horus'un Gözü olan firuze kolyeyi yanında getirmişti. Çıplak göğsünün üstünde kolyeyi tutarak iç avluya yaklaştı, gözleri kapalı, kollarını iki yana açmış dua eden sıradan insanlara sürtünmemeye özen göstererek içeri girdi. Amek ile Ib bir duvarın altında gölgeye çekilip beklemeye başladılar.

Khaemwaset yalnızca rahiplerle müzisyenlerin girmesine izin verilen iç avluya girdi. Ptah'a ibadet etmek şafağın sökmesiyle birlikte başlar, tanrı beslenir ve güneşin batımına kadar kendisine dua edilir ve havanın kararmasıyla birlikte tanrının evi kapatılır ve kilitlenirdi. Khaemwaset ayını dinleyerek ve dansçıları izleyerek bir an duraksadı sonra da kendine bir yer bularak ibadetine başladı.

Hem iç hem de dış avlunun üstü açık olduğundan güneş, yere kapanan, sonra ayağa kalkıp yeniden yere kapanan Khaemwaset'in tepesinde olanca kızgınlığıyla hükmünü sürdürüyordu. Önce her şeyi yaratan, gülümseyen tanrıya övgü dolu geleneksel sözleri söyledi, sonra ayağa kalktı ve Ptah'a kendi aptallığı yüzünden başına açtığı bu beladan dürüst ve sadık kulunu koruması için yakardı. Uzun bir süre tüm içtenliğiyle dua etti ama tanrıdan bu duaları kabul ettiğini gösteren işareti alamadı. Sonunda büyük bir hata yaptığını, yanlış yere geldiğini ve adağını kabul edecek bir tanrıya dua etmesi gerektiğini dü-Şündü. Kalbinin kapılarını açtığın Thoth'a hizmet ettin sen, diye düşündü birden. Bilgiye olan açlığın yüzünden yaptığın hatalarla Thoth'u yanılttın. Ptah yerinde Thoth'ın önünde diz çöküp dua etmekten mi korkuyorsun? Thoth daha anlayışlı ama daha az bağışlayıcı olduğu için

- 115-

mi ondan çekiniyorsun? Bilgisinin yoğunluğunu ve ne denli ürkütücü olduğunu bilen yalnızca hizmetkârlarıydı.

Khaemwaset sonunda teslim oldu. Kapalı ibadethaneye yaklaştı oradaki görevli rahibe adaklarını verdi ve sonra da dış avluya doğru ağır adımlarla ilerledi. Halkın ve tapınak dansçılarının arasından geçti Tam kapıdan geçmek üzereyken onu gördü.

Bir cemaatle birlikte sütunlara doğru gidiyordu. Kalabalık arttı ve Khaemwaset bu sıcakta herkesin kendisiyle o kadın arasına girmeye çalıştığını düşündü. "Yolumdan çekilin!" diye haykırarak dua eden insanları itmeye başladı. "Yolumdan çekilin!" Kalabalıkta tedirgin fısıllama başladı, duvarların arasında duran nöbetçiler kalabalığa doğru yaklaştılar. "Onu siz de gördünüz mü?" diye bağırdı kalabalığı yarararak yanına gelmeye çalışan Ib'le Amek'e. "Sen, sen onu dün de görmüştün. Arkasından koş! Koş!"

Nöbetçiler onun kim olduğunu görünce hemen durdular ve tedirginlikle eğilip selam verdiler. Khaemwaset koşarak sütunların arasından geçip geniş avluya çıktı. Çevresine bakındı. Kadını göremedi. Avlunun ucuna koştu, duvarın güney tarafına baktı, ama orada da yoktu. Kuzey tarafı da bomboştu. Öğleden sonra güneşinin altında nehrin suları masmaviydi. Her iki kıyısı da ağaçlıydı ve Khaemwaset çok ender olarak hissettiği öfkesiyle, o gizemli kadının ağaçların arasından gözden kaybolduğunu düşündü. Peki ama nereye gitmişti? Nereye? Ib ile Amek ter içinde yanına yaklaştılar. Khaemwaset kadının gözden kaybolmasının onların suçu olmadığını bilerek öfkesini bastırmaya çalıştı.

"Onu gördün mü?" diye sordu Amek'e. Amek ise efendisine aklını kaçırmış gibi bakıyordu.

"Evet, ekselansları," diye karşılık verdi. "Ama bizim onu yakalamamız olanaksızdı. Siz ona daha yakındınız."

"Peki, peki," dedi Khaemwaset gözlerini kapatarak ve yüzünü buruşturarak. "Tamam. Şimdi sizin eve gitmenizi ve yanınıza alabileceğiniz kadar asker almanızı istiyorum. Askerleri sivil giydirin. Bu kadını onlara anlatın. Memphis'i araştırmalarını söyleyin, tabii bunu gizli bir

kilde yapsınlar. Bu konuya ilişkin ailemden hiç kimsenin bir şey H ıvmasını istemiyorum, anlaşıldı mı?" İki hizmetkâr da şaşkın bir şekil-de evet dercesine başlarını salladılar. Düşlerine giren bu yaratıkla ne olursa olsun mutlaka yüz yüze gelecekti. Sanki biri şarabına aşk iksiri koydu ya da haberim olmadan bana büyü yaptılar, dedi kendi kendine Kendimi ondan alamıyorum. Bir büyücü arkadaşım şaka olsun, diye gücünü üstümde denemeye mi kalktı acaba?

Hizmetkârları hâlâ kararsızlıkla ona bakıyorlardı. Khaemwaset arkasını dönerek kanal boyunca koşmaya başladı. Bir yandan da ağaçların altına bakıyor, sürekli kadını arıyordu ama bulamayacağını da biliyordu. Kanalin Nil'le buluştuğu yerde teknesi kendisini bekliyordu. Teknenin kaptanı iskelede, kürekçilerden biriyle sohbet ediyordu, onu görünce iki adam da eğilip selam verdi.

Khaemwaset onların farkına varmadan hızlı adımlarla güverteye gitti. "Hemen beni eve goturun, diye emretti. "Acele edin!" Adamlar hızla işlerinin başına döndüler.

Kısa yolculuk boyunca havasız küçük kamerasında gergin bir şekilde oturarak tüm benliğini ele geçiren sabırsızlık ateşini denetlemeye çalışıyordu. Öğleden sonrayı nehirde dolaşarak geçireceğine ilişkin planını çoktan unutmuştu. Hizmetkârlar olumlu bir haberle geri dö-nünceye dek zamanı elinden geldiğince iyi geçirmenin dışında bir şey düşünmüyordu.

Kıyıya çıkar çıkmaz doğruca çalışma odasına gitti. Penbuy yardımcılarının biriyle mezarda yaptıkları

çalışmaları kaydediyordu. Khaemwaset başka bir yerde çalışmalarına devam etmelerini söyledi. Penbuy efendisine meraklı bir bakış fırlattı ama elbette karşı çıkmadı ve kapı arkalarından yavaşça kapandı. Khaemwaset odada volta atmaya başladı. Yapacağı birçok iş vardı ama içinden hiçbir şey yapmak gelmiyordu. Sessiz ve büyük odanın içinde kollarını göğsünün altında kavuşturmuş yürürken, er ya da geç onu bulacağım, diye geçirdi içinden. Gerekirse bu işe Memphis polisini de bulaştırırım. Ayrıca onu bulduğumda büyük bir düş kırıklığı yaşayacağımı da biliyorum. Gerçe-

- 116-

- 117 -

ğe dönüşen hayaller her zaman düş kırıklığı yaratır. Ya çok basit bir kadındır ya da son derece aptal ve sürekli konuşan sıradan biridir ve-ya bir soylunun evindeki şımarık cariyelerden biridir.

Yoruluncaya kadar odada turlamayı sürdürdü, sonra dışarı çıkıp bahçeye gitti. Gölgedeki bir hasırın üstüne uzanarak uyumaya çalıştı Yamaklardan biriyle konuşan bahçıvanının sesini duydu. Yakınlarda bir yerde maymunlar kendi aralarında oynuyorlardı. Kuşlar suya girip serinliyor, biraz uçtuktan hemen sonra da yine geri dönerek suya giriyorlardı.

Bir süre sonra Khaemwaset yaklaşan ayak seslerini duyarak gergin bir şekilde yerinde doğruldu ama gelen Sheritra'ydı. Sheritra babasının yanına oturdu. Islak, uzun ve siyah saçları omuzlarına dökülüyordu. Bakmut da arkasından gelmiş ve onlardan uzakça bir yerde saygıyla duruyordu. "Annem bu sabah bana aklına gelen her işi yaptırdı," dedi Sheritra saçlarını kurulayarak. "Ama sonunda yüzmeme izin verdi. Bahar artık bitti, değil mi baba? Hava iyice ısınmaya başladı ve ekinler de bir hayli büyüdü. Siz burada ne arıyorsunuz?"

Khaemwaset dirseğinin üzerinde doğrularak kızına baktı. Hiç niyeti olmamakla birlikte yine de, "Bugün o kadını Ptah tapmağında yine gördüm," dedi.

Sheritra'nın hangi kadın, diye sormasına gereksinimi yoktu. "Onunla konuştunuz mu?"

"Hayır," diye karşılık verdi Khaemwaset boş gözlerle çimlere bakarak. "Onu gördüğümde dış avludan dışarı çıkıyordu. Amek'le Ib de yanımdaydı ama hiçbirimiz onu yakalayamadık. Onları kadını bulmaları için gönderdim, şimdi onlardan bir haber bekliyorum."

Sheritra, Bakmut'a seslenerek tarağını getirmesini söyledi. Genç kız tarağı aldıktan sonra Bakmut kulak mesafesinden uzakça bir yere çekildi. Sheritra kalın buklelerini taramaya başladı. Bukleleri kurumuştur. Gözlerini kuşlardan ayırmayarak konuştu. "Onu neden bu kadar çok bulmak istiyorsunuz?"

Khaemwaset elinin üstünde bir hareket hissettiğini varsayarak başını çevirip baktı, sonra bakışlarını yere indirdi. Hiçbir şey yoktu ama

- 118 -

hrCjen nedense derisinde kızarıklıklar olan küçük dansözün elini hafif-öpüşünü hatırlardı. "Bilmiyorum," diye karşılık verdi. "Ve inan bana doğru söylüyorum, Sheritra. Tek bildiğim o kadının gözlerinin içine mutlaka bakmam ve sesini duymam gerektiği, ancak ondan sonra huzura kavuşabileceğim."

Sheritra başını yavaşça salladı. "Umarım düş kırıklığına uğramasınız;1 dedi hiç beklenmedik bir şekilde. Khaemwaset kızının yüzünün kızardığını fark edince uzanıp hafifçe yanağından öptü. "Neden?" diye sordu kızının yanıtını bilmesine karşın. "Eğer o kadın sizi düş kırıklığına uğratmazsa, o düşündüğünüz gibi biri

çıkarsa ona karşı duyduğunuz ilgi artacaktır da ondan." Khaemwaset kızının ses tonu karşısında şaşımıştı.

"Dediğin gibi bile olsa, bunun ne zararı var?" diye sordu. "Birçok erkeğin cariyeleri var ve aileleri de son derece mutlu bir yaşam sürüyorlar. Bu konuda nasıl bir tehlikenin söz konusu olacağını düşünüyorsun, Küçük Güneşim?"

Sheritra karşılık vermedi. Birden başını çevirerek babasının gözlerinin içine baktı. Yüzünün kızarması artmasına karşın göziyeri ateş püs-kürüyordu. "Baba, siz duygusal bir adam değilsiniz," dedi. "Siz her zaman soğukkanlı, her zaman adil ve her zaman kibar biri oldunuz. Çok ender olmakla cariyelerinizi ziyaret etmenize karşın sizin annemden başkasına âşık olabileceğinizi düşünemiyorum bile." Bakışlarını yere indirdi. "Ama küçük bir kaçamağın yüreğinizin derinliklerinden anneme yapılmış bir ihanet olmadığını düşünüyorsunuz. Oysa bu kadın..." Yutkundu, kendini zorlayarak konuşmasını sürdürdü. "Bu kadın daha şimdiden tüm düşüncelerinizi ele geçirdi. Ve ben bundan hiç hoşlanmıyorum."

Kendisini tanımlayan bu sözlere, durumu değerlendirmesine gülmek geldi içinden. Tüm kızlar babalarını bir tanrı gibi görür, yaptıkları her işin doğru olduğuna inanırlardı. Sheritra da bu şekilde değerlendiriyordu Dabasını. Oysa korkusu daha farklıydı, yetişkin bir kadının sezebileceği bir korkuydu bu. Bir kum fırtınasının tüm bu adilliği, kibarlığı

- 119-

ve sevgiyi silip süptüreceğini ve altından korkunç bir şeyin çıkacağını, düşünüyordu. Kızına gülümseyerek bakarken, benim yüreğimin derinliklerinde de henüz farkına varmadığım böylesi korkunç şeyler var mı, diye geçirdi içinden. Buna verecek yanıtı yoktu, ayrıca "âşık olmak"m ne mene bir şey olduğunu da bilmiyordu.

"O kadın bir tür gizem, hepsi bu," diye karşılık verdi kısa bir süre sonra. "Mezarlardaki evrak ya da deşifre edilmeyi bekleyen kitabeler gibi. Onu deşifre ettikten ve eski kitabelerde başıma geldiği gibi düş kırıklığına uğradıktan sonra da eski huzuruma kavuşacağım. Gördüğün gibi Sherita, bunda korkulacak ya da endişelenecek bir şey yok."

Babasına bakarak gülümsedi, karamsarlığından arınmış gibiydi. "Bu şekilde düşünmemiştim," dedi. "Güzel. O halde bu maceranızı yaşayın baba ve bana her şeyi anlatın, aşırı meraklı davrandığımı itiraf etmeliyim." Tarağını aldı, havlusuna sarıldı ve ayağa kalktı. "Arka kapıdan içeri girmeye çalışan yeni bir yılan gördüm," diye sürdürdü sözlerini. "Ve onun içeri girmesine yardım ediyorum. Evcil yılanlar şans getirir, değil mi?"

Babası kızının sözlerini onayladı ve dal gibi ince ve cılız bacaklarına, düşük omuzlarına baktı. Bakmut, Sheritra'nın arkasından gidiyordu. Bahçede bir kez daha yalnız kalmıştı.

Khaemwaset yerinden kalktı, başını suyun altına soktu, eve doğru yürümeye başladı. Karşılaştığı hizmetkârların selamlarına başıyla karşılık verdi ama ne nehirde gezmek istiyor ne de dairelerine gitmek istiyordu. Gerisin geriye dönerek çimlerin üstüne oturdu, gözleri uykusuzluktan şişmişti.

Bir süre sonra güneş batıya doğru yolculuğuna çıktı ve bahçe hafifçe kararmaya başladı. Sonunda Ib geldi. Son derece yorgun bir hali vardı ve üstü başı toz toprak içindeydi. Başını toprağa dayayarak efendisini selamladı. Khaemwaset ona oturmasını söyledi ve Ib mutlu bir şekilde kendini çimlerin üstüne attı. "Nubnofret seni bu halde görmemeli," dedi Khaemwaset. "Bana ne haber getirdin?"

-120-

İb başını iki yana salladı. Khaemwaset'in kalbi hızla çarpmaya başladı. "Pek D'r haber getirdim sayılmaz, prens," dedi kâhya. "Otuzumuz birden kentin tüm sokaklarını arşınladık. Birçok kişi bu kadını görmüş ama hiçbiri onunla konuşmamış." Kiltinin ucuyla ter içindeki yüzünü sildi. "Ve hiç kimse onun nerede oturduğunu da bilmiyor."

Khaemwaset bir an düşündü. "Teşekkür ederim, İb," dedi sonunda. "Yıkayıp temizlenmek için acele etme, sonra da bu otuz kişiyi beşer kişilik gruplara ayır. Her grubun dönüşümlü olarak dört saat boyunca araştırmalarını sürdürmesini sağla. Yarın kadını aramaya başlasınlar. İçlerinden biri mutlaka bir gün bu kadını görecektir ya da onunla ilgili bir şey öğrenecektir." İb'in bundan hoşlanmadığını hissetmişti ama aldırmadı ve onu eve yolladı. Kendisi bahçede kaldı. Ümitsizlik içinde neredeyse bütün gününü boşa harcadım, diye düşündü. Burada deli gibi hiçbir şey yapmadan oturup bekledim. İb'den nasıl başka türlü bir yanıt bekleyebilirdim ki? Evet, prens, onu bulduk, sizi kabul salonunda bekliyor? Khaemwaset güçlükle yerinden kalkarak İb'in arkasından gitti. Kâhyasını hiçbir yerde bulamayınca Kasa'yı yanına çağırttı. Banyo odasında küvetin içinde hizmetkârı tüm bedenine nilüfer çiçekli suyla masaj yaparak yıkadı, giyindi ve karısını aramaya çıktı.

Öğleden sonra uykusundan sonra makyajını tazeleyen makyö-züyle birliktir karısını odasında buldu. Kocasını görmekten memnundu, odasına gelmesine şaşırılmıyordu. Taburesinde dönerek kocasına baktı. Güzel gözlerinin etrafına rastık çekilmişti. Gözkapaklarına yeşil farlar, dudaklarına ise kına sürülmüştü. Önünde büyük bir yırtmacı olan bol bir harmani vardı üstünde. "Böylesine alışılmışın dışında bir saatte beni görmek istemen çok garip," dedi kocasına gülümseyerek. "Yoksa yolunda gitmeyen bir şey mi var?"

Khaemwaset yatağın kenarına oturdu. "Hiçbir şey yok," diye karşı-İlk verdi. "İşin var mı? Yemekten önce Peru-nefer'e kadar benimle tekne gezintisi yapmak ister misin? Güvertede oturur, güneşin batışını izler, hatta istersen taş bile oynardık."

- 121 -

"Ne yazık ki gelemem," dedi duraksayarak. "Arka bahçedeki am. barlardan birinin içine fare girmiş ve tahıllar kullanılmaz hale gelmiş, Önlem almazsam yakında ekmeksiz kalırız. Çiftlik kâhyamız birazdan burada olur, büyük ambardan tahıl almasını söyleyeceğim. Ayrıca ceylanların durumuyla da ilgilenmem gerekiyor." Bunları üzüntüyle söylediğini fark etmişti Khaemwaset.

"Peki, mutfak kâhyası ne işe yarıyor o zaman?" diye karşı çıktı. "Bırak da bu konularla o ilgilen. Onları çok iyi eğittin, Nubnofret. Hadi kırma beni, gel."

Nubnofret bir an düşündü. Sonra da, "Haklısın," dedi. "Üstüme bir şeyler giymeme izin ver, seninle kıy basamaklarında buluşuruz."

Aslında karısıyla tekne gezintisine çıkmak istemiyordu. İb yanına gelip de sonunda kadının izini bulduğunu haber verinceye dek tek başına bir yerde oturup beklemek istiyordu. Ama öte yandan da bu garip tutumunun artık tehlikeli bir boyuta ulaştığının farkındaydı ve kendisini bu kadından kurtarmaya karar vermişti. Ra, Nut'un ağzına yaklaşıırken nehir çok güzel olurdu ve Nubnofret bu manzaraya bayılırdı. Nubnofret'i mutlu kılma düşüncesi içindeki suçluluk duygusunu azaltıyordu. Gülümsedi, karısına bakarak evet dercesine başını salladı ve oradan hızlı adımlarla uzaklaştı.

Bundan sonraki haftalar boyunca hizmetkârları Memphis sokaklarında kadını ararlarken Khaemwaset de çelik gibi bir kararlılıkla kendini işlerine vermişti. Ara sıra çöldeki Apis mezarlarını denetlemeye gidiyordu. Bu arada Delta'dan Firavun'un Khatti'li prensesle bir türlü tamamlanmayan evlilik antlaşmasına ilişkin bir haber ulaşmamıştı ve Khaemwaset buna için için seviniyordu. Her akşam askerlerinin getireceği raporu heyecanla beklediğinden Pi-Ramses'den çağrılmak en son istediği şeydi.

Uykuları düzensizdi. Zaman zaman düşünde çöl fırtınalarını, Nil'in sularının taşarak tüm Mısır'ı kapladığını, Mısır'da açlığın kol gezdiğini görüyor ve ter içinde uyanıyordu.

-122-

kendisinin hem de ailesinin bir sonraki ay için yıldız fallarını tahmin etme zamanı geldiğinde Khaemwaset bu görevi korkuyla yerine getirerek en küçük bir ayrıntıyı göz ardı etmemeye özen gösterdi. Kendisi için yaptığı tahminler oldukça kötüydü. Bunları yazmak için masasına oturduğunda Hathor ayı boyunca yatağımdan çıkmamalıyım, diye geçirdi içinden. Falımda ne ölüm ne de bir kaza var, yalnızca şansımın açık olmayacağı belli oluyor. Yalnızca. Homurdandı. Nub-nofret'in o ayki yıldız falı diğer aylardan pek farklı değildi, Hori'ninki ise oldukça parlaktı. Sheritra'nınki ise Khaemwaset'in falı kadar kötüydü.

Bütün bir gününü alan bu çalışmayı tamamladığında yazdıklarını çekmecesine koydu ve bir tür düş kırıklığıyla arkasına yaslandı. Eğer isterse Sheritra'yı Ninsu'daki Sunero'ların evine gönderirim, diye düşündü. Nubnofret'le bu konuyu tartışmalıyım. Ama onu oraya göndermekle kötülükleri de beraberinde götürmesine neden olur muyum, yoksa burada kalması başına gelebilecek herhangi kötü bir olayı engellememe yardımcı olabilir mi? Bunlar yanıtları olmayan sorulardı. Yerinden kalkıp çalışma odasından dışarı çıkarken birçok hastalıklara, ölümlere, entrikalara tanık olduk, diye geçirdi içinden. Bunların tümü de yıldız fallarında kötü günler olarak karşına çıkmıştı. Bu ayı kazasız belasız atlatabilsek her şeyi atlatabiliriz. Ama koridordan çıkıp bahçeye geldiğinde bu kadar emin olamayacağının da farkındaydı. Havada değişik bir şeyler vardı ve Khaemwaset artık her şeye karşı güvenini yitirmişti.

Garip bir şekilde Saqqara'daki mezara gitmek gelmiyordu içinden. Penbuy'la diğer kâtipler ve ressamalar hâlâ orada çalışıyorlardı. Hori de her gün birkaç saatini Saqqara'ya giderek çalışmalarını denetlemekle geçiriyordu, ama Khaemwaset mezardan nedense uzak durmayı yeğliyordu. Mezarın bir an önce kapatılmasını ve yeniden mühürlenmesini istiyordu. Mumyalanmış cesedin elinden hırsıyla kopardığı ev-fağı bir an önce Penbuy'a kopya etmesi için vermek istiyor ve orijinalini ele hiç zaman yitirmeden yeniden prensin eline dikmek istiyordu, atria içindeki bu isteksizlik evrağı sakladığı yerden çıkarıp kâtibine ver-

- 123 -

meşini de engelliyordu. Ama bir gün mutlaka ya evrağı deşifre etme işine yeniden başlaması ya da evrağı aldığı yere götürmesi gerekeceğini bilmesine karşın yine de hangisini yapacağına bir türlü karar vere-miyordu. Hori her gün babasının önüne mezarın badanalı duvarlarından kopya edilen resim ve hiyoreglifleri koyuyor ve sabırsızlıkla bu bulguları babasıyla tartışmak istiyordu fakat Khaemwaset her defasında bir bahane bulup tartışmalarını belirsiz bir zamana erteliyordu. "Bunlar çok güzel ama pek fazla bilgi içerdikleri söylenemez," dedi oğ. luna. "Mezar kapatıldıktan sonra bunların üstünden bir kez daha geçeriz ama ben şu anda tüm dikkatimi Apis mezarlarına vermekten yanayım." Bu doğru değildi ve Hori bunun farkındaydı. Masada karşısında oturan Hori'ye bakarak, bir saat önce Ib gelip yine bir şey bulamadıklarını söylediklerinde, "Beni yalnız bırak, Hori," dememek için kendini güç tutuyordu ama kendini toparladı. "Penbuy bunları ertesi gün ya da daha sonrasında işsiz insanlar bulması için hazırladı." Hori sert bir bakış atarak, sandalyesini kaldırdı ve sonra gitti.

Khaemwaset boş gözlerle bir süre daha masasında oturdu. Tüm bunlar ne zaman başladı, diye geçirdi içinden ama sonra da "tüm bunlar"ın ne anlama geldiğinden pek emin olmadığını fark etti. Yavaşça kendini diğer bir akşam yemeğine zihinsel olarak hazırlamaya ça lıştı, akşam serinliğinde bahçede yenilecek bu akşam yemeğinde Nubnofret'in günlük gözlemlerini dinleyecek sonra da uzun saatler boyunca odasında tek başında kalacaktı. Bu yemek sonrası saatlerini mutlaka doldurmalıydı, aksi halde çıldırması işten bile değildi. Ah, lütfen Thoth, lütfen Ptah, lütfen güzelliklerin tanrıçası Hathor yaşamımın eski haline dönmesine lütfen yardım edin.

Hathor ayında bir gün Khaemwaset artık o kadının izinin bulunmasına ilişkin umutlarından vazgeçmeye başlamıştı. İstemeye istemeye askerlerini geri çağırdı. Düş kırıklığıyla sonuçlanan bu araştırmadan vazgeçmesiyle birlikte eski huzuruna yavaş da olsa yeniden kavuşmaya başladığını sevinçle fark etti. Çalışmalarına, hastalarına ve görevle-

- 124-

İ e yavaş yavaş geri dönüyordu. Yıldız falının sonuçları onu hâlâ te-f rain ediyordu ama sonunda aylık tahmini yaparken son derece hu-

ursuz olduğundan yanlış yorumlamış olabileceğine karar verdi.

Hathor ayının ikinci haftasının üçüncü günü, kardeşinin denetlediği Memphis"1"1 varoşlarındaki üzüm bağlarının hasat dönemini görüşmek QZere ve Firavun elde edilecek ürüne ilişkin tahmini bir rakam istediğinden kardeşi Si-Montu'yla bir toplantı yapmak istemişti. Si-Montu bazı asmalarda mantar görüldüğünü ve bundan endişe duyduğunu Khaemwa-set'e bildirmiş, ama sıcak bir öğleden sonrayı bira içerek ve sohbet ederek geçirmekten çok memnun olacağını da eklemişti notuna. Khaemwa-aset bu çağrıya olumlu yanıt vererek, yanına Kasa'yı, Amek'i ve iki korumasını da alarak gemisine atlamış ve babasının asmalarının bulunduğu kentin kuzey sınırına doğru yola çıkmışlardı.

Khaemwaset birkaç saat sonra dayanılmayacak kadar sıcak olacak sabah rüzgârının tatlı esintisinde güvertede oturmuş çevresini izliyordu. Memphis'in sanayi bölgesinden ve pazarlarından uzaklaştıklarında kıyının son derece düzenli olduğuna dikkat etti. Soyluların evleri kıyı şeridi boyunca yan yana dizilmişti, evlerin önünde bir dizi temiz kıyı basamakları vardı. Soyluların gemileri ve tekneleri düzenli olarak iskeleye bağlı duruyordu. Nehir yolu bu özel malikânelerin hemen arkasında uzanıyordu. Si-Montu'nun evini çevreleyen Ramses'in üzüm bağları kanalın hemen arkasındaydı ve kanalın suyuyla sulama işlemleri yapılıyordu.

Kıyıdaki son evin de önünden geçtiler. Eşekler, yalınayak köylüler ve toz toprak içindeki kölelerin taşıdığı tahtirevanlarla dolu yol yeniden karşlarına çıktı. Khaemwaset gürültülü kent yaşamına yeniden dönmekten pek tedirgin olmamıştı. O gün kendini huzurlu ve iyimser hissediyordu. Rüzgâr, siyah ve beyaz çizgili miğferinin altındaki yüzünde ter bırakmamıştı. Nil'in suları masmaviydi. Kentin gürültüsüyle karışan kaptanının kürekçilere kürek çekmelerini emreden sesini duydu. Kasa naneyle tadlandırılmış soğuk suyla kuru hurma getirdi. Amek pruvada duruyor ve her zamanki gibi gözleriyle çevresini tarıyordu.

- 125 -

Khaemwaset, Kasa'ya teşekkür edip altın bardağını tam dudakla rına götürdüğü sırada, hayvanlarla köylülerin arasında kırmızı bir har. mani gördü. Elleri birden buz gibi oldu. Ağzı kurudu. Hiç alışık olmadı. ğı bir heyecan tüm bedenini sardı. Artık Khaemwaset'in çok iyi bildiği o zarif yürüyüşüyle genç kadın kalabalığın arasında sekerek ilerliyOr. du. Alınma bağladığı beyaz kurdela hafif rüzgârda uçuşuyordu. Boy. nunda gümüş kolyeyle kollarındaki gümüş bilezikler güneşin altında parlıyordu. Khaemwaset ayağa kalktı, genç kadının rüzgârla birlikte yüzüne düşen saçını hafifçe arkaya atışını izledi. Seni kaltak, seni, diye geçirdi içinden haftalarca beklemenin acısını çıkartmak istercesine, Kaltak, kaltak, kaltak! "Kaptan!" diye bağırdı. Hemen kıyıya yanaş! Amek!" Elindeki bardağı yere düşürdü, Kasa eğilip cam kırıklarını toplarken Amek hızla yanına yaklaştı. "Gemi yanaşır yanaşmaz şu kadını durdurmanı istiyorum," dedi kadını göstererek. Amek başını evet der-cesine salladı. Kadın kent tarafına doğru gidiyordu. Bu kez, diye geçirdi içinden Khaemwaset öfkeyle, benden kaçamayacaksın. "Onu durdurduğunda da fiyatı neymiş

öğren bakalım."

Amek'in siyah kaşları hayretle kalktı. "Fiyatını mı, prens?" "Evet, fiyatını. Onunla bir gece geçirmek istiyorum. Kaç para istediğini öğrenmek istiyorum."

Korumalarının başı eğilip selam verdi ve hiç duraksamadan sar. baletlerini çıkardı, gemi kıyıya yanaşır yanaşmaz çamurlu kıyıya atlamak için hazırlandı. Khaemwaset az önce söylediklerinin pek farkında olmadan kenara çekilmiş, gözlerini kadından ayırmadan bakıyordu. Bedeninin titremesi azalmıştı, ama öfkesi hâlâ yoğundu, ellerini yumruk yaptı.

Gemi kıyıya yanaştı ve Amek kıyıya atladı. Kadınlı hemen hemen aynı düzeydeydiler ama kadının onlardan haberi bile yoktu. Hadi acele et, diye geçirdi içinden Khaemwaset. Korumasının hızlı adımlarla yola çıkışını izledi. Khaemwaset'in karışık aklından, "Hadi durdur onu, Amek!" sözcükleri geçiyordu. Amek ters bir hareketle insanları kenara itti, bacaklarını araladı, kısa kılıcını çekti ve kadını durdurdu.

- 126-

Kadın yavaşça durdu. Khaemwaset, Amek'in kadınlı konuştuğu-

nördü, isteği açıklandıktan sonra kadının başını çevirip gemiye pasını bekledi ama kadın gururlu başını çevirmedi. Dudakları aralandı. Bir şeyler söyledi ve kenara çekilmek istedi. Amek bir kez daha kadının yolunu kesti ve hızlı hızlı konuşmaya başladı. Kadın bu kez başını hafifçe kaldırdı, dudaklarını hızla hareket ettirdi. Amek öne doğru eğildi- Kadın da aynı şeyi yaptı. Birbirlerine baktılar. Sonra da Amek kılıcını kınına yerleştirdi ve kadın Khaemwaset'in, geminin yanından neçerek kalabalığın arasına karıştı. Khaemwaset yutkunamadığını fark etti. Aslında soluk da alamıyordu.

Kaptan iskeleyi yerleştirdi. Khaemwaset ellerini yumruk yapmış bir halde Amek'in iskeleden güverteye gelişini izledi. Amek eğilip selam verdi. Khaemwaset güçlükle kendini topladı.

"Eee?" diye sordu boğuk bir sesle.

Amek yüzünü buruşturdu. Kurumakta olan çamur bacaklarından akıyordu, eliyle göğsünü temizledi. "İsteğinizi söyledim," dedi. "Bunu çok diplomatik bir şekilde yaptım, ekselansları."

"Öyle yaptığına eminim," diye karşılık verdi Khaemwaset sabırsızlıkla. "Seni tanırım Amek. Peki, o ne dedi?"

Amek tedirginlikle bakışlarını Khaemwaset'ten uzaklaştırdı. "Dedi ki, 'Efendine, o küstah adama benim soylu bir kadın olduğumu ve fahişe olmadığımı söyle. Ben satılık değilim.'"

Khaemwaset'in ağzı kurumuştı. "Onu zorladın, gördüm."

"Evet, prens, onu zorladım." Amek başını iki yana salladı. "Aynı şeyleri bir kez daha yineledi. 'Ben soylu bir kadının, fahişe değilim. Bunu o kaba ve küstah efendine aynen söyle.'"

Kaba ve küstah. Khaemwaset bu sözcükleri içinden yineleyip durdu. "Onun nerede yaşadığını öğrenebildin mi bari?"

Amek başını evet dercesine salladı. "Kendisini uzun zamandan beri arayıp bulmaya çalışan efendimin çok zengin ve güçlü biri olduğunu söyledim. Bu sözlerle birlikte onun yumuşayacağını ve davranışının daha ılımlı olabileceğini düşünmüştüm. Ama benim bu sözcük-

- 127 -

lerimin de bir yararı olmadı, aslında kadın yüzüme soğuk bir ifadeyi bakıp gülümsedikten sonra şöyle dedi. 'Altın beni satın alamaz ve gıc beni korkutamaz.' Yetkilerimi aşırp onu tutuklamak istemedim, ekse. lansları. Dolayısıyla gitmesine izin verdim."

Khaemwaset yumruğunu havaya kaldırdı ve Amek'in çenesine in. dirdi. Buna hiç de hazırlıklı olmayan Amek yere düştü ve şaşkınlık için. de bir süre yerde kaldı. Sonra başını hafifçe kaldırarak dudaklarını yokladı. Khaemwaset içinden avazı çıktığı kadar, "Tutukla onu!" diye haykırıyordu. "Onu tutuklayıp, dövüp buraya ayaklarının dibine atmalıydın!" Ama hemen sonra da saçmaladığının farkına varıp yaptığından büyük bir pişmanlık duyarak Amek'in yanına çömeldi. "Amek!" dedi telaşla, korumasının ayağa kalkmasına yardım ederek. "Özür dilerim, Seni yumruklamak istememiştim... İnan bana istememiştim..."

Amek hafifçe güümseyebildi. "Kadının yüzünü gördüm," dedi. "Prensım bana vurduğu için onu suçlayamam. Kadın olağanüstü güzeldi. Özür dilemesi gereken benim. Prensimin düş kırıklığına kapılmasına neden oldum."

Kalbi hızla çarparak, Khaemwaset, evet sen onu gördün, diye geçirdi içinden. Onun soluğunu duydun, gözlerindeki parıltıyı gördün, sana alaycı bir ifadeyle yanıt vermek için soluk aldığında göğüslerinin hareket ettiğini gördün. Seni bir kez daha yumruklamak istiyorm "Hayır," dedi. "Hayır, beni düşkırılığına kaptırmadın." Ve topuklarının üstünde sertçe dönerek kamarasına girdi, perdeleri sıkıca kapattı.

Kaptana daha başka talimat vermedi. Dizlerini çenesine kadar çekmiş, kamarasında gözlerini sıkıca kapatarak oturdu. Aşağılanma duygusuyla ileri geri sallanmaya başladı ve öfkesini kendisine çevirdi. Daha önce adamlarımdan hiçbirine vurmamıştım, diye geçirdi içinden acıyla. Onları cezalandırdım, onlara bağdırdım, birçok kez öfkeden kendimi kaybetme aşamasına geldim, ama hiçbir zaman, asla elimi kaldırıp da birine vurmam. Amek'e vurdum! Beni uzun yıllardan beri koruyan, bana sadık ve en iyi hizmetkârlarımdan biri olan Amek'e yumruk attım. Geminin kıydan uzaklaştığını hissederek ve kaptanın sesini

- 128-

rak dudaklarını ısırđı. Bir kez daha özür dilemenin bir yararı olma-
cak. Yapılacak en kötü şeyi yaptım. O çılınca öfkemi geri alamam.
/ bunu ne uğruna yaptım? Kamarasının sedir ağacı kokulu duvarına
vandı ve gözlerini açtı. Bir kadın uğruna. Benden kaçan bir kadın
nruna. Amek onu benim yanıma getirerek Ma'at'ın yasalarını çiğne-
mek istemedi. O görevini yaptı yalnızca.

Kasa'nın dış duvara tedirginlikle vuruşunu duyarak kendini topladı. "Gel!" Kasa perdeyi kenara çekerek içeri girdi ve eğilip selam verdi "Hiçbir emir vermediğiniz için kaptan gemiyi Si-Montu'nun kıyı basamaklarına yaklaşıtıyor, ekselansları," dedi. "istediğiniz bir şey var mı?"

Khaemwaset kahkahalarla gülmek için kendini güç tuttu. O kadına sahip olmak istiyorum. Son bir saati hiç yaşamamış olmayı istiyorum. Doğal hakkım olarak değerlendirdiğim o kadını istiyorum. "Biraz su getir," dedi. "Hurma da getir." Aslında eve dönmek istediğini söyleyecekti ama birden en sevgili kardeşiyle son günlerde yaşadıklarını paylaşmayı çok istediğini fark ederek bundan vazgeçti. Kasa'nın getirdiği suyu içip, bir iki hurma atıştırdıktan sonra derin düşüncelere daldı.

Ben-Anath kayınbiraderini her zamanki gibi sevgiyle kucakladı ve onu büyük bir firavuninciri ağacının gölgesine götürdü. Emrine bir hizmetkâr verip kısa bir süre kendisini yalnız bırakmak zorunda kalacağı için özür diledi, sonra eğilip selam vererek eve doğru gitti. Khaemwaset rahatlamıştı. Ben-Anath çok hoş bir kadındı, ama o sırada onunla aile sohbeti yapamayacak kadar kafası dağınıktı. Hizmetkâra bira getirmesini söyledi, birası geldiğinde de birayı dikkatle içmek için kendini zorladı. Birayı bir dikişte bitirip biraz daha bira içmek istiyordu. Tam anlamıyla yorucu ve saçmalıklarla dolu öğleden sonrayı unutmak İçin sarhoş olmak istiyordu. Ama Si-Montu'yla konuşmayı daha çok istiyordu.

Kardeşi yanına yaklaştı. Üzüm bağlarında çalıştığı ve kardeşinin geldiğini öğrenir öğrenmez de hemen yıkanıp üstünü değiştirdiği an-iaşıyordu ama kalın beline sardığı harmanın dışında çıplaktı. Esmer

- 129-

Firavunların Öfkesi / F: 9

bedeni ok atmaktan, güreşmekten ya da savaş arabası kullanmakta değil işçileriyle birlikte sürekli çalışmaktan formdaydı; varlığı K

waset'i her zaman rahatlatırdı. Yerinden kalkarak Si-Montu'nun ısj. ve sakallı yanaklarını öptü. Si-Montu oturmasını işaret ederek kardeşi nin yanına geçip oturdu. "Bu da ne?" diye haykırdı. "Mısır'ın en gü261 üzüm bağında bira mı içiyorsun? Üzümler bu aşağılaman karşısında çürüyeceklerdir, Khaemwaset. Nasılsın? Beş yıllık şaraptan getir," diye bağırdı hizmetkâra, sonra da kardeşine neşeyle baktı. Si-Montu asim. da bir köylüye ya da askere benziyor, diye geçirdi içinden Khaemwa-set. Ne var ki, her ikisi de değildi. Si-Montu ülkenin en iyi eğitilmiş prensiydi ve nedense insanlar onun bu özelliğini unuturlardı.

"Si-Montu, eğer şarap içmeye başlarsam duramayabilirim," diye itiraf etti. "Nasıl olduğuma gelince, istersen önce Firavun'un işlerini halledelim sonra seninle konuşmak istediğim bir konu var."

Si-Montu evet der gibi başını salladı. Khaemwaset kardeşinin uysallığını çok severdi. "Pekâlâ," dedi Si-Montu gülümseyerek. "Babamın işini çabucak halledebiliriz. Eğer mantar hastalığını başlamadan denetim altına alabilmeyi başarabilirsem bu yıl üzüm hasatı beklediğimizden de fazla olacaktır. Meyveler henüz tam olarak olgunlaşmadı ama eli kulağında. Bununla birlikte yapraklarla bazı asmalar kararmaya başladı. Doktor, bu yapraklara bakıp işime yarayabilecek bir reçete yazarsan iyi olacak." Hizmetkârına işaret etti ve hizmetkâr üstünde mühürlü bir kavanoz ve kaymak taşından yapılmış iki kadehle yanlarına yaklaştı. Si-Montu'nun mührü incelemesi için hizmetkâr kavanozu uzattı, Si-Montu mührü kırdı ve kadehlerine şarap doldurdu. Khaemwaset kadehe dolan koyu renkli sıvıya baktı.

Si-Montu kadehini uzattı. "Şimdi birer kadeh içelim sonra da üzüm bağlarına bakmaya gider ve babama hizmetinin karşılığını içeren faturayı göndeririz. Sonra bir kadeh daha içeriz, istersen tüm bu şarabı içebilirsin." Gülümsedi ve Khaemwaset de ona karşılık verdi "İstersen iki kadeh içtikten sonra şarabı geri gönderebilirim." Kadehini kaldırdı. "Mısır'a! Dünyanın bu en önemli ülkesine!"

- 130 -

«khaemwaset şarabını içti. Şarap tatlı ve serin bir tat bırakarak boğadan aşağı indi. Gerçekten de iyi mahsûldü. Kısa bir süre sonra bede-

| we bir sıcaklık hissetti ve o gün ilk kez olarak kendini rahatlamış his-derek kardeşiyle ailelerinden, düşmanlarından ve Si-Montu'nun hem

zla bilgisi olmadığı hem de umursamadığı ülkenin dış işlerinden söz

ettiler.

Sonunda Si-Montu ayağa kalktı ve birlikte üzüm bağlarına doğru

aittiler. Khaemwaset şaşkınlıkla kardeşinin gölgeliğini getirilmesini emretmediğini fark etti. Kızgın güneşin altında durup, yaprakları inceledi-ler ve sorunu tartıştılar. Khaemwaset bazı önerilerde bulundu. Si-Montu bunlara karşı çıkmadı. Hiç kimse üzümlerin bakımı ve yetiştirilmesi konusunu Si-Montu kadar bilemezdi ama Khaemwaset yine de yardımcı olabilmisti.

Daha sonra yeniden bahçeye döndüler ve ikinci kadehlerini yudumlamaya koyuldular. Yerdeki yastıklara oturur oturmaz Si-Montu kardeşine gülümseyerek baktı. "Evet," dedi. "Şimdi anlat bakalım. Neler olup bitiyor?"

Khaemwaset kardeşine her şeyi anlattı. Konuşmasını tamamladığında güneş batmaya başlamıştı. O anlatırken Si-Montu hiçbir şekilde araya girmemiş, yalnızca bir iki kez yaa, diye mırıldanmakla yetinmişti. Khaemwaset susunca Si-Montu kadehlerini yeniden doldurdu ve düşünceli bir tavırla sakalını sıvazladı.

Ben-Anath görüldü, karısının yanlarına yaklaşmakta olduğunu gören Si-Montu iki parmağını havaya kaldırdı, Ben-Anath gülümsedi, başını evet anlamında sallayarak eve geri döndü. Khaemwaset onların arasındaki bu güzel iletişimi kıskandı.

"Ben-Anath'a âşık olduğumda," dedi Si-Montu. "Tüm saray aklımı kaçırdığıma inanmıştı. Babam beni karşısına alarak saatlerce konuştu. Annem haremdeki tüm çekici kadınları ayaklarımın dibine attı. Fikrimi değiştirmeyeceğimi anladıklarında ise beni varislikten aldılar. Umursa-dım mı sanıyorsun?" diye bir kahkaha attı. "Hayır. Bir an için bile üzülmedim. Tüm enerjimi, kadınıma mutlu etmeye yönelttim." Khaemwaset

- 131 -

içinden gülümsedi. Si-Montu enerjisini tek bir şeyin üstüne yönelttiğin de gerçekten de hiç kimsenin elinden bir şey gelmezdi. "Ben-Anath Suriyeli bir gemi kaptanının tek kızıydı ve çok kibirliydi. Onunla evlenmeye karar verdiğim için hemen hemen tüm kraliyet ayrıcalıklarından vazgeçmek zorunda kalacağımdan zaman içinde ona için için kızaca-ğımı düşünüyordu. Ama onunla evlendiğim için hiçbir zaman pişman olmadım." Kardeşine baktı. "Sen de Nubnofret'i bu şekilde seviyor mu. sun?"

"Sevmediğimi biliyorsun," diye karşılık verdi Khaemwaset içtenlik, le. "Onu belki de..."

"Alışkanlıklarından ötürü seviyorsun," diye tamamladı kardeşinin sözlerini Si-Montu. Hangimizin daha mutlu ya da daha akıllı olduğunu kim söyleyebilir? Mantıklı ol, Khaemwaset. Seni seven bir karm ve harika bir ailen var. Belki de büyük bir olasılıkla yaşamında ilk kez sokakta gördüğün bir kadınla sevişmek istiyorsun ve bunu yapamadığın için de yoğun bir tedirginlik ve çaresizlik içindesin. Ne fark eder?" Khaemwaset kadehini doldurması için kaldırınca Si-Montu duraksadı. Khaemwaset doldurması için başını salladı. Si-Montu içini çekerek doldurdu. Sonra da konuşmasını sürdürdü. "Birçok erkek

zaman zaman senin gibi hissetmiştir. Bu duyguya şehvet denir, benim kitap kurdu kardeşim. Hepsi bu kadar. Sanki bu duygunu tatmin etmezsen kendir dahil her şeyin mahvolacağını sanırsın ama inan bana böyle bir şey olmaz. İki seçeneğin var." Bıyığına akan kırmızı sıvıyı eliyle temizledi. "Ya onu aramayı sürdüreceksin ve bir süre sonra onu bulacaksın ve onunla sevişinceye dek ona bir sürü şey sunacaksın. Ya da onu kafandan silip atacaksın ve altı ay sonra dönüp de geriye baktığında amma da saçmalamışım, diyeceksin." Khaemwaset'e bir bakış fırlattı. "Elbette neler kaçırdığını düşünüp endişelenebilirsin de, ama sevgili kardeşim bu, senin yapına pek uymaz."

Tüm bu davranışlarım yapıma zaten uymuyor, diye geçirdi içinden Khaemwaset, ama ben değişiyorum. Bundan hoşlanmıyorum ve senin de bunu anlayabileceğini hiç sanmıyorum Si-Montu ama artık

- 132 -

Himi denetleyemiyorum. "Sen benim yerimde olsaydın ne yapar-?" diye sordu kardeşi.

,^er şeyi Ben-Anath'a anlatırdım," diye karşılık verdi Si-Montu hiç aksamadan. "Ve o da bana, 'Eğer ben sana yetmiyorsa git so-klarda tatmin ol, Firavun'un alçak oğlu. Kanlı gözyaşlarıyla geri dö-üo bana dünyada benim gibi bir kadının daha olmadığını söylediğinde ise artık alıştığın küçük kadın kölelerle birlikte mutfakta yatarsın,' derdi. Ama karımı arzuladığım gibi hiçbir kadını istemediğimi de sana söylemeliyim. Fikrimi öğrenmek ister misin?" Khaemwaset evet derce-sine başını salladı. "Bu hayalin peşinde koşmaktan vazgeç ve Nubnof-ret'e hak ettiği sevgiyi ver ve o mezarı derhal kapat."

Khaemwaset gözlerini kırptırdı. Şarap, düşüncelerini bulanıklaştır-masına karşın hâlâ içindeki o yoğun şaşkınlığın farkındaydı. Si-Montu kardeşine bakıyordu. "Mezar mı? Mezarla ilgili endişelerimin sona erdiğini söyledim sana ve bu duygularıyla onun bir ilgisi yok."

"Öyle mi?" diye karşılık verdi Si-Montu. "Ben o kadar emin değilim. Bilgi elde etmek uğruna ölüleri sürekli tedirgin ediyorsun, Khaemwaset. Mezarları restore ettiğin, ölümlere adaklar adadığın için kendini güvende sanıyorsun ama ölümlerin, rahatsız edilmekten hoşlanmadıkları nedense hiç aklına gelmiyor. Son araştırman konusunda tedirginim. Şu mezarı zaman yitirmeden kapa artık."

Khaemwaset yüreğinin ağzına geldiğini hissetti. Si-Montu her zamanki pratik çözüm bulma alışkanlığıyla turnayı gözünden vurmuş, Khaemwaset'in bastırmaya çalıştığı korkusunu dile getirmişti. "Bunun mezarla bir ilgisi olduğuna inanmıyorum," diye karşılık verdi, artık iyice sarhoş ve söyledikleri de yalan olduğundan sözcükleri bulmada güç-lük çekerek.

Si-Montu omuzlarını silktili. "Belki de haklısın," dedi. "Hadi, artık yemek saati geldi. Geceyi burada geçireceksin, değil mi? Senin evindeki 0 sıkıcı yemek davetlerinin tersine bu gece burada sıkıcı konuklar olmayacak."

- 133 -

Ayağa kalktılar ve alacakaranlıkta eve doğru gittiler. Khaemvvas kendini çok daha iyi hissediyordu ama içinde bir isyan başlamıştı. Tarih le ilgili tek bir şey bile bilmeyen, ender bulunan eşyaların değerini.^ haberi olmayan ve hiçbir zaman rahip olmamış olan Si-Montu'nun k@n dişini bir tür tecavüzcü olarak değerlendirmeye hakkı yoktu. O, Khaem waset asla mezarlara saldırmıyordu. Kadına gelince... Kardeşinin yerM salonuna girdi, Ben-Anath'a gülümsedi ve kendisi için hazırlanan küçük masanın başına geçip oturdu. Kardeşinin de dediği gibi o kadını ergec bulacaktı. Kadının verdiği duygu ister şehvet olsun ister olmasın bu duy. guyu daha önce hiç tatmamıştı ve bu duygunun tam anlamıyla tadını ş. karmaya kararlıydı. Bu konudan Nubnofret'e kesinlikle söz etmek niye-tinde değildi. Nasılsa anlamayacaktı. Peki ya, tanrılar? Sonunda şarabın davetkâr etkisine yenildi. Tanrılar eğer onu cezalandırmak istiyorlarsa ya da

alışmalarını kendilerine bir hakaret olarak değeriendiriyorlarsa bundan onu çok uzun zaman önce haberdar etmeliydiler. Kadehini doldurulması için kaldırdı ve Ben-Anath'ın aşııların hazırladığı yemeği yemeye başıladı. Harpist harpını çalmaya başıladı. Khaemwaset aylardan ben ilk kez hem akşamdan hem de kendisinden hoşınuttu.

Ertesi sabah bir gece öncesini pek hatırlamayarak Si-Montu'nun konuk odasından oldukça geç bir saatte uyandı. Kardeşinin hizmetine verdiği hizmetkâr onu yıkadı, giydirdi ve kahvaltısını getirdikten soim. da dñn akşam karısına geceyi burada geçireceğine ilişkin haberin iletildiğini ve hizmetkârlarına da gerekli bilginin gösterildiğini söyledi.

Khaemwaset, Ben-Anath'ı bularak konukseverliğine teşıkkür ettikten sonra hizmetkârlarını yanına alarak evine doğru yola ıktı Si-Montu çoktan üzüm bağlarında çalışmaya başılamışıtı. En son ne zaman bu kadar özgürce şarap içtiğimi hatırlamıyorum, diye dñşündü Khaemwaset kamarasında otururken, ama Si-Montu'un ürettiği şaraplar da olağanüstüydü. Başıım hiç ağrımadı, yalnızca birazcık dñndü o kadar.

Sonra birden hatırladı. Yaşı adam evrakla yanına yaklaştığında belki bir gece önce içtiği kadar babasının yemek davetinde içmemiş"

-134-

a yine de hatırı sayılır bir miktar içtiğini hatırlıyordu. O da ayrı bir

rak konusuydu. Kürekçiler küreklerini akıntıya karşı çekerlerken

hİnları dñşünüyordu. Evrağı yitirdim. Yazık oldu. Bu dikkatsizliğimden

!•*ürü kendimi suçlu hissediyorum. Her neyse, bu konu kapandı artık.

Bu konuya bir daha geri dñnmek için artık bu kadar çok şarap i-

Bunları dñşünürken gözlerini kıydan ayırmıyordu. Ama o gñn kalp atışlarını hızlandıracak kırmızı harmaniye göremedi. Amek de pruvanın nñnde duruyordu. Khaemwaset kadını mı görmek istediğini yoksa onu görmekten mi korktuğunu kestiremiyordu. Kısa bir sñre sonra gemi eve yaklaştı.

Gemiden iner inmez karısını bulmaya gitti. Nubnofret saraydaki bir arkadaşına göndermek üzere mektup yazdırıyordu. Khaemwaset içeri girerken başıını kaldırıp kocasına gñlñmsedi.

"Sarhoş olmak iyi miydi?" diye sordu. "Dinlenmiş grñnñyorsun."

"Evet, çok iyiydi," diye karşılık verdi. "Buradan kaar gibi gitmek istememiştim, Nubnofret. Eğer evde herhangi bir tersliğe neden olmuşsam zñr dilerim."

"Olmadı." Yerinden kalktı, kocasına yaklaştı, sivri tırnağıyla kocasının yanağına dokundu ve eğilip çıplak gėsñnñ ptñ. Kendini kaybedip Amek'i yumrukladığı haberi dedikodudan çok hoşlanan hizmetkârlar arasında çoktan duyulmuş olmalıydı fakat Nubnofret korkusu aile konularının diğer evlerin hizmetkârlarının kulağına gitmesini engellerdi. Karısına gñlñmserken bir yandan da keşiflerimin ailemin diğer bireylerinden gizli tutulmasını bekleyemem, diye geçirdi içinden. Yalan dolan insanı nasıl da tñketiyor!

"Penbuy'un dediklerine bakacak olursan Delta'dan bir not falan Gelmemiş," dedi Nubnofret. "Ayrıca davetsiz konuklarımız da yok. May'in Assuan'daki maden ocaklarından dñnerken bir sñre burada

kalacağımı unutma. Bir hafta içinde burada olur. Şimdi özür dilerim Khaemwaset ama bu mektubu bitirmeliyim." Şehvet dolu siyah gözlemlerle kocasına işlerini tamamlaması gerektiğini ve mümkün olan en kı-

- 135 -

sa zamanda emrinde olacağını söylüyordu. Nasıl olmuş da babasının baş mimarının evlerine geleceğini unutmuştu, çok şaşırdı. Başka w zaman olsa bu ayrıcalıklı konuğu evinde ağırlamaktan onur duyar[] oysa şimdi babasından, kardeşlerinden, tüm işlerinden ve iş ilişkilerim den uzaklaşmak, tek başına kalarak tüm düşüncelerini... Karısına * nüp, "İşlerin bitince haber ver," diye karşılık verdi. "Belki yüzeriz."

Çalışma odasına girince Hori'nin bir gün önceki tüm çalışmalarını düzenli bir şekilde masanın üstüne koymuş olduğunu gördü. Evrağa kısaca göz gezdirdi. Bu kadar saçmalık yeter, diye geçirdi içinden. By evrağı incelemeye ne denli çabuk başlarsam mezar da o kadar çabı< kapanmış olur. Yeterince zaman harcadım, artık tüm dikkatimi mimarların çalışmalarına yöneltmemin zamanı geldi de geçti bile. Oturma-dan Ib'i çağırdı. "Araştırma ekipleri oluşturun," diye emretti. "Ne kadar süreceği umurumda bile değil, ama ben o kadını istiyorum."

- 136 -

Altıncı Bölüm

'Müzik ve şarkı senden sonra gelir, Senin tek ilgilendiğin Set'in arkada olması,

Sen yalnızca sessizliği seven o ülkeye, Geri dönme zamanının gelmesini düşünürsün.'

Hathor ayı bitmiş ve Khoiak başlamıştı. May'le her zamanki gibi çok iyi vakit geçirmişlerdi ve May oradan ayrılırken her birine birçok armağan vermişti. Khaemwaset yeni ay için yıldız falına bakmış ama bir önceki aydan farklı çıkmamıştı. Bununla birlikte bu kez yıldız falından fazla etkilenmemişti. Ne olacaksa olacaktı. Mısırlıların neşeli ve iyimser insanlar olduğunu biliyordu ama bazen yaşamlarına karışan kaderin elini göz ardı etmezlerdi ve Khaemwaset her geçen gün kendini kaderin görünmez ellerine teslim etmeye başladığını hissediyordu. Bu farkındalıkta insanı rahatlatan bir şey vardı. Hastalarını görmeye gidiyor, diğer görevlerini yerine getiriyor ve İb ile Amek'ten sürekli olarak olumsuz raporlar almayı sürdürüyordu. Yarın, önümüzdeki ay, önümüzdeki yıl, hiç önemli değildi. Kadının kendisine geleceğini biliyor ve paniğe kapılmadan bekliyordu.

Khoiak ayı boyunca sıcaklık da artmıştı ve ekinler büyümeye baş-lamıştı. Hori zamanının büyük bir bölümünü mezarın serinliğinde geçiyor, Sheritra yüzüyor, okuyor ve kendi dünyasının içinde yaşamasını sürdürüyordu. Aile ibadetini evde yapıyordu ama zaman zaman da birlikte Ptah'ın, Ra'nın ya da Neith'in tapınağına gidiyorlar ve orada

- 137-

dua ediyorlardı. Khaemwaset, büyükelçi Huy, Mısır'a dönmek üz6 olduğundan yakında saraydan çağrılacağını biliyordu ama babasının tedirgin edici, zaman zaman da eğlenceli antlaşmalarını kafasının h kenarına atmıştı. Yaz, sıcaklarla birlikte geliyordu.

Khaemwaset mektuplarını Penbuy'a yazdığını, Birinci Osiri Thothmes dönemine ilişkin bazı notlar aldığı

bir gün Ib, çalışma odası na girerek eğilip selam verdi. Öğle yemeği yenmiş ve öğleden sonra dinlenme saati yaklaşıyordu. Khaemwaset yapacak yeni bir şey ç^ masının verdiği sıkıntıyla kâhyasına baktı. Yelpezelerin tatlı esintisi al. tında bir an önce yatağına uzanıp uyumak istiyordu. "Ne var?" diye sordu. Penbuy uykulu bir tavırla kalemlerini, mürekkeplerini ve evrağı topluyordu. Khaemwaset'in el işaretiyle odadan çıktı.

"Çok özür dilerim, prens," dedi Ib. "Ama sizi görmek isteyen bir delikanlı var. Annesi hastaymış."

"Ne delikanlısı?" diye sordu Khaemwaset ters bir sesle. "Kent bir sürü iyi doktorla dolu. Benim yalnızca soyluları muayene ettiğimi ya da benim için ilginç olan bir olaya baktığımı söylemedin mi ona?"

"Söyledim," diye karşılık verdi Ib. "O da bana annesinin gerçek bir soylu olduğunu söyledi. Sizin annesini muayene etmenize çok sevineceğini ve dayısının zahmetlerinizin karşılığını vereceğini söyledi."

Khaemwaset şaşkınlıkla kâhyasına baktı. "Daha fazla altın beni ilgilendirmiyor," diye homurdandı. "Zaten yeterince altınım var. Kadının nesi varmış?"

"Ayağına bir şey batmış ve parçalamış. Batan şeyi çıkarmışlar ama ayağı iltihaplanmış."

"O zaman benim gidip görmeme gerek yok. Hemen bir reçete yazayım." Rahatlamıştı. "Delikanlıyı buraya gönder."

Ib dışarı çıkınca Khaemwaset beklemeye başladı. Açık kapım" eşliğinde biri belirdi. Khaemwaset başını kaldırıp baktı. Yaklaşık Ho-ri'nin yaşlarında bir delikanlı kollarını iki yana açmış saygıyla eğilmiş duruyordu. Khaemwaset delikanlının manikürlü ellerine, kınalı avu rına baktı. Ayağında altın bağcıkları olan altın sandaletler vardı ve I1

-138-

kurnaşı da iyice şeffaftı. Delikanlı yerinde doğrulunca onun bir hay-n un boylu olduğunu fark etti, bakışları karşılaştı, delikanlının bakış-ndaki beklenti açıkça görölüyordu. Başında peruk yoktu. Siyah düz elan omuzlarına dökölüyordu. Boynunda kalın bir altın kolyeyle unda yaşamın simgesi olan tepesi halka şeklinde bir haç vardı. . giyah saçlarının tersine gözleri griydi. Bakışlarıyla Khaemwaset'in kendisini süzüşünü izliyordu. Ya dimdik duruşunda ya da üst dudağının hafifçe kıvrık oluşunda, Khaemwaset'e yabancı gelmeyen bir şeyler vardı. Khaemwaset onun Hori'nin dışında gördüğü en çekici delikanlı olduğuna karar verdi.

"Adın ne?" diye sordu.

Delikanlı başını kaldırdı. "Harmin," diye karşılık verdi, sesi de gözleri gibi dengeli ve soğuktu.

"Kâhyam bana annenin şikâyetini anlattı," dedi Khaemwaset. "Ayrıca ailenin de soylu ailelerden biri olduğunu söyledi. Mısır'daki tüm soylu aileleri tanıdığımı sanırdım ama seni daha önce ne gördüm ne de adımı duydum. Neden acaba?"

Delikanlı gülümsedi. Gülümsemesi son derece çekiciydi. "Ailemin alçakgönüllü arazisi kutsal Thebes'in hemen kuzeyinde, Koptos'ta," dedi. "Soyumuz Prens Sekenenra dönemine kadar uzanır. Bizler önemsiz soyluluğun bireyleriyiz ve hiçbir zaman hükümette üst düzeyde bir göreve getirilmedik ama damarlarımızda akan kanla gurur duyarız. Kanımız saf Mısır kanıdır. Hiçbir şekilde bir yabancınn kanıyla karışmamış. Puntla ticaret yapıldığı günlerde, yüce Kraliçe Hatshep-sut bu toprakları yeniden keşfettikten sonra atalarım Koptos'ta Doğu Deniz'e giden yol boyunca kraliçenin kâhyahğını üstlenmişlerdi."

Khaemwaset şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. Sıradan Mısır vatandaşları bir yana, çok az tarihçi, ülkeyi yönettiği söylenen bu efsanevi kraliçenin kim olduğunu bilir ve Thebes'in batı kıyı şeridinde dünyanın en güzel tapınağını inşa ettirdiğini bilirdi. O alanı inceleyenler bu tapını savaşçı Firavun Üçüncü Thothmes'e atfetmekten yanaydılar ama Khaemwaset bunun doğru olmadığını biliyordu. Delikanlıya duyduğu

- 139-

ilgi artmaya başlamıştı. "Bir süreden beri Memphis'de yaşamış olSg din mutlaka seninle ilgili bir şeyler duyardım," dedi.

Harmin'in gülümsemesi yüzüne yayıldı. "Annem, dayım ve be yaklaşık iki ay önce buraya taşındık. Artık Koptos'ta yapacak fazla bir şey kalmamıştı ekselansları ve oradaki çiftliğimizi yöneten çok iyi ^ kâhyamız var."

Khaemwaset hâlâ tatmin olmamıştı ama daha fazla araştır^ yapmasına da terbiyesi izin vermezdi. "Annemi görmeme gerek y0^" dedi kibar bir sesle. "Ama onun için bir reçete yazarım."

Harmin öne doğru bir adım attı. "Özür dilerim, prens ama annemin ayağını balla ovup kıymığı çıkardık, yara lapası, bira mayası ve yağ sürdük. Ne var ki, iltihaplanma devam ediyor."

"Demek başka bir doktora gittiniz?"

Harmin şaşkınlıkla baktı. "Hayır. Annem tıpla yakından ilgilidir ama bu kez kendini ne yazık ki tedavi edemedi. Eğer annemin ayağım muayene ederseniz çok mutlu olacaktır."

Etsem iyi olacak, diye geçirdi içinden Khaemwaset. Açık yaralara yara lapası sürmek çok yaygın bir tedavi yöntemiydi ama aslında Khaemwaset bu yöntemine inanmazdı. Bu, genellikle sorunu daha da kötü-leştirirdi. İçini hafifçe çekerek delikanlıya çekilmesini söyledi. "Peki, gelip anneni göreceğim," dedi. "Lütfen beni dış holde bekle."

Harmin'in ona teşekkür etmediği gibi memnun olmuş bir hali de yoktu. Bir kez daha eğilip selam verdikten sonra arkasını dönerek odadan dışarı çıktı, mermer zeminde yankılanan sandaletlerinin sesi duyuluyordu.

Khaemwaset kitaplığına giderek ilaçlarını sakladığı sandığı açtı içinden pansuman bezlerinin bulunduğu deri çantasıyla diğer malze meleri aldı. Yorgunluktan başı ağrıyor, uykusuzluktan gözleri yanyıof-du. Hızla sandığı yeniden kilitledi ve Harmin'in yanına gitti.

Ib koridordaki taburesinin üstünde oturuyordu. Ayağa kalktı. "Si" zinle gelmemi ister misiniz, prens?" diye sordu.

- 140 -

"Hayır," diye karşılık verdi. "Bu konuda sana ihtiyacım yok, Ib. y\rna Amek'i yanıma alacağım."

Harmin koridorda yoktu. Khaemwaset onu evin ana girişinin önündeki sütunların altında kendisini beklerken buldu. Gözlerini boşluğa dikmiş, öylece hareketsiz duruyordu.

Khaemwaset birden şaşkınlıkla durdu. Sheritra'nın o güzelim sesi sıcak havayı dolduruyordu. Sheritra çok ender şarkı söylerdi ve söylediğinde de genellikle çocuk şarkılarını yeğlerdi, ama o gün eski bir aşk

şarkısını söyleyen kızının sesi Khaemwaset'i yüreğinden vurmuştu. "Tereyağı ve bal gibi sevgine ihtiyacım var. Soyluların boynundaki en değerli taşlar gibi, tanrıların üstündeki en güzel harmaniler gibi, Tanrı'nın önünde yakılan tütsü gibi sen bana aitsin..."

Harmin yavaşça Khaemwaset'e döndü. "Sesi çok güzel," dedi.

"Evet," diye kısaca karşılık verdi Khaemwaset. Sheritra eğer dinle-nildiğinin farkına varsaydı çok utanacaktı. Khaemwaset, Harmin'e bakarak başını salladı ve nehre doğru yürümeye başladılar. "Hangi yoldan geldin?" diye sordu. "Evin nerede?"

"Kuzey varoşlarının arkasında," diye karşılık verdi Harmin, Khaem-waset'in yanına gelerek. "Nehri filikayla geçtim sonra da yürüdüm, ekselansları. Sabah hava çok güzeldi."

Daha fazla konuşmadılar. Khaemwaset delikanlıyı gemisine davet etti. Arkalarından gelen Amek'le bir asker de gemiye bindiler ve kaptan hareket emrini verdi. Günün o saati Nil'de yoğun bir trafik yoktu, insanların büyük bir bölümü öğleden sonra uykusuna yatmış olduğundan soyluların kıyı basamakları bomboştu. Hastasının bu soyluların arasında olabileceğini bir an için düşündü ama sonra da bu evlerde oturanların çoğunu tanıdığını hatırladı. Ama Harmin geldiklerine ilişkin zaten bir şey söylememiştii.

Karşılarında uzanan nehir yolu da boştu. İnsanlar sıcaktan evlerine çekilmişlerdi. Nehrin yüzeyi cam gibi saydam ve durgundu.

Khaemwaset'in o lanet olasıca kırmızı harmaniyi gördüğü yerin yakınlarındaki köprülül kanaldan geçtiler. Orası da oldukça tenhaydı. Y°lun batı tarafında birkaç tane alçakgönüllü güzel ev vardı.

- 141 -

Khaemwaset kızını, onun kalbinin derinliklerindeki gizemlerini cıj. şünmeye çalıştı. Seilmeyi hak eden birisi varsa bu elbette kıızı^ Bakmut'a bile şarkı söylerken kendisini dinlemesini yasakladığına gö. re, bahçede kesinlikle yalnız olmalıydı.

Tam o sırada Harmin yerinde doğrularak işaret etti. "Prens, lütfen kaptanınıza gemiyi kıyıya doğru yanaştırmasını söyleyin," dedi. "Şura. daki kıyı basamaklarına." Batıyı değil çöle açılan yoldan hemen önceki fazla kalabalık olmayan yerleşim bölgesini, doğu kıyı şeridini gösteri-yordu. Orada gerçekten de bir dizi küçük kıyı basamaklarıyla hurma ağaçları vardı. Khaemwaset uzaktaki beyaz duvara baktı. Bağırarak kaptana emir verdi ve gemi hızını kesmeye başladı.

Ev gerçekten de tecrit edilmiş gibiydi. Evle tarlaların yöneticilerinin yaşadığı çamur kulübeler arasında oldukça büyük bir mesafe vardı. Hurma ağaçları kıyı şeridi boyunca uzanıyordu.

Gemi beyaza boyanmış kıyı basamaklarına yaklaştı, denizcilerden biri kıyıya atlayarak halatı bağladı ve Khaemwaset yerinden kalktı. Amek'e işaret ederek Harmin'e kendilerine yol göstermesini söyledi ve Harmin basamakları çıkmaya başladı.

Ev ağaçların arasında gizlenmişti. Beş altı işçi evin dış cephesini beyaza Doyuyorlardı. Harmin özür diledi. "Biz taşınmadan önce ev uzun zamandır boş ve bakımsız kalmış," diye açıkladı. "Çamur, ev inşaatının en önemli maddelerinden biridir ama sürekli de bakım da ister."

Tanıdığım hiçbir soylu, köylü gibi çamur evde yaşamak istemez, diye geçirdi içinden Khaemwaset. Arkadaşların eğer bu araziye satın alsalardı daha uygun bir bina inşa etmek için anında evi yıkarlar, Lübnan'dan sedir ağacı, Assuan'dan kumtaşı ve granit, Nubia'dan da altın getirtilirdi. Burada gizemli bir

şeyler var.

Evin girişine yaklaştıklarında gördükleri hoşuna gitmişti. Çamuf tuğlaların evi ne denli serin tuttuğunu bilirdi ve küçük kabul salonuna girdiğinde yüzüne serin hava çarptı.

- 142-

Harmin dönerek eğilip selam verdi. "Hoş geldiniz, yüce prens," HedL Ellerini çırpı ve yalınayak bir hizmetkâr koşarak içeri girdi. "Annemi görmeden önce şarap ya da bira içmek ister misiniz?"

Khaemwaset çevresine baktı, önünde kapısı olmayan yuvarlak bir hol vardı. Yerler mermerdi. Doktorluk ruhunun kabardığını hissediyordu. Kentin batı kıyısındaki gürültü buradan duyulmuyordu. Bu evde komşuların müziğinden ya da kahkahasından rahatsız olmak olası değildi. Tüm bedeninin gevşediğini hissetti.

Harmin, onun yüzündeki mutluluk dolu ifadeyi kaçırmadı. Eliyle odayı gösterdi. "Gördüğünüz gibi hâlâ eski gelenekleri uyguluyoruz," dedi. "Ve bunu yaptığımız için de kimseden özür dilemiyoruz."

Sanki Khaemwaset'in düşüncelerini okumuş gibi konuşmuştu. Duvarlarda Nil manzaraları, çöl hayvanları ve tanrıların resimleri vardı. Her manzara birbirinden yerden tavana kadar uzanan bir hurma ağacı resmiyle ayrılmıştı. Köşede bir dizi yastık duruyordu. Üç tane sedir ağacından yapılmış altın kaplamalı sandalyeyle üzerindeki çiçekli vazoyla süslenmiş alçak, küçük bir masa vardı. İç kapının eşiğine iki tüt-sülük yerleştirilmişti. Kapının hemen yanında da Amun ile Thoth'un tasvirleri vardı.

Burada abartı değil, yalnızca yalnlık vardı. Evin içindeki nilüfer çi-çeğiyle mür ağacı kokusu bile tam bir Mısır havasını yansıtıyordu. Khaemwaset kokuyu içine çekti. "Hayır, teşekkür ederim, Harmin," dedi. "Önce anneni görmek istiyorum. Amek onun odasına kadar benimle gel. Asker kapıda nöbet tutsun."

Harmin'in Amek'e bir göz attığını gördü. Harmin holde yürümeye başladı. Khaemwaset elinde deri çantası, onu izledi. Yürürken bir yandan da, burada sonsuza dek yaşayabilirim, diye geçiriyordu içinden. Burada ne kadar çok çalışabilirim, ne kadar çok şey üretebilirim! Ne kadar güzel hayaller kurabilirim! Ama bu tehlikeli olabilir. Ah, evet, kesinlikle öyle olur. Babama ve Mısır'a karşı olan görevlerime zaman 'Cinde boş verebilir ve Nil Nehri'ne düşen bir çiçek gibi kendimi geç-mişe kaptrabilirim. Burada yaşayanlar ne mene insanlar acaba?

- 143 -

Hol dar, karanlık ve tümüyle yalındı. Ama koridorun ucundaki ön. leden sonrası güneşi bu karanlığı bir bıçak gibi kesmişti. Khaemvvaset dikdörtgen bahçeyi, çiçek tarhlarını ve küçük havuzu gördü. Harmin sola döndü, kenara çekildi ve bir kez daha eğilip selam verdi. "Anne Prens Khaemvvaset," dedi. "Ekselansları bu, annem Tbubui."

Khaemvvaset hastasını rahatlatmak sözcükleri kafasında hazırlamış bir halde içeri girdi. Kadının ayağı iltihaplanmıştı. Küçük dansözün yapmaya çalıştığı gibi yerinden kalkıp kendisini selamlayamayacaktı Şimdi o küçük dansözü hatırlamam çok garip doğrusu, dedi kendi kendine. Kadına ayağa kalkmamasını söylemek üzereyken arkasında duran Amek'in derin bir şekilde iç geçirdiğini fark etti. Bu belli belirsiz bir sestti ama Khaemvvaset birden durdu. Yüzündeki kanın çekildiğini hissetti. Güzel odanın beyaz duvarları dönmeye başladı, bayılmamak için kendini zorladı. Amek'in rahatlatıcı varlığının, kendisine şaşkınlıkla bakan Harmin'in farkındaydı. Çantasını yere düşürmemek için sıkıca tutuyordu. Birden kendini toplayarak kadına yaklaştı.

"Merhaba, Tbubui," dedi.

Kadın yatağın yanındaki büyük bir koltukta oturuyordu, ayağını tabureye uzatmıştı. Çıplak kolları iki yanından sarkmış duruyordu ve ince parmaklarındaki gümüş yüzükler Khaemwaset'e göz kırpar gibi bakıyorlardı. Tbubui gülümsedi, kınalı dudakları kıvrıldı, rastık çekilmiş siyah gözlerini Khaemwaset'e dikti. Her şey siyah, diye geçirdi içinden, siyah saçları gecenin karanlığı gibi, elmacık kemiklerine dek inen rastık simsiyah, kalabalığın içinde Memphis'de onu son gördüğümde bana kustuğu öfke gibi simsiyah. Sonunda onu buldum. Hizmetkârların onu bulmamasına şaşmamak gerek!

Ama hayır. Dikkatle kadına yaklaştı, sanki sert bir hareket yaparsa kadının yok olacağını düşünüyordu. Onu ben bulmadım. Kaderim bana onu buldurdu ve dalgaların sürüklediği bir denizci gibi beni onun kıyısına getirdi. Acaba beni tanıdı mı? Amek'i tanımış mıdır? Elbette. Tbubui'nun önce Amek'e sonra da kendisine baktığını gördü. Gülümsemesi yayıldı ve Khaemwaset birden onun sesini duymaktan korktu.

- 144 -

»Merhaba, prens, evime hoş geldiniz!" dedi. "Buraya bizzat gelip benj muayene edeceğiniz için size çok teşekkür ederim ve ayrıca be-nirn yüzümden gelmek zahmetine katlandığınız için de özür dilerim." jtbubui'nun sesinden onun kültürlü ve emir vermeye alışık biri olduğu anlaşıyordu. Çantasını yere koyarak genç kadının ayağına doğru uzandı, karşılık verebilmek için kendini zorladı. Belli belirsiz bir aksanla konuşmuştu Tbubui. Oğlu da aynı annesi gibi konuşuyordu ama Khaemwaset bu şekilde konuşan hiçbir yabancı tanımıyordu.

"Zahmet diye bir şey söz konusu değil," dedi. "Harmin bana ayanınızı tedavi etmek için uyguladığınız yöntemi anlattı, ben de gelip yaranızı görmek istedim." Ellerinin titremesini engelleyemeden genç kadının ayağındaki sargıları çözmeye başladı. Bir saniye sonra ayağına dokunacağım, diye geçirdi içinden. Kendini denetle, doktor! Karşındaki bir hasta! Genç kadının saçındaki mür kokusuyla saptayamadığı başka bir koku birbirine karışıyordu. Bakışlarını sargıdan çekmedi.

Sonunda sargılar açıldı ve Khaemwaset duraksamamaya çalıştı. Yavaşça şiş ve mor yeri sıktı, iltihap yoktu ama yara henüz kapanmamıştı. Genç kadının ayağı soğuktu. "Burada iltihap yok," dedi. "Yanma hissi duyuyor musunuz?"

"Hayır. Harmin belki de sizi buraya getirmek için yarayı biraz abarttı, ekselansları. Özür dilerim. Ama yara da bir türlü kapanmıyor."

Saçlarını kulaklarının arkasına attı ve Khaemwaset gümüş ve firuze karışımı ucunda çok küçük birer bokböceği olan bir çift küpe taktığını fark etti. Bokböcekleri ona o anlamsız evrağı ve düşüncesizce Nubnofret'in yatağına gidişini hatırlatmıştı.

"Ne zamandan beri bu durumda?" diye sordu. Tbubui omuzlarını silkince harmanisi omuzlarından aşağı kayd.

"Yaklaşık iki haftadan beri. Günde iki kez yıkıyorum sonra da kuruması için süt ve bal karışımı sürüyorum ama sizin de gördüğünüz gibi-.." Eliyle ayağını gösterince Khaemwaset genç kadının parmaklanan miğferinin kenarına değdiğini hissetti. "Benim tedavim pek bir işe yaramadı."

- 145 -

Yaranın durumu Khaemwaset'i şaşırtmıştı. Renginden dokunun artık ölü olduğu anlaşılıyordu. "Galiba iğne ve iplikle yarayı dikmem gerekecek," dedi yerinde doğrulurken. "Acıyacak Thubui, ama ister-sen acıyı duymanı azaltacak haşhaş verebilirim sana."

"Peki," dedi umursamaz bir tavırla. "Bu benim hatamdı. Yalınayak o kadar çok dolaşıyorum ki."

Çıplak topuklar, diye geçirdi içinden Khaemwaset. Sheritra'nın o karabasanı gördüğü gece koridorda Nubnofret tam önümde yürüyor, du. Sen, Tbubui, beyaz modası geçmiş harmanın içinde, kalçalarını sallayarak yürürken... Elbette Amek'i hatırladın!

İhtiyacı olabilecek her şeyi yanında getirmişti. Ateş yakılmasını istedi ve ateş yakıldıktan sonra da küçük bir bakır kapın içinde haşhaş hazırladı. Tbubui onu dikkatle izliyordu.

Haşhaş hazır olduğunda kabı genç kadına uzattı o da bir dikişte içti. Haşhaşın etkisini göstermesini beklerken iğneyle ipliği hazırladı.

Harmin uzun bir zamandan beri odada değildi ve Amek de kapının eşiğinde duruyordu. Khaemwaset onun çekingenliğinin farkındaydı. Bu kadın uğruna efendisi onu yumruklamıştı.

Khaemwaset tüm dikkatini hastası üzerinde yoğunlaştırmaya çalıştı. Büyük bir dikkatle yarayı dikti. Tbubui ne yüzünü buruşturdu ne de acıyla inledi. Bu sanat eserinden başını kaldırıp baktığında genç kadının da kendisine baktığını gördü. Haşhaştan uyuşmuş gibi değil tam tersine neşeli bir bakışla bakıyormuş gibi geldi, ama bu doğru olamazdı. İşini tamamladıktan sonra genç kadına yara lapası sürmeye devam etmesini söyledi. "Birkaç gün içersinde gelip yaraya bakacağım," dedi. Tbubui başını evet anlamında salladı. Kendini tümüyle toparlamış gibiydi. "Acıya dayanıklı bir insanım," diye karşılık verdi. "Ayrıca ne yazık ki, haşhaşa da alışığım. Şimdi prens, benimle bir kadeh şarap içer misiniz? " Khaemwaset başını evet anlamında sallayınca ellerini çırpı. Bir hizmetkâr yavaşça içeri girdi ve Tbubui ona hem bir sandalye getirmesini hem de şarap açmasını söylerken Khaemwaset de ilk kez çevresine bakma olanağı bulmuştu.

- 146 -

Oda küçük ve serindi, duvarlarında resim yoktu. Lambanın üstünde duran bir masa yatağın yanındaydı. Yatakta birkaç tane yastık var-j, «khaemwaset bakışlarını yataktan uzaklaştırırken kafasının içinde düzinelerce soru vardı. Kocan burada mı? Memphis'de ne yapıyorsun? Senin peşine Amek'i takanın ben olduğumu biliyor musun? Ve sen bunun karşılığında mı Harmin'i bana yolladın? Şarap ve sandalye neldi. Bu konuları nasıl açacağını düşünerek sandalyesine oturup kadehini aldı, ama Tbubui ondan önce davrandı.

"Size bir itirafta bulunmak istiyorum, prens," dedi. "Korumanız odadan içeri girer girmez onu hemen tanıdım ve onun kimin adına o küstah daveti yaptığımı anladım." Khaemwaset'in yüzü kızardı ve gülümsemeye çalıştı. Küstah. Kendini saf bir çocuk gibi hissediyordu.

"Doğal olarak bu daveti reddettim," diye konuşmasını sürdürdü. "Bir an için bunu bir iltifat olarak değerlendirmeme rağmen bu konuda bir daha hiç düşünmedim. Sonra bu kaza başıma geldi. Siz de Mısır'ın en iyi doktorusunuz..." Utangaç bir tavırla omuzlarını silktili. "Adamınız odadan içeri girdiğinde bu olayı yeniden hatırladım. Kaba davrandığım için özür dilerim."

Khaemwaset bu sözlere hemen karşı çıktı. "Siz mi kaba davrandınız! Özür dilemesi gereken biri varsa o da benim. Daha önce hiç bu kadar cüretkâr davranmamıştım. Pazarda, Ptah tapınağında sizi görünce çok etkilendim ve adamlarıma sizi bulmalarını emrettim, ama bulamadılar. Niyetim..."

Tbubui onu sustururcasına elini kaldırdı. "Firavun'un oğlunun ve ülkenin en güçlü prensinin niyetleri her şeyin üstündedir," dedi. "Tarih merakınızın yanı sıra eski ahlaki değerlere de hayran olduğunuzu duydum, ekselansları. Ben de Mısır tarihiyle yakından ilgileniyorum ve bu konuda sizinle konuşmak isterim. Bugün buraya geldiğiniz için size bir kez daha teşekkür etmek istiyorum."

Son derece zarif ve utangaç bir tavırla konuşmuştu. Khaemwaset, Tbubui'nun çaresizlikle iki yanına düşen ellerini alıp kucağına koymak ve onu rahatlatmak istedi.

- 147 -

"Duyarsızlığımı bağışlatmak istiyorum," dedi Khaemwaset. "İki haf. ta sonra sizi ailemle birlikte akşam yemeğinde ağırlamak isterim. Har. min'i ve kocanızı da bekleriz." Tbubui gülümsedi.

"Ben dulum," dedi. Khaemwaset yutkundu. "Kocam birkaç yıl ön ce öldü ve Harmin'le ben, kardeşim Sisenet'in evinde burada yaşıy0. ruz. Kardeşim birkaç saat önce kente gitmişti, ama şimdiye kadar dönmüş olmalı. Acaba ekselansları kardeşimle tanışmak isterler mi?» Khaemwaset başını evet dercesine salladı ve Tbubui bakışlarını kapı-ya doğru çevirdi. "Harmin, dayını bul," dedi ve Khaemwaset ancak o zaman yakışıklı delikanlının kapının eşiğinde kollarını göğsünün altında kavuşturmuş durduğunu fark etti. Onun ne zamandan beri orada durduğunu ve konuşmalarının ne kadarını duyduğunu merak etti.

Harmin kapıdan çıktı. Khaemwaset şarabını keyifle yudumladı. Şarabın ne denli güzel olduğunu söyleyince Tbubui gülümsedi.

"Ekselansları bunu nasıl söyleyebilirsiniz?" dedi. "Beşinci yılın ürünü. Batı Nehri'nin en iyi şarabı."

"Babamın iktidarının beşinci yılı mı?" Tbubui bir an için duraksadı. "Evet," dedi. Bu da şarabın yirmi sekiz yıllık olduğunu gösteriyordu. Şarabı Ramses'in iktidardaki beşinci yılından beri saklamıyorlarsa bu şarap Tbubui'ya ya da kardeşine bir servete mal olmuş olmalıydı. O yılın ürünü soylular arasında en gözde üründü.

Kısa bir süre sonra Harmin geri geldi. Yanında kısa boylu, tıknaz, ince yüzlü ve kardeşinin zarif tavrı olan bir adam vardı. Yeğenin tersine Sisenet'in başı tıraş edilmiş ve beyaz kurdela bir peruk takmıştı.

Khaemwaset onu bir yerlerden tanıdığı izlenimine kapılarak Sisenet'in kendisini selamlamasını bekliyordu. Bu, iki kardeşin aynı koyu renk gözlere sahip olmasından ya da aynı şekilde gülümsemelerinden ötürü değildi. Sisenet geleneksel bir şekilde kollarını iki yana açıp saygıyla eğildiğinde tamamiyle farklı bir ortamda karşılaştıkları duygusuna kapıldı, ama bunun üzerinde fazla durmadı. Sisenet'e doğrulmasını

-148-

söylediğinde adamın meraklı ve dikkatli bakışlarıyla karşılaştı. Son de-ece kibar olmasına karşın yine de biraz meraklı bir hali vardı, Khaem-waSet bunun onun yapısından kaynaklandığını düşündü. Gelenekler doğrultusunda ilk konuşan Khaemwaset oldu.

"Seninle tanıştığıma memnun oldum, Sisenet. Evini çok beğendim ve bu sessizliği ve huzur dolu havayı çok kıskandım doğrusu. Lütfen otur."

Tbubui ile Khaemwaset'in karşısına geçip bağdaş kurarak yere oturdu. Yavaşça gülümsedi. "Teşekkür ederim, ekselansları. Kentin heyecanına evimizin sessizliğini yeğliyoruz ama zaman zaman nehrin karşı kıyısına da geçiyoruz. Kardeşimin ayağının nasıl olduğunu sorabilir miyim?"

Khaemwaset şarabını bitirinceye dek sohbet ettiler, sonra Khaemwaset gitmek üzere ayağa kalktı. "Hepinizi iki hafta sonra yemeğe bekliyorum," diye tekrarladı davetini. "Ama bundan önce gelip yararı bir kez daha kontrol edeceğim, Tbusui. Konukseverliğinize teşekkür ederim." Harmin onunla birlikte kıyı basamaklarına kadar eşlik ettikten sonra iyi geceler diyerek eğilip selam verdi.

Eve geldiğinden bu yana zamanın ne denli hızla geçtiğini şaşkınlık içinde fark etti. Güneş, Memphis'in arkasında batmış ve Saqqara Vadisi'ndeki yüksek piramitlerin bıçak gibi sivri tepeleri gölgede kalmıştı. Nil Nehri'nin yüzeyi neredeyse kara gökyüzü gibi koyu laciverte dönüşmüştü. Evde yemek hazırlıkları çoktan başlamış olmalıydı. "Denizcilere meşaleleri yakmalarını söyle," diye emretti Amek'e ve gemi kıyından ayrılp batı kıyı şeridinde doğru ağır ağır yol alırken güvertede durdu. Hem kafası hem de bedeni çok yorgundu. Kendini çölde kızgın güneşin altında kilometrelerce koşmuş gibi ya da tüm bir öğleden sonrası uzun ve anlaşılması zor bir evrağı deşifre etmiş gibi yorgun hissediyordu.

Onu buldum, dedi kendi kendine, fakat bu düşünceye eşlik etmesi gereken zafer duygularını duyamayacak kadar yorgundu. Tbusui bende asla bir düş kırıklığı yaratmadı. Çok konuşan, sıradan, küstah

- 149-

ya da soğuk bir kadın değil, tersine kültürlü, kibar ve soylu bir kadın Bir şekilde bana Sheritra'yı anımsattı. Kızını hatırlaması kendine gel. meşine neden oldu. Yorgun bir vaziyette duvara dayandı, bir an önce yatıp uyumak istiyordu.

Defalarca özür dileyerek yemek salonuna girdi. Nubnofret ona neşeli bir tavırla el salladı. Üçü de ikinci yemeklerini bitirmişler, üçün-cüsüne başlamak üzereydiler. Khaemwaset'in harpisti harpini seslendiriyordu. Nubnofret balığını tam ağzına götürürken tabağına geri koy. du ve parmaklarını su dolu çanağın içinde yıkadı.

"Üzülme, hayatım," dedi kocasına. "İb bana bir hastayı görmeye gittiğini söyledi. Çok yorgun görünüyorsun. Hadi otur da yemeğini ye." Khaemwaset birden rahatladığını hissetti. Masayı kendine doğru çekti ve yemek servisinin başlaması için kölesine işaret etti.

"Eee?" diye sordu Nubnofret, kocası salatasını yemeğe başlarken. "İlginç bir olay mıydı?"

"Artık pek ilginç olaylara rastlanılmıyor, değil mi, baba?" diye araya girdi Hori. "Bence siz Mısır'daki her hastalığı incelediniz ve olabilecek her kaza türüyle de karşılaştınız."

"Haklısın," dedi Khaemwaset. "Hayır, Nubnofret ilginç bir olay değildi, yaralanmış bir ayaktı ama insanlar ilginçti." Karısına bakmamak için tüm dikkatini önündeki yemeğe çevirmişti. "Adam, kız kardeşi ve onun oğlu kısa bir süre önce Koptos'tan buraya taşınmışlar. Kesinlikle doğuştan soylu kişiler, aslına bakarsan köklerinin Osiris Hatshepsut dönemine kadar uzandığını söylediler. Kız kardeş tarihle yakından ilgileniyor ve ben onları bir gece buraya yemeğe davet ettim." Birden tedavi sırasında Tbusui'nun kendisiyle sohbet ettiğini fark etti. Tbusui ayağını tabureye uzatmış, gülümsemiş, hatta kahkaha bile atmıştı. Ya kendisinin de söylediği gibi fazla bir acı hissetmemişti ya da böylesine soylu bir konunun karşısında acısını belli etmenin terbiyesizlik olacağını düşünmüştü. Çok aptalsın, dedi kendi kendine, orada oturup şarap içeceğine yarayı diktikten hemen sonra gitmeliydin. Oradan kalkıp gitmek tamamıyla sana bağlı bir şeydi.

- 150-

"Yemeğe mi?" diye sordu Nubnofret. "Bu sana hiç uymuyor. Böy-sine bir onur kazanmaları için seni gerçekten de etkilemiş olmalılar."

Khaemwaset sonunda başını kaldırıp karısına baktı. "Evet."

"O zaman onları çağırmadan üç gün önce bana haber ver. Sherit-dik otur. Maymun gibi kamburun çıktı."

Genç kız karşı çıkmadan hemen sırtını dikleştirdi. Gözlerini babasına dikmişti. Khaemwaset kız bakışlarını tabağına indirmeden önce, yüzündeki merak dolu ifadeyi gördü.

Hori kendi mezarı için tasarladıklarını anlatmaya başladı. Her Mısırlının yapması gerektiği gibi o da daha şimdiden mezarının tasarımı üzerinde çalışmaya başlamıştı. Bir süre sonra Nubnofret konuyu değiştirerek mutfağın onarımıyla ilgili yenilikler üzerinde konuşmaya koyuldu. Khaemwaset konuşmalara katılıyordu ve yemek neşe içinde bitti. Nubnofret özür dileyerek yanlarından ayrıldı. Hori, Antefi aramaya çıktı. Yemek boyunca hemen hemen hiç konuşmayan Sheritra oturduğu yerde hafifçe kıpırdadı. Hizmetkârlar hem genç kızın, hem de Khaemwaset'in masasını kaldırdılar. Khaemwaset harpiste çalmaya devam etmesini işaret etti.

"Günün iyi geçti mi?" diye sordu kızına.

"Elbette, baba," diye karşılık verdi. "Aslında son günlerde kendimi aşırı tembel hissediyorum. Bakmut benim için bazı şeyler almak üzere kente gitti, ben de bahçede biraz uyudum sonra da yüzdüm. Bugünkü hastanız kimdi?"

Khaemwaset kızının sorusuna içinden küfretti. Birden uygun bir yalan düşünmeye karar verdi ama hemen sonra da vazgeçti. "Sanırım tahmin edebilirsin."

Bağdaş kurmuş bacaklarını açtı, harmanisini düzeltti, başını yana eğerek kulağındaki altın küpeyle oynamaya başladı. "Ciddi misiniz? Ne kadar da ilginç! Aradığınız kadın karşınıza hiç beklemediğiniz bir armağan gibi çıkıverdi."

Kızının seçtiği sözcükler Khaemwaset'i hem tedirgin etmiş hem de içindeki suçluluk duygularını arttırmıştı. "Gerçekten de garip bir rastlantıydı," diye karşılık verdi.

- 151 -

"Ve o kadın sizde düş kırıklığı yarattı?" Sesindeki ümit dolu ifadeyi gizleyememişti.

"Hayır, hiç de değil," diye karşılık verdi Khaemwaset. "O çok hoş zarif ve iyi yetişmiş biri."

"Ve buraya yemeğe gelecek?" Sheritra elini küpesinden çekti. "Bu sizce akıllıca bir davranış mı?" Babası karşılık vermeyince birden pat-ladı. "Ah, baba, keşke davet etmeseydiniz! Keşke bunu yapmasaydınız!"

Artık bu sözlerin bir yararı olmadığını çok iyi biliyordu, Khaemwaset. Kızının yüzü kızarmış ve gözlerinde endişe dolu bir bakış belirmişti. "Korkmanı gerektirecek bir şey olduğunu sanmıyorum," dedi sevgi dolu bir sesle kızına. "O kadına, karşı konulmaz bir şekilde çekildiğimi yadsıyacak değilim, Sheritra ama bir istek ile onun yerine gelmesi arasında birçok karar ve seçenek vardır. Tanrıların gözünde ve Ma'at'ın sınırları içinde doğru olanı yaptım. Bu kez bunu doğru yaptığımdan hiç kuşku yok." Bir an için her iki bağlamda da yalan söylediğini algılamadı.

"Evliymiş?" diye sordu Sheritra biraz sakinleşerek.

"Dul," dedi Khaemwaset, kızının gözlerinin içine bakmakta zorlanarak. "Eğer isteseydim ona bir evlilik antlaşması önerir ve oğluyla onu burada bir daireye yerleştirebilirdim ama onun İkinci Eş konumunu kabul edecek biri olduğunu sanmıyorum. Ne olursa olsun, annen her şeyin üstünde gelir."

"Demek onun hakkında bu denli güçlü şeyler hissediyorsunuz?"

Khaemwaset birden içinde yoğun bir tedirginlik hissetti. "Onu dört kez gördüm ve onunla yalnızca bir kez karşı karşıya gelip konuştum. Bunu nasıl bilebilirim?"

Sheritra bakışlarını babasından uzaklaştırdı. "Sizi sinirlendirdim, baba," dedi. "Özür dilerim."

Khaemwaset sustu. Sheritra sendeleyerek yerinden kalktı, saçlarını arkaya itti ve elinden geldiğince soylu bir şekilde yürüyerek uzaklaştı.

- 152 -

Davetten üç gün önce Nubnofret'e haber verdi ve konuklarını kar-ılarnak için Ib ve Amek'le birlikte kıyı basamaklarına inip beklemeye haşladı. Konukları kıyıya tedirginlikle mi ayak basacaklar ve kıyı basamaklarını yine aynı tedirginlikle mi çıkacaklar, diye merak ediyordu. Konuklarını taşıyan küçük tekne kıyıya yaklaştığında onların güvenli adımlarla kendisine doğru yaklaştıklarını gördü. Sisenet basit bir kütle altın sandaletler giymişti. Boynunda altın kolyeler ve kollarında da altın bilezikler vardı. Makyajı özenle yapılmıştı ve her iki işaret parmağında da bokböceği yüzüğü vardı. Harmin de abartısız giyinmişti. Alnında altın bir taç vardı, saçları kulaklarına kadar iniyordu. Bir kaşının üstüne rastıklı gri gözlerini vurgulayan, yaşam simgesi olan tepesi halka şeklinde altın bir haç vardı.

Khaemwaset bakışlarını Tbubui'ya çevirdi. O da beyazlar içindeydi. Bu davet için belki daha çağdaş bir şeyler üstüne geçirir, diye düşünmüştü fakat genç kadının üstündeki basit harmaniyi görünce nedense birden rahatladığını hissetmişti. Harmin gibi onun da başında bir taç vardı. Onunkisi biraz daha geniş ve altın yerine gümüşü. Boynuna gümüş bir kolye takmıştı, göğsünde ise akik bir broş vardı. Khaemwaset genç kadının ayaklarındaki beyaz sandaletleri görünce memnun oldu. Onun bakışlarını izleyen Tbubui güldü. Bembeyaz dişleri, kıvalı dudaklarıyla esmer teninde hoş bir tezat oluştuyordu.

"Evet, prens, artık sanırım dersimi öğrendim," diye gülümsedi. "Ama tam olarak iyileştikten sonra çektiklerimi unutacağımdan da eminim. Kendimi sıkıntıya sokmaktan nedense hiç hoşlanmıyorum."

"Sargıları çıkarmışsın," dedi. "Hâlâ sancın var mı?"

Hayır dercesine başını salladı ve taşlı yolda eve doğru ilerlediler. "Yara yeri biraz yumuşak ama bu da önemli değil," diye karşılık verdi. "Çok iyi tedavi ettiniz, ekselansları." Kendilerine eşlik eden hizmetkâra işaret etti ve hizmetkâr şarap şişesini Khaemwaset'e uzattı. "Birinci yılın ürünü," dedi Tbubui. "Zaman ayırdığınız ve evime gelme zahmetine katlandığınız için."

Khaemwaset teşekkür ederek şişeyi Ib'e uzattı. Konuklarla Khaemwaset yumuşak çimlerin üstünde kendilerini bekleyen ailenin diğer

- 153 -

üyelerine yaklaştılar. Nubnofret ayakta duruyordu, arkasında da Horj ile Sheritra vardı. Konuklar onları eğilip selamladı. Nubnofret ayağa kalkmalarını söyledi. Khaemwaset konuklarıyla ailesini tanıştırdı. Vg

oturmaları için sandalyeleri gösterdi. Hori ile Harmin yastıkların üzeri-ne oturarak konuşmaya başladılar. Sheritra her zamanki utangaç ta-vırlarıyla babasının sandalyesinin arkasında duruyordu. Ib ve diğer hizmetkârlar meze ve şarap servisini yaparken karısının Tbubui'ya doğru uzanarak tam sohbet etmeye başlayacakken Sisenet'in ondan önce davrandığını gördü.

"Ekselansları, prens size kardeşimle benim buraya iki ay önce taşındığımızı herhalde söylemişlerdir," diye söze başladı. "Ve o zamandan beri de uygun hizmetkâr bulmak için çok zorlandık. Koptos'taki topraklarımızın bakımını sağlamaları için hizmetkârlarımızı orada bıraktık ve onların yerine yenilerini bulmaya çalıştık! Memphis'li hizmetkârlar dikkatsiz ve düzenbaz görünüyorlar. Acaba bu konuda bize biraz öğüt verebilir misiniz?"

Khaemwaset, Nubnofret'in yeşil farlı iri gözlerinin parladığını gördü. Bakışlarını Tbubui'dan Sisenet'e çevirdi. "Haklısınız," dedi, Ib'e eliyle çekilmesini işaret ederken. "Eğitimsiz halkta tembellik ve yalan söyleme eğilimi var burada. Hizmetkârları eğiten bir çiftin adresini verebilirim size. Evinizin işlerini iyice algılayıncaya dek hizmetkârları eğitiyorlar. Tabii bu biraz pahalıya mal olacak ama yine de..."

Khaemwaset kolunda bir el hissedince hemen kolunu geri çekti. "Yeni hizmetkârlarımızdan bazıları gittiler," dedi Tbubui. "Yüklü bir maaş vermeye hazır olmamıza karşın çevrenin sessizliğine dayanamayıp bizi terk ediyorlar galiba. Belki köleler daha iyidir."

Khaemwaset şarabını yudumlayan genç kadına baktı ve Sherit-ra'nın gözünü kırpmadan kendisini izlemekte olduğunu fark etti.

"Evin içinde kölelerin hizmet etmesini onaylamıyorum, mutfaklarda ve ahırlarda birkaç köle çalıştırmama karşın," dedi Khaemwaset. "Sadakat tıpkı soyluluk gibi insandan insana geçer."

"Eski moda ama hâlâ geçerli bir felsefe," diye karşılık verdi Tbubui. "Ne var ki, Firavun sizin gibi düşünmüyor. Kölelerin nüfusuyla, Mı-

- 154 -

sırlılara ve yabancı soylulara hizmet eden yabancılardan sayısı ürkütücü bir şekilde artıyor."

"Neden ürkütücü?" diye sordu Khaemwaset. Sheritra'nın, konuşmaları daha iyi duyabilmek için sandalyesini yaklaştırdığını gözucuyla gördü.

"Çünkü bir gün sayılarının arttığını fark eden köleler özgürlüklerini elimizden almak için bir girişimde bulunabilirler," dedi Tbubui. Yüz ifadesi, insan doğasını bir öğrenciyle tartışan bir öğrenci gibi ciddiydi.

"Böylesi bir girişim çok aptalca olur," diye karşı çıktı Khaemwaset. içinden bir kadınla bu şekilde konuşmaması gerektiğini düşünüyordu. Kadınlar ev işleriyle uğraşır, evle ilgili işlerle ilgilenirlerdi ama teoriler üstünde yorum yapmazlardı. Nubnofret'le böylesi bir konuda tartışmayı aklına bile getirmezdi. Ama Sheritra ile... Yanı başından uzanan bir elin masadaki pastalardan birine uzandığını, pastayı alıp çekildiğini gördü. Bu iyi ve şaşırtıcı bir işaretti. Demek kendini bir şeyler yiyebilecek kadar rahat hissetmeye başlamıştı. "Ordumuz güçlü, hızlı ve iyi silahlandırılmıştır," diye konuşmasını sürdürdü. "Ne kadar güçlü olursa olsun bir köle isyanı babamın askerleri tarafından kolayca bastırılabilir."

"Orduda binlerce yabancı paralı asker var." Khaemwaset şaşkınlıkla etrafına baktı. Konuşan Sheritra'ydı. "Baba eğer sadakatlerinin değerini büyükbabamın altınlarıyla değil de kanla ispatlamak isterlerse..."

"Haklısın, Sheritra," diye karşılık verdi Tbubui, genç kıza bakıp onaylarcasına başını sallarken. "Babanın

da bize hak vereceğine inanıyorum. Mısır'ın safkan olması gerekli."

Khaemwaset de onlara hak veriyordu fakat salt tartışmış olmak için karşıt görüş ileri sürmüştü. Artık kendini konuşmadan dışlanmış gibi hissetmeye başlamıştı. Sheritra yalnızca kendisinin bildiği bir nedenden ötürü utangaçlığından arınmış, hiç zorluk çekmeden konukla-nna karşılık veriyor ve Tsubui da onu can kulağıyla dinliyordu. Birçok kişi Sheritra'yı sohbe dahil etmek için en küçük bir zahmete bile katlanmaz, bir iki kibar sözcükten sonra tüm dikkatlerini yakışıklı Hori'yle ailenin geri kalan bireylerine çevirir ve Sheritra da hiçbir şey yemeden

- 155 -

bir kenara çekilip şarabını yudumlar ve yemek bittikten sonra da odasına çekilmek için izin isterdi.

Oysa Tsubui, bir şekilde genç kızın kabuğundan çıkmasını sağla, mıştı, üstelik bunun için de herhangi bir çaba harcamamıştı. Khaem-waset kendini derin düşüncelere kaptırmıştı. Tsubui'nun sesiyle kendine geldi. "Ama prenses, böylesi bir uygulamanın ne denli pahalıya mal olacağını göz ardı etmeyin! Hangi firavun bu masrafı karşılayabilir. Tüm İnsanların Tanrısı Ramses bile karşılayamaz!"

Khaemwaset gözlerini kırıştırdı. Sheritra, Tsubui'nun ayaklarının dibinde oturmuş, genç kadının ağzındaki kırıntıları temizliyordu. Yüzü utangaçlıktan değil mutluluktan al aldı, çoğu kez herhangi bir karşıt görüşü kişisel olarak değerlendiren Sheritra nedense o gün hiç de öyle davran mıyordu. "Neden olmasın ki?" diye karşı çıktı heyecanla Sheritra. "Öncelikle herkesten vergi almaya başlamalı! Herhangi bir değişikliği heyecanla kabul edecek birçok Mısırlı fellah var, Tsubui." Khaemwaset çevresine bakındı. Harmin, Nubnofret'le konuşuyordu. Har-min bir eli kalçasında, diğer elinde şarap kadehi ayakta Nubnofret'in önünde duruyordu. Nubnofret de ona hayranlık karışımı bir dikkatle bakıyordu. Sisenet gözlerini havuza dikmiş ifadesiz bir yüzle sessizce oturuyordu.

Khaemwaset zorunlu olarak Tsubui'dan uzaklaşarak bir köşede oturan kardeşiyle ilgilenmesi gerektiğini düşündü. Tam bu sırada Tsubui'nun bacak bacak üstüne attığını gördü. Bunu yaparken harmanisinin derin yırtmacı açılmış ve genç kadının esmer kalçaları ortaya çıkmıştı. Tsubui gözlerini bir an için bile Sheritra'dan ayırmamakla birlikte Khaemwaset'in onun bacaklarına baktığını fark ettiğini hissetti.

Yemek neşeli bir havada geçti. Khaemwaset'in isteği üzerine Nubnofret tüm müzisyenlerle dansözleri de çağırmıştı. Khaemwaset resmi konukları olduğunda genellikle sessiz bir akşam yemeği yemekten ve yemek servisinden sonra da ciddi konulara girmekten yanaydı O gece yalnızca müzik ve dans istemişti. Salon taze çiçeklerle süslen-

- 156-

İs ve tüsüler yakılmıştı. Dansözler küçük masaların arasında paralarının arasındaki zillerle uzun saçlarını savurarak dans ediyorlar-a şarkıcıların güzel sesleri salonu doldurmuştu.

Khaemwaset, Sheritra'nın yanındaki masada oturması için özen nöstermişti ve böylelikle sıkıldığında babasından kalkmak için kolayca . jp isteyebilir ve yeniden kendi kabuğuna çekilebilirdi. Oysa Sheritra yemek boyunca Tsubui'yla sohbet etmiş, kısa bir süre sonra Khaem-waset'le Nubnofret'i de sohbetlerine katmışlardı. Yan yana oturan Hori İle Sisenet bir yandan şaraplarını yudumlarken bir yandan da derin bir sohbe dalmışlardı.

Harmin, Sheritra'nın yanında oturuyordu. Arada sırada genç kızın omzuna, koluna hafifçe dokunuyordu. Khaemwaset, Harmin'in beyaz bir nilüfer çiçeğini kızının kulağının arkasına koyduğunu ve Sheritra'nın da buna gülümseyerek karşılık verdiğini gördü. Bizlere bu akşam neler oluyor, diye geçirdi içinden. Yoğun

bir iyimserlik ve neşe tüm evi kaplamış gibiydi. Sanki her an harika bir şeyler olacak gibiydi.

Parti günün ilk ışıklarına dek sürdü. Tüm aile sabahın ilk ışıklarıyla birlikte kıyı basamaklarında konuklarını uğurlamaya hazırlanıyordu. Birbirlerinden bir türlü ayrılamıyorlardı. Khaemwaset başını çevirip baktığında Sheritra'nın da aralarında olduğunu hayretle gördü. Hiç kimse sarhoş değildi, yorgun olmalarına karşın hâlâ neşe içindeydiler. Konukların gemisindeki yolculuk hazırlıklarının yapılabilmesi için yanan meşaleler artık birer ikişer sönüyordu. Ttubui, Sisenet ve Harmin eğilerek ev sahiplerini selamladılar ve gemiye bindiler. Kıyıda kiler gemi gözden kayboluncaya dek orada kaldılar. Nubnofret içini çekti.

"Bugün çok sıcak olacak," dedi. "Khaemwaset gerçekten de hoş insanlardı ve biraz taşralı gibi konuşmalarına, garip zevkleri olmalarına karşın onlarla görüşmek isterim."

Karısının onları yeniden evlerine çağırma'yı düşünmesi Khaemwa-set'e bir iltifat gibi gelmişti. Ama onların taşralı gibi konuştukları görü-Şüne katılmıyordu. Mısır'ın her bölgesine birçok kez iş için gittiğinden 9erçekten taşralı gibi konuşsalardı bu aksanı mutlaka hatırlardı.

- 157-

"İlginç insanlar," dedi Sheritra. "Bana kalırsa benden gerçe^ hoşlandılar ve salt kibarlık olsun, diye konuşmadılar benimle." Qe

Ş

kız söylenecekleri yanlış yorumlayabilir korkusuyla hiç kimse onun sözlerine karşılık vermedi.

"Sisenet çok okuyan biri," dedi Hori. "Kendisiyle fazla konuşmacı nız, yazık oldu, baba. Ona mezarı ve duvardaki resimleri yorumlama. ya ilişkin karşılaştığımız sorunları anlattım, o da yardım etmeyi önerdi Sizce bir sakıncası var mı?"

Khaemwaset düşündü. Sisenet'le çok az ilgilendiği için kendini suçlu hissediyordu ama Sisenet'in çok konuşkan biri olmadığını da farkındaydı. "Sisenet yalnızca biraz heyecan arayan bir amatörse, o zaman bence sakıncalı olabilir," diye karşılık verdi. "Öyle olsaydı sen zaten anlar ve konuyu değiştirirdin. Belki onun bizim bulgularımıza ekleyecek bir şeyleri gerçekten de vardır."

Nubnofret esnedi. "Harmin ne kadar hoş bir delikanlı!" dedi uykusuz gözlerini kırıştırarak. Khaemwaset karısının iri gözlerinden onun bir dolap çevirmeye hazırlandığını gördü. Tanrıların aşkına, lütfen bu konuda daha fazla bir şeyler söyleme, diye yalvardı içinden. Sherit-ra'nın Harmin'e nasıl baktığını gördüm, bu konuyu şimdilik kapat lütfen. Neyse ki, Nubnofret daha fazla bir şeyler söylemedi. Bir kez daha esnedi, onlara iyi sabahlar dileyerek uzaklaştı. Sheritra'nın bakışla* babasının kilerle karşılaştı.

"Çok hoş insanlardı," dedi. "Doğrusunu isterseniz onları çok sevdim."

Khaemwaset elini kızının omzuna attı. "Hadi gidip biraz uyuyalım," dedi ve eve doğru yürüdüler.

- 158-

Yedinci Bölüm

'Sana kavuşuncaya dek bahçeme çiçekler ekdim, ve tüm bahçeyi tatlı kokulu bitkilerle donattım.

Yemek davetinden sonraki birkaç günü Khaemwaset, Ttubui'yu yeniden görmek için bahaneler bulmaya

çalışarak geçirdi. Genç kadının ayağı tümüyle iyileşmişti ve Khaemwaset, Firavun'un temsilcisi olarak Memphis'de katıldığı hiçbir dini sosyal toplantıda onlarla karşı-laşamayacağını biliyordu. Soylu olabilirlerdi ama damarlarında akan kan önemli toplantılara katılacak kadar mavi değildi; ayrıca onların saray yaşamından ya da devlet işlerinden pek hoşlanmadıkları da anlaşıyordu. Mısır'da bu tür birçok aile vardı; bunlar kendi evlerinde huzur içersinde yaşarlar, vergilerini öderler, Yılbaşı günü Yaşayan Ho-rus'a armağanlar gönderirler ve basit yaşamlarına kendilerini adayıp kendi türlerindeki insanlarla birlikte olurlardı.

Ama onlar genellikle pek bilgili kişiler olmazlar, diye geçirdi içinden Khaemwaset, istemeye istemeye günlük işlerinin başına dönerken. Aynı ülkede yaşıyoruz. Ama bu üç kişi neden herkesten bu denli farklı? Kop-tos'tan Memphis'e onları getiren neydi? Eğer Koptos'ta sıkılmışlarsa neden doğruca Pi-Ramses'e gitmemişlerdi? Tbubui eğer Harmin'in geleceğiyle yakından ilgileniyorsa Pi-Ramses'e gitmesi gerekmez miydi? Orada tüm dikkatleri üstüne çekeceğini bilmiyor muydu? Oğlundan babama söz etmemi isteyip istemediğini sormalıyım ona, belki de ona sa-

- 159-

rayda becerilerini sergileyebileceği küçük bir iş bile ayarlayabilirim. Ha min belki bundan hoşlanır. Ama acele etmemeliyim, diye geçirdi içjn den. Onların yaşamını denetler gibi görünmek istemiyordu. Ya da böyle si bir öneriyi Tbubui'ya yaklaşmak için getirdiğini düşünmesini istemi yordu genç kadının. Aslında bu doğruydı.

İçinde bulunduğu bu ikilemi Hori çözdü. Tibi ayında bir gün ba. basının yanına gitti.

"Bugün büyükannenden bir mektup geldi," dedi Khaemwaset on-luna. "Mektubu kendisi büyük bir dikkatle kaleme almış ama kâtibi da-ha sonra mektubun altına bir not eklemiş. Büyükannenin sağlığı hızla bozuluyormuş."

Hori kaşlarını çatı. "Bunu duyduğuma üzıldüm. O zaman kuzeye

mi gitmeyi düşünüyorsunuz?"

"Hayır, henüz değil. Anneme çok iyi bakılıyor ve durumunun da o kadar kritik olduğunu sanmıyorum." Khaemwaset, Delta'da geçireceği bir haftayı kapana kısırlanmış gibi değerlendiriyordu. O günlerde Sise-net'le kız kardeşini kendine nasıl bağlayacağını düşünmekten başka bir şey gelmiyordu elinden. Düşündüklerinden utandı ama sonra da gitmesi gerekseydi ve annesinin durumu gerçekten tehlikeli ve ciddi olsaydı kâtibin daha somut şeyler yazması gerekirdi, diye düşünecek

vicdanını rahatlatı.

Hori içini çekti. "Birçok kişi büyükannemden büyük bir saygıyla söz ediyor," dedi. "Gençliğinde birçok güzel şey yapmış olmalı. Yaşlanmak ne acı, değil mi baba?"

Khaemwaset oğlunun adaleli bedenine baktı. Hori belli belirsiz gülümseyerek babasına bakıyordu.

"Eğer onca yıl boşa harcansaydı gerçekten acı olurdu," dedi Khaemwaset. "Ayrıca Astnofert'in, yaşamına boşa harcanmış yıllar olarak bakmadığından da eminim. Geçen yıllardan söz edince Hori, yakında yirmi yaşına basacağını geliverdi aklıma. Artık tam bir kraliyet prensisin. Kendine uygun bir eş aramanın zamanı gelmedi mi daha?"

- 160-

Hori'nin yüzündeki gülümseme silindi. Kalın ve koyu renkli kaşla-

hafifçe kaldırdı. "Aramaya başladım, baba," dedi. "Genç kızlar beni w sıkıyor ve yaşlılar da hiç çekici değil. Ne yapmalıyım?"

"Annenle benim sana soylu bir kadın bulmamıza izin ver ve sonra Ha kendi haremini oluştur. Çok ciddiym, Hori. Evlilik prensin görevlerinden biridir."

Hori homurdandı. "Evet, biliyorum. Ama anneme ve size bakıyorum, birlikteyken ne denli rahatsız. Cariyelerinizin yanına çok ender gittiğinizden onların ne denli kederli ve isteklerini yitirmiş olduklarını görüyorum ve ben de evin işleriyle ilgilenen birini değil de yaşamımı paylaşabileceğim annem gibi bir kadın bulabilmeyi umuyorum, iş böyle olunca da baba, ne yazık ki bana kötü örnek oldunuz, çünkü işimi zorlaştırıyorsunuz."

Khaemwaset güçlükle gülümsedi. İçindeki suçluluk duygusunu bastırmaya çalıştı. "Nubnofret'le ben belki de senin düşündüğün kadar yakın değiliz."

"Ama bir zamanlar öyleydiniz," dedi yüksek sesle Hori. "Ayrıca amcam Si-Montu'yla Ben-Anath'a bir bakın! İşte ben böylesi bir evlilik istiyorum, baba ve eğer gerekirse bir on yıl daha bekleyebilirim."

"Pekâlâ," dedi Khaemwaset, içinden tartışmak gelmiyordu. "Anladığım kadarıyla yaşamının geri kalan bölümünde de sana bakacağım." Hori gülümsedi. "Beni neden görmek istedin?"

"Ah, evet." Hori masasının karşısındaki sandalyeye zarif bir şekilde oturdu. "Sisenet'ten bir not aldım ve bana mezar konusunda yardım önerisinin salt kibarlıktan ötürü olmadığını belirtiyor ve ne zaman mezarın bulunduğu yere gelmesini istediğimi soruyor. Buna karşı çıkmadığınızdan emin olmak için size bir kez daha sormak istedim."

"Ona bir not gönder ve yarın davet et," dedi hızla Khaemwaset. "Ben de geleceğim. Fazla bir yardımı olmasa bile yine de onu yemeğe davet edelim."

"Peki. Onu yeniden görmek için sabırsızlanıyorum. Belki hepsini birden çağırırım. Tbubui de oldukça iyi bir eğitim görmüş bir kadın." Bakışlarını babasından kaçırdı. "Tibi ayı için yıldız falımıza baktınız mı?"

- 161 -

Firavunların Öfkesi / F: 11

Khaemwaset oğluna merakla baktı. "Hayır," dedi yavaşça. "Neden se bu ay yıldız falına bakmak içimden gelmiyor. Geçen ay ve ondan ön. çeki ay ortaya çıkan sonuçlar benim için hiç de iç açıcı değildi. Bu «ranlık tablo bir yere kadar seni de kapsıyordu ama bununla birlikte bu u ay da çok kötü geçti sayılmaz. Bu yıldız falı yöntemimde bazı temel ha-talar yapıp yapmadığımı düşünmeye başladım, doğrusunu istersen."

"Ben bu son iki ayın, sizin deyiminizle çok kötü geçmediği görüşüne katılmıyorum." Kapıya doğru giderek bir an duraksadı. Sonrada elleri arkasından durdu. "Baba..."

"Evet?"

Hori başını iki yana salladı. "Yok bir şey. Anneme onları yarın öğle yemeğine davet edip edemeyeceğimi soracağım. Belki de onlar bizi davet ederler."

"Olabilir," diye karşılık verdi Khaemwaset ama Hori çoktan çıkıp gitmişti.

Khaemwaset birkaç haftadan beri mezarın bulunduğu yere gitmemişti ama gittiğinde de fazla bir değişiklik gözüne çarpmadı. Basamakların tepesinde, gölgeğinin altında durdu. Her iki yanında da toprak yığınları vardı. Penbuy hemen arkasında duruyordu ve konukları da Saqqara Vadisi'nden kendisine doğru yaklaşıyorlardı. Ttubui yürürken sandaletlerinin kuma gömülüğüne baktı, sıcak ve kumun canını yakıp yakmadığını düşündü ve Sisenet'in neden tahtirevanla gelmelerini sağlamadığını merak etti. Daha sonra da düşüncelerini beyaz harmanisi içindeki Ttubui'nun kalçalarının sallanışına ve rastıklı gözleriyle çevreyi izleyişine çevirdi.

Üçlü yanına yaklaşıp eğilerek onu selamladı. Khaemwaset'in talimatı üstüne gölgelik taşıyıcıları koşarak gölgelikleri getirdiler. Ttubui'nun gölgeğinin altında rahatlayarak derin bir soluk aldığını gördü.

Hori mezarın girişinden telaşla çıkarak onların yanına geldi ve onlara annesinin öğle yemeğine beklediğini söyledi, Khaemwaset oğlun-daki tedirginliğe bir kez daha tanık olduysa da onun mutluluğu hoşuna gitmişti, fazla üzerinde durmadı.

- 162 -

«İsa bir sohbetten sonra Khaemwaset onları basamakların yanına ötürdü, basamakları indiler ve kısa holün serinliğine ulaştılar. Başını lifçe sallayarak Hori'ye Sisenet'le ilgilenmesini işaret etti. Ttubui de yanlarındaydı.

Khaemwaset genç kadının hayranlıkla çevresini izleyişinden, iri nözlerini açarak bakışından etkileniyor ve kalçalarını hafifçe sallayarak yürümesinden gözlerini alamıyordu.

Ttubui iki heykelin önüne gelince durdu ve uzun bir süre heykellere baktı, sonra elini uzatarak heykellere dokundu. "Biz Mısırlılar yaşama büyük bir tutkuyla bağlıyız," dedi. "Çölden esen her rüzgâra, bahçemizdeki çiçeklerin kokularına sıkı sıkıya bağlıyız. Mezarlarımızı inşa ettirerek, bedenlerimizi mumyalatarak tanrıların bize yeniden can vermesini bekleriz, su gibi altın harcarız. Büyüler yazarız, ayinlere katılırız. Ama bununla birlikte kim ölümün ne anlama geldiğini söyleyebilir? O karanlık yerden kim geri döndü? Bir gün birinin dönebileceğine inanıyor musunuz, prens? Ya bizim haberimiz olmadan birinin döndüğüne?" Khaemwaset'e yaklaştı. "Thoth Evrakı efsanesinde Thoth'un ölüyü diriltebilecek güce sahip olduğu yazılıdır," diye sürdürdü konuşmasını, gözlerini Khaemwaset'ten ayırmayarak. "Sizce böyle bir şey söz konusu olabilir mi?"

"Bilmiyorum," diye karşılık verdi Khaemwaset kafası karışmış bir halde. "Eğer böyle bir şey varsa da, mutlaka Thoth'un güçlü muskala-ryla korunuyordun"

Ttubui, Khaemwaset'e iyice sokuldu. "Her sihirbaz bunu bulmanın düşünüyür," dedi yumuşak bir sesle. "Tabii eğer gerçekten böyle bir şey varsa. Ama olsa bile çok az kişi bunu denetleyebilir. Siz de diğerleri gibi ölümsüzlüğü keşfetmek istiyor musunuz, yüce prens? Her mezar açışınızda karşınıza çıkmasını ümit ediyor musunuz?"

Genç kadının sesinde alaycı bir ifade mi vardı? Birçok soylu büyücülerin evrağı aramalarını naif bir şaka diye değerlendirirdi ve eğer genç kadın da böyle düşünüyorsa Khaemwaset büyük bir düş kırıklığına kapılacaktı. Genç kadının yüzündeki ifadeden bir şeyden çok

- 163-

1

hoşlandığı anlaşıyordu. "Evet, doğrusu onu bulmayı çok istiyorum" diye karşılık verdi dürüstçe. "Mezar odasını görmek ister misin?" ciy6 sordu. Ttubui gülümseyerek başını evet anlamında salladı.

Hori ile Sisenet de oradaydı ve meşalelerin alevleri altında alça< sesle konuşuyorlardı. Khaemwaset, Ttubui'nun koluna girerek ona eşlik etti ve iki mezarın bulunduğu odaya girdiler. Ttubui, Khaernvva. set'in yanından ayrılarak kimliği belli olmayan prensin tabutuna eğildi,

"Bu adamın elindeki dikişler kesilmiş," dedi gerileyerek. "Elindeki bir şey çalınmış." Khaemwaset'e baktı o da evet dercesine başını salladı.

"Haklısın," diye karşılık verdi. "Cesedin elinde bir evrak dikiliydi ve o evrağı ben aldım. Büyük bir özenle evrağı sakladım ve kopya edildikten sonra da yine aynı yere dikeceğim. Bu evrağın eskiye ilişkin bilgilerimizin bir özetini çıkaracağımı umuyorum."

Bir şey söyleyecekmişcesine Ttubui dudaklarını araladı, ama hemen sonra da vazgeçti. Hori ile Sisenet duvarlara hafifçe vuruyorlardı. "İşte! Burada," dedi Hori ve Sisenet kulağını duvara dayadı.

"Bir kez daha vurun," dedi Sisenet. Hori duvara vurduktan sonra Sisenet yerinde doğruldu. "Arkada başka bir oda daha var sanıyorum," dedi. "Bu duvarın gerçek bir duvar olmadığını düşündünüz mü hiç?"

Hori başını evet dercesine sallarken Khaemwaset'in tüm bedeni gerildi. "Evet," diye karşılık verdi tedirginlikle. "Ama duvarın arkasında ne olduğunu anlamak için de tüm bu güzel resimleri yok etmek gerekecek. Bence bu, tam anlamıyla vahşet olur." Babasına bir göz attı. "Her neyse, bu kararı verecek olan babam, ben değilim. Bu riski babam göze almalı."

Hiçbir koşulda bu duvar yıkılmaz, diye geçirdi içinden Khaemwaset. Bu mezardan neden korktuğunu bilmiyorum ama korkuyorum. Ka'mın içinden bir şey ürküyor. "Bunu daha sonra konuşuruz," diyerek kesip attı. "Sisenet, oğlum senin çok bilgili bir tarihçi olduğunu söyledi

- 164-

hana. Bu mezardaki su tasvirlerini açıklamayı duymaktan memnun iacağım. Fazla kitabe yok ve kafalarımız da iyice karıştı."

Sisenet önce kardeşine sonra da Khaemwaset'e bakarak hafifçe gülümsedi. Soylu bir tavırla omuzlarını silkerek siyah kaşlarını kaldırdı. «Yalnızca bir varsayımda bulunabilirim," dedi. "Ya bu aile boş zamanlarını balık avlayarak, yüzerek ve tekneyle gezerek geçirmekten hoşlanıyordu ve bunu su tasvirleriyle sonsuza dek taşımak istediler..." - Boğa-Zını temizledi - "ya da suyun onlar için çok önemli bir anlamı vardı, belki su onlar için çok kötü bir olayı simgeliyordu, bir laneti önreğın." Başını iki yana salladı. "Ne yazık ki, bu konuda sizlere daha fazla yardımcı olamayacağım. Tabutların kapaklarının neden duvara dayalı olduğunu da anlamadım doğrusu."

"Bunu anlamak olası değil," dedi Hori ve Khaemwaset kendini topladı. Sisenet konuşurken gözlerini ondan ayırmamıştı, bu adamda ona hiç de yabancı gelmeyen bir şey vardı. Bunu ilk karşılaştıklarında da hissetmişti. Ama şimdi mezarın içinde bu duyguyu daha yoğun hissediyordu, Sisenet sanki bu mezarın içindeki geçmişin bir parçası gibi geliyordu ona, Sisenet'in belli belirsiz küstahça otoritesi ölümün soğukluğuyla karışıyor gibiydi. Sisenet, Khaemwaset'e ifadesiz bir yüzle bakıncaya dek bu küçük

şaşkınlığın tedirginliğini yaşadı, sonra da birden Thoth'm heykelini hatırladı. Elbette, diye geçirdi içinden, tanrının o gizemli bilge hali Sisenet'in asla bozulmayan sakinliğini yansıtıyordu. Gülümsedi.

"Geç oldu," dedi. "Nubnofret yemek için bizi bekliyor. Lütfen bizim konuklarımız olun ve buradan çıkalım artık."

Khaemwaset'in davetini kabul ettiler. Dışarda, gölgelikli tahtirevanları güneşin altında bekliyordu ve tahtirevan taşıyıcıları sıcaktan kendilerinden geçmiş bir halde sırtlarını mezarın girişini engelleyen büyük kayanın serinliğine dayamış kestiriyorlardı. Hori, Sisenet'i tahtirevanına davet edince Khaemwaset de zorunlu olarak Harmin'le Tbu-bui'yı kendi tahtirevanına davet etti. Mezarda kaldıkları süre içinde "armin tek kelime bile konuşmadan mezarın ortasında durmuştu.

- 165 -

Khaemwaset, Tbu-bui'yla tahtirevanını paylaşmak isterdi oysa ki. "m6 den tahtirevanlarınızla gelmediniz?" diye sordu Tbu-bui'ya genç kadın oğlunun yanındaki yastığa otururken. Tbu-bui ona gülümsedi.

"Hepimiz de yürümeyi severiz," diye karşılık verdi rastıklı gözlerini hafifçe kısarak. "Yürümek insana sürekli bir keyif verir, prens. Buranın sıcaklığı Koptos'la asla kıyaslanamaz ve ayrıca Koptos çok çorak bir yerdir. Nehrin kokusunu içimize çekerek yürüdük. Filikamızı pe. ru-nefer doklarının oraya demirledik."

"Oradan buraya kadar yürüdünüz mü?" diye sordu Khaemwaset kulaklarına inanamayarak ve genç kadın başını evet anlamında salladı. "Filikanızı bizim evin kıyı basamaklarına getirmesi için bir hizmetkârımı göndereceğim," dedi ve tahtirevan taşıyıcılarına hareket etmelerini emretti.

Eve dönüş yolculuklarında mezarın içinde Tbu-bui'yla birlikte olduğu dakikaları ve Sisenet'in suya ilişkin sözlerini düşündü. Her iki açıklaması da mantıklı, diye geçirdi içinden. Ama sonuncu açıklamasını yeğlerim. O mezar kesinlikle huzur dolu bir yer değil. Orada kötü bir şey var ve bunun o ailenin üstündeki lanet olduğuna inanıyorum.

Tam o sırada da Sisenet'in tabutların kapaklarına ilişkin söyledikleri aklına geldi ve kaşlarını çattı. Hori ile ben önce içteki odaya girdiğimizde Sisenet tabut kapaklarının duvara dayalı olduğunu nereden biliyordu? Hori ona söylemiş olmalı. Tahtirevan sallanarak yoluna devam ederken, bunu bir ara ona sormalıyım, diye geçirdi içinden.

Öğle yemeğini bahçede yediler ve yemek neşe içinde geçti. Khaemwaset yemeğini bitirdikten sonra yerinde hafifçe kaykıldı, gözleriyle Tbu-bui'nun her hareketini denetlerken uyumamak için vargücüyle direndi. Yemek boyunca Tbu-bui'nun kendisiyle çok az konuşması içindeki sıkıntıyı arttırmıştı. Genç kadın dikkatini Nubnofret ile çimlerin üstüne oturan Hori'nin arasında paylaşmış gibiydi. Hori onunla neşeli bir şekilde sohbet ediyor, ara sıra bir kahkaha patlatıyordu. Khaemwaset içindeki sıkıntının arttığını fark ederek Hori'yi hiç bu kadar neşeli görmediğini düşündü.

-166-

Sisenet onlardan biraz uzakta oturuyordu. İki eliyle şarap kadehi-| tutmuş, küçük havuzun çevresinde oynayan maymunları izliyordu. Halinden hoşnut bir hali vardı ve Khaemwaset onun bu mesafeli tavrı-a artık alışmaya başlamıştı. Yemek servisi yapılırken Khaemwaset onunla bir süre sohbet etmiş ve sonunda da tabutların kapaklarının duvara dayalı olduklarını nereden bildiğini sorabilmişti. Sisenet bir an için Khaemwaset'e şaşkınlıkla bakmış sonra da şöyle demişti: "Hatırlamıyorum, prens. Geçen akşam birlikte yemek yerken Hori anlatmış olmalı. O gece mezar hakkında çok konuşmuştuk." Khaemwaset sonunda

tatmin olmuştu. Birkaç dakika daha sohbet etmişler, ama Sisenet'in konuşmaya pek hevesli olmadığını görünce Khaemwaset tüm dikkatini Tbubui'ya yöneltmişti.

Sheritra herhangi bir utanma belirtisi göstermeden koşarak konuklarını selamlamıştı. Kendisine sorulan tüm soruları yanıtlamış, büyük bir iştahla yemeğini yemiş ve yemekten sonra da Harmin'le birlikte bir firavuncinci ağacının gölgesine çekilmişti. Khaemwaset ilgiyle delikanlının yakışıklı yüzünü, parlak dümdüz siyah saçlarını, yüzüklü uzun parmaklarını izledikten sonra, güzel, çok güzel, diye geçirmişti içinden. Harmin gibi yakışıklı bir delikanlı Memphis'deki en güzel kızın bile ilgisini çekebilecek yetenekteyken belki de Hori gibi o da kızının gizli özelliklerini fark etti, diye düşündü. Bu ailenin geçmişini mutlaka araştırmalıym. Bakışlarını Tbubui'ya çevirdi. Ayağa kalktı. "Tbubui," dedi. "Tıpla ilgilendiğini duydum."

Genç kadın sıcaktan bunalmış bir halde baktı. "Evet, prens, ilgileniyorum. Harmin mi söyledi size?"

"İlaçlarımı görmek ister misin?"

Karşılık vermek yerine ayağa kalktı. Nubnofret onlara doğru baktı afna karısının yüzündeki anlamsız ve boş bakışı görünce buna aldır-roadığım anladı. Eve doğru yürümeye başladı.

Khaemwaset genç kadına, "Hizmetkârlarını sen mi tedavi eder-Sın?" diye sordu, serin koridordan içeri girip çalışma odasına doğru yöneldiklerinde.

- 167-

"Onları kendim tedavi etmeyi yeğlerim," diye karşılık verdi waset'in arkasından giden Tbubui. Khaemwaset onun ılık soluğa ensesinde duyuyordu. "Bu şekilde her gün yeni bir şeyler öğrenms olanağın elde ediyorum. Hatalarıma pek aldırıyorlar gibi davranıyorlar."

Öğleden sonranın bu geç saatinde dışarıya oranla oldukça serin olan çalışma odasından içeri girdiler. Genç kadın düzenli odayı süzdü Khaemwaset kitaplığın kapısını açarak kenara çekilip genç kadına yOl verdi, sonra da kapıyı arkalarından kapadı. Duraksamadan bitkilerle iksirleri içeren küçük sandığı açtı ve Tbubui'ya gösterdi.

Genç kadın ilaçları dikkatle inceledi, sonra da bedellerini, kullanım alanlarını sorgulamaya başladı. O baştan çıkarıcı, çekici kadın git-miş yerine Khaemwaset'i farklı bir şekilde etkilemeye başlayan bilgili ve zeki bir kadın gelmişti sanki.

Akılcı yanıtlar verebilmek için kendini zorladı, sesinin titremesini engellemeye çalıştıysa da Tbubui'nun kavanozları ve çanakları inceleyen yüzüklü parmaklarından gözlerini alamıyordu. Genç kadın çekmecelere doğru eğildiğinde simsiyah saçları yüzünü örtmüştü.

İlaçları Khaemwaset'e geri uzatırken parmakları birbirine değdi. Oda serin olmakla birlikte Khaemwaset birden ter içinde kalmıştı.

Sonunda tüm ilaçlarını yerlerine kaldırmış ve genç kadına dışarı çıkmaları için tam kapıyı açmak üzereyken onun, başını hafifçe yana yatırdığını, gözlerini kapadığını ve bir eliyle boynuna masaj yaptığını gördü. "Burası ne kadar da sessiz," diye mırıldandı Tbubui. "Benim evim kadar sessiz neredeyse. Bu oda insanın dış dünyayla tüm ilişkisini kesiyor."

Khaemwaset denetimini elinden kaçırmak üzereydi. Genç kadının ensesindeki elini hafifçe iterek onu kendine doğru çekti, sonra da dudaklarını dudaklarına yaklaştırdı. Bedeninde o ana dek hiç hissetmediği yoğun bir haz duydu. Hafifçe inledi, ilkel bir şekilde genç kadının dudaklarının yumuşaklığını hissetti ve

dudakları hafifçe aralandı. Soluğu artık Khaemwaset'in ağzının içindeydi. Tüm bedeni titreyerek ge-
- 168 -

kildi, soluklan hızlanmıştı. Genç kadın artık erkeğe karşı koyamıyordu ve adeta kendinden geçmişti.

"Bunu neden yaptınız, prens?" diye sordu oldukça alçak bir sesle.

Neden yapmayayım, diye haykırmak geldi içinden. Aşka susamış

bjr delikanlı gibi seni arzuluyorum, Tbubui. Sana tam olarak sahip ol-

alıyım, dilim acıyla düşünüyordum kurduğum bedeninin her bölgesini keş-

fetmeli, ellerim bedeninde dolaşmalı. Bedenim aklıma boyun eğmiyor

artık, bir kerecik, yalnızca bir kerecik... Özür dilemedi.

"Uzun zamandan beri seni arıyordum," dedi boğuk bir sesle. "Hizmetkârlarım sonunda seni aramaktan usandılar. Geceleri uyuyamaz oldum, yemeklerimin tadına varamadım. O öpücük tüm bunların bedeliydi işte."

"Ve bu bedel yetti mi, prens?" diye sordu gülümseyerek. "Yoksa yorgunluklarınızın bedelini tam olarak mı almak istiyorsunuz? Ama bu o kadar kolay olmayacak. Kesinlikle olmayacak. Ben doğuştan soylu bir kadıyım, fahişe değilim."

Birden şehvetine şiddet duygularının da karıştığını hissetti. Dudaklarını kanatncaya dek dişlemek, acıdan avazı çıktığı kadar bağırma-caya dek göğüslerini ısırma istedi. Bir an için genç kadından nefret etti. istek dolu sözcükleri dışarı vurmadı ve sert bir tavırla genç kadının odadan çıkması için kapıyı açtı.

Konuklar güneşin batışıyla birlikte gitmek için ayağa kalktıklarında Nubnofret akşam yemeğine kalmaları için ısrar etti. "Ne yazık ki, başka bir sözümüz var," dedi Sisenet. "Konukseverliğinize çok teşekkür ederiz. Mezardaki o duvarla ilgili senden haber bekliyorum," dedi başını çevirip Hori'ye bakarak. "Çok ilgimi çekti. Aslında tüm gün çok ilginçti. Ölümün karşısında bir canlı olarak durmak bana çok çekici geldi."

Bahçeden geçerek kıyı basamaklarına yaklaştılar. Filikaları Nil'in durgun sularında kendilerini bekliyordu.

Tbubui birden sendeledi. Bir çığlık atarak iskelede kaydı, tutunabilmek için kollarını iki yana açtı. Khaemwaset genç kadını tutmak için 'TlacJı, ama Hori ondan önce davranmıştı.

- 169 -

"iyi misin?" diye seslendi Khaemwaset hızlı adımlarla yaklaşırken Tbubui korkudan kireç gibi olmuş yüzüyle evet anlamında başını salladı Harmin kolunu genç kadının omzuna atarak filikaya binmesine yardım etti. Sisenet tek bir sözcük bile söylemeden arkalarından geliyordu. Sq nunda filika hareket etti. Khaemwaset ailesinin yanına döndü.

"Kötü bir şekilde düşmedi," dedi kaşlarını kaldırmış bakan karısına "Çamurun içine düştüğü göz önüne alınacak olursa tepkisi berice biraz abartılıydı," dedi Nubnofret ve Hori başını şaşkınlıkla salladı.

"Bence değil," dedi. "Kocası boğularak ölmüş ve o günden beri de sudan çok korkuyor. Koptos'taki bir tekne partisi sırasında saldan düşüp ölmüş. Çok içkiliymiş ve Nil'de de akıntı varmış. Cesedi dört gün sonra bulunmuş."

"Bunları nereden biliyorsun," diye sordu Khaemwaset şaşkınlıkla, "Ben sordum, o da anlattı," diye karşılık verdi Hori. Sheritra birden ürperdi. "Ne kadar da korkunç!" dedi. "Zavallı Tbubui!"

Khaemwaset yavaşça kızının elini tuttu. "Demek yarın Harmin'le kente gideceksin," dedi. Delikanlı yemekten sonra Khaemwaset'i bir kenara çekmiş ve izin istemişti. "Ama yanına Amek'le bir de koruma almalısın," dedi. "Ve akşam yemeği saatinde de evde olmalısın."

"Elbette olacağım," diye karşılık verdi sabırsızlıkla. "Bu konuyu fazla abartmayın, baba. Şimdi yemek için üstümü değiştireceğim." Bakmut'a seslenerek oradan uzaklaşıp eve girdi. Hori bahçenin kenarında duran Antefin yanına gitti. Khaemwaset'le Nubnofret bakiştılar. "Artık Sheritra'yı denetlemek zor olacak," dedi alçak sesle Khaemwaset. "O delikanlının ona ne söylediğini bilmiyorum ama Sheritra şimdiden çok değişti."

"Bunun ben de farkındayım," diye karşılık verdi Nubnofret. "Ama onun için çok korkuyorum. Bu delikanlı onda ne görmüş olabilir? Memphis'de çok yeniler. Sheritra onun burada karşılaştığı ilk genç k|Z Sosyal yaşamı canlanmaya başlar başlamaz Sheritra'dan kurtulmak

- 170-

vecektir. Sheritra böylesi bir reddedilmeyle başa çıkamayacak kadar duyarlı."

"Her zamanki gibi ona asla bir şans tanımıyorsun," diye karşılık erdi öfkeyle Khaemwaset, sanki karısı Tbubui'ya saldırmışçasına. »Harmin'in Sheritra'daki gizli özellikleri keşfetmesi ve bundan hoşlanması s°z konusu olamaz mı? Ve neden onun kısa bir süre sonra kızmızdan kurtulmak isteyeceğini düşünüyorsunuz? Bu olaya biraz iyimser bakamaz mısın?"

"Benim dışımda herkesin hatasını her zaman göz ardı edersin," dedi sert bir sesle Nubnofret ve arkasını dönerek hızlı adımlarla uzaklaştı.

Günün son yemeği için bir araya geldiklerinde Nubnofret'in öfkesi geçmiş gibiydi. Ama yine de somurtuyordu. Khaemwaset tüm geceyi onun gülümsemesini sağlamakla geçirdi ve sonunda da başardı. Son şaraplarını kıyı basamaklarında yan yana oturarak içtiler. Bir süre sonra da Nubnofret başını kocasının omzuna dayadı.

Khaemwaset bir süre karısının saçının kokusunu içine çekerek ve elini hafifçe okşayarak oturdu ama sonra içinden yükselen cinsel arzuyu fark etti. "Gel," diye fısıldadı ve karısını fundalıkların arasına götürerek onunla sevişti.

Karısının iri yumuşak göğüsleri, dolgun kalçaları ve şehvetle araladığı dudakları birden içindeki cinsel isteği azaltmaya başlamıştı. Nubnofret'te insana şehvet duyguları verecek herhangi bir şey yoktu ve Khaemwaset çalılarının üstüne kendini attığında Tbubui'yla sevişmeyi yeğlediğinin farkındaydı.

Sheritra, teknede duran Harmin'i gördüğünde gülümsememeye çalıştı. Bir an için savunma duyguları harekete geçti ve tüm kalbiyle odasında Bakmut'la sohbet etmiş olmayı ve bu korkunç riski almamış olmayı diledi içinden. Ama bunun hemen arkasından da kendisi için yepyeni olan mutluluk duygusunun çekiciliğine kapıldı. Harmin'e yakışırken elinden geldiğince dik yürümeye çalışıyordu. Hemen arkasının da Amek'le bir koruma onu izliyordu. Sheritra iskeleden geçerken Harmin eğilip onu selamladı ve Sheritra

ona iyi sabahlar diledi.

171 -

"Prenses, size de iyi sabahlar," diye karşılık verdi Harmin gülüm seyrek. Amek'le koruma teknenin iki yanında hazır ola geçtiler y Harmin, Sheritra'yı kamaraya götürdü.

Harmin'in aile teknesi Khaemwaset'inki gibi ne büyük ne de gö? alıcıydı, ama bu teknede de altın işlemeli siyah Horus Gözü vardı. Ka. maranın kapalı perdeleri de altın ve gümüş işlemeliydi. Sheritra, Harmin'in gösterdiği tabureye oturdu ve oturmak için yastıkları düzenle-yen Harmin'e baktı. Harmin daha sonra genç kıza soğuk su, sarımsak ve şarapla marine edilmiş soğuk sığır eti ikram etti.

Harmin, teknesi gibi basit giyinmişti o sabah. Üzerinde beyaz bir kilt, ayaklarında deri sandaletler vardı. Beline ise firuze taşlarla süslü bir kemer, kollarına da kalın gümüş bilezikler takmıştı. Boynunda ise Thoth simgesi küçük altın maymunlarla muska vardı.

"Nil'in sularının aynen kemerindeki taşlar gibi firuze renginde olduğuna tanık oldum bir keresinde," dedi Sheritra çekingenlikle. "Bu taşlar çok eski, değil mi? Bu taşlara şimdi de sıklıkla rastlanılıyor ama onlar bu kadar güzel değil. Hepsi mavi, babamın çok güzel diye değerlendirdiği o eski yeşilimsi mavi renginde değiller."

Harmin yer yastıklarından birine oturdu ve rastıklı gözleri parlayarak genç kıza baktı. "Haklısın. Ailem bu taşlara çok uzun yıllardan Lci sahip ve bunlar çok değerli. Ben de bunları en büyük oğluma vereceğim."

Sheritra yanaklarının kızardığını fark etti. "Ben de bugün yürüyüş yapacağımızı sanıyordum," dedi telaşlı bir şekilde konuyu değiştirerek. "Ama Nil'de tekneyle gezmek de çok güzel." Suyundan büyükçe bir yudum içti.

"Yürüyüş de yapacağız ve günün sonunda sen tekneye dönmek için belki de yalvaracaksın," diye şakalaştı onunla Harmin. "Ama ben seni Memphis'in tozlarından ve nehrin ısıcağından korumaya kara' verdim. Ayrıca eğer pazarlar çok kalabalıksa ya da sıkılırsak heme il tekneye geri dönebiliriz. Bak! Birinci Thothmes'in sarayının bulunduğu

- 172 -

naldan geçiyoruz. Büyükbaban Memphis'de kaldığında bu saraya defalarca gitmişsindir."

"Evet, gittim," diye söze başladı Sheritra, birden Ramses ve onun arayından, babasının politik antlaşmalarından ve bir prenses olarak yaşantısından söz etmeye başladığını fark etti. "Düşündüğün gibi harika bir yaşam değil," dedi içini çekerek. "Günlük işlerim ve eğitimim sıradan bir soylu kızının yaşamından çok daha farklı ve artık bu günleri neride bıraktığımı ve daha özgür olduğumu düşünebilirsin ama inan bana hiç de öyle değil. Belki eskiye oranla biraz daha özgürüm fakat şimdi de Ramses'in hanedanlığına uygun bir vârisle nişanlanma konusuyla karşı karşıyayım. Evlilik düşüncesine elbette karşı değilim ama gelecekteki kocam beni sevmeyecek olursa buna dayanamam. Beni sevebileceğine inanmıyorum. Beni nasıl sevebilir ki? Bir prensesten çok bir köylü kızına benziyorum."

Harmin bu sözlere karşı çıkarcasına elini kaldırdığında Sheritra birden fazla ileri gittiğini düşünerek elleriyle yüzünü kapadı.

"Ah, Harmin!" diye kısa bir çığlık attı. "Çok özür dilerim. Bunları sana neden anlattığımı bilmiyorum."

"Ben biliyorum," diye karşılık verdi sakın bir sesle. "Çünkü beni ilk gördüğün andan itibaren bana güvenebileceğini hissettin, Küçük Güneşim, öyle değil mi?"

"Babam bana böyle der."

"Benim de sana Küçük Güneşim, diye hitap etmemin bir sakıncası var mı?"

Hayır dercesine başını iki yana salladı.

"Güzel. Seni okul günlerimden beri tanıyormuşum gibi bir duygu var içimde. Senin yanında çok rahatım, sen de benim yanımda rahat-S|n. Senin dostunum Sheritra, bugün burada yanında olmaktan başka bir şey istemiyorum."

Sheritra ses çıkarmadan onu dinliyordu. O ana dek güvendiği tek erkek babasıydı, çünkü babası güvenini kazanmıştı. Yaşamında birden ortaya çıkıp sonra da aynı hızla yok olan erkekler ondan hiçbir

173-

şey kazanmamış, zekâsını fark edememişler ve onu bir kenara itip yQ, larına devam etmişlerdi. Harmin'e karşı yoğun duygular beslediğim ve kendisinin de artık değiştiğinin farkındaydı. Harmin'in dürüstlüğü saygı duyuyor, dış görünüşüne hiçbir şekilde önem vermeyişinden yalnızca Khaemwaset'in gördüğü özelliklerini görmesinden çok hoşta nıyordu.

Ama dost. Dostunum demekle acaba ne demek istemişti? Yalnız-ca görüşünü paylaşmakla mı ilgileniyordu? Ee, bundan başka bir ümit de beklememelisin, dedi kendi kendine üzüntüyle. Ama delikanlının bir sonraki sözcükleri kalbinin hızla çarpmasına neden olmuştu.

"Cildin bir inci gibi şeffaf," diye fısıldadı Harmin, genç kız başını çevirip baktığında delikanlının siyah gözleriyle karşılaştı. "Gözlerin hayat dolu, prenses, ka'nın gözlerin aracılığıyla parlamasına izin verdiğinde pırıl pırıl oluyor. Lütfen daha fazla içine kapanma."

Teslim oluyorum, diye geçirdi içinden panik içinde. Artık tüm kararlarım beni terk ediyor. Ama, ah, Harmin! Hathor aşkına, lütfen, bu incecik ipin üstünde dengeni yitirme! Tüm yaşamım boyunca sakladığım benliğim ortaya çıkıyor ve senin bu garip bakışların altında kendini son derece çaresiz hissediyor.

"Teşekkür ederim, Harmin," diye karşılık vererek delikanlıya gülümsedi. "Artık senin yanındayken kabuğuma çekilmeyeceğim. Mısır'ın geri kalanı umurumda bile değil." Harmin bu sözlerle güldü ve soğuk sığır etinden küçük parçacıklar keserek genç kıza beslemeye başladı.

Yabancıların yerleşim bölgesinin dışındaki güney doklarına demir attılar ve Peru-nefer'e kentin merkezine doğru yürümek yerine Harmin güneye döndü. Sheritra birden paniğe kapıldı. Böylesi bir deneyimi daha önce hiç yaşamamıştı. Amek'le askerin arkalarından gelmeleri onu rahatlatıyordu. Harmin ara sıra genç kızın koluna giriyor, ona yü-reklendirircesine bakarak gülümsüyor ve kendini kötü hissetmesine izin vermiyordu ve kısa bir süre sonra da Sheritra'nın tüm korkulan yok oldu.

- 174 -

Eşekler ve köylülerle dolu kalabalık sokaklarda ilerlerken Sheritra evresinden gelen farklı dilleri duymaya başladı. Sokaklarda her ulustan sanlar vardı, pazarlarda seyyar satıcılar harmaniler, takılar, her ulusa it tanrıların tahta ve taş minyatürleri ile birçok ev eşyası satıyorlardı.

Harmin'le birlikte seyyar satıcıların arasında gülerек, neşe içinde .^aşıyorlar, salt eğlence olsun, diye satıcılarla pazarlık yapıyorlardı. Sheritra birden tüm bu gürültü ve kalabalığın arkalarında kaldığını ve karşısında çamurdan yapılmış bir duvarla açık bir bahçe kapısını görünce donup kaldı.

"Bu da ne?" diye sordu merakla. Harmin gülümseyerek genç kızın yüzündeki tozları eliyle sildi.

"Filistinlilerin tanrıçası Astarte'nin ibadet yeri. İçeri girmek ister misin?"

Sheritra şaşkınlıkla baktı. "İzin verirler mi?"

Harmin gülümsedi. "Elbette. Bu bir tapınak değil ki, yalnızca bir ibadet yeri. Dua etmeden ibadet edenleri izleyebiliriz. Astarte'nin Pi-Ramses'de içinde birçok rahipleri olan yüce bir tapınağı olduğunu sanıyorum. Buradaki ibadet yerinin bulunduğu bu yer rahiplerle o kadar dolu değil ve oldukça basit bir yer." Harmin genç kıza bunları anlatırken bir yandan da onu bahçe kapısına doğru götürüyordu. Açık kapıdan içeri girdiler ve karşlarına çamurdan yapılmış fazla yüksek olmayan bir duvar çıktı. Bu duvar iç avluyla dış avluyu birbirinden ayırıyordu.

Her iki avluda da dua eden ya da ayin yapan birçok insan vardı ama Sheritra ibadet yerinin bulunduğu yere yaklaşırken avludan gelen sesler bir hayli uzakta kalmıştı. Tanrıça heykelinin önünde bir rahibe Parmaklarındaki zillerin eşliğinde ayinini sürdürüyordu. Rahibe çırılçıplaktı ve gözlerini kapamıştı. Sheritra rahibenin iri ve dolgun göğüslerine, adaleli bacaklarına merakla baktı. Harmin'in de rahibeye baktığını düşünerek delikanlıya bir bakış fırlattı ama onun dikkatle kendisine baktığını gördü. "Astarte insanlara cinsel zevki verir, o ayrıca tüm yalın Sevgilerin de tanrıçasıdır," dedi Harmin.

- 175 -

"Ama insanın bunu bir bakışta anlaması olanaksız," diye verdi Sheritra. "Bana Peru-nefer mahallesindeki fahişeleri de hatırlattı Bizim kendi Hathor'umuz da sevgi ve aşk tanrıçasıdır ama o daha ki. bar ve daha insancıldır."

"Haklısın," diye karşılık verdi Harmin. "Astarte'nin gerçekten de Mısır'da bir yeri yok. O daha barbar ve acımasız ırklara hizmet eder zaten bu yüzden onun bulunduğu yer yabancıların yaşadığı bölgede Onun Hathor'dan daha eski olduğunu sanıyorum."

"Büyükbabam yabancı tanrılara karşı hoşgörülüdür," dedi Sheritra kutsal topraklardan uzaklaşırlarken. "Çünkü büyükbabamın saçları kıızıdır ve bu renge bizim ailede de rastlamak olasıdır. Bizler tanrı Set'in ülkesinden geldiğimiz için de Ramses onu kendisinin baş koruması yapmıştır. O da elbette Mısırlı ama büyükbabam Filistinli tanrılara da ibadet eder ve düzenli olarak da yabancıların tapınaklarına gider. Bana sorarsan bu hiç de doğru bir davranış değildir."

"Bence de," diye karşılık verdi Harmin alçak sesle. "Senin ve babanın Mısır'ın zamanla yabancı tanrılar ve insanlar tarafından değerinin düşürüleceği görüşünüze katılıyorum. Kısa bir zaman sonra halk Set'i Baal, Hatho ve Astarte ile karıştırmaya başlayacak. Mısır da bir süre sonra çöküşünün çok yakında olduğunu fark edecektir."

Sheritra içgüdüsel bir şekilde Harmin'e yaklaşarak onu yanağı t dan öptü. Hemen arkasındaki Amek uyarırcasına hafifçe öksürdü. "Yaşamımın bu en güzel günü için teşekkür ederim," dedi Sheritra.

Harmin bu arada bir birahaneye girmiş ve elinde kapaklı bir sürahi ve dört bardakla yanlarına yaklaşmıştı. Sheritra bir duvarın altında gölgelik bir yer buldu. Amek ile koruma teşekkür edencesine eğilip selam verdiler ve ayakta durarak biralarını yudumladılar. Harmin, Sherit-ra'nın yanına gelerek oturdu ve uzun bir

süre konuşarak biralarını yudumladılar. Bira, babasının her gün içtiği biradan hem daha sert, hem de koyuydu ve genç kızın başı hafifçe dönmeye başlamıştı. Yine de çok mutluydu.

Bir süre sonra Harmin sürahiyle bardakları birahaneye geri götürdü, genç kızın ayağa kalkmasına yardım etti ve ağır adımlarla tekneye

- 176 -

İ jöndüler. Turuncu sarı ışınlarını ufka yayan güneş Sheritra'nın es-er teninde parlıyordu, iskeleden doğruca kamaraya giderek kendini er yastıklarının üstüne attı. Bacakları ağrımaya ve karnı acıkmaya başlamıştı. Harmin yanına geldi ve tekne kuzeye doğru yola koyuldu. Sheritra içini çekti. Kendimi çok güzel hissetmeye başladım, diye geçirdi içinden mutlulukla. Neşeli ve yaşam dolu. Kiltinin üstündeki tozları silkeleyen ve kir içindeki ayaklarına bakan Harmin'e döndü. "Harika bir gündü!" dedi.

Harmin gülümseyerek genç kıza baktı. "Bugün benim istediklerimi yaptık," dedi. "Yarın evde bazı işlerim var ama öbür gün nereye gideceğimize sen karar vermelisin."

Sheritra gözlerini iri iri açtı. "Benimle bir gün daha mı birlikte olmak istiyorsun?"

"Saçmalamayın, prenses," dedi karşı çıkarak. "Eğer seni bir kez daha görmek istemeseydim teklif etmezdim. Eski Sheritra geri mi geldi?"

"Hayır, Harmin," diye karşılık verdi alçak sesle. "Benimle görüşmek istemen hoşuma gitti. Peki," diyerek ellerini göğsünün altında kavuşturdu ve güneşin yaladığı sulara baktı. "Babamın gemisini alırsız, Amek ile Bakmut da bizimle gelir, kentin güneyine gider, yüzerek ve kurbağa avlayarak günü geçiririz. Sonra da kıyıda oturup yemeğimizi yer ve bataklıklarda ördek avlarız. Evet mi?"

Harmin bakışlarını yere indirdi. "Ne yazık ki, hayır," dedi üzüntüyle. "Ben yüzemem. Annem gibi ben de sudan korkarım. Tekneyle dolaşırım ama dünyadaki hiçbir kuvvet beni suya sokamaz." Başını kaldırdı ve Sheritra onun yüzündeki içten ifadeyi gördü. "Senin yüzmeni izlerim, kurbağa ve ördek de avlayabiliriz."

Sheritra uzanarak delikanlının saçlarını hafifçe okşadı. "Özür dilerim," diye fısıldadı. "O zaman başka bir şey düşünürüm, bir sürpriz ve seni görünceye dek bundan haberin olmayacak. Kabul mu?"

Başını evet anlamında salladı ve gülümsedi. "Sana bir itirafta bulunmak istiyorum, Sheritra," dedi. "Bunu kişisel olarak almayacağımı umuyorum."

- 177 -

Firavunların Öfkesi / F: 12

Sheritra delikanlının koyu renkli gözlerine baktı. Artık tüm utan gacığından arınmış gibiydi. "Söylemedikçe nasıl değerlendireceğe bilemezsin," diye karşılık verdi. Hemen sonra da sözcüklerindeki u linşsiz kışkırtmanın farkına vararak yüzü kızardı ama delikanlı ya t)ü sözcükleri duymazdan gelmiş ya da içerdği anlama dikkat etmemiş gibiydi. Yavaşça genç kızın elini elinin arasına aldı.

"Babana annemi muayene etmesi için yalvarmaya geldiğimde, sizjn evinizden dışarı çıkıp kapıda babanı beklerken şarkı söylediğini duy. dum."

Sheritra küçük bir çığlık atarak elini çekmeye çalıştı, ama başaramadı.

"Lütfen elini çekme," diye konuşmasını sürdürdü. "Yaşamımda hiç böylesine güzel bir ses duymamıştım. Aslında bir an önce kıyı basamaklarına inmem gerekiyordu ama yerimden kıpırdayamadım. Sesin tüm benliğimi eline geçirmişti, Sheritra. Bu şarkıyı söyleyen kişinin yüzünün de o denli güzel mi olduğunu düşünürken baban yanıma geldi."

"Sesimle yüzümün eşdeğerde olmadığını artık biliyorsun," dedi Sheritra öfkeli bir sesle. Delikanlının sözlerini yarıda kesmesine karşın yüzüne dikkatle bakıyor, yapay bir ifade bulmaya çalışıyordu. Ama yoktu. Harmin kaşlarını hafifçe çatmıştı.

"Neden kendine bu denli acımasız davranıyorsun?" diye sordu. "Ayrıca benim güzellik kavramımın ne olduğunu nereden biliyorsun? O şarkıyı söyleyen kadının ateşli ve yüce ruhlu biri olduğunu düşünmüştüm, aptal kız. Benim için güzellik budur işte ve sende ikisi de var, değil mi o sert görünmek isteyen kabuğunun altında?"

Merakla delikanlıya baktı. Ah evet, diye geçirdi içinden, evet. Ateşli ve yüce ruhlu biriyim ben, Harmin ama o kadar uzun zamandan beri kendimi aldatıyorum ki....

"Ailenin dışında hiç kimseye göstermek istemediğin kadar gururlusun, değil mi?" diye sordu Harmin gülümseyerek. "İnsanların seni anlamayacağından korkuyorsun. O şarkıyı bir daha söyler misin?"

"Benden çok şey istiyorsun."

- 178 -

"Senden ne istediğimi biliyorum," diye ısrar etti. "Yüreklilik göster-ni istiyorum. Şimdi söyleyecek misin bakalım?" Karşılık vermek yerine Sheritra yerinde doğrularak yüzünün kızarması için içinden dua etti. İlk notalarla birlikte sesi çekingenlikle ıkmıştı fakat hemen sonra özgüvenini yeniden kazandı ve o eski aşk şarkısı ortalığı çınlatmaya başladı. "Aşkına tereyağı ve bal gibi ihtiyacım var. Soyluların üstündeki en iyi takılar, en güzel harmaniler gibi sen bana aitsin..." Şarkının yalnızca kadına ait olan bölümü söylemiş erkeğe ait olan bölümü atlamıştı. Harmin yumuşak bir sesle konuşmaya başladığında Sheritra ona bakıyordu. "Seninle olan birlikteliğim yıllar boyu sürecek, yaşlandığımız zaman da yanında olacağım. Her gün yanında olacağım ve seni her zaman seveceğim..."

Her ikisi de sustu, daha sonra Harmin yerinden kalkarak, genç kızın yanına oturdu. Yüzünü ellerinin arasına aldı ve yavaşça dudaklarından öptü. Sheritra'nın ilk tepkisi panik oldu. Kendini ondan kurtarıp geri çekilmek istedi ama delikanlının dudaklarındaki toz ve bira tadı o kadar güzeldi ve dudaklarını artan bir aşkla dudaklarına öyle bastırıyordu ki sonunda direnmekten vazgeçti. Kollarını boynuna dolayarak onun öpücüklerine karşılık vermeye başladı. Birbirlerinden uzaklaştıklarında Sheritra delikanlının gözlerinin istekle parladığını gördü. "Küçük Güneşim," diye mırıldandı. "Öbür günü iple çekiyorum. Yıldız falım şansımın bu ay çok açık olacağını söylemişti ve öyle olduğu da anlaşılıyor. Yanımdasın!"

Sheritra, delikanlının bir kez daha kendisini öpmesinden korkarak çekingenlikle gülümsedi. Bir yandan da onun tüm gereksinimlerini yerine getirecek tek kişi olduğunu hissetmeye başlamıştı. Harmin yavaşça yerinden kalkarak taburesine oturdu ve genç kıza Koptos'taki yaşamına ilişkin öyküler anlatmaya başladı. Sheritra'yla birlikte kıyı basamaklarına geldiklerinde resmi bir şekilde eğilip arkadaşlığı için teşekkür etti, genç kıza Amek'e teslim ederek kamarasında gözden kayboldu. Kamaranın perdelerini sıkıca çekti. Sheritra akşam yemeği için yıkandı ve en kadınsı harmanisini üstüne geçirerek, gururlu bir şekilde yemek salonundan içeri girdi.

- 179 -

Sekizinci Bölüm

'Thoth kadar güçlüyüm, Atum kadar yüceyim Ayaklarımla yürütürüm,

Düşmanlarımı bulmak için ağızımla konuşurum, Bana bunu o verdi ve bunu benden geri almayacak.'

Hori o sabah alışılmışın dışında çok geç uyandı. Ra'nın doğusuyla birlikte uyanmayı ve mezar alanına gitmeden önce de Antef'le nehirde balık avlamayı tasarladığı için oda hizmetkârı şafağın sökməsinden bir saat önce efendisini uyandırmış ama hizmetkâr odadan çıkar çıkmaz Hori hemen arkasını dönerek derin bir uykuya dalmıştı.

Kahvaltısını yatağında yapmış, harpistini çağırarak ekmek, tereyağı ve taze meyveden oluşan kahvaltısını iştahsız bir şekilde yerken bir yandan da harpın nazlı nağmelerini dinlemişti. Banyo odasında taş küvetin içinde hizmetkârı kokulu sularla yıkarken kendini neredeyse yeniden doğmuş gibi hissetmeye başlamıştı. Neredeyse. Babası eğer o günlük yıldız falına bakmış olsaydı ve o günün kötü başlayacağını söyleseydi mantıklı önlemler alabilirdi. Bugün ok çalışmaları yapmayacağım, diye düşündü hizmetkârı kiltini giydirirken ve seçmesi için takılarını uzatırken. Kesici aletlerden bugün uzak dursam iyi olacak. Antef'le savaş arabasına da binmemeliyim. Bazı mektupları yazdırırım, mezardaki son çalışmaları denetlerim sonra da bütün öğleden sonrayı Sheritra'ya bahçede sohbet ederek geçiririm. Dalgın bir tavırla gümüş

- 180 -

öâüslüğü birkaç tane gümüş bileziğı işaret etti ve hizmetkâr da bece-{\w\\ elleriyle takıları efendisinin göğsüne ve kollarına taktı. Keşke dü-[]mde ne gördüğümü hatırlayabilseydim, diye geçirdi içinden. Böyle-ikle gördüğüm düş yorumlanabilir ve belki de günü kazasız belasız geçirebilirdim. Ah, son günlerde dualarımı ihmal ettim. Güne başlamadan önce Antef'le diz çöküp dua etseydik iyi olacaktı. Antef'i bulması için gönderdiği hizmetkâr Antefin bazı alışverişler için kente indiğini ve birkaç saatten önce dönmeyeceğini söyledi.

Hori hemen dua etme fikrinden vazgeçti. Yatağının kenarına oturarak Delta'daki arkadaşlarına, büyükannesine ve Pi-Ramses'deki büyük tapınakta tanrıya hizmet eden Ptah rahiplerine mektuplar yazdırdı. Daha sonra da mezarın duvarlarındaki resimleri kopya eden ressamların çalışmalarını düşündü ama mezarı düşünmesi tedirgin olmasına neden olmuştu. Bugün benim neyim var, diye geçirdi içinden belki de yüzüncü kez. Babamı bulup ona Sisenet'in teorisine ilişkin neler düşündüğünü, duvarın yıkılmasını isteyip istemediğini sormalıyım. Ama Khaemwaset bir hastasını muayene ediyordu ve Ib ona muayenenin uzun süreceğini ve beklememesini söyledi. Delikanlının genellikle sakın yapısında o gün nedense fırtınalar kopuyordu. Bir sandalla küreklerin hazırlanmasını emretti. Yanına bir koruma almayı reddederek kıyı basamaklarını indi ve sandala binerek nehir boyunca kürek çekmeye başladı.

Hava çok sıcaktı. Yaz artık gelmişti ve Hori içinden küfrederek ter içinde küreklere sarıldı. Tüm bedeni ter içinde kalmıştı. Nehir yavaş yavaş kuruyordu. Hori'nin gidiş yönüne doğru akıyordu ama Hori yine de vargücüyle küreklere sarılmış çekiyordu.

Yüzünü silmek ve yüzüne düşen saçlarını toplamak için durduğunda birden kuzey varoşlarını geçmiş olduğunu fark etti. Şimdi ne olacak, dedi kendi kendine. Geri mi döneyim? Ama omuzları ve bacakları ağrmasına karşın yine de biraz daha kürek çekmeye karar verdi. Babam yanıma bir asker ya da hiç olmazsa Antef'i almadan nehre açılmamdan hoşlanmayacak. Doğrusu aptalık ettim. Sandalın bir ke-

- 181 -

narına kraliyet bayrakları assaydım bari, böylelikle nehirdeki fellahı bana bağırılmazlar ve küfretmezlerdi.

Doğuya doğru gidersem nehri trafiği de azalır.

Ağır ağır kürekleri çekerek doğuya yöneldi ve tam eve dönün bahçede bir bardak soğuk bira içmeyi planlarken kendi sandalından biraz daha büyük bir filikadan Tsububi'nin indiğini gördü. Anında karamsarlığı yerini neşeye bıraktı. Hızla küreklerine sarılarak sandalını ki-yiya doğru çekmeye başladı. "Tsububi! Benim! Hori, Khaemwaset'in oğlu! Orada mı oturuyorsun?"

Hori'nin sesini duyan Tsubui sanki bir şekilde arkasından sesle-nilmeye alışıkmişçasına sakin bir tavırla durup başını çevirdi. Hori'nin sandalı küçük ve dar kıyı basamaklarına yaklaşmıştı. Hori kıyıya atladı Genç kadının üstünde modası geçmiş bir göğsünü açıkta bırakan ve omuzdan bağlanan bir harmani vardı. Hori biraz daha dikkatle bakınca açıkta olan göğsünün beyaz ince bir kumaşla kapalı olduğunu fark etti. Genç kadın yalınayaktı. Ayak bileklerinde altın halhallar vardı. Gülümseyerek delikanlıya baktı. "Hori!" dedi şaşkınlıkla. "Bu sıcakta neden kürek çekiyorsun? Eve gel de bir hizmetkârım seni yıkasın. Ter içindesin!"

Hori kendini birden aptal gibi hissederek sırtıttı. "Teşekkür ederim," diye karşılık verdi. "Ama sandalımı çevirip kolayca eve geri dönebilirim. Kol adalelerimi güçlendirmek için kürek çekerim, bacaklarımı güçlendirmek için de savaş arabası kullanırım."

Genç kadın Hori'nin ter içindeki adaleli bedenine baktı. "Bu çalışmalarının karşılığını aldığın anlaşılıyor," dedi. "Hadi gel de bana bir iki saat eşlik et. Kardeşim evde yok ve Harmin de Sheritra'yla birlikte kente gitti."

Evet, nasıl da unuttum, diye geçirdi içinden Hori. Onunla yalnız kalacağım. Babamın bunu onaylayacağını sanmıyorum ama yıkanma ve soğuk bir şeyler içmek hiç de yabana atılır bir öneri değil. Ayrıca Tsubui çok neşeli bir kadın. Kabul ettiğini belirtircesine eğildi ve birlikte kıyı basamaklarını çıkıp Khaemwaset'i çok etkileyen beyaz badanalı

- 182 -

doğru hurma ağaçlarının gölgesi altında ilerlediler. Hori utancını

. ier7ieye çalışırcasına genç kadınla sohbet ederken bir yandan da

nibi kokuyorum, diye geçiriyordu aklından. Oysa o tertemiz bir

harman' içinde ve çok güzel kokuyor. Bu koku mür olmalı ama başka

bir şey de karıştırmış...

"Evime hoş geldin," dedi genç kadın, Hori içeri girerken hafifçe eğilip onu selamlarken. Evin içindeki serinlik Hori'yi anında neşelen-

dirmişti.

Bir hizmetkâr ses çıkarmadan yanlarına yaklaştı ve eğilip onları selamladı. "Harmin'in oda hizmetkârı," diye açıkladı Tsubui. "Seni onun odasına götürecek ve yıkanırken sana temiz bir kilt bulacak. Hazır olduğunda da seni bahçeye getirecek." Hori'nin teşekkür etmesini beklemeden yanından uzaklaştı. Hori hizmetkârla birlikte Harmin'in odasına giderken merakla çevresine bakıyordu.

Hori babası kadar sessizlik ve huzur meraklısı biri değildi, onun gibi de salt dekorasyonla ilgilenirdi ama bu evde insanın neredeyse yüzüne bir tokat gibi çarpan bir terk edilmişlik, bir yalnızlık duygusu vardı.

Farkına varmadan içini çekti, sedir ağacından yapılmış kapıdan içeri girdi. Odanın içinde sedir ağacından yapılmış bir yatak, üzerinde mermer taşından oluşmuş bir lamba olan küçük bir masa, mücevher kutusu, tahta bir şarap kadehiyle duvarda asılı bulunan gümüş saplı bir devedkuşu yelpaze vardı. Boş bir mangal bir köşede duruyordu. Duvara dayalı üç tane de sandık vardı. Tütsülüğün hemen yanında ise kapalı küçük bir ibadet yeri vardı.

Odada aslında birçok eşya vardı fakat Hori bu eşyaları pek fark edememiş ve odanın içindeki sessizlik ilgisini çekmişti. Hizmetkâr yavaşça sandıklardan birini açtı ve içinden temiz bir kiltle deri sandaletleri çıkardı. Hori'nin takılarını çıkardıktan sonra geri çekildi. Hori hizmetkâra bakarak başını salladı ve onu izledi. Adamın sessizliğinden hoşlanan Hori, herhalde banyo odasına gidiyoruz, diye geçirdi içinden.

Bir süre sonra yıkanmış, temiz elbiselerini üstüne giymiş bir halde odadan çıktı ve Tsubui'nun kendisini beklediği bahçeye doğru gitti.

- 183 -

Genç kadın harmanisine sarılmış sandalyede oturuyordu. Hori düşünce rıklığına kapılmıştı. Genç kadının hâlâ bir göğsünü açık bırakan giysiyi kendine beklediğini ummuştu. Tsubui'nun üstündeki giysi, boyundan beyaz bir kurdelayla bağlıydı ve yere kadar uzundu. Beyaz saçlarının siyahlığı ve yüzünün esmerliğiyle hoş bir tezat oluşturuyordu.

Bahçede küçük bir havuz, çiçek tarhları ve hurma ağaçları vardı Tsubui bu ağaçlardan birinin altında gölgede oturuyordu. Hori bağra-cak olsa sesinin ağaçlarda yankılanabileceğini düşündü, Tsubui elini salladı.

"Şimdi daha iyi," dedi Tsubui. "Harmin'le bedenleriniz aynı. Onun kilti sana çok yakışmış. Seninki yıkanırken umarım bunun içinde rahat edersin." Yanındaki boş sandalyeyi gösterdi. "Yanıma otur ya da istersen yerdeki yastıkların üstüne oturabilirsin." Genç kadının davranışlarında kendisini yönlendirmek isteyen bir tavır vardı ve Hori, ben senin oğlun değilim, diye geçirdi içinden. Çocuk da değilim. Bana çocuk-muşum gibi davranma! Tsubui ortalarında bulunan küçük masaya doğru uzandı. "Şarap mı, bira mı?" diye sordu. Genç kadın öne doğru uzanınca yırtmacından ortaya çıkan esmer bacağına bir göz attı. Tsubui'nun avuçlarına parlak turuncu kına sürülmüştü. Hori de tüm diğer soylular gibi avuçlarını ve ayaklarının tabanlarını ya kırmızıya ya da turuncuya boyatırdı ama kına bu kadında çok daha çekici duruyordu.

"Bira, teşekkür ederim, Tsubui," dedi. "Çok susamışım!"

Genç kadın kadehi doldurarak uzattı, sonra da bacaklarını hafifçe kenara çekerek arkasına yaslandı. Davranışları bir genç kız gibiydi. Kaç yaşındasın, diye geçirdi içinden Hori, birasını bir dikişte bitirmiş yeniden doldurulması için kadehini uzatırken. Bazen küçük bir çocuk gibi davranıyorsun bazen de inanılmaz çekici bir kadın oluyorsun.

"Harika bir ailen var, prens," dedi Tsubui. "Ailenin bizi kendi evinde ağırlaması bize büyük bir şeref verdi."

"Babam prensten çok bir tarihçi ve doktordur," dedi Hori. "Ve hem sen hem de kardeşinde benzeri ilgi alanlarını keşfettiği için çok mem-

nun."

- 184 -

»Sen de bu konularla ilgileniyor musun?" diye sordu genç kadın, tarihsel projeleriyle ilgilendiğini biliyorum ama babanın tıp .erslerinde ona yardımcı oluyor musun?"

"Hayır. Tıp beni fazla ilgilendirmiyor," dedi Hori. Genç kadının bakışlarıyla karşılaşınca nedense birden utandığını fark etti. Bakışlarını aenç kadının kalçalarına, dizkapaklarına indirdi. "Babamla birlikte tüm Mısır'ı dolaştık ve onun restorasyon çalışmalarına katılmak çok hoşuma gidiyor. Her mezar açılışında sanki böylesi bir şeye ilk kez tanık oluyormuşum gibi çok heyecanlanıyorum. Bu nedenle onun gibi büyük bir tutkuyla değerlendirmiyorum bu işi. Babam genellikle Fira-vun'a olan görevlerinden önde tutar bu çalışmalarını." Bunları söyler söylemez de kendini babasına ihanet ediyormuş gibi hissetti ve kendi sözcüklerine karşı çıkmak istemesine bir elini kaldırdı. "Bunu demek istememiştin," diye düzeltti konuşmasını hiç zaman yitirmeden. "Firavun emreder ve babam da onun emirlerine boyun eğer, elbette. Boyun eğmekle birlikte bu emirleri bazen istemeyerek yerine getirir demek istemiştin aslında. Özellikle eğer eski bir kitabenin çevirisinin hemen ortasında ya da bir mezarı açmak üzereyse." Sussan iyi olacak, dedi kendi kendine. Kazdığın çukuru her sözcükle daha da derin-leştiriyorsun. Ne var ki, Tsubui ona gülümsüyordu. Alt dudağında yere düşmek üzere olan bir şarap damlacığı vardı. Hori kadehini kaldırdığında Tsubui bu damlacığı fark ederek yavaşça diliyle yaladı. Gözlerini Hori'den ayırmamıştı.

"Son açtığı mezarla da mı bu kadar yakından ilgileniyor?" diye sordu delikanlıyı yüreklendirmek istemesine. "Bu mezarda da çok çalışıyor mu?"

Hori ellerini iki yana açtı. "Başlangıçta çok heyecanlıydı," dedi. "Ama daha sonra mezar alanına gelmemek için sürekli bahaneler uydurmaya başladı. Duvardaki resimleri kopya eden sanatçıların çalışmalarına bile bakmak istemedi. Bazen oraya ilişkin içinde gizli bir korku mu var, diye doğrusu merak ediyorum. Tüm işleri ben yapıyorum." ü buruşturdu. "Kardeşinle benim dikkatimizi çeken o duvarı

- 185 -

doğrusu çok merak ediyorum," diye sürdürdü sözlerini. "Babam ırı yıkmak istemeyecek diye bu konuyu açmak istemiyorum."

"Bana kalırsa sorsan iyi olur," dedi Tsubui, Hori'nin kaşlarının kalktığını görünce de hemen konuyu savarcasına elini salladı. "Hayır hayır, prens. Babana karşı çıkmalısın demek istemiyorum. Ama bence bu proje babanın düşündüğünden daha fazla zamanını alacak ve cjj. ğer işlerini bir kenara bırakmak zorunda kalacak, işte bu yüzden de babanın daha sık o mezara gitmesini cazip bir hale getirmelisin. Birde bu şekilde düşün. Eğer sen gidip arkasında gizli bir oda olduğuna y(j. rekten inandığın o duvarı yıkarsan, babanı karar vermekten kurtarır ve işin önemli bir bölümünü halletmiş olursun." Yavaşça yerinde kıpırdadı ve bacaklarını çimlerin üstüne uzattı. Hori büyülenmiş bir halde genç kadının biçimli bacaklarına bakıyordu. "Senin de dediğin gibi," diye sürdürdü konuşmasını Tsubui yavaşça. "Bu kez her şeyi sen üstleniyorsun ama tüm kararları da baban veriyor. Oğlunun alacağı bir karardan gurur duyabilir baban."

"Benim kararlarıma güvenir," diye karşılık verdi Hori düşünceli bir tavırla ve bakışlarını genç kadının bedeninden uzaklaştırmaya çalışarak. "Söylediklerini düşüneneğim, Tsubui. O duvarı yıkmak için onun karar vermesini beklemek gerçekten de sıkıcı olabilir."

"O zaman bunu ona sormadan yap. Eğer kızarsa ona benim, Tsubui'nun, babalarına boyun eğmek zorunda olan çocuklara, babalarının yaşam hakkı vermesi gerektiğini söylediğimi söyler ve öfkelenmesi gereken kişinin ben olduğumu vurgularsın." Neşeli bir şekilde konuşmuştu, sonra da bir kahkaha attı. Öğleden sonranın bu sıcağında zekâya ve olağanüstü güzelliğe sahip bir kadının yanında oturmak Hori'yi o güne dek hiç tanık olmadığı bir şekilde etkilemişti.

Büyükbabasının sarayındaki boyalı güzellerin yanında ne denli sıkıldığını hatırladı. Eğer o kadınlardan birinde böylesi bir zekânın bir kırıntısı ya da espri yeteneği olmuş olsaydı hemen âşık olabilirdi. Oysa burada zekâ, iyi yetiştirilmişlik, güzellik ve bencilliğin bir karşımı söz konusuydu.

-186-

Aralarında oluşan sessizlik tedirgin edici değildi. Ttubui rahatlamasını arkaya atarak gözlerini kapamıştı ve Hori de birasının son udumunu büyük bir mutluluk içinde içiyordu.

Sonunda Ttubui konuştu. "Sen gördüğüm en yakışıklı erkeksin. çeninle tanışmadan önce Mısır'ın en yakışıklı erkeği olduğunu duymuştum, Hori ve bu genel kaniya yakından tanık olduğum için de çok

inutluyum."

"Hakkımda konuşulanları ben de duydum," diye karşılık verdi Ho-ri "Ama bu konunun üstünde nedense fazla durmam. Yakışıklı biri, diye tanınmak bence son derece aptalca. Hiçbir kadın ya da erkek dış-nörünüşüyle değerlendirilmemeli. O soylu burnun ya da bir çift parlak gözün arkasında nasıl bir bilgi gizlidir? Bence hiçbir bilgi yoktur. Salt aptallık vardır."

"Ama yine de böylesine çekici bir görünüm insanın istediklerini ele geçirmesine yardımcı olabilir," dedi yavaşça Ttubui. "Ve bu güzelliğin ya da yakışıklılığın insanı kendi çıkarı için kullanılmasının kötü sonuçlar vermesi de şart değildir. Sen tabii ki, damarlarında mavi kan akan sen, yakışıklılığını hiçbir zaman kullanmak zorunda kalmazsın. Senin için bu korkunç bir davranış olurdu. Zaten her şeye sahipsın, daha fazla ne isteyebilirsin ki?"

Senin bana saygı duymanın dışında, diye geçirdi içinden Hori, bana tepki göstermenin dışında. Seni etkilemekten başka bir şey istemiyorum.

Genç kadın yavaşça Hori'ye baktı. "Daha nişanlanmadın mı, Hori? Yaşamını birlikte geçirmeyi tasarladığın bir kadın yok mu? Mısır prensi olarak mutlaka evlenmelisin."

Hori içini çekti. "Babam gibi konuşuyorsun," dedi. "Khaemwaset de bekâr olduğum için endişelenip duruyor. Bazen bana soylu bir aileden gelen bir kız bulacağını ve eğer elimi çabuk tutmazsam beni bu kızla zorla evlendireceğini söylüyor. Ama bu tür şeyleri henüz düşünmediğimi itiraf etmeliyim," dedi masaya doğru uzanarak. "Bir evlilik antlaşması imzaladığımda bunu tüm kalbimle sevdiğim bir kadınla VaPmak isterim. Annemle babamınki gibi bir evlilik istiyorum."

- 187-

Ah," dedi Ttubui. "Annenle babamınki gibi bir evlilik istiyorsun. pp ki sence onların evliliği nasıl, benim genç idealistim?"

Ttubui benimle alay mı ediyor, diye geçirdi içinden. Karşısında^ kısık gözlere, ince buruna ve gülümseyen dudakların duyarlı çizgisine baktı. "Birbirlerine saygı duyuyorlar. Aralarında asla bozulmayacak bir sevgi ve saygı var."

Genç kadının gülümsemesi birden yok oldu ve Hori'ye baktı "Ben senin gibi düşünmüyorum," dedi fısıltıyla. "Annen herkesin kendi-sine saygı duymasını istiyor, baban da hâlâ küçük bir çocuk."

"Çok acımasızsın, Ttubui," dedi buz gibi bir sesle ve ilk kez birbirlerine düşman gibi baktılar. Sonunda Ttubui başını evet dercesine salladı.

"Evet, prens, ben acımasızın biriyim. Ama gerçeği söylediğim için de özür dilemeyeceğim."

"Hangi gerçek?" diye sordu öfkeyle. "Bizi çok kısa bir zamandan beri tanıyorsun. Ama gereğinden fazla yorum yapıyorsun!"

Genç kadın dudağını büzdü. "Davranışlara bakarak yorum yapıyorum. Eğer seni öfkелendirdiysem özür dilerim ama prens, annenle babanı savunman gerçekten çok hoşuma gitti."

"Bunu duyduğuma sevindim," diye karşılık verdi, genç kadının az önceki sözlerini kafasında tartarak ve onun dürüstlüğüne hayran kalarak. Birden aralarında bir tür bir ilişkinin başlamış olduğunu düşündü. Bu karşılıklı atışmaları bunun somut bir kanıtı niteliğindeydi.

Tbubui ayağa kalktı, harmanisini düzeltti ve yeniden oturdu. Bu zarif davranış o kadar doğaldı ki, Hori heyecanlanmamıştı, tersine genç kadının elini okşamak, saçlarına dokunmak ve kulaklarındaki gümüş küpelerle oynamak istedi bir an için.

"Seni tekrar görmek isterim," dedi. "Çok güzel ve büyüleyici bir kadınsın Tbubui, arkadaşlığından çok hoşlandım."

"Ben de seninkinden," diye karşılık verdi. "Canın ne zaman isterse gel, Hori. Seninle sohbet etmek güzeldi, erkeksi zevklerin ne olduğu konusunda gözlerimi açtın. Aslında bana büyük bir iyilik ettin."

- 188 -

ri neşe içinde derin bir soluk aldı ve solundaki ağaçların arandan gelen bir hareket yanıt vermekten kurtardı onu. Güneşin ufukta trnasıyla birlikte hurma ağaçlarının gölgeleri de uzamıştı. Harmin haçların arasından yanlarına yaklaşıyordu. Önce eve sonra da bahçeye çevirdiği yüzü solgundu ama annesinin yanında oturanın Kha-ernwaset'in oğlu olduğunu görünce gülümsedi. Yanlarına yaklaşıp annesini yanağından öptü ve eğilip Hori'yi selamladı.

"Selam, Harmin," dedi Hori kibar bir tavırla. "Kız kardeşim iyi bir gün geçirdi mi?"

"İyi bir gün geçirmesi için elimden geleni yaptım," diye karşılık verdi delikanlı.

"O zaman hepimiz de iyi bir gün geçirdik demektir," dedi Tbubui. »Ben filikadan inerken prens de bizim kıyı basamaklarının önünden geçiyordu ve öğleden sonramı neşelendirmesi için onu buraya davet ettim. Ama artık yemek hazırlıklarını düşünmenin vakti geldi sanırım."

"Yemekten önce dinlenmeliyim," dedi Harmin. "Güzel bir gün geçirmeme karşın dinlenme saatini kaçırdım. Diğer şeyler ne denli güzel olursa olsun dinlenmeden yapamadığımı da itiraf etmeliyim." Gülümseyerek uzaklaştı ve eve doğru gitti. Hori, Harmin'in bu sözlerinin içindeki yangını yansıttığı izlenimine kapıldı. Sheritra'nın günü nasıl geçirdiğini merak etti, kendisi kadar yakışıklı olan delikanlının arkasından bakarken birden ondan fazla hoşlanmadığına karar verdi. Bu düşüncesi onu tedirgin etmişti.

Ayağa kalkıp gerindi. "Gitmeliyim," dedi gülümsemeye çalışarak. "Burada gerçekten de çok hoş zaman geçirdim, Tbubui, ama eğer giysim hazırsa artık eve dönmek istiyorum." Tbubi' sandalyesinden kalktı ve birlikte Harmin'in arkasından eve doğru gittiler.

Evin içinde derin bir sessizlik hüküm sürüyordu, lambalar henüz yakılmamıştı. Hori koridorun girişinde durmuş çevresine, Amun ile Thoth'un heykelciklerine baktı. İçinden Tbubui'ya sarılmak geliyordu anfia bu

isteğinin yanı sıra da içinde yoğun bir yalnızlık duyuyordu. Elindeki lambayla yanına yaklaşan hizmetkârı görünce birden korkuy-la yerinden sıçradı, sonra da kendi kendine güldü.

- 189-

Tbubui elindeki kiltie yanına yaklaştı, Hori ona teşekkür etti ve n lün derinliklerinde üstünü değiştirdi. Harmin'in yatak odasından sa bir ışık dışarı sızıyordu ve evin bir yerinde biri uduyla duygusal bir şev ler çalıyordu. Hori birden ürperdi.

Koşar adımlarla Tbubui'nun yanına yaklaştı, hâlâ eve dönmeyen Sisenet'e selam gönderdi ve hurma ağaçlarının arasından hızlı adım. larla yürüyerek nehre yaklaştı. Ra'nın hâlâ tüm ışınlarını çevreye sardı. ğını görünce sevindi. Ra, Saqqara Vadisi'ndeki piramitleri kırmızı ve turuncu renklere boğmuştu. Hori sandalına atladı, kürekleri hızla eve doğru çekmeye başladı.

Eve geldiğinde hava iyice kararmıştı ve kıyı basamaklarını aydın-latan meşaleler henüz yakılmamıştı. Küfrederek basamakları çıktı ama eve yaklaştığında her zamanki eski neşesine yeniden kavuşmuştu. Hizmetkârlarının avlusunun arka tarafındaki mutfaklardan gelen ağız sulandıran kızarmış sığır, soğan ve sarımsak çorbasının kokusunu büyük bir iştahla içine çekti. Bir hizmetkâr iki meşaleyle yanına yaklaştı. Prensi görünce durup eğilerek selam verdi. "İyi akşamlar, prens," diye mırıldanıp uzaklaştı. Hori de bir şeyler mırıldanarak karşılık verirken bir yandan da Tbubui'nun evinde hissettiği tedirginliği üstünden atmaya çalışıyordu.

Hori evden içeri girerek doğruca Sheritra'nın dairesine gitti. Kapıdaki nöbetçi duraksamadan girmesine izin verdi ve Hori lambaların aydınlatığı büyük odaya girdi. Sheritra çok ender olarak oturduğu makyaj masasının başındaydı. Üstünde beyaz ve sim işlemeli uzun bir harmani vardı. Sandaletlerinin altın bağcıkları bilekten bağlanmıştı, kollarında yılan şeklinde altın bilezikler vardı ve peruğunun bukleleri beline dek iniyordu. Hori kız kardeşinin yanına yaklaşırken Sheritra yerinde hafifçe doğruldu. Başını çevirerek kardeşine gülümsedi. Hori kardeşinin yüzünün en son moda olan sarıya boyandığını görünce şaşkınlığını gizlemeyi başardı. Gözkapaklarına altın tozu sürülmüştü ve gözlerinin etrafına koyu siyah rastıklar çekilmişti. Dudakları ise W' mızı kmalıydı. "Harika görünüyorsun," dedi Hori. "Bu akşam konukları-

-190-

z mı uzandı.

var?" Kollarını başının altına koyarak kız kardeşinin yatağına

ri! Çarşaf larım! Kir içindesin!" Hori onu duymazdan geldi. "Eee? Konuklarımız mı var?" Dudaklarını büzdü. "Hayır. Bu akşam dış görünüşüme biraz özen flöstermek istedim, hepsi bu. Bir sakıncası mı var?"

"Hayır," dedi Hori şaşkınlıkla. "Çok beğendim. Ama neden, Sheritra?" Babası bile ona böylesi bir soru sormakta zorlanırdı ama Hori kardeşinin her zaman kendisine açık olduğunu bilirdi. Hori onun ağabeyi, dostu ve her şeye karşı korumasıydı.

Sheritra masanın üstünde duran bakır aynayı alarak kendini inceledi. "Gözlerime rastık çekilmesi iyi oldu, değil mi Hori? Gözlerim ortaya çıktı. Ya dudaklarım? Kınayla daha belirgin olmadılar mı?"

"Sheritra...."

Hızla aynayı masaya fırlattı ve kardeşine döndü. "Çünkü yabancıların mahallesinde bugün Harmin'le çok iyi vakit geçirdim. Kendimi güzel hissetmeme neden oldu, Hori. Hiç kimse benim bu şekilde hissetmeme

neden olmamıştı. Bu gece duygularım gibi görünmek, duygularımı dışa vurmak istedim."

Genç kııda yeni bir özgüven oluşmuştu. Artık eskisi gibi saldırgan bir şekilde kendini savunmuyor tersine kendini gerçek bir kadın gibi algılıyor ve herkesin bu şekilde algılamasını istiyordu.

"Harmin senin kendini tanrıça Hathor gibi hissetmene neden olmuş," dedi yavaşça. "Peki, sen onun kendini nasıl hissetmesine neden oldun, Sheritra?" .

Genç kızın yüzündeki sarı makyaja karşın yüzünün kızarması belli olmuştu. "Nereden bileyim?" diye sordu öfkeyle. "Bunu ona sormalısın!"

"Ama bazı şeyler hissetmiş olmalısın!"

Karşılık vermek yerine, yerinden kalkarak yatağa kardeşinin yanına oturdu. "Doğrusunu söylemem gerekirse, benden çok hoşlandığını düşünüyorum," dedi. "Ah Hori! Beni öptü. Onun hakkında ne düşünüyorsun?"

- 191 -

"Harmin'in hakkında mı?" diye sordu zaman kazanmak istercesj ne.

"Başka kim olabilir ki?" diye bağırdı Sheritra. "Hadi, Hori, söyle!"

Ondan hoşlanmıyorum, diye geçirdi içinden Hori. Ve senin jçjn de endişeleniyorum. Annesine karşı hissettiğim o ani şehvet duygy. sundan ötürü bu değerdendirmemin suçluluk duygusuyla karıştığını^ kabul etmeliyim. Harmin bu duygularımı bilseydi acaba benim hakkımda ne düşünürdü? Hori yatakta tedirginlikle kııldıadı. "Eee?" c%/e ısrar etti Sheritra.

"Eğer senin güvenini ve kalbini kazanmışsa bence o harika biri ol. malı," diye karşılık verdi elinden geldiğince içtenlikle. "Ama dikkatli ol, Onu henüz tanımıyorsun."

"Bana iltifat ettiğinde benden bakışlarını kaçırmadığını biliyorum ama," dedi Sheritra. "Ya da düşüncelerimden veya korkularımdan söz ettiğimde. Onun yanında kendimi güvende hissediyorum, Hori, ayrıca çok da huzurluyum. Olduğum gibi davranıyorum ve o da beni anlıyor."

Ah Amun, diye geçirdi içinden. Durum tahmin ettiğimden de kötü. "Senin adına çok sevindim, Sheritra," dedi yavaşça. "Lütfen her şeyi benimle paylaşmayı sürdür. Seni çok seviyorum."

Yavaşça kardeşini öptü. Hori parfüm kokusunu duydu. "Zaten her şeyi seninle paylaşıyorum," diye karşılık verdi. "Sevgili Hori! Harmin'in annesi hakkında ne düşünüyorsun? Babam ondan çok etkilenmiş gibi."

Hori doğruldu ve bacaklarını göğsüne doğru çekti. Bacakları kürek çekmekten ağrıyordu ve farkında olmadan bacaklarına masaj yapmaya başladı. "Babam onu ilk gördüğünde senin de onun yanında olduğunu unutmuşum," dedi. "Çok güzel bir kadın..."

Sheritra dikkatle kardeşine baktı. "Demek senin de ilgini çekti?" dedi. "Bana utangaç bir aptal gibi değil de sanki akranymışım git" davranması çok hoşuma gidiyor. Ama ben senin yerinde ya da babamın..." Duraksadı.

- 192 -

"Ne?"

"Bir erkekte tutku yaratabilecek ender kadınlardan biri ama onda başka bir şey daha var, pek hoş olmayan bir tür gizem. Eğer senin ya Ha babamın yerinde olsaydım sürekli tetikte olurum." Bunları çok cid-jj bir ifadeyle söylemişti Hori, ona baktı. Babamın bu konuda ne durumda olduğunu bilmiyorum fakat benim için artık çok geç. Onunla birlikte olmak, onu izlemek istiyorum. Hori ayağa kalktı.

"Yemekten önce yıkanıp üstümü değiştirsem iyi olacak," dedi. "Bu akşamki görünüşüne ilişkin hiçbir yorumu tepki gösterme, Sheritra. Sanki her zaman bu şekilde giyiniyormuşsun gibi davran. Annemin yaklaşımı suçlayıcı olabilir. Babam sendeki bu farklılığı görecektir ama ağzını açıp bir şey söylemeyecektir. Tabii duygularını her ikisine de açıklamak istiyorsan o zaman başka. Ama bir süre beklemeni öneririm. Yemekte görüşürüz." Dışarı çıkarak kendi dairesine doğru gitti. Hem kolları çok ağrıdığından hem de kendini bir hayli yorgun hissettiğinden birden kendini kötü hissettiğini fark etti.

O gece yatağında yatarken tüm bedeni ağrıyordu. Gece lambasının alevinin mavi badanalı ve yıldızlarla süslü tavana yansımaları izledi. Gözlerinin önünden Tsubui'nun esmer bedeni, ağır ağır gülümsemesi bir türlü gitmiyordu. Seks sembolü bir kadın olmamasına karşın her hareketinde ya da konuşmasında insanın karşı koyması güç bir cinsellik vardı.

Hori, genç kadının mezara ilişkin söylediklerini hatırladı. Haklı, diye karar verdi, o gün bu konuyu açmakla iyi ettiğini düşündü. Babam bu projeye olan ilgisini çoktan yitirdi. Ama hiç olmazsa bunu bana söyleseydi, o zaman ben de kendi yöntemlerimle işi sürdürürdüm. Yarın o duvarın yıkılmasını emredeceğim, duvarın arkasında ne olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum ve belki de ilginç bir şeyler bulabilir-sim babam bu projeyle yeniden ilgilenmeye başlar.

Ertesi sabah babasını kısa bir süre için görebildi ama içindeki suçluluk duygusundan az kalsın planını ona açıklayacaktı. Ne var ki, o sabah Khaemwaset oldukça içine kapanık bir haldeydi ve sonunda

- 193-

Firavunların Öfkesi / F: 13

Hori tahtirevanının hazırlanmasını emretti ve babasına hiçbir şey s* lemeden Saqqara'ya doğru yola çıktı. Tahtirevanında kapalı perde rin arkasında bağdaş kurmuş otururken içindeki suçluluk duyg^ onu bir hayli tedirgin ediyordu. Bu arada Tsubui'nun sözlerini hatırla yarak bu duygusunu bastırmaya çalıştı. Artık Tibi ayı yerini Makhir'p bırakmak üzere olduğundan hava oldukça sıcaktı ve Hori mezarın se-rinliğini özlemle düşündü.

Hori tahtirevandan inerken ustabaşı yanına yaklaştı. Mezara inen basamakları ustabaşıyla birlikte inmeden önce soğuk bir bardak su iç. ti. Basamakların başında ressamalarla işçiler günlük emirleri beklerken kendi aralarında sohbet ediyorlardı. Hori basamakları inerken eğilip onu selamladılar, Hori de boş gözlerle onlara bakarak selamlarına karşılık verdi. "Hadi artık şu güneşten kurtulalım."

Mezarın içinde herhangi bir değişiklik yoktu, işçiler akşamları işle-rini bitirdikten sonra yerleri süpürdüklerinden her taraf temizdi. Hori nemli ve küflü havayı içine çekti, birden heyecanlandığını fark etti. Bu mezar artık onun ikinci evi olmuştu. Burada huzur içinde çalışıyor, işçiler ona saygı duyuyordu. İşçiler ellerinden geldikince mezarın sahiplerine uygun bir şekilde kendilerine verilen emirleri yerine getiriyorlardı. Her gün incelemesi için babasının çalışma masasına bıraktığı papirüslerle babasının ilgilenmemesi onu düş kırıklığına uğratıyordu. Yavaşça resimli duvarlara ve yerlere bakınca Khaemwaset'in başka sorumlulukları da olduğunu hatırlayarak düş kırıklığını üstünden atmaya çalıştı.

Ustabaşıyla baş ressama işaret ederek tabut odasına doğru gitti. "Şu duvardaki resimlerle kitabeler kopya edildi mi?" dedi işaret ederek.

"Evet, ekselansları," diye karşılık verdi ressamların başı. "Tüm çalışma üç gün önce tamamlandı. Aslında tüm mezarın kopyalama işi üç gün sonra tamamlanacak."

"Teşekkür ederim. Ustabaşı bu duvarı küçük parçalar halinde kesip sonra eski haline dönüştürmek olası mı?"

- 194 -

Adam bakışlarını yere indirdi. "Eğer yanıldığınız ortaya çıkar da varın arkasında bir oda bulamazsak, ekselansları, eski haline getir-
erriiz çok güç olur. Çünkü bu duvar sıva yapılmış bir kaya aslında.

. (-Jİ2İ delik açıp içine ıslak tahta takozlar sokar ve blokları mümkün
olduğunca kırmamaya çalışırız. Ama taşın sert olmadığı yerler mutlaka
kırılacaktır. Tam olarak eski haline dönüştürmeyi garanti edemem."

"Duvarın arkasında gerçekten de bir oda varsa ve duvar tahta ve sıvadan öte değilse bile bu güzel resimler bozulacaktır," dedi baş res-sam."O zaman da, ekselansları, parçalar halinde duvarı yıkabiliriz ama sıvanın parçalanmasını engelleyemeyiz ve resimler de küçük parçalara bölünebilir."

"Kopya edilenlerden yeniden oluşturulamaz mı?" diye sordu Hori.

Ressam istemeye istemeye başını evet anlamında salladı. "Evet edilebilir, hem de en özgün halleriyle ama ekselansları yine de eskisi gibi olamaz. Bu müthiş yapıt gerçekleşirken kimbilir hangi büyüler ve ayinler söz konusu olmuştu?"

Gerçekten de kimbilir, diye geçirdi içinden Hori. Burada kendimi ne denli evimde hissetsem de sevimli bir hava kesinlikle yok. Dualar ve büyüler mutlaka lanet ve uğursuzlukları içeriyordu. Acaba ne yapsam? Hori kaşlarını çatmış bir halde yere bakarken hizrrtetkârları da derin bir sessizlik içinde vereceği kararı bekliyordu. Aslında içinin derinliklerinden, acaba Khaemwaset benim yerimde olsaydı, ne yapardı, diye sormak geçiyordu ama babası bu duvarın yıkılmasına hiçbir zaman yanaşmamıştı. Ayrıca orada kararları vermesi gereken kişi de kendisi değil miydi? Babamı ne kadar seversem seveyim, ona ne kadar saygı duyarsam duyayım, diye geçirdi içinden Hori, bu olayda tüm karar bana kalmış ve bu kararımın sorumluluğunu da taşımam gerek. Yavaşça başını kaldırdı.

"Bir delik aç," dedi ustabaşına. "Şuradan, şu hurma ağacıyla gökyüzünün birleştiği yerden. Duvar eğer tassa açılan deliğin yeniden doldurulması ve boyanması zor olmayacaktır. Değilse..." Arkasını döndü.
"Deliği açtığınızda bana haber verin."

- 195 -

Hori baş ressamın buna karşı çıkacağını sanıyordu fakat o hiçbir şey söylemedi ve Hori dışarı çıktı. Güneşin kızgın ışınlarıyla karşı kar ya gelince birden harmanisine sarılmış, rüzgârda hafif hafif uçan siygu

saçlarıyla ve dudaklarına götürdüğü şarap kadehiyle kendisine qq lümseyen Ttubui geldi aklına.

Hori kumların üstünde koşar adımlarla ilerleyerek çadırına girdi vb kendini sandalyesine attı. Gözlerini kısarak mavi gökyüzüne baktı ve babasına damarlarında soylu bir kan akan kendisinden biraz daha yaşlı Koptos'lu bir kadının Mısır'ın önde gelen prenslerinden birinin birinci karısı olması konusunu nasıl açacağını düşündü.

Yaklaşık bir saat sonra üstü başı toz içinde ustabaşı yanına gele-rek onu selamladı. "Delik açıldı, ekselansları," dedi. "Bir bölümü tahta. Duvarın arkasında sıvayla kaplanmış gizli bir kapı olduğunu sanıyorum."

Hori ayağa kalktı. "Adamlarını yanına al ve duvardaki vuruş seslerini can kulağıyla dinle. Gereğinden fazla yıkmak istemiyoruz. Ölçümleri yaptıktan ve işaretledikten sonra en iyi testereleri kullan. Kapıyı aç." Mezara inip kapıyı görmek için can atıyordu ama işçileri çok iyi eğitilmiş ve yetenekli olduklarından kendisi orada olmadan da bu işi başarabilirlerdi. Ustabaşı selam vererek yanından uzaklaşınca Hori hizmetkârına bir şeyler yemek istediğini söyledi. Antef keşke bure'la olsaydı, diye geçirdi içinden ama Antef birkaç günlüğüne Delta'ya ailesini görmeye gitmişti. Hori onu çok özlemişti. Ya babam bugün buraya gelmeye karar verirse, diye düşündü korkuyla. Ona ne söylerim? Mezara ilişkin suçluluk duygusuyla Ttubui'ya duyduklarına ilişkin suçluluk duygusu karışmıştı ama Hori bu düşünceleri kafasından uzaklaştırmak istercesine başını iki yana salladı ve yemeğini getiren hizmetkâra teşekkür ederek yemeğe başladı.

Yemekten sonra çadırının içine girdi, kamp yatağına uzanarak uyudu. İsteği üzerine iki saat sonra kâhyası onu uyandırdı ve kâhyası onu yıkarken o da birasını yudumladı. Vadinin ötesinde bir yerlerden bir köpek havlaması duyuldu, bir şahin kızgın güneşe doğru tembel

- 196 -

mbel kanatlarını çırttı. Birazdan akşam olacak, diye geçirdi içinden ri Bir duvarı yıkmak neden bu kadar uzun sürdü?

Bir saat sonra ustabaşı kızgın kumların üstünde koşar adımlarla anına yaklaştı. Adamın tavırlarındaki heyecan Hori'nin ayağa kalkmana neden olmuştu. Kalbi hızla çarpmaya başladı. Ustabaşı telaşla eğilip selam verdi. Hori onu gölgeye sürükledi.

"Eee?" diye sordu telaşla.

Ustabaşı soluk soluğaydı. "Duvarın arkasında bir oda var," dedi heyecanla. "Çok karanlık ekselansları ve çok kötü kokuyor. İşçiler kapıyı kesmeden önce kapının üst eşliğinden tabut odasına doğru su damlamaya başladı. Adamlarım çok tedirgin oldular ve işlerini bitirir bitirmez de mezardan çıktılar."

"Mezardan çıktılar mı?" diye sordu Hori şaşkınlıkla. "Kaçtılar mı demek istiyorsun?"

Ustabaşı yerinde tedirginlikle kıpırdadı. "Saygıdeğer Khaemwa-set'in hizmetkârları asla kaçmaz," diye karşılık verdi. "Çok endişeliydiler, ekselansları, onlara eve gitmelerini ve yarın sabah erkenden buraya gelmelerini söyledim."

Hori karşılık vermedi. Yöneticileri sorumluluklarının bilincinde olan kişilerdi ve onların denetim yöntemi her zaman aptalcaydı.

"Pekâlâ," dedi Hori bir süre sonra. "Meşaleler yakıldı mı? Gidip bakacağım."

Ustabaşı duraksadı. "Ekselansları, bir rahibi buraya çağırmak bence çok akıllıca olacaktır," dedi. "Tütsüleri yakacak ve tanrıların gazabından sizi ve mezarda yatanları koruyacak bir rahibin..."

"Ve?" diye sordu Hori ilgiyle.

"Ve sizi bağışlayacak."

"Saçmalama," dedi yüksek sesle. "Ter ve kir içinde olan bir adarca kadın gibi davranmak yakışmıyor." Hizmetkârının utandığını görünce biraz daha alttan almaya karar verdi. "Korkma," dedi. "Babam, sen ve ben yıllardan beri bu işi birlikte yapıyoruz. Ayrıca ben yüce Ptah'ın yardımcı rahiplerinden değil miyim? Hadi gel. Bu gezemi görmek istiyorum."

- 197 -

Mezarın içindeki hava dışarıya oranla çok farklıydı. Hori içeri gire girmez serin ve küflü kokuyu soludu ve hiç zaman yitirmeden birine odaya gitti. Küflü su kokusu burun deliklerini doldurdu. Ustabaşı Qr perdi. İki kölenin taşıdığı meşalenin aydınlattığı tabut odasına g^r^ köleler sırtlarını duvara dayamış duruyorlar ve tedirginlikle çevrelere bakıyorlardı. Kapının üst eşliğinden damlayan su tabutları ıslatıyordu Koku son derece iğrençti. Hori elbette daha önce de bu bayat su ko-kuşunu duymuştu ama böylesi bir ortamda değil. Kokuyu içine çe^ memeye çalışarak güzel bir şeyler düşünmeye çalıştı. Duvardaki deli. ğe yaklaştı, meşalenin getirilmesini sabırsızlıkla işaret etti, meşaleyi aldığı anda içeriye baktı.

Oda oldukça küçüktü ve tamamlanmadığı anlaşılıyordu, insan boyundaki taşın duvarlarda heykellerin asılması için açılan oyuklar boştu. Odanın her yanı küf içindeydi. Yerde siyah ve keskin kokulu bir su ayaklarına doğru ağır ağır akıyordu. Odanın ortasında da kapaksız iki tabut vardı. Hori soluğunu tuttu. Meşaleyi mümkün olduğunca ileriye doğru uzatarak her şeyi görmeye çalıştı ama alevlerin gölgesinden başka bir şey göremedi. Homurdanarak başını geri çekti. Hemen arkasında duran ustabaşı bir şeyler mırıldanıyordu ama Hori onu duymazdan geldi.

Hori delikten içeri girerek yavaşça tabutlara doğru yaklaştı. İj burada daha derindi. Ayak bileklerinin suyun içinde kaldığını fark etti. Yine de aldırmadan ilerledi, bir yandan da bilinçsiz bir şekilde içinden Ptah'a dua ediyordu. Tabutların yanına geldi. Ne var ki, tabutlar boştu. Tabutların içine dikkatle baktığında Hori bir zamanlar bunların dolu olduğuna karar verdi. Taşın rengini bozan beden sıvılarına karışmış mumyalamada kullanılan sodyum klörür izleri vardı.

Dikkatle baktı. Dünyada hiçbir şey o karanlığın içine girmesini sağlayamazdı. Ama beyni ayaklarına söz geçiremiyordu. "Tabutların kapakları yok," dedi yüksek sesle, sesi karanlıkta yankılandı.

Bunun hemen arkasından da şaşkınlıkla bir çığlık attı. Meşalenin ışığı ona sağ taraftaki duvarda bir insanın geçebileceği kadar bir delik

- 198 -

|cjUğUnu gösteriyordu. Uzanarak elini soktu. Soğuk, kuru, yumuşak

hir taşı hissetti. İçinden bir ses her şeyi bir kenara bırakıp oradan

zaKlaşmasını söylüyordu. Lanet olasıca Antef, diye geçirdi içinden

öfkeyle- Neden şimdi buradan gitmen gerekti ki? Burada olsaydın ba-

yardım ederdin. "Ustabaşı!" diye seslendi. "Buraya gel!"

Bir anlık bir fısıldaşma oldu. Hori dönüp arkasına bakmadı. Kendi-nj Son derece yalnız hissederek ustabaşının yanına gelmesini bekledi, «eşke babama bunları anlatabilecek cesaretim olsaydı, diye geçirdi içinden. Keşke burada olsaydı, yanımda olup hepimizi sakinleştiren otoritesiyle duruma hâkim olsaydı. İnsan onun yanındayken kötü bir şeyin olabileceğini aklına bile getirmez.

Bir süre sonra ustabaşının suların arasından ilerlediğini duydu ve hemen sonra da arkasında bir aydınlık oldu. Ustabaşı tir tir titriyordu ama yine de efendisine karşı çıkamamıştı. "Bunun hakkında ne düşünüyorsunuz?" diye sordu Hori. Ustabaşı yarığı inceledikten sonra yerinde doğruldu.

"Sürünerek geçilen bir deliğe benziyor," diye karşılık verdi. "Taşta oluşan doğal bir yarık değil."

"Ben de öyle olmadığını düşünüyorum," dedi Hori. "Mümkün olabildiğince alçak tutmaya çalış meşaleyi. Bu yarığın nereye açıldığını öğrenmek istiyorum."

Ustabaşının karşı çıkmasını beklemedi. Ustabaşının elindeki meşalenin aydınlığında karnının üstüne yatarak kollarını ve başını delikten içeri soktu. Kilti anında ıslandı ve adaleleri birden kasıldı. Kendini ileriye doğru itti. Omuzları yarıktan geçmeyince bir süre uğraştıktan sonra omuzlarını da geçirdi. "Burada hava çok daha temiz," diye ses-lendi. "Yukarlarda bir yerde hava akımı olduğuna eminim." Ustabaşı karşılık verdiyse bile Hori duymadı. Önünde yoğun bir karanlık uzanıyordu. Başını kaldırmadan sürünmeyi sürdürdü, dirsekleri ve dizka-Pakları taşla sürünüyordu. Yoğun bir panik duygusu hareket etmesini engellediyse de hemen sonra arkasındaki adamlarını düşünerek sakinleşmeye çalıştı.

- 199-

Hori'ye saatlerden beri sürünüyormuş gibi geliyordu. Güneş  0. tan batmış olmalı, diye geçirdi içinden. Beni hiçbir yere götürmeye bir yolda sürünerek ilerliyorum, diye düşündü. Ama birden başının (js tünde sert ve keskin bir şey hissetti, yan döndü ve parmaklarıyla bu nun ne olduğunu anlamaya çalıştı. Yol büyük bir taşla kapanmıştı ama itince taşın kıpırdadığını fark etti. Bu daracık tünelin duvarına yaslang. rak taşı itti. Bir kez daha hızla itti ve taş sonunda iyice kıpırdadı. Tüm gücüyle bir kez daha iterken bu yoğun karanlıktan ötürü gücünün azaldığını hissetti. Sonunda taşı tam olarak ittiğinde gözlerini kamaştırıcı bir ışıkla karşı karşıya kaldı. Gözlerini kırıştırarak kendini ileriye itti ve birkaç dakika sonra başı yarıktan dışarı çıkmıştı. Önünde hurma ağaçlarıyla kaplı bir alan uzanıyordu. Kent ilerde, sisin altında dans ediyor gibiydi. Sağında görüşünü engelleyen bir taş yığını daha vardı, Hori taşları vargücüyle yakalayarak fırlattı.

Tam kendini kurtarıp dışarı çıkarken birden dizkapağına bir şey battı ve bir  ı lık attı. Parmaklarıyla bu batan şeyin ne olduğunu araştırırken eline bir şey değdi. Yakalayarak aydınlığa çıkardı ve bunun tek bir küpe olduğunu gördü. Dizkapağındaki yaradan akan kan küpeyi kanlandırmıştı. Küpeyi kiltiyle silerken, yüzünü acıyla buruşturdu ve incelemeye başladı.

Gözyaşı şeklinde mavi-yeşil firuze bir küpeydi bu.Mor altın bir zemine oturtulmuştu. Etrafında kum ve toz vardı ama Hori bu küpenin antika olduğunu anlamıştı. Bu tür firuze taşlara artık sıklıkla rastlanılmıyordu, rastlanılsa da çok pahalıydılar. Mısırlı kuyumcu ustalarının mor altın üretimini nasıl yaptıklarını sakladıklarını bilirdi. Uzun zaman önce diğer imparatorluklar tarafından yok edilen Mitanni imparatorluğunun kuyumcu ustaları bunu başarmışlardı. Mısırlılar böylesi bir altın üretiminde başarılı oluncaya dek de yüzyıllar boyunca bu altını Mısırlı soylulara satmışlardı. Şu anda kullanılan mor altın, değerli madene m f rengini veren bir boyayla elde ediliyordu. Hori'nin kirli ellerinin arasında tuttuğu bu küpe eski Mittanni'li mücevher ustalarının bir eseri idi

- 200 -

(Heyecanla küpeyi sıkı sıkı tuttu ve vadiden aşağı inmeye başladı, erede olduğunu biliyordu. Tünel bir zamanlar Firavun Unas'ın pirate mezarının bulunduğu olağanüstü alanın hemen yanı başındaydı-

Yakıcı güneşin altında yürürken Hori derin bir düş kırıklığı içine airmişti- Ana girişteki mühürlerin neden kırılmadığını şimdi çok daha iyi anlamıştı. Çıkıştaki kaya parçasını hareket ettirmek çok daha kolay-jji Hırsızlar mutlaka bu yolu bulmuşlar ve mezara tünelden geçerek girmişlerdi. Yeni açılan odanın içindeki değerli her şey de bu yüzden ortada yoktu ve telaşla mezardan kaçan hırsızlar bu küpeyi düşürmüş olmalıydılar.

Peki ama ya cesetler, diye geçirdi içinden dizkapağındaki acıyı duymazdan gelmeye çalışarak. Hırsızlar genellikle değerli birkaç muska bulabilmek umuduyla cesetlerin sargılarını parçalarlar, sargı ve mumya parçalarını tabutun ya da odanın içinde bırakırlardı. Veya tabutları darmadağın bırakırlardı. İki ceset acaba suyun içinde parçalanıp yok mu olmuştu da onun için su böylesine pis kokuyordu? Birden ürperdi.

Unas'ın mezar kalıntılarının yanından geçerek kendi kazılarına doğru ilerledi. Hizmetkârlarından ikisi çadırının gölgesinde dinleniyordu. Ustabasının evlerine gönderdiği işçiler aletlerini mezarın basamaklarının yanına bırakmışlardı. Ra'nın acımasız ışınları altında kazı alanının kasvetli bir görünümü vardı.

iyice yaklaştığında Hori hizmetkârlarına seslendi. Hizmetkârlar şaşkınlıkla başlarını kaldırdılar ve biri çadırın arkasında gözden kayboldu. Hemen sonra da tahtı revan ly la birlikte taşıyıcılar göründüler. Hori büyük bir mutlulukla tahtirevanına bindi ve çadırına doğru gitti. Eğilip dizkapağına baktı. Yara derindi ve kemiği ortaya çıkmıştı. Hori Şaşkınlıkla bu kadar küçük bir şeyin nasıl olup da bu denli büyük bir zarar verdiğini düşündü. Ama belki de yalnızca küpeye çarpmadım, taşlara da çarpmış olabilirim, diye düşündü. Bu yaranın dikilmesi gedecek. Babam bunu halleder.

-201 -

Tahtirevan durdu. "Mezarın içine gir ve adamlara dışarı çıkmala

nı söyle," diye emretti Hori kâhyasına. "Onlara burada olduğumu

söy.

le." Diğer hizmetkârın sandalyeye oturması için kendisine yardım et meşine karşı çıkmadı ve hizmetkâr yarayı yıkamak isteyince buna ^ vermedi. Birkaç dakika güneşin altında oturdu, sonra da bir bardak fo ra içerken ustabaşıyla meşale taşıyıcılarının şaşkın bakışlarla mezar. dan çıkışlarını izledi. "O tünel Osiris Unas'ın harabelerine dek uzam. yor," dedi şaşkınlıkla kendisine bakan ustabaşıya. "Duvarların dış cep. hesini kazarsan tüneli sen de görebilirsin. Tünelin sonundaki taşı ite. rek dışarı çıktım, onun için taşı yerine yerleştir ve girişine de nöbetçi koy. Sonra da evine gidebilirsin."

Ustabası başını salladı. "Yaralanmışsınız, ekselansları." Hori gülümsedi. "Bir serüven yaşadım. Yarın görüşürüz." Diğer adamların mezardan çıkmalarını bekledi. Küpeyi avucunun içinde sıkıca tutarak sandalyeden kalktı, tahtirevanına binerken de kölesine eve gitmek istediğini söyledi. Artık Khaemwaset'le konuşmanın zamanı gelmişti.

- 202 -

Dokuzuncu Bölüm

xŞu kendime ayırdığım saat ne kadar da güzel!

Sonsuzluğa kavuşmadan önceki son saatim,

Seninle uyuduğumda.

Gece olduğunda, Kalbimi hızla çarptırırsın.'

Hori bu yolculuğun biraz daha uzamasını diledi içinden. Yaptıklarını babasına söylemekten çekiniyordu ve şimdi her şey olup bittikten sonra ise Tbubui'nun öğüdünün ne denli doğru olduğundan kuşku duymaya başlamıştı. Kentin gürültüsünü duymamak için tahtirevanının perdelerini sıkıca kapatmış, yaralı dizkapağını inceliyor ve kendini yeniden babasından korkan küçük bir çocuk gibi görüyordu.

Eve girerken korkusu daha da arttı. Arka kapıda tahtirevanından inerken elinde bir bardak suyla Sheritra yanına yaklaştı ve hayret dolu bir çığlık attı. "Hori! Bu ne hal! Kir içindesin ve çok kötü kokuyorsun!" Kardeşine yaklaştı. "Dizine ne oldu?"

Hori karşılık vermek yerine avucunu açtı. Küpe olanca görkemiyle avucunun içinde duruyordu. "Mezardaki gizli odayı açtım," diye itiraf eW. "Ve bir tünel buldum. Bu küpe de tünelde yerde duruyordu ve diz-kapağımı çizdi. Artık tüm bunları babama itiraf etmenin zamanı geldi. Babam nerede?"

"Annemin odasında, taş oynuyorlar." Sheritra işaret parmağıyla kardeşinin dizindeki yaraya hafifçe dokundu. "Babamın çok kızacağını

-203 -

biliyorsun, değil mi, Hori?" Sonra da bakışlarını küpeye çevirdi. Küpev eline alıp düşünceli bir ifadeyle inceledi. "Çok eski dönemlere ait bir f ruze," dedi. "Eğer şansın varsa bu, onun öfkesini biraz yatıştırabilir. g., taş bana dün Harmin'in taktığı firuzeyi hatırlattı. Bileklerinde ve bov nunda bu eski taştan bir servet taşıyordu."

Âşık olanlar her fırsatta sevdiklerinin adını ortaya atmaktan çO|, hoşlanırlar, diye geçirdi içinden Hori. "Bir zamanların varlıklı ama şim^ yoksul olan bir ailesinin bireyi bu denli pahalı bir firuzeyi nereden bulmuş acaba?"

"Onlar yoksul değil, yalnızca bizim kadar varlıklı değiller," dedi kardeşine Sheritra telaşla. "Harmin bana taşların babadan oğula geçti-ğini söyledi." Küpeyi kardeşine uzattı. "Bir an önce babamı bulsan iyi edersin. İçeri girerken yeni evcil yılanın güneşin altında yattığını görmedin, herhalde?"

Hori hayır dercesine başını salladı ve kardeşinin yanından ayrılarak annesinin dairesine doğru yöneldi. Dizi artık çok ağrımaya başlamıştı ve güçlkle bükebiliyordu. Bedenindeki ağrıdan ve tüm benliğini saran tedirginlikten ötürü gerginlik içindeydi. Üstelik kendisini neşelendirecek Antef de orada değildi.

Khaemwaset ile Nubnofret bahçeye inen merdivenlerin hemen başında taburelerde oturuyorlardı. Her ikisi de taş tahtasına doğru eğilmiş, büyük bir ciddiyetle oyunlarını oynuyorlardı. Hori onlara doğru yaklaşırken annesinin boğuk kahkahasını duydu. Köşede duran Wernuro onu görünce ayağa kalkıp selam verdi. Hori de ona gülümseyerek annesiyle babasının yanına yaklaştı. Sen artık yetişkin bir erkeksin, dedi kendi kendine. Bir yetişkinin verebileceği bir karar verdin. Artık bu kararından ötürü pişmanlık duyma. Oynama sırası babasın-daydı. Khaemwaset oyun tahtasına bakarak çenesini düşünceli bir tavırla sıvazladı. Nubnofret başını kaldırıp baktı. Bahçeden esen rüzgâr kırmızı harmanisini uçuşturuyordu. Oğlunun halini görür görmez gülümsemesi dudaklarında donup kaldı. "Hori!" dedi. "Ne oldu? Wernuro

hemen bir sandalye getir."

- 204-

«haemwaset oğluna bir bakış fırlattı. "Şarap da getir," diye seslen-
metkâra. "Mezarda kaza mı oldu?"

Hori, Wernuro'nun getirdiği sandalyeye çökercesine oturdu. Babasının sesindeki ve davranışındaki olağan tavır onu çok şaşırtmıştı. Khaemwaset'in sanki çok kötü bir şey beklemiş gibi bir hali vardı. »Baba, acaba Tibi ayı için yıldız falına bakma şansınız oldu mu?" diye sordu Hori birdenbire. Khaemwaset başını hayır anlamında salladı. "O zaman Mekhir ayı için baktınız mı? Birkaç gün içinde Mekhir ayına gireceğiz." Khaemwaset bir kez daha başını salladı. Bir açıklama bekliyordu ve Hori babasının kötü bir habere kendini hazırlamış olduğu izlenimini bir kez daha duydu içinde. Khaemwaset'in yakışıklı yüz hatlarında belli belirsiz bir gerginlik oluşmuştu. Hori tüm heyecanına karşın yaşamında ilk kez babasına tarafsız bir şekilde baktığını hissetti. Sanki karşısındaki babası değil de kendisi gibi yetişkin biriydi. Khaemwaset acı çeken bir adam, diye geçirdi içinden. Bu zeki bakışlarıyla ve geniş omuzlarıyla ne kadar da yakışıklı! Ka'sının gizemli yaşantısında neler oluyor acaba? Bu şaşırtıcı düşünceler Hori'nin özgüvenini yeniden kazanmasına neden olmuştu. Babam da benim gibi bir insan, diye geçirdi içinden rahatlayarak. Ne eksik ne de fazla.

"Sanırım bir ay daha yıldız falı olmadan idare edebiliriz," dedi yavaşça. "Artık yıldız falının bir önemi kalmadı. Ve sizin az önceki sorunuza yanıt vereyim, hayır, mezarda kaza falan olmadı. Bugün o duvarım içindeki kapıyı açtım."

Birden derin bir sessizlik oldu. Hori'nin kadehine şarap dolduran Wernuro'nun belli belirsiz hareketleri kimsenin dikkatini çekmedi. Hori gümüş kadehi dudaklarına götürdü, içti ve yerine koydu. Khaemwaset öfkeyle Hori'ye bakıyordu ama Hori bir yandan da onun korktuğunu düşündü. Nubnofret başını bahçeye çevirmiş ağaçlara bakıyordu. Bu konu kesinlikle onu ilgilendirmiyordu.

Sonunda Khaemwaset konuştu. "Böylesi bir şeyi yapman için sana izin verdiğimi hatırlamıyorum, oğlum," dedi bakışlarını Hori'den kırmayarak. Hori birden sakinleştiğini fark etti.

- 205 -

"izin istememiştim," diye karşılık verdi. "Bu kararın tüm sorumiün ğu bana ait."

"Neden?"

Tbubui'nun ikna edici konuşmaları birden Hori'ye son derece bencil geldi. Kendimi kandırdım, diye geçirdi içinden. Babama gerçe. ği anlatacağım.

"Çünkü o kapıyı açmak istedim," dedi. "Hem mezara hem de bulgulara nedense hiç ilgi göstermediniz ve ben sizin bu mezardan korktuğunuzu düşünmeye başlamıştım. Oysa son üç aydan beri zamanımın çoğunu bu mezarda geçirdim. Sizin korkunuzun yatışmasını bek-lemektense duvarı yıktırmaya karar verdim."

Khaemwaset gözlerini kırıştırdı. Elini oyun tahtasının üstünde gezdirdi, altın taşlardan birini aldı ve boş gözlerle taşın yumuşak yüzüne baktı. "Ya resimler?" dedi. "Onların başına bir şey geldi mi?" Kendini denetlemesine karşın hâlâ öfkeli, diye geçirdi içinden Hori.

"Evet," diye karşılık verdi. "Duvar genelde taştan yapılmış, tahta ve sıvalı, kapı ise yaklaşık olarak duvarın hemen ortasındaydı. Kapının açılması sıvanın üstündeki resimlerin parçalanmasına neden oldu. Kapıyı ve resimleri yeniden yaptırmayı tasarlıyorum."

Bir sessizlik daha oldu. Sanki Khaemwaset kaçınılmaz soruyu sormayı çok istiyor ama buna cesaret edemiyor gibiydi. Uzanarak elindeki altın taşı yerine koydu, kınalı ellerini açtı ve cesaretini topladı. "Kapının arkasında ne vardı, Hori?"

Hori şarabını yudumlarken birden çok acıktığını fark etti. "İçinde iki tabut olan küçük bir oda. Ama tabutların ikisi de boştu. Kapakları da yoktu. Ya tabutların içinde hiçbir zaman ceset yoktu ya da cesetler kaybolmuştu. Heykellerin asılması için duvarda oyuklar vardı ama bu oyuklar da boştu."

Khaemwaset bakışlarını ellerinden ayırmayarak başını salladı. "Kitabe ya da resim yok muydu?"

"Yoktu. Ama ben tabutların bir zamanlar dolu olduğuna inanıyorum. Oraya mutlaka hırsızlar girmiş olmalı ve cesetlerdeki muskaları

- 206 -

alıp cesetleri parçalamış olmalılar. Çölle odayı bağlayan küçük ve dar tünelden mezara girmiş olmalılar. Sürünerek yürümekten dizimi incit-tjT1 ve bunu buldum." Küpeyi uzattı. Babası küpeyi alarak inceledi ve tarT1 o sırada Nubnofret bir çığlık attı.

"Ne kadar güzel, Khaemwaset! Temizlendikten sonra herhangi bir sOy|u kişinin kulağını kimbilir ne kadar da güzelleştirir."

"Temizlerim," diye karşılık verdi güçlkle. "Ama mezardaki yerine geri dönmeli."

"Hayır," dedi Hori. "Küpeyi ben temizleyeceğim ve yerine ben koyacağım." Khaemwaset oğluna bir bakış fırlattı ve sonra da küpeyi geri vererek yerinden kalktı.

"Gel de yararı temizleyeyim," dedi. "Nubnofret oyunu daha sonra tamamlarız." Ses tonundan bu konuda tartışmak istemediği anlaşılıyordu. Hori yerinden kalkarak babasının arkasından gitti.

Khaemwaset hiçbir şey söylemeden yarayı temizledi, dikti ve sardı. Ama ilaç sandığını kapatırken konuştu. "Sana ne kadar çok öfkelendiğimin farkındasın, değil mi, Hori?"

Hori bir an önce yatıp uyumaktan başka bir şey düşünmüyordu. "Evet, farkındayım," diye karşılık verdi. "Ama sizin korktuğunuzun da farkındayım. Neden?"

Babası bir an durdu, sonra da içini çekti ve evrak dolu çekmeceyi açtı. "Aramızda bir şeyler değişti," dedi. "Aslında bu ailenin tüm dokusu değişiyor ve ben bunun iyi mi yoksa kötü mi olduğunu bilemiyorum. Aldığımı gördüğün evrağı dilimize çevirmeye çalışırken bir bölümünü yüksek sesle okudum. Ve o zamandan beri Tbubui ve mezar sürekli aramızda söz konusu oluyor. Bazen artık geriye dönüşü olmayan bir yolda yürüdüğümüzü düşünüyorum."

Hepsi bu kadar değil, diye düşündü Hori, babasına bakarken. Ama daha neler var, işte onu bilmiyorum. "O zaman suyun gizemine, maymunlara ve evrağın kendisine ilişkin yanıtları ciddiyle düşünmediniz."

Khaemwaset doğruldu. "Elbette düşündüm," diye karşılık verdi. Ama yanıtları öğrenmek istediğinden

emin değilim."

-207-

"Neden? Bunları birlikte şimdi gözden geçirelim mi? Dört ceset baba, bunların ikisi suni bir duvarın arkasına gizlenmiş. Kutsallıkta uzak bir mezar, gizli bir oda, tüm bunlar insanın yaşamında ya bir ke> çıkar karşısına ya da hiçbir zaman çıkmaz."

"Duvarın arkasındaki odanın soyulduğunu düşünmemelisin," dedi dikkatle Khaemwaset. "Yarın ben de seninle birlikte geleceğim ve oda-ya bakacağım, ama anlattıklarına bakılırsa o oda ya tamamlanmamış ya da amaçlı olarak resimsiz bırakılmış." Ayağa kalkarak kolunu oğluna uzattı. "Birçok kez bu lanetli yerden uzak kalmayı diledim içimden Hadi şimdi yatmana yardım edeyim."

Hori babasının koluna dayandı. Bir an için babasına Tsubui'nun evine gittiğini, ondan çok hoşlandığını söylemek geçti içinden ama babasının koluna dokunmasıyla birlikte nedense bundan vazgeçti. Acı içinde yüzünü buruşturarak, bunun da zamanı gelir nasılsa, dedi kendi kendine. Bu öylesine bir kavga olacak ki, bunu kazanmam için sağlıklı olmam gerek. Keşke dizimi dikerken bana haşhaş verseydi ama belki de bu, onun beni cezalandırma yöntemidir. Bir an önce Sise-net'in evine gidip yaptıklarını Tsubui'ya anlatmalıyım.

Koridorlarda hizmetkârlar meşaleleri yakıyorlardı ve Hori'nin oda-sındakiler de yakılmıştı. Khaemwaset oğlunu yatağına yatırdı, isterse daha sonra odasında yemek yemesini söyleyerek yanından uzaklaştı. Khaemwaset odadan çıkmadan Hori derin bir uykuya dalmıştı.

Yemek saati uyanmadı. Hizmetkârlardan biri ona yemek getirdi ve Hori büyük bir iştahla yemeğini yedi. Evin içindeki derin sessizlikte saatin bir hayli geç olduğunu tahmin etti. Gece lambasının alevi sönmüştü ve oda hizmetkârı yatak odasının kapısı önünde yerde yatıyor ve horluyordu. Dizi zonkluyordu fakat bunun kendisini uyandırmadığını da biliyordu. Tedirgin edici bir düş görmüştü, karabasan gibiydi ama artık ne gördüğünü hatırlamıyordu. Bardağına biraz su koyarak içti, sırtüstü yatarak gözlerini karanlığa dikti.

Yeniden uyandığında kahvaltısı yatağına getirilmiş ve odasındaki küçük ibadet yerinin kapısı açılmıştı. Kahvaltısını yerken bir yandan da

-208-

zorlu bir gün olacak, diye geçirdi içinden. Babam yine öfkeli olacak ve dizim de hâlâ ağrıyor. Ama hiç olmazsa Antef yakında dö-üyor. Ne ki, hizmetkârının ve aynı zamanda en iyi arkadaşının dönü-q bile Hori'yi heyecanlandırmamıştı. Antef, Hori'nin ava çıkmalarını, hır öğleden sonrayı balık avlayarak geçirmelerini, pazarda dolaşmalarını ya da diğer arkadaşlarıyla birlikte tekne gezintileri yapmalarını önermesini bekleyecekti. Her zaman birbirlerine çok yakın olmuşlardı. Antef aralarındaki bu güzel dostluğu bozmamak için elinden geleni yapardı. Bu yüzden de arkadaşlıkları her zaman güvenilir ve sıcak olmuştu. Memphis'in dedikoducuları bir ara Antefin Khaemwaset'in bir cariyeden olma oğlu olduğu, diye bir söylenti ortaya atmışlardı. Bu söylentinin ömrü pek uzun olmamıştı. Prens, oğlunu nüfusuna geçir-meyecek kadar ilgisiz bir adam değildi ve ayrıca Memphis'de her zaman böylesi dedikodular çıkardı.

Hori, Antef de kendi özelliklerini görür ve ona yürekten güvenirdi. Antef de iyi eğitilmiş herhangi bir hizmetkâr kadar kraliyet sırrını saklayabilecek düzeydeydi. Ne olursa olsun, diye geçirdi içinden Hori, Ptah'ın önünde diz çöküp tütsüyü yakarken ve sabah duasını ederken. Tsubui'ya ilişkin duygularını onunla paylaşmak istediğinden emin değilim. Bir kadının varlığı iki erkek arasındaki dostluğu bozabilir, aslında Tsubui, Antefe karşı beslediğim duyguları etkilemeye başladı bile. Antef'le ava çıkmak ya da onunla

birlikte pazarda dolaşmak istemiyorum. Boş zamanlarımı onunla bahçede oturup bira içerek geçirmek istemiyorum. Daha gençken cinsel deneyimlerimize ilişkin birbirimize bol bol yalan söyledik ama Ttubui'ya bu şekilde ihanet edemem. Duygularımı açıklarsam zamanımın büyük bir bölümünü onunla geçirmek istediğimi anlayabilecek mi? Suçluluk duyguları arasında düşüncelerini karşısındaki altın tanrı heykeline çevirerek duasını tamamladı. Sonra da tahtirevanının hazırlanmasını emretti. Oda hizmetkârına makyajını yaptırdı ve hızla evden dışarı çıktı.

-209-

Firavunların Öfkesi / F: 14

İki saat sonra duvarın yıkıntıları arasında Khaemwaset'in yanım duruyor ve yeni bulduğu iki boş tabuta bakıyordu. İki meşale yıkık çju varın her iki yanına yerleştirilmişti. Hori, hizmetkârının çadırdan getirdiği taburede bir süre oturduktan sonra uyuşan bacaklarını açmak için ayağa kalkıp gerindi ve babasının bir meşale alarak tabutlara doğru gidişini izledi. Khaemwaset de Hori gibi kokudan ve yerdeki su biri-kintisinden yüzünü buruşturdu. Tabutları dikkatle inceledikten sonra oğlunun yanına döndü.

"Haklısın," dedi. "Bu tabutlar bir zamanlar doluymuş. Ama bu cesetleri eğer hırsızlar değerli bir şeyler bulabilmek için parçalamış olsalardı bunun mutlaka izleri olurdu. Sargılar ve mumyalanan beden eriyip yok olurdu ama geride mutlaka kemikler kalırdı. Suyun altında bir şey olmadığına emin misin?"

"Hiçbir şey yok," diye karşılık verdi Hori. "Suyun altına bakmaktan hiç hoşlanmamıştım ama zeminin her santimini bile araştırdım. Kayalardan ve küçük taşlardan başka bir şey yok. Baba, Prenses Ahura ile kocasının önce bu küçük odadaki tabutlara gömüldükleri ama sonra da mezar incelendiğinde ve su sızıntısı olduğu saptandığında rahiplerin bu yeni tabutları yapmış olmaları mümkün değil mi?"

"Olabilir," dedi Khaemwaset. "Peki ama o zaman neden ilk tabut odası bu kadar basit döşenmişti? Bu insanların geleneksel iki oda yerine üç odaları mı vardı, biri eşyaları ve biri de kendileri için miydi ve eğer durum buysa neden? Üçüncü oda çocuk ya da çocuklar için miydi? Ama böyle olsaydı ve mezar ailenin diğer bireyleri tarafından daha sonra açılmışsa neden bu duvarı yapmak zorunda kalmışlardı? Neyi gizlemek istiyorlardı, Hori? O odada hiçbir şey yok ki. Mezar hırsızları değerli, küçük şeyleri ararlar ve arkalarında da taşınmayacak büyük eşyaları bırakırlar. Ama bununla birlikte suyun altında mobilya, mezar ya da heykel parçaları yok. Ve oda eğer ailenin diğer üyeleri için hazırlanmış olsaydı en azından mezarın geri kalanı gibi dekore edilmez miydi?" Sandaletlerini giydi ve Kasa eğilerek bağcıklarını bağladı. "Bu duvarlarda yalnızca tek bir çocuğun, bir oğlan çocuğunun re-

-210-

yim

ri var," diye konuşmasını sürdürdü. "Çok şaşırdığımı itiraf etmeli-Bu soruların yanıtlarını bulabileceğimizi sanmıyorum."

Peki, ya evrak?" diye sordu Hori. "O evrağa bir daha bakmayacak mısınız, baba? Belki bu kez daha iyi anlaşılabilir ve bir ipucu verebilir."

"Olabilir," diye karşılık verdi kuşku dolu bir sesle Khaemwaset. "Ve

bLJ mezarı yeniden onarıp mühürlediğimizde senin asla tatmin olmayacağını biliyorum."

"Siz de zaman zaman düşünüp merak etmeyecek misiniz?" diye sordu Hori, babasının tedirginliğini

hissederek. Khaemwaset yakalı-ğındaki Horus Göz'ünü sıkıca tutarak çevresine göz gezdirdi. Başını şaşkınlıkla iki yana salladı.

"Penbuy gelip de yeni keşfinin haberini verdiği andan itibaren buradan nefret ettiğimi sanıyorum," dedi alçak sesle. "Bunun nedenini ise hâlâ bilmiyorum, işçilere bu duvarı yeniden yapmaya başlamalarını söyle, Hori. Duvarı yıkık bırakmakla bir şeyler kazanılacağını sanmıyorum. Ben eve gidiyorum. Bu suyun kokusuna daha fazla dayanamayacağım, üstelik üstüm başım da kirlendi."

Hori, babasının üstündeki tozları temizleyip koridordan dışarı çıkışını izledi. Ustabaşıyla Khaemwaset'in duvar ustası bakışlarını kibarca yere indirmişler ve talimatı bekliyorlardı. Hori taburesinden kalktı. "Duvarı yeniden inşa etmeye başlasanız iyi olacak," dedi. "Bugün burada olmayacağım ama duvarlı ilgili herhangi bir karar almanız gerekirse hiç düşünmeden alın. Yarın sabah görüşürüz."

Hizmetkârının yardımıyla basamakları çıkarken birden sendeledi, içinden küfretti ve tahtirevanına doğru gitti. Bir yandan da umarım babam evrağa bir kez daha bakmaya karar verir, diye geçiriyordu içinden. İlk başlarda bu evrağın çok önemli olduğunu düşünmüyordum ama şimdi karşı karşıya kaldığımız bu küçük oda, yerdeki sulardan sonra artık bu evrağın tüm bu soruların yanıtlarına cevap vereceğine banmaya başladım. Penbuy'un yardımcılarının dilimize çevirdiği kitabelerle resimlerin yorumlanması çok iyi de bunların bize bir yararı ol-

-211 -

mayacak. "Kıyı basamaklarına," diye emretti zevkten hafifçe ürpererek Küpe küçük şiltelerin altında bir kâğıda sarılı duruyordu. Bir gün önce-ki serüvenini anlatmak bahanesiyle Ttubui'nun evine gidiyordu. Zaten genç kadın mezarda yapacaklarına ilişkin her şeyi kendisine anlatmasını istememiş miydi? Yaralandığı için kendisini de teselli ederdi. En iyi şaraplarından ikram eder, rahat etmesini sağlar ve sevgi dolu bakışları iri siyah gözlerine yansırı. Artık birçok olasılıkları içeren günün geri kalan bölümü önünde uzanıyordu. Gözlerini kapadı ve kendi kendine gülümsedi.

Yürümeyi yeğlemesine karşın tekneden eve kadar hurma ağaçlarıyla kaplı serin yolda tahtirevanıyla gitti. Ev yine hatırladığı gibi sessiz ve sakindi. Hori sanki yıllardan beri oraya gitmemiş gibi hissediyordu kendini. Ön bahçede kimse yoktu. Hori birden bu ziyaretinin uygun olup olmayacağını düşündü fakat çok neşeli ve heyecanlı olduğundan bunun bir sakıncası olmayacağına karar vererek tahtirevanından indi, kölelerine kendisini nehrin kıyısındaki ağaçların altında beklemelerini söyledi. Bir hizmetkâr yanına yaklaştı ve eğilip onu selamladı. Hori karşısındaki zenci köleye bakarken onun safkan bir Nubia'lı olduğuna karar verdi. Geniş omuzları ve ifadesiz bir yüzü vardı kölenin. Hori onu mezarda gördüğü resimlerdeki adamlara benzetti. "Hanımın Tbu-bui'ya Prens Hori'nin geldiğini ve kendisiyle konuşmak istediğini söyle," diye emretti. Köle bir kez daha eğilip selam verdi ve Hori'ye girişteki holde beklemesini işaret ederek evin içinde gözden kayboldu. Hori holdeki sandalyelerden birine oturdu. Kalp atışlarının hızlanmasına karşın evin huzur dolu sessiz havası onu rahatlatmaya başlamıştı.

Fazla beklemesi gerekmedi. Ttubui göründü. Hori'ye yaklaşırken defalarca eğilip onu selamladı. Yüzünde mutluluk dolu bir gülümseme vardı. Her zamanki gibi yalınayaktı, her adım atışında ayak bileğindeki halhal da hareket ediyordu. Kollarında ise iki tane oldukça kalın altın bilezik vardı. Üstündeki beyaz harmanın altından esmer bedeni görünüyordu, Hori bu kez genç kadının harmanisinin altından görünen kalçalarından, bacaklarından ve göğüslerinden gözlerini alamadı.

li saç omuzlarına kadar iniyordu. Gözlerindeki yeşil farlar genç kadına şehvet dolu bir ifade vermişti ve dudaklarını da turuncu kınayla

boyamıştı.

"Ekselansları!" dedi Hori'ye yaklaşırken. "Diziniz! Ne oldu?"

Hori belli belirsiz bir düş kırıklığıyla, bir çocukla konuşur gibi konuşuyor benimle, diye geçirdi içinden. Demek beni bir çocuk gibi görüyor, ilgilenilecek ve nazlandırılacak bir çocuk gibi. Genç kadının önce Kendisinin konuşmasını beklemeden konuştuğunu fark etti ve ayağa kalktı.

"Merhaba Ttubui," dedi soğukça bir sesle. "Senin öğüdünü dinledim ve dün mezardaki o duvarı yıktırdım. Bugün de sana duvarın arkasında nelerin olduğunu anlatmak için buraya geldim."

Gülümsemesi tüm yüzüne yayıldı. "Harika! Ama çok yorgun görünüyorsunuz, prens. Diziniz çok mu ağrıyor? Şarap içmek ister misiniz? Bugün bahçede oturmayı önermeyeceğim. Hava çok sıcak. Benim daireme geçelim, orada daha rahat koltuklar ve yer yastıkları var."

Hori'nin az önceki düş kırıklığı yerini neşeye bırakıyordu. Ttubui'nun arkasından giderek sağa döndüler. Harmin'in odasından uzaklaşmışlardı. Ttubui bir odanın içine girerek geçmesi için kapıyı tuttu. Bir kadın hizmetkâr köşedeki yerinden kalkarak eğilip onları selamladı.

"Ekselansları, yatağın yanındaki koltuğa oturun," dedi Ttubui. "Ayağım yaralandığında ben de hep o koltukta oturduğum için rahat olduğunu söyleyebilirim. Sen!" dedi hizmetkâra. "Küçük bir tabure, yastık ve şarap getir bize." Hizmetkâr başını öne eğerek hızla kapıdan çıktı. Buradaki hizmetkârların konuşması yasak mı, diye geçirdi içinden Hori, koltuğa otururken. Hizmetkârların konuştuğunu hiç duymadım.

Tabureyle birkaç yastık geldi. Sessiz köle Hori'nin ayağını hafifçe kaldırarak yumuşak yastıkların üstüne yerleştirdi, sonra dışarı çıkarak Şarabı getirdi, kadehlerini doldurduktan sonra da odadan çıktı. Ttubui yatağın kenarına oturmuştu. Hori gözucuyla yerde duran sandığı gördü. Sandığın kapağı açıktı ve içinde birçok giysi vardı. Sandığın he-

- 212 -

- 213 -

men yanında ise üstünde kavanozlarla şişelerin durduğu küçük bir masa vardı ve yerde kırmızı devekuşu tüyünden yapılmış bir yelpaze duruyordu.

"Burası çok güzel, serin," dedi yavaşça Hori, gümüş şarap kadehine uzanırken. "Şerefine Ttubui. Uzun bir yaşam, zenginlik ve mutluluk dilerim sana."

"Teşekkür ederim, prens," diye karşılık verdi gülümseyerek. "Eski bir dilek ama bence en güzeli. Şimdi lütfen bana dün başınıza nelerin geldiğini anlatın. Ve Khaemwaset'e duvarı yıktırdığınızı söylediğinizde ne dedi size?"

Ttubui'nun üstünde oturduğu yatak düzgün bir şekilde yapılmıştı. Yatak başı fildişindendi. Ttubui merakla Hori'ye bakıyordu. Hafifçe ona doğru uzanmış, küçük ön dişlerini ortaya çıkaran bir şekilde dudaklarını hafifçe aralamıştı. Bu güzel yapılmış yatağı bozmak çok kolay, diye geçirdi içinden. Bir hamleyle birlikte onu sırtüstü yatağa atar ve savunmasız yakalayabilirim. Acaba bağırır mı? Hayır sanmıyorum. Soluk soluğa kalır mı? Belki. Ama her iki durumda da bir şey yapamadan dudaklarını dudaklarıyla örterim. Bu düşüncelerindeki vahşet birden kaip atışlarını hızlandırmıştı ve karşılık vermeden önce derin bir soluk almak zorunda kaldı. "Babam çok kızdı," dedi kendini zorlayarak. "Ama kendine hâkim oldu. Bugün de dün yaptıklarımı inceledi ama herhangi bir yorumda bulunmadı."

Tbubui evet anlamında başını salladı ve Hori bir gün önce yaşadıklarını, gerginliğini, keşfini ve heyecanını anlattı. Genç kadın onu dikkatle dinliyordu ama Hori tünelden söz etmeye başladığında genç kadının heyecanlandığını sezinledi. Tüm dikkatiyle onu dinliyordu. "Ne kadar da gizemli!" dedi Tbubui. "Duvarın arkasında nelerin olduğunu öğrendiniz mi?"

"Evet," diye karşılık verdi Hori zafer dolu bir sesle. "Öğrendim. Ve bunu buldum," diyerek kemerinin arkasındaki küçük kesenin içinden küpeyi çıkararak uzattı. "Dizimi yaralayan da bu, işte, ama bu küpe çok değerli, sence de öyle değil mi? Firuze taş çok eski ve altın işle'

si de bir harika." Bir damla Nil'in suyunu avuçlarının içine bırakınca-Sına küpeyi genç kadının kınalı avuçlarına bıraktı ve yüzünde az önce söylediklerini onaylayan bir ifadenin oluşmasını sabırsızlıkla bekledi fakat genç kadının yüzünde oluşan garip ifadeyi gördü. "Küpeyi tak," dedi ve Tbubui yavaşça gülümsedi.

"Bir zamanlar bu küpeye sahip olan hanımın ka'sını öfkelenendirir-mem mi?" diye sordu ve Hori ona gülümsedi.

"O hanımın ka'sı bu küpeyi mezara geri götüreceğimi mutlaka biliyordur," dedi. "Ve ayrıca böylesine değerli bir şeyin böylesine güzel bir kadının kulağına takılmasına nasıl öfkelenir?"

Karşılık vermek yerine Tbubui küpeyi kulağına taktı. Küpe çok ya-kışmıştı, sanki onun için yapılmış gibi duruyordu. "Hori, aynayı versene," dedi, sonra da güldü. "Dizini unuttum. Kendim alırım." Yavaşça yataktan kalkarak makyaj masasına yaklaştı. Tüm bunları sanki odada yalnızmışçasına yapıyordu ve Hori onun her hareketinde olağanüstü bir şeyler olduğunu düşünüyordu.

Masanın üstündeki bakır aynayı aldı, elinde kutsal bir şey varmış-casına aynayı dikkatle iki eliyle tuttu, yüzünü hafifçe yukarı kaldırdı, gözleri aralıktı. Kendi kendine bir şeyler mırıldanarak aynaya baktı. Hori onun ne mırıldandığını anlayamamıştı. Sonra da aynayı hızla masanın üstüne koyarak Hori'nin yanına geldi. "Diğer küpe nerede acaba?" dedi. "Belki de senin dediğin gibi hırsızlar çalmıştır. Ne yazık!" Yatağa doğru gitti, bu kez oturmak yerine uzandı. Harmanisinin geniş yırtmacından esmer bacakları ortaya çıktı. "Bir süre bu küpeyi takabilir miyim?" diye sordu ve sesinin tonu Hori'nin kalp atışlarının hızlanmasına neden oldu. Sesine güvenmeyerek, başını evet dercesine sallamakla yetindi.

Genç kadının parfümünden buram buram cinsellik kokusu geliyordu. Tbubui sakın bir tavırla kınalı elinde tuttuğu küpeyi hafifçe ok-Şuyordu. "Bana dün yaptıklarından ve Khaemwaset'in tepkisinden söz ettiniz," dedi. "Ama ekselansları, bana bu yeni keşfinizden nasıl bir so-

-214-

-215-

nuç çıkardığınızı anlatmadınız. Duvarın arkasındaki küçük oda mezara ve onun içinde yatanlara ilişkin sizlere bir ipucu verdi mi?"

"Pek sayılmaz," dedi Hori. "Tbubui, mezarı sen de kardeşin cje gördünüz. Şu anda sizin bildiklerinizden fazla bir şey bilmiyoruz. Babamla benim tarihle yakından ilgilendiğimizi göz önünde bulunduracak olursak aslında bu utanç verici bir açıklama."

"Ama Sisenet de tarihle yakından ilgileniyor," diye ekledi Tbubui "Onunla birlikte birçok kez suyun yapısını, maymunları, tabutların açık kapaklarını defalarca tartıştık ama biz de bir sonuca ulaşamadık. Soy-leyin bana," dedi hâlâ farkında olmadan küpeyi okşarken. "Khaemwa-set'in cesedin elinden kestiği evrak ne oldu? Bu konuda hiçbir şey anlatmadınız."

"Evrak hâlâ babamın kasasında," diye karşılık verdi Hori. "Artık pek ilgilenmiyor. Senin de bildiğin gibi deşifre etmeye çalıştı ve başarılı olamadı. Evraktan söz etmen ilginç Tbubui, çünkü ben de bu evrağın tüm gizemleri içerdiğini düşündüm. Babama evrağı incelememe izin vermesini söyleyeceğim." Tbubui, eğer Mısır'ın bu en önemli tarihçisi deşifre edememişse sen nasıl edeceksin, dercesine gülümseyerek bakıyordu. "Elbette böylesi bir yazıyı benim kolayca deşifre etmem söz konusu olamaz ama yine de belli mi olur? Belki böylelikle babe mm evrak üstünde çalışmasını sağlayabilirim. İşçilerim ikinci mezar odasını şu anda yeniden mühürlüyorlar ve tüm mezar yakında kapanmış olacak. Zamanımız giderek azalıyor."

Elini küpeden çekip bacağının üstüne koydu. Hori onu izliyordu. "Evracı ben de görmek isterdim," dedi sıradan bir tavırla. "Ama benim ilgim saygıdeğer babanızın ilgisinin yanında- çok önemsiz kalır. Ama bununla birlikte kardeşimin eski evrağı çevirme konusunda bazı yetenekleri vardır. Sizlere yardımcı olacağına inanıyorum."

"Özür dilerim Tbubui, ama kardeşinin çok zeki bir amatörden daha farklı biri olduğunu sanmıyorum," diye karşılık verdi. "Evrak son derece eski, yeteneksiz eller ona zarar verebilir."

-216-

"Ah, bu konuda korkmanıza gerek yok," dedi yavaşça. "Sisenet değerli evrağa alışıktır. Sizin de bildiğiniz gibi hepimizin ataları olan Osiris Hatshepsut'un liderlerinin bıraktığı tüm kayıtları deşifre etti."

"Hayır, bunu bilmiyordum," diye karşılık verdi Hori. "O zaman ev-ağı okuması için kardeşinin adına babamdan izin istemeliyim. Acaba Sisenet ilgilenir mi dersin?"

"Ah, evet," diye karşılık verdi Tbubui yavaşça. "Gerçekten de ilgilenecektir. Biraz daha şarap ister misiniz, prens?"

Hori başını salladığında Tbubui yerinden fırlayarak şarap sürahisini alıp kadehine doldurdu. Hori, genç kadının kendisine gereğinden fazla yaklaştığını düşünüyordu. Genç kadından gelen parfüm kokusunu içine çekti, Tbubui yüzüne düşen buklelerini hafifçe geriye itti. Tbu-bui'nun saten benzeri yumuşak ve parlak omuzları dudaklarına değmek üzereydi. Artık daha fazla dayanamayacağını hisseden Hori, uzandı, gözlerini kapadı ve genç kadının omuzlarını öptü. Serin omuzları nilüfer çiçeği kokuyordu. Gözlerini açmadan dilini boynunda ve daha aşağılarda gezdirdi, sonra dudaklarına doğru yöneldi. Sonunda genç kadının aralanmış yumuşacık dudaklarını buldu. Tbubui geri çekilmedi. Hori dilini genç kadının ağzına soktu. Bir yandan da tahmininden daha iri ve dolgun bulduğu memelerini avuçluyordu. Soluk soluğa kalmıştı ve başı hafifçe dönerken geriye çekildiğinde dizindeki yaranın birden çok acıdığını fark etti.

"Eee, genç prens," diye mırıldandı Tbubui. "Bu çok gurur vericiydi."

"Gurur verici mi?" diye haykırdı. "Beni serseme çevirdin, Tbubui! Seni arzulamadan geçen bir dakikam bile yok. Şimdi büyükbabamın sarayındaki o güzel küçük kızlardan neden uzak durduğumu ve şu ana dek bilmediğim bir şeyi istediğimi öğrendin işte. İnsanlarla arama mesafe koyuyordum, kendi kendime yetiyordum. Uyuyordum!" Bunla-rı boğuk bir sesle söylemişti. "Sana yemin etmeme izin ver, bir delikanlıdan daha fazla olgun olduğum konusunda seni ikna etmeme izin ver. Mısır'ın en güçlü ailesine gelin gel."

- 217-

Tbubui kaşlarını kaldırdı. "Ama sevgili Hori, beni tanıımıyorsun ki Senin fantezilerindeki bir bedenden daha fazla bir şey olmam nasıl mümkün olabilir? Beni iyice tanıdığım zaman belki de düş kırıklığına

kapılacaksınız." Bir anne şefkatiyle Hori'nin saçlarını okşadı. "Bu gelip geçici bir sevdadır. Başka bir şey değil."

Genç kadının elini tutarak parmaklarını şehvetle teker teker öptü "Ben öyle önüne gelen herkese tutulan biri değilim," diye inledi. "Bu gelip geçici bir sevgi değil. Bu sonsuza dek sürecek."

Tbubui elini çekmedi. "Mısır'daki hor soylu sana arkandan gülecektir," diye uyardı onu. "Kanım soylu olabilir ama bir prensin karısı olacak kadar da soylu değilim. Ayrıca senin için çok yaşlıyım."

Hori gülümsedi. "Kaç yaşındasın."

Kısa bir sessizlik oldu, sonra da Tbubui kıkırdadı. "Tanrılar bana otuz beş yıl bağışladılar."

"Umurumda bile değil."

"Ama benim umurumda. Bu kadar genç biriyle evlenemem." Elini çekti ve Hori arkasına yaslandı. Başını zıtlıyor ve midesi de hafifçe bulanıyordu. Birden yeniden dizkapağında bir ağrı duydu.

"O zaman benim için bir şeyler hissetmiyorsun?" diye sordu.

"Baban buna acaba ne der?" dedi. "Hori, sen Mısır'ın en çekici erkeğisin ve bu çekiciliğine benim bir bağımlılığım da yok. Aslında Mısır'daki hiç kimsenin yok. Ama seni çok sevdiğim genç bir dostum olarak görmek istiyorum. Canın istediği zaman buraya gelebilirsin ve aileden ve arkadaşlarından sakladığın gizleri benimle paylaşabilirsin. Anlaştık mı?"

"Anlaştık," diye fısıldadı. Artık kendini bir erkek olarak kanıtlamak istiyordu. "Ama soruma yanıt vermedin."

"Evet, prens," dedi. "Verdim. Bir şeyler yemek ister misiniz? Yaranızı temizleyeyim mi?"

Yaranı hiçbir şey temizleyemez, diye haykırmak istiyordu. İçindeki her şey genç kadının aynı duyguları hissettiğini kabul etmesi için ona bu konuşmayı sürdürmesini emrediyordu. Fakat içinden bir baş-

- 218 -

ka ses de ona bir süre için geri çekilmesini öneriyordu. Ani bir hamle ;se yaramamıştı. Tbubui sabırla kazanılabilecek bir kadındı.

"Hayır teşekkür ederim," diye karşılık verdi. "Eve dönmeliyim. Yapacak işlerim var. Konukseverliğin her zamanki gibi güzeldi, Tbubui." Alaycılığını belli etmemek için elinden geleni yapmıştı. Tbubui ayağa kalktı, küpeyi çıkararak uzattı.

"Bu ailede bizler eski firuze taşlara büyük saygı duyarız," dedi. "Bu olağanüstü bir parça, izin verirseniz eşini yaptırmak istiyorum. Takmama izin verdiğiniz için çok teşekkür ederim, prens." Hori küpeyi alarak kemerinin arkasındaki küçük keseye yerleştirdi. Güçlkle koltuğundan kalktı ve başka bir şey söylemeden odadan çıktı. Tbubui de arkasından gidiyordu.

Akşam olmuştu. Tbubui'nun yatak odasının serinliğinden sonra mangalın sıcaklığı ve meşalelerin aydınlığı Hori'yi şaşırtmıştı. Ayrılırken her zamanki kibarlığıyla Tbubui'yu selamladı ve o da ona en kısa zamanda kendisini yine beklediğini söyledi. Tahtırevanı hazır bekliyordu. Homurdanarak yerdeki yastıkların üstüne oturdu, gerekli emirleri verdi ve tahtırevanın perdelerini kapattı.

Birkaç dakika sonra içinden bir ses başını çevirip bakmasını söyledi. Ttubui evin girişinde boş gözlerle arkasından bakıyordu ama yalnız değildi. Kardeşi yanında duruyordu. Bir elini Ttubui'nun omzuna atmış o da boş gözlerle tahtrevanın arkasından bakıyordu. Hori hızla geri çekildi ve perdeyi yeniden kapattı. İkisinin görüntüsü uzun bir süre gözlerinin önünden gitmedi.

Aile güneş battıktan sonra akşam yemeği için bir araya geldiğinde Khaemwaset'in kararsızlığı hâlâ sürüyordu. Babasının bu haline alı-Şık olan Sheritra ilk iki yemek sırasında Harmin'den söz etmişti ama Khaemwaset öfkeyle ona sessiz olmasını söyleyince hemen susmuştu. Nubnofret belki de yaşamında ilk kez kızını savundu. "Khaemwaset bu kadar kaba olmana gerek yok!" dedi. Ama Khaemwaset karşılık vermedi ve tadını bile algılamakta zorlandığı yemeğini yemeyi sürdür-

-219-

dü. Salonu dolduran güzel müziği bile duymuyor gibiydi. Hori'nin aı silmişin dışındaki sessizliğinin ve annesinin ara sıra sorduğu sorular tek heceli yanıtlar verişinin farkındaydı ve ertesi sabah oğlunun dizin yeniden muayene etmeye karar verdi. Kararını vermesiyle birlikte de bunu anında unuttu. Mezardan çalışma odasına döndüğünde Penbuy rahip arkadaşı Wennufer'den gelen Osiris'in kafasının gömülü olduğu gerçek mezara ilişkin mektubu okudu. Bu konuyu aylardan beri tartışıyorlardı ama Khaemwaset nedense artık bu konuyla ilgilenmiyordu Memphis'in belediye başkanı Huy, kendisini akşam yemeğine davet etmişti. Khaemwaset, Penbuy'a gelemeyeceğini belirten bir özür notu yazmasını söylemişti. Si-Montu kardeşine bağlardaki hastalıklı üzümün çok iyi durumda olduğunu belirten bir mektup yollamıştı. Hastalıklı üzümlerden söz edilmesi Khaemwaset'e annesinin sağlığını soran bir mektup yazması gerektiğini hatırlattı ama annesini bu şekilde hatırlaması içinde yoğun bir suçluluk duygusuna yol açtı. Kısa zamanda annesine neşeli bir mektup yollamaya karar verdi. Delta'dan Nil'in su düzeyine ilişkin raporlar gelmişti ama nedense Khaemwaset bunların hiçbirisiyle ilgilenmek istemiyordu.

Ttubui'yu aklından çıkaramıyordu. Bedenini, gülüşünü, yürüyüşünü bir türlü unutamıyordu. Dikkatini ne zaman başka bir şeye vermeye kalksa Ttubui buna izin vermiyor gibiydi.

Akşam yemeği biter bitmez Khaemwaset masadan kalkıp salondan çıktı. Doğruca bahçeye giderek ayın doğuşunu izlemeye koyuldu. Yemekten önce karısının dairesine giderek onunla taş oynamıştı ama bu da içindeki sıkıntıyı hafifletmemişti.

Aslında o sabah mezara zorla gitmişti. Mezar ona tedirginlikler ve kötülüklerle dolu bir deniz gibi geliyordu. Ttubui belki gelir diye odasından dışarı çıkmak istemiyordu. Yeni keşfettiği bitkisel bir ilaçtan söz etme bahanesiyle birkaç gün sonra onu gidip görmeye kararlıydı. Aslında herhangi bir bahaneye gereksinimi olmadığını da biliyordu. Ttubui bir duldu, kendisi de prens. Dolayısıyla birçok kadınla evlenmeye ve cariyeleri olmasına hakkı vardı ama yüreğinin derinliklerinden genç

- 220 -

kadına karşı hissettiği bu tutkudan ötürü suçlulukla kıvranıyordu. Bu tutkunun gücü onu işinden, ailesinden ve konumundan uzaklaştırmış-füm bunların artık hiçbir anlamı kalmamıştı. Uzunca bir süreden beri Kendisiyle tutkusu arasında hiçbir şeyin durmaması gerektiğine kaçır vermişti. Soğukkanlılıkla bu hakkını nasıl uygulayacağına ilişkin plan yapmaya başladı.

jçini çekerek, içimde her geçen dakika daha da artan tutkunun eSiri oluyorum, diye düşündü. Vargücüyle düşüncelerini Hori'nin bulduğu firuze küpeye çevirmeye çalıştı. Ne var ki, ince esmer boyun, mür kokulu siyah saçlar gözlerinin önünden bir türlü gitmiyordu. Bu küpe ona ne kadar çok yakıştırdı! "Ah, Thoth," diye inledi yavaşça. "Beni seviyorsan lütfen bana yardım et. Yardım et!"

Khaemwaset sırtını bir ağaca dayayarak çimlerin üstüne oturdu. Uzunca bir süre evin ışıklarına baktı. Bahçe duvarının arkasındaki hizmetkârların bölümünden gelen kahkaha seslerini dinledi. Ama bir süre sonra sesler yerini derin bir sessizliğe bıraktı.

Çalılıkların arkasından bir meşalenin ışığı belirdi ve Kasa'nın sesi duyuldu. "Prens, orada mısınız?"

"Evet," diye seslendi Khaemwaset yerinden kalkmadan. "Yatıp uyuyacak kadar huzurlu değilim, Kasa. Yatağımı aç ve yatmadan önce yıkanmam için sıcak su hazırla. Sonra da odana gidebilirsin."

"Kendiniz mi yıkanacaksınız, ekselanları?" diye sordu Kasa şaşkınlıkla. "Benim gerçekten de..."

"İyi uykular, Kasa," diye sözünü kesti onun ve meşalenin alevi sütunların arasında yok oldu. Aslında Khaemwaset'in gözleri uykudan yanıyor ve başı ağrıyordu. Bu fiziksel belirtilerin ötesinde uyuyamaya-cak kadar gergindi.

Evdeki son meşale de söndükten sonra ayağa kalktı. Aslında nehrin kıyısında bir süre dolaşmak istiyordu. Ayakları onu kıyı basacaklarına götürmüştü. Hiç düşünmeden kıyıda bekleyen sandalına at-'adı ve kürekleri hızla çekmeye başladı. Bu çılgınlık, diye benliğinin akıllı bölümü karşı çıkıyordu ama tutkunun esiri olmuş diğer bölümü

- 221 -

ise buna aldırmadan kürekleri olanca gücüyle çekiyor ve bir yanda da Ttubui'nun adını mırıldanıyordu.

Kentin kuzey kıyısında derin bir sessizlik hüküm sürüyordu. Kha emwaset meşalelerle aydınlatılmış kalabalık bir teknenin yanından geçti. Bacaklarının ve omuzlarının ağrısını hissederek sandalını doğu. ya doğru çevirdi. Bunu yapmamalıym, diye geçirdi içinden. Eğer beni bir gören olursa prens aklını yitirmiş, diye düşünecek. Belki de ger. çekten aklımı yitirdim. Belki de çok güçlü bir büyüün etkisi altındayım, belki de kendi evimde bile bu büyü beni adım adım izliyor. iyj0 zaman, bu büyü etkisini sürdürsün. Beni görünmez kılsın, genç bir âşık gibi onun evinin önünde kimselere göstermesin beni. Küreklerden nehre damlayan su mehtabın altında parlıyordu.

Ttubui'nun küçük kıyı basamaklarını gördü ve sandalını kıyıya doğru çevirdi. Sandalı bağlayarak kıyıya çıktı ve taşlı yolda ilerlemeye başladı. Ağaçların yapraklarıyla kaplanmış yolda sandaletleri ses çıkarmıyordu. Yolun her iki yanındaki ağaçlar tapınağın sütunlarını andırıyordu. Khaemwaset düşünde yürüdüğünü hissetti. Birkaç adım attıktan sonra gizemli beyaz duvarlar mehtabın ışığında karşısına çıkacaktı. Yürümeyi sürdürdü.

Birden gözücuyla solunda bir şeyin hareket ettiğini gördü ve içinde bulunduğu bu gerçek ötesinden az da olsa sıyrıldı. Durdu. Biri sezdirmeden onu izliyordu. Keşke yanıma Amek'i alsaydım, diye düşündü birden dikkat kesilerek. Ben çok aptalım. Gergin bir şekilde ağaçların arasında kendisini izleyenin yaklaşmasını bekledi. Yaklaştı. Gelen Ttubui'ydu. Her zamanki gibi yine yalınayaktı. Yüzünün ve bedeninin ince hatları loş ışıktaki birden karşısına çıkıvermişti. Saçlarını açık bırakmıştı. Khaemwaset birden genç kadının üstünde şeffaf bir kütten başka bir şey olmadığını fark etti. Ttubui yanına yaklaştı ve en küçük bir şaşkınlık belirtisi bile göstermeden durdu.

"Prens Khaemwaset," dedi. "Sizin olduğunuzu tahmin etmeliydim1 Bu gece hava sizin varlığınızla dolu."

-222-

Khaemwaset'e orada ne aradığını sormamıştı. Takısız ve makyajız on altı yaşında genç bir kıza benziyordu. Âşık bir delikanlı gibiyim, Hive geçirdi içinden Khaemwaset mutlulukla. Ah, Tbubui! "Seni düşünmek bana çok tuhaf işler yaptırıyor," dedi. "Aslında âşık bir delikanlı-I, nibi evinin çevresinde dolaşıp eve dönmeyi tasarlıyordum. Bu garip davranışından ötürü özür dilerim."

"Davranışınız benimkinden daha garip olamaz," diye karşılık verdi gülümseyerek. "Uyuyamadığım geceler hurma ağaçlarının altında dolaşmaktan hoşlanırım. Ve uykum bu gecelerde genellikle çok geç gelir."

"Neden uykusuzluk çekiyorsun?" diye sordu boğuk bir sesle, genç kadın kaşlarını hafifçe kaldırdı.

"Bilmiyorum," diye fısıldadı. "Ama yalnız olduğumu biliyorum, prens. Huzursuz olan insanlar huzuru bulmada zorlanıyorlar." Çocuksu bir tavırla ellerini çenesinin altında kavuşturdu. "Kardeşim beni çok sevmesine karşın pek konuşkan biri değil ve Harmin..." Omuzlarını silktilti. "Harmin de kendi endişeleri olan bir delikanlı."

Eve doğru değil de ağaçların arasına doğru yürümeye başladı. Khaemwaset arkasından gitti. Uzanıp elini tuttu. Tbubui parmaklarını parmaklarının arasına geçirdi. Ağaçların sıklaştığı bir yerde durdu, Khaemwaset onu kendine doğru çekti ve diğer eliyle beline sarıldı.

"Seni seviyorum," dedi telaşla. "Nehrin kıyısındaki o tozlu yolda seni ilk gördüğüm andan beri seviyorum galiba. Tbubui daha önce hiç âşık olmadım, yani ne bedenimle ne de beynimle âşık olmadım ve ka'm senin için çığlıklar atıyor." Elini genç kadının elinden çekerek, boynuna sarıldı. Kendinden geçercesine dudaklarını genç kadının boynunda, kulaklarında dolaştırdı. "Seninle sevişmek istiyorum," dedi boğuk bir sesle. "Burada, ağaçların altında."

"Ben de kollarının arasında yatmak için can atıyorum," diye karşı-"k verdi alçak sesle. "Defalarca hep bunun düşünüyordum, nasıl olacak diye merak edip durdum ve şimdi gözlerinin içine baktığımda tut-kumun bakışlarına yansıdığını görüyorum..." Elini hafifçe yanağında dolaştırdı. "Ama kendimi sana diğer kadınlar gibi teslim etmeyeceğim,

- 223 -

Khaemwaset. Atalarımın yaşadığı gibi gururlu bir yaşantım oldu ve qf nümüzdeki ahlaki yozlaşmadan da nefret ederim."

Khaemwaset kumların üstüne oturarak onu kendine doğru q%u Tbubi'nun az önce söylediklerini tam olarak duymamıştı bile. Tek (jr, şündüğü genç kadının az önce kollarının arasında olmak istediğini iti raf ediydi. Yavaşça onu sırtüstü yatırarak yüzünü göğüslerinin arası-na gömdü, bacaklarını okşamaya başladı. Tbubui altında çırılçıp|aL yatıyordu, Khaemwaset onun soluk alışlarını içinde hissediyordu.

Khaemwaset onu öpmeye başladı ama Tbubui başını ellerinin arasında aldı, dudakları dudaklarını buldu. Bu kez Tbubui onu öpmüştü, zevkten inleyen oydu ve bedenini bedenine bastran da yine oydu Khaemwaset ona sıkıca sarıldı ama Tbubui birden kendini ondan kurtararak yüzükoyun yere uzandı. Ter içinde ve soluk solugaydı. Yerinde doğruldu, dizlerini göğsüne çekti.

"Yapamam," diye mırıldandı. "Beni bağışlayın, prens." Khaemwaset onu öfkeyle omuzlarından sarmak istiyordu. Sırtüstü yatırıp, bedenindeki bu ateşten bir an önce kurtulmak için ona sahip olmak istiyordu fakat yapmadı. Yavaşça genç kadının saçını okşadı sonra da elini çekti. "Topraklarımda çok güzel bir ev var," dedi. "Büyük, havadar ve içinde de birçok değerli eşya bulunuyor. Bahçesinde de balık havuzuyla çeşmesi. Oraya uzun zamandan beri gitmedir, Bir iki cariyem orada yaşıyor." Gülümsedi ama gecenin karanlığında genç kadının bu gülümsemesini gördüğünü sanmıyordu. "Onların yanına çok ender giderim.

Nubnofret bana yetiyordu ama şimdi..." Durdu ama genç kadın ona bakmadı. Başı hâlâ dizlerinin üstündeydi. "Şimdi seni yanımda istiyorum," diye sürdürdü konuşmasını. "O eve taşın, Tbubui. Evimin ayrıcalıklı kişilerinden biri ol. Hem senin, hem kardeşinin, hem de oğlunun tüm ihtiyaçları karşılanacak. Sana bakmama izin

ver."

Tbubui başını yavaşça kaldırıp ona baktı. Khaemwaset genç kadının bakışlarındaki soğuk parıltıyı görebiliyordu. "Prensesler kralları'1 haremlerine girdiklerinde kendilerini şanslı görebilirler," dedi soğuk ^

-224-

., Hey|e- "Ama Den bir süre sonra varlığını unutacak bir erkeği asla atier boyunca oturup bekleyemem ve hiçbir erkeğin cariyesi ola-m cariyeler onun evinde oturabilirler ama asla özgür olamazlar."

"Tbubui, bu öneriyi yapan benim, sana!" dedi şaşkınlıkla. "Ben ya-itibarıyla uçarı bir insan değilim ki. Yaşamımın sonuna dek seni bedenimle onurlandıracağım."

"Uçarı biri değildin," dedi buz gibi bir sesle. "Ama bugüne dek bastırdığın duyguların artık uyanmaya başladı, prens. Benimle ya da hensiz, Nubnofret artık şehvet duygularını karşılayamayacak. Bunun su anda belki farkında değilsin ama yakında olacaksın."

"Bu duyguları sen uyandırdın!" dedi Khaemwaset. "Beni değiştirdin! Bu duygularımı ancak sen denetleyebilirsin, seni seviyorum!"

"Evet, beni sevdiğini biliyorum," dedi yine aynı soğuk sesle. "Özür dilerim, prens, önerini kabul edemem. Bir fahişe gibi canın istediğinde bedenimi sana veremem. Böylesi bir şey beni mahveder."

Khaemwaset'in birden dişlerini gıcırdattığını ve ellerini yumruk yaptığını fark etti. Kendini zorlayarak çenesini gevşetti, parmaklarını açtı ve gözlerini kapatarak sırtüstü uzandı. Aralarında uzun bir sessizlik oldu. İkisi de kıpırdamadı.

Bir süre sonra Khaemwaset ayağa kalktı. Ellerini kalçalarının üstüne koydu ve Tbubui'ya baktı. "Ayağa kalk, Tbubui!" diye emretti. Genç kadın ayağa kalktı, yeni kiltini kirletmemesi söylenen küçük bir çocuk gibi üstünü başını temizledi, sonra da bakışlarını yere indirerek Khaemwaset'in önünde durdu. "Çok acımasız şeyler söyledin," dedi Khaemwaset. "Ama bu sözlerin bana senin çok iyi yetiştirildiğini ve ahlaki değerlere sahip olduğunu gösterdi. Senin gibi kadınlara artık pek rastlanılmıyor. Seni şimdi daha çok seviyorum, sevgili kardeşim," dedi. İlk kez ona sevgilisi gibi hitap etmişti ve Tbubui hafifçe inledi. "Yasalar bir başka kadınla evlenmeme izin veriyor," diye sürdürdü konuşmasını. "Ama bu ana dek böylesi bir şeyi aklıma bile getirmemiştin, oysa şimdi seninle evlenmek istiyorum, Tbubui. Eğer birlikteliğimiz mutlaka cv-"iği gerektirecekse sana benimle evlenmeni öneriyorum." Genç kadı-

- 225 -

Firavunların Öfkesi / F: 15

nn yüzünü yukarı kaldırdı. Yüzü ifadesizdi, gözleri gölgelenmişti. »d-evlilik antlaşması hazırlatacağım ve sen benim evimde, senin için ya tıracacağım bir dairede yaşayacaksın. Kabul ediyor musun?" Tbubui d rin bir transtan uyanırcasına gözkapaklarını kırıştırdı.

"Sevgili Khaemwaset, sevgili prens," dedi yumuşak bir sesle. "\$6 ni seviyorum ama lütfen kesinlikle

benimle evlenmen için kendimi sa-na vermediğimi düşünme. Soylu bir prensle evlenmek çok ciddi bir iş tir. Lütfen bu konuyu her ikimiz de bir süre düşünelim."

Tbubui'ya sıkıca sarıldı. "Bunu kesinlikle düşüneceksin, değil mi?"

"Ah evet," dedi gülümseyerek. "Düşüneceğim."

Khaemwaset bir an önce evine gidip yatağına uzanarak düşünmek istiyordu. "Lütfen yarın öğleden sonra bize gel," diye yalvardı. "Nubnofret'le bir süre birlikte ol. O senden ve birlikteliğinden çok hoşlanıyor. Bir prensesin yaşamı çok farklıdır, Tbubui."

"Öyle olduğuna eminim," diye karşılık verdi.

Genç kadını kendine doğru çekip sertçe öptü, sonra onu kendinden uzaklaştırdı ve topuklarının üstünde dönerek hızlı adımlarla kıyı basamaklarına doğru gitti. Dönüp arkasına bakmadı. Genç kadın onun öpüşüne aynı şekilde karşılık vermemiştir ama Khaemwaset onun şaşkınlıktan ötürü bu şekilde davrandığını düşünüyordu. Ona bir evlilik antlaşması önererek kraliyet ailesine katıyorum. Ama bunu yap-Vnadan önce onun kökenini iyice araştırmalıyım, diye geçirdi içinden. Safkan bir soylu olduğuna eminim, atalarının hiçbir şekilde Mısır'a ihanet etmediklerini de biliyorum. Bu araştırmayı Penbuy yapabilir. Pen-buy fazla dal budak saldırmadan evlilik antlaşmasını da hazırlayabilir, dedi kendi kendine. Birden halktan hem de yabancı bir kadınla evlenen kardeşi Si-Montu aklına geldi ve neden Tbubui'nun şeceresini araştırmak istediğini düşündü. Saçmalıyorum, dedi kendi kendine mutlulukla. Mutluluk elimi uzatabileceğim kadar bana yakın. Tüm bunları aileme anlatmam biraz güç olacak ama hakkım olan bir şeyi yaptığımı da biliyorum. Babam bunu onaylayabilir. Benim ciddi ve ölçülü

- 226-

klerimi bilir. Kendini birden çocuk gibi ve hafifçe sarhoş hissetti. K1-1 basamaklarına giderken bir iki kez tökezledi ve Tbubui'nun kıyısına

nladığı sandalına yaklaştı. Tüm bunları yüzyıllar önce yapmış gibi hisSediyordu kendini.

Birden izlenildiği duygusuna kapıldı. Durdu, ağaçların arasından bir şeyler görmeye çalıştı. "Tbubui, sen misin?" diye seslendiyse de bir karşılık alamadı. Soluk almaktan korkarcasına kırırdamadan durdu Hiçbir şey görmemesine karşılık birinin kendisini izlediğinden emindi- Eğer o kadar heyecanlı ve mutlu olmasaydı geri dönüp öfkeyle yolu araştıracaktı. Hızla kıyı basamaklarını indi ve nehirde hafif hafif sallanan sandalına bindi. Artık duygusallığın o büyümlü havası yok olmuştu. Kıyı basamaklarından yeterince hızlı uzaklaşmadı.

-227-

Onuncu Bölüm

'Set, artık önümde uzanan yıllar azaldığı için, yüreğimi acıyla doldurma.

Khaemwaset, Kasa'nın yıkanması için hazırladığı suyu kullanmadan yatağına yattığında şafağın sökmesine yalnızca üç saat vardı. Gece lambasının alevi sönmek üzereydi. Lambayı söndürerek ertesi sabah geç saatlere dek uyuyacağını düşündü ama sabah yine her zamanki gibi aynı saatte uyandı. Kendini son derece dinç hissediyordu.

Banyosunu yaptıktan sonra odasındaki küçük ibadet yerine geçerek sabah duasına başladı. Bir yandan da bir gece önce yaşadıklarını düşünüyordu. Belki de hepsi bir düştü, diye geçirdi içinden. Tüm ye

sadıkları sabahın o erken saatinin aydınlığında kendisine gerçekdışı gibi geliyordu. Ama kendi kendine konuşurken bir yandan da bir şarkı mırıldanıyordu. Gerçekle gerçekdışı arasındaki farkı bilirdi.

Sabah duasını tamamlayıp tütsüleri söndürdüğünde Hori'nin geldiği haber verildi. Khaemwaset uzun ve büyük tütsülüğü Ib'e uzatarak oğlunu selamladı. Ama oğlu yanına yaklaşırken o sabah içinde hissettiği yoğun mutluluk duygusu da azalmıştı. Hori hâlâ topallayarak yürüyordu. Khaemwaset'in içindeki mutluluğu azaltan bu değil, oğlunun yüzündeki ifadeydi. Hori'nin yüzü solgundu. Gözlerinin altında siyah çukurlar oluşmuştu ve yüzünde bitkin bir ifade vardı. Khaemwaset enfeksiyondan korkarak oğlunun dizine baktı, ama yaranın kapandığını

- 228 -

dikişlerin de neredeyse görülmez olduğunu fark etti. "Hori, neyin var?" diye sordu.

Hori babasına şaşkınlıkla bakarak omuzlarını silkti. "Hastaymışım nibi mi görünüyorum?" diye sordu gülümsemeye çalışarak. "Dizim ağrıyor, baba, ama dikişleri lütfen hemen çıkarmayın, yaranın henüz tam olarak iyileştiğini sanmıyorum. Oturabilir miyim?"

"Elbette."

"Gece hiç uyuyamadım," diye konuşmasını sürdürdü Hori, Khaemwaset'in yatağının yanındaki sandalyeye otururken. "Nasıl bir düş gördüğümü hatırlamıyorum. Kötü ve ürkütücü olduğunu biliyorum ve midem bulanarak uyandım. Bulantım şimdi geçti sayılır."

Khaemwaset yatağa oturarak dikkatle oğluna baktı. "Üç ya dört gün hiçbir şey yememelisin," dedi. "Bedeninin kendini temizlemesine ve ka'nın sakinleşmesine izin vermelisin."

"Belki de haklısınız," dedi Hori. "Keşke yıldız falına baksaydınız, baba. Yakında Phamenoth ayna gireceğiz ve şanssız saatlerimi bilmeden günleri körlemesine yaşamak istemiyorum. Artık doğru kararları alamaz bir hale geldim." Babasının yüzüne bakmadan konuşuyordu. Bakışlarını odanın bir köşesine dikmiş, ellerini de göğsünün altında kavuşturmuştu.

"Seni tedirgin eden bir şey var," dedi Khaemwaset. "Phamenoth ayı için yıldız falına bakacağım, söz veriyorum ama benimle konuş, Hori. Sana yardım etmeme izin ver."

Hori bakışlarını babasına çevirerek gülümsedi. "Beni tedirgin eden bir şey yok inanm, prens. Sizi dinleyecek ve oruç tutacağım. Sanıyorum son günlerde Antef'le bir sürü abur cubur yedik ve geç saatlere kadar içtik."

Khaemwaset bir gece önce Ttubui'nun kıyı basamaklarında ya-şadığı tedirginliği hatırlayarak hafifçe ürperdi. "Antef bugün dönüyor, değil mi?"

"Evet." Hori sırtını dikleştirdi. Henüz makyaj yaptırmamıştı, birden Sözleri parladı. "Baba, o evrağa baktınız mı?"

- 229 -

Khaemwaset'in hangi evrak diye sormasına gerek yoktu. Son (j aydan beri kafasının içinde yalnızca tek bir evrak vardı. "Hayır bakma. dim," diye karşılık verdi. "Neden sordun?"

Hori bakışlarını bir kez daha babasından uzatarak karşısındaki duvara dikti. "Çünkü dün Ttubui'yı

görmeye gittim. Sisenet'i de evde bulacağımı umuyordum ama yoktu. Sisenet çok bilgili biri ve mezar konusunu onunla bir kez daha tartışmayı düşünmüştüm."

Khaemwaset birden kıskançlıkla karışık bir korku duydu içinde "Tbubui'yı görmeye gittin, demek?" diye sordu sert bir sesle. "Bana hiçbir şey söylemeden oraya gittin? Onunla yalnız mıydın?"

Hori gözlerini kırptırdı. "Evet. Evrağın deşifre edilmesinin yararı olacağını düşündük. Bana kardeşinin yardım edebileceğini söyledi. Ayrıca Sisenet'in bir zamanlar çok eski kitabeleri çevirdiğini ve çok başarılı olduğunu da söyledi. Eğer izin verirseniz onu buraya davet etmek istiyorum."

"Tbubui, bugün öğleden sonra Nubnofret'i görmeye gelecek," dedi Khaemwaset. "Geldiğinde bu konuyu konuşurum onunla. Sisenet'in evrağa bir zarar vereceğini sanmıyorum." Ama ya evrak ona bir zarar verirse, diye düşündü birden.

"Bugün buraya mı geliyor?" diye sordu şaşkınlıkla Hori. "Peki ama siz bunu nereden biliyorsunuz? Bana dün buraya geleceğini söylememişti."

Hori'de kesinlikle duygusal bir gerginlik var, diye düşündü Khaemwaset. Acaba ne? "Annen sürekli olarak onu görmek istediğini söylüyordu ben de akşam onun evine bir not gönderdim," diye açıkladı Khaemwaset. "Karşılık vermediğine göre gelecek." Daha önce oğluma hiç "yalan söylemedim, dedi kendi kendine üzüntüyle. Bunun ilk ve son yalanım olmayacağını da hissediyorum. Acaba onun da benden sakladığı bir şey mi var?

"Ah," dedi Hori. "O zaman bugün dışarı çıkmayayım. Evrak çok ilgimi çekiyor." Sandalyesinden kalktı, kendisine hiç uymayan bir şekilde birden babasını öptü ve odadan dışarı çıktı.

- 230 -

Tbubui öğle uykusu saatinden hemen sonra geldi. Khaemwaset, Njubnofret'e Tbubui'nun özellikle kendisini görmek ve bir iki saat dedikodu yapmak için geleceğini söylediğinden Nubnofret'in hizmetkârı ve arkadaşı Wemuro'yla birlikte Tbubui'yu karşılamak için kıyı basamaklarına gitmişlerdi.

Konuğunun geldiği haber verildiğinde Nubnofret yeni kalkmış, makyaj masasında oturuyordu. Beline bağladığı ince bir kumaşın dışında üstünde bir şey yoktu. Makyözü gözlerine rastık çekiyordu. Nubnofret'in emriyle راستی sürüp hemen dışarı çıktı. Nubnofret konuğunu kucaklamak için ayağa kalktı.

"Tbubui, beni görmeye gelmen ne kadar da güzel," dedi neşeyle. »Arkadaş olacağımızı biliyordum. İnsanın arkadaşları olması çok önemli, özellikle kocası eğer yalnızca işleriyle ilgileniyorsa, sen de öyle düşünmüyor musun? Gel, otur. Yatağımın dağınıklığı için özür dilerim ama az önce kalktım." İçini çekti. "Hava çok sıcak ve sıcaktan göz-kapaklarım şişiyor. Senin bu sıcaktan etkilenmemiş gibi bir halin var."

Tbubui sandalyeye oturmadi. Bağdaş kurarak yatağa oturdu ve sırtına birkaç tane yastık yerleştirdi. Nubnofret o gün genç kadının her zamanki gibi modası geçmiş harmanisinin yerine bileğine kadar uzanan yakası sarı işlemeli beyaz bir harmani giymiş olduğunu fark etti. Giysisi kolsuzdu. Kolunda altın bir şerit vardı ve kulaklarına uzun altın küpeler takmıştı. Yüzü makyajlıydı ama saçlarını basit bir şekilde tepesinde toplamıştı. Yerine yerleşti ve gülümseyerek Nubnofret'e baktı.

"Sıcağı severim," dedi. "Yılın bu döneminde güneşin altında yürüyecek kadar aptal değilim, ancak sıcakta yine de deliksiz uyurum. Acaba ekselansları yanıma gelip oturmak isterler mi?" Nubnofret yatağa oturdu.

"Wernuro birazdan içecek bir şeylerle pasta getirecek," dedi. "Bu-9ün içerde kalalım, diye düşünüyorum."

Yatak odam bahçeden biraz daha serindir. Penceredeki rüzgârlıkları sallandıracak kadar bile rüz-9âr esmiyor dışarda. Söyle, Tbubui, Memphis'deki soylularımızla takmaya başladın mı? Buradaki yaşamı beğeniyor musun?"

- 231 -

1

V\ !!!
||

- il

Tbubui güldü. "Kentin kuzeyinde yaşayanlardan sürekli daveti alıyoruz," dedi. "Kibar bir şekilde bizleri merak ettiklerini sanıyorum Bu davetlerden birkaçını kabul ettik. Yaşamımızın sessiz ve düze içersinde geçmesinden hoşlanıyoruz. Memphis çok güzel ve heyeca verici bir kent, ama insanın bir tepsi dolusu yiyeceği canı çektiği za man yiyeceğini bilmesi bence yeterince hoş."

"Peki ama sıkılmıyor musun?" diye sordu Nubnofret. "Ev işleri seni fazla oyalamaz."

"Evet, haklısınız," dedi Tbubui. "Ama ben atalarımın ilişkin, Kop. tos'tan Doğu Denizi'ne uzanan kervan yolunu bizlere sağlayan Osiris Hatshepsut döneminden bu yana Mısır'ın dünyayla olan ilişkilerinin öyküsünü yazdırıyorum. Bunu yapmadığım günlerde de kentte dolaşmaya çıkıyorum. Yürümeyi çok severim."

Nubnofret belli belirsiz bir kıskançlıkla, senin nasıl biri olduğundan emin değilim, diye geçirdi içinden. Sorumlulukların benimkilere oranla çok az. Canının çektiği gibi davranmakta özgürsün. Köklerin Koptos'ta. Peki ama sen neden buradasın?

"Bir kadın için alışılmışın dışında bir uğraş," dedi. "Tarih yazmak, demek istiyorum. Yürümeye gelince bunun bedenine iyi geldiği anlaşıyor. Her zaman formdasın, Tbubui."

"Ekselansları kendi güzelliğini göz ardı etmemeli," diye karşı gıktı Tbubui ve Nubnofret onun sözcüklerindeki acı dolu ifadeyi doğru yorumladığını gördü. "Erkekler her zaman zayıf ve adaleli kadınlardan hoşlanmazlar. Göğüsleriniz gerçek bir kadının gibi iri ve dolgun. Kalçalarınız erkekleri kolayca baştan çıkaracak kadar yuvarlak. Siz aşk için yaratılmışsınız."

Nubnofret, Tbubui'nun bu şekilde konuşması karşısında çok şaşırılmış ve bedenini hafifçe okşayan elinin dokunuşu onu tedirgin etmişti, ama okşaması sevgi doluydu. "Keşke Khaemwaset de senin gibi düşünse," dedi gülerek. "Beni artık gördüğünü bile sanmıyorum. Ona göre ben evini yöneten, çocuklarına annelik yapan ve resmi konuklarını ağırlayan bir kadının yalnızca. " Hafifçe yüzünü buruşturdu-

- 232 -

samanım bu işlerle geçtiğinden artık kendimi duyarsız biri olarak gör-eye başladım. Ama hayat da bu değil mi zaten, Tbubui? Duygusallık endere göre, uzun yıllardan beri evli olanlar için böylesi bir şey geçerli değil."

"Bu şekilde olması gerekmez ki," diye karşılık verdi Tbubui. "Kha-prpwaset zaman zaman cariyelerinin yanına gidiyor mu?"

Nubnofret soruyu düşündü. Tbubui bu soruyu sıradan bir merakla mı sormuştu yoksa başka şeyleri de

öğrenmeyi mi amaçlıyordu? Konuğunun içten ve dostça yaklaşımına bakarak bunun sırf meraktan kaynaklandığına karar verdi. Başını iki yana salladı, terden alınma yapışan bir tutam saçı arkaya itti. "Cariyelerinin yanına hiç gitmez. Ben de onları uzun zamandan beri görmüyorum. Canları istediği zaman dışarı çıkarlar, akrabalarını ziyaret ederler, izin alarak yolculuğa çıkarlar ve bazen de soyluları eğlendirmek için buraya gelirler. Hepsi de çok hoş kadınlar ama dost olacak kişiler değiller. Hayır, Tbubui. Khaemwaset bir bedene gereksinme duyduğunda bana gelir."

"Sizi çok sevdiğini biliyorum," dedi Tbubui. "Belki size, siz onun en doğal hakkıymışsınız gibi davranıyor ama size çok değer veriyor."

"Olabilir," dedi Nubnofret içini çekerek. "Ama o beni bir dostu, bir arkadaşı olarak seviyor. Bir sevgili gibi değil. Yine de şikâyet etmiyorum. Mutluyum." Bu sözleri söyler söylemez bir çelişkiye düştü. Gerçekten de mutlu muyum, diye geçirdi içinden. Mutlu muyum?

"Ya sen?" dedi. "Kocan öleli uzun zaman oldu. Kendini çok yalnız hissetmiyor musun?"

"Hissediyorum," diye içtenlikle karşılık verdi. "Ama salt yalnızlıktan kurtulmak için evlenmektense dul kalmayı yeğlerim. Başka birinin parasına ihtiyacım yok ve bana bakacak sevgili kardeşim Sisenet var yanımda. Sevgiye ihtiyacım var ekselansları, ama bedeli ne olursa olsun değil. Koşullar benim isteğim doğrultusunda olmalı."

Nubnofret her geçen dakika konuğundan daha fazla hoşlanmaya başlamıştı. "Mısır'da tanıdığımız birçok erkek var," dedi. "Bunlardan bazılarıyla tanışmak ister misin? Ben iyi bir çöpçatanım, şekerim." Bu

- 233 -

sözlere her ikisi de güldü. Nubnofret yerinde doğruldu ve gülmekte yaşaran gözlerini harmanisinin ucuyla sildi. Tam o sırada da Wernur içeri girdi, eğilip onları selamladı. Sonra da su, şarap ve birayla birlik pasta ve kurabiyeleri masaya koydu.

"Beni düşündüğünüz için teşekkür ederim, ekselansları," cW Tbubui. "Ama o erkeklerin beni sıkmasındansa kendi kendimi sıkmayı yeğlerim. Biraz şarap rica edebilir miyim?" diye sürdürdü konuşması-nı. Wernuro odadan çıktı.

"Peki, ya Harmin? Onun geleceği konusunda ne düşünüyorsun?" diye sordu Nubnofret. Damarlarında soylu bir kan akan bir ailenin düzeyini daha da iyileştirmesini istemeyişini bir türlü anlayamıyordu. "Sarayda bir görev üstlenmek istemiyor mu ya da tapınakların birinde?"

"Sanmıyorum," diye karşılık verdi Tbubui, şarabını yudumlayarak. "Küçük olmasına karşın sahip olduğum topraklar zamanı gelince onun olacak. Zaten babasından kalan mirası da aldı. Rahat bir yaşam sürmekten hoşlanır ama güç sahibi insanların sırtlarını sıvazlamaktan hiç hoşlanmaz."

Nubnofret bunları duymaktan hoşlanmıştı. Sheritra'nın bu delikanlıya gösterdiği yakın ilgi onu endişelendirmiş ve Harmin'in Sheritra'ı kullanarak Mısır'da güçlü bir konuma gelmek istediğini düşünmü, tü. "Harmin'le Sheritra'nın iyi vakit geçirdiğini umarım," dedi dikkatli bir şekilde. "Yanlış bilmiyorsam nehre gittiler. Bataklıklardaki vahşi yaşamı izleyeceklerdi, eğer şansları varsa timsah bile görebilirler. Sıcaktan ötürü doğrusu onlara gıpta etmiyorum."

Tbubui şarap kadehini iki eliyle birden tuttu. "Ben de sizinle prenses hakkında konuşmak istiyordum," diye başladı konuşmasına tedirginlikle. "Onun çok utangaç biri olduğunu ve insanlardan sürekli kuşkulandığını düşünüyorum."

"Evet, öyle," dedi Nubnofret. Çok susamıştı, şarabını kana kana içti. Şarabın verdiği sıcaklık içine yayılıyordu. "Sheritra hiçbir şekilde kendine güvenmiyor. Zeki ve herhangi bir soylu delikanlıya kusursuz

- 234 -

İr eş olacaktır ama o, bu delikanlılardan hiçbirleriyle ilgilenmiyor. Seni herriken benimsemesine doğrusu çok şaşırdım."

"Belki de onun dostluğundan hoşlandığımı hissetmiştir," dedi Tbu-hui bacaklarını uzatarak. "Sizden bir şey rica edeceğim, prenses."

Ne kadar yazık, diye geçirdi içinden Nubnofret. Kendi düzeyim-jeki eski dostlarımla ya da kadın tanıdıklarımla istediklerini yapmakta mutlu olurum ama ne yazık ki, bu kadın henüz onlardan biri değil. Ondan hoşlanmaya da başlamıştım. Bekledi.

"Sheritra'nın birkaç günlüğüne bizim evde kalmasına izin verin. İki erkekle birlikte yaşadığım için kadınların dostluğunu özleyorum. She-ritra'yla birçok konuda konuşabileceğimi, dertleşebileceğimi hissediyorum. Beni çok eğlendiriyor. Ayrıca ona dış görünüşü ve güvensizliği konusunda da yardımcı olabilirim."

Seni eğlendiriyor mu, diye şaşkınlıkla düşündü Nubnofret. Sheritra birini eğlendirebilir mi? Bence bu davetin saçma bir yanı yok. Kha-emwaset, eğer Sheritra'yı sürekli azarlamaktan vazgeçmezsem onu bir süreliğine Sunero'nun ailesinin yanına Fayum'a göndermekten söz ediyordu. Ama onun ara sıra azarlanmasında yarar var. "Ama Tsubui, kızımın oğlunun arasındaki ilişkiyi de düşünmemiz gerekli," diye karşı çıktı. "Onların aynı çatı altında yaşamaları asla kabul edilemez."

"O çatı, benim çatım," dedi Tsubui. "Ve benim ahlak anlayışım oldukça tutucudur. Prens, Sheritra'nın yanına hizmetkârlarını ve askerlerini de verebilir. Oldukça ağırbaşlı bir yaşantımız var," diye tamamladı sözlerini gülümseyerek. "Biraz neşeye ihtiyacımız var." Nubnofret şarabın etkisini hissetmeye başlamıştı. Sheritra'sız geçecek bir ya da iki ay hiç de fena sayılmazdı ve böylelikle Khaemwaset'le birbirlerine belki biraz daha yaklaşabilirlerdi.

"O sıradan bir prenses değil," diye hatırlattı konuşma. "Onun dalarlarında tanrıların kanı var ve ona hiçbir zaman saygıda kusur edilmemelidir. Ama..." Gülümsedi. "Eve döndüğünde ona gitmek isteyip istemediğini soralım ama son sözü her zaman kocamın söylediğini de tutmayalım. Tanrılar! Çok sıcak. Banyo yapmak ister misin?"

- 235 -

Tsubui evet anlamında başını salladıktan sonra ev sahibine teşekkür etti. Nubnofret ter içinde köşede bekleyen hizmetkârlarını çağırdı. Kısa bir süre sonra iki kadın çıplak ve yan yana nilüfer çöleyle kokulandırılmış suyun içinde duruyorlar, şaraplarını yudumlarken bir yandan sohbet ediyorlardı.

Güneş batarken eve gelen Sheritra onları havuzun kenarında ha-sırların üstünde buldu. Sıcak artık etkisini az da olsa yitirmişti ve annesiyle konuşma güneşin son ışıkları altında oturuyordu. Sheritra çimlerin üstünde onlara doğru yaklaşırken iki kadın başlarını kaldırıp ona baktı ve Nubnofret yanındaki yastığı göstererek oturmasını işaret etti.

"İyi bir gün geçirdin mi?" diye sordu. Sheritra annesinin yanına otururken kenardaki boş iki şarap sürahisini fark etti. Annesinin konuşması da ağırlaşmıştı. Nubnofret'in çakırkeyif olmasına alışık olmadığı

için şaşırırmıştı fakat için için de buna memnun olmuştu. Otuz beş yaşındaki annesinin yüzündeki çizgilerle sert yüz ifadesi sanki biraz yumuşamış gibiydi ve bakışlarında belirgin bir tembellik vardı.

"Hem de çok iyi bir gün geçirdim," diye karşılık verdi. Sonra Tsubui'ya döndü. "Eski kanalın Nil'e döküldüğü kentin batı kıyısında küçük bir körfez bulduk. Çok sessiz ve huzur dolu bir yerdi, orada saatlerce kaldık. Ama timsah göremedik. Sıcaktan ötürü geminin kamarasında yemeğimizi yedik. Harmin eve döndü," dedi. "Özür dilerim Tsubui, eğer buraya geleceğini bilseydim Harmin'i de buraya davet ederdim, eve birlikte dönerdiniz."

"Önemli değil, prenses," diye karşılık verdi Tsubui. "Annenizle ben erkeksiz harika bir gün geçirdik ve Harmin'in varlığı bunu kesinlikle bozardı."

Sheritra annesiyle Tsubui'ya merakla baktı. Kadınca birtakım şeyleri paylaştıkları açıkça anlaşılıyordu. Birden içinde bir sıkıntı hissetti. Kendi cinsinden hiç yakın arkadaşı yoktu. Genellikle babasının arkadaşlarının modadan, makyajdan, Delta'da hangi saç modelinin moda olduğundan ve hangi delikanlının en çekici bedene sahip olduğundan başka bir şey konuşmayan o aptal kızlarıyla arkadaşlık etmek zorunda

- 236 -

«alırdı. Annesine ve Tsubui'ya bakarak onların her konuda rahatça konuşabildiklerini düşündü. Annesi onun bu düşüncelerini onayladı.

"Bütün gün şarap içip konuşmaktan başka bir şey yapmadık," di-e açıkladı. "Doğrusu şimdi kendimi çok iyi hissediyorum. Bu bana

yaradı."

"Bana da," diye karşılık verdi Tsubui. "Hiç kadın arkadaşım yok ve hizmetkârlarımla da konuşmam." Sanki bir şey bekliyormuşcasına Mubnofret'e baktı.

"Tsubui seni bir süreliğine evine davet etti," dedi. "Eğer gitmek istersen bu değişikliğin sana iyi geleceğini düşünüyorum, Sheritra. Ne dersin?"

Sheritra annesinin yüzünü ve ses tonunu inceledi. Bazen annesi benzeri bir soru sorduğunda yanıtı da sorunun içinde olurdu ve genç kız aslında kendisine seçme hakkı verilmediğini hissederdi. Oysa bu kez annesinin yüzünde ve ses tonunda böylesi bir beklenti olmadığı gibi onun ayak altından çekilmesini ister gibi bir tavır da yoktu. Nubnofret güneş ışınları karşısında rastıklı gözlerini hafifçe kıpmış gülüm-süyordu. Harmin'le birlikte olacağım, diye geçirdi içinden. Günlerce onun yanında olacağım, konuşacağız, gözlerimle onu içebileceğim, belki onu öpebileceğim, belki... Ama bu hiç de uygun bir davranış değildi, asla kabul edilemezdi. Öneriyi kaşlarını hafifçe çatarak düşündü. Annesi ekledi. "Bakmut da elbette seninle birlikte gelecek. Ayrıca kâtabinle oda hizmetkârın da. Baban senin için uygun korumaları da yanına verecek." Ve her hareketim rapor edilecek, diye geçirdi içinden Sheritra. Aslında böyle olması gerekiyordu. "Babam bu konuda ne düşünüyor?" diye sordu.

"Daha onunla konuşmadım," dedi Nubnofret. "Önce bu konuda senin ne düşündüğünü öğrenmeye karar verdim. Evet?"

"Lütfen gelin, prenses," dedi Tsubui. "Evime gelmeniz bana onur verir ve böylelikle konuşacağım biri olur yanımda. Buna Harmin de Çok sevinecektir. Bundan eminim." Nubnofret'e bir bakış fırlattı. "Aca-

- 237 -

ba çok mu ileri gittim?" Ama Nubnofret parmaklarına nilüfer çiçeği yağı sürmekle meşguldü, başını sallamakla yetindi.

"Harmin'in sevineceğine eminim," diye karşılık verdi Nubnofret "Kızım la yalnız kalmayacağından emin olduğumdan buna karşı çıkma yacağım." Başını kaldırıp kızına baktı. "Gitmek zorunda değilsin, Sheritra."

Ama gitmemi istiyorsun, diye geçirdi içinden Sheritra. Bunu görebiliyorum. Eğer seni düş kırıklığına uğratmak isteseydim bu daveti gerç çevirirdim, ama bunu yapmayacağımı biliyorsun. Harmin'le birlikte olma şansını geri tepmem. "Tersine," dedi. "Gitmek istiyorum. Teşekkür ederim, Tsubui."

Tsubui gülümsedi. "Güzel! Sana derhal bir oda hazırlatacağım, aslında evin en büyük odası benim yatak odam olduğu için odamı sana vereceğim. Evde birçok boş oda var, ben bunlardan birine yerleşirim." Sheritra karşı çıkmadı. Bir prenses olarak en iyi odada kalması onun en doğal hakkıydı. "Ne zaman gelmek istersin?" diye sordu Tsubui.

Sheritra annesine baktı. "Yarın," dedi.

Tsubui yerinde doğruldu. "Güzel," diye yineledi.

Tam o sırada da Khaemwaset'le Hori yanlarına yaklaşıyordu. Hori hafifçe topallıyordu. Tsubui ayağa kalktı ve her ikisini de Sheritra'nın kıskanmasına neden olacak bir şekilde saygıyla selamladı. Bir ay önce o saydı bunu umursamazdım bile, diye geçirdi içinden. Babasının kendisini öpmesi için ayağa kalktı. Hori kız kardeşine gülümseyerek baktıktan sonra hizmetkârının getirdiği sandalyeye yığılrcasına oturdu.

"Evet," diye söze başladı Khaemwaset karısını öptükten sonra bakışlarını Tsubui'ya çevirerek. "Konuşmanızı yarıda kesmek için biz erkekler yanınıza geldik. İyi vakit geçiriyor gibisiniz. Mısır'ın sorunlarını çözdünüz mü?"

Babama da ne oldu, diye geçirdi içinden Sheritra; Tedirgin bir hali var. Hori neden gözlerini yerden kaldırmıyor? Her neyse, hiçbirini benim günümü bozamaz. Annesi, Tsubui'nun davetinden söz ediyordu. Babası tam olarak karşı çıkmamıştı. Genç kız babasının da annesi gib'

-238-

. an önce ayak altından çekilmesini istediğine karar verdi. Şaşkınlık ve biraz da gücenmiş bir halde babasının bakışlarını yakalama-

çalıştı ama beceremedi. Tsubui gözlerini hafifçe kısmış onları izliyordu. Sözlerini kesmek için bir girişimde bulunmadı ve Sheritra onun hU sessiz halinde bile gizemli bir şeyler olduğunu düşünmeye başla-^ı. Sonunda Khaemwaset kızına döndü.

"Seni özleyeceğim, Küçük Güneşim," dedi. "Eve dönünceye dek annenle ben sık sık seni görmeye geleceğiz."

Annem gelmez, diye geçirdi içinden ama sen, sevgili babacığım... Birden aklına bir şey geldi ve yavaşça içini çekti. Olabilir miydi? Khaemwaset çok neşeliydi. Sheritra tüm dikkatini Tsubui'ya çevirdi. Genç kadın kendi kendine gülümsüyordu. Sheritra bir kez daha babasının neşeyle parlayan gözlerine ve abartılı tavırlarına baktı, kalbi hızla çarpmaya başladı. Demek buydu. Tsubui'nun evine gidersem babam canı istediği zaman oraya gidebilecek bir bahaneye sahip olacak. Ve ben de babamın bunu yapmak

istediğinden eminim.

Sheritra, Khaemwaset'in Tbubui'ya gösterdiği ilgiden neden tedirgin olduğunu bir türlü anlayamıyordu. Belki de böylesi bir değişiklik babası için iyi olacaktı, bir süre için eski neşesine kavuşabilirdi. Ama Sheritra kısa bir süre önce babasıyla yaptığı konuşmayı hatırlayınca her şeyin bu denli basit olamayacağına karar verdi. Kendisi de Tbu-bui'dan hoşlanıyordu, ne var ki o bir erkek değildi. İçgüdüleri ona Tbubui'nun erkekler için çok tehlikeli biri olduğunu söylüyordu.

İçgüdüsel bir şekilde bakışlarını kardeşine çevirdi. Hori başını önüne eğmiş oturuyordu. Gözlerini dizindeki yaraya dikmişti. Oh Hat-hor, olamaz, diye geçirdi içinden Sheritra korkuyla. Her ikisi de birden olamaz! Tbubui'nun acaba bunlardan haberi var mı?

Tbubui ile Khaemwaset evrak üzerinde konuşuyorlardı. "Sise-net'in evrağı incelemesine karar verdim," diyordu Khaemwaset. "Ama bunu burada yapması gerek. Evrağın sahibi olan adamın ka'sına ve tanrılara bu evrağın bozulmadan yerine götürülmesinden sorumlu hissediyorum kendimi. Deşifre edilmesinde eğer Sisenet'in yardımı ola-

-239 -

caksa ben buna hazırım." Tbubui bu sözlerle hemen karşılık verdi v Sheritra annesine baktı.

Nubnofret kendini bu konuşmadan soyutlamıştı. Çimlerin üzerin uzanmış, gözlerini kapamıştı. Yatışındaki bir şey Sheritra'ya annesinin öğleden sonrasının başladığı gibi sona ermediğini söylüyordu.

Sheritra birden kendini güçsüz hissetti. Annesinin bu tavrı, Ho. ri'nin asık yüzü, babasının alışılmışın dışındaki neşesi ve bunların orta-sında kısa bir süre önce tembel ve durgun olan oysa şimdi son derece ciddi, tarihten hoşlanan bir öğrenci görünümü de ortaya çıkan Tbu-bui'nun bu yeni kimliğiyle ailesindekilerin ani değişikliği onu tedirgin etmeye başlamıştı. Acaba Tbubui biliyor mu, diye bir kez daha sordu kendi kendine. Eğer kuşkulansaydı beni evine çağırmazdı! Yoksa çağırır mıydı? Ayağa kalkmasıyla birlikte de konuşma kesildi.

"Baba, eve gitmeme izin verin," dedi. "Bütün günü güneşin altında geçirdim ve şimdi kendimi çok yorgun hissediyorum. Yemekten önce yıkanmak istiyorum." Saygısız ve terbiyesiz konuştuğunun farkındaydı ama kendini tutamamıştı. Şaşkınlıkla babasının evet anlamındaki işaretini gördü.

"Elbette," dedi.

Sheritra, Tbubui'ya döndü. "Yarın öğleden sonra geleceğim," dedi.

"Görüşmek üzere, prenses," diye karşılık verdi kibarca genç kadın.

Sheritra onların yanından uzaklaşarak, çiçek tarhlarının, havuzun ve çeşmenin yanından hızla geçti. Hepsinin arkasından baktığını düşünüyordu. Hızla evden içeri girdi ve içerde derin bir soluk aldı. Koridordan geçerken askerlerin selamını görmedi. Bir yandan da belki gitmesem daha iyi olacak, diye geçiriyordu içinden. Belki Tbubui, babamın evine gelmesi için beni maşa gibi kullanıyor. Ve belki, dedi içinden bir başka ses, belki aşırı duyarlı bir aptal olarak gereğinden fazla düş kuruyorsun. Bencil ol, Sheritra. Harmin'in yanına git ve gerisini düşünme.

- 240-

Dairesinin kapısının önünde başını kaldırıp aynada yansıyan gö-

üntüsüne baktı. Hiç güzel değilim, diye geçirdi içinden. Kendimi de-
-jstiremem. Beni değiştirecek güce yalnızca o sahip ve ben de kendi-
e bu şansı vermeye kararlıyım. Yaşamımda ilk kez yalnızca kendimi
düşüneceğim. Bakışlarını bakır aynadan uzaklaştırdı.

O akşamki yemek hiç bitmeyecekmiş gibi geldi. Başının ağrıdığı her halinden belli olan annesi, Nubia'ya giderken habersiz olarak ev-ierjne gelen Firavun'un iki habercisini ağırlamak için elinden geleni yapıyordu. Sheritra daha sonra Hori'yi aradı. Hori evin ana girişinin he-n^en yanı başında ayağını bir tabureye uzatmış, düşünceli gözlerle ön avluyu aydınlatan meşalelere bakıyordu. Baştan savarcasına kız kardeşine gülümsedi ama Sheritra pes etmedi.

"Mutsuzsun değil mi, Hori?" diye sordu. "Bunun, dizindeki sancıdan kaynaklandığını sanmıyorum."

Hori yerinde doğruldu, yüzünü buruşturdu. "Her zaman her şeyi yanlış değerlendirirsin," diye karşılık verdi. "Hayır, sancım yok. Babam yarın dikişleri alacak."

Sheritra onun sözlerine devam etmesini bekledi ama etmedi. Bir yandan konuşmadan durması gerektiğini bir yandan da ailenin içinde her geçen gün hissedilir bir şekilde artan soğukluğa artık bir son verilmesi gerektiğini düşünüyordu. Annesiyle babası, babasıyla kendisi, babasıyla Hori arasında gözle görülen bir soğukluk vardı. Çok sevdiği kardeşine yakın olmak istiyordu, o da uzaklaşıp giderse hiç kimsesi kalmayacaktı. Harmin'e karşı hissettiği duygulara karşın henüz ona tam anlamıyla güvenmiyordu. "Tbubui'ya âşıksın, değil mi?" diye mırıldandı. Bir an için kardeşinin karşılık vermeyeceğinden korktu ya da daha kötüsü yalan söyleyeceğini düşündü. Hori ona doğru uzandı.

"Evet," dedi.

"O, bunu biliyor mu?"

İçini çekti. "Evet. Dün onu görmeye gittiğimde ona her şeyi anlattım. Bana istediğim zaman evine gidebileceğimi ama aramızda dostluktan başka bir şey olamayacağını söyledi."

-241 -

Firavunların Öfkesi / F: 16

Sheritra heyecanlanmıştı. Kardeşinin kafası karışmıştı ve çar6S' bir hali vardı. "Sen de bunu kabul ettin mi?"

Yerinde doğruldu. "Elbette etmedim!" diye bağırdı. "Onu kazan manın yolunu bir türlü bulacağım. Ben Mısır'm en gözde bekârıyım v elbette en yakışıklısı da. Eğer yeterince sıklıkla onu görürsem bana karşı koyamayacaktır."

"Ama Hori, sen hiçbir zaman... Sen hep güçlü..."

"Belki de şu ana kadar yakışıklılığımı bir silah olarak kullanmak aklıma gelmedi ya da buna gerek olmadı," dedi. "O erkeksiz bir kadın Eğer ilgisini çeken bir erkek olsaydı bana mutlaka söylerdi. Hayır Sheritra. Bu kadın bir kurt gibi beni yiyip bitiriyor. Ama bir gün gelecek ben de onu yiyip bitireceğim."

Sheritra kardeşinin kullandığı kaba sözcüklere ve sesinin boğuk-luğuna şaşırıp kalmıştı. Herkesin sevgilisi, bencillikten uzak, neşeli kardeşine ne olmuştu böyle. "Babamla bu konuyu konuştun mu?" diye sordu.

"Hayır. Tbului'ya sahip olunca onunla konuşacağım ama o vakte kadar bu konu onu hiç ilgilendirmez."

Demek Hori de Khaemwaset'in çektiği acıları çekiyordu. Durumun yaratacağı tehlikeli sonuçları korkuyla düşündü Sheritra. Yaşamında en çok sevdiği bu iki erkek arasında müthiş bir savaş olacaktı. Bu savaşı Hori kazanırsa eve yeni bir bölüm inşa ettirecek ve karısıyla orada oturacaktı. Ayrıca babası da kendisini sürekli sorguya çekecekti. Ama bu kesinlikle Tbului'nun Khaemwaset'in İkinci Eşi olarak oraya yerleşmesinden çok daha iyiydi. Tbului yemekte, Tbului babasının yanında gemide ve Nubnofret yatağında tek başına yatarken babasıyla birlikte aynı yatağı paylaşacaklardı. Tbului ve ben, diye geçirdi içinden ürpererek. Tbului ve Hori. Ah, tanrılar. Babam hakkında yanıldığımı söyleyin bana. Hori'nin sevgisinin başladığı gibi bittiğini gösterin bana.

Hori kardeşine doğru uzandı. Soluğu şarap kokuyordu. "Yarın onun evinde kalmaya gidiyorsun," diye fısıldadı. "Seni seviyor, Sherit-

-242-

Ona benden söz et. Düşünmesini sağla. Bunları benim için yapar

mısın?"

Sheritra geri çekildi. "Denerim, Hori ama o kadar kolay olacağını

anmıyorum. O kadın neden hayatımıza girdi! Korkuyorum!"

Hori karşılık vermediği gibi kardeşini yatıştırmaya da çalışmadı. Sheritra yerinden kalktı ve hizmetkârlarının eşyalarını topladığı odasına doğru gitti. Akli toplanan eşyalarının yeniden eski yerlerine yerleştirilmesini ama yüreği ise Harmin'in yanında olmasını söylüyordu. Gemideki hizmetkârların ve askerlerin meraklı gözlerinden kaçarak nehrin kıyısındaki çimlerin üstünde yatarlarken Harmin o gün onu yine öpmüştü. Güneş tepelerindeydi ve çimlerin sıcaklığı altında tüm bedeni şehvetle titremişti. Harmin'in uzun siyah saçları boynunu örtmüş ve delikanlı onu kulaklarından öpmüştü. Kabul salonuna girerken elimden bir şey gelmez, diye geçirdi içinden. Bu ailenin üstünde esen bu değişim rüzgârlarının yönünü değiştiremem. Kendimi bu rüzgârdan soyutlayamam. Her birimizin kendisini denetlemesi gerekiyor.

Ertesi sabah Bakmut, tüm özel hizmetkârları, Amek tarafından seçilen ve babasının da onayladığı dört askerle birlikte kıyı basamaklarından ayrıldı. Nubnofret kızına hafifçe sarılmış ve ona istediği zaman evine dönebileceğini söylemişti. Oysa Khaemwaset kızını bir kenara çekerek eline bir papirüs parçası tutuşturmuştu. "Phamenoth ayı için yıldız falın," dedi babası. "Dün akşam falna baktım Küçük Güneşim ve gördüklerimden hiç hoşlanmadım. Bir an önce falını oku ve askerlerin kadar sana yakın olduğumu da sakın aklından çıkarma. Bir hafta içinde seni görmeye geleceğim." Sheritra sanki işlediği bir suçtan ötürü Delta'ya sürgüne gidiyormuşcasına birden babasına sarıldı. Onu daha şimdiden özlemeye başlamıştı. İçinde hissettiği sıla hasretine karşın kararlılığından vazgeçmedi. Babasının yanağından öperek arkasına dönüp gemiye doğru gitti. Hori onu geçirmeye gelmemişti. Güvertede annesiyle babasına el salladıktan sonra kamarasına girdi.

-243-

Kürekçilerin gemiyi Tbului'nun kıyı basamaklarına çekmeleri bi saatten daha az sürdü. Sheritra yolculuk

boyunca kamarasından çık madı. Yıldız falını hâlâ okumamıştı. Kendini son derece gergin hissediyordu. Sanki yeni arkadaşının evinde birkaç hafta geçirmeyecek de sürgüne gidiyormuş gibi bir hali vardı. Ailesindeki herkes kendi nedenlerinden ötürü gitmesini istemişti.

Güvertede konuşan hizmetkârlarının seslerine, Amek'in güvenilir askerlerine karşı kendini savunmasız ve çok yalnız hissediyordu Pi-Ramses'e gitmeliydim, diye düşündü. Büyükbabam sarayında bana bir daire verirdi. Bint-Anath benimle yakından ilgilenirdi. Şu anda Memphis'den nefret ediyorum. Bu düşünceler, ona çok kısa bir süre önce o utangaç ve alıngan halinin artık geride kaldığını hatırlattı. Hâlâ alıngana, diye geçirdi içinden, ah, hem de çok alınganım ama artık alınganlığımın türü değişti. Bende bir zamanlar ancak şu anda farkına varabildiğim bir masumiyet vardı, o da artık yok. Bu değişikliğe üzülmemi miyim yoksa sevinmemi bilemiyorum doğrusu.

Harmin kıyı basamaklarının dibinde onu bekliyor ve genç kız kaptanın sesiyle birlikte kamarasından çıkarken gemiye bakıyordu. Sheritra onun yüzüne yayılan geniş gülümsemeyi gördü ve Sheritra'nın kâtibi genç kıza gemiden inmesi için yardım ederken Harmin defalarca eğilip onu selamladı. Sheritra'nın emriyle hizmetkârları kumlu yoldan eve doğru gitmeye başladılar. Askerlerle Bakmut yanında kaldı.

"Harmin," diyerek ona konuşma fırsatı sağladı.

"Evime hoş geldiniz, ekselansları," diye karşılık verdi. "Annemin davetini kabul ettiğiniz için ne kadar sevindiğimi size anlatamam. Ben sizin sadık bir hizmetkârınızım ve burada kaldığınız süre içinde de em-rinizdeyim."

Bakışları karşılaştı. Sheritra yaşamında ilk kez kalbinin bu denli hızlı çarptığını fark etti.

"Tahtrevan sizi bekliyor," diye konuşmasını sürdürdü Harmin. "Yolumuz uzun değil ama hava çok sıcak."

- 244 -

"Teşekkür ederim, ben kendi tahtrevanımı getirdim," diye karşılık verdi. "Ama bugün tahtrevanla yolculuk etmek istemiyorum Harmin, yürümeyi yeğlerim. Hurma ağaçlarının gölgesi ne kadar güzel! Gidelim mi? Evinizi görmek için sabırsızlanıyorum. Babam ve Hori onun eşi benzeri olmayan bir ev olduğunu söylediler. Bakmut, sinek kovucumu ver!" Harmin'le birlikte yürümeye başladı. Yaz aylarında sineklerin sayısı her gün artar ve havada siyah bir bulut oluşturlardı. Sheritra sineklerin kendi evine oranla burada daha saldırgan olduklarını düşündü. Harmin ağaçlardan, hasat mevsiminden ve Koptos'taki kâhyasının ürünlere ilişkin yolladığı rapordan söz ederken Sheritra siyah at kılından yapılmış sinek kovucuyu çıplak göğsünün üstünde tutuyordu.

"Babam mal varlıklarıyla fazla ilgilenmedi," dedi Harmin. "Fellahla-nın denetimini kâhyasına bıraktı ama ben Koptos'ta kanalların yanında yürümekten, ekinlerin ve sebzelerin yeşermesini izlemekten çok hoşlanırdım."

"Bunları özlüyor gibi konuşuyorsun," dedi Sheritra.

"Evet bazen çok özliyorum," diye karşılık verdi alçak sesle. "Ama Koptos'u özlemiyorum. Koptos'a ilişkin çocukluk anılarım pek hoş değildi. İşte ekselansları!" diye gösterdi. "Evimiz!"

Sheritra'nın eve ilişkin ilk izlenimi ne Khaemwaset'inkine, ne de Harmin'inkine benziyordu. Evin beyaz badanasına, bakımlı küçük bahçesine karşı bu topraklarda terk edilmiş bir hava vardı. Duvarların lekesiz beyazlığı, çimenlerin özenli bakımı ve çevrenin sessizliğinde yoğun bir terk edilmişlik hissediliyordu.

Ama genç kızın bu izlenimi kısa bir süre sonra geçti. Tsubui ve Sisenet onu eğilip selamlayarak karşıladılar ve Sheritra sade holden içeriye merakla girdi. "Babamın evinizden neden bu denli hoşlandığımı şimdi daha iyi anlıyorum," dedi çevresine bir göz attıktan sonra. "Bu ev yüzlerce yıl önce inşa edilmiş ve döşenmiş olmalı." Sonra da onları küçümsemiş olduğu duygusuna kapılmamaları için telaşla ekledi. "Bu sadelik harika, Tsubui. İnsan çevresinde birçok eşya varken ne düşünebilir ne de dua edebilir." Hizmetkârların holün arkasından gelen ko-

- 245 -

nuşmalarını ve eşyaları taşımalarını duydu. Askerleri aileyi görmezde gelerek prensin kendilerine verdiği yetkiyle evin içinde gözden kav boldular. Kâtibi elindeki yazı tahtasıyla Sheritra'yı izliyordu. Evin hi? metkârları ortalıkta yoktu.

"Gelin, ekselansları," dedi Tsubui, Sisenet selam verip yanların-dan ayrılırken. "Sizin için hazırlattığım odaya buradan gideceğiz. Lütfen hizmetkârlarınıza kendilerini evlerinde gibi hissetmelerini emredin Bizim hizmetkârlarımız sizinkilerin işine karışmayacaktır." Sheritra Tsubui'nun arkasından ilerledi. Harmin'in arkasında olduğunu hissediyordu. "Bu hol bahçeye açılır," diyordu Tsubui. "Kapısı var ancak hamsin estiğinde çöl kumunun eve girmemesi için kapalı tutulur. Kardeşim, Harmin ve ben evin diğer tarafını kullanacağız. Hizmetkârlarınız için burada yeterince oda olmadığı için özür dilerim ama bahçedeki küçük evde yeterince oda var."

"Bakmut her zaman odamda yerde yatar," dedi Sheritra ve Tsubui'nun önünde durduğu kapıya doğru yaklaştı. Oda evin kendisi gibi çok büyük değildi. Sheritra yatağa, masaya, tabureye ve makyaj masasına baktıktan sonra Bakmut'a dönerek başını salladı. "Eşyalarımı getir." "

"Ben odadaki sandıklarımı dışarı taşıttım," dedi Tsubui. "Ama eğer ekselanslarının bu sandıklara ihtiyacı olursa derhal getirtebilirim."

Sheritra gülümseyerek genç kadının kolunu tuttu. "Teşekkür ederim, Tsubui. Beni rahat ettirmek için birçok zahmete katlanmışsın." Genç kadınla oğlu bu sözlerin çekilmelerini belirttiğini anlayarak genç kıza selamlayıp dışarı çıktılar. Kapı arkalarından kapanır kapanmaz Sheritra içini çekerek kendini yatağa attı. Daha aydınlık bir odayı yeğlerdi ama daha fazla aydınlık da daha fazla sıcak anlamına geleceğinden loş odanın serinliğini içine çekti. "Burada yelpazeye ihtiyacım olmayacak," dedi Bakmut'a. "Yatağa kendi çarşafıların serilmesini istiyorum. Askerler programlarını yapar yapmaz kâtibi buraya gönder. Sence ne zaman yemek yeriz, Bakmut? Çok acıktım."

"İsterseniz sorayım, ekselansları," dedi hizmetkâr ve dışarı çıktı. Sheritra yatakta oturarak evin sessizliğini dinledi. Tavanın hemen altın-

- 246 -

pencerelerin yanındaki iki küçük deliğe baktı. Dışarının ışığı buradan İçer' giriyordu. Harmin'le aynı evde olma düşüncesi onu çok heyecanlandırıyordu. Burada iyi vakit geçireceğim, dedi kendi kendine, daha önceki tedirginliğini unutmuştu.

Basit ama özenle hazırlanmış yemeği yastıkların üstüne bağdaş kurarak yedi. Her yemeği önce kâhyası tadıyor sonra o yiyordu. Kha-emvvaset'in özel çeşnicibaşları vardı ama pek ortalıkta görünmezlerdi. Evlerinde yiyecekler yemek salonuna gelmeden tadılırdı oysa burada böyle değildi. Soyluların çoğunun özellikle Firavun'a yakın olanların kendi özel çeşnicibaşları vardı ama Sisenet'in böyle bir kaygısı olmadığı anlaşıyordu. Sisenet, kız kardeşi ve yeğeni yemeklerini büyük bir iştahla yerken bir yandan da birbirleriyle ve Sheritra'yla sohbet ediyorlardı ve genç kız kısa bir süre sonra kendini evinde gibi

hissetmeye başladı.

Yemek sona erdiğinde hepsi de öğleden sonranın sıcaklığından kurtulmak istercesine odalarına çekildi. Sheritra yıkandıktan sonra Tsubui'nun yatak odasında kendi temiz çarşaflarının üstüne yattığında kendini çok mutlu hissediyordu.

Bakmut kapının yanındaki duvarın kenarına şiltesini yerleştirmişti, Sheritra ona yatmasını söylemesine karşın hizmetkâr yatağın yanında tedirginlikle dolaşıyordu.

"Ne var, Bakmut?" diye sordu.

Hizmetkâr bakışlarını yere indirdi. "Beni bağışlayın ekselansları," dedi. "Ama bu evden hiç hoşlanmadım."

Sheritra yatağında doğruldu. "Ne demek istiyorsun?"

Bakmut dudaklarını ısırdı. "Tam olarak emin değilim," diye karşılık verdi duraksayarak. "Nedense bu evin hizmetkârları konuşmuyorlar."

"Yani seninle konuşmadıklarını mı söylüyorsun? Sana kaba mı davrandılar?"

Bakmut başını salladı. "Hayır, ekselansları. Konuşmuyorlar demek istiyorum, sağır değiller, çünkü kendilerine bir şey söylendiğinde tepki

- 247-

veriyorlar. Onların dilsiz olduklarını da sanmıyorum, çünkü içlerinden birinin diliyle dudaklarını yaladığını gördüm ama tek bir sözcük bile söylemiyorlar."

"Belki bu şekilde eğitildiler," dedi Sheritra. "Her ev farklıdır, bunu sen de biliyorsun Bakmut ve hizmetkârların davranışları işverenlerinin yaşama türünü yansıtır." Sheritra şaşkınlıkla tiz bir sesle konuşmamak için çaba harcadığını fark etti. Bakmut'u nedeni belli olmayan korkularını arttırdığı için cezalandırmak istiyordu. "Bu ailenin bize oranla daha fazla huzura ihtiyacı olduğu anlaşılıyor," dedi. "Verilen emirler açık seçik olmadıkça belki de hizmetkârlara konuşmaları yasaklanmıştır. Bu çok önemli bir şey değil. Unutmaya çalış."

Bakmut'un tedirginliği hâlâ azalmamıştı. "Ama bu sessizlik hiç de hoş değil, ekselansları. Üstümde ağırlığını hissediyorum."

"Çünkü buna alışık değilsin," dedi Sheritra. Yeniden yatağa uzandı, boynunu fildişi yatak başına yerleştirdi. Bakmut'a duygularını ve izlenimlerini kendisine düzenli bir şekilde anlatmasını söylememek için kendini zor tuttu ve gözlerini kapadı. Bakmut'un yerdeki şilteye doğru giden ayak seslerini duydu. Korumam koridorun hemen dışında, diye düşündü. Hizmetkârların evin dört bir yanında. Harmin sesimi duyabilecek bir uzaklıkta ve ben de yalnızca kendim için bir serüvene atıldım. Ama korkularımı arttıran bu tedirginlik duygusu da neyin nesi? Ben de bu sessizlikten hoşlanmıyorum. İnsanı sakinleştiren bir sessizlik değil bu. Bu sanki hepimizi dış dünyadan soyutlayan bir gücün sessizliği. Kapalı gözlerle bu saçma sapan düşüncelerine gülümsedi. Bizim evimiz de sessiz, dedi kendi kendine. Sen hâlâ çekingen küçük bir çocuksun, Sheritra. Büyü artık! Öğleden sonranın sıcaklığını tüm bedeninde hissetti. Bakmut uykusunda hafifçe homurdandı. Sheritra çarşafa sarıldı ve derin bir uykuya daldı.

-248-

O11 Birinci Bölüm

"Kötülüklerin karşısında hiçbir şey duramaz. O akıntıya kapılan topraklarla birlikte sürüklenir!"

Khaemwaset çalışma masasında oturuyordu, başı havasızlıktan çatlayacakmışcasına ağrıyordu. Önündeki kâğıt yığınına baktı. Pha-menoth ayının başlarındaydılar. Sheritra gideli üç gün olmuştu ve Khaemwaset kızını şimdiden çok özlediğini hissediyordu. Sheritra'sız ev bomboş gibiydi. Evcil yılanları sütle besleyen, yemek yerken karşısında bir dizini göğsüne çekmiş oturan kızının varlığına ne denli alışmış olduğunu düşündü. Sherita'sız kızgın güneşin altındaki bahçenin terk edilmiş bir görünümü vardı. Nubnofret'in kızını azarlamalarına ve kendisinin otomatik bir şekilde kızını savunmasına o denli alışmıştı ki karısı ve Hori'yle birlikte yemek salonunda yemeklerini yerlerken kızının yokluğunu daha yoğun hissediyordu.

Hori de alışılmışın dışında dalgındı. Hemen hemen hiç konuşmuyordu. Belki o da Sheritra'yı özlemişti. Güneşin doğusuyla birlikte evden çıkıyor ve ancak akşam yemek saatinde geri dönüyordu. Artık babasına gün boyunca neler yaptığını heyecanla anlatmıyordu. Khaemwaset onun hâlâ mezara gittiğini ve boş zamanlarında da Antefle kentte dolaştıklarını düşünüyordu. Bahçede Antefi tek başına dolaşırken gördüğünde ise oğlunun durumundan kaygılanıyordu. Khaemwaset, Hori'nin dizindeki dikişleri çıkarmıştı ve delikanlı artık topallamıyordu. Yara iyileşmesine rağmen tamamiyle geçmemişti. Khaemwaset

- 249 -

oğluna küpeyi ne yaptığını ve onu bu denli tedirgin eden şeyin ne olduğunu sormak istiyordu. Fakat bir türlü kafasını kurcalayan bu soru-lan soramıyordu. Aralarında oluşan duvar güçlenerek varlığını sürdürüyordu. Hori kabuğuna çekilmişti ve Khaemwaset de onun bu kabij. ğunu kırmayı beceremiyordu. Ayrıca bu konuda fazla da istekli değil. di. Onun da kendi acıları ve sıkıntıları vardı.

Sheritra evden ayrıldıktan iki gün sonra yanına Penbuy'u çağırarak başkâtibine kendisiyle Tbbui arasında bir evlilik antlaşması hazırlamasını emretti. İyi eğitilmiş bir kâhya olan Penbuy efendisine kibarca bir göz atarak bağdaş kurup oturdu ve yazı tahtasını bacaklarının üstüne yerleştirdi. "Bu hanımın unvanları ne olacak?" diye sordu.

"Evrağı imzalar imzalamaz elbette prenses olacak," dedi Khaemwaset kendi sesini güçlkle tanıyarak. "Ama onun buradaki yasal konumu İkinci Eş olacak. Antlaşmada Nubnofret'in Birinci Eş ve yüce prenses olarak varlığını sürdüreceğini vurgula." Penbuy yazdı.

"Onun mal varlıklarını biliyor musunuz, prens?" diye sordu. "Bu mal varlıklarının bir kısmını ya da tümünü denetleme hakkına sahip olmayı istiyor musunuz?"

"Hayır," diye karşılık verdi Khaemwaset bu işin sandığından da daha zor olduğunu fark ederek. Suçluluk ve pişmanlık duygusu onu tedirgin ediyordu, ama bu iki olumsuz duygularla fazlasıyla yaşadığından bunları artık görmezden gelebiliyordu. İçinde bulunduğu bu gergin hava o anda yaptığı işin çok önemli olduğunu ona bir kez daha hatırlatmıştı. "Kendisine ait bazı toprakları olduğunu biliyorum. Kocasının sahip olduğu arazi Harmin'in. Onun ticari işlerine karışmayı hiç istemiyorum."

"Peki," dedi Penbuy başını yazı tahtasına eğerek. "Peki, ya oğlu ne olacak?" diye sordu. "Ölümünüzde o da Hori ve Sheritra gibi aynı haklara mı sahip olacak?"

"Hayır." Khaemwaset'in yanıtı kısa ve kesindi. Kâtibinin yüzüne yayılan rahatlık ifadesini fark etti. "Sheritra'yla evlenmedikçe Harmin

keSinlikle herhangi bir prenslik unvanı da almayacak. Ama bunu o bil-^emeli, Penbuy."

"Elbette," diye karşılık verdi Penbuy. "Bu evlilikten çocuklarınız olursa, o zaman ne olacak, prens?"

"Tbubui bana çocuk verirse bu çocukların da Hori ve Sheritra'yla birlikte mal varlıklarını eşit olarak paylaşmaları gerekir. Her zamanki maddeleri sen ekle, Penbuy. Ben Tbubui'ya bir kocanın tüm görevlerini saygı ve sevgiyle yerine getireceğime, ona iyi davranacağıma söz veriyorum. Ve sen sormadan ben söyleyeyim, kardeşinden bu antlaşmada söz edilmeyecektir. O bu antlaşmaya olayların akışına göre daha sonra dahil edilecektir."

Penbuy kalemini özenle yazı tahtasının üstüne koyarak ilk kez başını kaldırıp efendisine baktı. "Prens, kendinize eş olarak seçtiğiniz hanımları, kraliyet ailesinin bir üyesi olarak Firavun'un onaylaması gerektiğini biliyorsunuz, değil mi?" diye hatırlattı, Khaemwaset'e ifadesiz bir yüzle bakarak. "Eğer bu hanımın damarlarında mavi kanın akmadığı ortaya çıkarsa bu, tahtın vârisleri arasında bir tehlike yaratmaz mı?"

Bu tür şeyleri söylemek Penbuy'un görevleri arasında değildi ama Khaemwaset ona yine de kızmadı. Umurumda bile değil, diye geçirdi içinden. Babam dahil kim karşı çıkarsa çıksın yine de onunla evleneceğim. "Tahtın vârisleri arasından adımın silinmesine en çok Merenp-tah sevinecek," dedi gülmeye çalışarak. "Hanımın damarlarında akan kan konusuna gelince Penbuy, senin Koptos'a gitmeni ve onun köklerini araştırmanı istiyorum. Antlaşmaya son bir madde daha ekle ve onun soylu konumu onaylanmadıkça bu antlaşmanın geçerli olmayacağını belirt. Böylelikle bu da beni eğer yalan söylediyse ya da babam bu evliliğe karşı çıkarsa yasal baskılardan kurtarır." Ama bunun da bir anlamı yok, diye geçirdi içinden. Bunların hiçbir anlamı yok. Bu benim ona sonsuza dek sahip olmam için basit bir yöntem yalnızca.

Penbuy belli belirsiz gülümsedi. "Koptos," dedi karşı çıkarcasına. "Koptos yazları kaynar."

- 251 -

Khaemwaset ayağa kalktı. "Hoş bir görev olmadığını biliyorum" dedi. "Ama hiç kimseye sana güvendiğim kadar güvenmediğimi de b[il] lirsin, eski dostum. Antlaşmanın yarın imzaya hazır olmasını istiyorum ve Penbuy..." Kâtibî başını kaldırarak soru sorarcasına baktı. Khaem. waset görünüşte sakindi ama bundan sonra söyleyeceklerini nasıl jfa. de edeceğini tam olarak kestiremiyordu. "Nubnofret bu konuda bir şey bilmiyor. Hori'yle Sheritra da öyle. Bundan kimseye söz etme. Ya-rın öğleden sonra Koptos'a gitmek için yola çık."

Penbuy başını evet anlamında salladı, selam verip odadan çıktı. Khaemwaset kendini garip bir şekilde kirlenmiş gibi hissediyordu. Hizmetkârının davranışların konusunda ne düşündüğü umurumda bile değil, diye geçirdi içinden. O benim hizmetimde çalışmıyor mu? Bununla birlikte Penbuy uzun yıllardan beri danışmanlığını yapmıştı ve Khaemwaset adamı çağırıp bu konuya ilişkin düşüncelerini öğrenmek istemiyordu.

Khaemwaset sıcaktan bunalmış bir halde Penbuy'un düzgün el yazısıyla yazdığı evrağa baktı. Okumuş ve mührünü basmıştı, şimdi sıra Tbubui'daydı.

Bu antlaşmanın hemen yanında ise diğer bir evrak duruyordu. Evrağa bakmak bile Khaemwaset'in yüzünü buruşturmasına neden oluyor ve ona o panik dolu akşamı anımsatıyordu. Bu evrağa şimüi bakmayacağım, diye geçirdi içinden bakışlarını notlarına çevirerek. Penbuy, Koptos'a gitti ve o burada değilken Nubnofret'le konuşmalıyım. Ama Penbuy araştırma sonuçlarıyla dönmeden onu tedirgin etmenin ne anlamı var, diye karşı çıktı içinden bir ses. Gerekirse son madde seni kurtaracak, o zaman evrağı al ve

Tbubui'ya git. Mührünü koymasını söyle, ondan sonra da Penbuy'un dönüşünü bekle ve ancak o zaman gidip Nubnofret'le konuş. Telaşa gerek yok. Uzun zamandan beri bir kenara ittiğin bu gizemli evrak üzerinde çalışmaya başla artık. Sisenet'i çağır ve kafandan bu evliliği şimdilik uzaklaştır ve görevlerinin başına dön. Nubnofret durumu kabul ettiğinde geleceğimiz çok daha farklı olacak, düşünüy bile kuramayacağım kadar güzel

-252 -

oiaCak. Evlilik antlaşmasını şimdilik bir kenara koy. Yüreksizliğinden Kurtul ve çalışmaya başla.

İstemeye istemeye antlaşmayı bir kenara iterek eski kitabeleri ve notlarını önüne çekti. Odanın bir köşesinde bekleyen hizmetkârına bira getirmesini emretti ve yüzünü buruşturarak çalışmaya başladı. Yarın Sheritra'yı görmeye giderim, Tbubui'ya incelemesi için antlaşmayı veririm ve Sisenet'i bana yardım etmesi için buraya davet ederim, diye karar verdi. Artık gerçeklere dönmenin zamanı gelmişti. Ama bu karar bile içindeki sıkıntıyı azaltmaya yetmemişti. Sanki aylardan beri kendi kimliğinden, içinde yaşadığı zamandan uzaklaşmış ve bambaşka bir kimliğe bürünmüş gibi hissediyordu kendini. Bu ikinci kimliği diğerine oranla çok daha hayat doluydu. O anda kendi gerçeğinde yaşamasına karşın ikinci kimliği onu ele geçirmişti ve dönüşü olmayan bir yolda yürütmesine neden oluyordu. Birleşmenin sonunda gerçek kimliğine döneceğinden de artık kuşku duymaya başlamıştı. Bu düşüncelerden bir an için hafifçe başı döndü, ama hemen kendini topladı ve homurdanarak ölü adamın hazinesini incelemeye koyuldu.

Ertesi sabahı ekinlerin durumundan ve hayvanların sağlığından söz eden kâhyasını sabırsızlıkla dinleyerek geçirdi. İki ay için hasat mevsimi başlayacaktı ve herkes hasat mevsiminin herhangi bir terslikle karşılaşmadan başarıyla tamamlanması için dua ediyordu. Khaemwaset'in hayvanları besili ve sağlıklıydı. Ekinleri de yeşermişti.

Yöneticilerine kısaca teşekkür ettikten sonra saraydan gelen bir mesajı okudu. Annesi çok hastaydı. Başkâhyası, Khaemwaset'e Del-ta'ya gelip annesini tedavi etmesini rica ediyordu. Bu kibar ve masum öneri Khaemwaset'in birden öfkelenmesine neden olmuştu. Annem öleceğini biliyor, diye geçirdi içinden. Kendisi için yapabileceğim bir Şey olmadığını biliyor. Bir koyun sürüsü gibi aptal olan hizmetmetkâr!-an annemi yeniden sağlığına kavuşturabilecek bir büyüye sahip olduğumu düşünüyorlar. Ona huzur verecek kocası var ve Firavun her şe-ye karşın yine de annemi sever ve onu ziyaret etmekten asla kaçın-

- 253 -

maz. Ölüm döşğinde çok ender gördüğü oğlunu değil elbette kecv sini görmek isteyecektir. Ters bir tavırla kâhyasına mümkün olabilecek en kısa zamanda annesini görmeye gideceğini ama bunu hemen ne çekeştirebileceğini sanmadığını ve Firavun'un doktorlarının da keridk-kadar güvenilir ve yetenekli olduklarını belirten bir mektup yazdırdı

Amunmose'den de kısa bir mektup gelmişti. Firavun'un Merrm. his'deki hareminin başı kadınların sağlığından sorumlu olan Khaem waset'in görevlendirdiği doktorun başarısız olduğunu belirterek işine son verildiğini yazmıştı. Acaba yüce prens başka bir doktoru görev-lendirebilir miydi? Hayır, şimdi olmaz, diye geçirdi içinden tedirginlikle. Yarın. Yarın bu işle ilgilenebilirim.

Nubnofret'in dairesine giderken Antefle karşılaştı. Delikanlının üstünde kısa bir kütten başka bir şey yoktu. Yayılarını omzuna atmış ve zarif eliyle de okunu tutuyordu. Khaemwaset onun yanından geçti, durdu ve geri döndü.

"Ok atma çalışmasına mı gidiyorsun, Antef?" Antef başını evet anlamında salladı. Yorgun ve mutsuz bir hali vardı. "Hori de gelecek mi?" "Hayır, ekselansları," diye karşılık verdi Antef. "Prensi bugün hiç

görmedim. Dün gece çok geç yattı ve sabah da erkenden dışarı çıktı." Khaemwaset'e bakmadan konuşmuştu. Khaemwaset bu hoş delikanlıda gizlemeye çalıştığı sıkıntılı bir durum olduğunu hissetti.

"Son günlerde oğlumu eskisi kadar sık görmüyorsun, değil mi?" diye sordu. Antef sıkıntıyla başını evet anlamında salladı. "Onun nesi var, Antef? Ona ihanet etmeden bana nelerin olup bittiğini anlatır mısın?"

"Bilsem anlatırdım, ekselansları," dedi Antef. "Ama Hori artık benimle konuşmuyor. Sanki onu bilmeden kırmışım gibi davranıyor ama ben böyle bir şey yapmadım."

"Ben de," dedi Khaemwaset yavaşça. "Seni rahatsız ettiğim için özür dilerim, Antef. Lütfen onunla ilgilenmekten vazgeçme."

"Buna hiç niyetim yok, ekselansları" dedi Antef acıyla gülümseyerek. "Bir süre sonra benimle yine eskisi gibi konuşacağından eminim."

-254 -

Khaemwaset başını sallayarak yoluna devam etti. Hori'deki bu gi-ernli değişikliğin üstünde durmak istemiyor, oğlunun eski neşeli hali-e kısa bir süre sonra döneceğine inanmayı yeğliyordu.

Khaemwaset'in geldiği haber verildiğinde Nubnofret elleri kalçalarında yatak odasının ortasında duruyor ve etrafa yayılan giysilerine bakıyordu. Wernuro ile iki oda hizmetkârı eşyaları toplarken kâtibi de hanımının ayaklarının dibinde oturmuş hızla bir şeyler yazıyordu. "Onu bir kenara ayır," diyordu Nubnofret. "Sheritra'ya göre. Ve şu üzerinde leke olanları kesip atsanız iyi olacak. Ne yazık!" diyerek gülümsedi ve Khaemwaset'in öpmesi için dudaklarını uzattı. "Bunlar benim en sevdiğim elbiselerdi. Yeni giysiler ısmarlıyorum. Geçen yılın ketenleri çok kaliteliydi ve bu ketenlerden büyükçe bir miktar ısmarladım."

"Demek bugün çok yoğunsun?" diye sordu Khaemwaset umutla. Nubnofret evet dercesine yüzünü buruşturdu

"Evet. Terzim gelecek. Neden öğrenmek istiyorsun, bir şey mi var?"

"Sheritra'yı görmeye gideceğim," dedi dikkatle. "Ve Sisenet'i de o evrağı incelemesi için buraya davet edeceğim. Senin de kızını ve Tbu-bui'yı görmek isteyeceğini düşünmüştüm."

Sesindeki zoraki dengeye karşın Nubnofret ona merakla baktı. "Sheritra gideli henüz üç gün oldu," dedi. "Ayrıca Sisenet'i davet etmek için kâhyalardan birini de gönderebilirsin. Hastalarını ihmal ediyorsun, Khaemwaset. Penbuy sana sadık biri olduğu için bu konuda şikâyet etmiyor ama masanın üstünde birikmiş evrağı gördüm. Böylesi bir sorumsuzluk sana hiç yakışmıyor."

Tedirginlikle, sana yanıt veremeyeceğim, diye geçirdi içinden. Bazen benimle annem gibi konuşuyorsun ve ben bundan nefret ediyorum. "Bu tür şeylerle kafanı yorma, Nubnofret," dedi. "Evin işleriyle ilgi-ten ve benim işlerimi bana bırak. Son günlerde kendimi çok yorgun hissediyorum ve öğleden sonrayı kızım ve onun ev sahibiyiyle sohbet ederek geçirmenin bir sakıncası olduğunu sanmıyorum."

- 255 -

Her zaman olduğu gibi tam bu noktada Nubnofret bakışlarını yere indirdi. Khaemwaset'in dünyasına girmek onun vazgeçemediği tutkularından biriydi ama kibar bir uyarıyla da hemen geri çekilmesini biljr. di. "Burada söz konusu olan öğleden sonrayı nasıl geçireceğin değj » dedi Nubnofret. "Haftalardan beri

kendi kabuğuna çekildin ve kimseyi le görüşmüyorsun. Mısır'ın unutulmuş işlerini içeren Ramses'den o sert mektuplardan birinin hâlâ gelmemesine şaşıyorum doğrusu." Şaşkınlık dolu bakışlarını kocasına çevirdi. Khaemwaset onun tahmin ettiğinden de zeki olduğunu düşündü. Yakında onunla konuşacaktı ama bugün değil, kesinlikle bugün konuşamazdı! Karısının hizmetkârları kıpır-damadan bekliyorlardı.

"Görevlerime gerektiği gibi ilgi ve dikkat göstermediğim doğru," dedi Khaemwaset. "Ama Nubnofret, yorgunum ve bir süre dinlenmeye ihtiyacım var."

"O zaman bir iki haftalığına kuzeye gidelim. Belki bu değişiklik sana iyi gelir."

Sert bir kahkaha attı. "Pi-Ramses'ten nefret ederim," dedi. "Bunu biliyorsun."

Nubnofret etrafa saçılmış giysilerin arasından geçerek kocasına yaklaştı. "Seni tedirgin eden bir şeyler var, Khaemwaset," dedi alçak sesle kocasının gözlerinin içine bakarak. "Ve lütfen bana olmadığa söyleme. Seni üzen ne? Sana yardım etmek ve destek olmak istiyorum."

Khaemwaset ağlamamak için kendini güç tuttu. Yatağa oturup küçük bir çocuk gibi her şeyi anlatmak istiyordu. Ama bu isteğinin ne denli saçma olduğunu fark etti, üstelik hizmetkârlar da odadaydı.

"Haklısın," dedi sonunda. "Ve bunları gerçekten de sana anlatmak istiyorum ama şimdi değil. Sana iyi günler dilerim, Nubnofret."

Nubnofret omuzlarını silkti, bakışlarını yere indirdi ve işinin başına geri döndü. Khaemwaset tarn kapıdan çıkarken arkasından seslendi. "Penbuy'u bir türlü bulamıyorum. Onu daha sonra bana yolla, Khaemwaset. Kumaşların tam ölçüleri alınmalı ve parası ödenmeli." Özel kâtibi

- 256 -

basit bir işi rahatça yapabilirdi ve bunu her ikisi de biliyordu. ya otoritesini yeniden kurmak istiyor ya da bana Penbuy'u bir yerlere gönderdiğimi bildiğini ima etmeye çalışıyor, diye geçirdi içinden Khaem-aset holde yürürken ve nöbetçilerin selamına boş gözlerle karşılık verirken. Benim sakın, kibar Nubnofret'im acaba kendini denetleyemiyor mu artık? Karısıyla yapacağı konuşmayı düşündü sonra da kalbi hızla çarparak hizmetkârlarına gemisini hazırlamalarını emretti.

Sıcak ve güneşli gün neşesini yeniden kazanmasına neden olmuştu. Gemiden indi, gölgeliğinin açılmasını bekledi, sonra da mutlulukla Tsubui'nun evine doğru ilerledi. Ağaçların dallarına tüneyen kuşların cıvıltılarını duyuyordu. Ayakları kuma gömülerek yürüdü. Oraya geldiği o düş benzeri son geceyi, Tsubui'yla sevişmesini hatırlayınca birden içinden bağırarak şarkı söylemek geldi. Son köşeyi dönerken Sheritra'nın evin ön duvarının altında, gölgede ayakta durduğunu gördü. Ellerinde beyaz nilüfer çiçekleri vardı ve çiçeklerden akan su beyaz harmanisini ıslatıyordu. Babasının geldiğini görünce ona doğru bir adım attı ama sonra ciddi bir yüz ifadesiyle durup bekledi. Garip, diye geçirdi içinden. Genellikle beni koşarak karşılardı. Sonra da birden kızının kendisini unutmuş olabileceğini düşünerek böylesi bir tavır takındığına karar verdi. Kızına yaklaşıırken gülümsüyordu. Kızına sarıldı. Islak çiçeklerden bedeni ıslanmıştı. Hizmetkârları Sheritra'yı eğilip selamladılar. Khaemwaset kızını ağaçların altına doğru çekti. Sheritra kendini babasından kurtardı.

"Baba, sizi görmek ne güzel!" dedi ve sesinden kesinlikle mutlu olduğu anlaşılıyordu ama Khaemwaset kızının gözlerine bakınca bu gözlerde hiç alışıktırık olmadığı soğuk bir ifade gördü. "Evdekiler nasıl?"

"Her zamanki gibi," diye karşılık verdi. "Hori'nin dikişlerini aldım ve annen bugün gardrobunu yeniliyor yoksa o da benimle gelecekti."

"Hımm," onun yanıtı oldu. "Eve gelin. Tsubui mutfakta, aşçısına yeni bir yemek öğretiyor ve Sisenet de her zamanki gibi odasında. Harmin kılıç pratiği yapmak için çöle gitti." Kol kola girerek kapıya

- 257-

Firavunların Öfkesi /Fi/

doğru gittiler. "Sanki hep burada yaşamışım gibi hissediyorum kenri. mi," dedi Sheritra ve Khaemwaset kızının ince kolunu hafifçe sıktı

"Bazen ben de böyle düşünüyorum," dedi. Birbirimizle yeni tan mışız gibi konuşuyoruz, diye geçirdi içinden üzüntüyle. Üç gün içiriri birbirimizden koptuk. Bakmut onları selamladı. Khaemwaset askeri rinden birinin koridorun ucunda nöbet tuttuğunu gördü.

"İsterseniz oturun," dedi Sheritra evin zenci hizmetkârını çağırmak için ellerini çırparken. "Şarap ve tereyağı ekmek getir. Hanıma Prens Khaemwaset'in burada olduğunu haber ver."

"Burada mutlu musun?" diye sordu Khaemwaset. Sheritra gülümsedi ama bu gülümsemesinin altında belli belirsiz bir burukluk vardı.

"Yeni yeni alışmaya başlıyorum," diye karşılık verdi. "Burası çok sessiz, çevrede bizlerden başka kimse yok ve akşam yemeklerinde de müzik çalınmıyor. Ama burada o utangaçlığım geçti baba. Yalnızca Sisenet beni biraz tedirgin ediyor, bu da onu diğerlerine oranla daha az görmemden kaynaklanıyor." Yüzü kızardı. Khaemwaset kızının yüzünün kızarmasından onun her şeyi bildiğini anladı. "Öğle uykusundan sonra Harmin'le birlikte oluyorum. Tsubui odasına çekiliyor. Har-min, Bakmut ve bir askerle birlikte bahçeye çıkıyor ve hurma ağaçlarının altında dolaşıyoruz. İki kez nehre girdim ama hiçbiri bana katılmadı. Akşamları ya sohbet ediyoruz ya da Sisenet bizlere bir şeyler okuyor."

"Peki ya sabahları?" diye sordu Khaemwaset kırmızı şaraba doğru uzanırken. Zenci hizmetkâr masaya ekmek, tereyağı, sarmısak ve bal dolu tepsiyi bırakmıştı. Zenci son derece sessizdi. Khaemwaset onun yanlarına yaklaştığını da duymamıştı.

"Sabahları Tsubui'yla birlikte sohbet ediyoruz. Aptalca şeylerden söz ediyoruz," dedi Sheritra gülerek. "Baba benim saçma sapan şeylerden söz etmemi düşünebiliyor musunuz?"

Çok hızlı konuşuyor, diye geçirdi içinden Khaemwaset şarap kadehini dudaklarına götürürken. Bu da oluştu aramızda, heyecan ya da endişe, hangisi olduğuna emin değilim ama dürüstçe bana neler his-

- 258 -

tiğini anlatmıyor. "Bunun sana iyi geldiğine eminim," diye karşılık S rdi. "Saçma sapan şeylerden söz etmenin bir zararı yoktur, sevgili Zım, özellikle senin için. Bir süre gereğinden fazla ciddi oldun."

"Kendi adınıza konuşun!" dedi bir kahkaha daha atarak. "Ah, işte Tsubui geliyor."

Kraliyet ailesinin bir üyesi olarak Khaemwaset'in genç kadını selamlamak için ayağa kalkmasına gerek yoktu. Yine de kalktı, kendisine uzatılan elleri tuttu ve uzanarak genç kadını yanağından öptü. Ve hemen de Sheritra'nın yanında bu şekilde davranmaması gerektiğini hatırlayarak geri çekilip sandalyesine oturdu. Tsubui hemen karşısındaki büyük yastığa geçip oturdu. "Küçük Güneşimin sıla hasreti çekip çekmediğini görmek için gelmeye karar verdim," diye söze başladı. »Ve ayrıca kardeşinle de konuşmak istiyorum,

Tbubui. Ama Sherit-ra'nın sıla hasreti çekmediği anlaşıyor; aslında çok sağlıklı ve neşeli görünüyor. Buna çok sevindim."

Genç kadına bakarken tüm gerginliğinin birden yok olduğunu hissetti. Ah Tbubui, dedi içinden, kendisine bakan rastıklı siyah gözlere bakarak. Genç kadının soluk alışları hızlanmıştı. O da aynı duygular içinde, diye geçirdi içinden mutlulukla. Bunu biliyordum.

"Sevinmesi gereken benim aslında," diye karşılık verdi gülümseyerek. Dudaklarını kırmızı kınayla boyamıştı, bu da Khaemwaset'e Memphis'in güneyindeki tapınakta bulunan tanrıça Hathor'un görkemli heykelini anımsatmıştı. Hathor'un duyarlı gülümsemesi parlak kırmızıydı..."Sheritra harika bir dost. Kendimi yeniden genç bir kız gibi hissetmeme neden oluyor. Ama bununla birlikte onun canını sıkmadığımı umuyorum." Gülümseyerek genç kıza döndü, o da gözleri parlayarak karşılık verdi. Kardeş gibi davranıyorlar birbirlerine, diye düşündü Khaemwaset. Tbubui eve yerleştiğinde birbirlerine düşman olmayacaklar.

"Sıkılmak mı?" diye sordu Sheritra şaşkınlıkla. "Asla."

"O zaman eve dönmek istemiyorsun, değil mi?" diye şakalaştı Khaemwaset. "Annenin disiplinini özlemedin mi?"

-259-

Sheritra'nın yüzünden bir gölge geçti ve Khaemwaset sözcüğündeki alaycılıktan utandı. Bu şarabın içinde bir şey mi var, diye düşündü. "Harika bir mahsul," dedi kadehini kaldırarak, Tbubui bas evet dercesine eğdi.

"Teşekkür ederim, prens. Şık giysiler giymek ya da konuklarımı? eğlendirmek yerine şaraplarımızı önemsiyoruz."

Kızının da bu çoğul ifadeye dahil edilmesi Khaemwaset'i bir an için tedirgin etmiş, kızının sanki her zaman Tbubui'ya ait olduğu izlenimine kapılmıştı. Harmin'den söz etmesine gerek kalmadan delikanlı kılıcını yanındaki hizmetkâra vererek içeri girdi. Ter içindeydi, kaşları burun delikleri, saçları kum doluydu. Gözlerini Sheritra'dan ayırmadan Khaemwaset'in önünde eğilerek selam verdi. "Merhaba, Harmin," dedi. "Umarım sıcak ve toz toprak çalışmanı engellemiştir."

Harmin kaşlarını kaldırdı ve elini saçında gezdirdi. "Artık daha uzak mesafeye atmaya başladım. Eğer izin verirseniz prens gidip yıkanmak istiyorum. Sheritra, Bakmut'u yanına al ve benimle gel. Yıkanırken bahçede gölgeliğin altında oturursun, elbette sizce bir sakıncası yoksa prens. Ve tabii prensesle konuşmalarınız bittiyse."

Khaemwaset hem Harmin'in Sheritra'yla konuşma tarzına hem de kendi isteklerinin onun ziyaretinden çok daha önemli olduğunu düşünmesine çok şaşırmıştı. Harmin konuşurken annesiyle bakışması' da gözlerinden kaçmamış ve bunun ne anlama geldiğini merak etmişti. Sheritra ayağa kalkıyordu. "Burada uzun bir süre kalacak mısınız, baba?" diye sordu. "Eğer kalmayacaksanız sizinle birlikte olmayı yeğlerim."

"Ama şu anda başka bir şey yapmak istiyorsun," dedi babası. "Öğleden sonrayı burada geçirmeyi tasarlıyorum, Küçük Güneşim." Harmin bahçeye doğru yürümeye başlamıştı bile ve Sheritra babasına özür dilercesine gülümseyerek Harmin'in arkasından gitti.

Khaemwaset kızının arkasından mutlulukla baktı. Tüm davranışla-ı• değişmişti. Artık eskisi gibi kambur yürümüyordu ve yaşamında ilk »ez özgüvenini Kazanmış gibiydi. Hatta dar ve kemikli kalçalarını baş-

- 260 -

n çıkarıcı bir tavırla sallamaya da başlamıştı. "Onu çok değiştirmişsin " dedi alçak sesle. Tbusui yastıkların üstünde hafifçe kıpırdadı.

"Galiba Harmin'e âşık," dedi. "Ve sevgi bir genç kıızı özgüvenli bir Kadına dönüştürür."

"Ya Harmin?"

"Bu konuyu onunla henüz konuşmadım," diye karşılık verdi Tbu-tjUj. "Onun da Sheritra'yı çok önemseydiği açıkça görülüyor. Endişelenmeyin prens," diye sürdürdü konuşmasını Khaemwaset'in yüzündeki endişeli ifadeyi görünce. "Asla yalnız kalmıyorlar ve Bakmut, prensesin yatak odasının kapısı önünde yatıyor."

Harmin'den hoşlanmamasını gizlemek amacıyla bir anlık güldü. "Senin ailemize katılmana sevineceğini biliyorum," dedi. "Seni seviyorum, Tbusui."

"Ben de sizi seviyorum, sevgili prens," diye karşılık verdi gözlerinin içine bakarak. "Prensle çok iyi anlaşmamıza da çok seviniyorum. Nubnofret'in ve Hori'nin de sevgi ve saygısını kazanmak için elimden geleni yapacağımı bilmenizi istiyorum."

Bu o kadar kolay olmayacak, diye geçirdi içinden Khaemwaset. "Evimde yasa da Ma'at da benim. İsteseler de istemeseler de seni kabul edecekler." Ellerini çırparak seslendi. "İb." Ve kâhyası bahçeden koşarak gelerek önünde eğildi. "Evrağı bana ver." İb kemerinin altında sakladığı evrağı çıkardı, Khaemwaset'e uzatarak yanlarından ayrıldı. Khaemwaset evrağı Tbusui'ya uzattı.

"Evlilik antlaşması," dedi, sesindeki zafer dolu ifadeyi gizleyemeden. "Boş bir zamanında oku ve kabul edip etmediğini bana haber ver. Hem senin hem de benim korunmamız için sonuna bir madde daha ekledim." Tbusui papirüsü yanına koydu ve gözlerini Khaemwaset'e dikti. "Mısır'ın vârisi olduğuma göre Firavun'un bu seçimimi onaylaması gerekmektedir," diye açıkladı. "Dolayısıyla, Penbuy'un Koptos'tan dönerek senin de damarlarında soylu bir kan aktığını kanıtlamasıyla bu evrağın ancak o zaman yasal olacağının bilincinde mührünü basmanı istiyorum." Genç kadının ne tür bir tepki göstereceğinden emin değildi. Tbusui hâlâ göz-

- 261 -

lerini ondan ayıramıyordu. Khaemwaset uzanarak elini tuttu. Genç kadının eli buz gibiydi. "Lütfen kendini aşağılanmış gibi hissetme," diye sürdürdü konuşmasını. "Bu formaliteden başka bir şey değil."

"Koptos?" diye mırıldandı kendi kendine konuşuyormuşcasına. "Kâtibinizi Koptos'a mı gönderdiniz?" Sonra kendini topladı. "Elbette bunu anlayabiliyorum, prens. Aşk devletin taleplerine karşı gelmemeli."

"Beni yanlış anladın," dedi çaresizlikle. "Kardeşim Si-Montu'nun Ben-Anath ile evlenip Ramses'e karşı gelmesi gibi ben de ne olursa olsun seninle evleneceğim Tbusui. Ama babamın onayını alıp seninle evlenirsem bu ailem için de çok daha kolay olur. Babamın onayıyla fazla acı çekmezler."

"Ayrıca," diye araya girdi Tbusui, elini elinden yavaşça çekerken. "Kardeşiniz Ben-Anath'la evlendiğinde evli değildi. Sizin bir oğlunuz var ve varislikten uzaklaştırılırsanız büyük bir olasılıkla oğlunuz sizin yerinize tahta geçecek." Başını hafifçe kaldırdı. "Sizi çok iyi anlıyorum. Ama ben zaten soylu bir kadıyım..."

Ve kaba bir insan değilsin, diye geçirdi içinden Khaemwaset.

"...ve devletin karşısında da boynum kıldan incedir." Ttubui artık gülümsemeye başlamıştı. "Ama ben sabırlı bir kadın değilim. Penbuy mutluluğum yanıtıyla Koptos'tan ne zaman dönecek?"

"Bu sabah yola çıktı," dedi Khaemwaset. "Bir haftadan daha kısa bir süre içinde Koptos'ta olur ve araştırmalarının ne kadar süreceğini kim bilebilir? Bir ay daha dayanabilir misin, Ttubui?"

Karşılık vermek yerine koridora doğru bir göz attı, sonra dizlerinin üstünde doğruldu, her iki elini de Khaemwaset'in çıplak bacaklarına dayadı ve uzanarak onu öptü. Dudakları ve dili alev alev yanıyordu. Tırnaklarını Khaemwaset'in derisine geçirmişti. Khaemwaset heyecanlandı. "Bir an için kendimi kaybettim, özür dilerim prens. Nubnof-ret'le konuştunuz mu?"

Genç kadını hafifçe kendinden uzaklaştırdı. Ttubui yastığın üstüne oturdu. "Henüz değil," dedi soluk soluğa. "Uygun bir zaman bulamadım."

- 262 -

"Konuşmak için fazla beklemeyin," diye öğütledi ve Khaemwaset tutkuyla başını salladı.

"Evin hemen yanında sana bir ev inşa ettirmeyi tasarlıyorum," dedi, "Ama eve taşındığında bu inşaatın tamamlanacağını sanmıyorum, geçici bir süre için cariyelerin dairesinde kalabilir misin?"

Soğuk bir tavırla başını evet anlamında salladı. "Yalnızca geçici bir süre için," dedi. "Sisenet ya burada kalacak ya da Koptos'a geri dönecek, henüz bu konuda bir karar vermedi," diyerek sürdürdü konuşmasını. "Harmin de ne yapacağına karar vermedi."

Khaemwaset arkasına yaslandı. "Kardeşine söyledin demek?" diye sordu şaşkınlıkla ve Ttubui ona küstahça bir bakış fırlattı.

"Elbette," diye karşılık verdi. "Onun iznine gereksinimim yok ama o hem benim en yakın akrabam hem de ağabeyim olduğu için onayımı almak istedim."

"Verdi mi?" Khaemwaset şaşmıştı. Kendisinden hem mevki hem de mal varlığı açısından daha alt düzeyde olan ve bu konuda kesinlikle söz hakkı olmayan bu adamın karşısında birden kendini daha zayıf bir durumda hissetti. Ama hemen sonra da bu şekilde düşündüğü için utandı. Ttubui görevlerinin bilincinde, sevdiklerine karşı açık kalpli gerçek bir Mısırlı kadındı.

"Evet, verdi," diye karşılık verdi. "Benim mutlu olmamı istiyor, Khaemwaset ve sizin bize büyük bir onur verdiğinizi düşünüyor."

Khaemwaset yumuşamıştı. "Bugün mutlaka onunla konuşmalıyım," dedi. "O evrağı hâlâ çözemedim. Hori mezarın duvarının yeniden örüldüğünü ve ressamların işlerinin bitmek üzere olduğunu söyledi. Mezar yakında kapatılacak."

Ttubui ayağa kalkarak eliyle harmanisini düzeltti, Khaemwaset bu zarif ellerden gözlerini alamıyordu. "Sisenet odasında," dedi. "Ekse-lansları istiyorlarsa onu derhal buraya çağırtaım."

"Hayır," dedi Khaemwaset. "Ben onun yanına gideceğim."

Ttubui başını öne eğerek koridora doğru gitti. Khaemwaset de onu izliyordu. Sağa döndü, onu izleyen

Khaemwaset sola doğru bir

-263 -

bakış fırlattı. Koridorun ucunda her zaman açık bırakılan bahçeye aç,, lan kapıdan Sheritra'nın kahkahaları geliyordu. Kapıya doğru yaklaş^, ca Sheritra'nın gölgeğinin altında yerde oturduğunu, Harmin'in de hemen karşısında olduğunu gördü. Başları neredeyse birbirine değecek kadar yakındı. Khaemwaset başını çevirmeden önce kızının bir kahkaha patlatarak yastıkların üstünde yuvarlandığını gördü. Harmin gülüm-süyordu.

Sisenet başını kaldırıp Khaemwaset'in içeri girdiğini görünce hemen yerinden kalkıp eğilip selam verdi. Sisenet'in sakın bakışları altında, Khaemwaset, bu adam benim kardeşine sırlıklam âşık olduğumu biliyor, diye geçirdi içinden. Tsubui yanlarından ayrıldı ve Sisenet az önce oturduğu sandalyeyi eliyle işaret etti. Khaemwaset oturdu. Yanındaki masanın üstünde yemek artıklarıyla bira duruyordu. Bir kenarda da rulo halinde birçok evrak vardı.

"Boş zamanlan değerlendirmenin en iyi yolu bir şeyler okumaktır," dedi Khaemwaset.

Sisenet yatağın üstünde oturarak bağdaş kurdu. Khaemwaset ilk kez adamın bedeninin ne denli adaleli olduğunu fark etti. Ama o da benim gibi sürekli oturuyor, diye geçirdi içinden kıskançlıkla. Nası: bu kadar formda olabiliyor?"

"Evrakı okumak benim boş zamanlarımı değerlendirme yönte-mimdir, prens," diye karşılık verdi Sisenet. "Bunlardan biri Apepa ile Sequenra'nın öyküsünü içeriyor, diğeri de çok daha eski bir evrak. Her ikisinde de Ra'ya başkaldıran insanlar, onların cezalandırılması ve Ra'nın cennete çekilmesi anlatılıyor. Ölülerin iyiliği için bazı büyüler de içeriyor."

Khaemwaset ilgilenmişti. Rulo olmuş evrağı dikkatle açarak hiyeroglif yazılara baktı. "Bunlar gerçekten de çok değerli," dedi hayranlıkla. "Bunları satın mı aldın, Sisenet? Eski belgeleri satan birçok tüccar tanıyorum. Bunları kimden satın aldın?"

- 264 -

11

Sisenet gülümseyince Khaemwaset yüzündeki ciddi ifadenin birden yerini yumuşak ve çocuksu bir ifadeye bıraktığını gördü. "Onları satın almadım, ekselansları," dedi. "Bunlar ailemin, atalarımın biri çok değerli bir tarihçi ve büyücüymüş. Tek bir evrakta hem tarih hem de büyü bulmasına çok sevinmiş olmalı."

"Bu büyüler çözmesi için bir büyücüye danıştın mı?" diye sordu Khaemwaset.

Sisenet başını iki yana salladı. "Ben bu konudan biraz anla-ım," dedi. "Koptos'ta Thoth rahibi olarak görev yapmıştım."

"Beni şaşırtıyorsun," dedi. "Peki, bu büyüler işe yarıyor mu? Doğru büyüler mi?"

"Ekselansları, bu büyüler ölümler için olduğundan bunları bilmeme olanak yok," diye karşılık verdi. Khaemwaset düşünceli bir tavırla elini alınma götürdü.

"Elbette! Ne kadar da aptalım! Koptos'ta Thoth'un başrahibi kim ve tapınak nasıl, güzel mi? Ben de kendimi tanrıya adanmış biriyim."

Bir süre dini konulardan söz ettiler, Khaemwaset, Sisenet'in zekâsına, kibar tartışma yöntemine, bilgisine

hayran olmaya başlamıştı. Khaemwaset tarih ve tıp konularında kendisi kadar bilgili olan biriyle sohbet etmeye bayılırdı ve Sisenet bu tür biri olduğunu kanıtlıyordu. Evrak, diye geçirdi içinden. Belki bu konuda bana yardımcı olur. Ne ki, Khaemwaset bunları düşünmesine karşın düş kırıklığına mı kapıldığını ya da memnun mu olduğunu tam olarak kestiremiyordu.

"Mezardan aldığım o evrağı incelemek için evime ne zaman gelebilirsin?" diye sordu bir süre sonra. "Artık bu işi bitirmek istiyorum. Evrağı gördüğümünden beri bir türlü unutamıyorum."

"Ben ekselansları kadar bilgili değilim," diye karşılık verdi Sisenet. "Ve size yardımcı olacağımdan da emin değilim ama siz ne zaman isterseniz gelip bakarım."

Khaemwaset düşündü. Hem bir an önce Nubnofret'le konuşması hem de bekleyen bazı işlerini tamamlaması gerekiyordu. Sonra da

- 265 -

kendi kendine gülümsedi. Bu evrağı incelemekten hâlâ kaçınıyorum dedi kendi kendine. "Haftaya bugün gel," dedi. "Tüm öğleden sonray evrağı inceleyerek geçirebiliriz."

"Peki, prens." Sisenet gülümsedi ve her ikisi de sustular. Evlii^ konusunu açmayacak, diye geçirdi içinden Khaemwaset. Aslında bunu ben yapmalıyım.

"Tbubui," diye söze başladı. "Benimle evleneceğinden memnun olduğunu söyledi bana."

Sisenet güldü. "Ne kadar da ilginç birisiniz, prens. Tbubui'nun onayımı almasına gerek yoktu ve benim sizin gibi bir prensin kararını denetleyebileceğimi düşünmesi de çok saçmaydı. Evet, bu habere gerçekten de çok memnun oldum. Birçok erkek onu istedi ama o hepsini geri çevirdi."

"Peki, sen ne yapacaksın?" diye sordu Khaemwaset merakla. "Koptos'a mı geri döneceksin?" Bu soru Sisenet'i eğlendirmişe benziyordu. Gözleri parladı.

"Belki, ama sanmıyorum," diye karşılık verdi. "Burada mutluyum ve Memphis kitaplığında çok değerli evrak var."

"Benim evimde bir görev üstlenmek ister misin?" diye sordu Khaemwaset, aslında kendisi de bu soruyu sorduğu için çok şaşırılmıştı. Sorar sormaz da pişman oldu. Sanki suçluluğunun bedelini ödemek ya da karşılığını vermek istiyor gibi davranmıştı. Ne var ki, Sisenet alınmamıştı.

"Teşekkür ederim, prens ama hayır istemem." Khaemwaset tam Harmin acaba ne ister, diye sormak üzereyken birden Sheritra'yla evlenirse zaten bazı unvanlara sahip olacağını düşünerek vazgeçti. Hazırlattığı evlilik antlaşması zaten yeterince karmaşıktı ve bunun o anda tartışılmasına da gerek yoktu. Ayrıca, diye geçirdi içinden bu antlaşma beni korkutuyor.

Bir süre daha sohbet ettikten sonra Khaemwaset ayağa kalkarak Sisenet'le vedalaştı, koridordan geçerek bahçeye çıktı. Sheritra ile

- 266 -

pe çimlerin üzerinde konuşurlarken Bakmut da Sheritra'nın başını soğuk suyla ıslatıyordu. Hava çok sıcaktı. Khaemwaset onlarla kısa bir süre sohbet ettikten sonra, kızına yakında yine gelip kendisini ziyaret edeceğini söyleyerek, hizmetkârlarını çağırdı ve nehre doğru gitti. Tbubui'y1 görememişti. Ama artık

evlilik antlaşmasını ona vermiş ve kaçınılmaza doğru bir adım daha atmıştı. Kendini askerlerini savaşa hazırlayan muzaffer bir kumandan gibi hissediyordu. Bir an önce huzurlu çalışma odasına gitmek ve Nubnofret'in varlığını hissetmek istiyordu.

-267-

On İkinci Bölüm

"Bizi kötü güçlerden koruyan,

ona ibadet edeni, kötülüklerden uzaklaştıran,

o dengenin tam ortada durmasını sağlayan

Thoth'a şükürler olsun!"

Sheritra'yı Tbubui'nun evinde görmeye gittikten üç gün sonra Khaemwaset artık kararını Nubnofret'le paylaşması gerektiğini aksi halde suçluluk duygusunun kendisini öldüreceğini biliyordu. İçinde yoğun bir kararlılık hissederek uyanmış, Kasa'nın getirdiği ekmece meyveyi yerken birden kararlılığının zayıfladığını hissetmişti. Kararsızlığını ya da Tbubui'yla evlenerek takdir edilecek bir şey yaptığına ilişkin duygusunu tam olarak çözemiyordu.

Kahvaltı bitmiş, yıkanmış ve giyinmişti. Birden odanın ortasında durarak ne yaptığını düşündü ve Kasa kendisini makyaj masasının karşısındaki tabureye oturup yeni bir rastık kavanozunu açarken kendine geldi. Rastığın kokusu Khaemwaset'i yeniden hayata döndürmüştü. Bu asla kabul edilemez, diye geçirdi içinden Kasa'nın fırçasını siyah toza batırıp gözlerine yaklaştırmasını izlerken. Gözlerini kapadı, fırçanın gözkapaklarına değişini hissetti. "Kasa," dedi hızla korkaklığının geri gelmesini engellemek istercesine. "Cariyelerin evine gitmeni

-268-

oradaki görevliye en büyük dairenin yeni birisi için hazırlanmasını /lemenı istiyorum. Yeniden evleneceğim."

Şakaklarındaki fırça bir an için titredi ve sonra yine eski ritmine döndü. Kasa yerinde doğruldu, rastıklı fırçayı masanın üstündeki su dolu çanağa koydu. Başını kaldırıp efendisine bakmadı. "Bu iyi bir ha-ber," dedi kıbarca. "Size uzun, sağlıklı ve bereketli bir yaşam diliyo-run, ekselansları. Lütfen konuşmayın. Şimdi dudaklarınızı boyayaca-ğra"

Khaemwaset dudaklarındaki kınanın soğuması ve kuruması için bir süre konuşmadı. "Mimarına bu akşam çalışma odama gelmesini söyle. İkinci eş Tbubui için evin hemen yanında bir dizi odadan oluşan bir daire yaptırtmak istiyorum."

"Çok güzel, ekselansları. Bu haber artık herkese açıklanabilecek düzeyde mi?" Khaemwaset hizmetkârının bu abartılı sözcüklerine güldü. "Evet," diye karşılık verdi ve Kasa yatağın üzerindeki altın işlemeli yakalıkla altın bilezikleri efendisine giydirinceye dek konuşmadı. "Beni ararsan prensesin dairesinde bulabilirsin," dedi hizmetkârına ve odadan dışarı çıktı. Ok yaydan çıkmıştı. Artık kesinlikle Nubnofret'le konuşmalıydı.

Kapının dışında hazır olda bekleyen Amek ile Ib, Khaemwaset'i izlediler. Evin sabah temizliği bitmek üzereydi. Khaemwaset koridorları süpüren hizmetkârların selamını fark etmeden karısının dairesine doğru kararlı adımlarla gitti.

Korumalarına beklemelerini söyleyerek, karısının kapısında duran Wernuro'yu selamladıktan sonra geldiği haber verildi ve sonunda içeri girdi. Nubnofret gülümseyerek kocasına baktı. Üstünde kollarını ve boynunu açıkta bırakan simli sarı bir harmani vardı. Saçlarını sarı bir kurdeleyle bağlamıştı. Başına üstünde tanrıça Mut'un yüzü olan bir taç takmıştı. Yalmayaktı. Khaemwaset karısının o sabah ne denli şehvetli görüldüğünü düşündü.

"Sen de bu sabah erken kalkmışsın," dedi mutlulukla Nubnofret öpmesi için yüzünü hafifçe kaldırarak. "Bugün neler yapmayı düşünü-

- 269 -

yorsun? Umarım bana da bir ya da iki saat ayırırsın!" Sheritra gittiği den beri değişti, diye geçirdi içinden Khaemwaset karısının yanakları. nı öperken. Artık her zamanki gibi ciddi değildi, evin işleriyle de p^ fazla ilgilenmiyordu. Belki de Sheritra ona başarısızlıklarını ya da yıl|a. rın ne denli acımasız geçtiğini hatırlatıyordu. Zavallı Nubnofret.

"Seninle özel olarak konuşmak istiyorum," dedi. "Hadi gel terasa çıkalım."

Nubnofret başını evet anlamında sallayarak kocasının arkasından terasa gitti. Bir iki adım attıktan sonra daha şimdiden iyice sıcak olan havaya çıkacaklardı. Arka bahçe biraz daha gölgelikti, Khaemwaset terastaki sandalyeyi gösterdi karısına ama o hayır dercesine başını salladı. Başını sallarken tacın ortasındaki tanrıça Mut sert bakışlarla Khaemwaset'e bakıyordu.

"Saçımın ve makyajımın yapılması için bir saatten beri oturuyorum," dedi Nubnofret. "Ne var, Khaemwaset? Yoksa sonunda seni tedirgin eden şeyi mi öğreneceğim?"

Khaemwaset hafifçe içini çekti. "Bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum," dedi. "Onun için de dolambaçlı yollara sapmayacağım. Bir süreden beri bir başka kadını seviyorum, Nubnofret. Bu duygumu düzenli bir aile yaşantısından hoşlanan bir erkek gibi uzun bir süre anlamaya çalıştım, ama nedense unutmak için ne yaptıysam unutamadığımı tersine daha da arttığını hissettim. O kadına âşığım ve onunla evlenmeye kararlıyım."

Nubnofret hafif bir çığlık attı ama Khaemwaset ona bakınca bunun ne şoktan ne de şaşkınlıktan kaynaklandığını gördü. Karısının çığlığında daha çok tedirgin olmuş gibi bir ifade vardı. "Devam et," dedi. Takılı kollarını göğsünün altında kavuşturmuş, gözünü kırpmadan kocasına bakıyordu.

"Söylemem gereken bir şey daha var," diye ekledi. "Ona bu evde uygun bir daire yaptırınca dek cariyelerin dairesinde yaşayacak ve İkinci Eş olacak. Sen hâlâ her bağlamda evin kadını olarak kalacaksın."

- 270 -

"Elbette," dedi garip bir sesle. "Dilediğin kadınıla evlenmek senin ep doğal haklarından biri, Khaemwaset. Bunu daha önce neden yapmadığına şaştım, doğrusu." Ama sesinde şaşırılmış gibi bir ifade yoktu, «ayıtız bir tavırla konuşmuştu. Khaemwaset onu hiç bu kadar dengeli görmemişti. "Antlaşma ne zaman

hazırlanacak?"

Khaemwaset kendini zorlayarak karısına baktı. İri gözlerinde herhangi bir anlam yoktu. "Hazırlandı bile. O da ben de imzaladık."

"O zaman bunu bir süreden beri düşünüp planladığın anlaşılıyor." Yüzüne belli belirsiz bir gülümseme yayıldı. "Benden korktuğun için mi böyle davrandım? Seni düş kırıklığına uğrattığım için özür dilerim. Haftalardan beri böylesi bir şeyden kuşkulanıyordum. Bu dünyanın en şanslı kadını kim? Ramses sıradan bir kadını cariye olarak almana ses çıkarmaz ama kraliyet eşi olarak almana karşı çıkacağından bu kadın bir prenses olmalı."

Khaemwaset birden karısının her şeyi bildiğini hissetti. Karısı gözlerini üstünden ayırmıyordu. Solukları düzenliydi. "Prensas değil," demek zorunda kaldı. "Ama kesinlikle soylu bir kadın, Ttubui, Nubnofret. Onu ilk gördüğüm anda istedim."

"Ttubui. Ben de öyle tahmin etmiştim, Khaemwaset. Ayağımı burktuğu o gün daha yere düşmeden hemen yanına koşmuştun. Sanırım ondan az da olsa biraz hoşlanıyorum. Yüzeyde bir dostluğumuz var ama o benimle aynı sosyal konumda değil ve ona bu şekilde davranmaya da niyetim yok, özellikle bunları duyduktan sonra. Demek bu evde yaşayacağı için benimle dostluk kurmaya çalıştı. Bu ikiyüzlülüğü bir ihanet olarak değerlendiririm. Anlıyorsun, değil mi?"

"Evet, elbette."

"Mührünü büyük bir sabırsızlıkla bastığma eminim," diye sürdürdü konuşmasını Nubnofret. "Sen de elbette sıradan bir prens değilsin. peki, oğlu ne olacak? O da buraya mı yerleşecek? Büyük bir kutlama yapılması için emirler mi vermeme istiyorsun, eğer istiyorsan bu ne za- olacak? Acaba baban bu evliliğe ne diyecek?" Sorularını alaycı tavırla sormuştu ve Khaemwaset onu kayıtsızlıkla değerlendirdiği

-271 -

için büyük bir hata yaptığını fark etti. Aslında tepki gösteremeyecek kadar çok öfkelenmişti.

"Kimse bana bir şey söylemedi!" Bir an için yüzünde utangaç bir jfa

de oluştu, sonra kocasına doğru uzanarak haykırdı. "Kimse bana bir

Şey

söylemedi! Utandığından ve benden korktuğundan tüm bu hazırlıklar bana haber vermeden yaptın, prens! Kendimi aşağılanmış hissediy0. rum! Böylesi bir şeyi açıklayabilecek yürekliliği neden şimdi gösteriyor. sun? Neden bunu daha önce yapmadın? Neden?"

"Özür dilerim, Nubnofret," dedi. "Gerçekten de özür dilerim, keşke anlamayı sağlayabilsem." Ellerini karısına doğru uzattı. "Eğer hanedanlık nedenlerinden ya da babam bunun gerekli olduğunu düşün-seydi veya ben biraz değişiklik istemiş olsaydım inan bana önce sana gelir bu konuyu seninle tartışırdım. Ama bu..." Ellerini karısının omzuna koydu. "Onunla birlikte olma düşüncesi beni yiyip bitiriyordu, Nubnofret. Huzurum kaçmıştı. Bu da kendimi aptal bir çocuk gibi görmeme neden oluyordu Nubnofret, bu duygular içersinde sana gelemezdim."

"Aman Tanrılar!" Kocasının elinden kurtuldu. "Bu kadın güneyle, sıradan bir kadından başka biri değil, Khaemwaset. Onu istiyorsan al ve cariyelerin dairesine kapat. Bıkıncaya kadar da kullan ya da onun'-1

seviş. Bunların hiçbir önemi yok. Ama onunla evlenme."

Karısının sesindeki ifade Khaemwaset'in yüzünü buruşturmasına neden olmuştu. "Bu çok saçma," diye bağırdı Khaemwaset. "Onu beş, on hatta on beş yıl sonra bile aynı tutkuyla isteyeceğimi biliyorum ve ona benim dışımda hiç kimsenin sahip olmasını istemiyorum. Onunla evleneceğim. Bu benim hakkım!"

"Hakkın," diye bağırdı. Khaemwaset karısının tüm bedeninin titrediğini gördü. "Evet, bu senin hakkın ama onun değil, Khaemwaset. Aklını kaçırmışsın, sen. Baban buna asla izin vermez!"

"Vereceğini sanıyorum," dedi Khaemwaset elinden geldiğince yumuşak bir sesle. Karısını yatıştırmak istiyordu. "Tbubui soylu bir kadın

- 272 -

Olağanüstü bir kişiliği var. Penbuy bana Ramses'in istediği onayı getirecektir."

"Eh, hiç olmazsa bu da bir şey," dedi biraz daha sakin bir sesle. Bakışla1"1 karşılaştı ve Khaemwaset karısının kendisini dikkatle incelediğini gördü. Gözlerini kocasından ayırmadan kolundaki bilezikleriyle oynamaya başladı. "Söyle," dedi. "Beni seviyor musun?"

"Ah, Nubnofret!" diye bağırarak karısına uzanmak istedi ama o hemen kendini geri çekti. "Seni çok seviyorum ve her zaman da seveceğim."

"Ama Koptos'lu bir zıppıktıyı sevdiğin kadar değil," diye mırıldandı. "Pekâlâ. Antlaşmanın maddelerini görmek istiyorum. Bu da benim hakkım. Kendimi ve çocuklarımın geleceğini korumalıyım. Ayrıca birinci eş ve prenses olarak haklarımın devam edeceğini de bilmelisin." Sırtını dikleştirdi. "Hori'yle Sheritra'ya söyledin mi?"

"Henüz değil ve bu işi bana bırakmanı rica ediyorum senden. Bunu kendi yöntemlerimle yapmak istiyorum."

Nubnofret alaycı bir tavırla gülümsedi. "Neden?" diye sordu. "Utaniyor musun, sevgili kocacığım?"

Bir süre ikisi de konuşmadan birbirlerini süzdüler. Aralarındaki gerginlik ve Khaemwaset'in öfkesi artıyordu, sonunda konuştu. "Hepsi bu kadar, Nubnofret. Çekilebilirsin."

Nubnofret abartılı bir şekilde eğilerek selam verdi ve odasına doğru gitti. "O kadın sana layık biri değil, Khaemwaset," diye seslendi arkasından. "Penbuy sana iyi haberler getirmeyecek. Eve benim odamdan geçerek girme. Başım ağrıyor."

Khaemwaset içini çekerek arkasını dönüp bahçeye doğru gitti. Fi-ravun'un haremindeki doktor sorununu çözmeye karar verdi. Daha sonra da Delta'dan gelen mektuplara yanıt verecekti. Nubnofret'in öfkesi zaman içinde geçecek, Tbubui'yu kabul edecek ve her şey yoluna girecekti. Çimlerin üzerinde yürürken, kendimi rahatlamış hissetmem gerekir artık, diye geçirdi içinden. Artık her şey açığa çıktı. Hori ile Sheritra kesinlikle bu kararıma karşı çıkmayacaklar. Harmin'den

- 273 -

Firavunların Öfkesi / F: 18

ötürü Sheritra bu kararıma belki de sevinecek. Bunca yıldan sonra ikinci kez evleneceğim için büyük bir

kutlama yapmalı mıyım acaba? Bir süre mutluluk ve endişe karışımı içinde bunu düşündü. Kaşlarını hafifçe çattı. Artık Nubnofret'in öfkesini, üzüntüsünü düşünmek istemiyordu.

Birkaç gün sonra Sisenet evrağı incelemek üzere geldi. Ib onu büyük ve serin kabul salonuna aldı. Şarap ve pasta ikram etti ve Kha-emwaset'le birlikte çalışmaya başladılar.

Sisenet'in ziyaretine kadar olan günler gergin ama olaysız geçmişti. Nubnofret soğuk bir kibarlığın arkasına çekilmiş, her zamanki gibi kocasının gereksinimlerinin karşılanması için çalışıyordu. Artık o cilveli ve neşeli havasından eser yoktu. Ancak gerektiğinde kocasıyla konuşuyordu. Khaemwaset, Hori'yi eskisi kadar sık göremiyordu. Sheritra'yı bir kez daha görmeye gittiğinde konuşacaktı onunla. Khaemwaset tüm bunları kafasının bir kenarına atmaya çalışarak Sisenet'in yanına oturup bir süre yazın bunaltıcı sıcaklarından ve Nil Neh-rî'nin su düzeyinden söz ettiler. Daha sonra da Khaemwaset ayağa kalktı ve konuşunu çalışma odasına götürdü. Khaemwaset ona oturması için masanın arkasındaki sandalyeyi gösterince Sisenet saygıyla eğilip sandalyeye oturdu. Evrak masanın üstündeydi.

Khaemwaset bir tabureye oturdu. Aslında konuşunun kendisine yardımcı olmasını doğrusu hiç beklemiyordu. Sisenet gülümseyerek evrağa uzandı. Mısır'daki akademik toplumdaki konumunun bilincinde olan Khaemwaset salt Tbubui'yu hoşnut etmek için Sisenet'i evine çağırdığının farkındaydı. Sisenet'e kalem, yazı tahtası ve içecek bir şeyler ister mi diye sormak üzereyken Sisenet'in dikkatle evrağı incelediğini görünce vazgeçti. Dikkatini Sisenet'in güneş yanığı ve ince uzun parmaklarına çevirdi. Parmaklarında Nubnofret'in kaba ve zevksiz bulacağı kalın altın ve firuze taşlardan yapılmış yüzükler vardı ama bu yüzükler Khaemwaset'in hoşuna gitmişti. Evrağı okurken yüzüklerin küçük hareketlerini izlemeye koyuldu.

- 274 -

İ

Sisenet, Khaemwaset'in notlarını önüne çekmiş bakıyordu. Onun evrağı dikkatle incelemesi Khaemwaset'e gerçekdışı gibi geliyordu. ojr yandan da endişesi artıyordu. Hiçbir şey bulma, Sisenet, diye yalvardı içinden. Bu görevin boyutlarını aştığını, eğitiminin bunu deşifre edebilmek için yeterli olmadığını söyle ki, ben de bu evrağı bir an önce yerine geri götüreyim. Sisenet boğazını temizledi ve hafifçe gülümsedi. Yazı tahtasını ve kalemi önüne çekerek başını kaldırdı. Sonra bir kez daha ruloyu açtı. Ama bunları yaparken de gözlerini Khaemwa-set'ten ayırıyordu.

"Çok eski Mısır yazıları," dedi. "Kafanızı karıştırmasına hiç şaşırmadım, prens. O dönemden bugüne çok az evrak geldi ama bunlardan bazılarını Koptos'ta inceleme şansını ele geçirmiştin."

Khaemwaset karşısındaki adama dikkatle baktı. Sisenet'in garip aksanının bir kez daha farkına vardı. Bu aksanın hangi yöreye ait olduğunu bir türlü çıkaramıyordu. Tbubui'nun konuşmalarına alışmıştı. Si-senet'le çok daha az konuştuğu için şimdi bunun daha iyi farkına varabiliyordu.

"Bu... bu şeyi aslında çevirebileceğini mi söylemek istiyorsun?" diye sordu sabırsızlıkla işaret parmağıyla evrağı göstererek.

"Elbette, ekselansları," dedi. "Bana biraz izin vererseniz hemen deşifre ederim."

Khaemwaset şaşkınlık içinde Sisenet'in yazı tahtasına eğilerek yazmaya başladığını gördü. Papirüsün üstünde hızla hareket eden kalemin hışırtılarını duydu. Korku ve heyecan içinde gergin bir şekilde öne doğru uzanarak hiyerogliflerin kendi diline çevrilmesini izledi. Dakikalar hızla geçiyordu. Nasıl bu kadar sakin ve ilgisiz olabilir, diye geçirdi içinden hayretle. Belki de yazdıkları önemli şeyler değildir. Belki de bu bir aşk şiiridir ya da bir ailenin verdiği bir davete ilişkin bir şeylerdir veya bir tür bir liste de olabilir... Ama hemen sonra da cümlelerin ritmini, sargılı elden aldığı evrağı yeniden hatırladı ve derin bir sessizliğe

gömüldü.

- 275 -

I

Khaemwaset'e çok uzun gelen bir süreden sonra Sisenet yerinde doğruldu ve kalemni yazı tahtasının üstüne bıraktı. Hiçbir şey söyle. meden papirüsü Khaemwaset'in önüne itti. Ne var ki, Khaemwaset'jr, uzanıp evrağı alacak gücü kalmamıştı. Odanın sıcaklığı daha da artmıştı. Khaemwaset güçlükle soluk alabiliyordu. Sisenet evrağı rulo yaptı. Elleri masanın üstünde beklemeye başladı.

Khaemwaset ter içindeydi. Kendini zorlayarak çeviriyi okumaya başladığında Sisenet'in gözlerini ayırmadan kendisine baktığının farkındaydı. Heyecanını bir türlü bastıramadığı için kendine küfretti.  nce gördüklerini algılamadı, kendini bir kez daha zorlayarak satırları yeniden okudu ama sonra da gözleri ve beyni birden uyum sağıladı ve Khaemwaset tüm benliğini saran şoku hissetti.

"Ah, Tanrılar, bu sözcükleri algılamama karşın yine de yüksek sesle söylemiştim," dedi boğuk bir sesle. Korku tüm benliğini ele geçirmişti. "Tanrılar! Tanrılar! Ben ne yaptım?"

"Bu sözcüklerin büyüyü içerdiğini nasıl olup da fark edemediniz!" dedi şaşkınlıkla Sisenet. "Ama bu o kadar da önemli bir hata sayılmaz. Hasta mısınız, ekselansları?"

Khaemwaset onun hafifçe yerinden doğrulduğunu fark etti, güçlükle yerine oturmasını işaret etti. "Hayır! Hasta değılim!"

"Bunlara inanmıyorsunuz, değı mi prens?" diye sordu yavaşça. "Sizi heyecanlandırdığım için özür dilerim. Thoth Evrakı yalnızca bir efsanedir. İnsanların  l m  ve yaşamı denetleme isteğini içerir. Oysa bu güce yalnızca Tanrılar sahiptir. Bu..." dedi elini evrağın üstüne koyarak. "Bu bir oyun. Biri mutlak gücü ele geçirmek için Thoth Evrakı'nı uydurmuş olmalı. Tüm yaşamını kötülükler içinde geçirmiş biri İlahi Adalet'ten korktuğı için bunu uydurmuş olmalı." Sisenet omuzlarını silkti. "Kim bilir? Böylesi bir evrak yok. Hiçbir zaman da olmadı, eğer bir an için mantıklı d ş nebilerseniz ekselansları, böylesi bir evrağın söz konusu olmayacağını siz de anlarsınız."

Khaemwaset vargücüyle kendini denetlemeye çalışıyordu. "Ben bir b y c y m," dedi korku dolu bir sesle. "Yüce gücü içeren birçok

-276-

h v  bilirim. Diğ r büyücülerin yıllardan beri bu evrağı aradıklarını bili-orUm ve bu araştırmalarını yaparken de hepsi o ylesi bir evrağın varolduğına ve ölümle yaşamı içeren bir güce sahip olduğına inanıyordu."

"Ben de ne kadar çok istersek isteyelim büyücüler tanrıları denetim altında tutabildiklerinde yaşamımızın birçok bölümünde büyünün denetimi olabilmesine karşın bu gücü ölümü engellemek ya da kuşlarla ve hayvanlarla Thoth Evrakı'nın yasal sahibinin yaptığını varsaydığımız gibi iletişim kuramayacağımızı söylemek istiyorum. Bu evrak çok eski dönemlere ait olduğı için gerçekten de çok değıerli. Fakat bir efsaneyi ger eğıe dönüştürebilecek kadar da değıerli değıil. Eğer sizin düşündüğünüz gibi bu evrak gerçekten de mutlak güce sahip olsaydı o mezar boş mu olurdu dersiniz?"

Khaemwaset dişlerini g c rdattı. Bu sıcak günde yatağında uyumuş olmayı yeğlediğinin bilincinde yüzünün kireç gibi bembeyaz olduğunun ve bedeninin titrediğinin farkındaydı. Sisenet konuşurken tek d ş nd ğı

onun bir türlü hangi yöreye ait olduğunu çıkaramadığı aksarıyla yüzündeki belli belirsiz sevinç ifadesiydi. Onun neye ve niçin sevindiğini anlayamıyor, bu da tedirginliğinin ve korkusunun artmasına neden oluyordu.

Birden ayağa kalktı. "Gel," dedi ve Sisenet'in yerinden kalkmasını beklemeden sendeleyerek kapıya doğru gitti. "İb!" diye bağırdı. "Üç tahtirevan hazırlat ve Hori'ye evin arkasında beni beklemesini söyle."

Bacakları titriyordu. Güçlülükle evin içinden geçip bahçeye çıktı. Sisenet de arkasından geliyordu. Üç tahtirevanla on iki taşıyıcı gelinceye dek hiç konuşmadan beklediler. Hori şaşkınlıkla yanlarına geldi ve dostça bir tavırla Sisenet'i selamladı. Khaemwaset tedirginliğine karşın oğlunun yakışıklı yüzünde içkili olduğunun işaretini gördü. Bu saatte içmek de nereden aklına, geldi diye geçirdi içinden. Tahtirevanına bindi, diğerleri de onu izledi.

"Tüm bunlar da ne demek oluyor, baba?" diye sordu Hori ama Khaemwaset karşılık vermedi. Kölelere bir an önce mezar alanına git-

- 277-

mek istediğini söyledikten sonra tahtirevanının perdelerini kapattı içindeki sıkıntıyı ve korkuyu bastırmaya çalışarak yer yastıklarının (j6 tüne uzandı. Saqqara Vadisi'ne gitmek hiç de bu kadar uzun sürme misti.

Tahtirevanının yere indirildiğini hissedinceye dek bir daha perçeri açmadı, sonra da sandaletlerinin altında kavru lan toprağa bast Sisenet'le Hori gözlerini güneşten korumak istercesine kısmışlar, tahtirevanlarından inerek ona doğru geliyorlardı. Khaemwaset onlara başıyla kendisini izlemelerini işaret ederek koşar adımlarla basamaklara doğru gitti ama girişin her iki yanında duran askerler onu selamladıklarında birden durdu. Mezardan içeri girmesi için tüm cesaretini toplaması gerekiyordu ve içinde girmemesini söyleyen sesi bir türlü bastıramıyordu.

Her zamanki gibi mezarın küf kokulu serinliği rahatlatıcıydı ama bu serin havanın verdiği zevk kalıcı değildi. Arkasından gelen Sisenet ile Hori şaşkınlık içinde bekliyorlardı. Küçük holden geçerek durdu. Sırtı birden ürperdi. Duvardaki resimler, iki heykel, duvarlara asılı küçük heykelcikler ve tabutlarda bir uğursuzluk var gibi geliyordu ona. Tabut odası sanki evrağı çaldın diye sessiz çılgınlık atıyor gibiydi. Günaha girdin, seni küstah ve kafasız adam, bunun bedelini ödeyeceksin.

Umutsuz bir öfkeyle birden ileriye doğru atıldı. Gizemli adamın yattığı tabuta yaklaştı ve cesede bir yumruk attı. Yumruğun darbesiyle sarsılan cesetten çıkan toz ortalığı kapladı. Khaemwaset mumyayı bıraktı.

"Bu adam hiç kimse," dedi. "Kesinlikle önemli biri değil. Büyük bir olasılıkla ya evdeki hizmetkârlardan biri ya bahçıvan ya da yerleri süpüren biri. Benim gibi bir aptalın okuması ve onların tümünü yeniden yaşama döndürmesi için evrak eline dikilmiş." Toz içindeki elini Ho-ri'nin işçilerinin yeniden ördüğü duvara doğru çevirdi. Soğuk soğuk terliyordu. "İşte bu yüzden evrak önemsiz binnin eline dikildi ve iç odadaki tabutların kapakları yok. Bu nedenle tünel kazılmış. Küpe,

- 278 -

rio Küpe! Ölü kadın dışarı çıkmak için yerde sürünürken küpesini Hüşürdü. Şimdi bu insanlar nerede ve ne yapıyorlar?" Hori onun sözlerini anlamakta güçlük çekiyordu, şaşkınlıkla Sisenet'e döndü.

"Burada neler oluyor?" diye fısıldadı. "Babam neden söz ediyor?"

Khaemwaset, Hori'nin sözlerini duyunca birden kahkahalarla gülmeye başladı. "Ben çaldım ve ben kullandım," diye bağırdı. "Yalnızca vasal sahibinin kişisel dokunulmazlığı vardır. Kendimi lanetledim."

"Baban burada bulduğunuz evrağın efsanevi Thoth Evrakı olduğuna inanıyor," diye açıkladı Sisenet, kendisine şaşkınlıkla bakan Ho-ri'ye. "Evrakta gerçekten de yeniden hayata dönmeye ilişkin bazı büyüler vardı ama böylesi bir şey asla söz konusu olamaz." Khaemwa-set'e döndü. "Ölümler yeniden hayata döndüler," dedi. "Ama bu dünyada değil, prens. Mezarından çıkan birine ilişkin hiçbir kayıt geçmedi elimize bugüne dek. Thoth Evrakı buruk bir efsaneden öte bir şey değildir ve buna inanamazsınız." Khaemwaset dikkatle ona baktı ve bir adım geriledi. "Evrakı bana verin ekselansları. Evrakı alıp yakmak istiyorum," dedi ama kendini toparlayan Khaemwaset hızla başını iki yana salladı.

"Hayır," diye bağırdı. "Evrakı bugün, hemen şimdi eski yerine koyacağım. Evine dön, Sisenet."

Adam bir an için duraksadı, konuşmak için ağzını açtı, sonra da vazgeçerek selam verip dışarı çıktı. Khaemwaset loş koridorda arkasından baktı, sonra da Sisenet gözden kayboldu.

Hori telaşla babasının yanına yaklaşarak elini omzuna attı. "Burada nelerin olup bittiğini anladığımı sanmıyorum," dedi endişeyle. "Ama sizin çok yorgun ve üzgün bir haliniz var. Hadi eve gidip biraz dinlenin, biz evrakı alıp gelir ve mezarı mühürlüyoruz."

Khaemwaset oğlunu dinleyerek dışarı çıktı. Sisenet'in tahtirevanı kentin kuzey kesimine doğru yola çıkmıştı bile. "Evet, eve gitmeliyim," diye mırıldandı Khaemwaset. "Ama her şey tamamlanncaya dek dinlenmem olası değil. Acele edelim Hori. Gölgeler uzamaya başladığında burada olmak istemiyorum."

- 279 -

Eve döndüler. Hori beklerken Khaemwaset düşünmemeye çalışarak koşarak adımlarla çalışma odasına gitti ve evrakı aldı. Kasa'dan ba kır bir iğneyle iplik alarak kendisini endişeyle bekleyen Hori'nin yanına gitti. "Benimle gel," dedi oğluna ve Hori olur anlamında başını salladı. Birlikte tahtirevanlarına binerek mezara geri döndüler. Khaemwaset'in sabırsızlığı artık doruk noktasındaydı.

Mezarın girişinde tahtirevanından inerek Hori'ye seslendi ve koşarak basamakları indiler. Ceset bıraktıkları gibi duruyordu. "Eli tut," dedi Khaemwaset. Hori karşı çıkmadı, babasının dikmesi için hafif ve sert eli yukarıya doğru kaldırdı.

Khaemwaset mumyanın eline evrakı dikmeye başladı. Papirüsü ele eskisi gibi dikemiyordu, sanki her ikisi de Khaemwaset'in bu zevksiz görevini yerine getirmemesi için direniyorlar gibiydi. Artık çok geç, diye mırıldanıyordu sanki o da. Günaha girdin ve lanetlendin, lanetlendin, lanetlendin... İğne eline batınca küftetti. İri iki damla kan ölünün elinin üstüne damladı. Oradan da evrağın üstüne. Khaemwaset paniğe kapıldı ve bu kez panikten kurtulmaya çalışmadı. Ter içinde son dikişi de attıktan sonra iğneyi elinden fırlattı ve ölünün elini tabutun içine yerleştiren Hori'ye bakarak başını salladı. "Kapak," dedi Khaemwaset boğuk bir sesle. "Askerlerle tahtirevan taşıyıcılarına yardım etmelerini söyle."

Hori de babasının paniğini paylaşıyor gibiydi. Koşarak dışarı çıktı ve hemen sonra da yanında on adamla birlikte geri döndü. Khaemwaset duvara dayalı tabut kapaklarını gösterdi, tabuta dokunmak istememesine karşın hizmetkârları ve oğluyla birlikte ağır ve taş kapağı kaldırarak yerine koydular ve son bir kez daha homurdanarak tabutu kapattılar. Kapak hafif bir ses çıkararak kapandı.

Khaemwaset düşünceli bir tavırla ikinci kapağa baktı, hemen sonra da kararlı bir şekilde başını salladı. "Bu da," dedi. Bu kez adamlarına yardım etmeyip bir kenarda durarak kapağın tabutun üstüne yerleştirilmesini izledi. Kapağın kenarındaki küçük bir taş parçası yere düştü, yuvarlandı ve sol

sandaletinin yanı başında durdu. Taşı tekme-

- 280 -

"Hori bu mezarı hemen kapatır," dedi. "Ressamlarının işinin bitip hitmemesi umurumda bile değil. Basamakları taş parçaları ve molozla doldur ve mezarın girişine bulabileceğin en büyük kayayı yerleştir. Ha-kararmadan bu işlerin tümünün de bitmesini istiyorum, anlaşıldı mı?" Sesinin titrediğinin ve hizmetkârlarının kendisine baktığının farkındaydı - Eliyle ağzını kapattı, aylardan beri kendisini tedirgin eden ve Korkutan bu lanetli yerden uzaklaşarak yavaşça dışarı çıktı. Hori arkasından geliyordu. "Taş ustasını hemen buraya göndereceğim, baba," dedi- "Ama lütfen Sisenet'in duyarlı sözlerini düşünün. Yalvarıyorum şZe. Sisenet haklı. Eve gidin, dinlenin ve düşünün."

Khaemwaset oğlunun mutsuz yüzüne baktı ve birden onu kollarının arasına aldı, Hori yüzünü babasının boynuna gömdü. "Seni seviyorum," diye hıçkırdı Khaemwaset gözyaşlarını tutmaya çalışarak. Hori'nin boğuk sesi duyuldu. "Ben de sizi seviyorum, baba."

Tahtirevan taşıyıcıları eşyaları tahtirevanlara yüklüyorlardı. Khaemwaset tahtirevanının içindeki yastıklara çökercesine oturarak içini çekti. Yüreğinden ve bedeninden ağır bir yük kalkmış gibi hissediyordu kendini. Neyse ki, diye geçirdi içinden, o büyüğü yüksek sesle söylememe karşın bu haftalar içerisinde kötü bir şey olmadı. Kimse ölmedi ya da ölümcül bir hastalığa yakalanmadı. Ailenin üstüne uğursuzluk çökmedi. Aptal ve cahil bir köylü gibi davrandım. Sisenet haklıydı. Bu düşünceleri gülümsemesine neden olmuştu ve derin bir uykuya daldı.

Bu olayı izleyen günlerde Khaemwaset, Sisenet'le Hori'nin yanında yaptıklarından, söylediklerinden ve davranışlarından utanmaya başlamıştı. Sisenet'in evrağa ilişkin söyledikleri aslında o kadar da kötü şeyler değildi ve her sözcüğü yeniden düşünen Khaemwaset artık Sisenet'in söylediklerine katıldığını kabul etmek zorunda kalmıştı.

Tüm yaşamı boyunca bir gün Thoth Evrakı'nı bulmayı ümit etmişti. Bu evrakla tüm canlılara ilişkin bilgiyi ve onların kendi aralarında konuştukları dili anlayabilecek ve ölümsüzlüğün mutlak gücünü eline ge-

tt - 281 -

girebilecekti. Tanrı olacaktı. Oysa artık bu düşüncelerinin salt bir hayalden öte olmadığını anlamaya başlamıştı. Çocukluğunda kurduğu çocukça hayallerden biriydi, ama bu hayalini hırsı ve açgözlülüğüyle de beslemişti. Mısır'da yaşayan her büyücünün bu evrağın varlığına inandığı doğrudur, eğer gerçekten de böylesi bir evrak varsa bu, mut-laka zamanla sonsuzluğun bulunduğu egzotik bir yerdedi ve güç|Q büyülerle korunduğu gibi bu evrağı Thoth'un kendisi koruyordu. Ve bu evrağa eğer bir insanoğlu sahipse bu kişinin mutlaka insani güçler-den çok daha fazla güçlere sahip olması gerekirdi. Kesinlikle böylesi bir evrak Saqqara'daki basit bir mezarın içine gömülü olamazdı.

Aptalca davrandım, dedi eski dengesini yeniden kazanırken kendi kendine. Uzun zamandan beri düşünüyordu bu hayalimin benliğimi ele geçirmesine izin verdim, artık kendimi toplamalı ve yarım bıraktığım işlerimi tamamlamalıyım.

Ama öncelikle Tbubui'nun kalacağı yer sorununu çözülmesi gerekiyordu. Derin bir soluk alarak eve eklenecek yeni bölümün çizimlerine döndü. Mimarıyla birlikte havadar, büyük ve birçok odadan oluşan bir daire tasarlamışlardı. Bu daireden evin içine uzanan özel bir hol olacaktı. Böylelikle sessizlikten ve yalnız kalmaktan hoşlanan Tbubui'nun her ikisine de sahip olma olanağı söz konusuydu. Ayrıca dairesinin önünde bahçeye uzanan bir teras da olacaktı. Evin kuzeyinde ki topraklar kazılacak, çiçek tarhları toplanıp havuzun kenarına yerleştirilecekti ama Khaemwaset tüm bunları ev halkının huzurunu bozmadan

ve onları tedirgin etmeden gerçekleştirmek istiyordu. Bu inşaatı onayladıktan sonra geriye yalnızca emrin yerine getirilmesi ve evin kuzey tarafındaki inşaatta çalışmaları için fellahların işe alınması kalıyordu.

Tüm bunlar gerçekleşirken Nubnofret de ona karşı soğuk davranmayı sürdürüyordu. Khaemwaset iki gece karısının dairesine gitmiş, hatta onunla sevişmişti bile. Ne var ki Nubnofret soğuk tutumundan asla vazgeçmemiş ve Khaemwaset de odasına dönmek zorunda kalmıştı.

-282-

Öfkeli konuşmalar olmamıştı ama aralarındaki gerginlik her geçen gün daha da artmış ve tüm evi kaplamıştı. Güleç yüzlü hizmetkârlar somurtmaya başlamışlardı. Khaemwaset tüm bunların farkındaydı ama hiç aldırımıyordu. Her geçen gün kendini Tbusui'ya daha yakın hissediyor ve kafasındaki tasarılar gittikçe somutlaşıyordu. Kısa bir süre sonra Tbusui artık bir daha uzaklaşmamacasına yanında olacaktı.

Penbuy'un Koptos'tan yolladığı rapor geldi. Mektubu yazdığına «optos'a geleli iki gün olmuştu ve araştırmasına başlamak üzereyken birden hastalanmış bu da işlerini yavaşlattırmıştı. Penbuy, Koptos'taki sıcağın, sıcakla birlikte kenti kaplayan sineklerden, çamurlu suda yıkanmak zorunda kalışından söz ettikten sonra efendisinin en onurlu ve en sadık hizmetkârlarından biri olduğu için kendisine verilen görevin en kısa zamanda tamamlanacağını belirtmişti. Öylesin, sevgili Penbuy, diye geçirdi içinden Khaemwaset pencerenin önünde ayakta dururken. Kuzey bahçenin kenarındaki inşaatı olduğu yerden görebiliyordu. Penbuy'un yüzü gözlerinin önüne geldi, bir kez daha sen benim gerçekten de en güvenilir, en zeki ve en çalışkan hizmetkârımsın, diye geçirdi içinden. Penbuy'un her zaman yanında olmasını istediğini fark etti. Onun odanın içine serpiştirdiği nilüfer çiçeği kokulu suları özlemişti. Bahçenin eski haline dönmelerini istedi. Kendisinden uzakta olan kızının yanında olmasını istedi. Artık tüm yaşamının eskisi gibi olmasını istiyordu.

-283-

On Üçüncü Bölüm

'Ölümün habercisi seni almaya geldiğinde,

seni hazır bulsun.

Ne yazık ki, konuşmaya fırsatın olmayacak, korkunu açıklayamayacaksın.'

Sheritra konuk olarak kaldığı evdeki garip yöntemlere alışınca eski uyumsuzluklarını unutuvermişti. Mutluydu, belki de yaşamında hiç olmadığı kadar mutluydu. Bakmut ilk günkü tedirginliğini hâlâ üstünden atamıyor ve hanımına artan bir özenle hizmet etmeyi sürdürüyordu. Sheritra onun bu yaklaşımını çok duygusal buluyordu. Artık özgüven sahibi bir prenses olmuştu.

Yürümeye alışıyor, ama arazide istediği yerlerde değil Sisenet ile Tbusui'nun söylediği yerlerde yürüyebiliyordu. Kahvaltısını yatak odasında yiyordu. Kafasından sürekli neşeli bir şeyler geçiyordu. Annesinin gerginliğinden uzaklaşınca tüm bedeni rahatlamış ve Tbusui'nun denetiminde kendini yeni ve özgür düşüncelere kaptırmaya başlamıştı.

Tbusui, Sheritra banyo küvetinin içindeyken odasına geliyordu. Önceleri Sheritra bundan tedirgin olmuştu. Hizmetkârlar insandan çok evin eşyaları gibi değerlendirildiklerinden hizmetkârların çıplak bedenini yıkamaları ona olağan gelirdi. Oysa Tbusui çıplak bedenini inceliyor, küçük göğüslerine, baston gibi ince bacaklarına ve kemikli kalçalarına bakıyordu. Sheritra, Tbusui'nun bu davranışının dostluklarından

-284-

kaynaklandığına karar verdi. Tsubui'nun gözlerinin içine bakarak bu elerde beğenmeme ya da acıma duygularını kuşkuyla aradı ama bulamadı.

Birkaç gün sonra ise Sheritra, Tsubui'nun sabahları odasına gelmesini sabırsızlıkla beklemeye başlamıştı. Küvetin içinde yıkanırken Tsubui içeri giriyor, genç kıızı yanaklarından öpüyor ve sohbete başlıyorlardı. "Prensesin bedenini şu yağla ov," diyordu Tsubui küçük banyodaki taş rafın üstünde sıralanan kavanozlardan birini göstererek. "Bu yağın içinde balsam var, Sheritra, tenine ipeksi bir yumuşaklık verecek. Güneş cilde çok zararlı." Ya da elinde bir krem kavanozuyla gelip bu kremin dudaklarını yumuşatacağını söylüyordu. Defalarca She-ritra'yı yıkayan hizmetkârı dışarı çıkarmış ve genç kıızı kendisi yıkamıştı. "Beni bağışlayın, ekselansları, ama bacakları geliştirecek ve belkemiğini güçlendirecek bazı hareketler biliyorum," demişti. "Ayrıca izin verirseniz, beslenme yönteminizi de değiştirmek istiyorum. Biraz kilo almanız gerek." Sheritra bu sözlerden kesinlikle alınmamıştı. Tsubui yağlı kremi genç kızın tüm bedenine sürmüştü, teni artık ipek gibi olmuştu.

Annesi de bu tür şeyleri sürekli önerirdi ama Sheritra her defasında bunlara karşı çıkardı. Tsubui'yla her şey farklıydı, yaşam onunla eğlenceli bir hal alıyor ve genç kadın asla üstünlük taslamıyordu. "Onun prensesin bedenine dokunması hiç de doğru değil," diye karşı çıkmıştı bir keresinde Bakmut ama Sheritra oda hizmetkârını duymazdan gelmişti. Tsubui her derde çare bulabiliyordu, saçı güçlendirmek için özel bitkileri, tırnakların kırılmasını önleyecek kremleri ve yüzde çizgileri giderecek özel maskesi vardı.

Eğer tüm bunlar ders verilircesine yapılıyorsa Sheritra çok sıkılacaktı, fakat banyodan sonra giyinme ve makyaj arasında Tsubui genç kızın gür saçlarını tararken ya da gözkapaklarına far sürerken Sheritra aklına gelen her şeyden söz ediyordu. Her konuda konuşuyorlardı ama Sheritra en çok Tsubui'nun eski Mısır'a ilişkin anlattığı öyküleri seviyordu. Sabahları bu şekilde neşe içinde geçiyordu. Çok ender

- 285 -

I!

olarak Tsubui gelmediğinde Sheritra kendini terk edilmiş hissediyOr. du.

Tsubui öğleden sonraları ortalıkta dolaşmazdı. Sheritra da yıkanmış, kokular sürmüş, saçlarını altın işlemeli tokalarla tutturmuştu. Ken-dinin bile tanımakta artık güçlük çektiği yüzündeki yeni makyajı ve üstünde kırmızı ya da sarı harmanisiyle bahçede kendisini bekleyen Har-min'in yanına koşuyor ya da serin kabul odasında buluşuyorlardı Sonra da hava kararınca dek konuşuyor, birbirleriyle şakalaşıyor oyunlar oynuyor, şarap sürahisini bitirirken birbirlerine anlamlı bakışlarla bakıyorlardı.

Akşamları tüm aile birlikte yemek yiyordu. Bahçeden toplanan taze çiçeklerle süsleniyordu küçük masalar. Lambalar yakılıyor ve açık kapıdan gelen tatlı esintinin eşliğinde Sisenet onlara kitaplığında bulunan evraklardan bazılarını okuyordu. Sesi boğuk ve derindi. Okudukları sabahları Tsubui'nun Sheritra'ya anlattığı öyküleri andırıyordu ama bu öyküler hava karardıktan sonra okunulduğunda insanı ipnotize ediyor ve dinleyenler anlatılanları kolayca gözlerinin önünde canlandırabiliyordu. Sisenet okumasını bitirdikten sonra biraz daha şarap içip sohbet ediyorlardı. Sheritra onlara ailesinden, Firavun'dan, düşüncelerinden ve düşlerinden söz ediyor, onlar da gülümseyerek ve başlarını onaylarcasına sallayarak onu dinliyor, arada sırada da bazı sorular soruyorlardı. Bir süre sonra Sheritra ne zamandır birlikte yaşadığı bu insanlar hakkında hiçbir şey bilmediğini fark etti. Gecenin ilerleyen saatlerinde ise Bakmut'la koruması ona odasına kadar eşlik ediyor, koruma kapının yanında nöbet tutarken Bakmut da genç kıızı soyuyor, yıkıyor ve yatağına yatırıyordu. Ve Sheritra da hemen derin bir uykuya dalıyordu. Hiçbir zaman eve dönmek isteyeceğini sanmıyordu.

Üç hafta içinde babası iki kez kızını görmeye gitmişti. Sheritra her defasında da babasıyla arasına somut bir mesafe koyup onu dinlemişti. Kızının mutluluğundan memnun olduğu görülüyordu. Kızına her zaman sevgiyle sarılıp onu kucaklıyordu ama Sheritra bir keresinde babasının kolları arasındayken birden içinde yoğun bir korku duymuştu.

- 286 -

«haemwaset'in ikinci ziyaretinin sonunda Sheritra, Tbubui'nun bir evrak uzattığını görünce bunun Sisenet'in kitaplığındaki evraklardan biri olduğunu sandı. Babasının Tbubui'ya sarıldığını görünce birden içinde o eski korkuyu yeniden anımsadı. Ama Sisenet'in evinin dışındaki tüm olaylar artık önemini yitirdiğinden, Sheritra omuzlarını silkerek başını çevirdi. Babasının sevgisi hiç kuşkusuz onu yiyip bitiriyordu ama bu kesinlikle Sheritra'yı ilgilendirmiyordu. Babasının yüzünün solgun ve sıkıntılı olduğunu düşündü. "Yeni bir haber var mı?" diye sordu Tbubui babasına ve o da başını iki yana salladı. "Henüz yok," diye karşılık verdi ve ikisi de başlarını çevirerek Sheritra'ya bakarak özür dilercesine gülümsediler.

Nubnofret kızına selam yollamakla yetiniyordu. Gelip kızını görmemişti. Sheritra buna seviniyordu. Annesinin varlığı Sisenet'in evindeki huzuru bozabilirdi. Ayrıca annesini de hiç özlememişti.

Khaemwaset'in ikinci ziyaretinin akşamında Sheritra yatmadan önce kısa bir yürüyüş yapmaya karar vermişti. Hava hâlâ çok sıcaktı ve kendini bir hayli huzursuz hissediyordu. Bir süre Bakmut ve korumalarından biriyle hurma ağaçlarının çevresinde dolaştıktan sonra nehre doğru yürüdü. Su bir hayli alçalmıştı ve ayın ışığı suya vuruyordu. Bir süre kıyı basamaklarında oturdu, sessiz karanlığın içinde sakinleşmeye çalıştı. Sonra da eve doğru ağır adımlarla yürümeye başladı.

Evin yan kapısına yaklaşırken ne kendisi ne de hizmetkârları alacakaranlıkta belli oluyordu. Kapının hemen önünde iki kişinin durduğunu gördü. Konuşuyorlardı. Sheritra onların seslerindeki telaşlı ifadeyi fark ederek durdu. Artık konuşmaları daha iyi duyabiliyordu. Tbu-bui'yla kardeşi hararetili hararetili konuşuyorlardı.

"... ve ayrıca artık zamanın geldiğini de biliyorsun," diyordu Tbubui. "Neden hâlâ bekliyorsun?"

"Evet zamanın geldiğini biliyorum," diye karşılık verdi Sisenet. "Ama başlamak için kendimi hazır ve istekli hissetmiyorum. Böylesi bir 'ş bizi aşar. Hatırlarsan bunun iyi olmayacağına karar vermiştik."

-287 -

"Bu çok zaman önceydi, o zamanlar ikimiz de masumduk," cW Tbubui acı dolu bir sesle. "Ama şimdi bunu yapmamız gerekiyor. Ayn. ca sıradan bir hizmetkâr için neden bu kadar kafa patlatıyorsun? üste. lik..." Sheritra'yı görür görmez durdu. Sheritra bir an için onun yüzündeki öfke ve şaşkınlık dolu ifadeyi gördü ama bu ifade anında yumu. şadı. "Prenses," dedi. Sisenet eğilip selam verdikten sonra karanlıkta gözden kayboldu.

"Yatmadan önce biraz yürümek istemiştim," diye açıkladı Sheritra "Güzel bir gece ve bu akşam biraz fazla yedim."

Tbubui gülümseyerek kenara çekildi. "İyi geceler, ekselansları," dedi. Sheritra başını sallayarak genç kadının yanından geçti.

Odasına girdiğinde korumasının kapının önünde beklemesinden ve Bakmut'un da kapının önünde yatmasından ilk kez memnun olmuştu. Karamsar bir ruh haliyle çarşafı üstüne çekti. Fazla bir şey

duymamıştı, ama sözcüklerin arkasındaki duygular onu bir hayli tedirgin etmişti. Tsubui kardeşini zorluyordu, Sisenet ise soğuk bir ifadeyle konuşmuştu. Evin içindeki o neşeli davranışlarının tersine her ikisi de gergin ve tedirgindi. Neden söz ediyorlardı acaba, diye geçirdi içinden. 'O sıradan hizmetkâr' kimdi? Sheritra evdekilerin hizmetkârlara bakmadan emirler vermelerine, hizmetkârları bir eşya gibi görmelerine çabucak alışmıştı.

İçgüdüsel bir şekilde yatağında oturdu. "Bakmut, Phamenoth ayı için babamın hazırladığı yıldız falını ver bana," diye emretti ve köle yerinden kalkarak duvarın yanındaki sandıklardan birine doğru gitti. Yıldız falına hiç bakmadım, diye geçirdi içinden. Babam iyi olmadığını söylemişti ama bu ay o kadar hızlı geçiyor ki, doğrusu fal aklıma bile gelmedi. Bakmut'un uzattığı evxagi alarak ruloyu hızla açtı. Khaemwa-set'in de dediği gibi falı iyi değildi. "Bugün yatağından çıkma... Bu akşam et yeme... Tanrıların öfkesi kabarmabileceğinden öğleden sonrayı dua ederek geçir ve uyuma... Nil Nehri'ne sığınabileceğini asla unutma... Bir hastalıktan kaçır gibi sevgiden kaç..."

- 288-

Sheritra evrağı rulo yaparak yanı başında bekleyen kölesine uzat-"Kaldır," dedi ve yeniden yatağına uzandı. Nil nasıl benim sığnağım olabilir ve neden olsun ki, diye sordu kendi kendine. Neden sevgiye sırt çevireyim? Kimin sevgisine? Babamın mı? Tsubui'nun mu? Har-min'in mi? Tüm bunları düşünerek uykuya daldı. Ve oraya geldiğinden (jgri ilk kez rahat ve derin bir uyku uyuyamadı. Tsubui'yla Sisenet'in Konuşmaları canını sıkıyordu. Bir tıkırtı duyduğunu varsayarak defalarca uyandı. Her uyanışında da evin derin bir sessizlik içinde olduğunu fark

etti.

Ertesi sabah saat bir hayli geç olduğu ve kahvaltı saati çoktan geçtiği için Tsubui hasta olup olmadığını anlamak için odasına geldi. Genç kadın her zamanki gibi sevecen, ilgili ve neşeliydi. Sheritra baş ağrısını unutmaya çalışarak güçlkle yatağından kalkıp banyoya gitti.

"Ekselansları dün gece uyuyamadılar mı?" diye sordu Tsubui. Sheritra'nın önünde çömelmiş bacaklarına krem sürüyordu. "Yorgun bir haliniz var, adaleleriniz de bir hayli sert ve gergin."

Sheritra karşılık vermedi. Gözlerini kapadı. Tuhaf bir şekilde yaşadığı her duygunun farkına varmaya başladı; başının zonklamasını, yağın tatlı kokusunu, omuzlarına yapışan ıslak saçlarını, banyo odasının yerine damlayan suyu ama hepsinin ötesinde Tsubui'nun bedenine değen parmaklarının bilincine varıyordu. Biraz daha yukarı, Tsubui, diye geçirdi içinden tembellikle. Bedenime o uzun ve yumuşak parmaklarıyla masaj yap. Genç kadın onu duymuşcasına istediği gibi masaj yapmaya başladı. Tüm tedirgin edici düşünceleri bir anda yok olmuştu.

Sabahın geri kalan bölümü olaysız geçti. Tsubui'yla birlikte Sheritra'nın yatak odasında bir süre havadan sudan konuştular. Sheritra, Tsubui'daki dalgınlığın farkındaydı. Genç kadının kafasında başka bir Şey vardı ve bunu gizlemesini beceriyordu. Öğle yemeği biter bitmez genç kadın izin isteyerek kalkmış ve odasına gitmişti.

Öğle uykusundan sonra Harmin, Sheritra, bir koruma ve Bakmut evden uzaktaki hurma ağaçlarıyla kaplı alana gittiler. Koruma yolun

-289-

başını tuttu. Bakmut yastıkları yere serdi, oyun tahtalarını ve taşları h zırladı, sonra da biraz uzaklaşarak yere oturdu.

Sheritra çevresindeki her şeyin farkındaydı; o sıcak havada alnın dan kucığına akan ter damlalarını, başının üstündeki hurma ağacının kurumuş dallarını, hatta oturduğu yastığın altındaki kurumuş yaprakları bile hissedebiliyordu. Bacağına değen bir dal parçasını hissetti. Harmin tüm oyun tahtalarını önüne itti ve delikanlının kokusu Sheritra'nın başını hafifçe döndürdü.

Delikanlı saçlarını beyaz bir kurdeleyle arkasında toplamıştı. Gözlerinin içi gülerek genç kıza baktı.

"Bugün ne oynamak istersin, prenses?" diye sordu. "Ya da çimlere uzanarak uyumak mı istersin?"

Sheritra delikanlının dudaklarına ve boynuna baktı. "Seni öpmek istiyorum," dedi. Harmin kıkırdarak Bakmut'u işaret etti. "İstersen makara oynayalım. Sen iyi misin, Sheritra?"

"Evet. İyiyim. Kendimi biraz garip hissediyorum, Harmin. Hadi taş oynayalım."

Harmin oyun tahtasını dizlerinin arasına sıkıştırdı, kutuyu açarak makaralarla koni şeklindeki taşları çıkardı. "Pekâlâ. Acaba ekselansları makaraları mı yoksa taşları mı almak ister?"

"Taşları." Makaralarla taşları tahtaya dizdiler ve oyuna kimin bağlayacağını saptamak için küçük çubukları atmaya başladılar. "Annenin bu sabah çok dalgın bir hali vardı, Harmin," dedi Sheritra. "Umarım onu tedirgin eden bir şey yoktur. Acaba eve dönmemin zamanı mı geldi, Harmin?"

Bu ciddi bir soru değildi ve Harmin bir kahkaha patlattı. "Bak, oyuna sen başlayacaksın. Annemi tedirgin eden bir şey yok, merak etme. Belki de sıcaktan rahatsız olmuştur."

"Ama o sığağı çok sever," diye karşı çıktı Sheritra. "Ah Harmin, dörde beş! Hiç de fena sayılmazsın. Galiba olayları biraz abartıyorum. Sıcak beni de çok etkilemeye başladı. Yılın bu döneminde Nil Nehri'nde yüzmekten hoşlanmam. Umarım yeterince büyük bir havuzunuz

-290-

ırjır. Dikkat etsene." Uzanarak Harmin'in makaralarından birini biraz iler'ye koydu. "Yanlış sayıyorsun."

"Ağ Evi'ne girmek istememiştım," dedi boğuk bir sesle. Sheritra hasını kaldırıp baktı. Harmin yutkunarak tahtanın üstündeki tan-ı-balıkçının ağlarını yaydığı yere baktı. "Ağ Evi uğursuzluklarla doludur."

"Asıl bu kadar çok konuşman sana iyi gelmeyecek," diye dalga

geçti Sheritra ama delikanlı karşılık vermedi. Sıra kendisine geldiğinde çubukları attı ve oynadı, delikanlının içinden tanrıların evine doğru taş atmayı dilediğini biliyordu. Harmin çubukları attı.

"Şu makarayı oyn," diye işaret etti Sheritra. "Ama bunu mutlaka Balıkçı Evi'ne sokmalısın."

Harmin işaret parmağıyla üst dudağına dokundu. Sheritra onun terlediğini fark etti. "Hayır," dedi Harmin alçak sesle. "Senin önüne geçeceğim, Sheritra ama kesinlikle o uğursuz eve girmeyeceğim."

"Nasıl istersen," diye karşılık verdi. "Bu şekilde oynayarak beni en güzel eve doğru itiyorsun ve bundan sonra suya atlamaktan başka çarem kalmayacak."

Harmin karşılık vermedi. Genç kızın kendisine takılmalarına aldırmayarak oyununu oynamayı sürdürdü. Gergin bir hali vardı. Sheritra onun taşlarını Su Evi'ne gönderdiğinde acı dolu bir çığlık attı. Sheritra elini kaldırarak Harmin'in makaralarını alıp yerine kendi taşlarını yerleştirdi ve uzanıp elini tuttu. Eli soğuk ve ter içindeydi. "Suya atma," dedi boğuk bir sesle. "Orası soğuk, karanlık ve çaresizliklerle dolu. Lütfen, Sheritra."

"Harmin bu kadar ciddi olmana gerek yok, oyun oynuyoruz," dedi. "Burada büyülerle uğraşmıyoruz, yalnızca hoşça vakit geçirmeye çalışıyoruz. Eğer seni suya atmazsam oyunu kaybedebilirim."

Harmin hafifçe gülümsedi. "Sen kaybetmekten hiç hoşlanmıyorsun. Kazandığını kabul ediyorum ama beni suya atma."

Sheritra şaşkınlık ve tedirginlikle omuzlarını silkti. "Ah, pekâlâ. Taşlarını topla. Şimdi zar atalım. Nesine bahse girmek istersin?"

-291 -

Kısa bir süre sonra oyun tahtasından uzaklaştılar. Zar atmaya h Sheritra kazanmış ve Harmin onu yemekten sonra nehrin kıyısına qö türmeye söz vermişti. Günün en sıcak saatlerini uyuyarak geçirme. üzere birbirlerinden ayrıldılar. Sheritra yatağında yatarken Harming bu oyunu neden bu denli ciddiye aldığını düşünüp merak ediyordu o güne dek defalarca bu oyunu oynamışlardı ama Harmin ilk kez bu denli tedirgin olmuştu bu oyundan.

Ev o gün eskisi kadar sessiz değildi. Sanki bir fare ordusu evi ele geçirmişcesine evin dört bir yanından fısıltılar geliyordu. Bir gece önceki yorgunluğuna ve Harmin'e beslediği yoğun duygulardan dolayı yaşadığı duygusal gerginliğe rağmen uyuyamadı.

Bakmut'u uyandırarak bedeninin soğuk suyla silinmesini emretti. Yıllardan beri hanımını yıkayan ve ona masaj yapan Bakmut'un elleri Tsubui'nun deneyimli ve becerikli ellerinden sonra Sheritra'ya son derece kaba ve duyarsız gelmiş ve kölesine masajı bırakıp çekilmesini söylemişti. Bu akşam yemekte çok şarap içeceğim, diye geçirdi içinden, harpiste bu gece odama gelmesini söyleyeceğim ve o harpini seslendirirken ben de dans edeceğim. Acaba Hori ne yapıyor? Neden beni görmeye gelmedi? Yarın ona bir mektup yazayım.

Sheritra ile Harmin batan güneşin kırl ışıklarında nehre gittiler. Nehirde demir atmış gemiye binerek açıldılar ve geminin güvertesinde güneşin batışını izlediler. Kıydaki evlerin basamaklarındaki meşaleler yanmaya başladığında Harmin kaptana geri dönmelerini emretti ve Sheritra'yla birlikte küçük kamaraya girdiler. Bakmut kamaranın dışında yere oturdu. Sırtı kamaranın kalın perdelerine dönüktü. Akşamın alacakaranlığında yerdeki yastıkların üstüne oturan Sheritra ile Harmin birbirlerine sarıldılar ve öpüşmeye başladılar.

"Ah, Harmin," diye mırıldandı Sheritra. "Bu denli mutlu olabileceğim aklıma bile gelmezdi. Aşk hakkında meğerse hiçbir şey bilmiyor-muşum! Âşık olanlarla nasıl da dalga geçerdim. Bir türlü sevgiye susadığımı kabul etmek istemezdim!"

- 292 -

Harmin eliyle genç kızın ağzını kapadı. "Sus," diye mırıldandı. "Ge-iVe bakma. O Sheritra artık yok ve önünde buna benzer uzun geceler

uzanıyor-"

"Hayır, buna benzer geceler istemiyorum," dedi alnına düşen saçını geriye atarken. "Bu işkence. Sen yanımdasın ama sana sahip olamıyorum...." Sözlerini tamamlamadı, karanlıkta yüzünün kızardığını kelli olmamasına sevinliyordu.

"Çok yakında bana sahip olacaksın," diye karşılık verdi. "Evleneceğiz. Sheritra. Bunu biliyorsun."

"Evet," diye alçak sesle karşılık verdi. Bakmut'un bu konuşmalarını duymasını istemiyordu. "Ama ne zaman, Harmin? Ben bir prensesim ve bu tür şeylerin gerçekleşmesi bir prenses söz konusu olduğunda uzun zaman alır."

Harmin karşılık vermedi. Sheritra onun neler düşündüğünü hissedebiliyordu ve zaman geçtikçe üşüdüğünü hissetti. Sonra da bu üşümesi titremeye dönüştü. Bir yanıt bulmaya çalışıyor, diye geçirdi içinden mutsuz bir şekilde. En iyi şekilde nasıl bir yanıt vermesi gerektiğini düşünüyor. Ama delikanlı konuşmaya başladığında Sheritra'yı şaşırttı.

"Zaman alacağını ben de biliyorum," dedi. "Eğer yalnızca bir kraliyet protokolü söz konusu olsaydı seninle buradan kaçardım." Sheritra rahatlayarak gülümsedi. "Ama başka bir şey var," diye sürdürdü konuşmasını. "Babanın annemle evlenmeyi düşündüğünden haberin var mı?"

Sheritra şaşkınlıktan karşılık veremedi fakat yine de böylesi bir şeyi beklemiyor değildi. Babasının Tsubui'dan çok etkilendiği açıkça belli oluyordu. Sheritra bunun farkındaydı, babasının bu tutkusunun evlenmeye kadar gidebileceği olasılığını düşünmekten her zaman kaçınmıştı. Haftalarca önce onu uyarmıştım, diye geçirdi içinden. Tsubui Çok tehlikeli bir kadın. Bunu hissediyorum. Ama bununla birlikte babamın istediği kadınla evlenmeye de hakkı var. Bu evlilik onu çok mutlu edecek. Ah, Hori, benim sevgili kardeşim Hori. Buna nasıl dayanacak-

-293 -

sın? Ya annem? Ama öte yandan da babasının Tsubui'yla evlenme | düşüncesi tatlı bir duygunun tüm benliğine yayılmasına neden oımu tu. Sheritra bu duygunun neden kaynaklandığını tam olarak kestiremiyordu. Harmin'e karşı hissettiği fiziksel gereksinme ateşini körüklerini şe benziyordu.

"Hayır," dedi soluk soluğa. "Bilmiyordum. Emin misin? Sana bunu kim söyledi?"

"Geçen gece dayımın bizlere okuduğu öyküyü bulmak için onun çalışma masasındaki evrağı karıştırıyordum," diye açıkladı Harmin "Evlilik antlaşması da o evrağın arasındaydı ve ben de yanlışlıkla o evrağı açtım. Baban da annem de mühürlerini evrağa basmışlar bile."

"Bu konuyu annenle konuştun mu?" Babam, annem ve Hori'yle konuştu mu? Eğer konuştuysa neden bu konuyu bana açmadı?

"Hayır," diye karşılık verdi Harmin. "Zamanı geldiğinde konuşacağımı sanıyorum. Özür dilerim Sheritra. İşler bu aşamaya geldiğine göre babanın seninle çoktan bu konuyu tartıştığını sanmıştım. Konuyu senin açmanı bekledim ama açmadın."

Bir an için Sheritra'nın bedeni öfkeyle titredi. Tsubui'nun yeni evine taşınmaya ve evlilikle ilgili tüm yasal işlemler tamamlanmaya dek Harmin'le arkadaş olarak kalması gerekiyordu. Mutluluğumu engelliyor, diye bağırdı içinden. Her zaman mutlu olmamı ister gibi davranan babam şimdi bunu engelliyor. Sana ve duyduğun bu aşka lanet olsun baba. Bu ateş geçinceye dek neden yatıp uyumadın?

Duygularının yoğunluğundan bir ses çıkarmış olmalıydı ki Harmin kalkıp lambayı yaktı. Kamaranın içi solgun bir sarı ışıkla doluverdi.

"İyi misin?" diye sordu Harmin endişeyle. "Yüzün kireç gibi olmuş."

Sheritra yutkundu. "Planlarımızı bir süre askıya almamız gerekecek," dedi. "Kızgınlım, Harmin, hepsi bu, yalnızca çok kızgınlım. Yoksa babam yanlış bir şey yapmıyor."

Denizcilerden biri kamaradan içeri girince Harmin genç kızı elinden tutarak ayağa kaldırdı. "Geldik," dedi Harmin. "Sana bu şoku ya-

-294-

ttıçım için lütfen beni bağışla. Ailene hiçbir şey söyleme. Çok büyük llt hata yaptım."

Kamaradan Harmin'in arkasından çıkarken, hayır yapmadın, dedi kendi kendine. Benim yerim senin yanında, bu evde. Seninle evlenip burada yaşayacağım ve bir daha asla babamın evine dönmeyeceğim. Mutlaka Hori'yle konuşmalıyım. Ah, neden buraya gelmiyor?

O gece de doğru düzgün uyuyamadı. Düşünde kendini karanlık bir gölün kıyısında, Su Evi'nde gördü. Gece yarısıydı ve karanlık gökyüzünde tek bir yıldız bile yoktu. Suyun hemen üstünde bir şeyler hareket ediyordu ama Sheritra onlara bakmak istemiyordu. Ağlamak istiyor, ağlayamıyordu. Su onu kendine doğru çekiyordu.

Sheritra şafakla birlikte kalbi hızla çarparak uyandı. Bacakları ağrıyordu. Ağaçların dallarına konan kuşların cıvıltılarını bir süre dinledi. Sonra yeniden uyudu ve Bakmut kahvaltı tepsisini getirirken uyandı.

Her zamanki gibi neşeli ve hayat dolu Tbubui'nun odadan içeri girdiğini görünce birden rahatladı. Birlikte banyoya gittiler ve Tbubui genç kızı yıkamaya başladı. "Dün gece kötü bir düş gördüm," dedi Sheritra. Tbubui gülümsedi.

"Belki de gece yemeği biraz fazla kaçırdığınız için karabasan gör-müşsünüzdür, ekselansları," dedi. "Hâlâ gerginsiniz." Genç kızın çıplak bedenine baktı. "Tüm bedeniniz gergin," diye sürdürdü konuşmasını. "Benim odama gelin, size güzel bir masaj yapayım." Büyük kavanozu alarak odadan çıktı. Sheritra arkasından giderken Bakmut da hanımını izliyordu.

Tbubui'nun dairesinin önünde nöbet tutan koruma yoktu ve Sheritra içeri girerken kendi odasının kapısında nöbet tutan korumayı çağırmayı düşündü. Sonra da vazgeçti. Burada herhangi bir tehlike söz konusu olamazdı, ayrıca evde yeterince insan vardı. Bir çılgılık atmasıyla birlikte askerlerden biri nasılsa koşarak yanına gelirdi.

Genç kızın arkasından odaya giren Bakmut kapıyı kapatarak bir köşeye çekildi. Tbubui yatağı gösterdi. "Gergin olduğumda ben de bu yağla bedenimi ovarım," dedi Sheritra içini çekerek yüzükoyun yatağa uzanırken. "Ekselansları kendilerini çok daha iyi hissedeceklerdir."

- 295 -

"İ

Bakmut'un yüzünü görmemesine karşın Sheritra onun bu dav nişini onaylamadığını hissediyordu. "Teşekkür ederim, Tbubui," den "Masaj yapmak zor bir iştir. Oda hizmetkârımın bunu yapmasını işj

mediğinden emin misin?"

"Elbette eminim, ekselansları," diye karşılık verdi Ttubui. "o 2a man da masajı yapan hizmetkârınızın yanı başında durup ona ne yaD ması gerektiğini söylemem gerekecek, bu da çok sıkıcı. Lütfen şimdi gözlerinizi kapatın ve omuzlarınızın rahatlaması için dirseklerinizi bira? daha aşağıya indirin."

Sheritra söylenileni yaptı. Odanın sessizliği ve yağın rahatlatıcı kokusu uykusunu getirmişti. Ttubui'nun parmakları bedeninde küçük daireler çizerek masaj yapıyordu. "Parfümün de bu yağ gibi kokuyor," dedi Sheritra. Tüm bedeni gevşemişti. "Çok güzel kokuyor." Gerçekten de çok güzel kokuyordu. Bu, ne Sheritra'nın, ne de Khaemwa-set'in tam olarak anlayamadığı bir tür mür kokuşuydu. Sheritra karabasanın etkisinin giderek azaldığını hissetti. Ttubui'nun becerikli elleri altında kendini geceye oranla çok daha iyi hissetmeye başlamıştı.

Genç kadın bir süre Sheritra'nın sırtına, omuzlarına, kollarına masaj yaptı. Sonra da kalçalarını ve bacaklarını ovmaya başladı.

Sheritra'nın bedeni ısınmaya başladı. Ttubui'nun parmakları bacaklarının arasında masaj yaparken bacaklarını açtı. Yavaşça inledi. "Canınızı mı acıttım, ekselansları?" diye sordu Ttubui fısıltıyla.

"Hayır," diye fısıldadı. Göğsünde ve karnında bir sıcaklık hissediyordu.

"Gevşemek ve aynı zamanda da uyarılmak ne kadar hoş bir duygu, değil mi?" diye sordu Ttubui boğuk bir sesle. "Ekselansları hayatından memnun mu?"

Sheritra karşılık veremedi. Dudakları aralanmış, çarşafa tırnaklarını geçirmiş, Ttubui'nun yasak yere dokunmasını bekliyordu.

Ttubui bir an elini çekti, sonra daha sert bir şekilde masaj yapmaya başladı. Sheritra bir kez daha inledi. Kadının parmakları birden Sheritra'nın göğsüyle çarşafın arasında kaydı. Göğüslerinin uçlarını

- 296 -

rt bir şekilde ovmaya başladı, Sheritra şaşkınlıkla gözlerini açıp ba-!,nı hafifçe çevirdi.

Çıplak bedeninin üzerine eğilmiş duran Harmin'di. Sheritra ona ae|<mlikle bakarken Harmin onu omuzlarından yakalayıp çevirdi.

"Annen..." diye söze başladı Sheritra ama Harmin dudaklarını dudaklarına bastırarak onu susturdu.

"Annemden çok daha iyi masaj yaparım," diye fısıldadı. "Bakmut için de endişelenmeye gerek yok. Daha bir saat uyuyacak."

»Ona uyuması için ilaç mı verdin?" diye fısıldadı telaşla. "Ama Harmin..." Delikanlı eliyle ağzını kapadı, Sheritra heyecanının doruk noktasına ulaştığını hissediyordu.

"Bunu sen de ben de istiyoruz," dedi Harmin. "Hizmetkârın için meraklanma. Sanki hiç uyumamış gibi uyanacak ve kendisine bir zarar da gelmeyecek."

Endişelenmeliyim, diye geçirdi içinden Sheritra. Bir an önce ayağa kalkıp buradan kaçmalıyım. Ama kollarını delikanlının beline sardı ve onu kendine doğru çekti, Harmin inleyerek başını göğsüne gömdü.

Sheritra o gün bir daha Harmin'i görmedi. "Sevgiden hastalıktan kaçarcasına kaç," demişti babası yıldız falında. Oysa o hiç çekinmeden kendini sevdiği adama vermişti ve bir an önce akşam olmasını bekliyordu. Hava karardıktan sonra Harmin'in yeniden yanına geleceğinden ve bir kez daha sevişeceklerinden emindi. Harmin'in ailesi umurunda bile değildi, ellerini başının altına koymuş yatakta yatarken yaptıklarını düşünüyordu.

Harmin'in genç kızı öpüp odadan çıkıp gitmesinden kısa bir süre sonra tüm bedeni istekle kıvrınmasına karşın yine de kendisine öğretilen ahlaki değerlerden kendini soyutlayamamıştı. Bir prenses halktan birinin çocuğunu doğurma tehlikesini göze alamazdı. Ve bir prenses, diye geçirdi içinden üzüntüyle, bekâretini düşünmeden yitirdiği için acımasızca cezalandırılır. Ama kendimi bir sandalda bir denizceye tes-l'rn etmedim ki, dedi kendi kendine. Harmin'le ben nişanlı sayılırız ve o soylu birinin oğlu. Artık geriye dönüşüm yok, gizlenip saklanamam.

297-

Eğer onun kolları arasında aynı zevki bir kez daha tadacaksam, f'w mut'un mutlaka susmasını sağlamalıyım. Zaten birkaç gün içinde ba bam da her şeyi öğrenecektir.

Beni en fazla şaşırtan tüm bunları Ttubui'nun hazırlaması oldu Yoksa söylediği gibi ahlaklı biri değil mi o? Ya da oğluyla beni nisam, bir çift olarak mı görüyor? Veya babamla yapacağı evlilik pazarlıkların-da kendisine destek olmamı mı istiyor?

Ttubui'nun yaptıklarını düşündü, sonra da birden ana oğulun bahçede şaraplarını yudumlarken bu olayı konuştuklarını ve kendisin-den de bir fahişe diye söz ettiklerini düşündü. Peki ama, dedi kendi kendine, Harmin'e karşı koymaya çalıştın mı? Delicesine onu istiyordun ve burada kaldığın her gün kaçınılmaz bir şekilde buna yaklaşıyordun. Bunu biliyordun. Onların tuzaklarına düştün ve bu olayda kendinden başka kimseyi suçlayamazsın. İşi pişkinliğe vurmalıyım, diye geçirdi içinden. Babamın nişanlandığımızı açıklamaktan başka yapacak bir şeyi kalmadı artık. Zavallı babacığım! Acaba çok üzülecek mi?

"Bakmut!" diye seslendi ve yerde gümüş takılarını parlatan hizmetkâr ayağa kalkıp yatağa yaklaştı. "Babama davranışlarıma ilişkin rapor yollayan sen misin?"

Bakmut kaşlarını kaldırdı. "Hayır, ekselansları, ben değilim," dedi.

"O zaman kim?" dedi Sheritra düşünceli bir sesle. "Biliyor musun?"

"Emin değilim ama yapacak bir işi olmayan kâtipten kuşkulanyorum," diye karşılık verdi Bakmut. "Bir an önce prensin evine dönersek herkes kendi işinin başına geçecek."

Sheritra ellerini başının altından çekerek yatakta doğruldu. "Benim dostumsun, değil mi Bakmut?" diye söze başladı. Hizmetkâr saygıyla eğildi. "Çocukluğumdan beri yanımdasın ve her zaman bana anlayışlı davrandın, beni anladın. Bana ihanet etmezsin, değil mi?"

Bakmut hanımının gözlerinin içine baktı. "Hizmetinizdeyim, efendim," dedi. "Ve sizden başkasına da asla hizmet etmem, prenses. El-

-298-

tj size ihanet etmem. Ama sadakatimin yanı sıra da aklımdan ge-pleri size söyleme hakkına sahibim."

Sheritra güldü. "Zaten bunu her zaman yapıyorsun!" dedi. Sonra da birden ciddileşti. "Hiçbir zaman genç

kızların davrandığı gibi dav-ranmadım," diye sürdürdü konuşmasını. "Sen bir hizmetkâr olmakla birlikte benim en yakın arkadaşımın da. Harmin hakkında ne düşünüyorsun?"

Bakmut alt dudağını ısırdı. "Ekselanslarının ona çok değer verdiğini biliyorum ve dolayısıyla onun değerli biri olduğunu sanıyorum," diye karşılık verdi.

"Ama ondan hoşlanmıyorsun."

"Ekselansları, duygularımı açıklamak bana düşmez."

"Haklısın," dedi Sheritra sabırsızlıkla. "Ama sana böylesi bir soru sorduğuma göre benden korkmadan yanıtını da vermelisin."

"Pekâlâ," dedi Bakmut. "Ondan hoşlanmıyorum, ekselansları. Kardeşiniz Hori kadar yakışıklı ama prensin cömert kalbi onda yok. Onun kaba biri olduğunu hissediyorum. Annesini arkadaşınız olarak görmenize karşın onun hilekâr, kurnaz bir kadın olduğunu düşünüyorum."

"Dürüstlüğü için teşekkür ederim, Bakmut," dedi Sheritra. "Harmin hangi saatte gelirse gelsin onu içeri almanı ve o geldiğinde bizi yalnız bırakmanı emrediyorum sana."

Bakmut'un yüzünde dehşet dolu bir ifade oluştu. "Ekselansları bu hiç de iyi bir davranış olmaz," dedi. "Siz bir kraliyet prensesisiniz. Siz..."

"Bunları biliyorum," diye konuşmasını yarıda kesti. "Senden rica etmiyorum, sana emrediyorum. Bundan sonra davranışlarımdan sorumlu değilsin. Anlaşıldı mı?"

"Evet." Bakmut eğilerek hanımını selamladı.

"Başka bir şey daha var. Bundan hiçbir hizmetkârıma söz etmeyeceksin. Sana sorulduğunda yalan söylemeyeceksin ama dedikodu yapmanı istemiyorum."

-299-

"Ekselansları ben dedikodu yapmam. Buna ne zaman vaktim ol bilir ki? Anneniz prenses Nubnofret bizi bu şekilde eğitmiştir. Ve h evdeki hizmetkârların dedikodu yapmasını düşünmek bile..." Güldü "Onlar yürüyen ölümlere benziyorlar. Onların hiçbirinden hoşlanmıy^orum."

"Güzel. O zaman birbirimizi anladık demektir."

"Söylemek istediğim bir şey daha var," dedi inatçı bir tavırla Bak-mut. "Bu evdeki değişikliklerin birçoğu size çok yaradı, sevgili pren-ses, harika biri oldunuz. Bir zamanlar sizi pençesine alan o utangaç. ğınızdan kurtuldunuz. Beni azarlamaktan da vazgeçtiniz. Bir çöl çiçeği gibi açılıyorsunuz. Ama bu açılmanın altında sert bir kabuk var gibi geliyor bana. Lütfen beni bağışlayın, ekselansları."

"Seni bağışladım," dedi. "Hadi şimdi işinin başına dön, Bakmut." Hizmetkâr geri geri giderek yere oturdu ve gümüş takıları yeniden parlatmaya başladı.

Sheritra yataktan kalkarak odanın içinde dolaşmaya başladı, duvarlara, makyaj masasının üstündeki kavanozlara ve Thoth'un portatif ama küçük ibadet edilen eşyasına dokundu. Geriye dönüşü olmayan bir yolda ilerlediğinin farkındaydı. Bakmut haklıydı. Bu yaşadığı değişiklikler ona özgüvenini kazandırmıştı. Aslında bu çılgınlığa, bu düşüncesizliğe ihtiyacım vardı, dedi kendi kendine. Uzun zamandan beri

çocukluğumun esiri olarak yaşadım. Bu yeni sınırları, yeni duyguları artık öğrenmenin zamanı gelmişti.

Öğle yemeğini odasında yedikten sonra akşam tüm cesaretini toplayarak yemek salonuna gitti. Sisenet kibardı, ama çok fazla konuşkan değildi. Harmin her zamanki gibi kibar davranıyordu, genç kızın endişelenmesine neden olan yalnızca Tbubui'ydu. Alışılmışın dışında neşeli ve konuşkandı. Sheritra genç kadının kendisini ölçmeye çalışan bakışlarla süzdüğünü görmüştü. Bakışları karşılaştığında Sheritra onun kendisine suçlarcasına baktığını hissetti.

Ümit ettiği ve korktuğu gibi o gece Harmin, basit ve altın bir kolyeyle odasına geldi. Bakmut kendisine söylenildiği gibi delikanlı içeri

-300-

ı r girmez dışarı çıkarak onları yalnız bıraktı. Sheritra harmanisini çı-rarak Harmin'e sevgiyle sarıldı. Harmin onunla artık daha yavaş ve umuşak bir şekilde sevişiyordu, sabahki tutkusu bir an için parlamış tfe sönmişti.

Sheritra birkaç gün boyunca babasından öfke dolu bir mesajın aemesini bekledi ama gelmedi. Belki de casus kâtip Harmin'le arasında olanların farkına bile varmamıştı. Belki de bu evdeki tembellikten hoşlanmış ve geri dönmek için efendisine yalan söylemişti. Fakat belki, diye geçirdi içinden Sheritra üzüntüyle. Babam kendini işlerine kaptırmış ve artık benimle ilgilenmiyor. Birden bu düşüncesine öfkeleni. Eve gidip neden benimle ilgilenmediğini öğreneceğim. Hori'yi bulup ziyaretime gelmediği için onu azarlayacağım. Ama Sisenet'in evindeki sessizlik, evde yaşayanlarla birlikte Sheritra'yı da avucunun içine aldığından zamanın, günlerin nasıl da hızla geçtiğinin farkına varamamıştı.

Harmin akşamüstleri kendisiyle birlikte ava gelmesi için genç kızı çöle davet etmeye başlamıştı. Harmin ava çıkarken her zaman yanına bir koruma, bir köle ve de hizmetkârların evinde zincirle bağladıkları köpeği de alırdı. Bazen çöle yürüyerek giderdi ama çoğu kez savaş arabasıyla gitmeyi yeğlerdi.

Sheritra bu daveti geri çevirmeyi düşünüyordu. Savaş arabasında ayakta durmak tehlikeli olabilirdi ve atlardan da hiç hoşlanmazdı. Ayrıca Firavun torununun yaralanmasından hiç hoşlanmayacaktı.

Ama Harmin'in yanında Sheritra kendini sanki uyuşturucu almış gibi hissettiğinden Harmin'le birlikte ava çıktı. Atlı arabanın arkasında kenarda dururken atları izliyordu. Sarı köpek arabanın yanında dilini çıkarmış koşuyordu.

Harmin her zaman bir arslan vuracağı umuduyla ava çıkardı. Genellikle de eve eli boş dönerdi. Ara sıra bir şeyler avladığı da olurdu.

Bir keresinde küçük bir ceylan avlamıştı. Elinde kılıcı kayaların arasından fırlayan ceylanın peşine düşmüş ve Sheritra korku dolu bir Çiğlik atarken kılıcını ceylana saplamıştı.

301

Harmin'in şehvet dolu neşesi Sheritra'yı şaşırtıyordu. Onun hi w zaman kuşkulanmadığı bu vahşet dolu yanını görüyor ve sevdiği m' mın çağdaş bir düzeye getirilmesinin olanaksız olduğunu düşünüy du. Her zaman düşüncelerini okuyan ve son derece kibar olan Harm elinden kaçırdığı avının arkasından ağza alınmayacak küfürler ediy ya da avını yakaladığında vahşi zafer çiğlikleri atıyordu.

Bir şeyler avladığı günün akşamı daha tutkulu hatta biraz da kab bir şekilde sevişiyordu. Sanki Sheritra onun peşine düştüğü bir avdı Sheritra da onun bu tepkilerine aynı şehvet duygusuyla karşılık veri. yordu.

Geriye dönüp baktığında bekâretini yitirdiğinden bu yana ya|. nızca birkaç günün geçtiğini şaşkınlıkla görüyor ve bu sevişme yön-temlerini nasıl olup da bu denli çabuk öğrendiğine şaşıyordu. Acaba annem benim bildiklerimi biliyor mu? Babam, Harmin'in benden istediklerini annemden istemiş midir acaba? Babam istese bile annem karşılık vermiş midir? Ama babasını düşünmesi utanmasına neden olmuştu, hızla babasını kafasından uzaklaştırdı.

Bir akşamüzeri Harmin'le hizmetkârların dairesinin arkasında, çölle küçük araziye ayıran duvarın önünde buluşmak üzere sözleşmişler-di. Sheritra, hak etmeyen Hori'ye bir mektup yazdırdığından geç kalmıştı. Kestirme yoldan gitmeye karar vererek hizmetkârların bölümünden doğruca arka kapıya doğru gitti. Geniş avlu boştu. Serçeler yerdeki ekmek kırıntılarını yiyorlardı. Sheritra korumasıyla birlikte kapıya yaklaştı ve koruma Sheritra'nın geçmesi için kapıyı açtı.

Sheritra buradaki toprak yığınına daha önce görmemişti. Yeni konmuş olmalıydı. Toprak yığınına bakarken birden yığınların arasında bir şey gözüne ilişti, daha yakından görmek için yaklaştı. Kırık bir kalem kutusunun üstünde güneş parlıyordu. Sheritra uzanıp kutuyu aldı. Kutunun kırık yanı bir bez parçasına sarılmıştı, Sheritra kutuyu alırken bez açıldı ve içindeki kırık cam parçaları yere düştü. Bezin içinde bir şey daha vardı. Sheritra yüzünü buruşturarak bezi salladı ve çöplerin arasına fırlattı. •

;

- 302 -

Bu baımumundan yapılmış bir insan figürüydü. Yuvarlak omuzları kalın ensesi vardı. İki kolu da kırılmıştı ve bir ayağı yoktu. Sheritra f-nürün yüzünün olmadığını fark etti. Şeklin bedeninde birçok iğne de-,xj vardı. Kalbin bulunduğu yerde de iğne delikleri olduğunu gördü. yumuşak kahverengi balmumunun üstüne hiyeroglifle bir şeyler yazı-ıvıdı, Sheritra bu yazıları çözmek için dikkatle baktı. Birden korkuyla doğruldu. O bir büyücünün kıızıydı ve ne gördüğünün de farkındaydı. OU nazar bebeğiydi. Bu bebeği biri yapmış, düşmanın adını yazmış, sonra da lanet ve beddualar okuyarak bakır iğneleri bebeğin başına ve kalbine saplamıştı. "Sakın dokunmayın, ekselansları!" dedi korumağı ve onun sesiyle kendine gelen Sheritra bir çığlık atarak bebeği elinden fırlattı.

Kalem kutusu tahta oymalıydı. Üzerinde altın işlemeli kâtiplerin tanrısı Thoth'un bir resmi vardı. Sheritra kaşlarını çatarak kutuya baktı. Bunu daha önce bir yerde görmüştü ama nerede ve ne zaman gördüğünü bir türlü hatırlayamıyordu.

Bir süre sonra kutuyu toprak yığınının arasında bıraktı ve toprağı karıştırmaya başladı. Eline değen büyük bir toprak çanağın parçalarına baktı. Bu çanağın bir zamanlar kullanılmış olduğunu fark etti, çanağın üstündeki ölüm büyüsunü içeren sözcükleri gördü.

Bu evde biri yoğun bir nefret içinde, diye geçirdi içinden. Büyü ve ayin yapılmış ve kimliği bilinmeyen o kişi büyüsunü yaptıktan sonra bir kenara fırlatmıştı. Acaba bu büyü başarılı oldu mu, dedi kendi kendine ya da kurbanın bu büyüden haberi var mı ve zamanında büyüü durdurabildi mi? Ürperdiğini hissederken bir gölgenin yaklaştığını gördü.

"Ekselansları, burada ne yapıyorsunuz?"

Sheritra güçlkle yerinde doğrulunca karşısında duran Harmin'i gördü. Bulduklarını eliyle gösterdi. "Kalem kutusunun üstünde parlayan güneş ışınları dikkatimi çekmişti," dedi. Titriyordu. "Biri bununla birini öldürmek istemiş, Harmin."

Harmin omuzlarını silkti. "Hizmetkârlar çoğu kez birbirlerinden nefret ederler ve sürekli kavga ederler," diye karşılık verdi. "Tüm hizmetkârlar aynı, değil mi? Bu büyüü onlar yapmış olmalı."

-303 -

'SİZ

"Sizin hizmetkârlarınız konuşabiliyor mu?" diye sordu belli belir •• bir alaycılıkla.

"Yalnız olduklarında konuştuklarından eminim. Artık lütfen bunlar düşünme, prenses. Bu kez arabayı sen kullanmak ister misin?"

Sheritra dalgın bir şekilde başını salladı ve yan yana yürüyerek kendilerini bekleyen savaş arabasına doğru gittiler. Kalem kutusunu eline aldığı anda içinde hissettiği o duygudan kendini bir türlü kurtaramıyordu. Bu duyguyu, daha sonraki günlerde de hissetti. Ara sıra o mumya bebeği yapanın Sisenet olabileceğini düşünüyordu. Bazen de tıp konusunda bilgili olan Tsubui'nun büyüden de anlayabileceğini düşünüyor ve o bebeği onun yapmış olmasından kuşkulanyordu. Ne onun, ne de Sisenet'in bu tür büyülerle neden ilgilenebileceklerini bir türlü aklı almıyordu.

Tsubui artık sabahları prensesin odasına gelip onu yıkamıyordu. Bana kalırsa artık amacına ulaştığı için gelmiyor, diye geçirdi içinden Sheritra ama bu düşüncesi onu tedirgin etmemişti. Kendini Harmin'le evlilik antlaşmasını imzalamış gibi hissediyordu ama garip bir şekilde bunun ne zaman olduğunu hatırlamıyordu. Artık karı koca olmuşlardı ve kendisi de o evde yaşayan ailenin bir üyesiydi.

Sabahları her zamanki gibi yine birlikteydiler; Harmin, Sheritra'nın sevgilisi olmadan önce yaptıkları gibi tekneyle karşı kıyıya geçip Memphis sokaklarında dolaşıyorlardı. Kalabalık, gürültü hatta sokaklardan gelen kokular bile genç kızın içindeki şaşkınlığı daha da arttırıyor ve o sessiz eve gitmek üzere gemiye her binisinde rahatlayarak derin bir soluk alıyordu.

Bir gün Tsubui'nun odasına gitmişti. Makyajı tamamlanmıştı fakat saçlarını henüz toplanmamıştı. Tsubui'yla birlikte sanki iki kız kardeş-mişcesine ya da Mısır'ın sosyal hiyerarşisinde aynı sınıftanmışlarca-na Tsubui'nun mücevherlerini inceliyorlardı. Sheritra bazen bu tür bir yakınlıktan tedirgin olurdu. Artık arkadaş olduğu bu akıllı ve güvenilir öğretmeninden çok etkilendiği için bu sosyal saçmalıklardan da

-304-

maşmaya başlamıştı. Tsubui'nun takı koleksiyonu çok ender bulunan parçalardan oluştuğundan Sheritra bunlara bayılıyordu.

"Annem zevklerinde her zaman tutucu ve geleneksel biriydi," diye açıklıyordu Tsubui, Sheritra yüzüklere, bileziklere, halhallara, muskalara ve yakalıklara hayranlıkla bakarken. "Annemin büyükannesinden ve onun annesinden kendisine kalan birçok takısı vardı ve o da bunları kutsal armağanlar olarak değerlendirirdi. Ben de onun gibiyim. Kocam da bana birçok güzel takılar armağan etmişti ama hemen hemen her gün annemin takılarını takarım." Üzerinde damarlı akik taşından yapılmış Horus Gözü olan gümüş bir kolyeyi Sheritra'nın boynuna taktı. "Bu kolye size çok yakıştı, ekselansları," dedi. "Ayrıca bu kolye sahibini kötülüklerden de korur. Beğendiniz mi?"

Sheritra tam mutlulukla bir çığlık atmak üzereyken gözü abanoz ağacından yapılmış sandığın sağ tarafındaki parlak firuze taşına takıldı. Tsubui'nun bir firuze takısı vardı ama bu takı Sheritra'nın dikkatini çekmişti. Diğer takıları bırakarak bu takıya uzandı. Eline alıp baktı. Bu altın ve firuze karışımı bir küpeydi. Dudaklarını ısırda sonra da şaşkınlıkla konuştu. "Tsubui, bu küpe mezarın içindeki tünelde Hori'nin bulunduğu küpenin eşi! Gözümün bu küpeyi bir yerlerden ısırdağını anlamıştım!" Tsubui'ya baktı. "Sen bunu

nereden buldun? Sakın bana Hori'nin o küpeyi sana armağan ettiğini söyleme!"

"Sakin olun, ekselansları," dedi Tbubble gülümseyerek. "Kardeşiniz elbette böyle bir şey yapmadı. O bu tür şeyleri yapamayacak kadar dürüst bir insan."

"Ama sana da âşık," dedi Sheritra. "Onun için de ne yaptığının farkında değil. Aşk bazen insanlara garip şeyler yaptırabiliyor..." Birden sustu, yüzü haftalardan beri ilk kez kızarmıştı. "Babamla evlenmek üzere olduğunu biliyorum," dedi fısıltıyla. "Bunları söylediğim için lütfen beni bağışla, Tbubble."

"Bağışlandın, sevgili Sheritra," dedi gülümseyerek Tbubble. "Hori'nin duygularının farkındayım. Ona anlayışla davranıyorum, korkmana gerek yok, yakında bu duygularının gerçek olmadığını o da anlaya-

-305 -

Firavunların Öfkesi / F: 20

cak. Küpeye gelince...." Uzanarak Sheritra'nın sıkı sıkı tuttuğu küpe | aldı. "Hori bana orijinalini göstermişti ve ben de firuze taşları çok sev' diğim için eşini yaptırdım. Hori gider gitmez hemen bir kâğıda o küpe'nin resmini çizdim ve kuyumcuma götürerek eşini yaptırdım."

"Ya?" diye karşılık verdi Sheritra. Kafası karışmıştı. "Peki ama di-ğeri çifti nerede?"

Tbubble içini çekti. "Kaybettim. Ucu olması gerektiği kadar sağlam yapılmamış, anlaşılabilir bir yerde düşürmüş olmalıyım. Hizmetkârların evi, bahçeyi hatta sandalla gemiyi bile aradılar ama bulamadılar. Anlaşılabilir kentte yürürken düşürdüm. Bir gün yenisini yaptıracağım." Umursamaz bir tavırla küpeyi sandığa fırlattı. "Ekselansları baharatlı şarap içmek isterler mi? Bir şeyler atıştırmak ister misiniz?"

Tbubble'nun açıklaması son derece mantıklıydı. Sheritra'nın içinden bir ses duyduklarının gerçek olmadığını söylüyordu. Hori hiçbir zaman başka birinin malını birine armağan edecek kadar dar görüşlü biri değildi, ama onun âşık bir delikanlı olduğunu da unutmamak gerekiyordu. Karşılıksız kalan aşkıdan ötürü böyle bir şeyi yapmış olabilir miydi? Sheritra, olabilir, diye geçirdi içinden. Böylesine güzel bir takının yapılması zaman alardı ve Sheritra'nın az önce gördüğü gibi yeni yapılmış bir küpeye de benzemiyordu. Küpenin altın süslemeleri hafifçe bozulmuş gibiydi. Bir kuyumcunun amaçlı olarak yeni bir takıya eski görünümünü kazandırması pek alışılmış bir şey değildi. Tbubble'nun bu tek küpesinde gerçek bir antika havası vardı ve altının rengi kararmış hatta morumsu bir renk almıştı. Tbubble'nun bu takıyı sürekli takmış olması da mümkündü. Onun için eskimiş gibi görünüyordu da olabilirdi. Ayrıca Mittanni'nin morumsu altınından da yapılmış olabilirdi ama Sheritra'yı tedirgin eden bu düşüncelerinin hiçbirinin geçerli olmadığını söylüyordu ona. Hori kesinlikle bu güzel küpeyi delice bir aşkla sevdiği kadının ellerine vermiş ve o da karşı çıkmadan bu paha biçilmez armağanı kabul etmişti.

Sheritra küpeyle ilgili tedirgin edici bir bağ daha kurmuştu. Bal-mumundan yapılmış bebeği hatırlayarak Tbubble'nun bunu ölü kadını

- 306 -

I

kSkandığı için yapmış olabileceğini düşündü. Bu doğru olabilir mi, di-e geçiriyordu içinden Sheritra yatağında uzanmış yatarken ya da bahçede dolaşırken veya Bakmut ayak tabanlarına kına sürerken. Ama insan eski bir ka'ya suçlayarak öfkesini ona yöneltmemeli, diye neçirdi içinden. Bir iki gün içinde buradan gitmeliyim. Eve dönüşümü artık daha fazla erteleyemem.

Birbirlerinin kolları arasında yatarken bu düşüncesini o gece Har-mjn'e açtı. "İki gün içinde geri

geleceğine söz verirken gitmene izin veririm. Sen bana avda şans getiriyorsun, Küçük Güneşim. Ayrıca bu eve de mutluluk getirdin." Sheritra bu konuyu Tbubui'ya açtığında o da bunun akıllıca bir karar olduğunu söylemişti. "Endişelerini anlıyorum," dedi anlayışlı bir tavırla. "Dönüşünde bizi ihmal eden o kardeşini de yemeğe davet et. Saygıdeğer annene saygılarımı ilet."

Yanına fazla bir şeyler almayacağından eşyalarını toplaması uzun sürmemişti. Harmin ve annesiyle vedalaştı. Yasal vedalaşmaya gerek yoktu. Artık kendi evi gibi değerlendirdiği o eve ertesi gün öğleden sonra dönmeyi tasarlıyordu.

Ama evden ayrılırken ve güneşin altında kıyı basamaklarına doğru giderken birden içinde yoğun bir isteksizlik duyduğunu fark etti. Bunalıma girmek üzereydi. Nereye giderse gitsin artık gerçeklerden her zamankinden daha fazla uzakta olduğunu hissediyordu. Gerçeğin tüm ağırlığı sessiz ve beyaz badanalı evle kendisi arasında uzaklaşıyor gibiydi. İskeleden geçip gemiye binerken dışardaki dünyanın bir parçası olmadığına ilişkin garip bu duygu vardı içinde.

Bakmut'un eski neşesi yerine gelmişti. Korumalarıyla askerleri bile daha neşeli davranıyorlardı. Benim dışımda herkes eve döndüğü için mutlu, diye geçirdi içinden gemi kıydan uzaklaşırken. Ama bu mutlulukları uzun sürmeyecek, çünkü ne olursa olsun yarın buraya hep birlikte geri döneceğiz. Bir şarkı mırıldanan Bakmut'u susturmamak için kendini güç tuttu ve kararlı bir şekilde önünde uzanan kente baktı.

| - 307 -

Gemi kıyıya yanaştığında ve iskele atıldığında babasının kıyı t>a. samakları ona hem daha büyük hem de yeni gibi geldi. Bayrak direk-lerindeki imparatorluk rengi olan mavi ve beyaz bayraklar Nii'den esen hafif rüzgârda sallanıyordu. Her gün temizlenen basamaklar Sheritra'ya sonsuzluk ifadesi gibi geldi ve korkuyla bir adım geriledi Basamakların tepesinde de basamaklar kadar tertemiz giysiler içindeki askerlerle hizmetkârlar onu selamladı. İçlerinden bir haberci geldiğini bildirmek için koşarak eve doğru gitti. Gölgeği telaşla açıldı ve başının üstüne yerleştirildi.

Sheritra kentin geniş yoluna benzeyen taşlı yolda ilerledi. Her iki yanında da özenle biçilmiş çimler ve egzotik çiçek tarhları vardı. Evin ana girişinin her iki yanındaki renkli sütunların altında askerler nöbet tutuyordu. Evin önünde de haberci, kâhya ve bir kâtip yerde oturuyorlardı. Sheritra yanlarından geçerken onları dalgın bir şekilde selamladı.

Çeşmeden akan suyun sesiyle kadın hizmetkârların gülüşmelerini duydu. Burası her zaman böyle miydi, diye geçirdi içinden. Küçük bir saray gibi miydi? Hizmetkârlar bana her zaman böyle mesafeli bir saygı mı gösterirlerdi?

İb koşarak yanına geldiğinden bu sorularını yanıtlayacak zamanı bulamamıştı. Durup bekledi, İb kollarını iki yana açarak eğilip onu selamladı.

"İb?" dedi.

İb yerinde doğruldu. Pek yaşlanmamış, diye geçirdi içinden Sheritra kısa peruğunun çevrelediği yuvarlak ve boyalı yüzüne bakarken. Bedeni de adaleli ve formda. Çekici bir adam. "Ekselansları, bugün eve dönmekle çok iyi yaptınız," dedi. "Babanızla prens sizin dönüşünüz için gerekli mektubu hazırlıyorlardı."

"Neden?" diye sordu öfkeyle. "Ne oldu?"

"Bunu babanızın açıklaması daha iyi olacak," dedi kâhya özür di-lercesine. "Şu anda annenizin yanında. Sizi oraya götüreyim."

Ib'in emriyle maiyeti dağıldı. Sheritra, Bakmut ve gölgelik taşıyıcısı Ib'in arkasından gittiler. Bahçeden, mavi balık havuzundan ve iri fi-

- 308 -

avununciri ağaçlarının altından geçtiler ve evin arka girişine doğru faştilar. Buradan Nubnofret'in dairesine daha kestirme gidiliyordu. Sheritra içindeki yabancılik duygularıyla ve durup geri dönmek için savaşıarak Ib'in arkasından gitti.

Ib, holdeki taburelerden birini göstererek Bakmut'a oturmasını işaret etti ve kapıyı iterek içeri girdi. Sheritra kendisinin geldiğini haber veren Ib'in sesini duydu. Sonra da onun yanından geçerek içeri girdi. Kapılar arkasından kapandı. Khaemwaset elini uzattı, Sheritra kendisine uzatılan eli tutarak sıkı. Annesi yatağın üstünde oturuyordu. Kızının içeri girdiğini fark etmemişe benziyordu, genç kız babasına döndü. Babası onu sıradan bir şekilde yanağından öptü.

"Neler oluyor?" diye sordu sesinin yüksek tavanlarda ve mavi beyaz zeminde yankılandığını duyarak. Nubnofret'in kadın hizmetkârları bir köşede büzülmüş duruyorlardı. Bu oda neden bu kadar büyük, bizler bu odanın içinde cücelere benziyoruz, diye geçirdi içinden.

"Ramses'in başkâhyası geldi bugün buraya," diyordu Khaemwaset. "Büyükannen beş gün önce ölmüş." Ramses'in kâhyasının getirdiği öfkeli mektuplardan söz etmedi. "Yas tutuyoruz, Küçük Güneşim."

Bana bir daha asla böyle hitap etme, diye geçirdi içinden öfkeyle. Ama hemen sonra da paniğe kapıldı. Yas. Yetmiş gün burada hapis hayatı yaşayacak, Harmin'den, Tbubui'dan uzak kalacak, sarı köpeklerle çölde ava çıkamayacak, hurma ağaçlarının altında tembel tembel uzanıp oyun oynayamayacak ve Harmin'le sevişemeyecekti. Annemin azarlamalarına geri döndüm, diye geçirdi içinden düş kırıklığı içinde.

Sonra da birden bu düşüncelerinden utandı. Büyükannesi ölmüştü. Büyükannem bana karşı her zaman sabırlı ve sevecendi. Onun ölümünü duyduktan sonraki ilk tepkim öfkelenmek oldu. Ben çok bencil biriyim.

"Ah baba, ne kadar da korkunç," dedi. "Ama aynı zamanda da o kadar korkunç değil. Astnofret uzun zamandan beri çok acı çekiyordu, değil mi? Artık tanrıların yanında ve huzur içinde. Tören için The-bes'e gidecek miyiz?"

- 309 -

"Elbette," diye karşılık verdi Nubnofret. "Nereye ve hangi nedeni olursa olsun yolculuk düşüncesinin beni sevindirdiğini itiraf etmeliyi Sheritra. Tbubui'larda iyi vakit geçirdin mi?"

Başını çevirip annesine baktı. "Evet, hem de sandığımdan daha iyi vakit geçirdim," diye karşılık verdi.

"Güzel," dedi annesi kayıtsız bir sesle. "Şimdi gidip dairenin hazırlanmasını söyleyeyim hizmetkârlara." Yerinden kalkarak dışarı çıktı. Kapılar bir kez daha sıkıcı kapandı.

"Annem hasta mı?" diye sordu. Khaemwaset sırtını kamburlaştırarak içini derin derin çekti.

"Sanmıyorum ama çok öfkeli. Doğrusunu istersen, Sheritra..." Du-raksadı. "İkinci kez evlenmeye karar verdim ve bu benim en doğal haklarımdan biri olmasına karşın annen buna çok kızdı. Tbubui'yla evlilik antlaşması imzaladım." Merakla kızına baktı. "Bunu bu anda söylemek niyetinde değildim. Özür dilerim

Sheritra. Şaşırdın mı?"

"Hayır," diye karşılık verdi ve bir an önce bir yere oturmak istedi. "Onu ilk gördüğünüzde tahtrevanda sizin yanınızdaydım, hatırlıyor musunuz, baba? İşin bu noktaya varacağından uzun zamandan beri kuşkulanıyordum." Antlaşmadan haberi olduğunu söylememeye karar vermişti. Hem artık bunun bir önemi de yoktu. "Anneme bu fikre alışması için biraz zaman tanıyın. Zaman içinde Tbubui'yu kabul edecektir," diye sürdürdü konuşmasını. "Annem bir prenses ve görevlerini yerine getirecektir."

"Bunu bir görev olarak yapmasını istemiyorum," dedi Khaemwaset. "Onun Tbubui'yla arkadaş olmasını, bu ailenin bir üyesi olarak kabul etmesini ve ona iyi davranmasını istiyorum. Annene bunu söylediğimden beri bana son derece soğuk ve mesafeli davranıyor. Her neyse, bu habere alışması için yeterince zamanı olacak nasılsa."

"Neden?" diye sordu Sheritra yatağa otururken.

Khaemwaset kollarını göğsünün altında kavuşturarak odada gezinmeye başladı. "Penbuy'u Koptos'a Tbubui'nun ailesi hakkında bilgi toplaması için gönderdim," dedi. "Bunun antlaşmadaki bir maddeden

-310-

ötürü yapılması gerekiyordu, bunu şimdi açıklamak istemiyorum. Bu-aQn iki darbe yedim, Küçük Güneşim. Annemin ve Penbuy'un ölüm haberini aldım."

"Ne?" diye bağırarak sordu Sheritra şaşkınlıkla. "Yaşlı Penbuy öldü mü? Nasıl ölmüş?"

"O kadar da yaşlı değildi," diye karşılık verdi babası. "Benim ya-şımdaydı. Yılın bu döneminde Koptos'a gitmek istememişti ama onu ben zorladım. Bu onun görevlerinden biriydi." Sheritra konuşmak için ağzını açıtsa da babası eliyle onu susturdu. "Penbuy kasabaya gittikten kısa bir süre sonra hastalanmış. Bunu güneyden gelen bir haberci bana söylemişti. Başındaki ağrılardan ve soluk almada güçlük çektiğinden şikâyet ediyormuş. Yine de oradaki tapınağın yanındaki kitaplıkta çalışmasını sürdürmüştü. Kitaplıktan çıkarken bir gün, güneşin altında dört adım attıktan sonra yere yığılmış. Yardımcısı yanına geldi-ğindeyse çoktan ölmüş."

Babasının bu sözleri kaderini birden sonsuza dek değiştirecek-mişcesine yüreğinin daraldığını hissetti Sheritra. Babası hizmetkârının değil de yakın bir arkadaşının ölümünden söz eder gibi konuşuyordu. "Ama bu sizin suçunuz değil ki, baba," dedi babasının sesindeki suçluluk duygusunu hissederek. "Penbuy sizin de söylediğiniz gibi görevini yapıyordu. Zamanı gelmiş olmalı. Ölüm onu ister burada ister orada nasılsa bulacaktı." Bu gerçekten de doğru mu, diye geçirdi içinden bu sözleri söyler söylemez. Ah, doğru mu gerçekten? Yüreğindeki sıkıntı sinsi bir yılanın adımları gibi tüm benliğini sarıyordu.

"Sanırım haklısın," dedi Khaemwaset yavaşça. "Onu özleyeceğim. Koptos'ta mumyalanacak ve sonra da gömülmek için buraya Momp-his'e getirilecek. Şimdi iki kişi için yas tutuyoruz, Sheritra."

Keşke buraya gelmeseydim, diye geçirdi içinden Sheritra. Bu haberler bana Sisenet'in evinde ulaşıyorsa orada yas tutmak istediğimi söylerdim. Harmin'den uzak durur, onunla sevişmez, sürekli dua eder, hem büyükannemin hem de zavallı Penbuy'un ka'larına adaklar adardım..." Hori nerede, baba?" diye sordu. "Onu görmek istiyorum sonra

-311 -

da odama çekilip bu iki korkunç haberi içime sindirmeye çalışacağım."

Khaemwaset acıyla gülümsedi. "Bu haberler sende şok etkisi yaptı değil mi? Hori'nin de büyük bir şok yaşadığını sanıyorum. Hori çok değişti, Sheritra. Hiç kimse bunun nedenini bilmiyor. Elinden gel. diğince bizleri hatta Antef'i bile görmemeye çalışıyor. Ama belki seninle konuşur."

Benimle mutlaka konuşacak, diye geçirdi içinden Sheritra. Eğer askerlere onu yanıma getirmelerini emretmek zorunda kalsam bile onunla mutlaka konuşacağım. Ne de hoş bir karşılama yaşattılar bana. "Hori'nin bu evlilik antlaşmasından haberi var mı?"

Khaemwaset üzüntüyle kızına baktı. "Hayır, henüz yok. Çoğu kez onunla konuşmak için yanına gittim ama her defasında da vazgeçtim. Ona yaklaşmak o kadar güçleşti ki."

Babasına yavaşça gülümsedi. "Bunu benim yapmamı ister misiniz?" Size neler oluyor, baba, diye geçirdi içinden. Yüzünüzdeki utanç duyguları ve davranışlarınızdaki bu çekingenlik ancak bir hizmetkâra yaraşır, neredeyse doğduğu andan itibaren emirler vermeye ve kendi kararlarını tek başına almaya alışık bir firavunun oğluna hiç yakışmıyor. Sanki babasının içindeki güçlü ve soylu yanı hamlaşmış bir mey ve gibi yumuşayıvermişti. Sizi korkutan ne, diye bağırarak istedi. Yürekliliğinize, soğukkanlılığınıza ne oldu? Aşırı yaltaklanan bir hizmetkârdan acımasız bir efendi olacağı söylenirdi ve babasının utangaç ifadeli yüzüne bakarken içinden onu tokatlamak geçiyordu. Kendini hiç bu denli yalnız hissetmemişti.

"Teşekkür ederim," diye karşılık verdi babası rahatlamış bir halde. "Ona benden daha yakınsın. Eğer yolu açarsan ben de oturur ona bu durumu açıklamaya çalışırım."

"Açıklama yapmanıza gerek yok ki," dedi Sheritra şaşkınlıkla. "Günümüzde yalnızca tek bir eşle yaşayan çok az prens var, baba. Sizin de böyle bir özelliğiniz vardı. Memphis'de uzun zamandan beri doğal

-312-

oimayan D'r a"e yaşantısı sürdürdünüz, hepimiz birbirimize yettik bir sQre için. Belki de bu yüzden annem, Hori ve ben küstahlaştık."

Khaemwaset gözlerini kırıştırdı. "Çok değişmişsin," dedi yavaşça. Yalnızca dış görünüş değişmemiş, gözlerinde de kendinden emin ve soğuk bir ifade oluşmuş.

Ama ben soğuk bir insan değilim, diye düşündü, başını eğip kapıya doğru giderken. Ben çok sıcak bir insanım, baba, o kadar sıcakım ki ne büyükannemin ölümü, ne şu anda tanık olduğum aramızdaki soğukluk bu görünmeyen alevleri asla söndürebilecek güçte değil. Sizler çok zayıfsınız. Harmin'in bedenimde dolaşan meraklı parmakları ve siyah gözlerindeki şehvet dolu bakışlarının altında ben alev alev yanyorum. Hori'nin dairesine doğru giderken ellerini yumruk yaptı. Kardeşinin dairesinin kapısında sabırla nöbet tutan askerin selamını fark etmedi. Çok öfkeliydi.

-313-

On Dördüncü Bölüm

'Kentın bilinmeyen bir yerinden, garip bir yerden gelen bu kadına dikkat et...

O, derin sularda insanı, bir anda alıp yok eden bir anaför gibidir.'

Khaemwaset ertesi sabah işine günlük haberleşmelere başlamak üzere çalışma odasına giderken Penbuy'un oğlu Ptah-Seankh ile karşılaştı. Delikanlı o kadar çok babasına benziyordu ki, Khaemwaset'in

birden yüreği ağzına geldi. Hemen sonra da onun babasından, biraz daha zayıf ve uzun boylu olduğunu, gözlerinin Penbuy'unkiler gibi dikkatli, neredeyse yargıarcasına baktığını fark etti.

Rah-Şeankh'ın gözleri şiş ve kızarmıştı. Babası için gözyaşı döktüğü anlaşılıyordu. Khaemwaset delikanlının oraya gelmesine neden olan kararlı ve denetimli yapısına hayran oldu. Elinde yazı tahtası ve kalem vardı. Harmanisi temiz ve düzgündü. Ailesinde uzun zaman önce başlamış olan geleneksel görev ve bağlılığı sürdürmeye kararlıydı delikanlı. Khaemwaset'in yaklaşmasıyla birlikte Ptah-Seankh diz çökerek onu selamladı.

"Ayağa kalk," dedi sevgi dolu bir sesle Khaemwaset. Delikanlı ayağa kalktı, sonra da çalışan bir kâtip gibi bir kez daha yere kapandı. Khaemwaset sandalyesine oturdu.

"Babanı çok severdim ve senin gibi ben de içimde yoğun bir acı duyuyorum," dedi boğuk bir sesle. "Kalbin hâlâ kırık ve üzüntü doluyken buraya gelip çalışmak zorunda hissetmemelisin kendini. Evine git ve kendini hazır hissettiğinde gel."

-314-

ptah-Seankh inatçı yüzünü kaldırdı. "Babam size çok uzun bir sü-sadakatle hizmet etti," dedi. "Ve ailem babam öldüğünde sizin kâtibiniz olabilmem için beni eğitti. Babam şu anda son yolculuğuna haklanıyor ve beni şu anda pek düşünmediğinden de eminim. Böylesi bir zamanda bile kişisel üzüntülerimden ötürü görevimi ihmal edemem. Çalışmaya hazır mısınız, ekselansları?"

"Hayır," dedi Khaemwaset yavaşça. "Hayır, sanmıyorum. Geçici Kâtibim şimdilik işleri üstlenebilir, Ptah-Seankh. Senin gidip babanın cenazesini yetmiş günün sonunda Memphis'e getirmeni istiyorum. Onun mezarını rahiplerin her gün gidip dua etmeleri ve adaklar adamaları için altınla dolduracağım. Benim de sana karşı bir görevim olduğundan annenle konuşup babanın cenaze töreni hazırlıklarını yapacağım, böylelikle bir de bunları düşünmene gerek kalmayacak." Öne doğru uzanarak delikanlının gözlerinin içine baktı. Delikanlı bakışlarını çekmedi. "Baban, evlenmeyi tasarladığım kadın hakkında bazı bilgiler toplamak için gitmişti," diye açıkladı. "Bu kadının kökleri Koptos'ta. Penbuy ne yazık ki fazla bir araştırma yapmadan aramızdan ayrıldı. Koptos'a gitmeni, babanın cenazesini buraya getirmeden önce de bu araştırmayı tamamlamanı istiyorum senden."

"Bu bana şeref verir, prensim," dedi hafifçe gülümseyerek Ptah-Seankh. "Ve bana gösterdiğiniz güvenden ötürü de şükranlarımı sunarım, efendimiz. Ama yola çıkmadan önce bu söz konusu insan hakkında her şeyi öğrenmem gerekiyor."

Khaemwaset güldü. Delikanlının yanıtı acı dolu ama aynı zamanda da yarasına merîem olabilecek nitelikteydi. "Sen gerçekten de Penbuy'un oğlusun," dedi. "Düşündüğün gibi konuşuyorsun ve ilerde de birçok konuda benimle tartışabilecek bir düzeye geleceğini görüyorum. Çok iyi. Gitmeden önce annenin bir şeye ihtiyacı olup olmadığını öğren. Bu da bana yapacaklarını sana nasıl tam olarak açıklayabilmem ve Koptos'taki soylu dostlarıma seninle ilgili mektuplar yazmaca zaman tanıyacaktır. Al." Daha önce yazdıkları papirüsü uzattı. Salt bu amaç için sürekli yanan mumun üstüne balmumunu uzattı, balmu-

-315-

munu evrağa damlattı ve sonra da mühürlü yüzüğünü bastırdı ve ev rağı Ptah-Seankh'a uzattı. "Artık yasal olarak benim hizmetimdesin» dedi. "İhtiyacın olabilecek her şeyi kâhyam Ib'e söyle. Ve şimdi de ar. tık evine git, Ptah-Seankh. Huzur içinde babanın yasını tut."

Ptah-Seankh hafifçe öksürdü. Sendeleyerek ayağa kalktı, bir ke? daha eğildi ve Khaemwaset

gözlerinden akan yaşları görmeden telaş-la odadan dışarı çıktı.

Artık evde kalmasını gerektiren bir şey kalmamıştı. Tahtirevanının hazırlanmasını emretti, sonra da yanına Ib ile Amek'i alarak Tbu-bui'nun evine gitmek üzere gemisine bindi. Denetimini utanç dolu bir şekilde kaybettiği evrağın çevrildiği o günden beri Sisenet'i görmemişti ama bir an önce bu içine kapanık adamdan özür dilemek istiyordu. Tahtirevan taşıyıcıları tahtirevanını evin önüne getirdiklerinde ne Sisenet, ne de yeğeni ortalıkta yoktu.

Ağlayan bir çocuğu yatıştırmak için alçak sesle söylenen bir ninni gibi ev yine sessiz ve sakindi. Khaemwaset her zamanki gibi yine açık olan kapıdan içeri girerken birden küçükken korkunç gece şeytanını kovmak için her gece yatağının yanında yumuşak bir sesle ninni söyleyen dadısını hatırladı. Dadısı yumuşak ve sevgi dolu bir sesle ninnisini söylerdi. O da yarı korkmuş yarı memnun bir şekilde yatağında sırtüstü yatar, gözlerini dadısına diker ve onu kendinden geçerek dinlerdi. "Bu canavar buradan gitsin, karanlıkların içinden birdenbire ortaya çıkan, burnu sırtında olan, yüzü arkaya çevrilmiş bu canavar geldiği gibi gitsin. Bu çocuğu öpmek için mi geldin yoksa? Ona zarar vermene izin vermeyeceğim! Onu alıp götürmek için mi buradasın? Onu benden almana izin vermeyeceğim!" Annem de beni o yaşlı dadım gibi çok severdi, diye geçirdi içinden. Hastalandığımda ya da bir şeyden korktuğumda tüm kraliçelik görevlerini bir kenara atar, hemen koşar yanıma gelirdi. Ama ne var ki, onun bana ihtiyacı olduğunda yanına gidemedim. Son saatlerinde yerim onun yatağının yanında olmalıydı ama o yer nedense boştu. Babamı da devlet işlerinde düş kırıklığına uğrattım. Yasal yazışmalar taşan bir nehir gibi masamın üstünde

-316-

. enj bekleyip duruyor ve ben elimi bile sürmüyorum. Artık kendimi tanıyamıyorum. Bu tür davranışları bir zamanlar dünyanın en büyük ihaneti olarak değerlendiren o adam öldü artık, bir kadın onun damarlarında akan kanı zehirledi.

Yüzünü buruşturarak karanlıkların içinden ortaya çıkan siyah derili bir hizmetkârla konuştu ve hizmetkâr geldiği gibi yine sessizce yanında uzaklaştı. Kısa bir süre sonra Tbu-bui kollarını iki yana açarak yanına yaklaştı. Tbu-bui kendisine uzatılan elleri tutarken gözlerini Khaem-waset'in yüzünden ayırmıyordu.

"Sevgili Khaemwaset," dedi. "Dün akşam Sheritra'dan bir haber aldım ve bana eşyalarının eve gönderilmesini ve bunun nedenini açıklıyordu. Bu iki ölüm sizi çok perişan etmiş olmalı. Çok üzgünüm."

Genç kadının yakın ilgisi Khaemwaset'i birden rahatlatmıştı. Tbu-bui'nun ince ve narin bedenini kollarının arasına alarak başını genç kadının başının üstüne koydu. Onun o gün parfüm sürmediğini fark etti. Saçlarının doğal kokusunu içine çekti. Birden gevşemeye başladığını hissetti.

"Penbuy'un ölümünün beni annemin ölümünden daha çok sarstığını itiraf etmeliyim," diye mırıldandı. "Hepimiz annemin ölüm döşeğinde olduğunu biliyorduk ve onun daha fazla acı çekmeyeceğini bilmek beni rahatlatıyor. Ama Penbuy, Memphis mezarlığındaki mezarının inşaatını daha yeni bitirmişti. Mezarın dekorasyonuyla çok gururlanıyordu."

"Hizmetkârlarınızın size yürekten bağlı olduklarını yadsımak olanaksız," dedi Tbu-bui kendini çekmeden. "Gelin, sevgili kardeşim. Odamda şarap var ve omuzlarınıza tatlı yağlarla masaj yapayım. Omuz kaslarınızın çok gergin olduğunu hissediyorum." Bu sözcüklerle birlikte genç kadının bedenini okşadığını fark etti.

"Sisenet burada mı?" diye sordu.

Tbu-bui gülümsedi. "Hayır. Kardeşimle birlikte çöle avlanmaya gittiler. Üç gün orada kalacaklar. Çadır

kuracaklar. Şafakla birlikte yola Çıktılar. Harmin, Sheritra'nın büyükannesi için tutulan yas süresince

-317-

geri gelmeyeceğini öğrendiğinde çok üzülmüştü." Khaemwaset'ın elinden tutarak onu odasına götürdü.

"Cenaze töreni için hepimiz Thebes'e gitmeliyiz," dedi Khaemwaset, Tbebui odasının önünde içeri girmesi için kenara çekilmeden önce koridorun ucundaki ışığı gördü. "Lütfen bizimle gel, Tbebui. Yetmiş günlük yas süresi boyunca bizim evde kalabilirsin. Seni babamla tanıştırmak istiyorum ve böylesi bir yolculuk Nubnofret'le birbirinizi daha iyi tanımanıza olanak da sağlayacaktır. Penbuy'un Koptos'ta başladığı araştırma yakında tamamlanacak ve Ramses'in karşısına karım olarak çıkabileceksin. Yas tutma dönemi yüzünden antlaşmamız cenazeden önce yürürlüğe giremeyecek ama bunu Pi-Ramses'de de gerçekleştirebiliriz. Gelecek misin?"

Khaemwaset odadan içeri girdi, genç kadın kapıyı arkalarından kapattı ve dönüp gözlerinin içine baktı. Khaemwaset ancak o zaman Tbebui'nun üstündeki şeffaf harmanıyı fark edebildi. Her zamanki gibi yalınaydı. Herhangi bir takı da takmamıştı. Khaemwaset bunun onu ilk gördüğü gün üstünde olan harmanı olup olmadığını merak etti ve bu düşünceyle birlikte yutkundu. Tüm bedeni arzuyla yanıyordu.

"Penbuy artık hayatta olmadığına göre Koptos'taki çalışmayı kim yürütecek?" diye sordu Tbebui merakla. "Bir ilerleme kaydetmiş miydi, ekselansları? Bundan ötürü evliliğimiz ertelenecek mi?" Küçük bir kız çocuğu gibi kollarına atıldı. "Ah, ne kadar da bencilim! Sizin olmak için gereğinden fazla beklemek istemiyorum!"

Genç kadının sabırsızlığı hoşuna gitmişti. "Penbuy'un oğlu Ptah-Seankh birkaç gün içinde Koptos'a gidecek ve babasının bıraktığı yerden araştırmayı sürdürecektir. Penbuy'un cenazesini Memphis'e getirmeden önce bu araştırmayı tamamlayacağından eminim. Ama o zamana kadar seni eve getirmek için beklemek istemiyorum, Tbebui. Cariyelerin evinde senin için özel bir daire hazırlandı ve bu odaların inşaatı da bitmek üzere. Ben elbette yas tutuyorum ama sen istediğin zaman gelip bizim evimize yerleşebilirsin."

-318-

Gözleri parladı sonra da kaşlarını çatı. "Hayır, Khaemwaset," de-jj "Yas tutarken bir günah işlemene neden olmak istemiyorum. The-hes'den dönmenizi bekleyeceğim. Bu hafta Nubnofret'i ziyaret etmek e ona İkinci Eş konumunun ne anlama geldiğini iyice anladığımı anlatmak istiyorum."

"Bizimle güneye gelmeyecek misin?" Khaemwaset birbirlerini ayıracak olan millerce uzaklığa nasıl dayanabileceğini ve bunun her ikisi için de iyi olmayacağını düşünüyordu. Uzanarak genç kadını sert bir tavırla kendine çekti.

"Hayır gelmeyeceğim," diye karşılık verdi kararlı bir sesle. "Gelmem çok daha iyi olacak. Önümüzde daha uzun yıllar var, sevgilim. Birkaç hafta ne fark eder ki? Hadi, size biraz şarap ikram edeyim."

Ama Khaemwaset onun kendisinden uzaklaşmasına izin vermedi. »Şaraba ihtiyacım yok," diye fısıldadı genç kadının kulağına. "Ne de masaja. Sevişmenin doğal yumuşaklığının adalelerimi gevşeteceğinden eminim. Hadi hizmetkârlarının özenle yaptıkları yatağını bozarak öğleden sonramızı geçirelim."

Tbebui karşılık vermeyince Khaemwaset onu yatağa doğru sürükledi. Harmanisinin bağcıklarını çözmeye başladı. Harmanisini çıkarırken genç kadın kollarını yukarı kaldırdı, giysiyi bir kenara fırlattı. Göğüslerini avuçladı.

Tbubui ellerini Khaemwaset'in kiltinin altına soktu, sertleşen erkeklik organını okşamaya başladı. Khaemwaset de dişlerini göğsüne geçirmişti. Birlikte yatağa yuvarlandılar. Tbubui gözleri kapalı, yavaşça inliyordu. Khaemwaset, bu bir düş olmalı, diye geçirdi içinden. Onu Çok istiyorum. Onu öpmek için başını kaldırdı. "Seni seviyorum, Tbubui," diye fısıldadı. "Sen benim kardeşimsin, derdine çare bulunmayan hastalığımsın, özlemimsin, bedenimin istekle arzuladığı tek kadınsın. Seni seviyorum."

Tbubui bir şeyler mırıldandı ama bunu o kadar alçak sesle söylemişti ki, Khaemwaset onun ne söylediğini anlayamadı. Sonra, birden siyah gözlerini iri iri açarak gülümsemeye, başladı. "Seviş benimle, Yü-

-319-

ce Boğa," dedi yüksek sesle. Bu firavunlara ait olan bir unvan oldun için Khaemwaset'in taşıması söz konusu değildi. Cinsel içerikli bu sözler onu çok etkilemişti, artık daha fazla dayanamayacağını hissetti. İnleyerek genç kadının kalçalarını yakalayıp onu yüzüstü yatırdı ve hiç alışık olmadığı kadar kaba bir tavırla ona sahip oldu. Bu davranış içindeki gizli vahşeti ortaya çıkarmıştı ve tecavüz edercesine işini tamamladı. Sert hamlelerle defalarca ona sahip olurken her hamlede de yüksek sesle küfrediyordu.

Kendine geldiğinde genç kadının yanında soluk soluğa ve ter içinde yatıyordu. Tbubui dirseğinin üstünde dayanmış gülümseyerek ona bakıyordu. Khaemwaset davranışından ötürü özür dilemedi. "Daha sık buraya gelip seninle sevişeceğim, dedi, yas tutma kurallarını yıktığının farkına vararak. "Bu senin de hoşuna gider, değil mi, Tbubui?"

"Evet," diye karşılık verdi, ama bu sözcük ona bir ilaç gibi gelmiş ve hemen o anda onu yeniden arzulamaya başlamıştı. Khaemwaset onu arzulamaktan asla vazgeçemeyeceğinin farkındaydı. Sanki aylardan beri bir afrodizyak içmişçesine yalnızca bu kadını istemiş durmuştu ve bedeninin isteklerini yerine getirinceye dek de bundan asla vazgeçemeyecekmiş gibi hissediyordu kendini. Güçlü Boğa, dedi kendi kendine, genç kadının boynuna terden yapışmış saçlarını öptü. Dişlemekten ve ısrmaktan şişmiş dudaklarını aynı sert tavrıyla bir kez daha öptü, Güçlü Boğa. Sonra da sanki başına gelecekleri hissetmişçesine inleyerek gözlerini kapadı. Tbubui ne bir şey söylemiş, ne de yerinden kıpırdamıştı. Khaemwaset yataktan kalkarak harmanisini beline sardı ve odadan çıktı.

Sheritra'nın kardeşini bulması uzun sürmüştü. Öfkesi ve tedirginliği artarak evin dört bir yanını ve bahçeleri dolaşmıştı. Hizmetkârlardan biri arkasından koşarken bir ağacın altında oturup düş kırıklığını içi'e sindirmek istiyordu ama Hori'yi çağırarak onun tedirgin olmasını da istemiyordu.

- 320 -

Sonunda aklına bir şey geldi. Bakmut'u dairesine göndererek kıyı

arnaklarına gitmek için evin kuzey bölümüne doğru ilerledi. Köşeyi döndüğünde karşısına çıkan moloz ve tuğlaların arasında ilerledi. Tbubui için yapılan ek inşaat artık ortaya çıkmıştı. Babasının mimarı bir zamanlar huzurlu kuzey bahçesinin ortasında gölgeğinin altında yasasının başında oturuyor ve çizimleri üstünde çalışıyordu. Hemen arkasında da onun konuşmasını bekleyen ustalarını gördü.

Sheritra çevresindeki inşaata ve moloz yığınlarına bir göz atarak bir an için Tbubui'dan nefret etti. Birden başını sallayarak ve kendi Kendine gülümsemeye çalışarak bu duygusunu kafasından uzaklaştırdı. Gölgeğinin altında duran adamlar onun geldiğini görerek yerlerinden kalkıp selam verdiler ama Sheritra onları görmezden gelerek hızlı adımlarla kıyı basamaklarına doğru ilerledi.

Kıyı basamaklarına gelmeden önce durarak çevresindeki çalılıklarla bodur ağaçlara baktı. Biraz daha

yürüdü ve bir zamanlar Hori'yle birlikte konukları hem karşıladıkları hem de geçirdikleri yere yaklaştı. Bir zamanlar iki kardeş burada korumalarından ve bakıcılarından kaçarak oyunlar oynarlardı. Uzun bir zamandan beri ikisi de buraya gelmemişti ama Sheritra yine de kardeşini orada bulacağını umuyordu.

Bir süre daha yürüdükten sonra gözüne beyaz bir şey ilişti. Kısa bir süre sonra ise kardeşinin yanına geçip oturmuştu. Hori bir yastığın üstünde oturuyordu, yanında büyük bir bira sürahiyle yarısı yenmiş bir çavdar ekmeği dilimi vardı. Karıncalar ekmeğin üstüne üşüşmüşlerdi ama Hori onları görmüyordu bile. Gözünün altında siyah daireler oluşmuştu. Saçları ve harmanisi kir içindeydi. "Hori," dedi. "Bugün yıkanmadın mı?"

"Eve hoş geldin, Sheritra," diye karşılık verdi. "Haber duymadın galiba. Ve evet, bugün yıkanmadım. Tüm geceyi Huy'un oğlunun evindeki partide geçirdim. Mutfaktan bira ve ekmek alarak buraya geldim. Gidip biraz uyusam iyi olacak." Acıyla gülümsedi. "Ama önce eve gidip birinin beni yıkamasını sağlamam galiba daha iyi olacak. Çok k görünüyorum olmalıyım." Elini yüzünde gezdirdi.

-321 -

Firavunların Öfkesi / F: 21

"Büyükannemle Penbuy'u nasıl öğrendin?" diye sordu merakla

"Ekmekle birayı alırken mutfak hizmetkârlarının konuşmaları duydum. Bu yüzden mi eve döndün?"

Sheritra çekingenlikle kardeşinin dizine dokundu. "Hayır. Sen çok merak ediyordum, Hori ve beni gelip görmediğin ve bir haber bile yollamadığın için de çok kızgındım." Bir an için duraksadı sonra da konuşmasını sürdürdü. "Ayrıca seninle konuşmak istediğim bazı önemli konular da var. Seni bu halde gördüğüm için üzüldüm. Seni seviyorum."

Hori beceriksiz bir tavırla kollarını kardeşinin boynuna doladı, onu kendine doğru çekti, sonra da bıraktı. "Ben de seni seviyorum," diye acı dolu bir sesle karşılık verdi. "Korkak biri gibi geri çekildiğim için kendimden nefret ediyorum, Sheritra. Eski güçlü halime nedense bir türlü geri dönemiyorum. Ttubui'yu düşünerek kendime işkence edip duruyorum. Onunla birlikte geçirdiğim zamanı ne yaparsam yapayım bir türlü unutamıyorum. Hayatımda hiç bu denli üzülmemiştim."

"Antefi görüyor musun?"

Kardeşinden uzaklaştı. "Hayır. Arkadaşlığımıza da ihanet ettim. Antefi çok üzdüm ve şimdi bir de bunun acısını taşıyorum içimde. Ne var ki Antef'in beni anlayabileceğini ve beni rahatlatacağını sanmıyorum doğrusu. Babamla bu konuyu konuşmak ise söz konusu bile değil."

Ah Hor, yiye geçirdi içinden. Sana her şeyi anlatmalıyım ama bunu nasıl yapacağım? Üstelik sen bu kadar haklıyken. "Babamın evin yanındaki inşaatı neden yaptırdığını biliyor musun?" diye sordu kısa bir süre sonra ve Hori başını iki yana salladı.

"Kimse bana bir şey söylemedi, ben de kimseye bir şey sormadım," dedi. "Bu duygunun ne mene bir şey olduğunu asla bilemezsin, Sheritra. İnşaatın neden yapıldığını umursamıyorum. Bu umurumda bile değil. Ttubui'dan başka bir şey düşünemiyorum ve onun dışında hiçbir şey bana zevk vermiyor."

- 322 -

Sheritra ürperdi. Bu duyguyu artık çok iyi biliyordu. "Bu ek inşaat için," dedi yavaşça. "Babam onunla evleniyor. Aslında evlilik ntlaşmasını ikisi de imzaladı. Penbuy öldüğünde Koptos'ta Tbu-hui'nun ailesini araştırıyordu."

Hori inledi fakat hareket etmedi. Yüzünü nehirdeki bir balıkçı teknesine çevirmişti. Hava çok sıcaktı ve rüzgâr da esmiyordu. Sheritra nözlerinin çevresindeki terin tuzuna konan sineği eliyle kovdu. Konuşmak, akıllıca ve üzüntüsünü belli eden bir şeyler söylemek istiyordu ama Hori'nin bu derin ve acı dolu sessizliği onu da etkilediğinden konuşamadı. Bir süre sonra Hori konuştuğunda, Sheritra şaşkınlıkla irkil-

di.

"Benimle ilgilenmemesine şaşmamak gerek," dedi Hori boğuk bir

sesle. "Zengin, yakışıklı ve etkili bir baba dururken neden onun basit oğluyla ilgilensin ki? Onun hakkında beslediğim duyguları bilen biri olarak benimle konuşmalıydı. Bana her şeyi anlatmalıydı!" Sheritra kardeşinin acı dolu sesi karşısında kendini çaresiz hissediyordu. "Kendimi aptal gibi hissediyorum," dedi alçak sesle. "Aptal, cahil ve geri zekâlı biri gibi hissediyorum şimdi kendimi. Kimbilir Tbubui benimle nasıl alay ediyordur!"

"Hayır!" dedi Sheritra. "Tbubui böyle bir şey yapmaz. Ve babamın duygularından emin değilken sana bunları nasıl açıklayabilirdi, Hori? Böyle bir şey yapsaydı çok büyük bir hata olurdu."

"Evet, haklı olabilirsin," dedi homurdanarak. "Ama tüm bunları bana neden sen anlatıyorsun, Küçük Güneşim? Yoksa babam dilini mi yuttu ya da bunları bana anlatacak cesareti mi yok?"

Sheritra, Hori'ye bu haberi vermeyi önerdiğinde babasının yüzündeki utangaç ve çaresizlikle dolu ifadeyi hatırladı. "Evet," diye karşılık verdi. "Ama bunu senin de onu sevdiğinden kuşkulandığı için yapmadı. O kadar yoğun duygular içinde ki Hori, babamın içinde yaşadığı 9erçeğin bilincine varabildiğini hiç sanmıyorum. O her zaman güçlü, sessiz ve güvenilir biriydi, Hori. Kendini denetlemesini bilir ve yaşa-

-323-

mından her zaman mutlu görünürdü. Oysa şimdi artık tüm denetim1 | yitirmiş bir halde ve ben buna çok üzülüyorum."

Hori dönüp kardeşine baktı. Gözlerindeki acı dolu ifadenin bir kıs mı yok olmuştu. "Değişmişsin," dedi alçak sesle. "Sende yeni bir ty linçlenme söz konusu olmuş, Sheritra, eskiden bu şekilde davranma? din. Büyümüşsün."

Sheritra derin bir soluk aldı ve yüzünün eskiden olduğu gibi hafifçe kızarmaya başladığını hissetti. "Harmin'le sevişiyorum," dedi dürüstçe ve kardeşinin tepki göstermesini bekledi. Fakat bu tepki gelmedi. Hori onu incelemeyi sürdürüyordu. "Senin neler hissettiğinin farkındayım, sevgili kardeşim, ben de aynı duyguları yaşıyorum. Ama neyse ki, ben senden biraz daha şanslıyım. Çünkü ben hedefime ulaştım."

"Sen gerçekten de şanslısın," diye karşılık verdi Hori yavaşça. "Ve bu şansın babamın evliliğiyle daha da artacak." Kendini toparlayarak konuşmasını sürdürdü. "Tbubui'nun buraya yerleşmesiyle birlikte Har-min ya onunla birlikte burada yaşayacak ya da sürekli olarak annesini görmeye gelecek. Oysa ben..." Yutkundu. "Bağışla beni, Sheritra! Kendime acıyıp duruyorum." Birden hıçkırarak ağlamaya başladı.

Sheritra yere çömelerek kardeşinin başını göğsüne dayadı, hiç bir şey söylemeden nehre, ekmeğin

üstündeki karnıcalara baktı durdu. Bir süre sonra Hori yerinde doğruldu ve yüzünü kirli kiltinin ucuya sildi. "Kendimi şimdi daha iyi hissediyorum," dedi. "Her zaman birbirimize yardım ettik, değil mi, Sheritra? Son zamanlarda seninle bağlantı kurmadığım, nasıl olduğunu öğrenmek için bir haberci bile göndermediğim için lütfen beni bağışla."

"Önemli değil," diye karşılık verdi. "Hori, şimdi ne yapacaksın?"

Delikanlı omuzlarını silktilti. "Bilmiyorum. Onunla birlikte aynı evde yaşamaya dayanabileceğimi sanmıyorum. Belki de Pi-Ramses'de büyükbabamın yanına gider ve hükümette bir görev alırım. Hem zaten doğuştan bir prens değil miyim?" Kardeşine gülümseyerek baktı. "Yılda yalnızca üç ay tanrıya ibadet etmek yerine belki de Ptah'da sürekli rahip olurum."

- 324 -

"Lütfen, Hori," diye yalvardı. "Ne kadar üzgün olursan ol yine de yanlış bir karar verme."

Bir süre konuşmadılar. Sheritra'nın uykusu gelmişti. Sabahki laylardan iyice yorulmuş ve bir an önce yatağına yatıp uyumak için an atıyordu. Ama yatağına yatmadan önce çözümlemesi gereken kü-De konusu vardı. Hori yere uzanmış, ellerini başının altına koymuş yatıyordu. Sheritra yerinde doğrularak kardeşine doğru uzandı.

"Hori, mezarın dışına uzanan tünelde bulduğun küpeyi hatırlıyor [nusun?" diye söze başladı. Hori evet anlamında başını salladı. "Küpeyi Tbubui'ya göstermiştin, değil mi?"

Hori'nin yüzünden bir gölge geçti ve hafifçe içini çekti. "Ne gündü!" dedi. "Ne güzel bir gündü."

"Onun mücevher kutusunda o küpeye tıpatıp benzeyen bir küpe buldum. Bunu ona sorduğumda, senin gösterdiğin küpenin eşini kuyumcusuna yaptırdığını ve tekini kaybettiğini söyledi bana. Ama..." Dudaklarını ısırды, bakışlarını uzaklaştırdı ve Hori her zamanki gibi onun sözlerini tamamladı.

"Ama sen onun yalan söylediğini ve ona delicesine âşık olduğum için o küpeyi ona armağan ettiğimi sandın, öyle değil mi?" Sheritra gözlerini kırptırdı. "Evet ama ben asla böyle bir şey yapmam," dedi Hori karşı çıkarak. "Çılgınca âşık olabilirim ama böylesine büyük bir günah işleyecek kadar da çılgın değilim."

"Ah," dedi Sheritra. "Peki, o küpeye ne oldu? Hâlâ sende mi?"

Hori kardeşinin sorusunu doğrudan yanıtlamadı. "Babam mezarı kapattırdı," dedi ama Sheritra ona doğru eğilmiş kaygıyla bakıyordu.

"Hori! Cevap ver! Küpe hâlâ sende, değil mi?"

"Evet!" dedi yüksek sesle ve yerinde doğruldu. "Evet, bende. Kü-pe hâlâ bende olduğu için özür dilemek amacıyla onu Ptah'ın mihrabının önüne bırakacağım ama Sheritra, bu küpe bana Tbubui'yı hatırlatıyor ve ondan ayrılmaya henüz hazırlıklı hissetmiyorum kendimi. Ben o küpeyi çalmadım yalnızca kibar bir şekilde ödünç aldım. Ptah o kadının ka'sına bir zarar vermek istemediğimi açıklayacaktır."

-325 -

"Sen yalnızca kendine zarar veriyorsun Hori. O küpeye bakarak kendine işkence ediyorsun," dedi acı dolu bir sesle. "Ama neyse k' küpeyi Tbubui'ya vermemişsin. Hori, onun mücevher kutusunda gör düğün küpenin orijinal olduğuna yemin edebilirim. Ah, neyse." Dirse-ğindeki kumu silktilti ve üstündeki karnıcaları

attı. "Babamın mezarı kapattığını mı söyledin? Çalışmalar bitmiş miydi?"

"Hayır."

Hori, Sisenet'in ziyaretinden, evrağın çevrilmesinden ve Khaem-waset'in neredes0 çılgınca diye adlandırılabilir tepkisinden söz etti. Sheritra gününü karartacak olayların başladığını hissediyordu.

"Babam o evrağın Thoth Evrakı olduğuna mı inanıyor?" diye kardeşinin sözünü kesti. "Ve Sisenet bunun çok saçma olduğunu söyleyerek nu ikna etmeye mi çalıştı?"

Başını evet anla.nında sallayarak öyküsünü tamamladı. "Ve hepsi bu kadar işte. Mezar yeniden mühürlendi, basamaklardaki molozlar temizlendi ve mezarın girişine çok büyük bir kaya yerleştirildi. Babam da sonunda Sisenet'in görüşüne katılarak böylesi şeylerin yalnızca efsanelerde söz konusu olabileceğini kabul etti. Uzun yıllardan beri hayalini kurduğu bir şeyin gerçekleşmemesi onu çok üzmüş olmalı."

Sheritra şekilsiz bir kitlenin şekillenmeye başladığını ve huzursun luğunun korkuya dönüştüğünü tedirginlikle hissediyordu. "Hori, sana henüz her şeyi anlatmadım," dedi. "Sisenet'in evinde biri bir ölüm büyü yaptı." Hori başını hızla kardeşine çevirdi. "Bundan söz etmenin aptalca olduğunu düşünüyorum ama bu konu beni çok tedirgin ediyor."

"Her şeyi anlat," diye bağırdı. Sheritra anlatırken bir yandan da utancının ve tedirginliğinin arttığını hissediyordu. "Bu koruma büyü değildi," diye tamamladı sözlerini. "İkisi arasındaki farkı biliyorum. Önceleri Ttubui'nun sahip olduğu küpenin sahibine karşı kendini korumak için bu büyüyü yaptığını düşünmüştüm, ama sen eğer gerçekten de o küpeyi ona vermiş olsaydın bile, yüreğimin derinliklerinden bu-

- 326 -

nun böyle olmadığını hissediyordum. Biri düşmanından bir an önce «grtuima için vahşet dolu bir ölüm planlıyor."

Heri, Harmin'nin söylediği gibi bunun hizmetkârlardan biri olaca-bileceğini söylemedi. Kardeşini rahatlatmak için akılcı açıklamalar da yapmadı. Bunun yerine yüzünü asarak bir süre oturdu. "Her şey mümkün," dedi sonunda."Ttubui babamın dikkatini çekmek istemiş olabilir. Onun kadar özgüvenli bir kadının böylesi bir şeye bel bağlamasını da aklım almıyor. Harmin'in de benzeri bir kaygısı mümkün olabilir. Ya da belki Sisenet, Koptos'taki bir düşmanından kurtulmak istemiştir. Kim bilir? Ya da evin çöpleriyle birlikte atılmak için oraya koymuştur."

"Hayır," diye karşı çıktı Sheritra. "Onun oraya amaçlı olarak konduğunu hissediyorum. Neyse." Güçlkle ayağa kalktı. "Canım sıkın olduğu için belki de olayı abartıyorum. Yas süresi tamamlanncaya kadar burada kalmak zorundayım. Bundan dolayı da neden bir süre daha onun evine gidemeyeceğimi belirten bir mektup yazdırıp ondan özür dilemeliyim," dedi. "Ayrıca Harmin'e de bir mektup göndermek istiyorum. Hadi lütfen benimle eve gel ve üstünü başını temizle. Lütfen kendini yalnız hissetme artık. Bomboş geçecek yetmiş günümüz var, bunu birlikte dolduralım, birbirimize destek olalım."

Hori istemeye istemeye ayağa kalktı. "Buna çalışırım," dedi. "Ama babamla yüzleşmemi isteme benden. Onu öldürebilirim."

Sheritra bu sözlere bir kahkaha attıysa da kardeşinin yüzündeki ifadeyi görür görmez eski ciddiyetine büründü. "Hori..." diye fısıldadı ama kardeşi sabırsızlıkla eve giden yolu gösteriyordu, çaresizlikle boyun

eğdi. Hiç konuşmadan eve doğru gittiler.

Khaemwaset'in Tbubui'ya gönderdiği gelmesini belirten nottan dört gün sonra Tbubui'yu kıyı basamaklarında Ib karşılayarak onu Prensın dairesine götürdü. Prensın ikinci bir evlilik yapacağı söylentimi hizmetkârların da kulağına gitmişti ve Tbubui bahçeden geçerken ve eve doğru giderken hizmetkârlar onu eğilip selamlayarak saygı do-lu sözcükler fısıldamışlardı.

- 327 -

Her davranışından İkinci Eş olduğu belli oluyordu. Üstünde bey» simli uzun bir harmaniyle simli bağcıkları olan sandaletler vardı. qü, müş takıları her adım atışında güneşin altında parlıyordu. Uzun siyan saçlarının üstüne gümüş bir taç takmıştı ve alnının üstünde altın bir taş parlıyordu. Rastıklı gözlerine gümüş tozu serpiştirilmişti, dudakları ve avuçları kırmızı kınayla boyanmıştı. Göğsünün üstündeki muskalar ve yarım aylarla süslü yakalığı egzotik bir haliya benziyordu. Açıkta kalan boynuna büyük ve altın bir maymun kolye takmıştı. Ib onun geldiğini haber verdikten sonra çekildi ve Khaemwaset gülümseyerek genç kadına yaklaştı.

"Kısa bir süre sonra evin olacak bu eve hoş geldin, Tbubui," dedi içtenlikle. Tbubui eğildi sonra da öpmesi için yanağını uzattı. "Çok güzelsin, sevgili kardeşim."

"Teşekkür ederim, Khaemwaset." Hemen yanı başında beliren ellerindeki tepsilerde şarap ve şekerleme olan iki köleyi eliyle uzaklaştırdı. "Aslında buraya Nubnofret'i görmek için gelmiştim. Geleceğimi sana daha önce de söylemiştim, hatırlıyor musun? Onun kendini dışlanmış gibi hissetmesini asla istemiyorum ve çok iyi arkadaş olacağımıza inanıyorum."

Khaemwaset hayranlıkla baktı. "Güzel olduğun kadar da akıllısın," diye iltifat etti. "Hayat ne kadar da garip, Tbubui! Kentte o kalabalığın arasında yürürken seni ilk gördüğümde bir gün benim karım olacağını kim bilebilirdi?"

Tbubui tatlı tatlı gülümsedi. "Hayat gerçekten de ilginç, daha doğrusu bu kader," diye karşılık verdi. "Sayenizde çok mutluyum, ekselansları."

Bir süre karşılıklı birbirlerine gülümsediler. Tbubui bakışlarını uzaklaştırdı. "Khaemwaset, Nubnofret'i görmeden önce senden bir şey isteyeceğim," dedi. "Koptos'taki kâhyama oldukça ayrıntılı bir dizi talimat yazdırarak hasat mevsiminde yapacaklarından söz etmek ve Firavun'un vergi memurları için gerekli düzenlemeleri yapmasını söylemek istiyorum. Sisenet'in yanında çalışan kâtip iyi biri ama hem ba-

- 328 -

K t,ir insan hem de tapınak okulundan yeni mezun olmuş. Söyleyeceklerimi tam olarak anlayacağını sanmıyorum. Tüm bunların yazılma-sl bir saatten fazla sürmez. İyiliğinden yararlanmak istemiyorum

ama--"

Khaemwaset elini kaldırarak onu susturdu. "Ama kâtiplerimden

bjrjni kullanmak istiyorsun," diye genç kadının sözlerini tamamladı. »Daha fazla bir şey söylemene gerek yok."

"Sözcüklerimin algılanması ve yazılması büyük bir sorumluluk gerektirir," diye sürdürdü konuşmasını Tbubui. "Söylediklerimin aynen yazılması..."

"En yetenekli kâtibimi istiyorsun," dedi Khaemwaset onun için bir şey yapabileceğinden hoşnut bir sesle. "Penbuy'un oğlu Ptah-Seankh artık buraya yerleşti. Aslında bu sabah geldi buraya. Sence o bu iş için yeterli mi?"

"Teşekkür ederim, Khaemwaset," dedi gülümseyerek. "Harika olur."

"Güzel." Ellerini çırpı ve Ib içeri girdi. "Ptah-Seankh'a derhal buraya gelmesini söyle," diye emretti, sonra da diğer hizmetkârlara çıkmalarını işaret etti. "Ptah-Seankh son derece güvenilir biridir," dedi Tbu-bui'ya. "İş konusu kadınla kâtibinin arasında özel bir konudur. Onun için de hizmetkârlarımızı yanımızda istemeyiz, en iyi eğitilmiş olanlarının bile sahip olduğun mal varlıklarından haberleri olmamaları gerekir, aşkım. Yapacak bazı işlerim var ama bir şeye ihtiyacın olursa bana haber vermekten çekinme."

Tbubui onu yavaşça dudaklarından öptü. "Harika bir insansın," dedi yavaşça ve Khaemwaset mutlu bir şekilde oradan ayrıldı.

Hemen arkasından da Ptah-Seankh'ın geldiği haber verildi. Kolunun altına sıkıştırdığı yazı tahtasıyla içeri girip eğilip selam verdi. Tbubui ayağa kalkmasını işaret etti.

"Benim kim olduğumu biliyor musun, kâtip?" diye sordu.

"Elbette biliyorum, Soylu Varlık," diye karşılık verdi. "Siz leydi Tbu-bui'sunuz ve yakında da efendimin İkinci Eşi olacaksınız. Size nasıl hizmet edebilirim?"

-329-

Tbubui gülümsedi, ellerini kavuşturarak odanın içinde dolaşmaya başladı..

Ptah-Seankh yere oturarak bağdaş kurmuş ve yazı tahtasını dizle. rinin arasına yerleştirmişti. Kalem kutusunu açarak içinden bir kamış çıkardı.

"Çok öner: ili bir şeyi yazmanı istiyorum. Bitirdiğinde papirüsü bana ver. İşini tamamladığında başka neler yapman gerektiğini söyleye, ceğim. Hazır mısın?"

Ptah-Seankh önünden geçen güçlü ayak bileklerine, beyaz har-minin eteklerine bir bakış fırlattı. "Hazırım, ekselansları."

"Ben henüz ekselans olmadım, Ptah-Seankh," dedi. "Ama yakında olacağım. Yakında. Mektubu alacak kişinin adı ve unvanlarını boş bırak. Bunları sonra yazarız. Başla."

Ptah-Seankh kamışı siyah mürekkebe batırdı, kalbi hızla çarpmaya başlamıştı. O güne dek ne yeni efendisi ne de evdeki herhangi biri ona mektup yazdırmamıştı, zekâsının ve yeteneğinin bilincinde olmasına karşın yine de bir hayli tedirgindi. Tüm Kraliyet Kâtipleri gibi o da ilk taslaktan sonra yeniden yazmaktan yanaydı ama o gün yazacağı mektup tek kopya olacaktı. Tüm dikkatini kadına yöneltmeye çalıştı.

"Soylu Bayan Tbubui, kardeşi Sisenet ve oğlu Harmin hakkında tüm araştırmaları tamamladıktan Koptos'taki kutsal kitaplıkta bulunan tüm eski evrağı dikkatle okuduktan ve ailenin Koptos'taki Nil Nehri'nin doğu kıyısında bulunan topraklarını ve evini bizzat inceledikten sonra ben, Ptah-Seankh aşağıdakilerin doğru olduğuna yemin ederim."

Tbubui durdu. Ptah-Seankh onun altın halhallı ayaklarının önünde durduğunun farkındaydı fakat başını

kaldırıp bakmaya cesaret edemiyordu. Kalbi hızla çarpıyordu ve üst dudağında biriken ter damlacıkları kiltini ıslatmaya başlamıştı. Yanlış bir şey yazmamak için panik içinde dua etti. Bu da ne demek oluyor, diye geçirdi içinden yazdıklarını yüksek sesle okumak isteyerek. Kâtiplerin sözcükleri tamamlamaları ya da cümleyi bağlamaları yasaktı, onlar yalnızca kendilerine söyleneni robot gibi yazmakla yükümlüydüler. Ama bununla birlikte her kâtip de

-330 -

gidisinin onun görüşünü ya da yorumunu duymak isteyebileceğini düşünerek yazdıklarını yüksek sesle okurdu. Yutkunarak sordu. "Yüce yarık, yazdıklarımı okumamı ister misiniz?"

"Elbette," diye karşılık verdi fısıltıya benzer bir sesle. "Benim için yaptıkla"1"111"1 tam olarak bilincine varmanı istiyorum, Ptah-Seankh." gunlar kibar sözcüklerdi ama bu sözcüklerdeki belli belirsiz sertlik kâtibin hiç hoşuna gitmemişti. Kalemını alarak bekledi. Tbubui konuşmağın sürdürdü. "Arazide on beş odadan ve altmış hizmetkârdan oluşan t,jr ev var, ayrıca bir mutfak, hizmetkârların bölümü, on atın barındığı bir ahır ve depolar da bulunmaktadır. Arazide ayrıca üç bin arklık bir ekin ekme alanı da bulunmaktadır ve ekinler çok iyi durumdadır. Toprağın beş yüz arki sığırlara ayrılmıştır. Beni izleyebiliyor musun, Ptah-Seankh?"

"Evet, Yüce Varlık," dedi kafasındaki korkunç kuşkuyu bir kenara atmaya çalışarak. Kalemını sol eline alarak sağ elini harmanisinin ucuyla sildi ve yeniden yazmaya hazırlandı. Yas tutan annesinin yanında olmayı diledi içinden.

"O zaman devam ediyorum," dedi otoriter ses belli belirsiz bir aksanla. "Hanımın atalarının Firavun Kraliçe Hatshepsut'un kâhyası Amunmose'ye kadar uzandığı ortaya çıkmış ve bu kâhyanın çöl kervanlarını Koptos'tan Doğu Denizi'ne dek götürdüğü anlaşılmıştır. Amunmose'nin atalarına ilişkin bilgi Koptos'taki Thoth kitaplığından ele geçirilmiştir ve gerektiğinde bu bilginin bir kopyası çıkarılacaktır. Ama ben, Ptah-Seankh böylesi bir listenin kopya edilmesini son derece gereksiz bulmaktayım, prenze vereceğim söz tanrıların sözüdür. Bu listenin bir kopyası da Pi-Ramses'teki kraliyet kitaplığında bulunmaktadır, Soylu Varlık'ın atalarının adlarının yazılı olduğu bu listeyi ben kendi gözlerimle gördüm." Durdu. "Bu kadarı bence yeterli, sen ne düşünüyorsun, Ptah-Seankh? Ah, bu mektup Prens Khaemwaset'e yazılacak. Mektuba onun unvanlarını yazmayı sakın unutma."

Ptah-Seankh kalemını yere koydu. Elleri o kadar çok titriyordu ki, Ocağındaki yazı tahtasını yere düşürdü. Başını kaldırıp baktı.

-331 -

1

"Ama ekselansları," dedi. "Ben daha Koptos'a gitmedim ki. Yar sabah yola çıkacağım. Tüm bunları kendi gözlerimle görmeden b söylediklerinizi nasıl bileb'lr ve yazabilirim?"

Tbubui ellerini göğsünün altında kavuşturmuş gülümseyerek ona bakıyordu.

Ptah-Seankh bu gülümsemeden hoşlanmadı. Gülümsemede ürkütücü bir tavır vardı ve genç kadının küçük beyaz dişleri vahşice par. ıyordu. "Sevgili Ptah-Seankh," dedi sohbet edercesine. "Sen de benim gibi bu evde yenisin ama aramızda büyük bir fark var. Ekselansları bana delicesine âşık. Bana güveniyor. Beni tanıdığından emin. Oysa seni daha tanımıyor. Baban onun arkadaşıydı ama o yine de basit bir hizmetkârdı. Seni bir gün içersinde kovabilir ve mahvedebilir." Gülümsemesi tüm yüzüne yayıldı. Ptah-Seankh korkuyla irkildi. Vahşi bir hayvana bakıyormuş gibi hissediyordu kendini. Bakışlarında

ürkütücü bir ifade vardı ve tüm bedeni avının üstüne atlamaya hazırlanan bir panter gibi gerilmişti. Güçlkle yutkundu, konuşmaya çalıştı ama konuşamadı. "Çok kısa bir süre sonra bu eve taşınacağım," diye konuşmasını sürdürdü, pembe diliyle kınalı dudaklarını yaladı. "Son derece cömert bir kadın olabilirim Ptah-Seankh ya da efendinin kulağına seni mahvedecek zehir dolu sözler de fısıldayabilirim. Prensle onun başkâtibi arasındaki bağın yalnızca yetenekle değil ama aynı zamanda da kâtibin ağzının sıkı olmasıyla güçleneceğini de çok iyi biliyorum. Kha-emwaset'e ağzının sıkı olmadığını söylemeye başlayayım mı? Konumunun bilincine varmadığını ve bu evde olanları herkese anlattığını söyleyeyim mi?" Katibe doğru eğildi. Ptah-Seankh genç kadının gözlerindeki sarı parıltıları gördü. "Ya da ona senin ne kadar başarılı, titiz ve güvenilir bir kâtip olduğundan, yorumlarının ve öğütlerinin ne denli akılcı olduklarından söz ederek yeteneklerini ön plana çıkarayım mı? Küçük ve değersiz kâtip, prensin senin hakkında hiçbir şey bilmediğini sakın aklından çıkarma. Aksi halde sonun geldi demektir."

Ptah-Seankh sonunda konuşabildi. "Koptos'a gidip hiçbir şey yapmamamı mı istiyorsunuz?"

- 332 -

"Aynen öyle." Birden yerinden doğruldu, ellerini indirdi, kâtibin yere düşürdüğü kalemi alarak uzattı. "Khaemwaset'in adını ve unvanlarını yaz ve evrağı kendi mührünle mühürle. Hangi mührü kullanıyorsun?"

Thoth mührünü. Ayın üstünde oturan maymun mührünü," dedi titrek bir sesle ve Ttubui başını onaylarcasına salladı.

"Ah, evet, elbette. İyi o zaman mührü bas ve evrağı bana ver. Koptos'tan döner dönmez önce benim evime geleceksin, ben de evrağı sana vereceğim. Sen de daha sonra evrağı prense vereceksin."

"Soylu Varlık, bu çok alçakça bir davranış!" dedi öfke ve korku dolu bir sesle. Genç kadının söylediklerinin doğru olduğunun farkındaydı, eğer prensin hizmetinde uzun bir süre çalışmak istiyorsa karşısındaki bu kadının söylediklerini aynen yerine getirmesi gerektiğini biliyordu. Ama böylesi bir davranışın kendisine zarar vereceğinin de farkındaydı. Bu, yaşamının sonuna dek bu yüz­süz kadınla arasında kalacak korkunç bir sır olacaktı.

"Prense istediklerini vermek mi alçakça davranış?" diye sordu Ttubui sesini yükseltmeden. "Elbette değil. Beni çok istiyor ve ne olursa olsun benimle evlenecek ama bunu Ramses'in onayını alarak gerçekleştirdiğinde çok daha mutlu olacak."

Ptah-Seankh daha fazla bir şey söyleyemedi. Kalemi eline aldı ve telaşla evrağı tamamladıktan sonra Ttubui'ya uzattı. Ttubui evrağı alırken ona ayağa kalkmasını işaret etti. Ayağa kalkarken dizleri titriyordu. "Unutma," dedi Ttubui. "Bu konudan kimseye söz etmeyeceksin, sarhoş olduğunda bile dilini tutmasını bileceksin. Eğer konuşursan ve ben de bunu öğrenirsem gözden düşmekle kalmaz, seni öldürürüm. Anladın mı?"

Anlamıştı. Karşısındaki kararlı gözlere bakınca onun söylediklerini yapabilecek düzeyde olduğunu anladı. Genç kadın mutlulukla dudaklarını yaladı. "Güzel. Şimdi koridorda bekleyen haberciye Prensese Nubnofret'i görmek istediğimi söyle. Ona başsağlığı dilemeliyim."

-333 -

Ptah-Seankh elinden geldiğince hiçbir şeyi yere düşürmerne çalışarak yazı tahtasını topladı, eğilip selam verdikten sonra da oda dan çıkıp gitti. Kapıyı arkasından kibarca kapatırken o kadına karşı duyduğu saygı ve hayranlık yok olmuştu ve çalışma hayatının sonuna dek bu kadından nefret edeceğini biliyordu.

Wernuro, Tbubui'yu odadan içeri alırken habercinin sesi Nubnof. ret'in odasının yüksek tavanlarında çınliyordu. Nubnofret ev masraflarını denetlediği masasından yavaşça ayağa kalktı. Kâhyasına masadaki evrağı toplamasını söyledi. Kâhya her iki kadını da eğilip selamladıktan sonra odanın arka tarafına gitti.

Nubnofret gülümsemeden konuğuna yaklaştı. Wernuro kapıları kapattıktan sonra köşesine çekildi. Diğer bir hizmetkâr da yanlarından uzaklaştı. Nubnofret içeri girmesi için Tbubui'ya işaret etti.

"Geleceğine ilişkin notunu aldım," dedi kısaca. "Bugün çok işim olduğu için de özür dilerim, Tbubui. Bugün kâhyamla birlikte evin harcamalarını gözden geçirmemiz gereken gün ve çalışmamızı bitirmek üzereyiz." Konuğunun kıyafetini inceledi sonra da bakışlarını yüzüne çevirdi. Tbubui eğilip selam verdi.

"Böylesine uygunsuz bir zamanda geldiğim için asıl ben özür dilerim," diye karşılık verdi. "Sizi rahatsız etmek istemem prenses. Prensini beni İkinci Eş yapma kararını size söylediğine eminim."

Nubnofret evet dercesine buz gibi bir tavırla başını salladı. Böylesine hassas konuların birdenbire söylenmemesi gerekirdi. Geleneksel olarak İkinci Eş olacak kişinin Birinci Eş'ten bir çağrı alması ve eve bu şekilde girmesi ve konuyu onun açmasını beklemesi gerekirdi, sonra isterse kendisi için ayrılan odaları denetleyebilirdi ya da Birinci Eş konuyu açmayı ihmal ederse İkinci Eş evlilik konusunu açmadan önce birkaç saat başka şeylerden söz etmeliydi. Nubnofret'in bir zamanlar Tbubui'ya karşı hissettiği dostluk çoktan yok olmuştu.

"Bir an önce gelip sizi ziyaret etmek istedim," diye sürdürdü konuşmasını Tbubui. "Size hem başsağlığı dilemek hem de evinizde hiçbir şeyin değişmeyeceğini söylemek istiyordum."

- 334 -

Seni orospu, seni, diye geçirdi içinden Nubnofret. Buraya çağrılmadan geliyorsun ve canımı sıkıyorsun.

"İstersen oturabilirsin," dedi. "Soğuk bir şeyler içmek ister misin?" ?unu aslında sormaması gerekirdi. Konuklara genellikle hemen yiyecek ve içecek bir şeyler ikram edilirdi. Nubnofret, Tbubui'nun yüzünün hafifçe kızardığını memnunlukla fark etti, ama sakın bakışları değişmemişti-

"Ne kadar da naziksınız," dedi Tbubui. Nubnofret bu sözlerdeki

belli belirsiz alaycılığı hemen fark etti. "Ama sıcaktan iştahım kaçtı." Oturmadı. Ayakta durmayı sürdürdü. O kadar güzel ve özgüvenli bir hali vardı ki, Nubnofret onu kıskanmadan yapamadı.

"Affedersin ama," diye karşılık verdi. "Sıcaktan hoşlandığımı sanıyordum."

Tbubui çıplak omuzlarından birini hafifçe kaldırarak güldü. "Aslında iştahımı kestiği ve kilo almamı engellediği için sıcakı severim."

Sana bir tokat atmamak için kendimi güç tutuyorum, dedi kendi kendine Nubnofret karşındaki ince ve zarif bedene bakarak. Soğuk bir ifadeyle ve kibirle gülümsedi, başını hafifçe yana eğdi ve Tbubui'nun sözlerine devam etmesini bekledi. Bir an için kendini bir çıkmazda hissetti. Bu oyunu senden çok daha iyi oynayabilirim, diye geçirdi içinden Nubnofret. Güzelliğinden sen sorumlu olmadığın için bu denli güzel olmanı bağışlayabilirim. Khaemwaset'in ateşini benden çaldığın için seni bağışlayabilirim. Ama bu sıradan ve ucuz davranışlarını asla bağışlayamam. Ve tahmin ettiği gibi de ilk konuşan Tbubui oldu.

"Bir zamanlar çok iyi arkadaştık, ekselansları," diyerek sessizliği bozdu. "Ama bugün ekselanslarının biraz soğuk davrandığını görüyorum." Nubnofret'e yaklaşıp yalvarırcasına ellerini iki yana açtı. "Size karşı

duyduğum sevgi ve saygı hiç azalmadı. Sizin ilgilendiğiniz konulara karışmayı aklımdan bile geçinmiyorum."

Nubnofret kaşlarını kaldırdı. "İstesen bile yaşantıma nasıl karışabileceğim doğrusunu istersen anlayamıyorum," dedi. "Uzun yıllardan

-335 -

beri Khaemwaset'le evliyim. Onu senin asla tanıyamayacağın kadar jy tanıyorum; ayrıca evin işleriyle, diğer eşlerle cariyelerin yaşamlarını düzenlenmesi de Birinci Eş'e aittir. Her türlü değişiklik ancak benim tarafımdan yapılabilir. Senin sevgi ve saygına gelince..." Durdu "...Eğer akıllı biriysen söylediklerimin dışına çıkmazsın yoksa yaşantın dayanılmaz bir hal alır. Birlikte yaşamayı öğrenmeliyiz, Ttubui. Ara-mızda kibar bir ateşkes yapma konusunda anlaşmalıyız. Her şeye dürüstlükle başlayalım." Son sözcüklerini vurgulayarak söylemişti. Ttubui onu dikkatle dinliyordu, gözlerindeki neşe dolu pırıltılar yerini soğuk bir ifadeye bırakmıştı. Yüzünde maske varmış gibi ifadesiz bir yüzle bakıyordu. Nubnofret kollarını göğsünün altında kavuşturdu. "Kocamın iyi bir seçim yaptığına inanmıyorum," diye sürdürdü sözlerini aslında hiç de hissetmediği bir dengeyle. "Senin yüzünden hem işlerini hem de ailesini uzun bir süreden beri ihmal etti. Aşk ateşinin kısa bir süre sonra nefrete dönüşebileceğini sakın aklımdan çıkarma. Benim yanımdayken son derece dikkatli davranmanı öğütlerim. Khaem-waset bu evin işleriyle fazla ilgilenmez. Her şeyi çoktan bana bıraktı bile. Bunu aynı şekilde sürdüreceğinden de eminim. Eğer evin işlerine karışmaya kalkarsan ya da saçma sapan nedenlerden ötürü ağlayarak kendini onun kollarına atacak olursan önce onun senden bıkmasına sonra da nefret etmesine neden olursun. Eğer işbirliği yaparsan burada rahat edersin. Senin rahat etmen için elimden geleni yapacağım. Anlaşıldı mı?"

Ttubui onu dikkatle dinliyordu. Ağzı bir çizgi halini almıştı. Nubnofret sözlerini tamamladığında ona doğru iki adım daha yaklaştı. Konuştuğunda soluğu soğuktu.

"Kocanızın bana karşı hissettiği duyguların ne denli derin olduğunu anlamıyorsunuz, ekselansları," dedi alçak sesle. "Bu kesinlikle gelip geçici bir seveda değil, inanın bana. Ben onun için hayatı bir değer taşıyorum. Eğer bana kötü davranacak olursanız acı çeken kişi siz olursunuz. Bana tam olarak güvendiği için bu andan itibaren hiç kim-

-336-

se beni ona şikâyet edemeyecektir, çünkü bunu asla anlayışla karşılamayacağını biliyorum. Onun bedeni, düşünceleri ve ka'sı benim. Elle-jrr-, onun bacaklarının arasında, prenses, onun en hoşlandığı yerde, gğer bacaklarının arasını okşarsam kedi gibi mırıldanır. Eğer sıkarsam acıyla kıvranır. Ama o bana ait olduğu için canım nasıl isterse öyle davranırım, bunu da sakın unutmayın."

Nubnofret şoktan bayılacak gibiydi. Böylesi bir kinle hiç karşılaşmadığı gibi bu tür sözcükleri de ilk kez duyuyordu. Bu kadın son derece vahşi bir kadındı. Nubnofret birden tüm benliğinin korkuyla sarsıldığını hissetti. Kadının söylediklerinin doğru olduğunu biliyordu. Birden konuştu. "Kocamı sevdiğini hiç sanmıyorum," dedi soğuk bir sesle. »Sen bir fahişenin kalbine sahip basit bir köylüden başka bir şey değilsin. Çekilebilirsin."

Ttubui eğilip selam vererek kapıya doğru gitti. Davranışları ikiyüzlü olmakla birlikte gülümsüyordu. "Kalbimin bir fahişenin kalbi olduğunu hiç sanmıyorum, prenses," dedi odadan geri geri çıkarken. "Sizi kızdırdığım için özür dilerim, ekselansları." Wernuro yerinden fırlamış ve genç kadının çıkması için kapıyı açmıştı. Ttubui son bir kez daha selam verdikten sonra yerinde doğruldu ve dışarı çıktı.

-337-

r,:avurtların Öfkesi / F: 22

On Beşinci Bölüm

'Çok önemli bir konudan söz ediyorum,

ve senin duymanı ümit ediyorum.

Sana sonsuzluk düşüncesi bağışladım,

dürüstlikle dolu bir yaşamı yönetme şansını verdim,

ve tüm yaşamını mutlulukla geçirmeni sağladım.

Yüce Tanrı'ya, Sonsuzluğa şükran duyman için...'

Kendisine verilen emre boyun eğen Ptah-Seankh yanına Khaem-waset'in izlemesi gereken talimatlarını içeren yazılı evrağı da alarak ertesi sabah Koptos'a gitmek üzere yola koyuldu ve aile yas tutmaya başladı. Bu kayıplar tüm aileyi birbirine daha sıkı bağlamış ve yakın-laştırmış gibiydi; akşam yemeklerinde müzik, eğlence ya da ağırLANacak konuklar yoktu. Bir süre sonra da baş başa kalmaktan ve yas tutmaktan sıkılan aile bireyleri artık birbirlerine kaba ve acımasız davranmaya başlamışlardı. Nubnofret kendini diğerlerinden tümüyle soyutlamıştı. Hori de kendi özel cehennemine çekilmiş, Sheritra'nın bile içeri girmesine izin vermiyordu.

Khaemwaset'in tüm bunlara aldırmaz bir hali vardı. Çoğu günler öğleden sonraları ortadan kayboluyor ve akşamları da yemek saatinde eve dönüp hemen hemen hiç konuşmuyordu. Tüm bunlar Nubnof-ret'in dikkatini çekmekle birlikte ağzını açıp bir şey de söylemiyordu. Nubnofret onun zamanının büyük bir bölümünü Tbubui'nun yatağında geçirdiğinden kuşkuluyor, yas kurallarını bozduğu için çok öfkeleni-

- 338 -

or fakat herhangi bir şey de söylemiyordu. Khaemwaset inşaat çalışmalarının sürdürülmesini emredebilirdi ama bu kuralı çiğnemeye cesaret edemiyordu. İşçiler evlerine dönmüşlerdi ve tamamlanmamış, boyanmamış duvarlarla tuğlalar kızgın güneşin altında bekliyorlardı.

Sheritra gelemeyeceğini bildiren bir özür mektubuyla birlikte Har-min'e sevgilerini göndermiş ve karşılığında da ondan kısa bir yanıt al-mıştı. "Sana olan aşkımdan asla kuşku duyma, Küçük Güneşim," diye yazılıydı notta. "İstediğin zaman gel, seni bekliyorum." Sheritra bu mektubu kemerine iliş-tirerek günlerce yanında taşımıştı ve evin sıkıntılı havasında her bunaldığında ise mektubu kemerinden çıkarıp okuyor sonra da defalarca öpüyordu. Böylesi günlerde de salt Hori'yi görmek için oraya geldiği güne lanet okuyordu.

Yetmiş günlük yas süresi sona ererken Nubnofret, Thebes yolculuğuna ilişkin hazırlıklara başladı. Titizliğinin ve hırçınlığının sürdüğünü gören Khaemwaset onu yalnız bırakmayı yeğliyordu. Ailesiyle birlikte gemiye binmeden önce Ptah-Seankh'dan Koptos'tan bir haber aldı. Ptah-Seankh araştırmalarının gayet iyi gittiğini, babasının özen ve saygıyla mumyalandığını ve efendisinin istediği bilgiyle kısa bir süre sonra Memphis'e döneceğini belirtmişti. Khaemwaset nedense Ptah-Se-ankh'ın da babası gibi hastalanacağını, antlaşmadaki maddelerin asla tamamlanmayacağını ve Tbubui'nun evine yerleşemeyeceğini düşün-müş-tü ama kâtibinden gelen mektubu okuyunca bu kez her şeyin yolunda gideceğini hissetmişti.

Buna karşın geminin güvertesinde durarak buruk bir şekilde kıyı basamaklarına baktı. Pi-Ramses'e

gitmek istemiyordu ve babasının yanında duran solgun ve üzgün Sheritra onun duygularını yüksek sesle ifade ettiğinde ise çok şaşırılmıştı. "Büyükanne me son görevimi yerine getireceğim için mutlu olmalıyım," dedi. "Ama bundan nefret ediyorum. Nefret ediyorum! Her şeyin bir an önce bitmesini ve eve dönmeyi istiyorum." Bu sözleri ne utangaçlıkla, ne de bencillikle söylemişti. Basit bir şekilde gerçek duygularını ifade etmişti. Khaemwaset karşılık vermedi. Arkalarından gelen Si-Montu'nun gemisine baktı. Si-Montu

-339-

ile Ben-Anath pruvada yan yana ayakta duruyorlardı. Si-Montu artık ona bir yabancı gibi geliyordu. Aslında tüm akrabalarını artık hiç tanımadığını düşünüyordu. Bu insanları acaba hiç tanıyabildim mi, diye geçirdi içinden gemi kıydan uzaklaşırken. Acaba onları akraba ya da dost olarak değerlendirdim mi? Ailem dağılıyor, dedi kendi kendine Belki de Si-Montu ile Ramses çok yoğun olduğum için onlarla hiçbir şekilde bir bağlantı kuramadığımı düşünüyorlardır. Her şeyin nasıl değiştiğinden ve bozulduğundan haberleri bile yok. Ben, Nubnofret, Ho-ri ve Sheritra, hepimiz de ayrı ayrı ve birbirlerine karşı tavır almış bir bütünün parçaları olduğumuzdan ve hiç kimse bizi bir araya getiremeyeceğinden bu parçalar asla bir daha bir araya gelemeyecek. Doğrusunu söylemem gerekirse bu, umurumda bile değil. Hori'nin yüksek sesle tayfalarından birine küfredtiğini duydu, sonra yeniden derin bir sessizlik oluştu. Yanı başında duran Sheritra içine çekti.

Tümü de büyük bir sessizlik içinde sarayda kendilerine ayrılan dairelere yerleştiler. Thebes'deki saray Astnofret'in cenaze töreni için gelenlerin rahat etmesini sağlayamayacak kadar küçüktü. "Kendimi sanki uyuşturucu almış gibi hissediyorum," dedi Sheritra sandaletlerini sandalyenin ayaklarına vurarak. Khaemwaset, odadan çıkan Bak-mut'la kızının arkasından baktı. "Ne saçmalık!" diye tısladı Nubnofret odadan çıkmadan önce. Hori çoktan onların yanından ayrılmıştı.

Khaemwaset bir an için durup çölden esen rüzgârın sesini dinledi. Uyuşturucu almış gibi, diye geçirdi içinden. Evet, ben de aynen böyle hissediyorum. Saraydan gelen ayın sesine, nöbet değiştiren askerlere, genç kızların yüksek sesle gülüşmelerine, yiyeceklerin ve çiçeklerin kokusuna ve yaşamın kendi sesine bir an için kulak verdi. Kendini ağır bir hastalıktan yeni kalkmış gibi hissediyordu. Çevresindekilerin enerjisinden yoksundu ve birden ağlamamak için dudaklarını ısırdı. Ama hemen sonra da üstündeki bu miskinlikten kurtulmak istercesine silkindi, babasına geldiklerini haber vermesi için bir haberci göndererek Si-Montu'yu aramaya çıktı. Ne var ki, kardeşini hiçbir yerde bulamadı ve arkadaşlarının arasında oturan Ben-Anath, Khaemwa-

- 340 -

set'i selamladı. Khaemwaset geçmesi için kenara çekilen tanıdıkların arasında boş gözlerle ilerleyerek düş kırıklığı içinde odasına geri dön-^q «endisine selam verenlere bakmamıştı bile. Ttubui onların arasında değildi, dolayısıyla onlar da yaşamıyorlardı.

Odasından içeri girer girmez babasının kendisini beklediği haberini alınca doğrusu hiç şaşırılmamıştı. Firavun bir an önce yanına gelmesini emretmişti. Oğlunu taht odasının hemen arkasındaki özel çalışma odasında bekliyordu. Khaemwaset son günlerde babasının evlilik antlaşmasını pek düşünmemişti, ama saray erkânının yanından geçerken artık bunu düşünme zamanının geldiğini biliyordu. Birden kibarca öksüren, bir eliyle geniş göğsünde asılı duran Thoth muskasını diğer eliyle de bir evrak tutan o yaşlı adamı hatırladı. Bu incecik papirüs ne kadar da ağır görünüyor, diye düşündüğünü hatırladı. Birden bir zamanlar elinde tuttuğu o evrağı yeniden hatırlayarak bakışlarını eline çevirdi. Evrağı kaybetmişti. Bunu da hatırlıyordu.

Evrağı, Pi-Ramses'deki sarayın kuzey kapısıyla kendi dairesi arasında bir yerde kaybetmişti. Düşüncelerini tabutunda yatan adamın eline dikili olan Thoth Evrakı'na çevirdi. İçini çekip bir şeyler

mırlanarak düşüncelerini geçmişten kurtarıp içinde bulunduğu ana çevirmeye çalıştı. "Ekselansları bir şey mi söylediler?" diye sordu İb kibarca.

"Hayır," diye karşılık verdi Khaemwaset. "Bir şey söylemedim. Geldik, İb, kapının önüne bir tabure çek ve beni bekle."

Odanın içinde sedir ağacından yapılmış büyük bir çalışma masası vardı. Masanın arkasında altın bilezikli kollarını göğsünün altında kavuşturmuş Ramses oturuyordu. Miğferinin altındaki yüzünde Khaem-waset'in çok iyi bildiği kibir dolu bir ifade vardı. Babasının kavisli burnu ve parlak gözleri ona her zaman tetikte olan Horus'u anımsatırdı, ama o gün bu kuş benzeri dikkatli bakışlarında her zamankine oranla daha yırtıcı bir ifade vardı. Çalışma masasına yaklaşarak kraliyet ayaklarını öpmek için eğildiğinde Ramses'in yırtıcı bir kuşa benzediğini bir kez daha düşündü.

- 341 -

Firavun'un hemen arkasında yerde oturan Kraliyet Kâtibi ti-Emheb ile Ashahebsed ellerindeki gümüş ibriklerle ayağa kalkın Khaemwaset'i selamladılar. Khaemwaset eliyle ayağa kalkmalarını işa. ret etti, kâtip yerine geçip oturdu. Ashahebsed de Ramses'in sağında duran kadehe şarap doldurdu. Sonra da bakışlarını Khaemwaset'e çevirdi, birbirlerinden hiç hoşlanmazlardı ve Khaemwaset, Ashaheb-sed'in yaşlı gözlerinde her zamanki aynı hoşnutsuzluğu gördü.

Ama Ramses arkasına yaslanmış, bacak bacak üstüne atarak bir elini sandalyenin arkasına attığından Khaemwaset'in Ashahebsed'e karşılık verecek zamanı olmamıştı. Ramses oğluna yanındaki boş sandalyeye oturmasını söylemediğinden Khaemwaset ayakta duruyordu. Ramses solundaki evrak yığınına işaret etti. Kırmızı kınalı dudakları g(j)-lümseliyordu.

"Merhaba, Khaemwaset," dedi ifadesiz bir sesle. "Seni hiç bu kadar sağlıklı gördüğümü hatırlamıyorum." Kraliyet burnunu hafifçe buruşturdu. Kraliyet gözleri Khaemwaset'in yüzünü dikkatle inceliyordu. "Rengin sararmış ve çok yorgun görünüyorsun," diye sürdürdü konuşmasını Firavun. "Sana hak ettiğin cezayı vermek yerine acımaya başladım." Dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi. "Sağlığınla ilgili söyleyeceklerim bu kadar. Bakanlardan gelen bu evraklar şikâyetlerle dolu. Bunlarla ilgilenmen gerekirdi. Neden mektuplar yanıtlanmamış, yapılan tahminler onaylanmamış, bakanlıklardaki boş yerler doldurulmamış biliyor musun, prens? Sen sorumluluklarını hiç utanmadan göz ardı ettiğin için bunların hiçbirini yapılmamış." Elini sandalyenin arkasından çekerek dirseklerini masanın üstüne dayadı, altın yüzüklü parmaklarıyla masanın üstünde tempo tutmaya başladı. Bir yandan da ölçülü bir öfkeyle Khaemwaset'e bakıyordu. Khaemwaset, Ashahebsed'e bakmaya cesaret edemedi ama yaşlı adamın gözlerinin sevinçle parladığından emindi. Kâtibin görevi her söylenilene yazmak olduğundan Tehuti-Emheb'in varlığına aldırmıyordu fakat birden bu yaşlı sakiyi odadan çıkarmadığı için babasına çok öfkelenmişti. Ramses'i tanıyan biri olarak bunu yapmayı unutmuş olabileceğine inanmıyordu. Kha-

-342 -

elTiwaset kendini bozguna uğramış gibi hissetmemeye karar verdi. Ne \p ne de sakinin bu konuda herhangi bir dedikodu yapmayacağını

Eliyordu. Ayrıca Güçlü Boğa'nın öfkesini de hak etmişti. Tüm bunlara karşın yine de içinde öfke, acı ve burukluk vardı. "Ama tüm bunlar şaşırtıcı ve öfkelenirici şeyler olmalarına karşın kutsal mutsuzluğumun nedenleri de değil," diye sürdürdü konuşmasını Ramses. "Annenin kâhyası annenin sağlığının kötüye gittiğine ilişkin sana iki kez haber yollamasına karşın annen sen yanında olmadan son nefesini verdi. Bunun nedenini öğrenmek istiyorum, Khaemwaset."

Khaemwaset'in kafasından birçok akılcı bahane geçti. Kâhyanın mektuplarını almadım. Kâtibim bu mektupları bana okudu ve içeriklerini yanlış yorumladı. Tam gelmeye hazırlanıyordum ki, birdenbire has-talanıverdim. Sizin de gördüğünüz gibi, hâlâ hastayım, Yüce Horus. Çok güzel bir kadına sırlıklam âşık oldum ve gözüm hiçbir şeyi görmez oldu ve ölüm döşeğinde olan annem bile canımın sıkılmasına neden oldu. Çaresizlikle ellerini iki yana açtı.

"Hiçbir açıklamam yok, Kutsal Varlık," dedi.

Bir an için derin bir sessizlik oldu. Ramses oğluna hayretle baktı. "Bana karşı geliyorsun!" diye haykırdı. Khaemwaset babasının tehlikeli bir şekilde öfkeli olduğunu fark etti. Hiçbir şey söylemeden bekledi.

Ramses işaret ve baş parmağıyla uzun altın küpesiyle oynamaya başladı. Kaşlarını çatmıştı. Sonra, birdenbire parmaklarını şıklattı. "Ashahebsed, Tehuti-Emheb çıkabilirsiniz," dedi sert bir sesle. İki adam da yerlerinden fırlayarak eğildiler. Kâtip yerinden kalkarken yere düşmemesi için yazı tahtasını sıkıca tutuyordu ve kapıya doğru geri geri gitmeye başladılar. Ramses onlarla ilgilenmedi. "Oturabilirsin, Khaemwaset," dedi sakın ama öfkeli bir sesle. Khaemwaset oturdu.

"Teşekkür ederim, baba."

"Artık konuşabilirsin," dedi Ramses. Khaemwaset bunun bir öneri olmadığını, tersine bir emir olduğunu fark etti. Çift kapılar kapandı. Özenle kına sürülmüş ellerinde her Mısırlının kaderini tutan ve oğluna istediği cezayı verebilecek bu güçlü adamla, bu tanrıyla baş başa kal-

- 343 -

mıştı. Başını hafifçe kaldırmış, rastıklı gözlerindeki her şeyi biliyorum ifadesiyle sabırsızlıkla bekliyordu. Her zaman onun en gözde oğluydum, diye geçirdi içinden Khaemwaset, şimdi bütün bunlar ne anlama geliyor? Derin bir soluk aldı.

"Bir açıklama yapacağım ama bu bir bahane değil," diyerek söze başladı. "Mısır'a, size ve tanrılara karşı olan görevlerimi alçakça ihmal ettiğimi biliyorum ve annemin her an ölebileceğim bilmeme karşın yine de onu göz ardı ettim. Annem öleceğini biliyordu ve bunu bana da söylemişti ama onunla ilgilenmedim." Utanarak konuşmasına rağmen nedense içinde utanç dolu duygular yoktu. Babasının gerçeği anlamamasını dileyerek yutkundu.

"Bunları zaten biliyoruz," diye sözünü kesti Ramses. "Kendine hoşgörülü davranıyorsun, Khaemwaset. Üç gün sonra Alashia'dan gelecek bir delegasyonu kabul edeceğim o zamana kadar banalyi bir açıklama yapmanı istiyorum."

"Pekâlâ," dedi. "Birkaç aydan beri birine delicesine tutuldum ve bu yüzden de hiçbir şey yapamıyorum, dikkatimi hiçbir şeyin üstüne toplayamıyorum. Kendimde değilim. Bu kadına evlilik antlaşması önerdim ve o da kabul etti. Şimdi yalnızca onun soylu konumunun onaylanmasını bekliyorum. Hepsi bu kadar."

Ramses oğluna şaşkınlıkla baktı, sonra da kahkahalarla gülmeye başladı. "Khaemwaset mi âşık? Bu olanaksız!" dedi. "Ülkenin en yüce prensinin kafası mı karışmış? İnanamıyorum! Bana bu özel kadından söz et Khaemwaset. Belki o zaman korkunç hatalarını bağışlamaya karar verebilirim."

Khaemwaset babasına karşı çıkmayarak Tsubui'yı anlatmaya başladı ve anlatırken de içinde oluşan karşı konulmaz özlemi fark etti. Sanki orada değilmişcesine kendi sesine benzeyen bir sesi dinliyor gibiydi.

Sözcüklerinin, içinde hissettiği yoğun duygularıyla pek bir ilgisi yokmuş gibi geliyordu. Babasının keskin gözlerinde sevgi dolu bir ifade oluştu. Khaemwaset sözlerini bitirdiğinde Ramses yerinde doğruldu.

- 344 -

"pi-Ramses'e bir daha geldiğinde bu kadını da yanında getirmeni istiyorum," dedi. "Eğer bu kadın senin söylediğinin yarısı kadar karşı konulmaz biriye evliliğin geçerli kılınmasını emrecek ve onu harelime alacağım. Ama onun ciddi, soğuk ve kadınlığının bilincinde olmayan ve bacaklarını açmak yerine evrağı açmayı yeğleyen biri olduğunu düşünüyorum. Senin nelerden hoşlandığını bilirim, oğlum. Nub-nofret gibi bir kadınla evlenmene her zaman şaşırmıştım zaten." Altın kadehe uzanarak şarabını yudumladı, bir yandan da dikkatle Khaem-waset'i süzüyordu. "Nubnofret'ten söz edince söyle bakayım, İkinci Eşi nasıl kabul etti?" diye sordu diliyle alt dudaklarını yalayarak.

Khaemwaset yavaşça gülümsedi. "Mutlu değil, Kutsal Varlık."

"Bu da uzun zamandan beri evi tek başına yönetmesinden kaynaklanıyor," dedi. "Daha sadık biri olmayı öğrenmeli. Küstah ve kocasına kaba davranan bir kadına asla hoşgörü gösteremem."

Khaemwaset gözlerini kırıştırdı. Babasının haremi kavgacı ve küstah kadınlarla doluydu ve Firavun bu kadınlarının tümünü de çok severdi.

"Peki ya çocukların?" diye sordu Ramses. "Hori ve Sheritra? Onlar bunu nasıl karşıladılar?"

"Bilmiyorum, henüz onlarla konuşmadım, baba."

"Ah." Babası birden tüm ilgisini kaybetmişe benziyordu. Elini göğsüne koyarak ayağa kalkınca Khaemwaset de anında yerinden fırladı. "Annen yarın toprağa veriliyor," dedi Ramses. "Yaşamındaki her şeyi bir kenara atıp bu kadının peşine düşmene çok kızdım ama oğlum bunu anlayabiliyorum. Seni cezalandırmayacağım fakat bir an önce seni bekleyen işlere geri dönmeni istiyorum."

Khaemwaset eğilip babasını selamladı. "Aslında bu şekilde anlayışlı davranmanızı hak etmiyorum," dedi.

"Hayır, etmiyorsun," dedi Ramses. "Ama sana hiç kimseye güvenmediğim kadar güveniyorum, Khaemwaset. Merenptah son derece aptal bir çocuk ve oğlum Ramses de bir alkolik."

- 345 -

Kapıya doğru giderlerken Khaemwaset konuyu değiştirdi. "Majes telerinin evliliğine ilişkin herhangi bir evrak almadım," dedi dikkatle "Her şeyin yolunda gittiğini umarım."

Ramses homurdandı. "Khatti prensesi yola çıktı," dedi. "Vahşi hayvanlar onu parçalamaz ya da çölde tecavüze uğramazsa bir ay içinde burada olacak. Onunla henüz tanışmamama karşın inan bana Khaemwaset ondan sıkıldım. Benim iştahımı kabartan çeyizi ya da yu-muşak teni değil. Çeyizini huzuruma getirdiği gün burada yanımda olmanı istiyorum." Khaemwaset'e bir göz attı. "Bu senin son şansın Khaemwaset. Bu konuda da beni düş kırıklığına uğrattırsan kendini Batı Çölü'nde askerlik yaparken bulursun ve inan bana yaşamının sonuna dek de orada kalırsın. Haberin olsun."

Ramses kapının önünde fazla oyalanmadı. Khaemwaset'i yanağından öperek kapının önünde bekleyen maiyetiyle birlikte hızlı adımlarla uzaklaştı. Prens, Ib'i yanına alarak dairesine doğru gitti. Khaemwaset birden çok yorgun olduğunu hissetti. Bunun olmasına izin vermemeliydim, dedi kendi kendine Ib'e bakarak. Ne olursa olsun görevlerimi yerine getirmeliydim. Birden Ttubui'nun yüzünü gözlerinin önüne

getirince tüm bu duygularından arındı ve yeniden onunla birlikte olmak isteyerek hafifçe inledi.

Ertesi gün, Astnofret'in cenaze töreni yüzünden saray boşalmıştı. Yas tutan saray halkından oluşan neredeyse üç mil uzunluğundaki kortej Nil'in karşı kıyısına geçmiş ve yüzlerce yıllardan beri kraliçelerin gömüldüğü kayacıklarla dolu vadiye yaklaşıyordu. Kraliçenin yakın akrabaları ve töreni yürüten başrahip ve yardımcıları için çadırlar hazırlanmıştı. Astnofret'in muskalarla kaplı cansız bedeni mezarın karanlık sessizliğine yapacağı son yolculuk için hazırlanırken kortejin geri kalan bölümüyse bulabildikleri gölgelik yerlere oturarak dedikodu yapıyordu. Bir kısmı da derin bir uykuya dalmıştı.

Ateş gibi yakan Thebes güneşinin altında Khaemwaset ile ailesi rahiplerle birlikte kan ter içinde cenaze törenini yaparak ya da çadırlarına çekilerek geleneksel gömme töreni için üç gün boyunca vadide

-346-

I¹. Sonunda üç günlük süre sona ermiş ve Khaemwaset ba-bası'ya birlikte Astnofret'in tabutuna çelenkleri yerleştirmek için mezara gircli- Hizmetkârlar kumun üstündeki ayak izlerini sildiler, rahip yardımcıları üzerinde ölümün simgesi olan çakalla dokuz avımı içeren mühürle mezarın kapısını mühürlediler.

Ramses hiçbir şey söylemeden mezardan uzaklaştı. Tahtirevanına binerken ayaklarındaki kumu silkeliyordu. Khaemwaset'le ailesi de aynı şeyi yaptılar, nehre kadar tahtirevanlarıyla gittiler ve daha sonra da yorgunluktan bitkin bir halde saraya döndüler. Herkes kendi odasına çekildiğinde Khaemwaset kâhyasını yanına çağırdı.

"İb," dedi. "Eşyalarımızın toplanmasını emret. Yarın sabah Memp-his'e dönüyoruz." İb başını evet dercesine sallayarak dışarı çıktı. Nub-nofret kocasının yanına yaklaştı. Bir an için birbirlerine baktılar. Khaemwaset karısının ellerinin titrediğini fark etti. Nubnofret bir adım daha atarak kocasına yaklaştı.

"Khaemwaset," dedi sakın bir sesle. "Ramses, Delta'ya döndüğünde onunla kuzeye gitmek istiyorum. Dinlenmeye ihtiyacım var. Ayrıca evdeki inşaatın gürültüsünden ve tozundan da uzaklaşmak istiyorum. Orada çok uzun bir süre kalmam. Belki bir ay kalırım."

Khaemwaset dikkatle karısına baktı. Yüzü ve gözleri ifadesizdi. Benden uzaklaşmak istiyor, diye geçirdi içinden. Benden.

"Özür dilerim, Nubnofret ama evin işleriyle uğraşman gerekiyor, ayrıca eve döner dönmez de Ttubui cariyelerin dairesine taşınacak. Eğer o geldiğinde evde olmazsan bu çok terbiyesizce bir davranış olur, ayrıca insanlar buna ne der?"

"İnsanlar, Prens Nubnofret'in, ekselanslarının İkinci Eş seçiminden hoşlanmadığını ve evde olmamakla bu hoşnutsuzluğunu göstermek istediğini düşünürler," diye tısladı. "Artık duygularımın senin için hiçbir önemi kalmadı mı, Khaemwaset? Ttubui'nun tüm hayatını mahvedeceğini düşündüğüm için endişelendiğimi ve babanın da üzüldüğünü göremiyor musun?" Kocasına öfke dolu bir bakış fırlattıktan sonra, alayla homurdandı ve odadan dışarı çıktı.

- 347-

Tüm bunlardan artık bıktım, diye geçirdi içinden Khaemwaset karısının arkasından bakarak. İçimdeki bu karmaşık duygulardan, acıdan, tutkudan, pişmanlıktan ve suçluluk duygularından kurtulmak istj. yorum. "İb!" diye haykırdı gereğinden fazla yüksek sesle. "Amek'i bul! Derhal nehrin karşısındaki Kraliçe Hatshepsut'un o yıkık dökük tapmağına gidiyoruz. Eve dönmeden önce incelemek istediğim bazı kitabeler

var!" Çalışmak her derde deva, diye geçirdi içinden. Çalışmakla zamanın nasıl geçtiğini anlamayacağım, sonra da birden kendimi eve dönerken gemiye binmiş bulacağım, gerçeğe doğru adım adım yaklaşacağım ve hemen sonra da o orada olacak ve her şey de eskisi gibi güzel olacak. Odanın kapılarını hızla arkasından kapayarak koridora çıktı.

Hori de Thebes'de kendi acısıyla baş başa kalmıştı, akrabalarıyla görüşmemiş, dikkatleri çekmemek için üstüne bir köylü harmanisi geçirerek nehrin kıyısında, pazarlarda ya da sarayın dış avlusunun arkasındaki sütunlu Amun tapınağında saatlerce oturarak iç avludan gelen tütsülerin dumanlarını izleyerek dua etmeye çalışmıştı. Ama bir türlü dua edemiyordu. Ağzından yalnızca acı ve öfke dolu sözcükler çıkıyordu.

Yine tapınağa gittiği günlerden birinde tapınaktan çıkıp kalabalık yolda nehre doğru giderken biri arkasından seslendi. Durup ellerini gözlerine siper ederek başını çevirip baktı. On adım ötesinde bir tahtirevan durmuş ve perdeleri rçılmıştı. Hori içerden görünen bir çift uzun esmer ve altın halhallı bacc.ğı gördü. Bir an içi kalbi yerinden fırlayacakmış gibi çarparak Tsubui'ya doğru koşmaya başladı. Ama sonra tahtirevanın içindeki Tsubu<dan daha kısa boylu ve daha genç olan Firavun'un başmimarının kızı Nefert-khay'ı tanıdı. Genç kız kendisine gülümseyerek bakıyordu. Delta'ya son gittiğinde bir akşam yemeğinde yanında oturan ve daha sonra da kendisini öpmesi için elinden geleni ardına koymayan bu ge iç kızı hayal meyal hatırlıyordu. Hori tahtirevana doğru yaklaşıırken genç kız eğilip onu selamladı.

-348-

"Nefert-khay," dedi.

"Demek haklıymışım," diye karşılık verdi neşeyle. "Bu gerçekten & prens Hori'ymiş. Büyükannenizin cenaze töreni için Thebes'e geleceğinizi biliyordum ama doğrusunu isterseniz beni tanıyacağınızı sanyordum. Beni onurlandırdınız, ekselansları."

"Seni nasıl unutabilirim?" dedi elinden geldiğince neşe dolu bir sesle konuşmaya çalışarak. "Saraydaki en çekici hanımlardan birisin, geni yeniden gördüğüme sevindim, Nefert-khay. Nereye gidiyorsun?"

Genç kız bembeyaz dişlerini ortaya çıkaran bir tavırla gülümsedi. »Bir saat boyunca dua etmeyi düşünüyordum fakat doğrusunu isterseniz prens, aslında tek istediğim bir süreliğine bile olsa saraydan uzaklaşmak. Tavadaki balıklar gibi istif halinde yaşıyoruz ve inanın bana soluk almakta zorlanıyorum artık. Ya siz nereye gidiyordunuz?"

"Ben de az önce duamı ettim," diye karşılık verdi Hori. "Nehrin kıyısında yürümeyi düşünüyordum." Genç kızla konuşmak iyi olmuştu. Nefert-khay yalın ve neşeli bir genç kızdı. Sağlıklı görünüyordu. Dört kalın örgüsü çıplak göğüslerini örtmüştü, üzerindeki iyimser enerjiyi görmemek olası değildi. Gülünce gözlerinin içi gülüyordu. Hori sıkıntısının az da olsa hafiflediğini hissetti.

Nefert-khay yapmacık bir korkuyla yüzünü buruşturdu. "Tek başınıza mı, ekselansları? Yanınızda bir arkadaşınız ya da korumanız bile yok mu? Harika bir fikrim var. Hadi nehirde sessiz ve sakın bir yer bulalım ve yüzelim. Dualarımı bu akşam da edebilirim. Amun'un bana güceneceğini sanmıyorum."

Hori'nin ilk içgüdüğü hemen bir bahane bulup oradan sıvışmak olmuştu ama birden genç kıza gülümseyerek baktığını fark etti. "Teşekkür ederim," dedi. "Bundan daha iyi bir şey düşünemezdim. Böylesi bir yer biliyor musun?"

"Hayır ama kölelerim böylesi bir yer buluncaya dek bizi nehrin kıyısında dolaştırırlar. Sonuçta Thebes'in bir kasaba olduğunu da unutmamak gerek." Yana kayarak yanındaki yastığı gösterdi. "Benimle bir-likte gelmek ister misiniz, prens?"

- 349 -

Bir kez daha bu öneriyi geri çevirmeyi ve tahtirevanın yanında yu rüme yi istediğini düşündüyse de geçip tahtirevanın içindeki yastıkların üstüne oturmuştu bile. Köleler tahtirevanı kaldırdılar ve yola koyuldu lar. "Nehir kıyısında sessiz bir yer bul, lütfen Simut!" diye bağırdı genc kız, sonra da perdeyi kapatarak Hori'ye döndü. Birbirlerine çok yakın, dılar. Hori birden üstündeki kirli ve buruşuk kiltini, kir içindeki saçlarını ve yüzündeki kirleri hatırladı. "Eğer on yaş daha genç olsaydınız sizin evden kaçan küçük bir çocuk olduğunuzu düşünecektim," dedi M6. fert-khay bir süre onu inceledikten sonra. "İnsanın tüylerini diken diken eden birçok serüven yaşamış gibi bir haliniz var. Soylu babanız nerede olduğunuzu biliyor mu?"

Genç kızın konuşması gülümsemesine neden olmuştu. "Özür dilerim, Nefert-khay," dedi alçakgönüllükle. "Uzun bir süredir çok zor günler yaşıyorum ve bu da kendime çekidüzen vermeme engelliyor," dedi elini saçlarında dolaştırarak. "Seninle karşılaşmam...."

"Çünkü siz de sıcak bir banyoya ihtiyacınız olduğunu fark ettiniz," diye onun sözlerini tamamladı gülerek. "Ekselansları siz içine kapanık ve yanına yaklaşılması çok güç bir insansınız. Birdenbire insanların karşısına çıkıveriyorsunuz sarayda. Burnunuz bir karış havada sarayın koridorlarında ve bahçelerinde dalgın dalgın dolaşıyorsunuz. Sonra da geidiğiniz gibi birdenbire ortadan yok oluveriyorsunuz. Saray yaşamını son derece sıkıcı bulan arkadaşlarınızın parmak ısırtacak dedikodular yapmalarına neden oluyorsunuz. Arkanızdan şu şekilde konuştuklarından eminim: "Galiba dün Prens Hori'yi havuzların yanında gördüm ama o olduğundan da pek emin değilim. Bugünlerde sarayda mı?" Ve hiç kimse sizin sarayda olduğunuzdan bir türlü emin olamıyor, bundan ötürü de bizler hemen sizin arkanızdan konuşmaya başlıyoruz." Bir kez daha güldü.

Hori birden neşenin ve iyimser havanın tüm bedenini sarmaya başladığını hissetti. Bir an her şeyi anlatmak istedi, anlattıklarını dinledikten sonra genç kızın yüzünün nasıl ciddileşeceğini düşündü ama sonra da vazgeçti. Benim için bu şekilde kalması çok daha iyi, diye

- 350 -

ecirdi içinden. Onun neşesi ve hayat dolu tavırları bugünü karamsar çirmemi engelleyecek. "Benim arkamdan bu kadar konuşulduğundan haberim yoktu," dedi. Genç kız dizlerini göğsüne çekerek tüm dikkatini elindeki pembe nilüfer çiçeğine çevirdi.

"Biraz abarttığımı kabul etmeliyim," dedi düşünceli bir tavırla. "Belki de bizim sandığımız kadar gizemli biri değilsiniz. Arkadaşlarımla rjen bu tekdüze yaşantımıza belki de biraz heyecan ve gizem katmak istemiş olabiliriz. Kadınların aptalca bir duygusallığı var, değil mi ekselansları?"

Bazılarının, evet öyle, diye geçirdi içinden. Ama bazıları da alabildiğine acımasız, duygusallıktan hiç nasibini almamış, yalnızca zengin ve iyi bir konumda olan adamların peşinde. Ve bazıları da insanları yaralamak için tüm çekiciliklerini kullanmaktan hiç kaçınmıyorlar. "Duygusal olmanın bir sakıncası yok ki," dedi. "Aşk çok güzel bir duygu, Nefert-khay."

Genç kız hafifçe içini çekti. "Öyle mi, prens? Yoksa âşık mısınız? Erkekler de aptalca hayaller kurarak yüzlerinde şaşkın bir gülümsemeyle gözlerini boşluğa dikip saatlerce öylece dururlar mı? Sonra da çevrelerinde kimseler yokken öpüp okşamaları için bir bileziği ya da küçük bir evrak parçasını çalarlar mı?" Başını çevirerek delikanlıya yapmacık bir ciddiyetle baktı. "Bunları yaparlar mı?"

Ne kadar da masumsun, diye geçirdi içinden, genç kıza bakarak. Sarayda yaşamana, bu denli çok

konusmana karşın ne kadar da safsın. Sheritra'nın yüzünde bu ifadeyi göremiyorum artık.

"Kaç yaşındasın, Nefert-khay?" diye sordu birden.

Genç kız şaşkınlıkla ona baktı. "Ah tanrılar," dedi. "Şimdi bana bir söylev çekilecek. On yedi yaşındayım. Babam geçen yıldan beri bana bir koca arayıp duruyor ama yeterince uzakta aramadı bu adayı." Yerinde doğruldu. "Sizi bir aday olarak değerlendirmesini önerdim ona ekselansları. Damarlarımda kesinlikle soylu bir kan akmasına karşın bu kan elbette kraliyet kanı değil. Babam bana sizin önce mutlaka kraliyet kanına sahip biriyle evlenmenizi sonra da İkinci Eşinizin soylu

-351 -

olmasının bir sakıncası olmayacağını söyledi." Yüzü birden parladı "Elini çabuk tut, Hori, damarlarında mavi kan akan sıkıcı bir kadınla bir an önce evlen, sonra da tüm dikkatini bana çevir. Ya da daha iyisi ha-reminin ilk adayı ben olayım. Cariyen olarak al beni. Daha sonra da benimle evlenirsin."

Haftalardan beri yüzü gülmeyen Hori birden kahkahalarla gülmeye başladı. Gözyaşları yanaklarından aşağı akıyordu. Nefert-khay da onu pür dikkat izliyordu.

"Sevgili küçük kız," dedi Hori. "Bu kadar ciddi olduğunu bilen var mı? Evlenmeye hazır olduğumda babamın listesinde ikinci sırada olacağından emin ol." "İkinci mi?"

"O sıkıcı ve damarlarından mavi kan akan kadından sonra!" Tahtrevan yavaşça sarsılarak yere kondu. Nefert-khay perdeyi açarak başını uzattı. "Burası harika," diye bağırdı. "Bravo, Simut! Gelin ekselansları. Hemen önümde diz çökmeyesiniz diye ağzınızı çamurla dolduracağım."

Tahtrevandan indiler. Nehrin suları durgundu. Az ötelerindeki iki büyük ağaç kumları gölgeliyordu. Bulundukları yerden nehir yolu görünmüyordu ama Hori sokaklardaki insanların seslerini ve eşeklerin anımlarını duyuyordu.

Birden rahatladığını hissederek kiltini çıkarıp tahtrevanın zeminine fırlattı ve koşarak suya doğru gitti. Nefert-khay da harmanisini ve halhallerini çıkarıyordu. Hori, kendini Nil Nehri'nin durgun sularına bıraktı. Bu bir düş mü, diye geçirdi içinden. Yeniden yaşamama izin mi verildi? Nefert-khay da suya girip Hori'nin yanına gitti. Yüzmeye başladılar.

Yaklaşık bir saat kadar suda oyunlar oynadılar ve yüzdüler, çığlıkları ve kahkahaları vadideki kayalıklarda yankılanıyordu. Daha sonra da sudan çıkarak sıcak kumların üstünde yan yana uzandılar. Her ikisi de soluk soluğa kalmıştı.

- 352 -

"Soylu ve damarlarından mavi kan akan karının saçlarına nehir arr)uru bulaştıracak kadar becerikli olabileceğine inanıyor musun?" Hiye sordu Nefert-khay. Hori dirseklerinin üstünde doğruldu.

"Elbette inanmıyorum," dedi. "Derisinin köylülerin derisi gibi simsiyah olmasından korktuğu için güneşe bile çıkmayacaktır ve bedenine yaklaşmasına izin vereceği suyun mutlaka yalın ve kokulu su olmasında ısrar edecektir," dedikten sonra uzanıp genç kıızı dudaklarından öptü. Nefert-khay kollarını boynuna doladı. Bedeni gerildi. Ama Hori ağ-Zının içinde genç kızın dilini hisserken bile bunun iyi bir şey olmadığından emindi. Genç kızın kişiliğinde doğru olmayan bir şeyler vardı. Yüz hatları belirsizdi. Boyu kısaydı, göğüsleri küçüktü ve özlemine çektiği bedene hiç benzemiyordu. İhanet ediyorum, diye geçirdi içinden. Saçmalama diye karşılık verdi içinden bir ses bu düşüncesine. Seni engelleyen bir şey yok.

Tbubui'yla aranda yasal bir bağ yok ki. Düşüncelerini kafasından uzaklaştırmak istercesine gözlerini sıkı sıkı kapayarak Nefert-khay'a sıkıca sarıldı. Tbubui'ya ihanet etme duygusu daha ağır basıyordu. Sonunda bu duyguya karşı gelemeyerek yerinde doğruldu, genç kızı uzaklaştırarak ayağa kalktı. "Geç oldu," dedi. "Bir önce giyinip saraya dönmeliyiz."

Genç kız kısa bir süre sonra ayağa kalktı, şaşkın bakışlarla baktı. Çekingelikle delikanlının yanağını okşadı. "Yanlış bir şey mi yaptım, ekselansları?" diye sordu. "Az önceki konuşmama mı öfkeleniniz?"

Hori hem kendisi hem de onun için, yoğun bir pişmanlık duyarak genç kızın elini tutup kendine doğru çekti. "Hayır," diye karşılık verdi acı dolu bir sesle.

"Nefert-khay sen çok güzel, neşeli ve zeki bir kızsın. Ve tüm kalbimle babanın sana gerçekten de layık olabilecek birini bulmasını diliyorum."

Bakışları gölgelendi. "Ama o kişi sen olmayacaksın, Hori."

"Hayır, ben olmayacağım. Üzgünüm."

Genç kız kendini zorlayarak gülümsedi. "Ben de. Başka biri mi var?" Hori evet dercesine başını sallayınca genç kız içini çekti. "Tah-

-353 -

Firavunların Öfkesi / F: 23

min etmeliydim. Mısır'ın en yakışıklı erkeğinin bir sevgilisi olmadın, düşünmekle aptallık ettim. Peki, hadi şimdi kölelerime biraz iş çıkma için yastıkları kumlatalım."

Telaşla giyindiler, uyuyan tahtirevan taşıyıcılarını uyandırdılar v Nefert-khay onlara saraya dönmek istediğini söyledi. Perdelerle kapalı tahtirevanın içinde Nefert-khay utangaçlığından arınmak istercesine sürekli konuşup durdu. Hori de genç kızın gözlerinin içine bakmamaya çalışarak elinden geldiğince onun sorularını yanıtladı.

Sarayın ana girişinde tahtrevandan inerek Nefert-khay'a teşekkür etti ve arkasına bakmadan saraydan içeri girdi. Yaşamında kendisini hiç bu kadar kapana kısırlanmış gibi hissetmemişti daha önce. Bu ıstırapı kendisinin yarattığının farkındaydı ama bunu nasıl yaptığını hatırlamıyordu bile. Artık geriye dönüşü olmayan bir yolda olduğunun farkındaydı.

-354-

On Altıncı Bölüm

'Kutsadığın kişilere; sana ibadet edenlere ne kadarda güzel davranırsın, Tanrım.'

Aile Thebes'den döndükten dört gün sonra Khaemwaset, Ram-ses'e söz verdiği gibi uzun bir süreden beri ihmal ettiği yazışmalar üzerinde çalışırken Ptah-Seankh'ın geldiği haber verildi. Khaemwaset rahatlayarak başını kaldırıp kâtip yardımcısını dışarı yolladı ve çalışma masasından kalkarak delikanlıyı karşılamak üzere kapıya doğru gitti.

İçeri giren Ptah-Seankh hemen saygıyla eğilip efendisini selamladı. Koptos güneşinin altında koşuşturmakta neredeyse zenci gibi kapkara olmuştu. Sıcaktan dudakları da soyulmuştu. Khaemwaset

onun çok yorgun olduğunu gördü. Delikanlıya yaklaşarak onu kucakladı.

"Eve hoş geldin!" diyerek başkâtibini çalışma masasına doğru sürükledi ve bira bardağını uzattı. "Babanın mumyalanma işinde herhangi bir terslik çıkmadığını umarım, Ptah-Seankh. Ptah'ın başrahibiyle yardımcıları onu gömmek için bekliyorlar."

Ptah-Seankh birasını içtikten sonra bardağını özenle masaya koydu. "Teşekkür ederim, ekselansları," dedi. "Babamın cenazesi şu anda Ölüler Evi'nde. Mumyalama işlemini bizzat ben denetledim ve gördüklerimden memnunum."

Bu çok zor olmalı, diye geçirdi içinden Khaemwaaset delikanlıya acıyarak.

-355-

Ptah-Seankh'a oturması için sandalyeyi gösterdi ama o duraksa di. "Bana verdiğiniz göreve gelince," diye sürdürdü konuşmasını utan kaç bir tavırla. "Tamamlandı. Araştırmalarımın sonucu burada." Evrafı uzattı. Khaemwaset evrağı sabırsızlıkla aldı sonra da bakışlarını yere indirmiş halde ayakta duran kâtibine çevirdi.

"Bir şey mi var?" diye sordu sabırsızlık ve endişeyle. "Bu evrakta kötü bir haber mi var?" diyerek parmaklarıyla papirüs rulosuna vurdu "Yoksa yolculuk sırasında hastalandın mı?"

Ptah-Seankh kendini topladı. Başını kaldırıp gülümseyerek Kha-emwaset'e baktı. "Bu yolculuk beni çok yordu, ekselansları," dedi "Ama endişe edecek bir şey yok."

Khaemwaset evrağın üstündeki Ptah-Seankh'ın kişisel mührünü kırıp ruloyu açıyordu. "O zaman bugünü odanda dinlenerek geçirmelisin. Rahiplere Penbuy'un cenaze töreninin üç gün sonra yapılacağını söylerim. Bu sence de uygun mu?"

Ptah-Seankh evet dercesine eğildi. Khaemwaset bir süre için onu unutmuştu. Kaşlarını çatarak evrağı açtı ve okumaya başladı. Okudukça yüzü aydınlanıyordu, bitirdiğinde ise yüzünde mutlu bir gülümseme vardı. "Çok iyi bir iş basardın, Ptah-Seankh," dedi. "Gerçekten de çok iyi bir iş basardın. Şimdi gidebilirsin."

Khaemwaset odada yalnız kalınca çalışma masasının arkasındaki sandalyeye oturup gözlerini kapadı. Evliliğini geciktiren son engel de ortadan kalkmıştı, artık kendini çok rahat ve mutlu hissediyordu. Tbu-bui demek doğruyu söylemişti. Ondan elbette hiçbir zaman kuşkulana-mamıştı ama yine de genç kadının aile bağlarını biraz olsun abarttığını düşünmüştü. Ama işte tüm gerçek Ptah-Seankh'ın düzgün el yazısıyla bej renkli papirüse yazılmış ve karşısında duruyordu. Küçük bir arazisi vardı ama toprakları oldukça bereketliydi. Küçük fakat yasallığı tartışılmayan bir unvanı vardı. Küçük ama rahat bir evi vardı ve belki de bazı kışlar Tbubui'yla birlikte bu evde kalabilirlerdi. Koptos'ta kışları hiç soğuk olmadığından mangal yakmak zorunda da kalmazlardı. Ayrıca hiç olmazsa bir süreliğine Tbubui'yı Nubnofret'in suçlayıcı bakışlarından

-356-

uzaklaştırmış olurdu. Ülkenin güneyinde baş başa kalabilirlerdi. Tbu-bui'nun Koptos'a ait olduğunu hissediyordu, genç kadının bu gü-ültülü Memphis kentinde mutlu olmasına olanak yoktu. Khaemwaset nüneyi çok iyi bilirdi. Çöl rüzgârının sürekli estiği güneyde insanlar l^emphis'e oranla çok daha sakin ve güler yüzlüydüler. "Tbubui," diye fısıldadı. "Artık buraya gelebilirsin."

Kendini yeniden doğmuş gibi hafif ve mutlu hissederek ayağa kalktı ve kâtibine seslendi. Kâtip geldiğinde Khaemwaset ona Tbu-bui'ya iletilmesi için kısa bir not yazdı, sonra da Nubnofret'i bulmaya gitti. Penbuy'un cenaze töreni üç gün sonra yapılacaktı. Tbubui da eve dördüncü gün taşınabilirdi. Sonra da hasat ayı olan Pakhons'la birlikte de yağmurlar başlayacaktı. Yeni yaşamının başlangıcı, diye geçirdi içinden mutlulukla.

Khaemwaset'in eski dostu, akıl hocası ve bazen de kendisini acımasızca yargılayan ve eleştiren en yakın arkadaşı, Saqqara Vadi-si'nde kendisi için hazırladığı mezara büyük bir sessizlik içinde gömüldü. Ebedi sonsuzluğunun duvarı yaşamında en çok sevdiği resimlerle süslenmişti. Resimlerin birinde efendisi kendisine mektup yazdırırken o da başını yazı tahtasına eğmiş dimdik oturuyordu. Bir başkasında ise elinde oku vardı. Ptah-Seankh küçük bir çocuktı ve babası bataklıklardaki ördeklere okunu atarken o da çömelmiş oku izliyordu. Bir diğerinde de efendisi Thoth'a adak adıyordu. Bu resimde tanrı sivri gagasını kendisine doğru çevirmiş onu dikkatle izlerken o da tütsüyü tutuyordu. Bu resimlere ve Penbuy'un özel eşyalarına bakan Khaemwaset içinde yoğun bir huzur ve mutluluk duydu. Penbuy çok güzel bir hayat yaşamıştı. Başarılarından her zaman çocuksu bir gurur duymuştu. Çok dürüst bir insan olduğundan tanrının huzuruna çıktığında içinde tek bir korku bile olmayacaktı. Khaemwaset'ten birkaç yaş büyük olduğu ve kötü koşullarda öldüğü doğrudu ama Khaemwaset, Penbuy'un içinde herhangi bir pişmanlık olmadan, ya da herhangi bir şeyi keşke değiştirebilseydim diye hayıflanmadan öldüğünü biliyordu.

-357-

Khaemwaset'in mavi ve beyaz şerit takmış maiyetinin de katı<v cenaze yemeğinden, acının simgesi olan şarapların içilmesinden w törenlerin yapılmasından sonra Khaemwaset mezarı mühürleyen ya dımcı rahipleri izledi. Mezar hırsızlarına karşın iki askerini mezarın önünde nöbet tutmaları için görevlendirmişti. Askerler dört ay nöbet tutacaklardı. Khaemwaset defalarca mezarları açıp içlerine girdiği için bu davranışındaki çelişkinin farkındaydı. Kendini bu düşüncelerden uzaklaştırdı ve başını çölden esen sıcak rüzgâra doğru çevirdi. Sevgiij dostum, sonsuza dek yaşamamı dilerim, diye fısıldadı. Bir daha dünyaya geldiğinde benim evimde çalışmak istemezsin herhalde. Ait olduğun bu düzenden kurtuldun ve inan bana oğlun da en az senin kadar sadık biri. Ortalık temizleninceye ve son işçi de evine gidinceye dek orada kaldı. Sonra da ayağa kalkarak tahtirevanına bindi ve evine gitti.

Ertesi sabah tüm ev halkı Tbubui'yu selamlamak ve evine hoş geldin demek için kıyı basamaklarına inmişti. Khaemwaset, Nubnofret, Hori ve Sheritra yan yana durmalarına karşın birbirleriyle konuşmuyorlardı. Sisenet'in gemisi görüldüğünde Sheritra uzanıp babasının elini tuttu. Özenle makyajını yaptırmış ve takılarını takmış olan Hori ise gemi kıyıya yaklaşırken ifadesiz bir yüzle bakıyordu. Soğuk bir ifadeyle geminin yanaşmasını izleyen Nubnofret basamakların başında bekleyen rahibe başıyla bir işaret verince rahip hemen basamakları inmeye başladı. Yardımcısı sıcak taşlara boğanın kanyla sütü dökerken rahip de kutsama ayinine başlamıştı.

Tbubui kamarasından oğlunun kolunda çıktı. Harmin, Sheritra'ya bir bakış fırlattıktan sonra annesini iskeleye götürmeden önce başını çevirip Sisenet'e bir şeyler söyledi.

Aile bekliyordu. Nubnofret gelenekler doğrultusunda Tbubui'nun önce onun önünde eğilip selam vermesi gerektiğinden yolun ortasında duruyordu. Nubnofret hem prenses hem de evin kadınıydı. Khaemwaset iyi eğitilmiş karısının tüm duygularına karşın yine de gelenekler doğrultusunda kibar davranacağından emindi. Nubnofret, Khatti askerleri evini işgal etse ve birkaç dakika sonra öleceğini bilse bile yi-

- 358 -

e aynı kibar davranışlarını sürdürebilecek düzeyde eğitilmiş bir kadındı. Khaemwaset aklından geçen bu

düşüncelere kendi kendine gülümsedi- Sheritra elini babasının elinden çekti. Khaemwaset kızının s0lgun yüzüne bakarken o da gergin, diye geçirdi içinden.

"Tbubui, benim ve senin kocan Prens Khaemwaset, Ptah'ın yardımcı rahibi, Ra'nın rahibi, senin ve benim yaşamlarımızın efendisi adına bu eve hoş geldin," dedi Nubnofret. "Şimdi ayağa kalk ve adaklarını yap."

Tbubui, Khaemwaset'in ağzının kurumasına neden olan bir zarafetle yerinde doğruldu. Başını çevirdi. Güneşin ışınları başındaki gümüş taçta parlıyordu. Ve bir kez daha ama bu kez Khaemwaset'in önünde yere kapandı. Khaemwaset'in yüzü şaşkınlıktan bembeyaz oldu, genç kadın ayaklarını öpüyordu. Sonra yerinde doğruldu, rastıklı gözleri parlıyordu.

"Aramızda bir evlilik antlaşması var, Tbubui," dedi Khaemwaset gözlerini hafifçe aralanmış turuncu dudaklardan, iri ve baştan çıkarıcı gözlerden ayırmayarak. Bir yandan da içinden ayinin sözcüklerini unutmaması için dua ediyordu. "Bu evin efendileri olan Thoth, Set ve Amun'un önünde sana adil ve dürüst davranacağım yemin ederim. Antlaşmadaki imzam da dürüstlüğümün bir kanıtıdır. Sen de yemin eder misin?"

"En soylu prens," diye karşılık verdi yüksek sesle. "Bir zamanlar yaşadığım evin efendileri Thoth ve Osiris'in önünde hayatta başka bir kocam olmadığına, mal varlıklarımı doğru beyan ettiğime ve antlaşmadaki imzamın dürüstlüğümün simgesi olduğuna yemin ederim." Hemen arkasında duran Sisenet hafifçe yerinde kımıldadı ve Harmin gülümseyerek Sheritra'ya baktı. Sisenet, Tbubui ve Harmin'in sanki az s°nra kahkahalara boğulacakmış gibi bir halleri vardı.

Khaemwaset, Tbubui'ya doğru elini uzatırken, mutlular elbette, diye geçirdi içinden. Ben de mutluyum. Ben de kahkahalarla gülmek is-•iyorum. Hatta ona bir çimdik bile atmak geliyor içimden. Genç kadına baklP gülümsedi, o da yavaşça elini sıktı.

- 359 -

Hizmetkârları eve doğru uzanan geniş yolun iki tarafına sırala mışlardı. Nubnofret önlerine geçerek rahibe ayine başlamasını işaret etti. Rahip, Khaemwaset'in önüne geçerek yere boğanın kanıyla sür dökmeye koyuldu. Nubnofret, prensin kolunda ağır adımlarla yürüye yeni hanımlarına saygı göstermeleri için hizmetkârlara yere kapanma larını emretti. Tbubui'nun kardeşiyle oğlu arkalarından geliyordu.

Kalabalık kısa bir süre sonra kuzey bahçesine giden yolun başın, daki ana girişe yaklaştı. Buradan da inşaat alanına gidiliyordu, «ha-emwaset, Tbubui'nun başını hafifçe arkaya çevirdiğini ve kardeşiyle oğluna gülümsediğini gördü.

Evin önünde Khaemwaset'in harpisti onları bekliyordu. Harpistin güzel melodilerine Khaemwaset'in tenoru katıldı ve müziğin sesiyle birlikte ağaçların dallarına konmuş kuşlar da cıvıldaşmaya başladılar. Evin arka tarafında hizmetkârların odaları, mutfaklar, depolar ve ambarlar vardı. Hemen sağında da cariyelerin evine giden ağaçlıklı yol uzanıyordu. Khaemwaset binanın önünde üstlerine en iyi harmanilerini geçirmiş duran kadınlara seslendi. Onlara Tbubui'nun evinin inşaatı bitinceye dek orada kalacağını bir kez daha hatırlattı. Cariyelerine tam Tbubui'nun sözlerinin yasa olarak değerlendirilmesi gerektiğini söyleyecekken Birinci Eş olan Nubnofret'in cariyeleri yönettiğini hatırlayarak dilini ısırdı. Kenara çekilerek Nubnofret'e baktı. Nubnofret kibirle Tbubui'nun yanına gelerek elini tuttu ve birlikte evden içeri girdiler. Diğerleri de onları izledi.

"Artık bu evin efendisinin koruması altındasın," dedi Nubnofret. "Sen ondan dostluk ve kibarlık

beklerken o da senin bedeninin, beyninin ve ka'nın bereketini beklemektedir. Bunları kabul ediyor musun?" "Ediyorum," diye karşılık verdi Tbubui. Rahipler evlilik kutlamalarının başladığını belirtmek için Tbubui'nun ayakları dibinde kan ve süt dolu iki toprak çanağı kırdılar. Herkes el çırpmaya başladı. Khaemwaset, Nubnofret'in yanından geçerek Tbubui'yu kollarının arasında aldı-"Evin hazır olduğunda bu töreni bir kez daha yineleyeceğiz," dedi gülümseyerek. "Ama şimdilik ne yazık ki, bu iki odayla yetinmek zorunda

- 360 -

Kalacaksın. Eve hoş geldin, sevgili kardeşim." Genç kadını burnundan ıptı ama Tbubui kendini geri çekti.

«Bu akşam için getirttiğin Nubia dans grubu geldi," dedi Nubnof-,et eve doğru giderlerken Khaemwaset'e. "Onların nerede kalacaklarını bilmiyorum ama güney bahçesine birkaç tane çadır kurdurabilirim. Üzer neyse, masaların yerleştirilmesi konusunda mutlaka Ib'le konuşmalıyım," dedi kocasına soğuk bir bakış fırlatarak. Bu bakış, sen çok aptal bir adamsın ama yapacak önemli işlerim var diyordu.

Önündeki heyecanlı hizmetkârlara bağırarak kocasının yanından uzaklaştı. Sheritra babasının koluna girdi. Khaemwaset sandaletlerinden gelen kan ve süt kokusu karşısında hafifçe yüzünü buruşturarak sevgiyle kızına baktı.

"Harmin bana dayısının yanında kalacağını söyledi az önce," dedi Sheritra. "Oysa ben onun buraya annesinin yanına yerleşeceğini sanıyordum. Burada ona bir yer bulamaz mıyız, baba? Lütfen?"

Khaemwaset kızının rastıkl, yalvaran gözlerine baktı. O gün saçlarını ortadan ayırmış ve serbest bırakmıştı. Başına da üstünde tanrıça Mut'un kabartması bulunan ince altın prenseslik tacını takmıştı. Şeffaf simli harmanisinden küçük göğüsleri ve ince beli görünüyordu. Khaemwaset o güne dek kalm harmaniler giyen kızının düşük omuzlarını birden gözünün önüne getirdi. Ne kadar da değişti, dedi kendi kendine. Boyalı göğüs uçlarına hayretle baktı, şaşkınlıkla başını sallayarak kızının yüzünü okşadı.

"Yeni inşaat tamamlanıncaya dek bu evde Harmin için bir oda olmadığını sen de biliyorsun," dedi. "İnşaat yakında tamamlanacak, Kü-Çük Güneşim. Ama bana sorarsan Harmin dayısının yanında kalmak istiyor. Buradaki yaşam onun için biraz fazla gürültülü ve karışık."

Sheritra silkinerek babasından uzaklaştı. "Eğer burada kalmazsa onu sık sık görmeye giderim," dedi öfke dolu bir sesle. "Ve yanıma da artık koruma falan almayacağım. Dekor gibi bahçede ya da salonda Harmin'in yanında oturmaktan nefret ediyorum artık."

- 361 -

"Abartıyorsun," diye hafifçe karşı çıktı. "Harmin buraya yerleşme karar verinceye kadar her gün gelip annesini nasılsa görecektir."

"Ama ben onu canım istediği zaman görmek istiyorum!" dedi h ırarak. "Baba artık sonunda muradınıza erdiniz ve mutlusunuz. B de kendi mutluluğumu yaşamak istiyorum!"

"Sendeki bu değişikliklerden hoşlandığımı söyleyemem, Sheritra" diye karşılık verdi. "Bencil, inatçı ve küstah biri olup çıktın." Bu sözleri söyledikten sonra kızının geri çekileceğini, yüzünün kızanp bakışların, yere indireceğini sanmıştı ama Sheritra babasına meydan okurcasına bakmayı sürdürüyordu.

"Biz de sizdeki değişikliklerden hiç hoşlanmıyoruz, baba. Uzun zamandan beri beni hiç düşünmüyorsunuz."

Aslında bu yüzden de bana şimdi anlayışlı davranmadığınız için size kızmamalıyım. Harmin'le nişanlanmak istiyorum. Bu konuyu Sisenet'e ne zaman açacaksınız?"

"Bu konuyu konuşmak için şimdi hiç de uygun bir zaman değil," diye karşılık verdi. "Kutlamalar bittikten ve Tbubui buraya alışmaya başladıktan sonra, önümüzdeki hafta bu konuyu bana hatırlat. Tbu-bui'ya şimdi bundan söz etmek istemiyorum."

Sheritra dudaklarını büzdü. "Evet, istemediğinizi görüyorum," dedi öfkeyle sonra da topuklarının üstünde dönerek delikanlının yanına gitti. Birlikte güney bahçesine doğru yürüdüler, hizmetkârlar da telaşla arkalarından gidiyordu.

Sheritra bir uçtan diğerine gidip geliyor, diye geçirdi içinden Kha-emwaset eve doğru giderken. Tbubui onda bir mucize yarattı ve oğluna karşı duyduğu bu yoğun sevgi de bunu kanıtlıyor. Şimdi de bu değişiminin kendisine verdiği gücü hissediyor ve bu güç ancak kabalık ve küstaklık olarak yorumlanabilir. Anlıyorum ama yine de eski Sherit-ra'yı özlüyorum.

"Yemek için üstünüzü değiştirmeden önce yatıp uyumak ister misiniz, ekselansları?" diye sordu Kasa kibar bir tavırla ve Khaemwaset içini çekerek onun arkasından gitti. O gece Tbubui'nun şerefine verilecek yemeğe tüm akrabalar davet edilmişti. Babası kısa bir not gönder-

- 362 -

]

k gelemeyeceğini belirtmişti, Merenptah da aynı şekilde bir not göndererek kardeşine mutluluklar dilemişti. Ama ailenin diğer üyeleri, Memphis'in önde gelen soyluları, müzisyenler ve dansözler de gele-M. Evin içinde heyecanlı bir hava esiyordu. Evin içinden gelen taze egzotik çiçek kokuları ona Tbubui'yu ve daha sonra birlikte geçirecekleri geceyi hatırlattı. Uyuyabileceğini hiç sanmıyorum, dedi kendi kendine.

"Hayır, Kasa," dedi oda hizmetkârına. "Çalışma odama gideceğim ve bir süre orada kalacağım. Konuklar gelmeye başlayınca bana haber ver." Çalışma odasına girdiğinde, kendini kapalı kapıların ardında biraz rahat hissetmesine karşın yine de içindeki huzursuzluktan kendini soyutlayamıyordu. Çiçeklerin ağır kokusu üstüne başına sinmişti. Birden katıldığı iki cenaze törenini hatırladı. Midesi bulandı. Çalışma masasının arkasındaki sandalyeye çökercesine oturdu, başını ellerinin arasına aldı ve gözlerini kapayarak bekledi.

O geceki yemek daveti Memphis'in uzunca bir süreden beri tanık olduğu en görkemli davetti. Şık giysili konuklar Khaemwaset'in büyük kabul salonunu doldurmuşlardı. Konuklardan bazıları da masaların bulunduğu meşalelerle aydınlatılmış bahçelerde dolaşıyor, birbirinden lezzetli mezeleri atıştırıyorlardı. Çıplak dansözler, Nubia'lı zenci akrobatlar müziğin eşliğinde gösterilerine başlamışlardı. Nubnofret yemekten sonra konuklara dağıtılacak armağanları özenle seçmişti. On yıllık şaraplar Delta'dan getirtilmişti. O kadar çok yemek hazırlanmıştı ki, hizmetkârlar büyük bir olasılıkla bu yemekleri bir hafta boyunca yemek zorunda kalacaklardı.

Tbubui, şeref konuğu olarak Khaemwaset'in sağ tarafında oturuyor, kendisine iyi dilekler dileyen ve kutlayan konuklara zarafetle gü-ömsüyordu. Olağanüstü bir gece için her şey sağlanmasına karşın Khaemwaset yine de içindeki burukluktan kendini bir türlü arındıramı-y°rdu. Sheritra, Harmin'le konuşup gülüşüyordu. Tüm akşam boyunca birbirlerinden hiç ayrılmamışlardı. Hori, Antefle aynı masada otur-

-363 -

muş sohbet ediyordu. Khaemwaset onun haftalardan beri ilk kez er lümsediğini gördü. Nubnofret ile Sisenet de yoğun bir sohbeta cıaj mışlardı. Oysa Khaemwaset yanında canından çok sevdiği kadın oı

masına karşın yine de istediği kadar mutlu değildi.

Bununla birlikte konuklarda da garip bir hava olduğu hissediliyordu. Sanki eksik ya da unutulmuş bir şey vardı. Ya da belki de, diye geçirdi içinden üzüntüyle, Ib kadehini yeniden doldururken ve Nubia'ın dansözlerden biri belini kıvrırken salondan gelen ısıklık seslerine kulak verirken. Belki de şu anı yaşamak için o kadar çok sabırsızlandım ki şimdi Tsubui'ya ömür boyu sahip olduğumu düşünüyorum ve artık ya. samda hiçbir amacımın kalmadığına inanıyorum.

Sisenet başını çevirerek dostça bir tavırla elini kaldırdı. Khaemwaset de bu jeste karşılık verdi. Tsubui uzanarak kocasının ağzına bir incir uzattı. Ama yine de odanın içinde gözle görülmeyen kocaman bir ağız açılmış ve her şeyi yutuyormuş gibi bir duyguya kapılmaktan da kendini alamıyordu.

Uzunca bir süre sonra konuklar evin içinde ve bahçede dolaşırken ve yorgun müzisyenler hâlâ çalgılarını seslendirirken Khaemwa-setle Tsubui yerlerinden kalktılar ve sendeleyerek çimlerin üstünde yürüyüp cariyelerin evine doğru gittiler. Ev boştu. Cariyeler daha davetteydiler. Cariyelerin evinden sorumlu görevli dışında kimse yoktu. Görevli onları saygıyla selamladı ve Tsubui'nun odasının kapısına kadar onlara eşlik etti.

içeri girdikten, kapılar kapandıktan ve gece lambası yakıldıktan sonra Khaemwaset, genç kadına yaklaştı. O geceye dek defalarca sevişmelerine karşın genç kadının gizemi azalmamıştı. Khaemwaset aylar öncesinde olduğu gibi onu büyük bir özlemle istiyordu. Bu tutku ve isteğinin sevişmekle geçmeyeceğini tersine daha çok artacağını hissetti. Mum ışığına yaklaşımdan bir türlü vazgeçmeyen bir mumsön-düren gibi Khaemwaset de bu işkencenin kaynağına sürekli geri dönüp duruyordu. O gece de farklı değildi ama bu duygularının yanı sıra yemek boyunca hissettiği burukluk devam ediyordu.

- 364 -

pakhons ayıyla birlikte sıcaklar da artmıştı, Khaemwaset'in evindeki kadınlar şiltelerini alıp çatıya çıkmışlardı. Sıcaktan uyuyamayınca da geceyi oyun oynayarak ya da aralarında sohbet ederek geceyi geçiriyorlardı. Tarlalarda da hasat başlamıştı. Khaemwaset Nil'in su düzeyini ölçen adamlarından gelecek haberleri sabırsızlıkla bekliyordu. Nehrin sularının ayın sonuna doğru yükselmesi gerekiyordu. O zamana kadar da ekinler büyüyüp toplanabilecek düzeye gelecekti. Si-Montu, Firavun'un üzüm bağlarındaki üzümlerin çok iyi durumda olduğunu haber vermişti. Khaemwaset'in kendi kâhyası da tarlaların durumuna ilişkin ayrıntılı bir haber göndermişti.

Tsubui'nun evinin inşaatı bitmek üzereydi. Her sabah inşaat alanına gidip öğle yemeği saatine kadar gölgeliğin altında durup güneşin altında kan ter içinde çalışan fellahları izliyordu. Khaemwaset de ona katılıyordu. Günlük işlerle ilgilenmek yerine genç kadını yanına çağırıyor, yeni evin iç dekorasyonu ile mobilyalarını, artık her gün annesini görmeye gelen Harmin'in Sheritra'ya olan duygularını ve Sisenet'in ender evrağın bulunduğu kitaplık olan Memphis Yaşam Evi'nde başkâtiplik görevini kabul edip etmeyeceğini birlikte tartışıyorlardı.

Aile öğle yemeklerini birlikte yiyordu ama Tsubui, Nubnofret eğer o gün oradaysa Hori'yi de konuşmalarına katmak için elinden geldiğince çaba gösteriyorlardı fakat bu bir araya gelişlerin pek de başarılı olduğu söylenemezdi. Nubnofret kendisine doğrudan yöneltilen sorulara tek heceli yanıtlarla karşılık veriyordu ve Hori de yemeğini bitirir bitirmez sofradan kalkmak için izin istiyordu. Khaemwaset hem karısına hem de oğluna ve her fırsatta nişan konusunu ortaya atan Sheritra'ya bile çok kızıyordu. Bunca yıldan beri birlikte yaşadığı bu insanlardan daha fazlasını bekliyordu ama onlar küstah tavırlarını sürdürmekten vazgeçmiyorlardı.

Yemekten sonraki en sıcak saatleri diğerleri gibi yatağında geçirmekten çok hoşnuttu. Fakat genellikle

uyuyamıyordu. Hizmetkârlarının aşağı indirip kaldırdıkları yelpazelerin hafif esintisi altında yatarken

-365 -

bir yandan da evin içindeki bu gerginliğin bir gün sona erip errriey6 ceğini düşünüyordu.

Öğleden sonranın geç saatleriyle akşamüstleri daha kolay geç yordu. Harmin oraya geliyor, annesiyle bir süre bahçede oturduktan sonra Sheritra'nın yanına gidiyordu. Ama yanlarında Bakmut ile bir koruma her zaman hazır bulunuyordu. Daha sonra da Khaemwaset'le Tsubui cariyelerin evine gidip genç kadının sessiz ve huzur dolu yatak odasında sevişiyorlar ve bu süre içinde de Khaemwaset ailesinin inatçı davranışlarını unutabiliyordu. Birlikte banyo küvetinin içinde yıkanmaktan çok hoşlanıyordu. Hizmetkârlar onları yıkarken Khaemwaset de genç kadının uzun saçlarını tarıyordu.

Akşam yemeklerinde genellikle konukları oluyordu ve Tsubui bu konukları, zekâsı ve çekiciliğiyle anında avucunun içine alıyordu. Khaemwaset, Nubnofret'in istese Tsubui'ya bu tür yemeklere katılmasını yasaklayabileceğini biliyordu ama Birinci Eşi bunu yapmıyor ve konukları da evden ayrılırken birbirinden bu denli farklı ama ikisi de çok çekici kadınlara sahip Khaemwaset'i kıskanmaktan kendilerini alamı-yorlardı.

Khaemwaset'in yaşamı düzensiz olmakla birlikte yine de hiç kötü sayılmazdı. Her şeyin bir gün düzeleceğini ümit ediyordu. Kuzey bahçesinde çimlerin üstünde yatıyorlar, yaşamın tadını çıkarıyorlardı. İnşaat bitmişti ve molozlar toplanmıştı. Bahçıvanlar bu yeni evin beyaz badanalı duvarlarının dibine yeni çiçek tarhları oluşturuyorlardı. Evin odaları boştu ama ustalarla mimarlar ertesi gün Tsubui'nun isteklerini öğrenmek üzere gelecekdiler. Khaemwaset, karısına istediği her şeyi sipariş etmesini söylemişti. Genç kadının eski evindeki basitliğin ve huzurun burada da olacağını hissediyordu. Tsubui ona basitliğin ucuz anlamına gelmeyeceğini kötü bir tavırla söylemiş ve Khaemwaset gülerek omuzlarını silkinmişti. Khaemwaset karısına yedirdiği siyah üzüm salkımını bir kenara koyarak karısının yeni evi için tasarladıklarından söz etmeye başladı. "Bilmediğimi sanma!" dedi gülümseyerek. "Yüzündeki bu ifadeyi artık çok iyi biliyorum. Yatağının sedir ağacı yerine akasyadan yapılmasını istiyorsun."

-366-

Tsubui kocasının bacaklarını okşadı. "Hayır, Khaemwaset beni düşündüren evin dekorasyonu değil. Bu konuyu aslında sana hiç aç-ı^ak istemiyordum. Bu sorunu çözemediğimi kabul etmem benim için biraz zor olacak ama anlamakta güçlük çekiyorum ve biraz da gücendiğimi kabul etmeliyim..." Bakışlarını yere indirerek sustu. Khaemwa-set meraklanmıştı.

"Her şeyi anlat bana," dedi telaşla. "Senin için her şeyi yapabileceğimi biliyorsun, Tsubui. Mutlu değil misin yoksa?"

"Hayır, hem de çok mutluyum," diye karşılık verdi. "Ben Mısır'ın en şanslı ve en çok sevilen kadınıyım. Konu hizmetkârlarım, ekselansları."

Khaemwaset şaşkınlıkla kaşlarını çatı. "Hizmetkârların mı? Tembeller mi? Kaba mı davranıyorlar? Nubnofret'in eğittiği hizmetkârların bu şekilde davranmasına inanmam." Tsubui'nun dolgun dudakları aralanmış, gözlerinde tedirginlik dolu anlamlar oluşmuştu. Doğru sözcükleri aradığı anlaşılıyordu. "Onların eğitimine diyecek bir şeyim yok, Nubnofret onları çok iyi eğitmiş," diye başladı sözlerine. "Yalnız çok gürültü yapıyorlar ve çok konuşuyorlar. Sürekli bana cevap yetiştirip duruyorlar. Makyözüm makyajımı yaparken sürekli konuşuyor. Oda hizmetkârım seçtiğim harmanilere ve mücevherlerime ilişkin sürekli yorumlar yapıyor. Kâhyam bana ne yemek ya da içmek istediğimi sorup duruyor."

Khaemwaset'in şaşkınlığı artmıştı. "Sevgilim onların sana terbiyesizce davrandıklarını mı söylemek istiyorsun?"

Tbubui altın yüzüklü parmaklarını sabırsızlıkla salladı. "Hayır, hayır! Ama ben hiç konuşmayan, kendilerine söyleneni yerine getiren hizmetkârlara alıştım. Kendi adamlarımı özlüyorum, Khaemwaset."

"O zaman sen de Nubnofret'le onun hizmetkârlarını atıp istediklerini işe alman için konuş," dedi Khaemwaset. "Bu, tartışılmaya değecek kadar önemli bir konu değil ki, Tbubui."

Genç kadın dudağını ısırды, ellerini kucığına koydu. "Nubnofret'le konuştum," dedi alçak sesle. "Prenses herhangi bir açıklama yapmadan bu isteğini geri çevirdi. Bu hizmetkârların ülkenin en iyileri oldu-

-367-

ğunu ve belki de onlara nasıl davranılacağını bilmediğimden böyle sorunlar yaşadığımı söyledi. Özür dilerim, Khaemwaset. Nubnofret y g ilendiren konularla başını şişirmemem gerektiğini biliyorum. Bunu aslında aramızda çözmeliydik. Senin otoriteni kullanarak onu küçük düşürmek ya da bu konuda ipleri elime almak niyetinde değilim ama kendi adamlarının bana hizmet etmesini istememin de hakkım oldu-ğunu düşünüyorum."

"Elbette hakkın," dedi. Khaemwaset, Nubnofret'in tavrına çok şa. şırmıştı. Tbubui'ya karşı beslediği duygulara karşı böyle bir aşağılama Nubnofret'in yapısına hiç uymazdı ve Khaemwaset şaşkına dönmüşü. "Bugün onunla konuşurum," dedi.

Tbubui karşı çıkarcasına elini kaldırdı. "Ah, hayır, aşkım. Lütfen! Bu evde barışa ve huzura uzanan yola bu şekilde ulaşamayız. Nub-nofret, canım istediğinde otoritesinin yok olacağını düşünmemeli. Ona çok saygı duyuyorum. Sen bana yalnızca bu konuyu ona bir kez daha nasıl açacağını söyle."

"Sen akıllı, zeki ve çok anlayışlı bir kadınsın," dedi Khaemwaset. "Ama bu konuyu bana bırakman gerektiğini düşünüyorum. Onu tanırım. Senin bana şikâyet ettiğini ona hissettirmeden bu davranışının nedenini öğrenebilirim. Onun adına senden özür dilerim, Tbubui."

"Buna hiç gerek yok, ekselansları," diye karşı çıktı. "Ve teşekkür ederim."

Daha sonra konuyu değiştirerek başka şeylerden söz ettiler. Sıcak giderek artıyordu. Tbubui'nun başı yorgunluktan düşüyor ve gözleri kapanıyordu. Sonunda şiltelerin üstüne uzandı. Khaemwaset uzunca bir süre oturarak ona baktı. Dudakları hafifçe aralanmıştı. Uzun ve siyah kirpikleri esmer yanaklarını gölgeliyordu. Genç kadının bu hareketsiz yatışında öylesine ölümü çağrıştıran bir hava vardı ki, Khaemwaset birden ürperdiğini hissetti. Göğüslerinin arasında ter damlaları birikmişti. Khaemwaset uzanarak damlacıkları öptü. Sonunda böylesine özgürce davranmak ne kadar da güzel, diye geçirdi içinden. Senin için her şeyi yaparım ama ne yazık ki sen bunların beni

-368-

mUtiu edeceğini bilmiyorsun. Ne istersen yaparım, aşkım! Karısını uyandırmamak için yavaşça yanına uzandı. Gözlerini kapayarak karısı-nıp kokusunu içine çekti ve uykuya dalmadan önce de Mısır'ın en şanslı erkeği olduğunu söyledi kendi kendine.

O akşamüstü Nubnofret'in dairesine gitti. Wernuro, hanımına efendisinin geldiğini haber verdikten sonra odadan içeri girdi, Nubnofret soğuk bir tavırla oturması için tabureyi gösterdikten sonra yatağın yanına giderek hizmetkârların kendisini soymasını bekledi. Hizmetkârlar Nubnofret'in o akşam yemekte giydiği

yeşil harmanisini çıkardılar. Bedeni hâlâ çok çekici, diye geçirdi içinden hizmetkârlar mavi geceliğini giydirelerken. Hâlâ çok güzel ama benim için değil. Bunun böyle olmamasını ne kadar çok isterdim oysa. Gururlu ve mutsuz Nubnof-ret'imî çok özölüyorum fakat yapabileceğim bir şey de yok.

"Sana nasıl yardımcı olabilirim, Khaemwaset?" diye sordu bileziklerinin çıkarılması için kollarını uzatırken. "İstediğin bir şey mi var?"

"Hayır yok," diye karşılık verdi. "Son günlerde pek bir araya gelip konuşamıyoruz, bugün seni hiç görmedim."

Nubnofret ona bir göz attı. "Sheritra'nın o delikanlıya karşı hissettiği duyguları mı konuşmak istiyorsun?"

Khaemwaset içini çekti. "Hayır ama yakında bu konuda bir karar vermemizin gerekli olduğunu sanıyorum. Çiftlikteki kâhyandan bir haber aldın mı, Nubnofret? Delta'daki topraklarında hasat başlamış mı?"

Nubnofret makyaj masasına giderek üstündeki aynayı aldı. "Dudaklarım çok kurudu," dedi makyözüne. "Dudaklarıma artık kına sürmeni istemiyorum. Biraz kunduz yağı sür. Dün asmalarına ilişkin bir mektup aldım," dedi kocasının sorusuna yanıt olarak. "Bu yıl üzümleeri kurutup saklayabileceğimi sanıyorum. Geçen yıl bir süre üzümleeri kalmıştık, onun için bu yıl da aynı sıkıntıyı yaşamak istemiyorum."

Bir süre havadan sudan konuştular. Nubnofret'in gerginliği azalmıştı ve Khaemwaset kuşların havuzdaki balıkları yediğini şikâyet etti-ğindeki o eski güleç tavrıyla gülümsemişti. Ama Khaemwaset, "Tbubui'nun eski hizmetkârlarını özlediğini sanıyorum," dediğinde hemen

-369-

Firavunların Ölkesi / F: 24

kabuğuna çekilmişti. Khaemwaset bunu görmezden gelerek konuş masını sürdürdü. "Bunu bana açıkça söylemedi, hem yeni bir eve b k h

y y eve ab.

mak hem de yeni hizmetkârlara alışmak çok kolay olmamalı. Neden ona elindeki hizmetkârları gönderip eski hizmetkârlarını yanına almasını önermiyorsun?"

Nubnofret bir süre kıpırdamadan durdu sonra sert bir hareketle makyözüne uzaklaşmasını işaret edip ayağa kalktı. "Bu halinizden nefret ediyorum, prens," dedi buz gibi bir sesle. "Eskiden böyle dolambaçlı yollara sapmaz ve konuya doğrudan girerdiniz. Ve bana şöyle derdiniz: "Tbubui ve ben ricasını neden geri çevirdiğini öğrenmek istiyoruz." Bu davranışlarınız sizi her geçen gün daha çok hor görmeme neden oluyor."

Khaemwaset tabureden kalktı. "Bu konuyu seninle konuştuğünü bilmiyordum," diye çaresizlikle yalan söyleyince Nubnofret bir kakhaha patlattı.

"Bilmiyor muydun? Peki ama şimdi biliyorsun. Kendi hizmetkârlarını istiyor. Benim hizmetkârlarımdan memnun değilmiş. Ben de onun bu isteğini geri çevirdim."

"Ama neden?" diye sordu. Karısının yanına yaklaştı. "Bu mantıklı bir istek, Nubnofret. Sana herhangi bir şeye mal olmayacaktı ki. Onu bu kadar çok mu kıskanıyorsun?"

"Hayır," diye tısladı. "Bana belki inanmayacaksın Khaemwaset ama Tbubui'yı hiç kıskanmıyorum. O küstah ve kaba bir kadın olduğu, Mısır'ı büyük bir ulus yapan ahlaka asla sahip olmadığı için ondan hiç hoşlanmıyorum. O yalanlarla dolu, yapmacık bir kadın. Bunu küçük bir çocuk bile fark edebilir ama sen körsün, hiçbir şeyi görmüyorsun. Bu yüzden de seni suçlamıyorum." Soğuk bir tavırla gülümsedi. "Onun seni ele geçirmesine izin verdiği için suçluyorum seni."

Khaemwaset'in içindeki öfke artık engellenemez bir duruma gelmişti. Yüzünün alev alev yandığını, boğazının kuruduğunu hissediyordu. Ellerinin titremesini gizlemek amacıyla arkasında kavuşturdu. "Hizmetkârlar konusu," dedi dişlerinin arasından tıslayarak. Nubnofret ko-

-370-

caSından uzaklaşarak makyaj masasına oturdu. Makyözü saç buklelerini taramaya başladı. "Onlardan hoşlanmıyorum," dedi Nubnofret al-cak sesle. "Beni sinirlendiriyorlar ve onların sürekli bu evde yaşamaları fikrine dayanamıyorum. Gemisinin kaptanı, özel hizmetkârı yanından bir an için bile ayrılmıyorlar. Eskiden Sisenet'le birlikte buraya gelişlerinde onlara eşlik edenlerde beni tedirgin eden bir şeyler var. Hiç konuşmuyorlar, bu davranışları beni çok tedirgin ediyor." Birden başını arkaya attı. "Seni hiç görmüyorlarmış gibi davranıyorlar, Khaemwaset! Seninle birlikte aynı odada olduklarında bile sanki insan onları göremiyor da yalnızca hissediyor gibi bir duyguya kapılıyor." Mavi geceliğinin etekliğini çekirtmeye başladı. Khaemwaset şaşkınlıkla karısının gözlerinin dolu dolu olduğunu gördü. "Hizmetkârlar her zaman senin yanındalar, Khaemwaset. Bir şey yaptığında ve düşündüğünde bir şeye gereksinimin oluyor ve sen Ib'in kapının eşliğinde Kasa'nın da köşesinde hazır beklediğini biliyorsun. Bunun her zaman bilincindesin. Oysa Tbubui'nun hizmetkârlarının orada olduğunu insan sanki onlar orada değilmiş gibi unutup ama onlar her zaman orada. Bu bir tür hem var olma hem de olmama duygusunu Sisenet'in yanında da yaşıyorum. O hizmetkârlar bu eve giremez, Khaemwaset! Tbubui'nun isteğini geri çevirmeye hakkım ve yetkim var ve ben de kendi huzurum için bunu yapacağım. O hizmetkârlar bu eve asla girmeyecekler!"

Khaemwaset, onun bu evlilikten bu denli tedirgin olduğunu hiç fark edememişti, daha doğrusu fark etmek zahmetine katlanmamıştı. Nubnofret tüm denetimini kaybetmek üzereydi ve bu onun kişiliğine hiç uymazdı. Khaemwaset koşar adımlarla karısının yanına yaklaşarak ona sarıldı. Başını hafifçe okşamaya başladı. "Ah, Nubnofret," diye mırıldandı. "Ah, benim zavallı kardeşim. Tbubui'nun hizmetkârları gerçekten de garip ve o, onları kendi gereksinimleri için eğitmiş ama sonuçta onlar bir hizmetkâr."

Nubnofret kocasının kiltinin etekliğine yapıştı. "Bu konudaki kararına karşı gelmeyeceğine söz ver bana!" diye yalvardı gözyaşları içinde. "Söz ver, Khaemwaset!"

-371 -

Khaemwaset karısının gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü ellerinin arasına alarak yavaşça öptü. "Söz veriyorum," dedi. "Tbubui'ya evden is-tediği hizmetkârı seçebileceğini söyle. Belki kendini daha iyi hissetti-ğinde fikrini değiştirebilirsin'ama bu konuda sana baskı yapmayacağıma yemin ediyorum."

Nubnofret derin bir soluk alıp arkasına yaslandı. "Teşekkür ederim, ekselansları," dedi oldukça resmi bir sesle. "Aptalca davranıyor olabilirim fakat burası benim evim ve dışardan getirilen hizmetkârlarla kendimi iyi hissedebilmem söz konusu olamaz."

Bir süre sonra Khaemwaset konuyu değiştirdi, makyözü saçlarını tararken eski günlerde olduğu gibi yine dostça bir tavırla havadan sudan konuştular. Ama bu konuşmaları Tbubui'ya anlatması gerektiğinin bilincinde olan Khaemwaset içindeki tedirginlikten bir türlü kurtulamı-yordu ve kısa bir süre sonra da

kalkmak için izin istedi. Dairesine giderek kölesine şarap getirmesini emretti. Alkol etkisini gösterinceye dek de yatağında şarabını içti, sonra da kadehini yere fırlatarak derin bir uykuya daldı.

Eski kararlı kişiliğine kısa bir süre için geri dönen Khaemwaset ertesi gün Nubnofret'le yaptığı konuşmayı Ttubui'ya anlatarak Nubnofret'in bu evi yönettiğini kararlı bir şekilde vurguladı. Ttubui onun bu sözlerine hemen hemen hiç tepki göstermedi. Uzun bir süre dudaklarını büzerek Khaemwaset'e baktı, sonra da Sisenet'in topraklarında başlayan hasattan söz etmeye koyuldu. Rahatlayan Khaemwaset onu can kulağıyla dinliyordu. Evdeki ve haremdeki kadınların kıdem sorunlarını çözme konusunda kendi gizemli yöntemleri vardı. Ağlarlar ve yüzlerini asarlardı. İpleri ellerine geçirinceye dek birbirlerini smarlar ve türlü dolaplar çevirirlerdi. Yüzlerce kadının bulunduğu Firavun'un haremde ise genellikle fiziksel şiddet başgösterir ve hatta cinayetler bile söz konusu olurdu. Khaemwaset'in elbette tüm bunlardan haberi vardı ama onun kendi evinde böylesi şiddet gösterileri olmazdı.

Diğer haremde olabilecek bu kaosu benim evimde olmasına olanak yok, diye geçirdi içinden Ttubui'nun soğukkanlı tavırlarına ba-

- 372 -

karak. Bu düşünce onu rahatlatmış hatta gururlandırmıştı bile. Ttubui herhangi bir zayıflık göstermemişti, aslında Nubnofret'in de gösterdiği söylenemezdi. Mutlaka bir anlaşma zemini bulmak için uğraşacaklar, hatta birbirlerine duydukları saygı bile artacaktı ve Khaemwaset bir daha ikisinin arasına girmek zorunda kalmayacağını da hissediyordu. Ttubui inşaat bitince kendi evine yerleşince eski özgüvenini yeniden kazanacak ve Nubnofret de davranışının yersiz olduğunu fark edecek ve bundan böyle dilini tutacaktı. Khaemwaset bu küçük fırtınanın çok yakında dineceğine yürekten inanıyordu.

Ne var ki, daha büyüğü patlamak üzereydi. Bir hafta boyunca her şey yolunda gitti. Ttubui gerçekten de Nubnofret'in hizmetkârlarını işten attı ve yerine evdeki hizmetkârlardan bazılarını seçti. Khaemwaset bunu gereksinimi olduğundan değil de salt gururunu kurtarmak için yaptığını düşünüyordu. Ttubui taşınırken yanına almayı unuttuğu bazı takılarını almak için birkaç kez eski evine gitti. Yeni dairesinin döşenmesine ilişkin mimarlar ve ustalarla oturup birkaç saat tartıştı. Ama Pakhons ayının son günlerinden birinin gecesinde Ttubui, Khaemwa-set'i yatak odasında selamladığında Khaemwaset karısının verdiği habere hiç de hazırlıklı değildi.

O gece geç saatlerde karısına hasat döneminin tamamlandığını ve ekinlerin çok iyi durumda olduğunu söylemek için gitmişti. Mutluluğunu onunla paylaşmak, onunla sevişmek istiyordu. Karısının yatmış olduğunu ama henüz uyumamış olduğunu düşünüyordu. Zaten karısının odasına da genellikle o saatlerde giderdi. Dört gece lambasının yandığı odaya girdi. Odanın içinde hoş bir koku vardı. Ttubui genellikle o saatlerde yatmış olurdu. Fakat o gece yatağında değildi. Duvara dayalı bir taburenin üstünde kayıtsızca oturuyordu. Saçı dağınıktı. Gözlerini boşluğa dikmiş oturuyordu. Khaemwaset düş kırıklığı ve endişe içinde karısının yanına yaklaştı.

"Ttubui!" dedi elini avuçlarının arasına alarak. "Ne oldu?"

Ttubui başını kaldırarak kocasına boş gözlerle gülümsedi. Khaemwaset karısının gözlerinin kızarmış ve şiş olduğunu hayretle fark etti. Yüzünde makyaj da yoktu.

- 373 -

"Özür dilerim, Khaemwaset," dedi yorgun bir sesle. "Hava çok sıcak, içme suyu bile tatsız. Bugün öğleden sonra uyuyamadım» Omuzlarını silktilti. "Bu akşam hiç de havamda değilim."

Khaemwaset onu yavaşça öptü. "O zaman biz de oturur sohbet ederiz ve istersen oyun oynarız. İster misin? Evet?" Hizmetkârlardan birini oyun tahtasını getirmesi için gönderdi, sonra da karısını yatağına götürdü, yastıkları düzelterek oturttu. Kendisi de yatağın üstüne bağdaş kurarak oturdu. Hizmetkâr oyun tahtasını getirip yatağa aralarına yerleştirdikten sonra dışarı çıktı. Khaemwaset onun bir şey söylemek istediğini ama bu konuda kararsızlık içinde olduğunu hissetti. Tbubui içini çekti, kocasına bir göz attı sonra da bakışlarını uzaklaştırdı. Khaemwaset fildişi zarları salladı. "Daha fazla ışığa ihtiyacım var," dedi ama Tbubui hayır dercesine başını salladı ve Khaemwaset uzanarak gece lambasını yaklaştırdı. Tbubui'nun yüzüne yansıyan lambanın ışığı onun daha yaşlı ve çok yorgun görünmesine neden olmuştu. Tbubui'nun o her zamanki iddiacı tavırları o gece yoktu ve çok düşünceli bir tavırla oynuyordu. Khaemwaset'in içi parçalandı. Tbubui oyunu kazanmak için hiç çaba harcamıyordu. Taşlardan birini uzunca bir süre elinde tutuyor, dalgın bakışlarla oyun tahtasına bakıyordu.

"Bu akşam çok iyi haberlerim var," dedi Khaemwaset. "Ekinler toplandı ve geçen yıla oranla bu yıl biraz daha zengin oldum. Ama, Tbubui, ben..."

Tbubui acı dolu bir gülümsemeyle sözünü kesti. "Benim de sana verecek bazı haberlerim var," dedi boğuk bir sesle. "Sen farklı bir şekilde ettiklerini biçtin sevgili kocam. Biçtiklerinin sana mutluluk getirmesini dilerim."

Khaemwaset bir an için ona şaşkınlıkla baktı, sonra da içini yoğun bir mutluluk kapladı ve uzanarak karısını kollarının arasına aldı. "Tbubui! Hamilesin! Hem de bu kadar çabuk!"

Tbubui silkinerek kocasından uzaklaştı. "Belki de sandığın kadar çabuk değil," diye karşılık verdi. "Son iki aydan bu yana sürekli sevişiyoruz, Khaemwaset. Buna çok şaşırmana gerek yoktu."

- 374 -

Ellerini dizlerinin üstüne koydu. "Ama bu harika bir haber!" dedi. "Cok sevindim. Sen neden bu kadar mutsuz görünüyorsun? Korkuyor musun yoksa? Ama benim Mısır'ın en iyi doktoru olduğumu unuttun mu?"

Genç kadının dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi. "Hayır,

korkmuyorum. Konu... bu değil."

Sevinci yerini şaşkınlığa bırakıyordu. "Duygularını benimle paylaş-san sanırım iyi olacak," dedi buruk bir sesle.

Tbubui kocasının sözlerine yanıt vermek yerine yavaşça yataktan kalktı. Lambanın alevi duvarlarda gölgeler oluşturunuyordu. Khaemwaset başını çevirerek karısına baktı.

"Bu evde kendimi iyi hissetmiyorum," dedi Tbubui yavaşça. "Hem de hiç. Nubnofret beni hor görmenin dışında hiçbir şey yapmıyor. Hori benimle konuşmuyor. Kendisine bakmadığımı sandığında bana öfkeyle bakıyor ve onun bu bakışları beni çok tedirgin ediyor. Buraya gelinceye dek Sheritra yanımda olmaktan, benimle dostluk kurmaktan çok hoşlanırdı. Oysa şimdi o da beni görmezden geliyor." Dudakları titreyerek ağlamaktan şişmiş gözlerini iri iri açarak kocasına baktı. "Burada çok yalnızım," diye fısıldadı. "Ailenin düşmanca tavırlarıyla benim aramda yalnızca senin iyi niyetin var."

Khaemwaset şok olmuştu. "Ama Tbubui, bana kalırsa biraz abartıyorsun," diye karşı çıktı. "Yaşantımızın ne denli dengeli olduğunu hatırla. Buradaki yaşama ayak uydurabilmen için zamana ihtiyacın var. Bu

insanlara biraz zaman tanınmalısın."

Tbubui kocasına doğru bir adım attı. "Zamanın bir şeyi değiştireceğini hiç sanmıyorum. Ben elimden geleni yaptım, Khaemwaset ama onların yapay kibarlıklarının arkasında büyük düşmanlıklar var. Bu duygularını elbette senden saklıyorlar ama öte yandan da avını öldürmek için uygun bir anı yakalamaya çalışan atmacalar gibi senin beni korumandan vazgeçmeni bekliyorlar."

Khaemwaset karşı çıkmak için ağzını açtığı anda birden Nubnof-ret'in hırçın sözcüklerini hatırlayıp hemen ağzını kapadı. Dikkatle Tbu-

-375 -

bui'ya baktı. "Ailemin herhangi bir üyesinin sana zarar vermek isteye-ceğini düşünemiyorum. Sen hayvanlardan biraz daha insancıl olan çöl eşkıyalarından değil akıllı, kültürlü insanlardan söz ediyorsun."

"Neler yaşadığının farkında bile değilsin!" diye hıçkırdı acıyla "Her an sırtımda onların alaycı bakışlarını hissediyorum. Bunun ne anlama geldiğini anlamana olanak yok!" Süt beyazı ellerini beline koydu. "Aslında bunlar bana vız gelir, Khaemwaset. Benim tek istediğim senin mutlu olman. Ama yakında bir çocuğum olacak ve ben bu çocuk için endişeleniyorum ve korkuyorum." Konuşurken sesini yükseltmişti, çılgın gibi bir hali vardı. Çıplak karnının üstündeki parmakları pençeye benziyordu. Üstündeki harmani yere düşünce Khaemwaset birden ona sahip olmak için yoğun bir istek duydu. Karısını sakinleştirmeye çalıştı.

"Tbubui, hamile kadınların zaman zaman mantıksızlaştıklarını sen de bilirsin," dedi. "Söylediklerini lütfen bir düşün. Sen kaba saba yabancı bir kralın haremindedir değil benim evimdesin. Benim karımsın. Hamile kalmana çok sevindim ve ailemin de sevineceğine eminim."

Kocasına yaklaştı. "Hayır, sevinmeyecekler," dedi inatçı bir sesle. "Sen doğuştan prenssin Khaemwaset ve senin çocukların Mısır'a aittir. Bu dahil olmak üzere tüm çocukların," diyerek eliyle karnını kavradı. "Tüm çocukların Horus Tahtı'nın vârisleridir. Hori'nin tahta geçmeye ikinci karısı hamile olan bir tüccarın oğlundan çok daha fazla hakkı vardır. Eğer sana bir şey olursa Hori dahil hepsi de çocuğumun mirastan mahrum edilmesi için ellerinden geleni yapacaklardır. Benim çocuğum onların geleceğini tehdit edecektir. Ah, bunları anlayamıyor musun?"

Anlamaya başlamıştı ve hoşlanmıyordu. Söyledikleri doğru mu, diye geçirdi içinden. Tbubui'nun burada pek sevilmediğini biliyorum ama bunun zamanla değişeceğine inanmıştım. Ama hamileliği zaten acı çeken ailemin yaralarını daha da deşecektir. Ölürse durumun daha da kötü olacağını düşününce ürperdi. Tbubui o zaman gerçekten savunmasız kalacaktı ama kendisini neye karşı savunacaktı? Birden

-376 -

fvubnofret'in nefreti, Hori'nin asık yüzlülüğü, Sheritra'nın ani öfke nöbetlerini düşününce kafasında yeni bir çözüm oluşmaya başladı. Bu konuyu tartışmayacaktı. Tbubui'nun söyledikleri doğru gibiydi. Önünde duran yaşlı gözlü karısına baktı.

"Beni seviyor musun, Khaemwaset?" diye sordu boğuk bir sesle. "Seviyor musun?"

"Tbubui! Hem de her şeyden çok!" diye karşılık verdi.

"O zaman bana yardım et. Lütfen! Ben senin karımın ve beni korumakla yükümlüsün. Karnımda senin çocuğunu taşıdığımı göre bu yükümlülüğün daha da artıyor. Bu çocuğun hatırına Hori ile Sheritra'yı vasiyetinden çıkar. Korkunç bir şey olmadan önce bunu yap. Onlardan bu gücü al ki ben de burada huzur

içinde yaşayayım ve aşkımızın meyvesini dünyaya getirmek için sabırsızlanayım. Aksi halde..." Dizlerinin üstüne çöktü ve başını kaldırarak Khaemwaset'in yüzüne baktı. "Aksi halde senden boşanır ve buradan giderim."

Khaemwaset yüzüne bir tokat yemiş gibi irkildi. Birden göğsünde bir sancı hissetti ve soluk almada zorlandı. "Tanrılar, Ttubui..." diye inledi. "Böyle bir şey yapamazsın... böylesine trajik bir karar almaya neden yok... bu akşam kendinde değilsin... düşünemiyorsun..."

Ttubui ağlamaya başladı. "İnan bana, hamile kaldığımı anladığım andan itibaren başka bir şey düşünemez oldum," dedi. "Nubnofret beni asla kabul etmeyecek. Yüzüme karşı bende bir fahişe yüreği olduğunu söyledi. Hori..."

"Ne?" diye bağırdı. Ttubui başını salladı.

"Önemli değil. Ama seni uyarıyorum ve sana yalvarıyorum. Lütfen söylediklerimi yap. Sen çok iyi kalpli bir insansın, burnuna gelen düşmanca kokuları alamıyorsun. Firavun, Hori'yle ilgilenir ve Sheritra da varlıklı bir soyluyla evlenir. Asla yoksulluk çekmezler! Eğer elini çabuk tutmazsan yalnızca benim oğlum acı çekecektir."

"Nubnofret, benim Nubnofret'im mi sana fahişe dedi?" diye sordu alçak sesle Khaemwaset ve Ttubui da başını evet dercesine salladı.

-377-

"Evet. Söylediklerimin doğru olduğuna tüm tanrılar adına yemin ederim. Vasiyetini değiştir, prens. Eğer tanrılar izin verirse oğlumuzun yetişkin bir erkek oluşunu görebilecek kadar yaşarsın ve ondan sonra da zaten her şey önemini yitirir. Ama bunu yapmazsan..." Ellerini iki yana açtı. "Sana tapıyorum, her zaman da tapacağım. Seni terk etmeme izin verme. Sensiz yaşayamam."

Khaemwaset artık düşünemiyordu. Kendini toparlamak, onunla mantıklı bir şekilde tartışmak istiyordu. Hem düşünemiyor hem de korkuyordu, Ttubui'nun haklı çıkmasından ve söylediklerini yapmasından çok korkuyordu. Onsuz yaşayamam, diye geçirdi içinden, eski yaşantıma asla geri dönemem. Bu, yaşamla tüm bağlarımı kesmek ve yoğun bir yalnızlığa mahkûm olmak demektir. Ttubui beni çok değiştirdi. Daha ilişkimiz başlamadan önce beni değiştirdi. Ben artık Nub-nofret'in Khaemwaset'i, Hori'nin babası, Ramses'in sağ kolu değilim. Ben Ttubui'nun sevgilisiyim, hepsi bu işte. Uzanarak karısını kollarının arasına aldı, yatağına yatırdı ve üstünü örttü. "Pekâlâ," diye homurdandı, hâlâ ona sahip olmak düşüncesini kafasından atamayarak. "Pekâlâ. Nubnofret'ten çocuklarıma geçecek olan hakları vasiyetimden çıkaracak ve tüm mirasımı çocuğumuza bırakacağım. Ama bunu onlara söylemeyeceğim. Söylersem senden daha çok nefret ederler."

"Onlar tehlike unsuru oluşturmadıkları sürece onlara bir şey söylemene gerek yok," diye karşılık verdi. "Teşekkür ederim, Khaemwaset."

Karşılık vermedi, aslında duymamıştı bile. Şehvet duygusu tüm benliğini sarmış, ona yeniden sahip olmaktan başka bir şey düşünemez olmuştu. Açlığını giderdikten sonra Saqqara Vadisi'nin arkasındaki çölden gelen çakalların seslerini duydu. Sonra da kent gecenin derin sessizliğine gömüldü.

-378-

On Yedinci Bölüm

'Susadığın için mi uzaklaştın? Gitme; gel mememi em.'

Khaemwaset cariyelerin evinden çıkarak kendi dairesine gidip yatağına yattığında şafak söküyordu. Yatar yatmaz da derin bir uykuya dalmıştı. Harpın sesi, taze ekmek, kuru incir ve üzümün kokusuyla üç saat sonra uyandı. Kasa günün ilk ışıklarının odayı doldurması için penceredeki gölgelikleri açtı.

Khaemwaset hâlâ bir gece önce Tbubui'nun söylediklerini düşünüyordu ve pek de iştahı yoktu. Artık kararını vermişti. Tbubui'nun yalvarışları ve kendi karşı çıkışları bir hayli geride kalmıştı. Çok haklı, dedi kendi kendine üzüm salkımına dalgın dalgın bakarken. Aslında bunu daha önce düşünmeliydim ama kafamı devekuşu örneği kuma gömmüşüm. Gerçek hepimizi ele geçirdi ve bu gerçek soğuk, acımasız ve şehvet dolu. Bugün, hiç zaman yitirmeden bir şeyler yapmalıyım, aksi halde onu kaybedeceğim. "Kasa," diye seslendi. "Ptah-Seankh'a beni çalışma odamda beklemesini söyle. Bu sabah giyeceklerimi hazırladım mı?"

Kahvaltısını bitirdikten sonra harpistine dışarı çıkmasını söyledi ve Thoth'un küçük ibadet yerinin önünde sabah duasını etti. İbadetini yaparken bir yandan da eğer ne yapmak üzere olduğumu bilseler hepsi benden nefret ederdi, diye geçirdi içinden. Öfke, ihanet ve burukluk, bunların hiçbirini anlayamayacaklar. Oysa Tbubui benim hayatım,

-379 -

gençliğim, ölümün sonsuz karanlığına ve ilerleyen yaşma karşı o be. nim son şansım. Babam sıradan bir insanın düşünüyebile kuramayacağı kadar varlıklı. Ben ölürsem babam parçaları toplansın. Bana zaten bu kadarını borçlu.

Tütsüyü söndürdükten sonra küçük ibadet yerinin kapısını kapatarak çalışma odasına gitti. Hizmetkârlarından biri çalışma odasındaki gölgelikleri açıyordu. Khaemwaset bahçede çalışan bahçıvanların sesini duydu. Ptah-Seankh taburesinde oturmuş bir şeyler okuyordu, yazı tahtası da yerde duruyordu. Khaemwaset'i görünce ayağa fırlayarak onu selamladı.

"Günaydın, Ptah-Seankh," dedi Khaemwaset. "Bir dakika lütfen." Kemerindeki anahtarlardan birini alarak iç odaya gitti, sandıklardan birini açtı, içinden bir evrak alarak çalışma odasına geri döndü. Evrağı kâtibine uzatarak masanın arkasındaki koltuğuna oturdu. "Bu benim vasiyetim," dedi. "Bunu çok dikkatle okumanı istiyorum. Vasiyette kişisel zenginliğimle miras yoluyla geçecek topraklarıma ilişkin üç madde var. Kişisel varlıklarımı prens olduğum için hakkım olanları birbirine karıştırmamaya özen göster. Hori bu söz konusu haklara otomatik olarak sahip olacak, bu konuda yapabileceğim herhangi bir şey yok. Ama onu mirasından çıkarmanı istiyorum. Kızım Sheritra'yı da. Nub-nofret'e kalacakları bırak, onları elleme."

Ptah-Seankh elinde evrakla şaşkınlıkla ona bakıyordu. "Ama ekselansları," dedi. "Prens Hori ne yaptı ki? Benden yapmamı istediğiniz şeyi yeterince düşündünüz mü?"

"Elbette," diye karşılık verdi Khaemwaset. "Karım Tbubui hamile ve bu yüzden de vasiyetimin değiştirilmesi gerekiyor. Bu vasiyetin bir kopyası da Memphis'deki Yaşam Evi'nde bulunuyor. Sana yetki verdiğimin kanıtı olarak yanına benim mühürümü al ve kopyada da aynı değişiklikleri yap. Böylelikle Tbubui'nun doğmamış çocuğu benim tek vârisim olacaktır."

Ptah-Seankh ona doğru yaklaştı. "Ekselansları, bu son derece önemli kararı kesinleştirmeden önce bir kez daha düşünmeniz için

-380-

aıvıyorum," dedi. "Eğer Sheritra'yı vasiyetinizden çıkarırsanız ve o gılenmeden önce siz ölürseniz onu çeyizsiz bırakmış olacaksınız. prens Hori için de..."

"Eğer düşüncelerini öğrenmek isteseydim sorardım," diye tersledi onu Khaemwaset öfkeli bir sesle. "Sana verdiğim talimatı yineleyim

mi?"

"Evet," dedi Ptah-Seankh. Yüzü kireç gibi olmuştu. "Ekselanslarının bunu bir kez daha yinelemesinin iyi olacağını düşünüyorum."

Sözcükleri bir kez daha yüksek sesle yinelersem korkacağımı ve fikrimi değiştireceğimi düşünüyor, diye geçirdi içinden Khaemwaset. Aslında çok korkuyorum ama fikrimi değiştirmeyeceğim. Kâtibinin şaşkın bakışlarının farkında az önce söylediklerini ağır ağır bir kez daha yineledi. Sonra da adamı gönderdi.

Ptah-Seankh eğilip selam verdikten sonra efendisiyle bir kez daha tartışmak istercesine duraksadı, sonra da vazgeçip geri geri giderek odadan dışarı çıktı. Kapıyı arkasından yavaşça kapadı. Bu iş de tamam, dedi kendi kendine Khaemwaset dirseklerini masaya dayayarak ve bahçeden gelen sesleri dinleyerek. Birkaç saat içinde çocuklarına ve kendime ihanet etmiş olacağım ve Tbubui da yanımda olacak. Ma'at'a karşı işlediğim günahı daha sonra düşünürüm ama şimdi mutlaka Tbubui'nun yanına gitmeli ve ona hem kendisinin hem de oğlumuzun artık güvende olduğunu söylerken yüzüne yayılan mutluluğa tanık olmalıyım. Gözleri birden parlayarak, parmaklarının ucuyla yüzümü okşayacak ve ben de doğru yaptığımı, yapılması gereken tek şeyin bu olduğunu daha iyi algılayacağım.

Bununla birlikte çalışma odasında oturmayı sürdürdü. Bahçıvanın sesi yerini kuşların cıvıltılarına bırakmıştı. Uzaktan bir yerden şarkı mırıldanan hizmetkârlardan birinin sesi duyuluyordu. Doğru olanı yaptım, diye geçirdi içinden. Yapılması gerekeni yaptım. Yerinden kalkmadı.

Ptah-Seankh çalışma odasının kapısının önünde elinde evrak, az önce olanların ne anlama geldiğini düşünüyordu. Korumaların kendi-

-381 -

sine dikkatle baktığının farkındaydı ve bir an önce kapıdan uzaklaşma sı gerektiğini de biliyordu. Ama yerinden kımlıdayamadı. Prens çürmüş olmalı, diye geçirdi içinden. Aklını yitirdi. Ne yapmalıyım? Benim ilk görevim onun söylediklerini yerine getirmek, bunu biliyorum, ama böylesi bir şeyi de kabul etmem olanaksız. Baba, siz benim yerimde olsaydınız acaba ne yapardınız? Burada basit bir katip çırağı olduğumu ve bir şeyler öğrenmeye çalıştığımı biliyorum. Efendimden daha iyi bilmem olası değil ama böylesi bir şeyi nasıl yerine getirebilirim? Prensesin yanına gidip her şeyi ona itiraf etmeli miyim? Belki de bana söyleneni yapıp yalnızca bana ait olan şeylerle ilgilenmeliyim. Bu evde daha çok yeniyim. Babamın ününden ötürü buradayım, henüz kendimi kanıtlamadım. Ama prensin İkinci Eşi'nin zorla yaptırdığı şeyi unutması imkânsız değildi ve bunun verdiği suçluluk duygusundan bir an için bile kurtulamamıştı. Belki de tanrılar bana bu ikinci şans vererek yaptığım hatayı düzeltmemi istiyorlar, diye geçirdi içinden. Bu şekilde vicdanımı da huzura kavuşturabilirim. Kendisine söylenenin büyük bir hata olduğuna ilişkin içinde en küçük bir kuşku bile yoktu. Prens istediği şekilde vasiyetinde değişiklikler yapabiliirdi ama bu tür değişikliklerin gerçekleştirilmesi çok yanıltı. Ah Thoth, bu zavallı kâtime doğru yolu göster, diye dua etti, korumanın bakışlarını üstünde hissederek, bana ne yapmam gerektiğini söyle.

Koridorda düşünceli bir halde yürümeye başladı. Koridorun sonunda Prens Hori'nin hem özel hizmetkârı,

hem de arkadaşı olan An-tefle karşılaştı. Selamlaştıktan sonra prensin nerede olduğunu sordu, ama Antet ona bilmediğini söyledi. Ptah-Seankh, prensi aramaya koyuldu. Bir saat sonra Hori'yi hâlâ bulamamıştı ama elinde bir süt kabı olan Prenses Sheritra'ya rastladı.

"Merhaba, Ptah-Seankh," dedi. "Buraya alıştığını ve babamın seni çok yormadığını umarım."

Ptah-Seankh eğilip prensesi saygıyla selamladı. "Bu saygıdeğer evde çalışmaktan çok mutluyum, prenses," diye karşılık verdi. "Acaba

-382 -

kardeşinizi gördünüz mü, diye sorabilir miyim? Onu her yerde aradım ama bulamadım, onunla mutlaka konuşmam gerekiyor."

Sheritra ona düşünceli bir ifadeyle baktı. "Eğer evde değilse mutlaka kıyı basamaklarındadır," diye karşılık verdi. "Onu nerede bulacağımı biliyorum. Onu hemen mi görmek istiyorsun, Ptah-Seankh?" Kâtip başım evet dercesine salladı. "O zaman ona senin onu görmek istediğini söylerim. Odasına git ve orada bekle. Ama önce evcil yılanları beslemem gerek." Gülümseyerek yanından uzaklaştı, o da prensin odasına doğru gitti. Evrağı hâlâ elinde sıkı sıkı tutuyordu.

Uzunca bir süre bekledi, aslında o sabırlı biriydi. Öğleden sonra uyku saati geldi ve Ptah-Seankh yatağına yatıp dinlenmek için can atıyordu ama kâhyanın dikkatli bakışları altında prensin bekleme salonunda prens gelinceye dek beklemesi gerektiğini de biliyordu.

Hori gülümseyerek Ptah-Seankh'a yaklaştı. Üstü başı çamur içindeydi. Üzerinde ne bir takı ne de bir muska vardı. Buna karşın, diye geçirdi içinden Ptah-Seankh, yine de çok yakışıklı.

"Beni mi görmek istedin?"

Ptah-Seankh, kâhyaya bir bakış fırlatarak bir kez daha eğilip selam verdi. "Evet, ekselansları, ama sizinle özel görüşmek istiyorum." Hori kâhyaya dışarı çıkmasını işaret etti ve kapılar kapandıktan sonra da kâtime masanın üstünde duran şaraptan ikram etti. Ptah-Seankh bu öneriyi kibarca geri çevirdi. Hori kadehini doldurdu ve bir sandalyeye oturdu. "Çok iyi bir şarap," dedi kadehini ışığa doğru kaldırarak. "Amcam soyluluk statüsüne pek aldırıyor ama onun ürettiği üzümler de Mısır'ın en kaliteli ürünleri. Ne istiyorsun, Ptah-Seankh?"

Kâtip, prense yaklaştı. "Prens," dedi. "Belki de ekselanslarının bir ihanet olarak değerlendirebileceği ve mesleğimi tehlikeye atabileceğim bir şey yapmak üzereyim ama kafam çok karıştı ve çok acı çektiğim için bunu yapmak zorunda hissediyorum kendimi. Ayrıca başka türlü nasıl davranmam gerektiğini de bilemiyorum."

Hori yerinde doğruldu. Gözlerinde endişeli ve meraklı bir ifade oluşmuştu, Birkaç kez gözlerini kırıştırdı. Ptah-Seankh tüm kadınların Prens'in uzun ve siyah kirpiklerini kıskanabileceğini düşündü.

-383 -

"Sadakat konusunda bazı çelişkilerin olduğu anlaşılıyor," dedi prens yavaşça. "Konuşmadan önce konuşmak istediğinden iyice emjn ol, Ptah-Seankh. Sen benim değil, babamın hizmetkârısın."

"Bunu biliyorum, ekselansları," dedi Ptah-Seankh. "Ama bununla birlikte babanız, bana yardımınız olmadan yerine getirmemin imkânsız olduğu bir görev verdi. Babanızı çok seviyorum," diye sürdürdü

konusmasını dürtüştçe "Uzun yıllardan beri ailem onun sayesinde ekmek yiyor. Babanızın güvenine kolayca ihanet etmem söz konusu bile olamaz."

Hori'nin gözleri ilgiyle kısılmıştı. Şarap kadehi masanın üzerinde unutulmuştu. "Konuş," diye emretti.

Ptah-Seankh yutkunarak evrağı uzattı. "Bu Prens Khaemwaset'in vasiyeti. Bu sabah bana vasiyeti değiştirmemi emretti. Siz ve kız kardeşiniz Prens Sheritra vasiyetten çıkartılacak ve Tsubui'nun doğmamış çocuğu sizlerin yerini alacak."

Prens şaşkınlıkla baktı. "Tsubui hamile mi?" diye fısıldadı. "Emin misin?"

"Ekselansları söylediler," dedi Ptah-Seankh. "Ve vasiyetinde yaptığı değişiklikler de bunu kanıtlıyor. Ah, beni bağışlayın Prens Hori, lütfen bağışlayın! Ama sessiz kalamazdım. Vasiyetten çıkarıldınız! Ne yapacağımı bilmiyorum!"

Hori derin bir sessizliğe büründü. Sonra da yavaşça kendine gelmeye başladı. Bacaklarını uzattı. Yerinde doğruldu. Elini kadehe uzatarak parmaklarını bir aşağı bir yukarı hareket ettirmeye başladı. Ptah-Seankh gözlerini ondan ayırmıyordu.

"Vasiyetten çıkarıldık," diye mırıldandı. "Bunu tahmin etmeliydim. Babam aklını kaçırmış olmalı. Sağır, çılgın ve kör bir adam oldu o." Boğuk bir sesle güldü.

Ptah-Seankh bu gülüşteki yoğun acıyı fark etti. "Ve sen kâtip," diye sürdürdü konuşmasını Hori. "Eğer benim hizmetimde çalışmış olsaydın seni derhal kovardım. Sen ilkesiz ve güvenilmez birisin."

- 384 -

"Ekselansları," diye söze başladı Ptah-Seankh boğuk bir sesle. Sözcükleri bulmakta zorlanıyordu. "Eğer söz konusu olan salt efendilin vasiyeti olsaydı bana emredilenleri yerine getirirdim ama dahası da var." Yutkundu. Bacaklarının titrediğini fark etti. "Ben korkunç bir günah işledim."

Hori endişeyle ona doğru uzandı. İçmesi için şarap kadehini uzat-(ı Kâtip titreyen elleriyle kadehi alıp içti. Alkol kendisini biraz daha yürekli hissetmesine neden olmuştu. "Her şeyi anlatsan iyi olacak," dedi prens ve Ptah-Seankh buna karşı çıkmadı.

"Koptos'a gitmeden bir gün önce," diye söze başladı. "Soylu Tsubui yanıma geldi. Babanızın okuması için bana bir mektup yazdırdı. Bu mektup araştırmam sırasında onun köklerine ilişkin bulmam gereken her şeyi içeriyordu, hatırlarsanız aynı araştırma sırasında babam ölmüştü. Tüm yazdırdıkları yalandı, prens! Yalan! Karşı çıktım ama beni kovmakla tehdit etti." Kendisine dikkatle bakan Hori'ye tüm cesaretini toplayarak bir bakış fırlattı. "Babam, prensin hizmetinde uzun yıllar çalıştı," diye sürdürdü konuşmasını. "O olsaydı herkes ona inanırdı ya da en azından söylediklerini düşünürlerdi. Ama ben işimde henüz çok yeniyim ve kimse beni tanımıyor. Tsubui'nun istediği gibi davranmak zorunda kaldım."

Hori iyice kâtime yaklaştı. Ptah-Seankh korku içinde prensin yüzünün kireç gibi olduğunu ve gözlerinde vahşice parıltılar belirdiğini gördü. "Bana Tsubui'nun araştırmanı sana kendisinin yazdırdığını mı söylemek istiyorsun?" diye sordu boğuk bir sesle. "Yani Koptos'tan döndükten sonra babamın okuyacağı raporda ne yazman gerektiğini mi söyledi, diyorsun?" Ptah-Seankh üzüntüyle başını salladı "O zaman Koptos'ta hiçbir çalışma yapmadın, değil mi? Elini kolunu bağlayıp eve dönme zamanının gelmesini bekledin?"

"Evet, böyle davrandığım için çok utaniyorum, ekselansları ama Çok korkmuştum ve bunun önemli olmamasını diliyordum içimden. Babanız o hanıma çok bağlı..."

-385-

Firavunların Öfkesi / F: 25

Hori elini kaldırarak onu susturdu. Hareketsiz bir şekilde oturuyordu. Yüzünü kâtime o kadar yaklaştırmıştı ki, kâtip onun soluğunu y(ı)zında hissediyordu. Yüzündeki vahşet dolu ifade yerini acıya ve korkuya bıraktı. "Neden?" diye sordu. "Neden? Neden? Neden? Eğer soylu bir kadın değilse, kim? Bu bilgisi ve sosyal becerilerine bakınca onun bir köylü, fahişe ya da bir dansöz olmadığı kolayca anlaşılıyor. Ne saklıyor?" Birden arkasına yaslandı, bir yudumda şarabını içti ve sonra da ayağa kalktı. "Benimle gel, Ptah-Seankh," dedi. "Babamı gör. meye gidiyoruz." Uzanarak kâtibin elindeki evrağı çekip aldı.

Ptah-Seankh ayağa kalkarken bir yandan da karşı koymaya çalışıyordu. "Hayır, ekselansları! Lütfen! Ben burada sizden bir öğüt almak için geldim. Prens size geldiğimi öğrenirse beni anında kovar."

"Bunu göze almak zorundasın!" diye bağırdı Hori. "Bana anlattıklarımı babama da anlat ve onun merhametine sığın. Asla sessiz kalamam, doğuştan sahip olduğum haklardan vazgeçmem ve Sherit-ra'nın çeyizinin yok edilmesine de göz yumamam. Ayrıca..." diye ekledi. "Babama doğruyu söyleyerek kendini daha iyi hissetmeyecek misin?" Hızlı adımlarla kapıya doğru gitti. Ptah-Seankh yüreği ağzında onu izledi.

Hori, kolunda Tbubui'yla öğle yemeğine doğru yemek salonuna giden babasıyla koridorda karşılaştı. Oğlunu sevgiyle selamladı -.e onun yanında Ptah-Seankh'i ve elindeki evrağı görünce gülümsemesi donup kaldı. "Ne var?" diye tısladı.

"Sizinle hemen özel olarak konuşmalıyım," dedi Hori. "Bahçeye çıkalım."

"Yemek yedikten sonra konuşamaz mıyız?" diye karşı çıktı Kha-emwaset. "Tbubui çok acıkmış."

"O zaman Tbubui gidip yemeğini yesin," dedi bağırcasına Hori. "Bu bekleyemez." Khaemwaset karısını öpmeden önce karı koca endişeli bir şekilde baktı. Tbubui kocasının kolundan çıktı. "Nubnofret'e yemeği bekletmesini söyle," dedi ve Tbubui arkasını dönerek girişteki sütunların gölgesinde gözden kayboldu.

- 386 -

Khaemwaset, Hori'nin ve Ptah-Seankh'm yanından geçti. Kıyı bakmaklarına doğru gittiler. Kıyı basamaklarına gelince Khaemwaset durdu ve dönüp oğluna baktı. "Evet," diye bağırdı. "Ne oldu?"

Hori evrağı babasına uzattı. "Bunu hatırladınız mı?" diye sordu öfke dolu bir sesle. "Benim hayatımı ve Sheritra'nın geleceğini mahvettikten sonra hâlâ nasıl iştahınızın yerinde olduğunu açıklayın!"

Khaemwaset yavaşça kâtime döndü. "Sen benim güvenime layık değilsin," dedi buz gibi bir sesle. "Kovuldun."

Ptah-Seankh'in yüzü birden kireç gibi oldu. Eğilip selam verdikten sonra geri geri gitmeye başladı ama Hori onu hızla kolundan yakaladı.

"Bu kadar çabuk değil," dedi. "Kâhyanın anlatacaklarını dinledikten sonra fikrinizi değiştirebilirsiniz, baba. Güveninize layık olmayan Ptah-Seankh değil, o sizin değerli Tbubui'nuz. Anlat, Ptah-Seankh!"

Kâtip dizlerinin üstüne çöktü. Duraksayarak ve arada bir Hori'ye ve önceleri öfkeli daha sonra

şaşkınlıkla kendisini dinleyen prense göz atarak mahvoluşunun öyküsünü anlatmaya başladı. Bitirdiğinde prens artık öfkeli bakışlarla kâtime değil oğluna bakıyordu.

Ptah-Seankh derin bir sessizliğe büründü. Khaemwaset hâlâ oğluna bakıyordu. Ellerini yumruk yapıp açmaya başladı, tüm bedeni kaskatı kesilmişti.

"Bu duyduğum en saçma öykü," dedi boğuk bir sesle. "Ama bunu bir defa daha bu kez Tbubui'nun yanında dinlemek istiyorum. Sen!" diye haykırdı yolda nöbet tutan askerlerden birine. "Hemen Tbubui'yu buraya getir! Yemek salonunda." Sonra da karşısındaki iki delikanlıya baktı. "Ondan hoşlanmadığımı anlamıştım zaten, Hori," dedi oğluna. "Ama böylesine saçma bir öykü uydurabileceğin aklıma bile gelmezdi. Ve sen..." Eğilerek kâtiminin yüzüne baktı. "Az sonra anlatacağın öykü bu evdeki son konuşma olacak."

"Bizi anında yargıladınız, değil mi, baba?" diye fısıldadı Hori. Donup kalmıştı. "Bize inanmanız olanaksız. Benim Ptah-Seankh'a yalan

- 387 -

söylemesini tembihlediğimi ve birlikte Tbubui'ya bir tuzak hazırladın mı? Sizi düşünüyorsunuz, değil mi? Sizi avucunun içine almış."

"Kes sesini!" diye bağırды Khaemwaset ve Hori dudağını ısrarak sustu. Kâtime acı dolu bir bakış fırlattı sonra da bakışlarını yere indirdi

Kısa bir süre sonra çalıların arasında bir hışırtı duyular ve kırmızı harmanisi rüzgârda hafifçe uçuşan Tbubui gülümseyerek yanlarına yaklaştı. Güneş siyah saçlarında pırıl pırıl parlıyordu. Doğruca kocasının yanına giderek onu selamladı. "Beni çağırtmışsın, Khaemwaset?" dedi gülümseyerek. Khaemwaset işaret parmağını hâlâ diz çökmüş duran Ptah-Seankh'a doğrulttu. "Anlat," diye emretti. Ptah-Seankh kireç gibi bir yüzle boğuk bir sesle kendisine söyleneni yaptı. Hori, Tbu-bui'yu dikkatle izliyordu. Kadının kendini denetleyişine hayran kalmıştı. Önce kibar bir ilgiyle dinleyen Tbubui'nun yüz ifadesi şaşkınlığa daha sonra da endişeye dönüştü. Dudaklarını büzdü ve Ptah-Seankh ikinci kez öyküsünü tamamladığında ise gözyaşları sicim gibi akıyor, yanaklarını ıslatıyordu.

"Ah, Hori bunu nasıl yaptın?" diye sordu yalvarırcasına. "Ben kimseye hiçbir şey söylememiştim. Senin arkadaşın olarak kalmak istiyordum. Kıskançlığından arınıp baban ve benim için mutlu olamaz mıydın? Seni öz oğlum gibi seviyorum. Neden beni bu kadar üzme istedin?" Yüzünü elleriyle kapadı. Khaemwaset karısına sıkıca sarıldı.

Büyük bir şok yaşayan Hori, yaşamının en görkemli gösterisine tanık olduğunun farkındaydı. İçinden genç kadını alkışlamak geliyordu. Saf bir çocuk gibi onun tuzağına düşmüştü. Burada suçlanacak tek kişi kendisiydi. Khaemwaset kaşlarını çatı. "Hiç kimseye bir şey söylememiştim, demekle ne demek istedin?" diye sordu karısına. Gözyaşları sicim gibi akmayı sürdürüyordu.

"Ah, hayır, sevgilim!" diye hıçkırdı. "Hayır! Hiçbir şey demek istemedim, yemin ederim. Lütfen Hori'yi cezalandırma. O yalnızca..." Sözlerini tamamlamayınca Khaemwaset atıldı.

"O yalnızca ne? Burada neler oluyor? Bana cevap vermeni emrediyorum, Tbubui."

- 388 -

Tbubui elini ağzına götürdü, sonra da çekti ve başını çevirerek Ho-j.ye acı dolu gözlerle baktı. Hori bir

an için kendinden, Ptah-Seankh'tan kuşkulandı ama hemen sonra da tümüyle gerçeği yansıttığına yürekten inandığı kâtibin öyküsünü ve babasının, kendi öz babasının, mirasından fendini nasıl mahrum ettiğini hatırladı. "Seni orospu seni!" diye mırıldandı ve bir an için genç kadının gözlerinde öfke parıltıları gördü. Ttubui, kocasına boyun eğerek isteksizce konuşmaya başladı.

"Hori seni kısıyor, aşkım," dedi titrek bir sesle. "Uzun bir süredir benimle evlenmek istediğini biliyorum. Sen bana evlilik antlaşmasını önermeden kısa bir süre önce bana duygularımı açtı ama senden başka biriyle asla birlikte olamayacağımdan emin olduğum için elimden geldiğince kibar davranarak onun bu önerisini geri çevirdim. Onun bu çocuksu tutkusu zamanla nefrete dönüştü ve şimdi de benim itibarımı zedelemeye çalışıyor." Ellerini yalvarırcasına Khaemwa-set'e uzattı. "Ah, lütfen ona kızma ve onu suçlama, Khaemwaset! İkimiz de tutkunun sağduyuyu nasıl yok ettiğini biliyoruz. Benim hatırım için onu cezalandırma!"

Khaemwaset karısını şaşkınlık dolu bir sessizlik içinde dinlemişti. Bakışlarında gaddarca bir ifade oluşmuştu. Ttubui konuşmasını bitirdikten sonra kendisine uzanan elleri iterek hızla Hori'ye yaklaştı. Hori bir an babasının kendisine vuracağını sandıysa da Khaemwaset kendini denetlemeyi çok iyi biliyordu.

"Seni küstah seni!" diye haykırdı. "Şimdi o gizemli ziyaretlerinin nedeni anlaşılıyor. Demek babanın nişanlısına göz dikmiştin. O gizemli bakışlarınla onu baştan çıkarmayı düşündün, ha? Eğer seni cezalandırmamam için yalvarmasaydı seni hemen şu anda bu evden kovacaktım! Artık seni hiçbir şekilde görmek ve sesini duymak istemiyorum. Anlaşıldı mı?"

Hori babasının öfkeli yüzünün arkasında Ttubui'nun yüzünü görebiliyordu. Genç kadın açıkça gülümsüyordu. Hori birden kâtibin orada olmadığını fark etti. "Ah evet, anlıyorum," dedi yavaşça. "Hem de çok iyi anlıyorum. Ama eğer kenara çekilip doğuştan hakkım olan şey-

- 389 -

leri bu korkunç kadının karnındaki çocuğa bırakmanıza izin vereceğim. mizi sanıyorsanız çok yanılıyorsunuz, baba." Kenara çekilip Ttubui'yu selamladı. "Yaratıcılığımı yürekten kutlarım," dedi. "Her ikinize de mutluluklar dilerim." Sonra da yere düşen evrağı görüp vargücüyle bir tekme savurarak hızlı adımlarla uzaklaştı.

Artık onların kendisini görmediğinden emin oluncaya dek başı dik bir şekilde yürüdü, sonra da çalılıkların arasına çömelerek elleriyle yQ. zünü kapadı. Ağlamak istiyordu ama ağlayamıyordu. Bir süre orada öylece kalarak Ttubui'nun anlattıklarını düşündü. Şarap içmek istiyordu. Sonunda ayağa kalktı ve güçlükle yürüyerek ana kapılardan içeri girdi. Kapılar her zamanki gibi ardına kadar açıldı. Kapının önünde sürekli nöbet tutan hizmetkârlar saygıyla eğildiler ve Hori boş gözlerle onların yanından geçerek ilerledi.

Yemek salonunda hizmetkârlardan başka kimse kalmamıştı. Salondan gelen yemek kokusu Hori'nin midesini bulandırdı. Hori açılmamış bir şişe şarap buluncaya dek salonda dolaştı, şişenin mührünü kırıp büyükçe bir yudum içti. Sonra da şişeyi alarak dışarı çıktı. Uyku saati geldiğinde ne evde ne de bahçede kimseler yoktu. Hori bahçeye çıkarak Sheritra'ya kendisinin gizli yeri olan çalılıklara doğru gitti. Sarhoş olacağım, dedi kendi kendine, hem de çok sarhoş olacağım. Senden nefret ediyorum, baba ama o evlendiğin fahişeden daha çok nefret ediyorum.

Şarabımı içti, bekledi, yine içti, öğleden sonra yerini akşamüstüne bıraktığında Hori kendini hiç bu kadar ayık hissetmemişti. Şarap ağzından içeri giriyor ama hemen sonra da bedeninden çıkıyor gibiydi. Boş şarap şişesini bir kenara fırlattı, çalılıkların arasına uzandı ve ne yapacağına karar verdi.

Cariyelerin evinde de herhangi bir hareketlilik göze çarpmıyordu ama Hori bunun daha uzun bir süre bu şekilde devam etmeyeceğini biliyordu. Öğleden sonra uykusu sona ermişti. Kadınlardan bazıları yıkanmak için evden dışarı çıkacak, diğerleri de kent pazarlarına gidecekti. Babasının öğleden sonrayı Tbubui'yla geçirmiş olabileceğini dü-

- 390 -

sunuyordu ama sonra öğleden sonraki işlerini tamamlamak için çalışla odasına gitmiş olabileceğine karar verdi. Hori cariyelerin evinin kapısına doğru yaklaştı, kapının önündeki askeri dostça selamladı ve içeri girmek istediğini söyledi. Kapıdaki görevli ona neden diye sorunca da Hori ona ikinci Eş Tbubui'nun kendisini davet ettiğini söyleyince görevli, ikinci Eş'in üvey oğluyla görüşmesinin son derece doğal olduğunu düşünerek içeri girmesine izin verdi. "Bizi hiç kimse rahatsız etmesin," diye emretti Hori, koridorda yürürken. "İkinci Eş son zamanlarda çok yoğun, onun için birbirimizi tanımaya zamanımız olmadı, beni davet ettiği için ona şükran duyuyorum." Tbubui kapıdaki görevlinin içeri girmeme izin verdiğini babama söylediğinde babam onu da kovacaktır, diye içinden geçirerek Tbubui'nun kapısına yaklaştı. Ne yazık ki, bu konuda yapacak bir şeyim yok. Kapının önünde bekleyen hizmetkâra ses çıkarmamasını işaret ederek kapıyı vurdu ve açıp içeri girdi.

Oda loştu, açık rüzgârlıklardan içeri hafif bir esinti giriyordu. Hori dağınık yatağa doğru yaklaşıırken babasının ter kokusunu duydu. Babam gittiğinden beri Tbubui yataktan kalkmamış, diye geçirdi içinden genç kadının terden sırlıklam olmuş bedenine ve saçlarına bakarak. Tbubui onun yatağa doğru yaklaşmasına sakın bir tavırla bakıyordu. Hiç de şaşımış gibi bir hali yoktu. Hori durdu ve Tbubui tembel bir şekilde gülümsedi.

"Eee, Hori," dedi. "Ne istiyorsun?" Çaşrafi çekerek çıplak göğüslerini örttü.

"Nedenini öğrenmek istiyorum. Babamı sevmemene karşın neden onunla evlendin? Neden benimle evlenmedin? Nedense senin gençleri yeğlediğini düşünüyorum, Tbubui?"

"Khaemwaset yaşlı değil," diyerek gülümsedi. "Ayrıca onun karısı olmanın bazı yararları da var. Örneğin, para, etki, unvan..."

"Bu doğru değil," dedi Hori düşünceli bir tavırla. "Bu kesinlikle doğru değil. Bunları ben de sana sağlayabilirdim, biliyorsun. Neden Ptah-Seankh aracılığıyla ona yanlış bilgi verdin? Yoksa Koptos'ta bulunacak bir şey yok muydu?"

- 391 -

.1

i

"Ve belki de Koptos'ta senin tahmin edemeyeceğin kadar bulunabilecek birçok şey vardı," diye Hori'nin sözünü kesti yavaşça. Gözleri, ni kıstı. "Bu hiç aklıma gelmedi mi, akıllı Hori? Aklının alamayacağı ka. dar çok şey olabilirdi. Ah, sevgili Khaemwaset'in gerçeği öğrenmesini istemiyorum, en azından şimdilik." Zarif bir hareketle yatakta doğruldu.

"Ama öğrenecek," dedi Hori. Yatağın hemen yanı başında ayakta duruyordu. "Yarın sabah Koptos'a gitmek üzere yola çıkmaya karar verdim. Sen babamı mahvetmeden önce ben seni ortadan kaldıracam."

Tbubui güldü. "Öfkelendiğinde ne kadar da çekici oluyorsun!" dedi. "Ve bugünkü olaylardan sonra ona

söyleyeceklerine inanacağını mı sanıyorsun? İstedğini yapabilirsin. Koptos'ta dilediğin gibi araştırma yap. Babanın gözü benden başka bir şey görmüyor. Zamanınızı boşa harcayacaksınız, ekselansları."

Onu öldürmek istiyorum, diye geçirdi içinden Hori nefretle. Parmaklarımı o zarif boynuna geçirip bir daha soluk alamayınca, güle-meyinceye dek sıkamak, sıkamak istiyorum boynunu.

Tbubui ayaklarını yataktan aşağı indirdi. Gülümsemesi tüm yüzüne yayılmıştı. "Ama yine de beni öldüremezsin, değil mi sevgili Hori? Ah evet, yüzündeki o ifadeyi gördüm. Beni öldürmek yerine benimle sevişmek ister misin? Babanın her gün sahip olduğu şeye sen de sahip olmak ister misin? Benim üstümde inlerken hep seni düşünüyorum."

"İğrenç bir kadımsın," dedi dehşet ve öfkeyle ama genç kadının sözleri içindeki tutkuyu yeniden alevlendirmişti.

Tbubui başını kaldırdı, gözlerini hafifçe kapadı. "Gel, Hori," dedi fısıltıyla. "Seviş benimle."

Hori inleyerek yatağa doğru atıldı. Aslında genç kadını yere fırlatıp öldürmeyi amaçlıyordu fakat kendini onu öperken buldu. Tbubui delikanlının bedenini okşarken bir yandan da gülme ya da inlemeye benzer sesler çıkarıyordu. Hori silkinerek kendini ondan kurtardı ve onu itti ama bununla birlikte bir eliyle genç kadının göğüslerinden birini di-

- 392 -

geriyle de kalçasını sıkıca tutuyordu. Birlikte yatağa yuvarlandılar. Soluk almasını denetleyemeyeceği gibi genç kadına duyduğu tutkuyu da denetleyemiyordu. Bununla birlikte hem kendini hem de Tbubui'yu aşılamaktan kendini alamyordu.

Bir elini genç kadının boynuna dolamış, diğerini de yumruk yapmış bir halde birden tüm bedeni sarsılarak ona sahip oldu. Sonra da bitkin bir şekilde genç kadının üstüne yığıldı. "Bunu beğendim," diye fısıldadı Tbubui kulağına. "Evet, hem de çok." Hori genç kadının üstünden kalkarak yanına yattı. "Ah, delikanlıların kanı ne kadar da ateşli," diye sürdürdü konuşmasını Tbubui. "Yine gel ve kanımı ısıtın, ekselansları. Gelmemezlik etmezsiniz, değil mi?"

Hori sendeleyerek kapıya doğru gitti. Odanın içindeki hava o kadar bunaltıcıydı ki, artık soluk almakta güçlük çekiyordu. Panik içinde kapının kulbunu çevirdi ve koridorda duran, kendisine şaşkınlıkla bakan hizmetkârın yanından hızla geçti. Birkaç adım daha attıktan sonra dışarı çıkacaktı. Ama atamadı ve soluk soluğa kalmış bir halde iki büküm oldu. Cariyelerden sorumlu görevli koşarak yanına yaklaştı. "Ekselansları, hasta mısınız?" diye seslendi, Hori onu duymazdan geldi. Kendini dışarı attı.

Hori yürümek için elinden geleni yapıyordu. Sendeleyerek cariyelerin eviyle ana binanın arasındaki ağaçlıklı yola doğru yöneldi. Büyük mutfakların bacalarından dumanlar yükseliyordu, annesinin o akşamki yemek için hazırlanmasını istediği yemeklerin kokusunu duydu. Midesi bulandı ama yine de yürümeyi sürdürdü. Kâhyalardan biri akşam yemeği hazırlıklarına başlamıştı. Elindeki tepsinin içinde çiçeklerle ekmek ve meyve vardı. Önce Hori'yi tanyamadı ama hemen sonra eğilip selamladı. Hori tepsideki ekmekle meyve çanağını aldı. Kâhya ağzı bir karış açık ona bakıyordu. Hori yanından uzaklaşırken kâhyayı başıyla hafifçe selamladı.

Hızlı adımlarla odasına doğru gitti. Yaptıklarından utanç içindeydi ve açık seçik bir şekilde bunları düşünmeye başlamıştı. Antef, Hori'nin odasının kapısı önünde sırtını duvara dayamış oturuyordu. Hori'yi gö-

- 393 -

rür görmez hemen yerinden fırladı ve şaşkınlıkla arkadaşına baktı. iCe. ri girmesini işaret ederek, "Kapıyı kapat," diye emretti Antefe. Hori ekmekle meyve çanağını yatağın yanındaki masaya koydu. Yemek yeme düşüncesi midelerini bulandırıyor. Daha sonra acıkacağını biliyordu. "Şu yazı tahtasını getir," dedi Hori'nin çalışma masasının yanında yerde duran kâtibin yazı tahtasını göstererek. Hori bir an için eskiden ne kadar farklı biri olduğunu düşündü. "Not tutabilir misin, Antef?"

"Elbette," diye karşılık verdi delikanlı yere bağdaş kurup otururken. Yazı tahtasını dizlerinin arasına yerleştirdi. "Burada rulo yapılmış papirüs de var. Mürekkep bile taze sanıyorum." Kalemi aldı. "Mektubu kime yazacağım."

"Büyükbabam Ramses'e. Tüm unvanlarını koy, o bu konuda çok duyarlıdır. Sonra da şöyle de: "Sadık ve itaatkâr torununuz Prens Hori selam ve saygılarını sunar. Torununuz Prens Sheritra ile beni çok yakından ilgilendiren bir aile sorunuyla yakından ilgilenmenizi rica ediyorum sevgili büyükbaba. Babamın, Prens Khaemwaset'in İkinci Eşi, Tbubui'nun doğmamış çocuğu uğruna beni ve kız kardeşimi gizlice vasiyetinden çıkardığını duydum. Ayrıca Tbubui'nun bir prensle evlenebilmek için soylu köklerine ilişkin babama yalan söylediğini de biliyorum. Çok çaresiz bir haldeyim Yüce Varlık ve sizden bu konuda yardımınızı rica ediyorum. Majestelerine sağlık ve bereket dolu uzun bir ömür dilerim. Her zaman hizmetinizdeyim."

Kendisine çaresizlik ve şaşkınlıkla bakan Antefe sabırsızlıkla elini salladı.

"Mektubu bitir ve mührümü koymam için bana ver," dedi. Antef kendini topladı. Mektubun kapanış cümlelerini yazdıktan sonra yerinden kalktı, papirüsü masanın üstüne koydu ve kalemi Hori'ye uzattı. Hori, Antef in hazırladığı sıcak balmumuna mühürlü yüzüğünü bastırdı. Şimdi biraz olsun rahatlamıştı.

"Bu doğru mu?" diye sordu Antef. "Prens sizlere gerçekten bunu da mı yaptı?"

"Evet," diye karşılık verdi Hori kısaca.

- 394 -

"Şu Tbubui, senin âşık olduğun kadın değil mi?" diye sordu şaşkınlıkla Antef. Hori son birkaç aydan beri arkadaşına kötü davrandığı

için

özür dilemedi. Elini uzattı. Kısa bir duraksamadan sonra Antef

kendisine uzatılan eli tuttu. "Onu seviyorum ama o bu aileden hiç kim-senin sevgisine layık biri değil," dedi Hori buruk bir tavırla. "Koptos'a giderken yolda her şeyi sana anlatacağım."

Antef şaşkınlıkla sordu. "Koptos mu?"

"Evet. Hizmetkârlara bu akşam eşyalarımızı toplamalarını söyle. Çok yorgunum, şimdi biraz uyumak istiyorum. Sabah erkenden yola çıkacağız."

Antef in şaşkınlığı geçmemişti. "Babanız gideceğimizi biliyor mu?"

"Hayır bilmiyor ve ona söylemeye de niyetim yok. Zaten beni bir daha görmek istemediğini söyledi. Sana

söylediklerimi yap ve güneşin doğuşundan bir saat sonra kıyı basamaklarında buluşalım. Ah, Antef..." Evrağı alıp Antefe uzattı. "Habercilerden birine bu evrağı ver ve bir an önce Pi-Ramses'e ulaştırmasını söyle. Babamın özel ulaklarından birini değil evinde hizmetkârlarından birini kullan. Hadi!" Antef şaşkınlıkla gülümseyerek odadan çıktı.

Savaş başladı, diye geçirdi içinden Hori ve birden karnının acıktığını hissetti. Meyve çanağına uzanarak iştahla yemeye başladı. Tsubui'nun yalanlarını ortaya çıkarıp Koptos'tan döndüğümde Tsubui, keşke hiç doğmasaydım diye dua edecek. İntikamın tatlı tadını tüm benliğinde hissetti ama birden unutmaya çalıştığı başka bir tat daha aklına geldi. Bu, Tsubui'nun ter içindeki yumuşak bedeninin tadıydı. Gözlerini kapatarak inledi.

Akşam yemeği için yemek salonuna gitmedi. Yemek salonundan gelen müziği dinleyerek odasında volta atıp durdu. Ara sıra da Tsubui'nun kahkahalarını duyuyordu. Bir süre pencerenin yanında oturarak rüzgârın tatlı esintisinin yüzünü yalamasına izin verdi, sonra da oda hizmetkârını çağırarak onunla taş oynadı.

Bir süre sonra evin içindeki sesler azaldığında Hori yavaşça odasından çıkıp Sheritra'nın odasına doğru gitti. Görülmemeyi yeğliyordu

- 395 -

ama her koridorda nöbet tutan nöbetçiler olduğundan görülmemesi de olanaksızdı.

Yavaşça Sheritra'nın kapısını vurunca Bakmut onu içeri aldı. içer. deki yatak odasında beyaz geceliğini giyen Sheritra telaşla kardeşinin yanına geldi. Makyajsız yüzü ve omuzlarına kadar inen saçlarıyla on iki yaşındaki küçük bir kıza benziyordu. Hori kardeşini öptü. Sheritra'nın gözleri korkuyla iri iri açılmıştı.

"Hori!" dedi. "Babamla korkunç bir kavga ettiğinizi duydum. Ne oldu? Neden kavga ettiniz? Babam bu akşam anneme senin tüm aile toplantılarıyla yemek davetlerine katılmanı yasakladığını söyledi. Tanrı aşkına, ne yaptın?"

"Söyleyeceklerimden hoşlanmayacaksın," diyerek kardeşini uyardı. "Yatak odasına geçebilir miyiz?"

Sheritra, Bakmut'a kapının önündeki tabureye oturmasını işaret ederek, Hori'yle birlikte yatak odasına gitti. Kendini yatağa attı. Hori de kardeşinin yanına oturdu.

Hori konuşmasına Ptah-Seankh'ın itirafıyla başladı ve Koptos'a gitmeye karar verişiyile de tamamladı. Sheritra hayretle kardeşini dinledi. Hori, cariyelerin evine gittiğini söylediğinde şaşkınlıkla içini çekti ama kardeşinin sözleri bitinceye dek de bir şey söylemedi. Hori hiçbir şeyi saklamadan her şeyi anlatmıştı. Sonra da hayretle başını iki yana salladı.

"Bu anlattıklarını bana eğer başka biri söylemiş olsaydı ona asla inanmazdım," dedi Sheritra. "Ama söylediklerinin hiçbir mantıklı yanı yok. Tsubui eğer babamla parası ve unvanları için evlenmişse neden seni baştan çıkararak evliliğini tehlikeye atmak istesin? Babamın ona delicesine âşık olduğu ortada ve ölünceye dek bu tutkusunun süreceği anlaşılıyor. Tsubui, Memphis'in en ünlü fahişesi bile olsaydı babam yine de onunla evlenecekti. Tüm bu gizemlere ne gerek var? Neden daha işin başında gerçeği babama anlatmadı?"

"Hangi gerçek?" diye sordu Hori. "Onun söylediği gibi soylu bir aileden geldiğine inanıyorum. Ama bizlerden bir şey gizliyor ve bu giz-

- 396-

lediği her neyse mutlaka çok kötü bir şey olmalı. Bunun ne olduğunu öğreneceğim. Babama nereye ve neden gittiğimi söylemeni istiyorum, böylelikle annem de o da beni görmeyince endişelenmezler. Ama bunu ben gittikten bir hafta sonra onlara söyle."

Sheritra buna karşı çıkmadı. "Harmin acaba annesini gerçekten tanıyor mu?" diye sordu. "Ah, Hori, Koptos'tan kötü haberlerle dönmeden önce Harmin'le nişanlanmak istiyorum."

Hori uzanarak kardeşinin ellerini avuçlarının arasına aldı. "Şimdi beni iyi dinle," dedi yavaşça. "Ben dönünceye kadar bu nişanlılık konusunu askıya almanı istiyorum. Lütfen Sheritra, bunu kendi iyiliğin için yap ve bu konuda babamı sıkıştırma. O aile hakkında neleri öğreneceğimi kim bilebilir?"

Sheritra ellerini çekti. "Harmin'i istiyorum!" dedi öfkeli bir sesle. "Nice zamandan beri bekliyorum. Onu hak ettim artık. Ayrıca," dedi hafifçe gülümseyerek. "Babam hâlâ hayattayken ve çeyizim henüz bozulmamışken onunla bir an önce evlenmemde yarar var." Sonra da birden hıçkırıqlarla ağlamaya başladı. Hori kardeşini kollarının arasına aldı. "Ah, Hori!" diye hıçkırdı. "Babam bizi eğer gerçekten sevseydi bunları asla yapmazdı. Çok acı çekiyorum!"

"Acı çektiğini biliyorum, Küçük Güneşim!" dedi alçak sesle. "Ama babamın bizleri sevmediği doğru değil. Tbbui ona büyü yaptı. Bir zamanlar bizi her şeyden çok severdi, unuttun mu? Tbbui onu mahvediyor ve bizler onu mutlaka kurtarmalıyız. Hadi, ağlama artık. Sana ihtiyacım var. Bana cesaret vermelisin. Bu konuda büyükbabama bir mektup yazdım, belki de o bir şeyler yapabilir. Ne olursa olsun, ben dönünceye kadar beklemelisin Sheritra. Döner dönmez hemen senin yanına geleceğim. Ben burada yokken benim için dua et."

Sheritra kardeşine sarıldı ve onu ağzından, boynundan öptü. "Keşke dua etmekten daha. fazla bir şeyler yapabilsem, Hori," dedi. "Her şey çok kötü görünüyor."

-397-

"Büyükbabamdan gelecek mektubu bekle," dedi yavaşça kardeşi-nin kollarından sıyrılarak. "Ve babama benden söz etmeye çalış. Tbu-bui'nun onu zehirlemesine sakın izin verme."

"Ayak tabanların ağrımasın," diye fısıldayarak kardeşiyle resmi bir şekilde vedalaştı. Hori kardeşine güvenle gülümsemeye çalıştı sonra da Bakmut, delikanlıyı kapıya kadar geçirdi. Hori odasına gider gitmez kendini yatağa attı. İçinde belli belirsiz bir huzur hissediyordu.

Güneşin doğmasından bir saat sonra Antef onu uyandırdı. "Oda hizmetkârınıza haber vermeyi unuttuğunuzu sanıyorum," dedi Antef gülümseyerek. Hori yataktan kalktı ve arkadaşına gülümsedi.

"Bunu her zaman yapıyorum, değil mi?" diye karşılık verdi, An-tef'in sadakatine ve onca kabalıklarına karşın hâlâ yanında olmasına şükrederek. "Teşekkür ederim, dostum."

"Her şey hazır," dedi Antef. "Geminiz hazırlandı ve dönünceye kadar ben sizin aşçınız, kâhyanız ve oda hizmetkârınız olacağım."

"Ve de kâtibim," diye ekledi Hori. "Şimdi beni yalnız bırak, Antef. "Az sonra kıyı basamaklarında görüşürüz."

Hori'nin oda hizmetkârı uyanmış ve Hori'yi yıkamak için bekliyordu. Hori uykulu ve susamış bir halde hizmetkârın arkasından gitti, ilk kez üstlendiği işin tüm ağırlığını üstünde hissetti. Sevgi ve buruklukla çevresine baktı. Yaşamım bugüne dek çok güzeldi, diye geçirdi içinden acıyla. Birdenbire Nefert-khay'ın genç bedeninden akan su damlacıkları aklına geldi. Keşke onunla sevişseydim, diye geçirdi içinden pişmanlıkla. Böylelikle bu kötü yolculuğu yapmak zorunda kalmazdım. "Ekselansları?" dedi hizmetkârı kibarca ve Hori kendini toplayarak küvetin içine girdi. Artık arkama bakmamalıyım, dedi kendi kendine. Bunun bana bir yararı yok.

Bir saat sonra yıkanmış, temiz giysilerini üstüne geçirmiş, boynuna en sevdiği yakalığı ve en güçlü muskayı takmış bir halde evden dışarı çıktı ve kıyı basamaklarına giden kuzey bahçesine doğru hızlı adımlarla yürüdü. Hizmetkârlar sabahın bu erken saatinde yerleri sü-

- 398 -

pürüyorlar ve kahvaltayı hazırlıyorlardı ama Hori, aile bireylerinin o sa-atte hâlâ yataklarında kahvaltılarını beklerken o gün yapacakları şeyleri düşündüklerini biliyordu. Bahçıvanlar ortada yoktu. Evin hemen yanındaki inşaat bitmişti. Hori kıyı basamaklarına doğru giderken birçok nöbetçi onu saygıyla selamladı.

Hori birden duvarların arasında kendisine doğru yaklaşan bir gölge gördü. Bunun hizmetkârlardan biri olduğunu düşünerek yoluna devam etti. Yaklaşan kefene sarılmış bir ceset örneği beyazlar içindeki Tbubui'ydü. Yataktan yeni kalktığı anlaşılıyordu. Saçını alelacele bir filenin içine toplamıştı. Hori öfkeyle onu görmezden gelmeye çalışırken Tbubui birden elini uzatarak kolunu tuttu. Hori çılgınca bir öfkeyle kendini ondan kurtarmaya çalıştı. Sonunda vazgeçerek durup genç kadına baktı.

"Ne istiyorsun?" diye tısladı.

"Koptos'a gitmemelisin diye düşünüyorum," diye karşılık verdi Tbubui.

Hori alayla gülümsedi. "Dönüşümde seni perişan edeceğimi sonunda anladın," diye haykırdı düşmanca bir tavırla.

"Hayır, bu yüzden değil," dedi yumuşak bir sesle. "Ben senin sağlığını düşünüyorum, Hori. Koptos sağlıklı bir yer değildir. Orada insanlar hastalanıyor. Ölüyorlar."

Tbubui'nun gözlerinin içine baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Babanın kâtibi Penbuy'a olanları hatırla," dedi fısıltıyla. "Böylesi bir şeyin başına gelmemesi için kendine iyi bak."

Hori ona dik dik baktı. "Sen bu konuda neler biliyorsun?" dedi. Tbubui buz gibi bakışlarla ona bakmayı sürdürüyordu, Hori birden sırtının ürperdiğini hissetti. Sheritra'nın sesini duyar gibi oldu. "Sisenet'in evinde biri ölüm büyüü yaptı..." Ve hemen anladı.

"Bunu sen yaptın," dedi dehşet içinde. Tbubui kaşlarını kaldırdı.

"Ben ne yaptım, ekselansları?"

- 399 -

"Penbuy'u lanetledin. Ona büyü yaptın! Ona rüşvet verilemeyece. ğini, onun tehdit edilemeyeceğini anlayınca öldürmek için ona ölüm büyüğü yaptın." Hori'nin ağız kurumuştı. Dudaklarını yaladı. "Bu büyüğü yapmak için ne kullandın, Ttubui? Onun hangi eşyasını çaldın?"

Ttubui'nun gözleri olağandışı bir şekilde parlamaya başladı. "Ka-lem kutusunu," dedi. "Kişisel bir eşya olması gerekiyordu. Bir gün baban benim evime gelirken Penbuy ona eşlik ediyordu. Kalem kutusunu Sisenet çaldı."

Hori oradan kaçmak istedi. Ayaklarını bastığı zemin bile birden ona lanetlenmiş gibi geldi. "Evet ama bana büyü yapamayacaksın," dedi elinden geldiğince dengeli bir sesle. "Babam Mısır'ın en büyük büyücülerinden biridir. Onun büyüleri en güçlü büyülerdir ve ben de uzun bir süre babamla birlikte çalıştığım için birçok koruma büyüğü biliyorum. Senden korkmuyorum, Ttubui."

"Öyle mi?" dedi. "Bunu düşünmemiştim doğrusu. O zaman sağlıklı bir şekilde Koptos'tan döndüğünde babanı seni öldürtmesi için ikna etmem gerekecek." Dudakları Hori'nin dudaklarına değinceye dek ona iyice yaklaştı. "Böylesi bir şeyin olanaksız olduğunu düşünüyorsun, değil mi kibirli Hori? Bir kez daha düşün. Khaemwaset ondan istediğim her şeyi yapar. Sana iyi yolculuklar dilerim." Eğilip selam verdi, harmanisine sarıldı ve hızla oradan uzaklaştı.

Hori taş kesilmiş bir halde duruyordu. Güneş şimdiden etkisini göstermeye başlamıştı. Asla, diye geçirdi içinden. Babam böyle bir şey asla yapmaz. Ama unutma, seni vasiyetinden çıkardı, dedi içinden bir başka ses. Ben senin yerinde olsaydım bu kadar güvenmezdim. Hızla arkasını döndü. Ttubui gitmişti.

Bacaklarının hareket edemeyeceğini sanıyordu, yine de kendini zorlayarak kıyı basamaklarına gitti, sonra da nehrin durgun sularında hafif hafif sallanan gemisine bindi. Antef eğilip selam verdikten sonra gülümseyerek arkadaşına baktı. Hori kendini zorlayarak buna karşılık

- 400 -

verdi. Geminin kaptanı hareket emrini verdikten sonra iskele çekildi ve Hori güvertede arkadaşının yanına yastıkların üstüne yığılırcasına oturdu. "Ne kadar da solgun görünüyorsunuz, ekselansları!" dedi Antef. »Yoksa sabahın bu saatinde içki mi içtiniz?" Hori hayır dercesine başını salladı, midesi bulanıyor, başı dönüyordu. Konuşmaya başladı. Yaklaşık bir saat boyunca konuştu ve Antef onun sözünü hiç kesmedi. Şaşkınlıktan ağız bir karış açık kalmıştı.

-401 -

Firavunların Öfkesi / F: 26

On Sekizinci Bölüm

'Ölülerin evlerine bak! Sanki bu ölüler bir zamanlar hiç yaşamamışlar gibi;

Duvarları yıkılmış; Evler neredeyse yok olmuş.'

Koptos yolculuğu Hori için gerçek bir karabasandan farklı değildi. Günlerce sırtında dehşetin soluşunu hissederek güvertede gergin bir şekilde oturmuş ve bir an önce kasabaya varmak istemişti. Bir şeyler yapamamanın verdiği çaresizlik ve yoğun yalnızlık onu çok tedirgin ediyordu. Ailesinin kurtuluşunun yalnızca kendisine bağlı olduğunun farkındaydı. Babasının soğukkanlı ve kibar davranışları yok olmuş ve ülke yönetiminin gerçek bir kaosa dönüşmesine ses çıkarmıyordu. Bunu sürdürecektir olursa hepsinin

sonunun gelmesi kaçınılmazdı. Annesi kendisini yoğun bir mutsuzluğun pençesine kaptırmış ve kendini herkesten soyutlamıştı. Tbusui'ya ilişkin anlattıklarına Sheritra'nın gösterdiği tepki ise bencilceydi ve genç kız Harmin'i savunmaktan kaçınmamıştı. Tüm dünyasının Harmin'in bedeninde başlayıp yine orada bittiğini anlamamak mümkün değildi. Ama tüm bunlar değişebilirdi; belki tam olarak eski hallerine dönemeyebilirlerdi ama açılan yaralar kapanabilirdi ve bu da yalnızca Hori'ye bağlıydı. Bu değişikliği ancak Hori sağlayabilirdi. Onun dışında hiç kimse gerçeği göremiyordu. Hiç kimse bir eylemde bulunamıyordu. Hori'nin üstlendiği bu sorumluluk taşıyabileceğinden çok daha fazlaydı.

-402 -

Hori, gemiyle geçerken gördüğü güzelliklerin farkında bile değildi. Antef sürekli olarak onun dikkatini başka şeylere çevirmeye çalışıyordu fakat Hori arkadaşının söylediklerini duymuyor gibiydi. Aslında o da güneye doğru yol aldıkça gökyüzünün maviliğinin daha da belirginleştiğinin ve Nil Nehri'nin ne denli güzel olduğunun farkındaydı. Nehrin uzaklarında seller başlamıştı. Kısa bir süre sonra akıntı artacak ve sular tarlaları sulamaya başlayacaktı. Daha sonra da başıboş hayvanlar sellere kapılarak telef olacaktı.

Hori bu sellerin bir başka bağlamda kendisini de sürüklediğini hissediyor ve boğulmaktan korkuyordu. Büyü konusunda Tbusui'ya söyledikleri aslında gerçek değildi. Babasının büyüleriyle hiçbir zaman ilgilenmemişti ve karanlıkta mırıldanan sözcüklerden, kendisine benzeyen balmumundan yapılmış bebeğe batırılan bakır iğnelerden kendisini nasıl koruyabileceğinden haberi bile yoktu. Arkasında bıraktığı yüzükleri, kütleri ve hatta rastık kutusu bile rahatlıkla çalınabilir ve ölüm büyüğü yapılabilirdi. Bu sürekli kullandığı eşyaları ölümüne neden olabilirdi.

Birden içinde yoğun bir korku duyarak kaptana, "Acele et!" diye bağırmamak için kendini güç tuttu. Ne var ki, gemiciler zaten olabilecek en hızlı şekilde akıntıya karşı kürek çektiklerinden daha fazla yapacak bir şeyleri yoktu. Ayrıca karşılarına çıkan tapınaklarda durup dua etmesinin de bir yararı olmayacaktı. Bu yalnızca çok değerli zamanı boşa harcamak olacaktı. Hori nedense tanrıların ellerini ailesinin üstünden çektiğini düşünüyor ve bunun nedenini bir türlü anlayamıyordu. Tek bildiği gözlerini güneğin ışıklarına dikerek otururken ağzından çıkan sözcüklerin ölümsüzlerin sağır kulaklarında yankılar yaparak tekrar kendisine geri geldiğiydi.

Sonunda gemi demir attı, iskele kondu ve Hori kıyıya çıkarak Koptos'a baktı. Görülecek fazla bir şey yoktu. Çöl trafiği orada başlayıp orada bitiyordu, pazarlar, depolar insan kaynıyordu ama çölün arkasından Doğu Denizi'ne uzanan kıyı boyunca kasaba sessiz ve sakindi. Koptos değişen bir yer değildi. Sürekli aynıydı. Tbusui buralı, di-

-403 -

ye geçirdi içinden Hori. Belki de şu ilerdeki evlerden birinde oturuyor du. "Antef," dedi. "Pazara git ve belediye başkanının evinin nerede olduğunu öğren. Evini bul ve benim için bir tahtirevan yollamasını söyle."

Hori kamarasına çekilip bekledi. Çevresini dinlediyse de etrafta yoğun bir sessizlik vardı. Koptos sanki çölün sessizliğiyle özdeşleşmiş gibiydi. İnsanların sesi kamaraya kadar gelmiyordu. Burada ölüm sessizliği hüküm sürüyordu.

Kısa bir süre sonra Antef yanında dört tahtirevan taşıyıcısıyla birlikte geri döndü. "Belediye başkanı buraya gelmenize çok şaşırdı!" dedi. "Sizin şerefimize evini altüst ediyor!" Hori kahkahalarla gülmeye başladı ve bir an için korkusundan arındı.

Tahtirevana bindi, Antef ile iki koruması yürüyerek belediye başkanının evine doğru gittiler. Başkan

evinin ana girişinin gölgesi altında onları bekliyordu. Uzun boylu ve insana huzur veren bir havası vardı. Hori tahtirevanından inip ona doğru yaklaşıırken başkan hafifçe kaşlarını çatarak onu selamladı.

"Ekselansları, sizi beklemiyorduk!" dedi. "Geleceğinizi önceden haber verseydiniz sizi gelip karşılardım. Yanınızda kaç kişi var? Kalacak yeriniz..."

"Yanımda hiç kimse yok," dedi Hori. "Hizmetkârım Antefle iki korumamın dışında kimse yok. Babam adına bir araştırma yapmak için geldim buraya."

"Ama anlayamıyorum," dedi belediye başkanı. "Babanızın yeni kâtibi bana prensin fikir değiştirdiğini ve artık bir araştırma yapılmasını istemediğini söylemişti. Kâtibin babasının ölümüne çok üzuldüm."

"Ben de," dedi Hori. "Prens bir kez daha fikrini değiştirdi. Telaşlanmayın sizi fazla rahatsız etmeyeceğim."

Hori bir süre yalnız kalamadı. Başkan kendisine kalacağı odayı gösterdi. Bu, bahçeye açılan küçük bir odaydı ve Hori korumalarından birini bu odanın önüne yerleştirdi. Sonra da belediye başkanı ve ailesiyle bir şeyler içmek zorunda kaldı. Bir süre sohbet ettikten sonra Ho-

- 404 -

ri belediye başkanına bu çevredeki tüm soylu aileleri tanıyıp tanımadığını sordu.

Başkan başını evet anlamında salladı. "Osiris Penbuy da bana aynı soruyu sormuştu," dedi. "Koptos küçük bir kasabadır ve buradaki sayıları fazla olmayan soylular fazla yolculuk yapmazlar ve uzak kentlerden kız alıp vermezler. Kökleri çok eskilere dayanır ama evet, hepsini tanırım." Hori'ye şaşkınlık dolu bir bakış fırlattı. "Ama araştırmak istediğiniz bu üç kişiyi ne tanıyorum ne de onlara ilişkin herhangi bir şey duydum. Ayrıca efendisi Memphis'e yerleşen ve onun topraklarını yöneten bir kâhya da yok burada. Koptos kitaplığındaki görevliyle konuşmanızı önermekten başka elimden ne yazık ki bir şey gelmiyor."

"Buradaki topraklarda ve evlerde salt sahiplerinin oturduğundan emin misiniz?"

"Evet. Burada kimse kimsenin hakkına tecavüz etmez, prens ve yerleşim bölgeleri de birbirine yakın bir şekilde kıyı şeridi boyunca uzanmaktadır. Boş olan yalnızca tek bir ev var, ama bu ev uzun yıllardan beri boş. Ev dört duvar kalmış bir halde, bahçede taş çeşmenin parçaları var ve bunun dışında tümüyle boş. Bana kalırsa bu evin sahipleri çoktan öldü ve vârisleri olmadığından da mülk Firavun'a geçmiş olmalı. Firavun'un da bu harabeyle ilgileneceğini hiç sanmıyorum," dedi gülümseyerek ve Hori bu adama ısındığını hissetti. "Koptos kutsal insanlar için bir cennet değildir."

"Ama yine de insanlar burada huzur bulabilir," dedi Hori yavaşça. "Bu boş evi incelemek istiyorum. Nerede?"

"Kuzeyde, son sulama kanalının arkasında," dedi belediye başkanı. "Ama eğer izin verirsiniz ekselansları, eve gitmek için havanın serinlemesini beklemenizi önereceğim."

Hori ayağa kalkınca tüm aile de kalkıp onu selamladı. "Öyle yaparım," dedi Hori. "Şimdi biraz dinlenmek istiyorum."

Antefle birlikte belediye başkanının yanından ayrıldılar, Hori kendini hemen yatağa attı, Antef de küçük odanın yerindeki şiltenin üstüne kıvrıldı. Antef hemen derin bir uykuya daldıysa da Hori kendisine

-405 -

hiç de yabancı gelmeyen çevredeki sessizliği dinlemeye koyuldu. D şardan, bahçeden gelen ayak seslerini sonra da sesleri duydu ve evin kızının sesini tanıdı.

"...Çok yakışıklı ve hiç de kibirli değil," diyordu genç kız yanındaki-ne. "Firavun'un torunu olduğu için elbette ona dokunamayız ama doğ. rusu bunu çok isterdim..."

Hori gülümsedi, yatağında yan döndü ve derin bir uykuya daldı.

Birkaç saat sonra, Ra ufukta kıpkırmızıyken Hori ile Antef bir zamanlar kıyı basamakları olan yerde nehirден uzakta doğudaki çöle bakıyorlardı. Kendileriyle önlerinde uzanan düz ovada bir zamanlar soylu birine ait olan evin kalıntıları vardı.

Evden geriye yalnızca dört duvar kalmıştı. Kıyı basamakları yosunla kaplanmış ve kırılmıştı. Delikanlılar bu harabelerin arasında güçlükle ilerliyorlardı.

En  st basamakta durarak çevrelerine baktılar. Evin girişi olduğu anlaşılan yere doğru uzanan küçük bir yol vardı. Kırık dökük taşların üstünde ilerlediler, Antef taşları kenara atmak için yere   meldiğinde taşların altında yumuşak kumtaşını fark etti. Hori durunca Antef yanına gitti. "Evin girişi, arka hol ve en azından iki yatak odası," dedi eliyle göstererek. "Depo olarak kullanılan kulübeler, mutfaklar ve hizmetkârların bölümü kumların altında kalmış. Belediye başkanının sözünü ettiği o  eşme nerede acaba?"

Bir zamanlar sağlam duvarlar olan molozların arasından güçlükle ilerlediler. Güneş artık nehrin arkasında yavaş yavaş batıyordu.

Kuzeye yönelip kısa bir süre yürüdükten sonra aradıklarını buldular.  eşme dört parça halindeydi. Çeşmenin zemini kırılmış ve kum fırtınası sırasında yerinden çıkmıştı, bir zamanlar Nil tanrısı Hapi'nin gra-v rleriyle süslü muslukları ise parçalanmış ve yerde duruyordu. Kurumuş beş ya da altı firavuninciri ağacı bir zamanlar bahçe olarak kullanılan alanda bir iki hurma ağacıyla birlikte bir kenarda boyunları bükük duruyorlardı. Antef ürperdi. "insana ne kadar da hüzün veren bir yer," dedi. "Bu evin sahiplerinin ruhlarının buraya geri dönmek isteye-

-406 -

ceklerini sanmam doğrusu, ekselansları. Bu evi eski haline getirmeye inSan cesaret edemez."

Hori onu eliyle susturdu ve tüm duyguları tetikte çevresini dikkatle dinlemeye koyuldu. Kendini buraya daha önce gelmiş gibi hissediyordu ama bunun mümkün olmadığını da biliyordu. şimdi toprağın üstünde moloz yığımlarına dönüşmüş odalarla bir zamanlar yemyeşil  imlerle kaplı olan bu bahçe...

Hayır, diye geçirdi içinden az önce hissettiği burukluğun tüm bedenini kaplamasına ses çıkarmayarak. Bana sanki daha önce buraya geldiğimi hissettiren o duygu fiziksel bir duygu olamaz. Bana yabancı gelmeyen bu sessizliğin içinde insanı tehdit edercesine duran bu harabeler... bunlar bana bildiğim bir şeyi hatırlatıyor...

Birden hatırladı. Memphis'deki T bubui'nun evinde de aynı sessizlik söz konusuydu. Ah, Thoth bana acı dedi. Burası mı? Onun evi burası mıydı? Kumların üstünde, ayağının dibinde duran Hapi'nin parçalanmış yüzü gülümseyerek ona bakıyordu. Ra batı ufukunda batıp yolculuğunu yeraltı dünyasında sürdürürken kurumuş firavuninciri ağaçlarının g lgelen de uzamıştı. "Antef!" diye seslendi heyecan ve endişe karışımı bir sesle. "Görmek istediklerimi gördüm. Hadi dönelim artık."

Kırık kıyı basamaklarına doğru gittiler ve Hori belediye başkanının sandalına bindi. Antef daha yerine oturamadan kürekleri hızla çekmeye başladı.

"Burası olamaz, ekselansları," dedi Antef. "Araştırmamızı sürdürmeliyiz."

"Bu senin görevin," diye karşılık verdi Hori. "Koptos'taki her soylu aileyi ziyaret etmeni ve onların geçmişlerini öğrenmeni istiyorum. Ben kitaplıkta çalışacağım." Ama yüreğinin derinliklerinde gördüklerinin doğru olduğunu ve bu terk edilmiş yerin Tbubui'dan başkasına ait olamayacağını biliyordu.

Hori'yle Antef, belediye başkanıyla birlikte akşam yemeğini yedi-ter. Başkan, konumundan büyük gurur duyan biri olduğu için sürekli olarak onlara kasabanın tarihçesinden, Kraliçe Hatshepsut'un eski ti-

- 407 -

caret yolunu yeniden keşfederek kasabaya nasıl bir canlılık kazandırdığından ve kervan yolunun kasabaya nasıl bereket getirdiğinden söz edip duruyordu.

"Kervanlardan toplanan vergiler hangi ailenin tekelindeydi?" cjiye sordu Hori. "Ya da bu vergiler bir bütün olarak kasabaya mı aitti?"

Belediye başkanı ilgili bir dinleyici bulmaktan hoşnut gülümsedi "Ticaret yolu yeniden açıldığında, yüce kraliçenin döneminde," diye söze başladı. "İmtiyaz Nenefer-ka-Ptah'a verilmişti. Yatırımlardan çok hoşlanan yüce kraliçe onu prens yapmıştı. Prens denetiminde kervanlar gelişmiş ve kraliçe de ondan çok memnun kalmıştı. Prens çok varlıklı olduğu ve daha sonra da hem ünlü bir büyücü hem de çok iyi bir işadamı olduğu söylenir ama onun yaptıklarını yargılamak bana düşmez. Prens soyu devam etmedi. Punt'a yapılan ticaretin tekeli daha sonra Horus Tahtı'na geçti ve bu günümüzde de bu şekilde sürmektedir." Keyifle şarabını yudumladı. Kızıyla karısı onu gülümseyerek dinliyordu, onun bu hobisine artık alışmış oldukları her davranışlarından belli oluyordu. "Büyükbabanız, Firavun vergilerde çok cömert indirimler yapılmasına her zaman izin verir," diye sürdürdü konuşmasını. "Ve bizler de bu tekelin zaman içinde tek bir aileye verilmemesini ümit ederek yaşıyoruz. Koptos huzurlu ve bereketli bir kasabadır."

"Nenefer-ka-Ptah'ın soyu neden devam etmedi?" diye sordu Hori. "Prens çocukları Kutsal Varlığa hizmet etmeyi başaramadılar mı?"

"Ah, hayır," dedi başkan. "Soyu sözcüğün tam anlamıyla kurudu. Nenefer-ka-Ptah, karısı ve tek oğulları olan Merhu nehirde boğuldular." Omuzlarını silktiler. "Tanrıların isteği buydu anlaşılan."

Kocasını nehirde boğulmuştu, diye geçirdi içinden Hori sonra da bu düşünceleri kafasından uzaklaştırdı. "Böylesi bir talihsizlik tanrıların bir cezası olarak değerlendirilebilir," diyerek görüşünü belirtti. "Tanrıların bu aileye yönelik istekleri Ma'at yasalarına karşı gelmek diye nitelendirilebilirdi."

Belediye başkanı omuzlarını silktiler. "Kim bilir?" dedi. "Bu çok uzun yıllar önceydi ve sizin ekselansları Koptos'ta bulunma nedeninizle bu-

- 408 -

pun bir ilgisi olduğunu sanmıyorum. Keşke size daha fazla yardım edebilseydim."

"Konukseverliğiniz yeter," dedi Hori. "Yarın Koptos Kitaplığı'ndaki araştırmalarımıza başlayacağım. Sizi fazla rahatsız etmeyeceğiz, Soylu Varlık."

Hori, Antef'le birlikte yemek salonundan ayrıldı. Gecenin geç saatlerine dek odalarında oturup konuştular ama Hori başkanın anlattıklarını bir türlü kafasından atamıyordu ve bir süre sonra da sustular. Antef yerdeki şiltesinin üstünde kıvrıldı ve kısa bir süre sonra da derin bir uykuya daldı. Hori kemerinin altına bağladığı küçük deri keseyi çıkarıp açtı ve içinden mezar tüneline bulduğu küpeyi çıkardı. Bunu ne kadar da çok beğenmişti, diye geçirdi içinden acıyla. Hemen kulağına takmış ve gülümseyerek bana dönmüştü. Acaba şimdi ne yapıyor? Yoksa benim balmumumdan bebeğime beni yok etmek için bakır iğneler mi batırıyor? Bana ait olan neyi çaldı acaba? Tbubui, Tbubui seni öldürtebilirdim. Ağlamak istememesine karşın gözyaşları yanaklarından aşağı sicim gibi iniyordu. Hori birden kendini savunmasız küçük bir çocuk gibi hissetti.

Ertesi gün sabahın erken saatlerinde Antef yanına üstünde Ho-ri'nin mührü olan ve Koptos'un ileri gelen ailelerini kibarca araştırmasının yazılı olduğu evrağı alarak yola çıktı ve Hori de Amun tapınağının hemen yanındaki kitaplığa gitti. Kitaplık birbirine açılan dört odadan oluşuyordu ve içerserindi. Her odada değişik boyut ve açıklamaları içeren birçok evrak vardı. Hori çalışmasına başlamadan önce kitaplığın rahibi ona binayı gezdirdi.

"Babanızın kâtibi basamaklarda öldüğü gün ben buradaydım, ekselansları," dedi Hori'ye tahta sıraya otururlarken. "O kriz tutuncaya dek dört gün boyunca buraya sürekli gelmişti. O sabah da bana bulularını yardımcısına yazdırmak üzere olduğunu söylemişti."

"Nasıl görünüyordu?" diye sorunca kitaplık görevlisi kaşlarını çatı.

-409-

"Korkmuş gibi bir hali vardı. Belki korkmuş sözcüğü tam olarak gerçeği yansıtmıyor ama bana öyle gelmişti. Sağlıklı bir görünümü yoktu fakat hem bu fiziksel rahatsızlığından hem de kafasındaki tedir. Bin düşüncelerden ötürü ürkek gibiydi. Çok iyi bir araştırmacıydı."

"Evet, öyleydi," dedi Hori, içindeki korkuyu uzaklaştırmak istercesine. "Onun incelediği tüm evrağı bana getirmeni istiyorum ama öncelikle Kraliçe Hatshepsut döneminde kervan tekeline sahip olan o adamdan söz etmeni istiyorum."

Görevlinin yüzü birden aydınlandı. "Ah, ekselansları! Kraliçe Hatshepsut'un adını hatırlayan biriyle sohbet etmek ne kadar da güzel! Onun sizin sözünü ettiğiniz adama kervan tekeline verdiğine ilişkin kendi mührünün bulunduğu o evrak bu kitaplıkta. Osiris Penbuy da evrağı görmek istemişti." |

"Öyle mi?" diye sordu düşünceli bir tavırla Hori. "Bu adamın geçmişi de öğrenmek istiyorum. Soyu devam ediyor mu?"

Görevli hayır dercesine başını salladı. "Ne yazık ki, etmiyor. Kop-tos halkı bu adamın lanetlendiğine inanıyordu. Neden lanetlendiğini bilmiyorum. Çok uzun yıllar öncesinden söz ettiğimizi lütfen unutmayın ekselansları. O adam, karısı ve oğlu nehirde boğuldu. Prensle karısı Memphis'de nehirde ve oğulları da daha sonra burada, Koptos'ta boğulmuştu. Bu, kayıtlarda da belirtilmektedir. Oğulları Merhu, buraya gömüldü."

"Peki ya annesiyle babası?" Hori tüm adalelerinin gerildiğini hissedebiliyordu. Bunu duymak istemiyorum, diye geçirdi içinden korkuyla. Belediye başkanı bu aile hakkında bir şeyler biliyor, ama bu adam her şeyi biliyor. Amun, hiçbir şeyi öğrenmek istemiyorum!

"Onlar Memphis'deki Saqqara Vadisi'ne gömüldüler," dedi görevli neşeli bir sesle. "Evleri Koptos'un güneyinde ve şu anda tam bir harabe görünümünde. Bu kasabada yaşayan hiç kimse oraya gitmek istemez."

Evin bulunduğu toprakların lanetli olduğuna inanırlar."

Hori göğsünde büyük bir ağırlık hissetti. "Dün oraya gittim," dedi "Adları neydi?"

-410-

"Prens Nenefer-ka-Ptah, Prens Ahura ve oğulları Merhu." Ho-rj>nin yüzünü gören görevli ona hemen bir bardak su uzattı. Hori bardağı titrek elleriyle dudaklarına götürüp içti. "Ekselansları, iyi misiniz?" diye sordu telaşla.

"Onların mezarına gittim," diye fısıldadı Hori. "Prens Ahura. Mezarda tanımlanabilecek tek oydu. Babam orada araştırma yaptı."

"Yüce Khaemwaset eski anıtlar ve mezarların çoğunu restore etti," dedi görevli. "Ama ne kadar da ilginç! Bu sözünü ettiğimiz kişilerin mezarına girmeniz ne kadar da ilginç! Bir rastlantı sonucu mu oraya gittiniz?"

Rastlantı mı, diye geçirdi içinden Hori sırtı ürpererek. Kim bilir? Ah, tanrılar, kim bilebilir?

"Evet," diye karşılık verdi Hori. "Ama sen sormadan ben söyleyeyim dostum, o döneme ilişkin herhangi bir şey bulamadık. Peki Mehru nereye gömüldü?"

"Koptos mezarlığına," diye karşılık verdi. "Mezar uzun yıllar önce soyulduğu için de Merhu'nun dışında bir şey kalmadı. En azından Yüce Boğa için soylu mezarları denetlediğimde oradaydı. Tabutun kapağı çıkarılmış ve duvara dayalı duruyordu, ama delikanlının mumyalanmış cesedi tabutun içinde yatıyordu."

"Delikanlı mı?" dedi Hori kekeleyerek.

"Evet. Merhu boğulduğunda yalnızca on sekiz yaşındaydı," dedi görevli, sonra da endişeyle ekledi. "Ekselansları, iyi olduğunuzdan emin misiniz?"

Hori bu soruyu duymamıştı bile. "Bu mezarı görmek istiyorum," dedi. "Cesedi mutlaka görmem gerek."

Görevli merakla ona baktı. "Konumunuzdan ötürü gerekli izni almanıza gerek yok, ekselansları," dedi. "Mezar mühürlü ve girişi de molozlarla dolu ama bunlar bir gün içinde temizlenebilir."

"Penbuy mezarın açılmasını istedi mi?"

"Evet, istedi," diye karşılık verdi görevli şaşkınlıkla. "O sabah da öldü. Ekselansları, lütfen merakımı bağışlayın ama ne arıyorsunuz?"

-411 -

Gerçeği arıyorum ve tahmin ettiğimden daha da korkunç bir ger. çeği bulmak üzereyim, diye geçirdi içinden Hori. "Merakını bağışhy0. rum fakat sana söyleyemem. Şimdi bir kez daha düşünmeni istiyorum. "Onlara ilişkin herhangi bir evrak yok mu? Soylarının devam etmediğinden emin misin?"

"Evet."

"Pekâlâ," diyerek Hori yerinden kalktı ve çalışma masasının arkasına geçti. "Tüm evrağı getir ve ben onları okurken sen de Koptos'taki tüm işçilere haber gönder. Mezarın önündeki molozların bu akşama kadar temizlenmesini istiyorum. Benimle gelecek misin ve işimi bitirdikten sonra mezarı yeniden

mühürleyecek misin? Bir kadın var..." Durdu ve birden kemerindeki küpeyi hatırladı. "Bir kadın kendisinin Nenefer soyundan geldiğini ve dolayısıyla soylu bir kana sahip olduğunu savunuyor."

Görevli başını hayır dercesine sallamaya başladı. "Bu olanaksız, ekselansları. Kesinlikle olanaklı. O kadın bir şarlatan olmalı. Eski kayıtlar burada. Nenefer-ka-Ptah'ın soyu oğlu Merhu'yla birlikte tükendi."

Hori evrağı getirmesi için onu gönderdi ve beklemeye başladı. Kısa bir süre sonra da elleri kolu evrak dolu görevli içeri girerek evrağı prensin önüne koydu. "Kayıtlarım Penbuy'un tüm bu evrağı incelediğini gösteriyor," dedi. "Bu kayıtlar araştırdığınız kişilerin ölümlerinden önceki on yılla ölümlerinden sonraki elli yıllık dönemi içeriyor. Ekselansları soğuk bir şeyler içmek isterler mi acaba?" Hori dalgın bir şekilde evet dercesine başını salladıktan sonra birinci evrağı açmaya başladı. Görevli su, şarap ve yiyecek bir şeyler taşıyan bir köleyle geri döndüğünde Hori onları fark etmemişti bile.

Hızla ama dikkatle okudu ve okudukça her şeyi daha iyi anlamaya başladı. Prens Nenefer-ka-Ptah'ın büyükbabası Koptos'a Kraliçe Hatshepsut'un babası Osiris Birinci Thothmes döneminde Anıtların Denetleyicisi olarak gelmişti. Prens babası, babasından kendisine miras kalan bu görevi sürdürmüştü sonra da zamansız ölümüyle Nenefer-ka-Ptah bu görevi üstlenmişti. Tarihler ve kısa bilgiler Hori'nin yor-

-412-

qUn gözlerinin altında hızla akıyordu. Nenefer-ka-Ptah bir şekilde büyük ve yüce kraliçenin Punt'u keşfetme seferine katılmıştı. O döneme kadar Punt'un nerede olduğu bilinmiyordu ve prens hizmetlerinin kargılığını babadan oğula geçecek bir unvanla Punt'dan yapılacak mür ve diğer gereksinimlerin kervan ticaretinin tekeline sahip olmakla ödüllendirilmişti. Beş yıl sonra da üçü birden ölmüştü. Ölüm tarihleri kayıtlarda yazılıydı. Ayrıca mal varlıklarının Horus Tahtı'na geçtiğini belirten tarih de kayıtlarda vardı. Bu ailenin soyunun sona erdiği geleneksel bir sembolle simgelenmişti.

Hori daha hızlı bir şekilde diğer evrağı da taradı. Ailenin ne başka bir çocuğu, ne vârisi, ne de mal varlıklarının yakın akrabalarına miras bırakıldığına ilişkin bir kayıt vardı. Sanki bu üç kişi birdenbire ortaya çıkmış ve sonra da çıktıkları gibi yok oluvermişlerdi. Penbuy da bu evrağı incelemişti, Hori hafifçe içini çekerek şarabını yudumladı. Saat ilerlemişti ve sıcaklık daha da artmıştı. Sıcaklıkla birlikte kavurucu bir rüzgâr da esmeye başlayınca Hori ter içinde kaldığını fark etti. Diğer evrağı okumaya başladı.

Koptos halkının prensle ailesinin ve topraklarının neden lanetlendiğine inandığına ilişkin bilgiyi ikinci evrakta buldu. "Söylentilere göre," diye yazıyordu evrakta. "Bu prensin gizemli Thoth Evrakı'na sahip olduğuna inanılmaktadır. Bu evrağa nasıl sahip olduğu bilinmiyor ama evrağı bulduğunda onun çok kurnaz bir büyücü olduğu ve gücü sayesinde asla yenilmeyen biri olduğu da söylentiler arasındadır. Ama onun bu küstah tavrına çok öfkelenen Thoth, prensi lanetlemiş ve boğularak ölmesine neden olmuştur. Thoth, prensin ruhunun da asla huzura kavuşmamasına neden olmuştur."

"Efsane ve gelenekler konusunda ilerleme kaydettiğinizi görüyorum." Bu sözleri duyan Hori korkuyla yerinden fırladıysa da konuşan kitaplık görevlisiydi. "Bu tür öyküler her zaman trajik ve gizemli aile olaylarını ortaya çıkarır ve burada sıcak yaz gecelerinde efsaneleri yeniden okumaktan başka yapılacak pek bir şey de yoktur." Hori şaşkınlıkla başını kaldırıp baktı. Olamaz, olmaz, diye geçiriyordu içinden.

-413-

Bu doğru olamaz... Ama birden babasının bıçağını kaldırarak ölü ada-mın elindeki evrağı kesişi gözlerinin önüne geldi... Khaemwaset'in birkaç damla kanının yere aktığını ve titreyen parmaklarıyla evrağı alışım hatırladı. Bu doğru olmamalı, diye geçirdi içinden bir kez daha, öylesi-ne korkunç bir karabasanın içine girdik ki, burada ellerimiz kollarımız bağlı, ölüm er ya da geç bizi de ele geçirecek ve hiçbir tanrının gücü

bizleri kurtarmaya yetmeyecek.

"İşçiler mezara gittiler," diyordu görevli. "İki tapınak korumasını iş-çileri denetlemesi için görevlendirdim ve onlara emeklerinin karşılığın, da yiyecek ve bira alacaklarını söyledim. Ekselanslarının mezara gitmeye hazır olduklarını düşünüyorum."

Hori ayağa kalktı. "Elbette," dedi, sesinin son derece doğal çıkmasına şaşırılmıştı. "Okumak istediğim her şeyi okudum. Bu evrağı Memphis'e götürmek istiyorum."

Ne var ki, görevli eğilip onu saygıyla selamladıktan sonra bu öneriyi geri çevirdi. "Çok özür dilerim, ekselansları. Böylesi bir şey kesinlikle yasaktır. Siz buradayken kâtibinize haber yollayın gelip bu evra-ğın bir kopyasını çıkarsın."

Bu yeterli değil, diye geçirdi içinden Hori. Antefin el yazısıyla yazılı bir şeyi babama göstermek istemiyorum. Bana inanmaz. Ayrıca ben bile bunları gördükten sonra inanmakta güçlük çekiyorum. Ama görevlinin yüzüne bir kez baktıktan sonra ona asla rüşvet veremeyeceğini ya da onu ikna edemeyeceğini hemen anlamıştı. Dürüst bir insan, diye geçirdi içinden. Babam da böylesi bir şeye asla izin vermezdi. "O zaman, kâtibim bu görevi yerine getirmek için yarın buraya gelecektir," dedi. "Yardımlarına çok teşekkür ederim ve işim bittikten sonra mezarı yeniden mühürleyeceğin için sana şimdiden teşekkür etmek işiyorum. Güneş battıktan sonra seninle burada buluşuruz ve sen de beni mezara götürürsün."

Görevliyle bir süre sohbet etti ama daha sonra da neler konuştuklarını hatırlamadı bile. Daha sonra kitaplıktan çıktı. Kendisini bekleyen tahtrevana giderken, senin de benim gibi aynı sonuca varman ne ka-

-414 -

jar sürmüştü, Penbuy, diye geçirdi içinden. Sen görevini tamamlamak üzereydin ve bense senin ektiklerini biçiyorum yalnızca. Aklından neler geçmişti acaba, sevgili kâtip? Sen de benim gibi gördüklerine jnanamayıp korkudan titremiş miydin?

Gülümsemeye çalıştı ve işte tam o sırada kendisini yastıkların üstüne iki büküm atan karnındaki o korkunç sancıyı duydu. Ağrıdan soluk soluğa kalmıştı, yüzü ter içindeydi. Hayır, diye fısıldadı, bacaklarını göğsüne kadar çekerek ve elleriyle karnına bastırarak. Thoth bana acı, bu sancıya daha fazla dayanamayacağım, yardım et, bana yarım et! Sancı birden hafifledi ve Hori ter içinde kapalı perdelerin arkasında yastıklara uzandı. Tsubui, diye haykırdı içinden. Bana acı. Eğer beni öldürmen gerekiyorsa bekle. Bunu-bıçakla, zehirle ya da yatağında uyurken beni boğdurarak yap ama beni bu sancıyla öldürme.

Birden ikinci bir sancı daha geldi ve acıyla kıvrandı. Beni öldürmesine gerek yok, diye geçirdi içinden dişlerini sıkarak. Benim buradan edineceğim bilginin bir yararı olmayacak. Nasılsa her şeyi yadsıyacak, yalanlar uyduracak ve babam da ona inanacak. Hayır. Beni öldürmek istiyor. Ölmemi istiyor.

Sancısı biraz hafiflemişti ama tam olarak da geçmemişti. Bakır iğneler bebeğe batırılıyor, diye düşündü panik içinde. Kendinden emin bir şekilde iğnelen batırıyor, sonra da balmumu eriyinceye ve kurbanını yok edinceye dek de bekleyecek. Dikkatle yerinden doğruldu, acıyla yüzünü buruşturdu ve ellerini karnının üstüne koydu. Bu sancı geçmeyecek, diye geçirdi içinden. Sancı nöbet halinde gelip gidecek ama tam olarak kesinlikle geçmeyecek. Muskasına dokunmak için elini karnının üstünden çekti. Parmakları muska yerine belindeki kesede bulunan küpeye dokunmuştu ve elini küpeden çekebilecek gücü bile yoktu.

Belediye başkanının evine geldiklerinde Hori doğruca yatak odasına gitti ve kendini hemen yatağa attı. Bir süre sonra uykuya daldı. Uyandığında Antef ona doğru uzanmış endişeli bir ifadeyle bakıyordu.

-415-

Hori uzanarak arkadaşının elini yakaladı. "Belediye başkanının dokto. runu çağır, Antef," diye yalvardı. Antef, Hori'nin anlamadığı korku dolu bir şeyler söyledikten sonra koşarak kapıdan dışarı çıktı. Hori onun doktorla geri gelmesini beklerken birkaç kez daha daldı ve her defa-sında da sancıyla uyandı. Doktor, arkasında belediye başkanı ve An-tef'le birlikte içeri girdiğinde yatağında güçlkle uyandı.

"Ben doktor Prens Khaemwaset'in oğlu, Prens Hori'yim," dedi fl. sılıyla. "Muayene etmene gerek yok. Karnımda tedavisi imkânsız korkunç bir ağrı var. Bana beni birkaç hafta idare edecek haşhaş vermeni istiyorum."

"Ekselansları," diye karşı çıktı doktor. "Eğer sizi muayene etmeden sizi kendi ellerinize teslim edip istediğiniz miktarda haşhaş veririm sancınız arttığında gereğinden fazla haşhaş içip ölebilirsiniz. Bu sorumluluğu almak istemiyorum."

Hori, Antef'in yanındaki belediye başkanına bakınca, başkan da bu sorumluluğu üstlenmek istemiyor, diye geçirdi içinden. "O zaman haşhaş hizmetkârım Antef'e ver," diye önerdi tüm gücünü toplayarak. "Burada yapmam gereken bazı işlerim var ve bu işlerimi sancıdan kıvranarak yapamam. Her ikinizi de sorumlu tutmayan bir not yazdıracağım hizmetkârıma. Bu notta başkanın da herhangi bir sorumluluğu olmadığını belirteceğim."

Doktorla başkan rahatlayarak derin bir soluk aldılar ama hemen sonra da bu davranışlarından utandılar. "Ekselansları eğer izin verirsiniz doktorumun sürekli yanınızda kalmasını istiyorum," dedi başkan. "Görevimi tam olarak yerine getiremediğim için sizden özür dilerim."

"Özür dilemene gerek yok, bu senin suçun değil ki!" diye inledi Hori gücünün son kırıntılarını kullanarak. "Söylediğimi yap! Antef haşhaş al!" Gözlerini kapadı ve arkasını döndü. Antef'in doktorla başkanı odadan çıkardığını duydu sonra da bayıldı. Kendine geldiğinde Antef başını hafifçe kaldırmış ve ağzına bir bardak dayamıştı. Haşhaşın kokusunu duydu. Dikkatle içti ve sonra da Antef'e işaret etti. "Oturmama

-416-

et," dedi. Antef yardım etti ve yatakta oturdu. Hori arkadaşının kendisine dikkatle baktığını biliyordu.

"Ne oldu, Hori?" diye sordu.

Hori onun daha önce kendisine adıyla hitap ettiğini duymamıştı, birden Antef'in dostluğunun, sorgusuz sualsiz sadakatının kendisi için ne denli değerli olduğunu fark etti. "Tbubui, beni öldürmeye çalışıyor," dedi. "Başaracak ama bunu ben eve dönmeden önce yapamayacak, Antef. Eve dönmeliyim!"

"Döneceksin," dedi Antef. "Şimdi bana ne yapmam gerektiğini söyle."

"Bu akşam hiç zaman yitirmeden Koptos kitaplığına git. Haşhaş burada bırak. Hepsini birden içmeyeceğime söz veriyorum." Ağrısı yeniden başlamıştı. "Kitaplık görevlisi senin kopya etmen için gerekli ev-rağı hazırladı. Elinden geldiğince hızla evrağı kopya et ve işini bitirmeden geri gelme. Bu gece benim mezara gitmem gerekiyor. Bugün herhangi bir şey öğrenebildin mi?"

"Hayır, yalnızca konuştuğum kişilerin Tbubui, Sisenet ve Harmin'i tanımadıklarını öğrendim."

"Ben de zaten bir şey beklemiyordum," dedi Hori güçlkle yataktan kalkarken. "Hadi şimdi git ve

söylediklerimi yap, Antef. Bana yardım etmesi için korumalardan birini buraya gönder. Araştırmamda daha dikkatli olmam gerektiğini biliyorum ama zamanım azaldı. Mümkün olabilecek en kısa sürede geri dönmeliyiz."

Belediye başkanının yemek davetine katılamayacağını belirten bir notu hizmetkârıyla gönderdi. Sonra da korumalarından birine dayanarak güçlkle odadan çıktı ve akşamın alacakaranlığında kendisini bekleyen tahtirevanına doğru gitti.

Kısa süren kitaplık yolculuğu olaysız geçti ve haşhaşın etkisi kendini göstermeye başlamıştı. Tahtirevanın hafif sallantısı bile karnındaki sancının başlamasına neden olmuştu. Kitaplık görevlisiyle kısaca konuştuktan sonra yerdeki yastıklara uzandı ve tahtirevan taşıyıcıları görevlinin tahtirevanının arkasından yola koyuldular. Zaman geçmek bil-

-417 -

Firavunların Öfkesi / F: 27

miyor gibiydi. Hori uzun saatlerden beri tahtirevanında olduğunu d(j şünüy-r, düşleriyle gerçekler sığağın içinde birbirine karışmış gibi ge liyor ve yolculuğun bir türlü bitmeyeceğini düşünüyordu. Ama kısa bir süre sonra tahtirevanı yere indirildi ve perdeyi aralayan Hori kendisine yardım etmek üzere hazır bekleyen korumasını gördü.

Koptos mezarlığı Saqqara'nın minyatürü gibiydi, kumlu ovada birçok küçük piramit, kırık dökük sütunlar ve yarısı kumlara gömülmüş nereye uzandığı belli olmayan yollar vardı. Kitaplık görevlisi neyse ki Hori'ye hiçbir şey sormuyordu. Görevli öne geçerek karanlık ve ıslak toprakta bir süre yürüdü, sonra da üç basamağın uzandığı yarı aralık taş kapıya geldiler. Alacakaranlıkta gölgeler uzamıştı ve Hori birden sırtının ürperdiğini hissetti.

Korumasına dayanarak ayakta durabiliyordu. Yanlarında duran bir kölenin elinde bir meşale vardı. Kitaplık görevlisi hafifçe eğilerek metal kilitlerin üstündeki balmumuyla çamuru kazımaya başladı. Sonra da yerinde doğrularak hafif bir çığlık atıp Hori'ye döndü. "Mezarı son denetlediğimde bu mührü kesinlikle ben koymuştum," dedi. "Ama kırılmış. Baksanıza."

Hori adamın avucundaki mührü baktı. Mührün yarısı kırılmıştı ve kilitlerden birinden bir ip sarkıyordu. Görevli ipi yavaşça çekti. "Biri buraya zorla girmiş," dedi boğuk bir sesle. "Ustabası bana kumun çok ince olduğunu söylemişti ama nedense bunu pek ciddiye almamıştım. Ama şimdi..." Kapıya hafifçe bir omuz atınca kapı gıcırdayarak açıldı.

Basamakların üstündeki toprağın derinliği dizlerime bile ulaşamıyor, diye geçirdi içinden Hori. Bir insan ya da başka bir şey bu derinliği kazıp yeniden çukuru doldurabilir mi? Sevgili görevli arkadaşım, bana sorarsan biri içeri girmeye değil çıkmaya çalışmış. Haykırarak gülmek için kendini güç tuttu. Ma'at'ın yasaları çiğnenmiş, diye düşündü ve biz şimdi her şeyin söz konusu olabileceği bir dünyaya iniyoruz. Her şeyin. Kitaplık görevlisi ve köleyi izleyerek aşağıdaki dar karanlığa doğru gitti.

-418-

Mezar büyük değildi. İçinde tabutun durduğu yüksek bir zemini olan tek bir oda vardı. Meşalenin alevi titredi. Haşhaşın etkisinden ötürü hafifçe sersemlemiş olan Hori tabuta baktı. Meşalenin kırmızı ışığı duvardaki dekorasyon zenginliğinin üstünde parlarken Hori, su, diye geçirdi içinden. Su ve bol bol su. Amun, neredesin? Thoth merhametine ne oldu? Ah benim zavallı ailem, babam, küçük Sheritra, gururlu ve iyi yürekli annem. Bunu hak etmek için ne yaptık? Duvarlarda sıcak bir öğleden sonrasının sessiz ve sakin

Nil Nehri'nin resimleri vardı. Delikanlının ayaklarında, yatağının altında, nehirde oyunlar oynanan maymunların üstünde, bardağın, beyaz harmanisinin üstünde, ağzının kenarında, siyah saçlarında her yerde su vardı.

Kitaplık görevlisi tabutun bulunduğu yere yaklaştı. Tabutun içine baktı ve Hori canından bezmiş bir halde, boşuna zahmet etme, diye geçirdi içinden. Ceset orada değil. Memphis'de. Gülümsüyor, kaşlarını çatıyor, uyuyor ve soğuk bedenini ısıtmak için güneşin sıcaklığını arıyor. Sheritra'yı tutuyor... Sheritra ile sevişiyor...

"Bu korkunç," dedi şaşkınlık içindeki görevli. "Ceset yok! Bir prensin cesedini kim çalmaya cesaret edebilir? Ve niçin? Derhal bir araştırma başlatacağım, ekselansları, size söz veriyorum."

Hori sendeleyerek tabuta doğru gitti. İstemiyordu ama kendi gözleriyle görmesi gerektiğini de biliyordu. Kendini zorlayarak tabutun içine baktı. Gerçekten de boştu ve tam o sırada da başında korkunç bir ağrı hissetti. Bir çığlık atarak geriledi. Koruma koşarak onu düşmeden tuttu. "Ölmek istemiyorum!" diye haykırdı. Bu korku dolu çığlığı duvarlarda yankılandı.

Koruma bir an bile duraksamadı. Hori birden kucağa alınıp yavaşça tahtırevanın içindeki yastıkların üstüne yatırıldığını hissetti. Kitaplık görevlisi koşarak yanına geldi. Hemen nabzını kontrol etti. Hori inliyordu. Görevliye acı dolu bakışlarla baktı.

"İşçilerin emeğinin karşılığını ödeyecek," dedi Hori bitkin bir sesle. "Yardımlarına çok teşekkür ederim. Hoşça kal. Bu lanetli yeri yeniden mühürle ve araştırma için de sakın bir daha mezarı açma. Açmanın

-419-

hiçbir yararı olmayacak." Görevli şaşkınlıkla eğilip selam verdi. Hn kölelerine tahtırevanı taşımalarını emrederek kendini yastıkların üstün attı. Bir an önce eve dönmeliyim, diye geçirdi içinden panik içincje Babam kanıtlarıma kulak asacaktır. Ama ölmek istemiyorum! Henüz buna hazır değilim! Mezarım daha bitmedi ve henüz hiç kimse bana âşık olmadı. Thoth lütfen bana yardım et!

Ne belediye başkanının evine geri döndüğünün, ne de yatağa ya-tırıldığının farkındaydı. Bir an için kendine geldiğinde odanın karanlık olduğunu gördü. Yatağının yanındaki gece lambalarından biri yanıyordu ama bu, odanın zifiri karanlığını aydınlatmaya yetmiyordu. Bunu sen istedin, baba, diye geçirdi içinden. Büyüyü yüksek sesle söyledin ve tüm lanetin üstümüze yağmasına neden oldun. Thoth Evrakı gerçekmiş. Memphis'de birinin eline dikilmiş duruyordu ama görevini de yerine getirdi. Yatağının yanındaki masasının üstünde duran haşhaştan biraz içti. Birden üstüne doğru eğilmiş yabancı bir yüz gördü. "Ekselanslarının istediği bir şey var mı?" diye sordu ve Hori onun belediye başkanının kölelerinden biri olduğunu neden sonra fark etti.

"Hayır," dedi gözlerini kapatırken. "Antef geldiğinde beni uyandır."

Uyuşturucu etkisini göstermeye başlamıştı ve Hori'nin kendisini bu uyuşturucunun etkisine teslim etmekten başka çaresi yoktu. Birden Tbubui'nun yüzü gözlerinin önünde belirdi. Genç kadın bilgiç bir tavırla gülümsüyordu. Hori içinde acı ve şehvet karışımı bir duygu hissetti ve kendini bıraktı.

Bir kez daha gözünü açtığında şafak sokmuştu. Antef elini arkadaşının alınına koymuş yanında oturuyordu. Hori gözlerini kırptırdı. Antef çok yorgun görünüyordu. "Tamam mı?" diye mırıldandı Hori.

Antef başını salladı. "Evet, ekselansları. Her şey tamam. İki gün boyunca çalıştım artık eve dönebiliriz."

Mutluluk gözyaşları Hori'nin yanaklarını ıslatmaya başlamıştı. Uzanıp arkadaşının elini tuttu. "Tabut boştu, Antef," dedi boğuk bir sesle. "Zamanım gittikçe azalıyor. Sheritra... Küçük Güneşim..."

- 420 -

"Gemi hazır prens," dedi Antef onu yatıştırmaya çalışarak. "Kamarada size bir yatak hazırlamalarını emrettim. Korkmayın. Eve kadar dayanacaksınız."

"Seni seviyorum, Antef," dedi Hori fısıltıyla. "Sen benim kardeşim-sin."

"Susun, prens. Kendinizi yormayın. Belediye başkanıyla konuştum. Her şey yolunda."

Uyuşturucunun etkisi azalıyordu. Hori, etkinin bir süre sonra tümüyle yok olacağını ve Memphis'e yaklaşırken uyuşturucuya daha fazla gereksinimi olacağını biliyordu. Yataktan kalkmaya çalışırken, tüm bunlarla başa çıkabilecek kadar güçlü değilim, diye geçirdi içinden. Antef'le koruması ayağa kalkmasına yardım ettiler. Ben yüreksizin tekiyim. Gemiye taşınırken ve kamaradaki yatağa yatırılırken kafasının içinden binbir düşünce geçiyordu. Antef ona biraz daha haşhaş verdi ve Hori kaptanın emirler yağdıran sesini dinlerken kendinden geçti. "Belediye başkanına teşekkür edemedim," diye mırıldandı.

"Ben, senin yerine ettim, Hori," dedi. "Hadi uyu biraz."

"Koptos korkunç bir yer," diye mırıldandı Hori. "Sıcağı korkunç. Sonra terk edilmiş gibi, Antef. İnsan içinde dayanılmaz bir yalnızlık duyuyor Koptos'ta. Dayanılmaz..." Tsubui sözcüğü ağzından aldı. Hori onun gülümseyerek kendisine baktığını gördü. "Dayanılmaz," diye yineledi. "Benim zavallı ve yakışıklı Hori'm. Gençlik ateşi bambaşka. Kaynıyor... Gel benimle seviş. Beni ısıt, Hori, ısıt beni." Hori bir kez daha kendine geldiğinde Koptos artık çok uzaklarda kalmıştı. Antef hemen yanına yaklaştı ve çanağı içmesi için ağzına yaklaştırdı.

"Başım alev gibi yanıyor," dedi Hori. "Ve kendimi çok yorgun hissediyorum. Bu ne?"

"Çorba," dedi Antef. "İçmeye çalışın prens. Beslenmeniz gerek."

"Evrak nerede?" diye sordu Hori yerinde doğrulmaya çalışarak arna Antef onu yavaşça yatağa doğru itti.

"Güvenlikte. İçin ekselansları. Seller başlamış ve nehrin suları eskisine oranla daha hızlı akıyor. Kürekçiler kolayca küreklerini çekebiliyorlar. Koptos'a geldiğimizden daha kısa bir sürede evde olacağız."

-421 -

Hori arkadaşını dinleyerek çorbasını içti. Uzunca bir süreden ber bir şeyler yemediği için midesinde bir huzursuzluk hissetti. Sonuç3 çorbayı bitirdi. Çorba onu rahatlatmıştı. "Sandalyede oturmak istiyorum," dedi Antefe. "Kalkmama yardım et."

Yerinde doğrulduğunda birden hafifçe başı döndü. Güçsüz bir şekilde arkadaşına gülümsedi. "Yüzlerce yıllık bir büyüyle savaşa-mam," dedi. "Ama kraliyet kanı da önemli olmalı, Antef. Yeterince haş. hasımız var mı?"

"Evet, ekselansları," diye karşılık verdi. "Hem de çok var."

-422 -

On Dokuzuncu Bölüm

'Gerçeğin Tanrısı yalandan nefret eder:

O kendisine söylenen yalanı hemen fark edeceğinden,

yalan yere yemin etmekten kaçın.'

Sheritra filikadan inip derin bir soluk aldı ve sıcak rüzgârın, dallarını hafifçe salladığı hurma ağaçlı yola baktı. Hava korkunç sıcaktı ama Sheritra bunun farkında bile değildi. O gün, o sabah babası sonunda nişanlanmasına izin vermişti. Babasını rahat bırakmamış, her fırsatta bu konuyu açmaktan çekinmemiş ve sonunda kazanmıştı. Babasına Hori'nin nereye gittiğini söylediğinde Khaemwaset'in nişanlanmasına izin vermesi aslında biraz garip sayılabilirdi. Oğlunun birdenbire ortadan yok olmasına prens doğrusu pek kızmamıştı. Hoş, zaten Hori'yi bir daha görmek istemediğini açıkça belirttiği için de onunla evde karşılaşmadığına şaşırılmamıştı. Ama dördüncü gün Hori'nin nerede olduğunu sormaya başlamış ve Sheritra kardeşine gidişinden ancak bir hafta sonra babasına Hori'nin çıktığı yolculuktan bahsetmeye söz verdiğinden hiçbir şey söylememişti. Hori'nin hizmetkârları da efendilerinin birdenbire ortadan yok oluşuna ilişkin herhangi bir şey söylememişlerdi. Khaemwaset bir gün öğle yemeğinde konuyu Ttubui'ya bile açmış ama genç kadın bilmediğini söylemekle yetinmişti.

Khaemwaset yedinci güne dek hiçbir şey öğrenemedi. Yedinci 9ünün sabahı Sheritra babasının yanına giderek Hori'nin gerçeği ortaya çıkarmak için Koptos'a gittiğini itiraf etti.

-423-

"Ttubui'nun adını lekelemeye kararlı," diye haykırdı Khaerrtvvas öfkeyle.

"Ptah-Seankh'a çamur attı, bu da bir işe yaramayınca başka h' senaryonun peşine düştü demek. Şimdi karşılıksız sevginin neler va pabileceğini daha iyi anlıyorum ama..." Kendini denetleyerek sesini al çalttı. "Ancak bu kin dolu delikanlı benim tanıdığım Hori'ye hiç benzemiyor."

"Belki de bunları kininden ötürü yapmıyordur," dedi Sheritra. "Belki de Hori hiç değişmedi ve sizin bir şeyi görmeniz için deliller gibi çırpınıyor, baba."

"Sen de mi bana karşı cephe alıyorsun, Küçük Güneşim?" diye sordu üzüntüyle.

"Hayır, baba! Hori de size karşı cephe almadı. Geri geldiğinde lütfen onun anlatacaklarını dinleyin! O sizi çok sever, üzülmeyi hiç istemez ve bizleri vasiyetinizden çıkardığınız için kahroluyor."

"Ah, demek bunu sen de duydun?" dedi Khaemwaset kaşlarını çatarak. "Bu beklenmedik bir zamanda ölebilirim düşüncesiyle alınmış bir önlem yalnızca. Ben ölmeden önce evlenirsen elbette çeyizine de sahip olmaya hakkın olacak."

Ama Hori mirastan kendine düşen payı alamayacak, diye geçirdi içinden Sheritra. Hiçbir zaman hakkını alamayacak. Yine de babamı daha fazla öfkeliendirmemin bir anlamı yok. Bununla birlikte babasının yaktığı yeşil ışıktan yararlanmaya karar verdi.

"Bundan çok daha önce evlenmek istiyorum," dedi yavaşça. "Lütfen söylediklerime kulak verin ve benim Harmin'ie nişanlanmama izin verin. Bir prenses olarak onun bana evlenme teklif edemeyeceğini, tersine

benim ona bu öneriyi yapmam gerektiğini biliyorum ve eğer izin vermezseniz evlenmek için sonsuza dek beklememiz gerekecek."

Khaemwaset bu kez kızına karşı çıkmadı. Bir süre ona dikkatle baktı, sonra da genç kıza şaşırtacak bir şekilde gülümseyerek başını salladı. "Pekâlâ. Gidip Harmin'e evlenme teklif edebilirsin. Oğlumu yitirdim, ama Harmin'in Hori'nin yerini aldığını düşünmeye başladım bi-

-424-

O delikanlıdan hoşlanıyorum, hiç olmazsa büyüklerine karşı saygılı e onlara sadık biri." Bir kez daha gülümsedi. "Çok şaşırdığını ve bana anıTılayarak baktığını görüyorum Sheritra ama sözlerimde son derece ciddiyim. Hadi, Harmin'ie konuşmaya git."

Aslında kızının yüzünde gördüğü şaşkınlık değildi. Sheritra babacın Hori'den bu şekilde söz etmesine şaşırılmıştı. Kimse bu yarayı kaplamayacak. Annemle Hori bu denli mutsuzken kendi mutluluğunu Ön plana çıkardığını için kendimi suçlu hissediyorum.

Harmin'i bulması zor olmamıştı. Harmin bahçesindeki ağaçlardan birinin altında oturuyordu. Yanı başında da boş bir bira sürahisi vardı. Sessiz hizmetkârlarından biri de biraz ilerdeki hurma ağacının altında ayakta duruyordu. Sheritra, Bakmut'a beklemesini işaret ederek hızlı adımlarla delikanlının yanına yaklaştı. Ne kadar da davetkâr bir hali var, diye geçirdi içinden. Yastıkların üstündeki dağınık siyah saçlarıyla, kollarını geniş göğsünün altında kavuşturmasıyla, güçlü ve uzun bacaklarını uzatışıyla ne kadar da çekici!

Sheritra yanına yaklaşıp çömeldiğinde Harmin yerinden yavaşça doğruldu ve genç kıza uzanarak onu dudaklarından öptü. Sıcaktan delikanlının dudakları kurumuştı. Bir süre sonra genç kıza kendisinden uzaklaştırarak yerinde doğruldu.

"Ah, Harmin seni çok özledim!" dedi. "Dün anneni görmeye geldiğinde görüştüğümüzü biliyorum ancak fazla zamanın yoktu ve dalgın görünüyordun. Seninle her zaman baş başa birkaç dakika geçirmek istediğimi biliyorsun."

"Buradayım işte," dedi genç kıza gülümsemesine karşılık vermeyerek. "Keşke beni görmek için akşamı bekleseydin Sheritra. Dün gece hiç uyuyamadım ve şimdi biraz uyumak istiyordum."

Gerçekten de yorgun ve uykusuz bir hali var, diye geçirdi içinden. Güzel gözleri uykusuzluktan şiş şişti. Yavaşça delikanlının yüzüne dokundu.

-425 -

"Seni rahatsız etmek istemiyorum," diye özür diledi. "Ama san güzel bir haberim var, Harmin. Babam sonunda nişanlanmamıza İ2jn verdi."

Harmin gülümsediyse de bu mutluluk dolu bir gülümseme değildi. "Eğer bana bu haberi bir hafta önce verseydin sevinçten deliye dönerdim," dedi asık bir yüzle. "Ama bana ne güvenen ne de beni seven bir kadınla artık nişanlanmak istediğimden emin değilim." Genç kıza bakmadı. Bira bardağına uzanarak bir dikişte bitirirken Sheritra ona şaşkınlıkla bakıyordu.

"Harmin!" dedi kısa bir süre sonra. "Ne demek istiyorsun? Bana insanlara güvenmeyi ve aşkı sen öğrettin! Sana tüm kalbimle tapıyorum! Sen neden söz ediyorsun?"

Harmin bardağını çalılara doğru fırlattı ve karşılık verdiğinde sesi soğuk ve kin doluydu. "Hori'yle birlikte

bana ve anneme karşı cephe aldığınızı inkâr mı edeceksin?"

"Size cephe almadık, Harmin! Ben..."

"Yüzünüzdeki suçluluk ifadesini görebiliyorum, ekselansları. Annem bana Hori'nin bizleri perişan etmek için Koptos'a gittiğini söyledi. Bunu senin bana söylemen gerekirken annemden öğrenmem çok acı oldu, Sheritra. Bu konuyu gelip benimle konuşmak hiç aklına gelmedi, değil mi? Elbette gelmedi! Bana Hori kadar değer vermiyorsun."

Sheritra delikanlının kendisine bir tokat atabilecek kadar öfke içinde olduğunu görüyordu. "Hori'nin nereye gittiğini annen nereden biliyor?"

"Yola çıkacağı sabah ona kıyı basamaklarında rastlamış. Hori ona nereye gittiğini söylemiş ve annem de ağlayarak bu kindar davranışlarından vazgeçmesi için yalvarmış, ama o bu sözlerle kulak bile asmamış. Ve sen!" diye haykırdı. "Sen onun gideceğini, bu yolculuğun amacını biliyordun ve bana gelip tek bir sözcük bile söylemedin. Bana güvenmedin!"

"Hori'nin bana her şeyi anlattığını nereden çıkardın?" diye kendini savunmaya çalıştı ama delikanlının suçlamalarını da inkâr edemeye-

-426-

ceğini biliyordu. Bu yüzden bunları fısıldarcasına söylemişti. Tsubui ^kkında düşündüklerini ona anlatmanın ya da açıklamaya çalışmanın [jir yararı olmayacağını biliyor ve onu incitmek istemiyordu. Ayrıca tek neden de bu değil, diye geçirdi içinden acıyla. Hori geri dönünceye jek nişanlılık işini askıya almasını istemişti ondan. Harmin'in de anne-sinin Khaemwaset'i aldatmasına karışıp karışmadığından emin değildi, dolayısıyla Sheritra'yı da aldatıp aldatmadığını bilemiyordu.

"Hori sana her şeyi anlatır," dedi Harmin. "Benimle paylaştıklarından daha fazla şeyleri onunla paylaşsın sen. Çok incindim ve üzüldüm, Sheritra, önce beni kendinden soyutladım sonra da aileme annemin ya da benim böylesine büyük bir yalan söyleyebileceğimizden kuşkulandın."

Ama annen söyledi, diye geçirdi içinden çaresizlikle delikanlının öfkeli yüzüne bakarak. Hori bana Ptah-Seankh'in anlattıklarını anlattığında ona yürekten inandım. Ah Harmin, annenin gerçek kimliğini bilmediğinden üzülmemen için nasıl da dua etmişim. Senin bu şekilde davranabileceğin, kendini ele vermeye çalışabileceğin aklıma bile gelmemişti. Birden bu düşüncesinde haklı olabileceği aklına geldi. Korkudan ağzının kuruduğunu fark etti. Harmin'den nasıl olur da kuşkulanabilirim, diye sordu kendisine. O da babam gibi Tsubui'nun hırsının kurbanı. Zavallı Harmin.

"Sevgili kardeşim," dedi Harmin'e yaklaşıp elini omzuna atarak. "Seni üzmemek istemediğim için bunları sana anlatmadım. Hori de ben de annenin Khaemwaset'e yalan söylediğine inanıyoruz. Bir oğulun kaldıramayacağı kadar kötü bir yalan. Senin acı çekmene tanık olmak istememişim, lütfen inan bana."

Harmin uzun bir süre konuşmadı. Genç kızın kollarının arasında gevşemek istemiyordu ama kendini de çekmiyordu. Başını çevirdiğinden Sheritra onun yüzündeki ifadeyi okuyamıyordu. Kendini geri çekmemesine karşın Sheritra onun çoktan kabuğuna çekildiğini fark etmişti. "Lütfen beni şimdi yalnız bırakın, ekselansları," dedi boğuk bir

-427-

sesle. "Burada oturup annemin suçlanmasını dinleyemeyeceğiz^ Özür dilerim."

Sheritra elini delikanlının boynundan çekti. "Harmin..." diye söze başladıysa da delikanlı başını çevirerek ona baktı. "Hayır!" diye bağırdı. Sheritra sendeleyerek yerinden kalkıp oradan uzaklaştı. Yeni ka-zandıği özgüven gitmiş yerine omuzları düşük kendine güvenmeyen o genç kız geri gelmişti. Bakmut'a seslenerek kıyı basamaklarına uzanan yolda koştu. Bir yandan da Harmin'in kendisini geri çağırmasını bekliyordu ama çağırmadı. Zaman içinde bunun üstesinden gelecektir, diye geçirdi içinden endişeyle. Nişanlanmaktan söz ettiğini hatırlayacak, öfkesi yatışacak ve koşarak yanıma gelip her şeyin yolunda olduğunu söyleyecektir. Ağlamayacağım.

Ama yine de filikaya binerken gözleri dolu dolu olmuştu. Kendini aptal bir çocuk gibi hissediyordu. Bir an için annesine rağmen onu ne denli sevdiğini söylemediğine, nişanlanmak konusunda ayak diremediğine ve sonsuza dek birlikte olmak istediğini söylemediğine pişman oldu. Ancak Harmin onu daha ilk gördüğünde soğuk davranmış o da doğal olarak Harmin'in mutsuzluğunu arttırmamak için bunları söyleyememişti. Beni seviyor olmalı, mutlaka beni seviyordur, diye geçirdi içinden filika nehre açılırken. Bakmut'un soru soran bakışlarını üstünde hissetti. Onsuz yaşayamam! Ölürüm! Sonra da birden titremeye başladı.

Hori'nin Koptos'a gittiğine ilişkin haber kısa sürede evin içinde yayıldı. Nubnofret oğlunu yanına çağırtmak için hizmetkârını gönderince-ye dek bu haberi duymamıştı. Khaemwaset, oğlunun Tbubui'ya bağışlanamaz bir şekilde kaba davrandığı için onu artık görmek istemediğini Nubnofret'e söylemişti. Nubnofret de bunun üzerine dudaklarını büzüp herhangi bir yorum yapmamıştı. Böylesi terbiyeye ilişkin bir konuya karışmak özellikle İkinci Eş'in söz konusu olduğu bir konuda anneye düşmezdi ve evdeki düzenin bozulması da Nubnofret'in en son isteyebileceği bir şeydi. Yine de oğlunu merak ediyordu. Son günlerde yalnızca kendi mutsuzluğunu düşünüp oğlunu ihmal ettiği için pişman

- 428-

olduğundan bu konuyu bir an önce çözümlmek istiyordu. Hizmetkârı Hori'nin Koptos'a gittiğini söylediğinde şaşkınlıktan ağzı bir karış açık kaldı. Hizmetkârına bu yolculuğun nedenini sormamak için kendi-ni güç tutarak derhal kocasını bulmaya ve her şeyi ondan öğrenmeye karar verdi.

Khaemwaset banyodan yeni çıkmıştı ve odasına doğru gidiyordu. Nubnofret koridorda onu bekliyordu. Telaşından kocasının üstünden akan suları bile görmemişti. Khamewaset karısını görünce durdu ve gülümsedi. "Senin için ne yapabilirim, Nubnofret?" diye sordu. Nubnofret, beni kollarına alabilirsin, diye geçirdi içinden. Eskiden yaptığın gibi beni öpebilir ve serin bedenini bedenime yaslayabilirsin. "Sizinle çok önemli ve ciddi bir konuda konuşmak istiyorum, prens," dedi.

"O zaman bana masaj yapılırken konuş benimle. Kasa!"

Nubnofret karşı çıkmayarak kocasının ve onun oda hizmetkârının arkasından gitti. Khaemwaset yatağına uzanarak karısına başının hemen yanındaki sandalyeye oturmasını işaret etti. Böylelikle o konuşurken Khaemwaset de onu görebilecekti. Kasa efendisinin bedenini yağladı ve masaj yapmaya başladı. Nubnofret bakışlarını uzaklaştırarak hafifçe öksürüp boğazını temizledi.

"Khaemwaset, Hori nerede?" diye sordu konuyu saptırmadan.

Khaemwaset gözlerini kapadı. "Hori, Koptos'ta."

"Peki, Hori, Koptos'ta ne arıyor?"

Khaemwaset içini çekti, koluyla yüzünü kaşdı. Gözleri hâlâ kapalıydı. "Evlilik antlaşmasının geçerli olması

için istediğim araştırmada Ptah-Seankh'ın raporunda gerçekdışı şeyler olduğuna inanıyor ve gerçeği öğrenmek için Koptos'a gitti."

"Bu yolculuğa çıkmasına sen mi izin verdin?"

"Gittiğinden haberim bile yoktu." Gözlerini açtı. Endişeyle Nubnofret'e baktı. "Çok düşüncesiz ve başına buyruk davranmaya başladı. Onu daha yeni cezalandırmıştım ama geri döndüğünde onu daha ciddi bir şekilde cezalandıracağım."

- 429 -

Gözleri kapanıyordu. Nubnofret bunun yorgunluktan ya da kendisine bakmak istemediğinden kaynaklanmadığını anlamıştı. Masaj onu heyecanlandırmıştı. Ne kadar da değiştin, diye geçirdi içinden Nubnofret Korkuyla. Artık seni hiçbirimiz tanıyamaz olduk. Cinsel zevklerden başka bir şey düşünemeyen biri olup çıktın. Sanki bir gece yarısı yanına bir şeytan yaklaştı ve ruhunu çalıp yerine bambaşka bir ruh koydu. Eğer şu anda benimle sevişmeye kalksan inan bundan çok korkardım. "Buradan gidiyorum, Khaemwaset," dedi sakın bir sesle. Khaemwaset hızla başını kaldırıp baktı.

"Buradan gidiyorum da ne demek?"

"Pi-Ramses'e gidiyorum ve bunun için de senden izin isteyecek değilim. Ailem paramparça oldu, evimde huzur kalmadı, otoritemi yitirdim ve Hori'nin bu yolculuğu da her şeyin üstüne tuz biber ekti. Hizmetkârlarım bile Hori'nin burada olmadığını benden önce öğrendiler. Hori pervasızca davranan biri değildir ve sen bunu bilirsin. Bu yolculuğa neden çıkmak istediğine arkanı döndün ve oğlumuzla hiç ilgilenmedin. Ama yine de cezalandırmaktan söz edebiliyorsun. O senin tek oğlun ve vârisin. Sen onu fırlatıp bir kenara attın."

Karısına dikkatle baktı. Nubnofret bu bakışlardaki düşmanca ifadeyi gördü. "Gitmeni yasaklıyorum," dedi. "Gidersen tüm Memphis bu konuda ne düşünür? Kendi evimde bile sözümün geçmediğini düşünmezler mi? Hayır, Nubnofret. Gidemezsin ve gitmiyorsun."

Nubnofret ayağa kalktı. "Tbubui hizmetkârlara emir verebilir, yemek ziyafetleriyle ilgilenebilir ve konuklarını eğlendirebilir." Bu sözleri son derece sakın bir tavırla söylemişti, aslında onu tokatlamamak için kendini güç tutuyordu. "Beni geri çağırncaya dek dönmeyeceğim. Senden bir şey rica edeceğim. Lütfen Tbubui'nun daireme yerleşmesine izin verme."

"Gidemezsin!" diye bağırdı yerinde doğrularak. "Buna izin vermiyorum!"

Nubnofret soğuk bir ifadeyle eğilip onu selamladı. "Senin askerlerin var, Khaemwaset," dedi. "Eğer cesaret edebilersen onlara beni durdurmalarını söyle. Aksi halde gideceğim."

- 430 -

Khaemwaset ellerini yumruk yaptı, derin bir soluk aldı ama hiçbir şey söylemedi. Nubnofret topuklarının üstünde döndü ve kapıya doğru gitti. Dönüp arkasına bakmadı.

Khaemwaset yataktan kalktı ve kararsızlıkla durdu. İlk tepkisi Amek'i çağırıp ona Nubnofret'in gitmesine izin vermemesini söylemek oldu ama böylesi bir şeyi yaptıktan sonra geri adım atması çok güç olacağından kendini tuttu. "Giydir beni!" diye haykırdı Kasa'ya. Giyinir giyinmez de odasından çıktı.

Tbubui odasında Khaemwaset'in kâtiplerinden birine bir mektup yazdırıyordu. Kocasının içeri geldiğini

görünce gülümseyerek ona baktı. Khaemwaset onun gülümsemesine karşılık vermedi. Onun yerine kâtime bağırdı. "Defol!" Kâtip telaşla yazı tahtasını, kalem kutusunu ve mürekkebininı toplayarak eğilip selam verdikten sonra hemen dışarı çıktı. Khaemwaset kapıyı hızla kapattı ve kapıya dayandı. Soluk solu-ğaydı. Ttubui telaşla yanına geldi.

"Khaemwaset ne oldu?" diye sordu ve her zamanki gibi genç kadının sesi, dokunuşu Khaemwaset'in tüm öfkelerini yatıştırdı.

"Nubnofret," dedi. "Beni terk ediyor ve Pi-Ramses'e gidiyor. Hizmetkârları eşyalarını toplamaya başladılar bile. Sanırım buradaki yaşamından hiç memnun değil." Dalgın bir şekilde Ttubui'nun başını okşadı. "Ttubui, yakında tüm Mısır benimle alay edecek."

"Hayır, sevgilim, etmeyecekler," diye karşı çıktı. "Mısır halkı sana hem büyük bir saygı duyuyor, hem de sana hayran. Halk benim sana büyü yaptığımı ve Nubnofret'i dışladığımı söyleyecek. Beni suçlayacaklar ama bu umurumda bile değil. Belki de haklılar. Belki de yeterince kibar davranmadın Nubnofret'e."

"Bugün bu tür sözler duymak istemiyorum, Ttubui," dedi hırsla. "Kibar ve sevecen olmanı istemiyorum. Sana soğuk ve iyi davranmayan Nubnofret'i suçla! Seni yok etmek için Koptos'a koşan Hori'yi suçla! Neden her zaman bu denli kibar davranıyorsun?"

"Beni yok etmek mi istiyor?" diye sordu kocasına kuşkuyla bakarak. "Hizmetkârların konuşmalarından onun Koptos'a gittiğini duymuştum ama bu kadar kötü bir niyeti olduğunu bilmiyordum."

- 431 -

Khaemwaset kapıdan uzaklaşarak ona doğru yaklaştı. Makyaj masasının arkasındaki tabureye yorgun bir tavırla oturdu. "Koptos," \$. ye yineledi. "Seninle ilgili gerçeğin orada olduğuna nedense inanıyor ve bunu ortaya çıkarmaya kararlı." Ttubui o kadar uzun bir süre sessiz kalmıştı ki, Khaemwaset az önce söylediklerini duymadığını düşündü. "Ttubui?" diye seslendi. Sanki arkasındaki bir şeyden korkarcası-na yavaşça kocasına doğru döndü ve Khaemwaset karısının yüzünün kireç gibi bembeyaz kesildiğini gördü.

"Uydurma haberlerle geri gelecek," dedi. "İtibarımı zedelemeye çok kararlı."

"Artık ailemi tanıyamıyorum," dedi öfkeli bir sesle Khaemwaset. "Nubnofret görevlerinin bilincinde, bununla birlikte beni sürekli dışlıyor. Hori'yi artık tanıyamıyorum. Hatta Sheritra bile küstahlaştı. Tanrılar beni cezalandırıyor ve ben bunun nedenini bile bilemiyorum."

Ttubui hafifçe gülümsedi. "Onlara hep gereğinden fazla hoşgörölü davrandın, Khaemwaset," dedi. "Onlar da doğal olarak sunardılar. Diğer erkekler yaşamlarında Mısır'a karşı olan görevlerini birinci, ailelerini de ikinci planda tutarlarken sen ailenin isteklerini her zaman birinci planda tuttun ve onlar da buna alıştılar. Aslında Hori..." Birden sustu ve Khaemwaset genç kadının bakışlarındaki acı dolu ifadeyi gördü.

"Bildiğin bir şey var ama bana söylemiyorsun," dedi Khaemwaset. "Senin bu duyarlı dudaklarının arasında aileme ilişkin tek bir eleştiri sözcüğü bile çıkmadı bugüne dek. Hori'yle ilgili ne biliyorsun?"

Ttubui hafifçe kalçalarını sallayarak kocasının yanına yaklaştı. "Oğlunla ilgili korkunç bir şey söyleyeceğim sana," dedi alçak sesle. "Kendi güvenliğimden ve doğmamış çocuğumun yaşamından endişe duyduğum için bunu şimdi sana açıklayacağım. Beni suçlamayacağına lütfen söz ver!"

"Ttubui," dedi. "Ben yalnızca seni seviyorum. Aptalca küçük hataların bile bana sevimli geliyor. Hadi. Anlat artık."

"Koptos'tan getireceği bilgiye inanmayacaksın, değil mi?"

- 432 -

"Hayır, inanmayacağım."

"Nefret gözünü kararttı onun," diye yumuşak bir sesle anlatmaya başladı. "Becerebilse beni öldürecek." Dudakları titreyerek çaresizlikle kocasına baktı. "Bana tecavüz etti, Khaemwaset. Seninle evleneceğimi duyduğunda bana tecavüz etti. Evime geldiğinde benimle konuşmak istediğini söyledi ama bana yaklaşmaya çalıştı. Onu geri çevirdiğimde ve ona seni sevdiğimi ve yakında evleneceğimizi söylediğimde ise saldırgan bir tavır takındı. "Genç bir bedeni yeğlemez misin?" diye sordu ve sonra da, "Tbubui, yaşlı adamlar sana zevk vermezler," dedi ve sonra da... sonra..." Elleriye yüzünü kapattı. "Çok utanıyorum!" diyerek hıçkırıklarla ağlamaya başladı. "Ona karşı koyamadım, inan bana Khaemwaset. Hizmetkârlarımı çağırmak istedim fakat ağzımı kapattı ve, "Çağırırsan seni öldürürüm," diye beni tehdit etti ve ben de ona inandım. Gözü dönmüştü. Hatta..."

"Ne?" dedi Khaemwaset boğuk bir sesle. Gözlerinde nefret, öfke ve çaresizlik parıltıları oluşmuştu. Tbubui yere düşercesine oturdu, uzun saçlarıyla yüzünü örtmeye çalıştı ve geleneksel yas tutma hareketi olan yerden toprak alıyormuşçasına avuçlarını açıp başına götürdü.

"Çocuğumun senden mi yoksa ondan mı olduğundan bile emin değilim!" dedi hıçkırarak. "Senin çocuğun olması için dua ediyorum, Khaemwaset. Dua ediyorum!"

Khaemwaset yavaşça ayağa kalktı. "Korkmana gerek yok, Tbubui," dedi boğuk bir sesle. "Doğmamış çocuğumuzla birlikte huzur içinde yaşamayı sürdür. Hori artık çok fazla ileri gitti. Onu cezalandıracağız."

Tbubui yaşlı gözlerle başını kaldırıp kocasına baktı. "Onu öldürt-melisin, Khaemwaset," dedi hıçkırarak. "Beni yok etmeden rahat etmeyeceğini biliyorum ve ondan çok korkuyorum. Onu öldür!"

Khaemwaset'in içinden hâlâ aklı başında olan küçük bir bölümü hayır diye haykırdı. Hayır! Bu bir karabasan! Hori'nin esprilerini, gülümsemesini, sevgisini hatırla. Birlikte yaptığınız çalışmalar, tartışma-

İ

- 433 -

Firavunların Öfkesi / 28

lan, içki içerek ve birbirinize açılarak geçirdiğiniz geceleri, bakışlarındaki sevgiyi ve gururu hatırla. Ama içinin diğer bir bölümünü ise Tbu-bui'yu çoktan ele geçirmişti.

Genç kadına yaklaşarak onu kollarının arasına aldı. "Ailemin sana bu denli yoğun acı çektirdiğini bilmiyordum," diye fısıldadı kulağına "Hori yaşamayı hak etmiyor. Bir çaresine bakacağım."

"Çok üzgünüm, Khaemwaset," dedi alçak bir sesle genç kadın. Ve erkeği hafifçe okşamaya başladı.

Sheritra düş görüyordu. Harmin ona doğru uzanmıştı. Saçlarını kırmızı bir kurdeleyle bağlamış yüzünü yüzüne yaklaştırmıştı. "Çarşafını aç ve yanına yatmama izin ver," diye fısıldıyordu. "Benim Sheritra, Ben geldim. Ben geldim." Sheritra gözlerini açmış ve odanın loş ışığında ona bakmıştı ama delikanlının yüzünde garip bir ifade vardı. Sevecen gülümsemesi yerini vahşi, ölümcül bir gülümsemeye bırakmıştı. Dişleri

büyümeye ve sivrilmeye başlamış, yüzünün rengi griye dönüşmüştü. Sheritra birden yanındakinin Harmin değil bir çakal olduğunu fark etmişti. Ter içinde uyandı. Önce hâlâ gece olduğunu, evin içinde derin bir sessizliğin hüküm sürdüğünü fark etti sonra da Bakmut'un kendisini hafifçe sarstığını fark etti.

"Ekselansları, kardeşiniz geldi. Hori geldi," diyordu Bakmut. Sheritra titreyen elleriyle gözlerini ovuşturdu.

"Hori?" diye sordu yarı uykulu bir sesle. "Geri döndü demek. Hemen içeri al onu Bakmut ve bize yiyecek ve içecek bir şeyler getir."

Sheritra artık iyice açılmıştı, yatağında doğruldu. Birden arkasında hafif bir kıpırtı duydu. Hori içeri girerek gelip kardeşinin yanına yatağa oturdu. Sheritra hafif bir çığlık attı. Kemikleri sayılacak kadar zayıflamıştı ve elleri titriyordu. Bir zamanlar gür olan saçları dökülmüştü. Gözlerinin feri sönmüştü. Yaşlı bir adama benziyordu.

"Hori," dedi. "Sana ne oldu?"

"Seni bir daha görebileceğimi sanmıyordum," dedi güçlkle soluk alarak Hori. Sheritra kardeşinin ağlamak üzere olduğunu fark etti. "Ba-

- 434 -

na yapılan bir büyüden ölüyorum, Tbubui'nun yaptığı büyüden, She-rjtra. Zavallı Penbuy'u da o öldürmüştü, hatırlıyor musun? Şimdi sıra bana geldi."

Sheritra bir an için kardeşinin neden söz ettiğini anlayamadı. Delirmiş gibi bir hali vardı. Ama hemen sonra kırık kalem kutusunu, bal-mumundan yapılmış bebeği hatırladı.

"Penbuy!" diye bir çığlık attı. "Elbette! Nasıl da bu kadar kör olabildim! O, Penbuy'un kalem kutusuydu. Birçok kalem kutusu vardı ve ben onları şimdi daha iyi hatırlıyorum. Penbuy..."

"Koptos'tan kötü haberlerle dönmemesi için Tbubui ona ölüm büyüsu yaptı," diye fısıldadı Hori. "Sheritra oku şunları. Hemen şimdi oku." Hori evrağı kardeşine uzattı. Elleri titriyordu. Tüm bedeni alev alev yanıyordu. Sheritra evrağı bir kenara fırlatıp, babasını çağırmak, hizmetkârları uyandırarak Hori'yı yatağına yatırmalarını söylemek istiyordu ama kardeşinin bir an önce evrağı okumasını istediğini hissediyordu.

Bakmut şarap, kızarmış soğuk kaz ve kavunla geri geldiğinde Sheritra evrağı okumaya başlamıştı. "Lamba getir," diye emretti. Hori sessizce oturuyor ara sıra matarasından bir şey içiyordu. "Ne içiyorsun?" diye sordu Sheritra gözlerini evraktan ayırmayarak. "Haşhaş, Küçük Güneşim," diye karşılık verdi. Sheritra başını sallayarak okumasını sürdürdü.

Sonunda son evrağı da bitirdikten sonra rulo yaptı. Hori dönüp ona baktı. Konuşmadan bakıştılar.

"Bu olanaksız!" dedi Sheritra. "Böyle bir şey asla olamaz." Sesinde öfke dolu buz gibi bir ifade vardı.

"Hayır," dedi Hori, "Bir düşün, Sheritra. Hadi şimdi bu yazılı anları birlikte değerlendirelim."

"Önerdiğin şey kesinlikle akılcı değil, Hori," dedi.

"Biliyorum," diye karşılık verdi. "Ama ben o mezardaydım, Sheritra ve mezarda ceset yoktu. Kitaplık görevlisi hem çok şaşırdı hem de

-435 -

çok korktu. Duvarlarda suyla ilgili birçok resim vardı..." Durdu. "Seni ikna etmeye çalışabilir miyim?"

Sheritra az önce gördüğü o karabasani hatırladı. "Pekâlâ. Ama kendini yormanı istemiyorum. Sen hastasın. Tsubui'nun seni zehirlediğini sanıyorum ve bu eğer doğruysa bu zehire karşı bir panzehir bulması için babama haber vermeliyiz."

Hori acıyla güldü. "Babam bana yardım edemez. Tsubui, Pen-buy'a ölüm büyüsü yaparak onu öldürdü ve şimdi de aynı şeyi bana yapıyor. Bunu anlamak çok mu zor?"

"Özür dilerim, Hori. Devam et." Hori'ye belli etmeden Bakmut'a bir bakış fırlattı. Babasını çağırmak için Bakmut'u gönderebilseydi Hori belki kurtulabilirdi. Bu konuda tartışarak kardeşinin gücünü tüketmesini istemiyordu. "Hiç olmazsa bir şeyler yemeye çalış," dedi ve Hori dönüp kardeşine baktı.

"Bıktırmıyaya kadar Antef bana çorba içirip durdu," dedi. Sheritra kardeşinin sesindeki korku ifadesini duyunca birden ürperdi. "Yemek yemeye ayıracak zamanım kalmadı, Sheritra. Uyan artık. Gözlerini aç. Ölüyorum ben. Anlatacaklarıma kulak ver." Sheritra uzanarak kardeşinin elini avuçlarının arasına aldı.

"Evet," dedi.

"Tüm bunlara babamın neden olduğuna inanmaya hazır mısın? Ne olduğunu fark etmeden o evrakta yazılı olan sözleri yüksek sesle söylediğinde babam bu işi başlatmış oldu."

"Evet."

"Güzel. Biraz uzanmak istiyorum, Sheritra. Şu yastığı sırtıma koyar mısın? Teşekkür ederim. Öncelikle Tsubui'nun Penbuy'u büyü yaparak öldürdüğüne ve şimdi beni öldürmeye çalıştığını kabul etmelisin. Babam Penbuy'un Koptos'tan getireceği tüm bilgileri öğrenmek isteyeceği için Tsubui, Penbuy'u öldürdü. Babam, Penbuy'u sever ve sayardı ve onun ne denli güvenilir biri olduğunu da bilirdi. Penbuy'un anlatacakları babamın kulağına ne denli gerçekdışı gelseydi bile yine de babam da bir takım kuşkular uyandıracaktı. Bana gelince..." Hafif-

- 436 -

çe omzunu silkti. "Babamın gözünde zaten hiç önemim kalmadı. Bana kalırsa Tsubui artık gücün tadını aldı ve bundan hoşlanmaya başladı. Ona asla bir zarar vermeyeceğimi biliyor. Benden kurtulmak istemesine gerek yok."

Birden sustu. Sheritra kardeşinin yüzünün ter içinde kaldığını gördü. Gücünü yeniden toplamak istediği için sustuğunu fark etti. Söyledikleri Sheritra'yı çok şaşırttı.

"Sheritra," diye söze başladı. "Tsubui'nun hizmetkârları sana ne hatırlatıyor? İyi düşün."

Zenci, sessiz ve hiçbir şeye karşı çıkmayan hizmetkârlar. Sheritra başını şaşkınlıkla salladı. "Çok garip insanlar," diye karşılık verdi. "Ama doğrusunu istersen bana bir şey hatırlatmıyorlar."

"Belki sen benim kadar çok mezar görmedin," dedi Hori. "Heykel gibi değil mi sence, Sheritra?"

Heykel, diye geçirdi içinden. Tahtadan oyulmuş köleler soylularla birlikte gömülür ve efendilerinin sihirli

sözcükleriyle yeniden yaşama dönerlerdi. Şarap ve yiyecek taşıyan, kumaş dokuyan ve ekmek pişiren itaatkâr köleler, efendileriyle hanımlarının boyunlarına kolyelerini takan becerikli eller, yorgun gözlerinin çevresi rastıklı, tahtadan oyulmuş bu ifadesiz ve boş yüzler. "Heykeller?" dedi. "Saçmalıyorsun, Hori."

"Öyle mi? Neyse boş ver. Şuna bir bak." Kemerinin altındaki küçük keseyi çıkardı ve titreyen parmaklarıyla güçlkle açtı. Küpeyi çıkardı. "Al şunu. Ağırlığına bir bak. Küpeyi hisset. Bunun Tsubui'nun mücevher kutusundan aldığı o küpe olduğunu varsay. Sen de o küpeden kuşulanmıştın, hatırlıyor musun Sheritra? Usta bir kuyumcu tarafından çok iyi taklit edildiğini söylemişti sana ama o küpede ne denli eski olduğuna ilişkin bazı küçük ipuçları da vardı. Küpeyi ilk gördüğünde onun orijinal olduğunu düşünüp korkmamış mıydın? Evet, Sheritra haklıydın. Bu küpenin diğer çifti Tsubui'da. Tünelden çıkarken düşürdü."

- 437 -

Sheritra elindeki küpeyi inceliyordu. Birden küpeyi kardeşine korkuyla uzattı. "Yeter artık, Hori," dedi bağırarak. "Beni korkutuyorsun."

"Güzel!" diye karşılık verdi. "Seni şimdi biraz daha korkutacağım. Şimdi her şeyi daha iyi anlayabilmen için biraz daha anlaşılabilir bir şekilde konuşmaya çalışacağım. Su var mı?"

Sheritra hiçbir şey söylemeden kardeşinin bardağına su koydu. Hori suyu içti, sonra biraz haşhaş alarak suyundan büyük bir yudum daha içti.

"Bununla kendini öldüreceksin," dedi Sheritra. Hori elinin tersiyle ağzını sildi ve kardeşine baktı.

"Bedenim artık haşhaşa alıştı," dedi. "Sancıyı denetim altına alabilmem için her defasında dozu biraz daha arttırmam gerekiyor ama buna daha uzun bir süre gereksinimim olacağını da sanmıyorum doğrusunu istersen." Sheritra karşı çıkmak istemesine ağzını açtı ama Hori onu bir el hareketiyle durdurdu. "Artık birbirimize yalan söylememize gerek yok, Küçük Güneşim. Bırak da sözlerimi tamamlayayım. Zaten anlatacaklarımın neredeyse sonuna geldim sayılır ve gücüm de gitgide azalıyor."

Sheritra acı içinde geri çekilerek kardeşine baktı. Yüzünün yarısı gölgede kalmıştı ve bu da ona buruk bir ifade veriyordu. Doğru söylüyor, diye geçirdi içinden. Ölecek. Birden paniğe kapıldı ama sesi oldukça sakin çıkmıştı. "Devam et, sevgili kardeşim."

"Babam evrağı çalarak ve evraktaki büyüü yüksek sesle okuyarak onların dirilmelerine neden oldu," diye söze başladı. "Mezarın iç odasındaki tabutların kapakları yoktu, hatırlıyorsun değil mi? Bir gün birilerinin mezara girip hizmetkârın elindeki evrağı bulacağını ve bu evrağın içinde yazılı olanları yüksek sesle yanlışlıkla okuyabileceğini ümit ederek kapaksız tabutlara gömülmek istediklerini düşünüyorum. Nenefer-ka-Ptah ile Prenses Ahura, bu onların gerçek adları, aynı mezarda yapay duvarın arkasında yatıyorlardı. Evrak yüksek sesle okunduğunda ise saklanacak bir yer bulabilme ümidiyle ya da kendilerini toparlamak için Memphis'e gittiler. Sheritra?"

-438 -

Sheritra kardeşine güçlkle gülümsedi. Yüreğinin bir yanı kardeşinin anlattıklarına korkmakla birlikte yine de inanıyordu, ama diğer yanıdaysa aşkı, sevgilisi Harmin vardı ve yaşamını yok etmekten korktuğu için de Hori'nin anlattıklarına inanmak istemiyordu. Odanın soğuduğunu hissetti, çarşafı çenesine kadar çekerek ürperdi ve Hori'nin anlattıklarını yorumlamamaya çalışarak dinlemek için kendini zorladı. Bu uzun zamandan beri mezarlarında yatan kokuşmuş cesetlerin yeniden canlanıp güç kazanmasını, tünelden çıkışlarını ve yaşama dönüşlerini düşünmek bile istemiyordu.

"Bu ilginç bir korku ve hayalet öyküsü," dedi sonunda Sheritra. "Başka bir şey değil. Tünelden geçerek mezardan çıktıklarını ve Memphis'e ulaştıklarını söylemeye çalışıyorsun. Ama mezarın kapısının önünde kocaman bir kaya parçası vardı ve bu taş yıllardan beri orada durduğu için de iyice sertleşmiş olmalıydı. O kayadan nasıl kurtulup dünyaya geri döndüler dersin? Sihirle mi?"

"Olabilir. Ya da onlara bizim bilmediğimiz kötü bir güç yardım etmiş olabilir. Evrak okunduğunda kolayca kaçabilecekleri için öncelikle tüneli kazdıklarından eminim. Girişin yakınlarına bir yere gerekli aletleri de bırakmış olabilirler. Nereden mi biliyorum?" Yastığa dayandı. "Koptos'ta yüzlerce yıl önce yaşadıkları eve çok benzeyen bir yer buldular. Terk edilmiş, sessiz, sakın ve basit bir yer buldular ve burada yıllar öncesinin özlemlerini gidermeye çalıştılar. O evi yeniden gözlerinin önüne getirmeye çalış, Sheritra. O yoğun sessizliği, hurma ağaçlarıyla kaplı alandaki yankıları, o yumuşak ve rüzgârlı yolda yürürken gerçek dünyadan uzaklaşmış duygusuna kapılışını hatırla. Evin içi de aynı şekilde yıllar öncesini yansıtmıyor muydu? Çağlar öncesine ait mobilyalarla döşenmemiş miydi?" Birden susarak gücünü yeniden toplamaya çalıştı, sonra da konuşmasını sürdürdü. "Onlarla birlikte iç odada olan tahta heykellere gerekli sözcükleri söyleyip onların yeniden dirilmelerini sağladılar ve birlikte evi tamir etmeye başladılar. Sonra da evraklarını çalan adamı aramaya koyuldular. Mezar açıldı, İşçiler

-439-

çalışmaya başladı. Bir iki araştırmadan sonra öğrenmek istediklerini öğrendiler ve intikam almak için plan yapmaya başladılar."

"Neden intikam almak istesinler ki?" diye kardeşinin sözünü kesti Sheritra. Artık kendini bu öyküye o denli kaptırmıştı ki, Hori'nin aslında Sisenet ile Tsubui'dan söz ettiğini unutmuştu. "Evrakı geri alıp yaşamlarını kendi istekleri doğrultusunda sürdürmek istiyorlardı belki de. Ve bu noktada da..." Sheritra sözlerini tamamlamadı.

"Ve bu noktada da bizler devreye girdik," diye tamamladı kardeşinin sözlerini Hori. "Bilmiyorum ama bunun arkasında bir neden olduğunu hissediyorum ve inan bana Sheritra bu sözünü ettiğim nedenin kötü bir şey olduğundan hemen hemen eminim. Bunu tartışabilecek durumda değilim, Sheritra. Bu lanet olasıca sancı beni perişan ediyor." Sesini yükseltmişti. Sheritra kardeşinin ses tonundaki korku ve paniği hissederek kardeşinin elini okşamaya başladı. Hori'nin ateşi vardı. "Önce prensle karısının ve birkaç gün sonra da oğullarının boğularak öldüğünü öğrendim," diye sözlerini sürdürdü. "Tsubui'nun ayağının burkulduğu o gün iskeleden düşeceğini sandığı halini hatırla. Nasıl da abartılı bir şekilde korkmuştu, değil mi? Harmin o sıcak yaz günlerinde seninle hiç yüzmeye gitti mi?"

"Hayır," diye fısıldadı. "Ama Harmin'i neden bu konuya katıyorsun, Hori? O mezarın içinde yalnızca iki tabut vardı. Aynı aileden söz etmen olası değil."

"Beni dinlemiyorsun!" dedi çaresizlikle. "Koptos'tan getirdiğim tüm evrakı okudun. Biz burada büyülerin en korkuncuyla karşı karşı-yayız, Sheritra. Artık o huzur dolu günlerimizin ne kadar uzakta kaldığının farkında değil misin? Merhu, yani senin Harmin'in Koptos'ta boğuldu ve orada gömüldü. Onun mezarına da gittim. Aynı şekilde tabutunun kapağı yoktu ve mezardan bir şekilde çıkmayı başararak mührü kırmıştı. Onu da babam diriltti ve o da bir şekilde Memphis'deki ailesinin yanına döndü."

"Hayır, hayır," diye kardeşinin sözünü keserek başını iki yana sallamaya başladı. "Sisenet, Harmin'in dayısı. Bunu Tsubui söylemişti."

- 440 -

Hori çaresizlikle kardeşine baktı. Ağzının kenarı haşhaştan kararmış ve gözlerinin akı büyümüştü. "Tbubui ile Sisenet karı koca," dedi küçük bir çocukla konuşurcasına sözcüklerini vurgulayarak. "Harmin de onların oğlu. Onların oğlu, Sheritra. Bunun ne denli ürkütücü olduğunun farkındayım ama lütfen gerçekleri görmeye çalış."

Sheritra yerinden fırladı. "Bunu bana yapma, Hori!" diye yalvardı. "Harmin masum. Onun suçsuz olduğunu biliyorum. Annesi hakkında onunla konuşmaya çalıştığım da annesine kızmıştı. O..."

"Harmin son derece zeki ve kusursuz bir aktör, aynen kendisinin annesi olduğunu söyleyen o garip yaratık gibi." Hori bunları bağırarak söylemek istemişti fakat sözcükleri bir fısıltı gibi çıkmıştı. "Bedenleri mumyalanmış olduğu için o kadar soğuk. Kaç kez Harmin'e dokundun ve bedeninin soğukluğu karşısında kaç defa şaşırdın? Her geçen gün ikinci yaşamlarına daha fazla uyum sağlamaya çalıştıklarına inanıyorum. Tbubui'nun ne denli sıcaktan hoşlandığını hatırlasana. Ama mezarda, Küçük Güneşim... Daha ta başından beri evrağı Thoth düzenledi ve bu ailenin bu tanrıya duyduğu bağlığın kanıtlarını her yerde görmek olası. Maymunlar, Thoth'un hayvanları. Tüm bunlar onun simgeleri."

"Hori," diye kardeşinin sözünü kesti Sheritra kararlılıkla. "Bu anlattıklarının hiçbirine inanmıyorum. Tbubui, babamın bizleri mirasından mahrum etmeye ikna ettiği için seni lanetlediğini düşünüyorum. Buna karşı çıkmayalım diye sana büyü yaptı. Sen hayatta kaldığın sürece doğmamış çocuğunun yaşamının tehlikede olacağına inandığı için bu büyüyü yaptı. Çocuk doğduktan sonra senin tek yapman gereken şey onu öldürmek ve yeniden babamın vârisi olmak."

Hori gülmeye başladı, sonra da birden karnının üstünde yuvarlandı. "O hamile değil," dedi boğuk bir sesle. "Tbubui yaşamıyor ki, ölü o, Sheritra, unuttun mu yoksa? Ölüler yaşam vermez ama yaşamları geri alabilirler. Babamın kararını değiştirmek için hamile olduğunu uydurdu. Babamın yavaş yavaş geri çekildiğini düşünüyorum ama geri çekilirken artık kaçışı olmayan bir köşeye kısırlıyor ve Tbubui onu sürekli

-441 -

olarak yalanlarla, cinsellikle besliyor ve babamı yok etmeye çalışıyor Sheritra babamın tüm gücü yok oluyor, bunu göremiyor musun? Tbu-bui onu ruhsal açıdan yok etmeye çalışıyor. Ama neden? Evrağı çalmanın cezası bu olmamalı. Bunun mutlaka başka bir açıklaması daha olmalı."

Sheritra güçlükle yataktan kalktı, masanın üstünde duran bezi alarak su dolu çanağın içinde ıslattı ve yavaşça kardeşinin yüzünü boynunu ve ellerini sildi. Bunları yaparken Hori'nin anlattıklarını düşünüyordu. "Tüm bu acılara neden olan Tbubui'nun balmumundan yaptığı bebeği bulmalıyız," dedi kararlı bir sesle. "Ve bebeğe batırılan tüm iğneleri çıkarmalıyız. Ayrıca babamın sandıklarını karıştırıp Tbubui'nun yaptığı büyüyü bozabilecek başka bir büyü bulmalıyız, iğnelerin çıkarılması yaşamı sürdürmeni sağlar ama sağlığının da düzelmesi gerek." Sheritra kardeşinin yüzünü silerken Hori kıpırdamadan oturuyordu. Sheritra onun hiçbir şey yapacak halde olmadığını görüyordu, bu yüzden de bebeği bulmak ona düşüyordu. Yastıkları düzelterek kardeşini yavaşça yatağa yatırdı. "Uyu," dedi. "Bebeği bulmaya çalışacağım. Burada yalnız kalabilecek misin?"

Hori gözlerini kapatmıştı bile. "Antef dışarda bekliyor," diye mırıldandı. "Onu içeri yolla. Teşekkür ederim, Küçük Güneşim." Sheritra eğilerek kardeşini alnından öptü. Soluğu haşhaş kokuyordu. Sheritra arkasından kapıyı kapatırken Hori çoktan uyumuştur bile.

-442-

"Nehrin kıyısından esen kuzey rüzgârına

yüzümü çevirebilirim ve yüreğimi dağlayan acıyı

yok etmek için avazım çıktığı kadar haykırabilirim!"

Sheritra bahçeye çıkıp cariyelerin evine doğru giderken hava hâlâ ağırdı ve suları yükselen nehirden gelen kötü kokular midesini hafifçe bulandırmıştı. Tsubui dört gün sonra yeni evine taşınacaktı ve o zaman güvenlik daha sıkı olacaktı, Sheritra evin girişindeki çalılıkların arasında sessizce ilerlerken Tsubui'nun yeni evine henüz taşınmamasına seviniyordu.

Cariyelerin evinden içeri nasıl girebileceğini düşünürken birden hafif bir hissiyle bazı konuşmalar duydu. Kalbi hızla çarparak durdu, ama sonra da gecenin ısıcından kurtulmak için evin çatısına çıkan kadınları fark etti. Acaba Tsubui de çatıda mı, diye geçirdi içinden merakla. Eğer tüm kadınlar geceyi çatıda geçiriyorlarsa korumaların mutlaka diğer taraftaki basamakların başında olmaları gerekir, bu yüzden de içeri girebilmek için yalnızca kapıdaki korumayı atlatmam gerekecek.

Sütunların arasından geçerek ana kapıya doğru yaklaştı, sonra da durarak çevresini dinledi. Kapıdaki görevlinin odasından gelen hafif horultuların dışında çevrede hiç ses yoktu. Soluğunu tutarak yürüdü. Tsubui eğer odasında uyuyorsa kapısının önünde mutlaka bir hizmetkâr nöbet tutuyordu. Sheritra büyük bir dikkatle kadınların odaları-

-443 -

nın bulunduğu tarafa döndü. Burada kimse yoktu, mehtabın ışığı yolu hafifçe aydınlatıyordu.

Sheritra birden içinde yoğun bir huzursuzluk hissetti. Tsubui'nun çatıda ne kadar kalabileceğini bilemiyordu ama büyük bir olasılıkla güneş doğmadan hemen önce odasına geri dönecekti. Hori ölüyordu ve gün ağarmak üzereydi. Koşarak Tsubui'nun odasının kapısına yaklaştı ve kapıyı hafifçe araladı. İçerde derin bir sessizlik hüküm sürüyordu. Kapıyı biraz daha açarak içeri girdi. Bekleme odası boştu. Oda boş olmasına karşın içeriye görebilecek kadar da aydınlıktı.

Sheritra telaşla şiltelerin, yastıkların altına, kenardaki harmanilerin arasına, vazoların içine ve hatta Tsubui'nun özel altın kaplama Thoth ibadet yerinin içine bile baktı. Burayı açarken özür dilercesine dua etti. Aslında bu odada bir şey bulmayı beklemiyordu, onun için de fazla şaşırman işti.

Ses çıkarmadan içerdeki odaya gitti. Odanın kapısı ardına kadar açıktı ve yatak boştu. Tsubui'nun ağır parfümünün kokusunu içine çekti. Oda küçük olmakta birlikte mobilyaların özenle yerleştirilişi Tsubui'nun basitlikten hoşlandığı izlenimini vermişti Sheritra'ya. Dikkatle araştırmaya başladı, kaldırdığı eşyaları hemen yerine koymaya özen gösteriyordu. Şiltenin ve yatağın altına baktı. Sandıkları, makyaj ve takı kutusunu açıtsa da hiçbir şey bulamadı. Odanın ortasında durarak düşünmeye başladı. Tsubui'nun yerinde olsaydım acaba böylesine lanetli bir şeyi nereye saklardım, diye geçirdi içinden. Sonra da gülümsemeye başladı. Elbette! Henüz boş olan yeni dairesine saklamıştı. Odaları temizleyecek hizmetkârların dışında yeni daireye daha bir süre kimse girmeyecekti. Sheritra hızla topuklarının üstünde dönüp koşarak evden dışarı çıktı.

Ama orada da aradığını bulamadı. Öfke ve düş kırıklığı içinde dudaklarını ısırarak kendini Tsubui'nun sandalyelerinden birine attı. Kurban ölünceye dek bebeğin yok edilmemesi gerektiğini ve bebeğe batırılan iğnelerin çıkarılmayacağını biliyordu. Böylesi bir şeyi saklayacak binlerce yeri olmalı, diye geçirdi içinden çaresizlikle. Bahçedeki birçu-

- 444 -

Kura, yerdeki bir deliğe, hatta kıyı basamaklarının yanındaki çalılıkların arasına bile saklayabilir.

Kıyı basamakları. Genç kız birden heyecanla ürpererek yerinden fırladı. Tbubui büyü yaptığı bebeği Khaemwaset'in topraklarında bir yere saklamaya cesaret edemezdi ama bir zamanlar kendisinin de yaşadığı evde şimdi Sisenet oturuyordu. Bu bebeği Sisenet'ten başka kimsenin saklayamayacağı anlaşıyordu. Sheritra bu düşüncesinin doğru olduğunu iliklerinde hissediyordu. Geldiği gibi yine aynı şekilde gürültü yapmadan Tbubui'nun odasından çıktı ve kendi odasına doğru gitti. Bakmut işaret parmağını ağzına götürerek kapıyı açtı. Yatağın yanında oturan Antef ayağa fırladı.

"Nasıl?" diye sordu fisiltila Sheritra yatağa yaklaşarak. Ölü gibi yatıyordu. Yüzü bembeyazdı, kapalı gözkapakları şişti ve düzensiz soluk aldığı anlaşıyordu. Kardeşinin geldiğini hissetmiş olacak ki, hafifçe kıpırdadı ve gözlerini açarak ona baktı. Sheritra, Antefe endişeli bir bakış fırlatarak kardeşine doğru uzandı.

"Buldun mu?" diye sordu fisiltila.

"Hori, özür dilerim," dedi. "Onu doğu kıyısındaki evine saklamış olmalı. Hemen oraya gidip bakacağım." Aslında böylesi bir şeyi yapmaktan çok korkuyordu. Sisenet'ten çekiniyordu ve acı dolu son konuşmalarından sonra Harmin'le karşılaşmak istemiyordu. Ev, yaşanacak güzel bir yer olmasına karşın karanlıkta oraya tek başına gitmek istemiyordu.

"Bunun için zamanım yok artık," diye karşı çıktı. "Büyü herhangi bir yerde olabilir. Büyüyü bulmak yerine babamın büyü bozmaya ilişkin evrağını bulmalıyız. Kalkmama yardım et."

"Hayır," diye tıslayarak karşılık verdi Sheritra. "Oraya gideceğim. Sakın yataktan kalkma!"

"Sevgili kardeşim," diye karşılık verdi Hori, Antef yerinde doğrulmasına yardım ederken. "Büyü hakkında fazla bir şey bilmiyorum ama HİÇ olmazsa hangi evrağa bakmam gerektiğini biliyorum. Ama sen biliyorsun. Lütfen işimi daha da zorlaştırma."

- 445 -

Sheritra çaresizlikle Antefe yardım etti, birlikte Hori'yi yataktan kaldırdılar ve odadan çıktılar. Koridorlar daha derin bir sessizlik içjn. deydi. Yavaşça ve gürültü yapmamaya özen göstererek Khaemwa-set'in çalışma odasına doğru gittiler. Yanlarından geçtikleri korumalar onlara merakla bakıyordu ama Hori ve Sheritra'yı fark ettikten sonra da hemen kenara çekiliyorlardı. Çalışma odasının kapısı önünde durdular. Khaemwaset tıbbi cihazlarını koruma konusunda çok titiz biriy.

di.

"Senin de gördüğün gibi," dedi Sheritra sabırla korumaya. "Kardeşim çok hasta. Prens içeri girmemize ve bazı ilaçları almamıza izin verdi."

Bu sözlerden etkilenmeyen asker eğilip selam verdi. "Prenses, izin kâğıdınızı görebilir miyim?" diye sordu yerinde doğrulurken.

Sheritra ters bir sesle konuştu. "Bizler onun çocuklarıyız. Onun için de babamın yasalarına uymamızı gerektiren bir neden yok. Galiba senin burada olduğunu ve bu kadar titiz biri olduğunu unuttu."

Asker onları kuşkuyla süzüyordu ve Hori ortalarında yerlerinden kıpırdamadılar. Sonunda asker kenara çekildi.

"Prens bu uygulamayı koyarken kendi ailesinin bireylerini bu uygulamaya katmayı unutmuş olmalı," dedi asık yüzle. "Geçebilirsiniz, ekselansları."

Koruma kapıyı açarak kenara çekildi ve içeri girdiler. "Babamın bu korumayı işten atıp yerine daha esnek ve hoşgörülü birini almasının zamanı geldi galiba," diye mırıldandı Sheritra. "Bunlar çok katı."

"Evet," diye karşılık verdi Antef. Çalışma odasının içindeki kapının önünde duruyorlardı. Sheritra kapının kulbunu çevirdi.

"Kilitli," dedi düş kırıklığıyla.

"Kır," dedi Hori.

Antef, Hori'yi hafifçe Sheritra'ya doğru iterek ayağını kaldırdı ve kiliti tekmeledi. Hafif bir çatırdıyla birlikte kapı ardına kadar açıldı. İçer" si zifiri karanlıktı.

-446 -

"Antef," diye seslendi Sheritra. "Masanın üstündeki lambayı yak ve buraya getir. Hori'yi daha fazla tutamayacağım."

Antef hemen lambayı yakarak odaya getirdi. Oda birden aydınlandı. Antef duvarın kenarında duran sandalyeyi kaparak Sheritra'nın da yardımıyla Hori'yi oturttu. Hori başını güçlkle kaldırarak gülümsedi.

"Şu sandıkta," dedi eliyle işaret ederek. "Küçük sandıkta. Diğer sandıklarda bitkilerle bazı ilaçlar var. Bence bu da kilitli. Antef yanında bir bıçak var mı?"

Delikanlı küçük bıçağını çıkararak sandığın önünde çömeldi ve kiliti açmaya çalıştı. Sheritra hemen yanı başında duruyordu.

"Antef bu akşamdan sonra bu evden kovulabileceğinin farkında mısın?" diye sordu. "Her şey kısa zamanda anlaşılacak ve babam sana gitmeni emredecek."

Antef başını bir an için kaldırıp ona bir göz attı. "Biliyorum," dedi. "Ama zaten bir süreden beri burada kendimi yabancı hissediyorum, ekselansları. Hori ölecek ve ondan sonra da benim burada kalmamı gerektiren bir şey kalmayacak. Prens nasıl uygun bulursa öyle davransın. Umurumda bile değil." Sonunda kiliti açmayı başardı, kapağı kaldırdı ve başını çevirip Hori'ye baktı.

"Sheritra bana üç ya da dört evrak ver," dedi Hori. "Sen ve Antef de benim alacağım miktarda alın. Büyüyü bozacak ve tersine dönüştürecek özel büyüyü istiyorum, eğer bunu bulamazsak beni daha fazla hastalanmaktan koruyabilecek büyüyü alırız." Tüm bunları sıradan bir tavırla söylemişti ve Sheritra kardeşinin yürekliliğine hayranlıkla baktı. Oysa Hori'nin kendini hiç de yürekli görmediğini biliyordu ama içinde bulunduğu bu ölüm-kalım savaşı onu Mısır'ın kahramanlarından biri yapıyordu. Hori titrek elleriyle rulo olmuş evrağı açıyordu. Solukları hızlanmıştı. Sheritra düşüncelerini bir kenara atarak tüm dikkatini elindeki işine çevirdi.

Bir süre odada derin bir sessizlik oldu. Sheritra yere bağdaş kura-rak oturmuş, okuduklarından bir anlam

çıkarmaya çalışıyordu. Evrak-

-447 -

ların üstünde ne olduklarını belirten bir başlık yoktu. Sheritra büyü dili-nin amaçlı bir şekilde anlaşılmasız olduğunu ve büyük bir özen ve bilgiyle yorumlanması gerektiğini düşünüyordu. Antef de kendi payına düşen evrağı inceliyor, arada sırada başını düş kırıklığına iki yana sallıyor ve papirüsü sandığa geri koyuyordu.

Sheritra altıncı evrağı bitirdi, büyü'nün sırtı ağrıyan hastanın başının üzerinde okunması ve bunun bir merhemle birlikte yapılması gerekiyordu, merhem'in içine nelerin konulması gerektiğinin belirtildiği bölümü okumadı. İçini çekerek sandığa uzandı ve bir tomar aldı. Tomarın ilk evrağı lekeliydi. Kâğıdın bir kenarında pasa benzer kahverengi bir leke vardı. Yüzünü buruşturarak evrağı Hori'ye uzattı. "Hori, şuna baksana," dedi. "Bu leke nasıl olmuş?"

Hori bakışlarını okuduğu evraktan ayırmayarak dalgın bir tavırla elini uzatarak evrağı aldı. Sonra da hayret dolu bir çığlık attı. Evrağı dikkatle incelemeye başladı. Sheritra kardeşinin zaten beyaz olan yüzündeki tüm kanın çekildiğini fark etti. Hori gergin bir şekilde güçlkle yerinden kalktı. "Olamaz," diye fısıldadı. Antef başını çevirip baktı. Sheritra koşarak kardeşinin yanına geldi.

"Hori, ne oldu?" diye sordu merakla ve Hori birden tiz bir kahkaha attı. Elleri titriyordu. Birden ağlamaya başladı. Sendeleyerek yerine oturdu, evrak hâlâ elindeydi.

"Olamaz," dedi güçlkle soluk alarak. "Olamaz. Artık hepimiz öleceğiz."

"Hori, lütfen saçmalama," diye yalvarmaya başladı Sheritra. "Beni

korkutuyorsun."

Hori karşılık vermek yerine uzanıp kardeşinin elini tutarak evrağın üstüne koydu. "Dokun," dedi. "Bak. Onları görebiliyor musun?"

Sheritra evrağa baktı ama tüm dikkatini kardeşine yöneltmişti. "Küçük delikler görüyorum, iğne batmış gibi küçük delikler," dedi şaşkınlıkla. "Papirüsün kenarından sarkan o şey iplik mi?"

"Bu delikler iğne batırılarak açıldı," dedi Hori. "Papirüs delinirken ben oradaydım. Bu leke de babamın kanı. Babam evrağı cesedin eline dikerken eline iğne batmıştı. Bu, Thoth Evrakı."

- 448 -

"Saçmalıyorsun," dedi Sheritra istediğinden de daha sert bir sesle. Birden hızla elini evrağın üstünden çekti. Hori büyülenmiş bir halde evrağı okşayıp duruyordu.

"Hayır, saçmalamıyorum," dedi. "Bunun o evrak olduğundan kuşku yok. Babamın kanı, iğne delikleri, iplik. Babam tabutların kapaklarının kapatılmasını emretmişti, sonra da mezar kapatıldı ve mühürlendi ve mezara giden yol da molozlarla kapatıldı. Ama tüm bunlara karşın evrak burada. Burada." Antef bir dizinin üstünde doğrulmuş, şaşkınlık içinde arkadaşına bakıyordu. Sheritra, Hori'nin yüzündeki ifadeyi görmek istememekle birlikte bakışlarını kardeşinden uzaklaştırmıyordu. Hayatında hiç bu denli korku dolu bir ifade görmemişti. »Böylesi bir şeyi hiçbir insan yapamaz," dedi Hori. "Hatta ölüler bile. Thoth bu evrağı mezardan alıp buraya getirdi. Onun kutsal laneti babamın üstünde." Bir kez daha güldü. Çaresizlik ve şaşkınlık içinde elindeki evrağı sıkı sıkı göğsünün üstünde tutuyordu. "Babamın bundan haberi bile yok.

En azından şimdilik hiçbir şey bilmiyor!"

"Hori," diye söze başladı Sheritra. Ne yapması gerektiğini kestire-miyordu ama Hori elini kaldırarak onu susturup hafifçe gülümsedi.

"Sandığı kapat!" dedi. "Bir an önce babamı bulmamız ve ona hem bu evrağı hem de Antef'in Koptos kitaplığından kopya ettiklerini göstermemiz gerekiyor. Bizi mutlaka dinlemesini sağlamalıyız!"

"Peki ya sen?"

Hori uzanarak kardeşinin saçlarını yavaşça okşadı. "Benim işim bitti," dedi sıradan bir sesle. "Ama umurumda bile değil. Tanrı konuştu ve babamın sonu benimkinden çok daha korkunç olacak. Onun başına geleceklerle kıyaslandığında benim ölümüm çok hafif kalacak. Hadi git ve diğer evrağı getir, Sheritra. Antefle ben seni burada bekleyeceğiz. Sonra da babamı görmeye gideceğiz."

Sheritra kardeşinin söylediklerine karşı çıkmayarak odadan dışarı Ç'ktı. Hızla koridora doğru giderken koruma eğilip onu selamladı ama Sheritra onu fark etmemişti biie. Evrak tomarı bıraktığı yerde yatağının üstünde duruyordu. Bakmut kapının kenarında şiltesinin üstünde uyu-

- 449-

Firavunların Öfkesi / 29

yordu. Sheritra evrağı aldı. Şafağın sökmek üzere olduğunu fark etti Hızla Hori'nin yanına geri döndüğünde Antef'in kardeşine doğru eğildiğini gördü. Hori derin bir uykuya dalmıştı, evrak hâlâ elindeydi ve başını arkadaşının göğsüne dayamıştı.

"Burada uyumamalı," dedi Sheritra. "Yatağında olmalı, kendi yata-ğında her zamanki soyluiuğuyla ölmeli! Ah Antef, bunların hepsi de çılgınlık ve biz de kendimizi bu çılgınlığa kaptırıp Hori'yi yüreklendirdik."

Kız kardeşinin sesini duyan Hori gözlerini araladı ve yerinde doğrulmaya çalıştı. "Sence babam Ttubui'nun yanında mıdır acaba?" diye sordu fısıltıyla.

"Hayır," diye karşılık verdi odadan çıkıp koridorda yürürlerken. "Ttubui, cariyelerin evinin çatısında. Babam odasında olmalı." Babasının odasına doğru giderlerken Sheritra babasının anlayışlı davranması için dua ediyordu.

Khaemwaset'in odasına giderlerken Hori bir iki kez düşecek gibi oldu ama sonunda Khaemwaset'in yatak odasının kapısına gelebildi-ler. Kapıdaki koruma bu üçlüye şaşkınlıkla baktıktan sonra hafifçe odanın kapısını vurdu ve kısa bir süre sonra da Kasa uykulu gözlerle başını uzattı. Onları görünce gözlerini dehşetle açtı.

"Ekselanları!" dedi şaşkınlıkla. "Neler oldu?"

"İçeri girmemize izin ver, Kasa," dedi Sheritra. "Babamla konuşmamız gerek."

Oda hizmetkârı eğilip onları selamladıktan sonra içeri girdi. Bir süre sonra da geri döndü. "Prens uyandı ve sizleri bekliyor," dedi geri çekilerek ve üçlü kabul salonundan geçip Khaemwaset'in yatak odasına girdi.

Khaemwaset, Kasa'nın yaktığı lambanın ışığı altında gergin bir yüzle yatağında oturuyordu. Onları

görünce çarşafın altında kaydı ve kenarda duran kiltine uzanarak üstüne geçirdi ve yatağın yanındaki kanepeye oturmalarını işaret etti. Antefle Sheritra, Hori'yi kanepeye oturdular.

-450-

"Demek döndün Hori," dedi Khaemwaset buz gibi bir sesle. "Çılgınlık ve fesat dolu olduğundan hiç kuşum yok. Neyin var?"

"Çok hasta," dedi Sheritra, Hori'den önce davranarak. "Ama size söylemesi gereken bazı şeyler var. Lütfen onu dinleyin."

"Hasta mı?" diye yineledi Khaemwaset ilgisiz bir tavırla. "Hasta olduğunu söyleyebilirim. Onun hastalığı suçluluk duygusu, intikam al-maktansa daha başka türlü davranmanı yeğlerdim, oğlum."

Hori elinde sıkı sıkı tuttuğu evrağı babasına uzattı. "Bunu hatırlıyor musunuz, baba?" diye sordu. "Sheritra'yla ben bu evrağı diğer evrağı sakladığınız çalışma odanızdaki kilitli sandığın içinde bulduk. Antef gerçeği söylediğime ilişkin yemin edebilir."

"Orada ne yapıyordunuz?" diye sordu Khaemwaset öfkeyle. "Üçünüz de çıldırmış olmalısınız."

Sonra da bakışlarını evrağa çevirdi. Önce elindekinin ne olduğunu anlayamadı sonra evrağı çevirdiğinde kan lekesi ortaya çıktı. Dikkatle baktı, eli titremeye başladı ve bir küfür savurarak evrağı fırlattı. Evrak, Hori'nin başının üstünden yere düştü. Antef yavaşça gidip evrağı aldı. Gözlerini babasından ayırmayan Sheritra, onun yüzünün birden bembeyaz olduğunu gördü.

"Evracı hatırladığınızı görüyorum," dedi Hori yorgun bir şekilde gülümseyerek. "Elinize iğne battığında parmağınızdan akan kanın cesedin eline nasıl damladığını hatırlıyorsunuz, değil mi? Antef, evrağı prence geri ver. Onun bunu daha yakından ve dikkatle incelemesini istiyorum. Emin olmasını istiyorum."

Ama Khaemwaset geri çekildi. "Bu o lanetli Thoth Evrakı," dedi boğuk bir sesle. "Bunu inkâr etmiyorum. Ben senin o aptalca öykülerine inanmayı reddediyorum. Eğer gerçekten de sandığımı kırıp açmış-san bu kez ciddi bir şekilde cezalandırılacaksın." Kendini toplamaya başlamıştı. Sheritra babasının yüzünün renginin yerine geldiğini gördü. Suratında tilki gibi kurnaz bir ifade oluşmuştu. Sheritra babasını daha önce hiç bu halde görmemişti. Korkuyla, Hori'yi dinlemeyecek bile, diye geçirdi içinden. Onun tüm bu alışılmışın dışındaki davranış-

-451 -

lan Tbubui'dan kaynaklanıyor. Artık o kadından başka hiç kimse ona söz geçiremez.

Khaemwaset yatağından kalkarak Hori'nin yanına yaklaştı, ellerini beline koydu, son derece kayıtsız bir ifadeyle oğluna baktı.

"Sen alçağın tekisin, Hori," dedi öfke dolu bir sesle. "Neye inandı-ğımı söyleyeyim mi sana? Bu evrağı çıkarmak için değil tersine Evrağı sandığıma koymak için kilidini kırdığına inanıyorum. Evrağı sandıkta bulamayınca yeniden mezara gittin, evrağı çaldın ve öykünü inandırıcı kılmak için de bu saçmalıkları uydurdun. Hangi öyküye inanmam gerek sence, Hori? Hangi saçmalıkları dinlemem gerek?"

Sheritra, Hori'nin Koptos'tan getirdiği evrak tomarını babasına uzattı. "Lütfen bunları okuyun, baba," diye yalvardı. "Hori konuşamayacak kadar hasta. Bu evrak size zaten her şeyi açıklayacak."

Khaemwaset yerinde doğrularak kızına sert bir bakış fırlattıktan sonra evrağı aldı. İlk ruloyu açtı ve hemen sonra da gülümsemeye başladı. "Antef'in el yazısı neden beni hiç şaşırtmadı acaba?" dedi. "Delikanlı, oğlum seni de mi tuzağına düşürdü?" Antef karşılık vermedi, Khaemwaset bakışlarını Sheritra'ya çevirdi. "Bu yalan dolana karışman beni çok öfkeliendirdi," dedi kızına. "Senin daha akli başında olduğunu sanıyordum, Küçük Güneşim. Bu sahtekârlığa göz mü yumacaksın?"

"Bunlar sahte evrak değil," diye karşı çıktı. "Bunlar, Koptos kitaplı-ğındaki evrağın eşi. Antef bunları kitaplık görevlisinin denetimi altında yazdı. Görevlinin bu konuda yemin edeceğine eminim. Lütfen okuyun, baba."

"Eğer kendisine yeterince altın verilirse herkes yemin eder," dedi Khaemwaset öfkeyle. "Ama yine de, sen istediğin için Sheritra, bunları okuyacağım."

Khaemwaset yatağının kenarına oturarak papirüsü okumaya başladı. Hori kanepede hafifçe sallanıyor ve inliyordu ama babası onunla ilgilenmedi bile. Antef kemerinde sakladığı son haşhaşı çıkararak içe-bilmesi için Hori'nin ağzına yaklaştırdı, sonra da çömelerek Hori'nin

-452 -

yaşını tuttu. Günün ilk ışıkları ortalığı aydınlatmaya başlamıştı. Sheritra yorgun, korku dolu ve acı içinde ayakta duruyordu.

Khaemwaset sonunda son sayfayı da yatağa fırlattı ve başını çevirip kızının gözlerinin içine baktı. "Bu saçmalıklara inanıyor musun, Sheritra?" diye sordu. Bu babasının ona sorabileceği en kötü soruydu. Sheritra duraksayınca Khaemwaset hemen atıldı. "İnanmıyorsun. Ben de inanmıyorum. Hori'nin bu saçmalıklara zaman ayırıp gücünü yitirmesi üzücü ama kendini biraz denetleyebilseydi hastalanmayacaktı."

"Tbubui bana büyü yaptığı için hastalandım," diye babasının sözünü acıyla kesti. "Bana büyü yapacağımı kendi söylemişti. Baba o kocası Nenefer-ka-Ptah ve oğlu Merhu gibi yaşayan bir ceset ve hepimizi mahvedecekler. Tüm bunlar başımıza evraktaki ilk büyüğü yüksek sesle okumanızla geldi." Gülmeye çalıştı. "İkinci büyüğü de okusaydınız başımıza nelerin geleceğini ancak tanrılar bilir."

Khaemwaset ayağa kalkarak kapıya doğru gitti. Özgüvenli davranmasına karşın Sheritra babasının içindeki tedirginliği fark etmişti. "Sizleri yeterince dinledim," dedi yüksek sesle. "Tbubui hem kendisini hem de bebeğini öldürebilecek kadar gözünün döndüğünü bana söylemişti fakat ben hamile olduğu için sinirlerinin bozuk olduğu, bu yüzden aşırı duyarlı davrandığını düşünmüştüm. Ancak görüyorum ki, yanılmışım. Yeter artık. Sen hem Tbubui için hem de doğmamış çocuğu için büyük bir tehlikesin." Kapıyı açtı. "Nöbetçiler!" diye haykırdı.

"Hayır, baba!" diye bağırarak Sheritra yerinden fırlayıp babasının kolunu tuttu. "Hayır, bunu yapamazsınız. Zaten ölüyor, görmüyor musunuz? Acıyın ona!"

"O, Tbubui'ya ya da bana acıdı mı?" diye sordu öfkeyle. İki asker koşar adımlarla odadan içeri girdi, Khaemwaset başıyla askerlere Ho-ri'yi işaret etti. "Onu odasına götürün ve dışarı çıkmasına asla izin vermeyin." Sheritra bir kez daha çığlık attı ama Khaemwaset elinin tersiyle onu itti. Askerler, Hori'yi ayağa kaldırdılar, Antef telaşla arkadaşının eline biraz haşhaş tutuşturdu. Hori, Sheritra'ya baktı.

- 453 -

"Artık ne yapman gerektiğini biliyorsun," dedi. "Lütfen, Sheritra Şu anda ölmek istemiyorum." Sonra da iki asker onu sürükleyerek odadan çıkardı. Khaemwaset hışımla kızına döndü.

"Sana gelince," diye tısladı. "Senden utaniyorum. Sana uygun bir ceza verinceye dek şimdilik serbestsin." Antefe döndü. "Sen iyi yürekli bir delikanlısın," dedi daha yumuşak bir sesle. "Ve istemeyerek oğlu-mun oyuncağı olduğuna inanmayı yeğlerdim. Sen de cezalandırılacaksın, ancak büyük bir olasılıkla seni kovacağım. Şimdi biraz yalnız kalmak istiyorum. Çekilebilirsin."

"Ptah-Seankh'a bu kadar hoşgörülü davranmadınız," dedi Sheritra titrek bir sesle, Antef selam verip odadan çıkarken.

"Elbette davranmadım," dedi Khaemwaset. "Ptah-Seankh benim hizmetkârımdı. Bana sadık kalmak zorundaydı, Hori'ye değil. Oysa bana ihanet etti. Ama Antef, Hori'nin hizmetkârı ve hiç olmazsa görevlerinin sınırını biliyor. Onun bu yanı hoşuma gidiyor."

"Peki, neden Hori'nin size olan bağlılığı hoşunuza gitmiyor?" diye sordu Sheritra. "Hori'nin mezarın önündeki moloz yığınlarını kaldırdığına, kapıyı zorlayarak içeri girdiğine ve tabutun kapağını kaldırdığına inanmıyorsunuz değil mi? O evrağı bir kez daha okuyun, baba. Hori'nin böylesi bir öyküyü uydurabileceğe inandığınızı sanmıyorum. Lütfen bir kez daha okuyup ona bir şans tanıyın."

"O Koptos'tayken işçilerine molozları kaldırmaları için emir vermiş olabilir," diye karşılık verdi Khaemwaset asık yüzle. "Uzun zamandan beri o mezara gitmedim..."

"Bizlere inanamayacak kadar üzüntülüsünüz, değil mi baba?" diye sordu Sheritra. "İçinizden bir ses Hori'nin haklı olabileceğini söylüyor ve siz çok korkuyorsunuz. Aslında bu ses Hori'nin söylediklerine benden çok daha fazla inanıyor. Koptos'a gidin ve o görevliyle konuşun."

Khaemwaset başını şiddetle iki yana salladı ama konuştuğunda sesi zayıf ve titrek çıkıyordu. "Gidemem," diye fısıldadı. "Tbubui benim her şeyim ve onu elimde tutabilmek için her şeyi göze alırım. Yanılı-

- 454 -

yorsun, Küçük Güneşim. Akli başında her insan sevgilimin güzel, çekici ve arzu edilen bir kadın olmasının dışında başka hiçbir şeye inanmaz. Ama belki de köklerinde saf Mısır kanı olmayabilir. Hatta kökleri bile olmayabilir."

"Hori onu incitmeyecek," dedi Sheritra. Başı çatlayacakmışcasına ağrıyor, yorgunluktan ayakta duramıyordu. Babasının Hori'yi tutuklatmasının arkasında başka şeyler olduğunu hissediyordu. Oğlunu tutuklatmak için sanki biraz sabırsızlık ve kararlılıkla davranmış gibiydi. Babasının yanına yaklaştı ve Ra'nın ilk ışıkları altında başını kaldırıp babasına baktı. "Hori'nin en son istediği şey Tbubui'ya zarar vermek. Sizin kadar o da Tbubui'yu seviyor. Bu yüzden yalnızca kendisinden nefret ediyor. Sizden ya da Tbubui'dan nefret etmiyor. Baba, ölüm büyüsünü ortadan kaldıran bir büyü var mıdır?"

Khaemwaset gözlerini kırıştırdı. "Evet."

"Bunlardan birine bakabilir miyim?"

Babasının yüzünde bir kez daha o aynı kurnazca ifade oluştu ve birden yok oldu. "Hayır, bakamazsın. Bunlar çok tehlikeli büyülerdir. Bu büyüleri belli bir güce ve yetkiye sahip olan büyücüler kullanabilir yalnızca."

"O zaman bu büyülerden birini Hori için kullanacak mısınız?"

"Hayır. Gerçekten de ölüm büyüsü yapıldığına emin olmadan bu tür bir büyüyü kullanmak ona daha büyük zararlar verebilir."

"Tanrılar," dedi yavaşça geri geri giderken. "Onun ölmesini istiyorsunuz, değil mi? Baba siz çok değiştiniz, artık sizden korkuyorum. Tbubui yaşamının bensiz daha kolay olacağına karar verdiğinde sizi bu zahmetten kurtarmak için hemen şimdi kendimi öldürmemi ister misiniz?" Khaemwaset karşılık vermedi. Yüzünün çizgilerini aydınlatan güneşin ilk ışıkları altında ayakta durmayı sürdürdü. Sheritra düş kırıklığı içinde içini çekerek hızla babasının odasından çıktı.

Babam yıkanmasını ve giyinmesini tamamlamadan önce onun çalışma odasına gitmeliyim, diye geçirdi içinden koridorda hızla ilerlerken. Kapının önündeki nöbetçi değişmeden önce orada olmalıym.

- 455 -

Çok korkuyorum! Artık Antefi bu olaylardan uzak tutmalıyım. Bundan sonraki her şeyi kendim yapmam gerekiyor. Keşke Harmin burada olsaydı. Az kalsın yerleri silen iki köleye çarpacaktı, köleler hemen kenara sıçrayarak özür dilercesine iki büklüm olup onu selamladılar.

Evde yaşam başlamıştı. Kısa bir süre sonra müzisyenlerle oda hizmetkârları aile üyelerini uyandırmaya başlayacaklardı. Kâhyalar odaların kapılarını kibarca vuracaklar, efendileri ve hanımları harpın eşliğinde uyanacak ve gümüş tepsiler içindeki kahvaltılarını etmeye başlayacaklardı. Ama bunların hiçbiri annemin odasında olmayacak, diye geçirdi içinden üzüntüyle Sheritra. Annemin dairesi bomboş artık. Annemi özleyecek zamanım bile yok ama onun gitmesiyle birlikte bu evin kalbinin yaralandığını da göz ardı edemem. Tbubui elinden geleni yaparak annemin yarattığı boşluğu doldurmaya çalışacak fakat bunu becerebileceğini hiç sanmıyorum. Sheritra geleceği düşünmekten vazgeçerek yavaşladı ve kendi kabul odasının önündeki uykusuzluktan gözleri kapanan korumayı selamlayarak içeri girdi. Bakmut'un sandalyede oturduğunu görünce şaşırdı, hizmetkârın elinde bir evrak vardı. Sheritra içeri girerken ayağa kalkıp onu selamladı.

"Günaydın, Bakmut," dedi. "Sen de fazla uyumamışsın."

Bakmut yaklaşarak evrağı uzattı. Evrağın üstünde Ramses'in firavunluk mührü vardı. Evrağı alan Sheritra üstünde Hori'nin adının yazılı olduğunu gördü. "Bunu nereden buldun?" diye sordu.

"Bir rastlantı sonucu," diye karşılık verdi Bakmut. "Kraliyet habercisi bu evrakla birlikte dün buraya geldi ve prensi ararken sizin odanıza girdi. Eğer buraya gelmeseydi ya da yolunu kaybedip cariyelerin evine gitmiş olsaydı evrağı başka biri alacaktı. Ben de sakladım ve dün gece kardeşiniz odanıza geldiğinde ona vermeyi unuttum."

"Tam olarak ne söylemeye çalışıyorsun, Bakmut?" dedi Sheritra kaşlarını çatarak.

"Artık bu tımarhanede kimseye güvenmediğimi söylüyorum," diye karşılık verdi Bakmut.

-456-

Sheritra evrağa düşünceli bir tavırla baktı. "Kardeşim tutuklandı," dedi. "Bu evrağı açayım mı yoksa ona ulaştırmanın bir yolunu mu bulmalıyım? İçinde mutlaka istediği yardıma ilişkin bir şeyler var." Hizmetkâr karşılık vermedi. "Çok iyi bir iş yaptın, Bakmut," dedi Sheritra ona, papirüsü uzatarak. "Bir süre daha sakla bunu. Şu anda onu açıp okuyacak zamanım yok. Bir an önce gitmeliyim. Eğer biri gelecek olursa uyuduğumu ve rahatsız edilmek istemediğimi söylersin." Bakmut karşılık vermeden başını salladı. Sheritra ona gülümsedi ve odadan çıktı.

Bir gece önce onları içeri bırakmak istemeyen sonra da girmelerine razı olan koruma uykusuzluktan kıpkırmızı gözlerle hâlâ kapının önünde nöbet tutuyordu. Sheritra'nın onu bu kez ikna etmesi kolay olmuştu ve içeri girip kapıyı arkasından kaparken nöbet değiştirdiklerini ve gelen korumanın diğerini neşeli bir sesle selamladığını duydu. Güzel, diye geçirdi içinden. Eğer şansım yaver giderse içerde olduğumu ona söylemez.

Çalışma odası geceye oranla daha farklı görünüyordu. Ra artık ufuktaki yolculuğuna başlamıştı. Güneş ışınları az sonra hizmetkârların süpüreceği yerdeki ve masadaki tozların üstüne yansıyor. Sheritra az da olsa biraz sakinleştiğini hissetti. Derin bir soluk alarak iç odaya gitti. Odanın kapısı hâlâ açıktı ve kilidini kırdıkları sandık bıraktıkları yerde duruyordu.

Sheritra bir an için bile duraksamadı. Yere bağdaş kurarak oturup sandığın içindeki evrakları çıkarmaya başladı. Yüreğinin derinliklerinden, doğru büyüğü bulsa bile bu görevin yerine getirilmesinin imkânsız olduğunu biliyordu. Büyüğü uygulayacak bilgiye sahip değildi. Ama bununla birlikte Hori ölürse her şeyi yapmadığı için kendini asla bağışlayamayacağını da biliyordu.

Kısa bir süre sonra koridorun derinliklerinden babasının güçlü sesiyle bir korumanın sesini duyduğunda Sheritra, hiyerogrifleri deşifre edebilmek için elinden geleni yapıyordu. Yüreği ağzına geldi. Telaşla okuduğu evrağı sandığın içine attı ve saklanacak bir yer aradı. Kızının, oğlunun ve Antef'in çalışma odasında verdiği zararı görebilmek için yı-

-457 -

1

kanmaktan ve üstünü değiştirmekten vazgeçtiği anlaşıyordu. Oda küçüktü ve içinde fazla eşya yoktu, yalnızca duvara dayalı birkaç tane sandık vardı. Sandıklarla duvar arasında boşluk bulunuyordu. Sheritra hiç düşünmeden bu boşluklardan birine sırtüstü uzandı. Yattığı yer. den kutuları ve kapının alt bölümünü görebiliyordu. Soluk almamaya çalışarak bekledi. Korkudan bayılacak gibi hissediyordu kendini.

Babası geldi ve kapının eşiğinde durdu. Odanın karmaşasını görünce bağırmaya başladı, Sheritra babasının çıplak bacaklarının kendisine doğru yaklaştığını hissetti. Babası eğilerek evrağı karıştırdı, belki de çalınan bir evrak var mı, diye sayıyordu.

Sheritra babasının acımasız, öfke ve şiddet dolu yüz ifadesini gördü. Bakışlarını babasından uzaklaştırdı, kendisini görmesini kesinlikle istemiyordu. Birden bakışlarını yine babasına çevirince onun evraklardan birini sandığa yerleştirdiğini gördü. Bu, Thoth Evrakı'ydı. Evrağın üstündeki kan lekesi gün ışığında daha belirgindi. Khaemwaset sandığın kapağını kapattı ama sandığı olduğu yerde bıraktı. Yere çömelerek diğer kutuları açtı.

Yüz ifadesi değişmişti. Artık acımasız değildi. Öfkesi artmıştı. Kendi kendine bir şeyler mırıldandı ama Sheritra onun ne demek istediğini anlayamadı. Ava çıktığında benzeri ifadeyi Harmin'in yüzünde de görmüştü. Khaemwaset sürekli ellerini yumruk yapıp açıyordu. Sonra birden kararını vermiş gibi bir tavır takındı. Uzanarak tam Sheritra'nın önünde duran sandığın kapağını açtı. Sheritra onun yeniden bir şeyler mırıldanmaya başladığını fark ettiyse de söyledikleri anlaşılmıyordu. Sandığın kapağını öfkeyle kapatınca Sheritra korkuyla sıçradı.

Daha sonra da babasının kapıya doğru yaklaştığını gördü ama elinde küçük bir taş şişe vardı. İçgüdülerini değerlendirecek zamanı yoktu. Saklandığı yerden çıkarak babasının arkasından koştu. Babası korumaya bir şeyler söylerken çalışma odasında bekledi, sonra da koruma kendisiyle konuşabilir ve babası da

bunları duyabilir diye koridorda gözden kaybolmasını bekledi. Sonra da kapıya gitti, kendisine

- 458 -

şaşkınlıkla bakan korumaya başını salladı ve babasının arkasından gitti.

Babasını neden izlediğini bilmiyordu. Onun elindeki taş şişe nedense kendisini çok ürkütmüştü.

Dikkatle koridorun ucundaki köşeden döndü, Hori'nin odasına yaklaştığının farkındaydı. Babası koridorun ortasında hareketsiz bir şekilde duruyordu. Sheritra şaşkınlıkla ona baktı. Babasının davranışında sinsice bir tavır vardı ve onun ter içinde kaldığını görebiliyordu. Ara sıra kiltinin etekliğiyle yüzünü siliyordu. Hâlâ kendi kendine bir şeyler mırıldanıyordu. Sheritra bekledi.

Kısa bir süre sonra koridorun diğer tarafından gelen ayak seslerini duydu ve babası koridorda yavaşça yürümeye başladı. Antef elinde duman çıkan bir çanak taşıyarak görüldü. Khaemwaset'i görünce şaşkınlıkla durdu. Khaemwaset onun yolunu kesti.

"Bu ne?" diye sordu.

"Ekselansları için un çorbası," dedi Antef. "Hastalandığından beri onu bununla besliyorum. Dün sabahtan beri ağzına bir şey koymadı, efendim."

"Tepsiyi bana ver," dedi Khaemwaset. Bunları duyan Sheritra gözlerini kapayarak duvara yaslandı. Ah, olamaz, diye geçirdi içinden panik içinde. Babam bu kadar kötü olamaz. "Onunla konuşmak istiyorum, Antef, onun için çorbasını ben götürmek istiyorum," diyordu Khaemwaset. "Sen çekilebilirsin." Bir anlık bir duraksamadan sonra Antef tepsiyi Khaemwaset'e uzattı ve istemeye istemeye geri döndü.

Antef uzaklaşınca Khaemwaset tepsiyi yere bıraktı ve çevresine bakındı, sonra da şişenin tıpasını açtı. Sheritra siyah bir sıvının çorbaya döküldüğünü gördü. Hori'nin ölmesinden iyice emin olmak istiyor, diye geçirdi içinden. Hiçbir şeyi şansa bırakmak istemiyor ve biri belki de büyükbabam bir araştırma yapmak isteyecek olursa tüm suçu yemeği mutfaktan alan Antefe yükleyecek.

Khaemwaset çorbanın içine döktüğü sıvıyı parmağıyla iyice karış-t'rdı. Yüzünde son derece sakin bir ifade vardı ve Sheritra artık onun

-459-

aklını iyice kaybetmiş olduğunu anladı. Kafasının içinden bir ses, "Bir şeyler yap, bu çılgınlığı durdur," diye haykırıyordu. Sheritra saklandığı yerden fırlayarak koridorda koşmaya başladı. Babasını yakalayacak-mış gibi elini hızla uzattı, tepsi sallandı ve çorba kâsesi yere düştü.

"Sheritra!" diye haykırdı Khaemwaset sıcak çorbanın yaktığı elini ovuşturarak. "Burada ne arıyorsun?" Kızına öfkeyle baktı ve Sheritra babasının öfkeli gözlerinde ölümcül hiddeti gördü.

"Baba, çok özür dilerim," dedi soluk soluğa kalmış bîf halde. "Ho-ri'yi görmek istiyordum. Bakmut beni yıkamak için beklediğinden acele ediyordum, fark edemedim..."

"Önemli değil," diye mırıldandı. "Ben de onu görmek istiyordum ama bekleyebilirim. Ona biraz daha çorba getirmelerini emret, lütfen." Kızının karşılık vermesini beklemedi. Arkasını dönerek sarhoş gibi sendeleyerek koridorda uzaklaştı. Sheritra rahatlamış bir halde çevresine bakındı. Hori geçici olarak güvendedi, ancak babasının kısa bir zaman sonra Hori'nin yaşamına son verecek darbeyi indireceğinden

hiç kuşkusu yoktu. Elbette bu arada ölmezse, diye geçirdi içinden ve birden kahkahalarla gülmek istedi. Zavallı Hori! Tsubui seni öldüremez-se, babam öldürecek. Ilık gözyaşlarının yanaklarından aşağı yuvarlandığını fark etti ve boğuluyormuş gibi bir çığlık atarak Khaemwaset'in arkasından koşmaya başladı. Babası çoktan gözden kaybolmuştu ama Sheritra bahçeye çıkmak üzere olan Antefi gördü.

"Antef!" diye bağırdı, delikanlı durdu ve genç kızın soluk soluğa yanına gelmesini bekledi. "Antef!" dedi bir kez daha, göğsü inip kalkıyordu. "Senden bir daha yardım istememeye karar vermiştim ama yardımına gereksinimim var. Hori'yi mutlaka bu evden çıkarmalı ve mümkünse Delta'ya göndermeliyiz. Özür dilerim," dedi delikanlının yüzündeki ifadeyi görerek. "Bana yardım edecek senden başka kimse yok. Yardım edecek misin?"

"Böylesi bir şeyi gerçekleştirebileceğimizden emin değilim," dedi kuşku dolu bir sesle. "Prens Khaemwaset oğlunu yakından denetliyor

-460 -

ve doğrusunu isterseniz prenses babanıza karşı gelecek olursam bu benim sonum olur."

"Bunu nasıl gerçekleştirebileceğimi ben de bilmiyorum," dedi Sheritra. "Ama denemek zorundayız. Bir saat sonra odama gel. Böylelikle yıkanıp üstümü değiştirebilirim ve sonra da oturup bir plan yaparız." Antef selam vererek yanından uzaklaştı.

Sheritra dairesine döndü. Bakmut onun ne denli gergin olduğunu fark ederek hemen yanına koştu. Sheritra birden kendini bıraktı. Tüm bedeni titriyordu. Bakmut onu kollarının arasına alarak bir sandelyeye oturttu. "Şarap," diye mırıldandı Sheritra titreyerek. Bakmut şarap süra-hisiyle kadehi alarak yanına geldi, kadehi doldurdu ve genç kıza uzattı. Sheritra titreyen elleriyle kadehi aldı ve yavaşça içmeye başladı. Bir süre sonra titremesi yerini büyük bir soğukkanlılığa bıraktı. Gerekirse Hori'nin yanındaki askeri öldürürüm, diye geçirdi içinden. Tsubui'yu da öldürürüm. Hori'nin yaşaması için herkesi öldürebilirim. "Yıkı beni," diye emretti Bakmut'a. "Ve elini çabuk tut. Çok önemli işlerim var."

-461 -

Yirmi Birinci Bölüm

'Huzur içinde olanlar senin sızlanmalarını duyamaz ve mezarında yatanlar senin ağladığını fark edemez.'

Askerler Hori'yi yatağına yatırır yatırmaz delikanlı hemen derin bir uykuya dalmış ve düşünde Tsubui'yu görmüştü. Tsubui'nun üstünde göğüslerinden birini açıkta bırakan beyaz bir harmanı vardı ve bahçedeki firavuninciri ağaçlarından birinin gölgesinde oturuyordu. Başına ve midesine bakır iğneler batırılmış balmumu bebek Tsubui'nun açıkta kalan memesini emiyordu. "Fazla uzun sürmeyecek, sevgili Hori," diyordu Tsubui sevgi dolu bir sesle. "Karnımı doyurdu." Hori başında ve midesinde korkunç bir ağrı hissederek dehşet içinde uyandı. Tırnaklarını çarşafa geçirerek ağrısının geçmesini bekledi.

Evin içinde hareket başlamıştı. Koridorda yürüten insanların ayak seslerini, kabul salonunun kapısında nöbet tutan askerleri, bahçeden gelen müziği ve un çorbasının kokusunu duyuyordu. Güçlülükle başını çevirince uyurken birinin içeri girip kendisine yiyecek bir şeyler bırakmış olduğunu fark etti. Bir çanağın içinde artık iyice soğumuş olan çorbayla balla tatlandırılmış kavun dilimleri yatağının yanındaki küçük masanın üstünde duruyordu. İçeri giren güneşin altında meyve bıçağı parlıyordu.

Hori bıçağa boş gözlerle baktı. Bir gece öncesinin olaylarını hayal meyal hatırlıyordu ama bunların tümünün de gerçek olduğunu biliyordu. Babam kendisine göstermeye çalıştığım hiçbir şeyle ilgilenmedi

-462 -

bile, diye geçirdi içinden. Sheritra bana bağlı, yanımda yer alıyor fakat 0 da gerçeği görmek istemiyor. Harmin'e o kadar âşık ki, onun... Tbubui'nun gerçekte ne olduğunu düşünmek bile istemiyorum. Daha başka yapılacak bir şey kalmadı ki. Hiçbir büyü beni kurtaramaz, üstelik daha bebeği bile bulamadık. Bana kalırsa Sheritra haklı. Bebek, doğu kıyısındaki evde. Keşke oraya gidebilsem. Meyve bıçağı, ucu bal kâsesine dayalı halde masum bir şekilde duruyordu.

Hori bıçağa bakarken yeniden uykusunun geldiğini hissetti, gözlerini bıçaktan ayırmadan içinin geçtiğini fark etti. Başındaki ve karnındaki sancı artık dayanılmaz bir hale gelmişti. Kimse gelip nasii olduğumu sormuyor, diye geçirdi içinden kendine acıyarak. Kimse gelip beni yıkamıyor, sancımı hafifletecek bir ilaç vermiyorlar. Herkes beni unuttu.

Zayıflığın ve yalnızlığın gözyaşları yanaklarından aşağı sicim gibi inmeye başladı, Hori bir süre kendine acıyarak ağladı. Ama daha sonra kendini toplayarak yerinden kalktı ve masanın üstündeki haşhaşı aldı. Kutuyu sallayınca içinde fazla kalmadığını gördü. Kendini biraz daha güçlü hissederek bunun bir işaret olduğuna karar verdi ve kalbi hızla çarpmaya başladı. Babası doktordu ve Hori de babasından insanın ölmeden kısa bir süre önce kendini çok iyi ve enerji dolu hissettiğini duymuştu. Mutlaka bu haşhaşı almalıyım, diye geçirdi içinden. Zaten fazla zamanımın kaldığını da sanmıyorum.

Sancısı artmıştı, bakışlarını kavunun yanında duran bıçağa çevirdi. Doğu kıyısındaki ev, diye geçirdi içinden tembelce. Savaşmadan ölmeyi reddediyorum. Kapımın önünde acaba kaç asker nöbet tutuyor? Birden fazla olduğunu sanmıyorum. Unutma ölüm döşeğindesin. Ve kapımın önünde bu nöbet tutan asker de çok hasta birinin kapısında olduğunu düşünüyordur. Hori elini uzatarak bıçağı tuttu. Bu gece, dedi kendi kendine. Elinde bıçak kendinden geçti.

Uyandığında hava kararmıştı. Gürültü yapmayan bir hizmetkâr masanın üstündeki lambayı yakmış ama sabahki tepsiyi kaldırma zah-

- 463 -

metine katlanmamıştı. Eğer babamın yerinde olsaydım, diye geçirm-içinden zoraki bir neşeyle, bu hizmetkârı hemen cezalandırırdım. Bıçağı tutan parmakları uyuşmuştu. Elini bıçaktan çekti ve kendini incelemeye başladı. Kendini daha iyi hissediyordu. Bunun kaçınılmaz sondan önceki son iyilik olduğunun farkındaydı fakat bunu düşünmerne-ye çalıştı.

Kendini zorlayarak yatakta doğruldu, ayaklarını yere bastı ve dikkatle kalktı. Birden başı döndü ama bu hemen geçti. Çırlıplak olduğunu fark etti, üstündeki kirli kilti hizmetkârlar çıkarıp bir sandalyeye atmış olmalıydılar. Yavaşça, iki büküm bir halde uzanıp kiltini aldı. Sancının artmaması için yerinde doğrulmaktan korkuyordu. Kilti üstüne geçirdi. Kapının arkasındaki koridorda derin bir sessizlik hüküm sürüyordu. Elinde bıçak sendeleyerek kapıya yaklaştı, kulağını kapıya dayadı. Nöbetçinin kıpırdadığını duydu. Kapıyı yavaşça araladı.

Nöbetçi sıkıntılı bir ifadeyle duvara dayanmış duruyordu. En yakın meşale koridorun uçundaydı. Hori derin bir soluk aldı. Gücünün gittikçe azaldığını farkındaydı. Eğer bu şansı değerlendiremezse asla ikinci bir şansa sahip olamayacağını biliyordu. Bıçağı sıkıca tutarak başını kapıdan çıkarıp sağna ve soluna baktı, sonra da nöbetçinin kolunu arkasında bükerek bıçağı boğazına dayadı. Asker yalnızca bir kez ök-sürtürcesine bir ses çıkardı, göğsünü tuttu ve yere düştü. Cansız gözleri korkuyla açık kalmıştı. Hori'nin cesedi odanın içine itebilecek gücü yoktu, aslında buna aldırıyordu bile. Birkaç dakika sonra evden çıkmış olacaktı. Yerde kanlar içinde yatan nöbetçiye öldürmek için zaten yeterince güç harcamıştı.

Dengesine yeniden kavuşmak için bir elini duvara dayadı. Midesindeki sancı yeniden başlamıştı. Derin bir soluk almaya çalışarak hafifçe eğilip bir ayağını yerde cansız yatan askerin omzuna dayadı ve boğazına sapladığı bıçağı çekerek askerin kiltiyle temizledi. Sonra da bahçeye doğru gitti.

Evin tüm girişlerinde nöbetçiler olduğunu biliyordu fakat bir kez daha birini öldürmek istemiyordu. Bu nöbetçiler yalnızca işlerini yapan masum insanlardı. Ama askerlerden birinin üstüne saldırıp en azından

-464 -

onu etkisiz hale getirmesi gerektiğini de biliyordu. Bunu yapmak zorundaydı.

Hori sendeleyerek ilerlerken bıçağını çıkardı. Nöbetçi hafifçe yerinde sallanıyordu, kılıcı kemerinin altında duruyordu. Hori adamın dizinin arkasındaki tendonları hedef alarak bıçağını sapladı. Nöbetçi inleyerek ve titreyerek yere düştü. Koridorun ucunda evin içini serin tutmaya yarayan büyük bir fiçinin içinde içme suyu vardı. Hori kendini toplayarak fiçiyi devirdi. Sular yerlere saçıldı. Hori tüm gücünü toplayarak fiçiyi kaldırdı ve askerin başına fırlattı. Titreme anında kesildi. Hori ter içinde askerin yanından geçerek bahçeye çıktı.

Hava hâlâ sıcaktı ve yıldızlı gökyüzünde mehtap vardı. Hori'nin bu güzel manzarayı görececek hali yoktu. Sendelyerek kıyı basamaklarına doğru gitti. Burnuna gelen kokudan nehrin sularının yükselmeye başladığını anladı. Yolun kenarına çekilerek dikkatle çevreyi dinledi ama o gece şanslıydı. Nöbetçilerin evin çevresinde nöbet tuttuklarını düşündü.

Meşalelerin alevleri suya yansıyor. Görünmemek için meşalelerin etrafında dolaşması gerektiğini biliyordu, ama bunu yapacak gücü olmadığından meşalelerin altından geçti. Tekneleri denetleyen nöbetçilerle nasıl başa çıkabileceğini bilemiyordu. Basamakları ağır ağır inmeye başladı, başının zonklamasından ötürü dengesini sağlamakta güçlük çekiyordu. Alt basamakta sırtını taşa dayamış derin bir uyku çeken nöbetçiği gördü. Hori yüksek sesle gülmek için kendini güç tutarak, cezalandırılması gereken bir hizmetkâr daha, diye geçirdi içinden. Sandal nerede? Sağında, nehrin hafif dalgaları arasında sallanan sandalı gördü. Kıyıda bağlı duruyordu.

Nöbetçiği uyandırmamaya çalışarak basamakları yavaşça inmeyi sürdürdü ve sandala yaklaştı. Sandalın içinde kürek yoktu, ama bu da çok önemli değildi. Nehirdeki akıntıya güvenmek zorundaydı. Akıntı zaten uzun olmayan bu yolculuğunda ona yardım edecekti. Sendeleyerek sandala atladı.

-465 -

Firavunların Öfkesi / 30

İpi çözdü ve küçük sandal nehrin orta yerine doğru ilerlemeye başladı. Nehrin orta yerine geldiğinde Hori herhangi bir şey yapmasına gerek kalmayacağını ve akıntının kendisini sürükleyeceğini biliyordu. Başı dönmeye başladı ve birden sandalın içinde bayılabileceğini düşünerek büyük bir korkuya kapıldı. Bıçak hâlâ elindeydi. Bıçağını saklayabileceği kemeri yoktu, kiltini beline bağladığı için bıçağı sandalın yerine bıraktı ve ayağını üstüne koydu. Sandalın akıntıya kapılarak nehirde ilerlediğini hissettiğinde derin bir soluk aldı.

Kendine geldiğinde mehtabın altındaki karanlık kentin gölgelerini solunda, akasya ağaçlarıyla dolu kıyının ise sağında olduğunu gördü. Dalmış olmalıym, diye geçirdi içinden. Sandaldan suya doğru eğilip avuçlarına biraz su doldurarak yüzüne attı. Odasından çıkarken yüreğinde hissettiği güçten artık eser yoktu ve orada sandalın içinde ölebi-leceğini ve cesedinin Delta'ya sürüklenebileceğini düşünerek paniğe kapıldı. Beni mumyalamaları için de çok geç kalınmış olacak, diye geçirdi içinden korkuyla. Bedenim

çoktan kokuşmuş olacak. Ah, Tanrıların Efendisi, Amun bana acı ve kıyı basamaklarına sağ salım ulaşmamı sağla!

Sandal akıntının yardımıyla yoluna ağır ağır devam ediyordu. Hori, Tbubui'nun eski evinin bulunduğu çalıklı araziye gördü. Seren direğini kullanarak sandalı kıyıya doğru yöneltmeye çalıştı. Bir an için bu çabalarının işe yaramadığını gördü ve Hori akıntının kendi gücünden daha güçlü olduğunu düşünmeye başlamıştı ki sandal istediği yöne döndü ve basamaklara yaklaşmaya başladı. Eğilip bıçağını aldı ve sandaldan suya atlayarak basamaklara doğru gitti. Sandal akıntının etkisiyle kıyıdan uzaklaşmaya başladı ama Hori bunu önemsemedi.

Hori sürünerek kendini kumların üstüne attı. Uyumak istiyorum, diye geçirdi içinden. Sonsuza dek uyumak istiyorum. Ve bu isteği yerine geldi, gözlerini yeniden açtığı anda mehtabın batmakta olduğunu fark etti.

Acıyla inleyerek ayağa kalktı ve yol boyunca ilerlemeye başladı. Hurma ağaçlarının çevrelediği yol karanlıktı. Sağındaki ve solundaki

-466-

ağaçlar siyah sütunlar gibi çevresini kaplamış, rüzgârın hafif esintisinde gizem dolu hissettiren çıkartıyorlardı. Hori bu ağaçların kendisini gerçeklerden uzaklaştırmasına izin vermemeye çalışarak son köşeyi de döndü ve yolun bitimindeki evi gördü. Ağaçların arasındaki bu derin sessizliğin içindeki ev ona Koptos'taki harabeleri hatırlatmıştı. Kendini zorlayarak geçmişi düşünmemeye çalıştı. Hori çimlerin üstünde ilerlerken görünmeyen gözlerin kendisini izlediği düşüncesine kapıldı. Artık kaybedecek bir şeyim kalmadı, dedi kendi kendine. Şu anda yaşadığım bu acı, hiçbir şeyle kıyaslanamaz. Evin ana girişinden o soğuk hole gireceğim. Beni görmezden geleceklerinden emin olduğum o hizmetkârları bu kez ben de görmezden geleceğim. Ürperdi ve evin yoğun karanlığından içeri girdi.

Evin bir köşesinde kolları iki yana sarkmış gözleri kapalı bir hizmetkâr ayakta duruyordu. Hori yaklaşarak ona çekingen bir bakış fırlattı ama hizmetkâr onu fark etmedi bile. Bıçağını sıkıca tutarak, ter içindeki avucunu kiltine sildi ve yürümeyi sürdürdü.

Her yer yoğun bir karanlık içindeydi. Hori, Tbubui'nun eski odasının bahçe çıkışının hemen sağında olduğunu biliyordu, sırtını duvara dayayarak ilerledi. Evin diğer ucunda ise Sisenet ile Harmin uyuyordu ya da geceleri ölümler ne yapıyorsa onu yapıyorlardı. Onları rahatsız etmemeliyim, diye geçirdi içinden. Omzunu bir şeye çarptı, dönüp baktığında bunun bir kapı olduğunu gördü. Yavaşça kapının kulbunu çevirerek içeri girdi.

Burada da aynı karanlık hüküm sürüyordu. Hori eşyalara dokunarak araştırmasını yapmak zorunda olduğunu fark etti. Yanına bir lamba almamıştı, hoş aslında bunu taşıyabilecek gücü de yoktu. Elini kapıya değdirir değdirmez başının ağrısı artmıştı. Başını hafifçe kaldırmaya çalıştı ama beceremedi.

Bıçağını dişlerinin arasına sıkıştırarak odanın köşelerini, zemini parmaklarıyla yoklamaya başladı. Eli bir şilteye değdi, yatağın altına baktı, sonra da odanın diğer tarafını aramaya koyulunca buranın bomboş olduğunu fark etti. Tbubui'nun sandıkları yoktu. Gece masasıyla

- 467 -

Thoth'un ibadet yeri de taşınmıştı, yerinde değildi. Demek her şeyi babamın evine taşıdı, dedi kendi kendine.

Yorgunluk ve çaresizlikten ağlamaya başladı ve sendeleyerek kapıya doğru gitti. Öleceksin, dedi içinden bir ses. O bebeği asla bulamayacaksın. O kadın senin sandığından da akıllı. Altı ay önce, babanla birlikte Saqqara Vadisi'nde oturup o eski mezara bakarken bu boş odada öleceğini kim tahmin edebilirdi? Gözyaşları yanaklarından aşağı dökülürken, sakın ol, dedi kendi kendine. İçinde bulunduğu durumu kabullen ve gidebildiğin kadar git. Dizini kapının kenarına çarptı ve kapıyı açarak karanlık hole çıktı.

Koridorun diğer ucunu solgun, sarı bir ışık aydınlatıyordu. Hori kalbi hızla çarparak durdu. Oranın az önce karanlık olduğundan emindi, ama biri bir ışık yakmıştı ve bu ışık kapının altından sızıyordu. Kimin kapısı, diye geçirdi içinden panikle Hori ve hemen bıçağına sarıldı. İçeri girdiği holden yeniden geçti ve duvara dayalı halde kıpırdamadan duran hizmetkâra bir göz attı. Kimin odası? Bu Sisenet'in odasıydı ve kapı birden aralandı. Hori içinde garip bir sakinlik hissederek kapıyı ardına kadar açıp içeri girdi.

Dikkatini ilk çeken şey koku oldu. Bu kokuyu hemen tanıyabilecek kadar sıklıkla mezarların içine gimişti, buradaki kokuşmuş küf kokusu birden genzini yaktı. Yutkundu, boğazının yandığını hissetti. Bu odaya daha önce hiç girmemişti. Küçük ve içinde fazla eşya olmayan bir odaydı. Duvarları griydi. Karşıdaki duvarın dibinde bir yatak vardı, yatakta yatak başından başka bir şey yoktu ve odanın ortasında da üzerinde bir lamba ve kutu bulunan bir masa vardı. Bu oda bana bir yeri hatırlatıyor, diye geçirdi içinden kapının eşliğinde dururken. Burası bana... bana bir mezarı hatırlatıyor.

Sisenet soğuk bir tavırla eğilip onu selamladığı için korkacak zamanı bile olmamıştı. Sisenet'in üstünde kısa bir kütten başka bir şey yoktu. Bedeni toz içindeydi.

"Demek gelen genç Hori'ymiş," dedi Sisenet soğuk bir tavırla gülümseyerek. "Koridorda ayak sesleri duymuştum ve bunun sana ait

- 468 -

olabileceğini düşünmüştüm. Hiç de iyi görünmüyorsun, genç prens, insan sana bakınca ölümü görüyor. Neden?"

Hori elindeki bıçağı sıkıca tutarak içeri girdi. Sisenet elini masaya dayayarak kenara kaçtı. Hori karşılık vermedi. Hiçbir zaman Tbu-bui'nun kardeşi Sisenet hakkında fazla düşünmemişti. Sisenet, Ho-ri'nin yaşamına ara sıra giren sessiz ve içine kapanık bir adamdı ve zamanının büyük bir bölümünü okuyarak geçirirdi. Ama Hori şimdi onu dikkatle izlerken bu adamın neler okuyabileceğini merak ediyordu. Sisenet'in gülümsemesi tüm yüzüne yayıldı. Bu hiç de hoş bir gülümseme değildi. Hori birden onun büyük bir güce sahip olduğunu hissetti ve tüm bedeni ürperdi.

"Sendin!" dedi bağırarak. "Ta başından beri her şeyi sen yaptın. Penbuy'u sen öldürdün. Babamı baştan çıkarmak için Tbubui'yla plan yaptınız. Şimdi de beni öldüreceksin!"

Sisenet karşılık vermek yerine masadan uzaklaştı ve Hori tam o sırada şişman, ilkel bir tanrıya benzeyen bir şeyin yerde oturduğunu gördü. Bu, aradığı bebektir. Meşalenin titrek alevleri bebeğin üstündeki bakır iğnelerde parlıyordu. Bebeğin hemen yanında Hori en çok sevdiği küpesini gördü. Küpelerim, diye geçirdi içinden.

"Aradığınız bu muydu, ekselansları?" diye sordu Sisenet kibarca. "Evet? Öyle sanıyorum. Ama artık çok geç. İki gün içinde öleceksiniz."

Hori başının döndüğünü hissetti, birden bayılacakmış gibi oldu ama kendiyle savaşıyor var gücüyle ayakta durmaya çalıştı. "Peki, ama neden?" diye sordu boğuk bir sesle. Güçlülükle soluk alabiliyordu. "Neden? Tbu-bui'nun kocası olduğun doğru, değil mi? Sen prens Ne-nefer-ka-Ptah o da prenses Ahura.

Babam sizleri diriltti. Sizler yaşıyan ölülersiniz. Ama neden bizi seçtiniz?"

"Zavallı Hori," dedi Nenefer-ka-Ptah yapay bir ilgiyle. "Otursan iyi olacak. Benim sandalyeme otur. Şarap getirmesini söylemek için hizmetkârımı çağırayım mı?" Siyah gözlerinde muzip bir parıltı vardı. Ne düşündüğümü biliyor, diye geçirdi içinden Hori, korkmaya başlamıştı. Bin yaşlarında birinin karşısındayım. Yürüme, konuşma, gülme, hare-

- 469-

ket etme hakkı olmayan bir yaratığın karşısındayım, oysa onun şu anda karanlıkların içinde çürümüş bir halde kefenine sarılı yatması gerekirdi. "Tek bir sözcükle onları uyandırabilirim," diye konuşmasını sürdürdü Nenefer-ka-Ptah. "Umursamazlar ve asla bana karşı çıkmazlar."

"Şarap istemem," dedi fısıltıyla Hori, ancak yine de o mezar kokusunu giderecek bir şeye gereksinimi vardı. Kúpeler ve mumya bebek alaycı bir tavırla gülümsüyordu.

"Karım, güneyin en gözde kadınıydı," diye söze başladı Nenefer-ka-Ptah. Odanın içinde yavaşça yürümeye başladı. "Çok güzel bir kadındı. Cinsel çekiciliği karşısında erkekler ona asla karşı koyamazlardı. Cinsel yürekliliği efsaneye dönüşmüştü. Birlikte boğulurken sevişen bir kadın gibi bacaklarıyla bedenime sarılmıştı, bedenini korkuyla bedenime dayamıştı. Sizin de bedeninizi bacaklarıyla sardı, değil mi, ekselansları?" Hori şaşkınlık içinde başını evet dercesine salladı. "Ama ben korkmuyordum. Evrağı, uzun zaman üstünde çalıştığım ve sonunda başardığım evrağımı düşünüyordum. Rahip yardımcılara gerekli emir verilmişti. Kapaksız tabutlara gömülecektik ve tabutlarımızın çevresine yapay bir duvar örülecekti. Evrak ise hizmetkârlarımdan birinin cansız bedenine dikilecekti. Ben öldüğümde hizmetkârlarımdan ikisinin de öldürülmesini ve benim mezarıma gömülmesini emretmiştim. Ama Merhu..." Durdu, elini traşlı başında dolaştırdı. "Merhu. Oğlum. O günlerde Mısır'ın çiçeği olan oğlum. Yakışıklı, inatçı, başarılı ve şımarık oğlum. O da evrağı biliyordu. Onun gömülmesine ilişkin yaptığım hazırlıklara karşı çıkmadı ve Ahura ile ben mumyalandıktan kısa bir süre sonra o da boğuldu ve babanız büyük bir saygısızlıkla bizim mezarlarımıza girme cesaretini gösterdi. Hepimiz, suda boğulduk," dedi. "Üçümüz de Nil'i çok sevdiğimiz için bence bu kozmik bir şakaydı. Yüzer, balık avlar, sıcak gecelerde Nil'de tekneyle dolaşır, sular ayaklarımızı ıslatırken kıyısında sevişir, nehirde partiler düzenler ve her yıl su düzeyinin alçalıp yükselmesini izlerdik. Saqqara'daki mezarımızın duvarlarını su resimleriyle süsledik. Merhu da çok sevdiği Koptos kentindeydi ve tanrı yaşamımızı en büyük mutluluk kaynağımız olan suyla sona er-

- 470 -

dirmeyi bekliyordu. Yaşam ne denli ilginç olaylarla dolu!" Hori'ye yaklaştı. "Bu evrağa sahip olmanın bazı tehlikeleri de içerdiğini biliyordum," dedi. "Ama ben Mısır'ın en büyük ve önemli büyücüsü olduğum için bu riski göze almıştım. Evrak benimdi, onu ben bu hale getirmiştım. Ailemin ve benim ödediğim bedel beş yıllık güç ve bereket dolu bir yaşamdan sonra erkenden ölmek oldu."

"Sorumu yanıtlamadın," dedi Hori, aslında kendini biraz daha güçlü hissetseydi bu ürkütücü yerden avazı çıktığı kadar bağırarak kaçacaktı. Bir cesetle birlikteyim, diye geçirdi içinden. Ruh hastaları gibi cesetle seviştim. Ya babama ne demeli? Onun yaşamı Ttubui'ya sahip olduğu andan itibaren tersine döndü. Sheritra'nın yaşamı da öyle. Hepimiz, Mısır'da hiç kimsenin anlayamayacağı günahlar işledik. Bunlar her zaman böyle miydi? Her zaman böylesine yırtıcı ve vicdansız insanlar mıydılar? Yoksa onların insancıl yanları ölümleriyle birlikte mi yok olmuştu? Bunun da bir bedeli var mı acaba? Tanrılar onlar gibi bizleri de reddedecekler mi? Nenefer-ka-Ptah yine odanın içinde dolaşmaya başladı.

"Sorunuz mu?" dedi. "Ah, evet. Neden siz? Bizleri yeniden diriltiği için babanıza şükran duyuyoruz ve bizi

orada kendi halimize bıraksay-dı evrağı ele geçirecek ve Memphis'de sessiz ve sakin bir yaşam sürecektik. Ama Thoth..." Doğru sözcükleri arar gibi bir hali vardı. "Thoth benim efendim oldu. Evrağı o yaratmıştı ve evrağı ele geçirerek ben onun denetimini altına girmiş oldum. Tanrının düşüncesine sahip olarak yaşamak o kadar da kolay bir iş değil. Salt ibadetten daha başka şeyleri de gerektiriyor. Ah, hem de çok daha başka şeyleri. Onun dili sivridir, Hori, parlak gözleri ise acımasızdır. İnsan onun denetimine girince onun kölesi oluveriyor. Khaemwaset günah işledi," dedi. "Artık kendisinden başka hiçbir tanrıya hizmet etmiyor. Khaemwaset'in mutlaka ortadan kaldırılması gerek. Evrağın el değiştirmesiyle senin ruhun da cezalandırılarak bana geçti. Ve Khaemwaset'in ruhu da küstah davranışlarından ötürü kutsal yerlerden sürekli uzak kalmakla cezalandırıldı. İnsan tanrıya karşı gelmemeli, prens ve sizin şu küçük ve değersiz

- 471 -

ailenizi parçaladığım için çok memnun olduğumu itiraf etmeliyim. Aslında üçümüz de çok memnunuz. Benim için bu yeniden büyü uygulamaları yapmamı sağladı ve Ttubui'ya da en çok başarılı olduğu konuda yeniden oyunlar oynama fırsatı verdi."

Gözlerini Hori'ye dikti. Hori birden ağrılarına karşın genç kadını arzuladığını hissetti. "Hepiniz çok iğrençsiniz," diye inledi Hori. "Yaşamımı geri ver!"

"Ama artık sen bozuldun, Hori," dedi gülümseyerek Nene-fer-ka-Ptah. "Sen, Ttubui'ya sahip oldun. Artık senin için herhangi bir kurtuluş söz konusu değil."

Hori bıçağına dokundu. "Bunu haketmiyorum!" diye bağırdı. "Ölmeyi reddediyorum! Kesinlikle reddediyorum." Birden kendini çok güçlü hissederek bıçağı doğrultup Nenefer-ka-Ptah'a saldırdı. Nene-fer-ka-Ptah ifadesiz bir yüzle yerinden kımıldamadı. Hori bir çılgın atarak bıçağı Nenefer-ka-Ptah'ın boğazına sapladı. Ne var ki, Nene-fer-ka-Ptah yüzünü bile buruşturmadı, sakin bir tavırla Hori'yi izliyordu ve birden esnedi. Hori dehşet içinde Nenefer-ka-Ptah'ın boğazına saplanan bıçağın ucunu gördü. Nenefer-ka-Ptah sabırsızlıkla boğazına saplanan bıçağı çekip çıkardı ve masaya fırlattı. "Ben zaten ölüyüm," dedi yumuşak bir sesle. "Bunu anladığımı sanıyordum, Hori. İkinci kez ölemem."

Hori çaresizlikle yere çöktü, acıdan ve bir şey yapamamanın verdiği çaresizlikten ağlamaya başladı. Tam yerinde doğrulurken açık kapının önünde bir hareket gözüne ilişti. Yaşlı gözlerinin arasından şaşkınlıktan ağzı bir karış açık kalmış Sheritra'yı gördü. Hemen arkasında da Antef duruyordu. "Gördüm!" diye haykırdı Sheritra. "Ah, tanrılar, Hori, sen haklıymışsın! Gördüm!" Hori yerinde doğrulmaya başladı. Gözucuyla Nenefer-ka-Ptah'ın eğilip kardeşini selamladığını gördü.

"Narin, küçük Prenses Sheritra'mız gelmiş," dedi Nenefer-ka-Ptah. "Hoş geldiniz, şekerim. Bizim bu alçakgönüllü toplantımıza katılmak ister misiniz? Size akrep kabuklarıyla fare leşinden başka bir şey ik-

-472 -

ram edemeyeceğim ama belki de kardeşiniz Hori'nin cenaze yemeğine katılmak istersiniz."

"Hori!" diye avazı çıktığı kadar bağırdı Sheritra. Hori güçlkle ayağa kalkabilmişti, büyük bir şok yaşıyordu fakat yine de mantıklı düşünebiliyordu.

"Çabuk buradan kaç!" dedi. "Antef..." Ama geç kalmıştı. Sheritra korku içinde çoktan arkasını dönüp koridorda koşmaya başlamıştı bile. Hori kız kardeşinin arkasından koşmak istedi, kapıya yaklaştığında Antef koşarak yanına gelip ona yardım etti. Birlikte koridora çıktılar, koridorun ucundaki kapı açıldı ve Sheritra, açık kapının önünde duran Merhu'yla karşı karşıya geldi. Sheritra kendini onun kollarına attı.

"Bana bunların doğru olmadığını söyle!" diye haykırdı, Merhu'yu omuzlarından yakalayarak. Yüzünü Merhu'nun göğsüne gömdü, ona sıkıca sarıldı. "Bana beni sevdiğini, bana taptığını ve evlilik sözleşmesi hazırlanır hazırlanmaz evleneceğimizi söyle." Korku dolu bakışlarını kaldırıp Merhu'ya baktı. "Annen, Sisenet ve diğer konularda hiçbir şey bilmediğini söyle bana. Hadi söyle, Harmin!"

Merhu'nun babası odadan çıkmış, ilgisiz bir tavırla onları izliyordu. Antef'in koluna dayanan Hori, baba ile oğulun arasında bir zafer parıltısına benzer bir bakışmaya tanık oldu, sonra da Merhu, Sheritra'yı itti.

"Seninle ha?" diye bağırdı Merhu, bir yandan da genç kıızı tepeden tırnağa küçümsercesine süzüyordu. "Seninle mi evleneceğim?" Geriledi. Sheritra donup kalmıştı. "Sen, benden üstlenmem istenilen basit bir görevden başka bir şey değildin ve doğrusunu istersen hiç de ilginç bir görev değildin. Bakireler beni sıkar. Senin o çirkin, kara kuru bedenine sahip olmak kadar sıkıcı bir iş yoktu. Çok safsın, Sheritra. Ama doğrusunu istersen sana âşıkımışım gibi davranmak daha da sıkıcı ve iğrençti. Seninle işim bitti artık. Oyun bitti."

"Sheritra..." dedi soluk soluğa kalmış bir halde Hori, ama Sheritra kardeşini itti, yüzünde utanç ve şaşkınlık dolu bir ifadeyle koşarak uzaklaştı.

- 473 -

Anfet'le birlikte Hori kız kardeşinin arkasından koştururken, arkalarından gelen hayvansı inilti onları bahçeye kadar izledi. Gittikçe artan ve bir kakafoniye dönüşmeye başlayan inilti öbür dünyadaki şeytanları sanki peşlerinden sürüklüyormuş gibiydi.

Sheritra kıyı basamaklarında durdu, soluk soluğaydı. Öylesine büyük bir şok yaşıyordu ki ağlayamıyordu. Hori, Antefle birlikte kardeşine yaklaşırken akıntının sandalı sürüklediğini fark etti, ama kıyıdaki direklerin birine sıkıca bağlı duran bir sal vardı. "Burada olduğumu nasıl anladınız?" diye sordu güçlükle Hori.

"Prenses tahmin etti," dedi Antef. "Kapınızın önündeki koruma ölü bulunduğunda ve siz ortadan kaybolduğunuzda prenses buraya gelmiş olabileceğinizi tahmin etti. Sizi Sisenet'in evinde bulabileceğimizi söyledi. Evin içindeki o kargaşadan yararlanarak kaçıp buraya geldik. Evde olmadığımızı fark ettiklerini sanmıyorum."

Sheritra'nın yanına yaklaştılar, ama Sheritra onları fark etmemişti bile. Dizlerini göğsüne çekerek yere oturmuş, bedeni hiç kırıklarla sarsılıyordu.

"Sheritra," dedi telaşla Hori. "Burada kalamazsın. Eve dönmelisin, Sheritra!" Genç kıızı yavaşça başını kaldırdı. Yüzü acı doluydu fakat aynı zamanda da Hori'nin hiç hoşuna gitmeyen soğuk ve ürkütücü bir ifade vardı. "Antefle ben seni eve götüreceğiz," dedi. "Sonra da Del-ta'ya gideceğiz. Thoth ya da Set rahiplerinden birini bulup bu laneti ve büyüyü bozmalarına çalışacağım." Sheritra kendini zorlayarak ayağa kalktı.

"Sana inanmadığım için lütfen beni bağışla, Hori," dedi fısıltıyla. "Sisenet'i bıçakladığımı gördüm. Boğazının içine saplanan bıçağı da gördüm. Ama tüm bunlara hâlâ..."

"Biliyorum," dedi yavaşça Hori. "Hadi sala bin, Sheritra. Antef kürekleri sen tek başına çekmek zorundasın."

Sala bindiler ve Antef kürekleri çekmeye başladı. Antef akıntıyla boğuşurken Hori kolunu Sheritra'nın

boynuna dolamış oturuyordu. Hori gözlerini kapadı, iki gün, diye geçirdi içinden. Eğer o şeytan doğ-

-474 -

ru söylediyse yalnızca iki günüm kaldı. Sheritra yerinde kıpırdadı ve Hori onun hıçkırığını fark etti.

Antef kürekleri bıraktı ve Hori'ye döndü. "Eve geldik ekselansları. Kıyıya çıkmak istiyor musunuz?"

Hori yavaşça kardeşinden uzaklaştı. Sheritra kardeşinin yüzünü ellerinin arasına alarak hafifçe dudaklarından öptü. "Seni seviyorum, Hori," dedi hıçkırarak. "Seni asla unutmayacağım. Huzur içinde git."

Demek o da benim daha fazla yaşayamayacağımı biliyor, diye geçirdi içinden acıyla Hori. Kardeşinin yanaklarını okşadıysa da konuşamadı. Artık kendini çok yorgun hissediyordu, salın içinde uzanıp uyumaktan başka bir şey istediği yoktu. Kardeşinin yanından uzaklaştığını ve saldan inip kıyıya doğru gittiğini gördü. "Beni kuzeye götür, Antef," diye mırıldandı ve kendini uykunun huzur dolu kollarına bıraktı. Sheritra kıyı basamaklarını sakın bir şekilde çıktı. Antef'in kürekleri çekerken homurdandığını duydu ama başını çevirip bakmadı. Soğukkanlı ve sakindi ve denetimini yeniden ele geçirmişti. Kıyıdaki askerin selamına boş gözlerle karşılık verdi ve ağaçlıklı yolda kararlı adımlarla yürüdü.

Çok yakında şafak sökecekti. Sheritra bunu hissediyordu. Meşalelerin alevlen birer ikişer sönmeye başlamıştı ve bahçenin karanlığında insana huzursuzluk veren bir hava vardı. Hizmetkârlardan biri koşarak yanına yaklaşıp selam verdi ve Sheritra ilerde çalıların arasını denetleyen askerlerden birini gördü. Onu bulamayacaklar, diye geçirdi içinden. Artık o tanrıların oldu. Ona kimse dokunamaz, kimse ona artık zarar veremez.

Evin ana kapısından içeri girdi. Evin içindeki hareketliliğe aldırmandan hızla dairesine doğru gitti. Bakmut kapının önünde kıvrılmış uyuyordu, Sheritra onun üstünden atlayarak yatak odasına doğru gitti. Yatağının yanı başındaki gece lambası çevreyi hafifçe aydınlatıyordu.

Makyaj masasına giderek, makyaj kutusunu açtı ve Bakmut'un tüylerini almak için kullandığı jileti çıkardı. Çok keskindi, jileti bileğinin

- 475 -

-ZZİ7-

•nnpAn >ibjbsi|bo BABWjiisBq iusioV "asupi 5!H -ffle ujiugA auipua>|!Pua>) aA!P '^aoAaujjaA iob BuBq >|aoAaujzn juaq esiui^ 5il| >|ihv U -M8Ö >iap euu9|sn6o6 Hn5n>) luuazıp aA iPbcIb>) muaizgB >|ajaAa|u|

•"je>fis juaq J8|9j]>jBa 'run^ bjb>j uapuiö!

!PJi5aB aAip ^bS 'ipBdB^ juuazoB 'npAc»! eBijsbA iu\$Bg -ap 95>i!} 5a6 ubujbz 9a >j909un\$np nunBnpio sudB>j j!q ununq }nLu>)Bg -uapuiö! npjoAujöaB 9A!P 'si^ad 'ua^aö jbPb>) BuisBq r^\$jb5 dijeA bui6b}BA •ipjapugB nuo EJjuags ^ ipenes bPuilub|ub }9ab iu\$Bq ap|;>|a\$ j,q ;,9\$ -ipua jnuj^Bg ,,öuuj iP|i\$buV -LunjoAiuaj! >iBaj\$nuo>j aAAsuj» -j^ao -aAaujiB ueöi ap asmi^ 5!H -ujiBbobAb|u>|i5 ub\$P uapwajiBp uajeq

B|jiqBS BPjBua>i J|q !pua|sas aA|p

-9Zİ7 -

|i} \$ilubuj|b>| iLuauo u|Aa\$ Jjqoin >|iijv "iicibA O|nj uapiuaA nqn; l|b>il|b>| jjq >jn6oq BJiuaqs n""SA
 "sa 'sasLusy !ouj>|j usq .Bq>|nAnq U9A9S >|o5 lugs 'uisieluo uuua ubplu6bob|B u -a6 U|5|
 isbuuub|6bs urunznq uapiuaA apu|A9 uiuBqsq 9A

9A LUU9;S! !U9LU|iq ILUIBipBLUUB|§OL| 5|q UBPUiJB|>|I|BUJ5BS U|U9|!V 'J

-B|o ap,s|L)duja|Aj !|AajoB Jiq i|!>uaA Bpnuo>| nq apui5] bAbluji} §bjb |uaa|>ia;s! 8A lui;§iubp
 BLUiUB>)B

B|An|OA sbjjiaj iuijbi^ipzba,, -dn^auj npjoAi|§Eq aAjp ,, -ip >jn|nnnuj 9A jb|lub|9S 9A,uoh
 LunuriJO} HI6A9S,, i} 5b nAo|nj

i>japun;sn *ip|e nqn^aiu Bj;uaLjs 'jpiab uaB B|dn;>|auj Bp bjuos r;§B|>|Bzn >jbjbAb||bs bpulub|ub
 ;aAa u|sq }nw>|Bg ,, 'BUBq J8A nqn^aiu o uaaB uBp.unABjy,, 'ipiaB buiubA >|BJBji} §idji>| n|n>jAn
 n| -n>|An juuaizoB a|0>| ^bjb} B|ji| bBbjbA \|e\\ \|puaisas aAjp ..j

|>|BOB|O LUUB|>|IUB1 I

uiuBpo ng |aijBaoajnpjns >jbjbAi§bj gpiuioi uislob u|69öj9B nq nuniu -n|oq ub|b>) uaB uilulub§bA aA
 LumoAjLua >|Bq nBn|nr;nui B|sy 'uumsA LU|pua>| uaq UB|unq ainx '^aoaujiaA aiAjsaLuasoininB
 >|nBos o boziubA iqnqni aA >)aoaAaw|nzn asLUi>| aunamio 'JoAı§babs a|Anam|o i.pua^ ep uoh
 'JoAnun\$np maq oiauuB au LUBqBq aN 'uapujSj |pj|öaB 9A|p '>|oA n6npun\$np iuaq iHuasiu^ 5|q
 Bpuısy ipBLUBdBA |}a>|ajBL| iıssq o >|eoapa >|oA |U|pua>j ipBLUBdBA blub npjoAjjıı >|auja|Z!
 uisblujr^ğj. uiu -iUB>j aA >)bluubjai>| apujöi iob u|5i ub jjq '>|BLUB|dBS aujBaijq \|e\\p

|LUjpAijaaia uiuj|b} luiBBOBABiuAnp |B|i bzi>) Jiq >|üisd JBpB>| luju -eq uiBa>jja Jiq i|>iı§i>(bA
 jbpb>| unuo 'uns|o jauB| Bp BUBq u|5| LUiBipuBJ -Aep |B}dB aujsaiApg juns|o ;auB| bubs uiujjbh
 junsio jauB| 'qy 'npjoA |n|nB BUBq 'joAjpa Ab|B 9|LUiU9q uapujöi ^aoıap apz!LUüa|auj\$!Aas tun}
 'ipuBjABp iqjB jaAas juaq 'puBJABp iqı6 \$ilujb|ub iuaq uiujjbh 'uapuiöi !PJ|5aB aAjp 'unAo Jiq JB|unq
 uinj_ •||zaoiapa luipjBA asaii» -zaujapa ujiPjbA asLui>| bubs >)i}jb api!>ja\$ ng -aiBaiiq jijBq auı>|!p
 \|a\\ \|u\|b>)blu -B|6bs iuisbuj>|b uiub>| aoiAj -jiiıqaAauj^ laqBsi bjb|ubp >|bjb|o lubj ubs "JB}ni Abjba
 'BLUinj Ab;bA jıanf uasjajıı >jaujsa>ı luuai^aiiq jaBg 'uapuiöj IPJiâaB aAıp 'ü\$ıujap au LUBqBq aoıo
 ubujbz aojN 'ipijpaB apun;sn

Yirmi ikinci Bölüm

'Bir sokak köpeği gibi, tanrılarla insanlar arasındaki biri gibi beni sıkıca tut; kötülöklere karşı savaşmama
 yardım et.'

Hizmetkârlar art arda gelip Hori'yi bulamadıklarını söylediklerinde Khaemwaset'in öfkesi geçmişti.
 Toprakları uçsuz bucaksızdı ve her yeri, her köşeyi aramak elbette zaman alacaktı. Ama Khaemwaset
 yine de şaşkıındı. Askerler Hori'yi dairesine götürdüklerinde neredeyse yere yığılacak gibiydi.
 Khaemwaset onun bir askeri öldürmesine, bir diğerini de yaralamasına inanamıyordu. Hori mutlaka
 kendini çok çaresiz hissetmiş olmalı, diye geçirdi içinden. Peki ama ne yapmayı amaçlıyordu acaba? İlk
 askeri öldürdüğü bıçakla Tbubui'nun odasına mı gitmeyi düşünmüştü? Ama cariyelerin evinin çevresinde
 onu hiç kimse görmemişti. Aslında onu hiç kimse görmemişti.

Khaemwaset oğlunun kızının odasına gizlendiğini düşünerek Sheritra'nın yatak odasına gitmiş, ancak oda
 hizmetkârı kızının uyuduğunu ve Hori'nin buraya gelmediğini söylemişti kendisine. Antef de aynı şekilde
 yardımcı olmamıştı. O da arkadaşının ortadan kaybolduğuna çok şaşırılmış ve endişelenmişti. Bir saat

sonra Khaemwaset sorguya çekmek istediğinde ise kimse Antefi bulamamıştı.

Sonra da sandalın kaybolduğu haberi gelmişti. Kıyı basamaklarında nöbet tutan askeri yanına çağırılmış ve korkudan tir tir titreyen asker nöbete gelmeden önce çok şarap içtiğini ve nöbet sırasında uyduğunu itiraf etmişti. Prens yanından geçip gitmiş olabilirdi. Khaemwaset

- 478 -

onu o anda işten atmıştı. Tüm kenti araştıramam ki, diye geçirdi içinden. Belki de Hori, kuzeye, Nubnofret'in yanına gitmiştir. Bu düşünce az da olsa Khaemwaset'i rahatlatmıştı. Hori'nin hiç olmazsa şimdilik Delta'da güvenlik içinde olacağını düşünmek güzeldi. Ttubui'nun çocuğu doğuncaya dek, diye geçirdi içinden karamsar bir ifadeyle. Sonra eyleme geçmem gerekecek. Eğer Sheritra bu kadar beceriksiz olmasaydı sorun çok daha kolay çözülecekti, ama bu da o kadar önemli değil. Babamın sarayı çok kalabalık bir yer ve entrikalarla dolu. Bir zehirlenme olayı orada o denli dikkat çekmeyebilir. Bu arada ben de huzur içinde sevgilimle birlikte olabileceğim, iki baş belası yok artık. Sheritra, Harmin'le evlenecek ve evleninceye dek de Harmin buraya gelip Hori'nin odasına yerleşebilir. Belki Sisenet de sonunda buraya yerleşmeye karar verir ve böylece insanlar suçlayıcı ve düşmanca bakışlarını artık benden uzaklaştırırlar.

O sabahın ilerleyen saatlerinde Ib telaşla efendisinin yanına gelerek salın da yerinde olmadığını ve kızının kıyı basamaklarından eve doğru uzanan yolda görüldüğünü söyledi. Khaemwaset, Ib'i Sheritra'nın odasına göndererek hemen yanına getirmesini emretti. Kısa bir süre sonra geri dönen Ib, prensesin odasından dışarı çıkmayacağını söylediğini ilettil. Ib odanın bir köşesinden prensin emirlerini beklerken Khaemwaset birden fişek gibi yerinden fırlayarak bir küfür savurdu ve hızlı adımlarla odadan çıkıp Sheritra'nın odasına doğru gitti. Habercinin kapıyı sürekli vurması üzerine Bakmut kapıyı açtı.

"Çekil yolumdan," diye haykırdı Khaemwaset. "Mutlaka kızım la konuşmalıyım."

Bakmut eğilip onu selamladı ama yerinden de kıpırdamadı. "Özür dilerim ekselansları fakat prenses kimseyi görmek istemiyor," dedi saygı dolu bir sesle. Khaemwaset tartışmak la zaman harcamak yerine hizmetkârı kolundan yakaladı ve kenara itti, sonra da hızlı adımlarla ilerleyerek kabul odasının ortasında durdu.

"Sheritra!" diye seslendi. "Derhal buraya gel. Sana bir soru sormak istiyorum."

- 479 -

Uzun bir süre karşılık gelmedi ve Khaemwaset yatak odasının kapısını kırmayı tasarlarlarken içerden gelen kızının ayak seslerini duydu. Kapının kilidi açıldı ama genç kız görünmedi. Yalnızca sesi duyuldu.

"Siz sorunuzu sorun ben de yanıtlayayım, baba," dedi. "Ama bu son. Bir daha hiç kimseyle, özellikle sizinle konuşmak istemiyorum."

"Bu saygısızlık," diye söze başladı öfkeyle ama genç kız babasının konuşmasını kesti. "Sorunuzu sorun ve beni daha fazla yormayın yoksa sorunuza yanıt vermem." Sesinde ölümcül bir hava vardı. Khaemwaset birden ürktü ve öfkesini bastırmaya çalıştı.

"Pekâlâ," dedi boğuk bir sesle. "Dün gece salla açıldın mı?"

Sheritra hemen karşılık verdi. "Evet, açıldım."

Khaemwaset kızının konuşmasını sürdürmesini beklediye de derin bir sessizlik oldu.

"Salı geri getirdin mi?"

"Evet, getirdim."

Yine sessizlik oldu. Khaemwaset öfkelenmeye başladığını hissetti.

"Peki, şimdi nerede?" diye homurdanarak sordu.

Sheritra içini çekti. Khaemwaset kızının soluğunu duyar gibi oldu.

"Hori sandalı alarak karınız hakkında konuşmak üzere Sisenet'in yanına gitmişti," dedi. "Antefle ben de sala atlayarak arkasından gittik. Onu eve geri getirdik. Ben saldan indim ama Hori arkadaşıyla birlikte kuzeye gitti. Onu bir daha görmeyeceksiniz."

"Gitmemeliydi!" diye haykırdı Khaemwaset. "Askerlerden birini öldürdü. Antef gitmesine izin vermemeliydi. Beladan kurtuldu! Çürüyün-ceye dek Delta'da kalmasını dilerim!"

"Delta'ya ulaşamayacak," dedi buz gibi bir sesle Sheritra. "Yarın akşama kadar ölmüş olacak. Bunu Sisenet söyledi. İğneleri Sisenet batırdı baba ama siz zaten Hori'nin ölüm fermanını imzalamıştınız. Yarın akşam aynaya baktığınızda bunu düşünün."

"Peki ya sen?" diye sordu Khaemwaset tedirginlikle. Kızın söylediklerinden çok sesinin tonu sırtının ürpermesine neden olmuştu. "Nasıl bir saçmalığın peşindesin, Sheritra? Harmin bugün öğleden sonra

-480 -

annesini görmek için buraya gelecek. Onu da yanına kabul etmeyecek misin?"

"Harmin'le evlenmemeye karar verdim," diye karşılık verdi ve sesini biraz daha yükselterek sözlerine devam etti. "Aslında baba, bekâr kalmaya karar verdim. Artık gidin."

Kapı kapandıktan sonra bir süre daha bekledi, sonra da küfretti, bağırdı hatta yalvardı bile ama kapının arkasından herhangi bir ses gelmedi. Sanki mühürlü bir mezarın kapısının önünde duruyormuş gibi bir duyguya kapıldı ve içini yoğun bir korku kaplayarak oradan uzaklaştı.

O gün öğleden sonra Harmin gerçekten de Tbubui'yı görmeye geldi ve üçü, Khaemwaset, Tbubui ve oğlu hizmetkârları onlara meyve ve bira ikram ederken bahçede oturdular. Harmin annesine her zamankinden daha sevecen davranıyor, yüzünü okşuyor, arkasındaki yastıkları düzeltiyor, annesi şaka yaptığında da ona sevgi dolu bakışlarla bakıp gülümsüyordu. Hori'ye hiç benzemiyor, diye geçirdi içinden Khaemwaset özlemle. Annesine ilgi gösteriyor ve saygı duyuyor, yerini bilen ve ailesine sevgi duyan bir delikanlı işte. Sheritra nasıl olur da böylesine saygı ve sevgi dolu bir delikanlıyı geri çevirebilir?

Aklından geçenleri okumuşcasına Harmin ayağa kalktı ve Khaem-waset'in önünde saygıyla eğildi. "İzin verirseniz, prens, gitmeden önce Sheritra'yı görmek isterim," dedi. Khaemwaset utançla başını kaldırıp baktı.

"Sevgili Harmin," dedi. "Ne yazık ki, Sheritra bugün kendini iyi hissetmiyor. Senden özür diledi ve sana sevgilerini gönderdi."

Ana ile oğul bakıştılar. Harmin yüzünü astı. "Çok üzıldüm," dedi. "Lütfen ona geçmiş olsun dileklerimi iletin. O zaman ben de eve gideyim bari." Eğilip Tbubui'yu öptü, bir kez daha Khaemwaset'in önünde eğildi, uzun siyah saçlarını savurarak yanlarından ayrıldı.

"Çok hoş bir delikanlı," dedi Khaemwaset, için için Sheritra'nın bu aptallığından kendini kurtarmasını umarak. "Ondan gurur duymaman

-481 -

Firavunların Öfkesi / 31

için hiçbir neden yok." Hizmetkârına tabakları kaldırmasını işaret ederek, Tbubui'ya sokuldu. "Sana daha Hori'yi anlatmadım," dedi alçak sesle. "Hiç kuşkusuz o saçma sapan öyküsünü annesine anlatmak için Delta'ya gidiyormuş. Ailemden utanıyorum, Tbubui. Ama hiç olmazsa bir süreliğine güvende olacağına seviniyorum."

Tbubui gözlerini kısarak gülümsedi. "Oh, şu anda kendimi zaten güvende hissediyorum," diye karşılık verdi. "Geçen sabah ona o çorbayı içirmemen yazık oldu ama yine de önemli değil. Artık Hori'den korkmam için bir neden göremiyorum."

Khaemwaset bir an için içinde bir suçluluk duydu. Tbubui sırtüstü yatarak, yelpaze taşıyan kölesine yelpazeyi sallamasını işaret ederek gözlerini kapadı. Khaemwaset güneş batıncaya dek düşünceli bir şekilde oturdu.

Hori'nin annesine her şeyi anlatıp başını omzuna dayayarak ağlayacağına ilişkin teorisine karşın Khaemwaset o gece uyuyamadı. She-ritra'nın söylediklerini bir türlü kafasından atamadığı gibi makyaj masasının üstünde duran aynaya da bakamıyordu.

Yatağına erkenden yattı, biraz şarap içti, Kasa'yı zorla konuşturmaya çalıştı. Cariyelerin evine gidip Tbubui'yla sevişmeyi düşünüyordu ama çok tedirgin ve gergin olduğu için gitmemeye karar verdi.

Odasının içindeki tek bir gece lambası yeterli değildi. Titrek alevlerin altında eşyalar yerlerinde hareket ediyorlar gibi geliyordu ona. Kasa'ya bağırarak biraz daha lamba getirmesini emretti ve bu lambaların ışığı altında kendini biraz daha güvende hissetmesine karşın yine de uzun bir süre uyuyamadı. Uyuduktan kısa bir süre sonra da ter içinde uyandı ve yatağında oturarak bir daha uyumamaya karar verdi.

Bu tedirgin ruh hali ertesi gün de sürmüştü. Kendisine söylenen her sözcüğün altında başka bir anlam aramaya ve her davranışı yanlış yorumlamaya başlamıştı. Evin içinde açıklayamadığı bir hava esiordu ve Khaemwaset bu esen havanın tehditlerle dolu olduğunu düşünüyordu. Gecedен ürküyordu. Öğleden sonra Tbubui'yu görmeye gitti ama orada bile korkusunu üzerinden atamadı. Korkusunu sözcüklere

-482 -

de dökemiyordu. Aslında bunun ne mene bir korku olduğunun da farkında değildi.

Akşam oldu ve Khaemwaset yemekte ağzına tek bir lokma bile koyamadı. Büyük yemek salonunda Tbubui'yla birlikte küçük masalarında oturmuşlardı. Hizmetkârlar duvarın dibine dizilmiş emirlerini bekliyordu. Harpın sesi boş salonda yankılanıyordu. Khaemwaset birden eski akşamları! Nubnofret'le geçirdiği günleri, Sheritra'yla Hori'nin şakalaşmalarını hatırladı. O geceler bambaşkaydı. Ailenin sıcaklığı, birbirleriyle yakın ilişkileri çok farklıydı. Belki biraz tekdüze hatta zaman zaman sıkıcıydı ama yine de çok farklıydı. Khaemwaset birden eski günlerini özlediğini fark etti. Harmin'le Sisenet buraya taşınırlarsa belki

her şey daha farklı olur, diye geçirdi içinden. Fakat o neşeli eski günler bir daha asla geri gelmeyecek. Bir aile yıkıldı ama ben diğer bir aileyi oluşturmaya çalışıyorum, dedi kendini savunurcasına. Ayrıca Ttubui'nun bebeği de doğacak. Sheritra mutlaka o gizemli kadınca ruh hallerinden birine kendini kaptırdığı için o şekilde konuşmuş olmalı. Yakın bir gelecekte Harmin'le evleneceğinden eminim. Sonra da bu ev torunlarımla dolacak. Ama parçalanmış duygular, onlar asla onarılmayacak, o günler bir kez daha geri gelmeyecek.

"Khaemwaset aynı şeyi sana tam üçüncü defadır söylüyorum," dedi Ttubui, uzanıp kocasını dudaklarından öperek. "Daldım."

Kendini zorlayarak tüm dikkatini karısına çevirdi. "Özür dilerim, sevgilim," dedi. "Ne demiştin?"

"Kardeşin Si-Montu bir haber yollayarak önümüzdeki hafta onun evine gidip gidemeyeceğini soruyor. Gitmek ister misin?"

İster miyim? Khaemwaset birden karısının kolunu sıkıca tuttu. "Ttubui, bu akşam benim odamda, benim yanımda yat," diye yalvardı. "Sana ihtiyacım var."

Ttubui'nun neşeli havası yerini endişeye bıraktı. Hafifçe kaşlarını çatı. "Elbette sevgilim," dedi. "Seni tedirgin eden şey ne?"

- 483 -

Khaemwaset duygularını ona açıklayamazdı. Çiçeklerin kokusu, şarabın hafifçe baş döndüren etkisi, harpistin parmaklarından odayı dolduran hüzünlü notalar bile onu geçmişe götürüyor ve acı çekmesine neden oluyordu. "İncirler lezzetli değil," dedi.

Ttubui, Khaemwaset'in odasına bir hayli geç geldi. Üstünde baştan çıkarıcı bir gecelik vardı. Hiçbir şey söylemeden geceliğini çıkardı, kocasının bacaklarını açtı, becerikli hareketlerle kocasının duyarlı yerlerini okşamaya başladı ve Khaemwaset inleyerek kendini bu yoğun duygulara bıraktı. Ama daha sonra, Ttubui kollarının arasında uyurken Khaemwaset kötü bir önseziyle gözlerini kırpmadan yatıyordu. Ttubui'ya bakmaya cesaret edemiyordu. Bunu bir kez yapmış ve karısının yarı kapalı gözkapaklarının altından görülen gözbebeklerine, aralık dudaklarına bakmış ve içini yoğun bir korku kaplamıştı.

Bir an önce sabah olsun diye içinden dua ediyordu. Odasının dışında korumasının içini çektiğini duydu. Diğer odada uyuyan Kasa'nın horultularına kulak verdi. Çölden gelen çakalların ulumalarını ve bahçeden gelen baykuşun sesini dinledi. Lambanın alevinde hareket eder gibi duran eşyalara baktı. Tüm bunlar gerçek, diye geçirdi içinden. Bunlar insanı rahatlatıyor ve yaşadığını hatırlatıyor. Bunlar çok değerli unsurlar, bunlardan asla uzaklaşayım deme!

Kapıdan gelen fısıltıları duyduğunda hâlâ uyumamıştı. Ib yanına yaklaşıncaya dek kıpırdamadan yatıp bekledi. Ib'in yatağından telaşla fırladığı belli oluyordu. "Konuş," dedi Khaemwaset ve bunu söyler söylemez de Ttubui kocasına sokuldu, Khaemwaset onun buz gibi soğuk bedenini hissedince birden ürperdi. Ttubui gözlerini açıp baktı.

"Ekselansları, kalksanız iyi olacak," diye fısıldadı Ib. "Antef oğlunuzla birlikte geri döndü. Lütfen gelin."

Hori öldü, dedi Khaemwaset kendi kendine Ib'e başını evet anlamında sallarken. Ib'e çekilmesini işaret ederek yavaşça yataktan kalktı. Ailem dağılıyor. Hori öldü. Kiltini beline bağladı, sandaletlerini ayağına geçirerek odadan çıkıp koridorda ilerledi. Antef yorgun ve solgun bir yüzle bekliyordu ama bakışlarını Khaemwaset'in gözlerinden ayırmadı.

- 484 -

mıyordu. Yüzünde çok üzgün bir ifade vardı. "Konuş," dedi Khaemwaset, delikanlı eğilip onu selamlarken.

"Prens, oğlunuz öldü," dedi Antef. "Cesedi kıyı basamaklarındaki salda. Çok acı çekerek öldü. Ne size ne de tanrılara karşı çıkmadı."

"Anlayamıyorum," dedi Khaemwaset şaşkınlıkla. "Onu odamdan kovduğumda evet, hastaydı ama ben onun Koptos'tan bir mikrop kapıldığını ve bu yüzden hastalandığını sanıyor ve yakında iyileşeceğini düşünüyordum..."

"Ekselansları o size neden hastalandığını açıklamıştı," dedi Antef. "Fakat siz ekselansları, onu dinlemek bile istemediniz. Pişmanlığın artık bir yararı yok. Sonu çok kötü gelmekle birlikte sizin sonunuzun daha da kötü geleceğini söylememi istedi size. Ayrıca sizi sevdiğini de söylememi istedi."

Khaemwaset karşılık vermek yerine hızla geri dönerek meşalelerin aydınlattığı koridorda koşmaya başladı. Hızını artırdı ve koşarken bir yandan da Hori'yi düşünüyordu. Oğlum! Canım! Bu bir oyundu, bu son derece tehlikeli bir saçmalıktı. Asla sana zarar vermeyi düşünmedin. Seni zehirlemeyecektim, Hori. Seni seviyorum, ah, Hori, Neden? Neden? Arkasından koşan Ib'in, Antef'in ve Kasa'nın ayak seslerini duydu. Elinden geldiğince hızla koşmasına karşın onlarla arasını açamıyordu. Suçluluk ve pişmanlık duyguları içinde kıyı basamaklarına dek koştu ve oğlunun cansız bedeninin yattığı sala baktı.

Hori, Nil'in hafif dalgalı sularında sallanan salın üstünde, bir battaniyenin altında yatıyordu. Yıkanmayı bekleyen kirli bir çamaşır yığınından farkı yoktu. Khaemwaset taşın üstünden sala atladı, yere çömele-rek battaniyeyi açtı. Hori dizlerini göğsüne kadar çektiğinden Khaemwaset cenaze görevlilerinin cesedi düzeltmek için güçlük çekeceğini fark etti. Oğlunun uzun saçlarına, yakışıklı yüzüne baktı. Cesedin üzerine kapanarak hıçkırıklarla ağlamaya başladı. Bir yandan da oğlunun soğuk bedenini, saçlarını, burnunu, ağzını okşuyordu. Birkaç kişinin kıyı basamaklarında çaresizlikle kendisine baktıklarının farkındaydı ama umursamıyordu. "Sana zarar vermek istemedim!" diye inledi. Ya-

- 485 -

lan söylediğinin farkındaydı ve bu acısını daha da arttırıyordu. "Aldatıldım, gerçekleri göremedim, başışla beni, Hori!" Ne var ki, Hori yerinden kıpırdamadı, babasını başışladığını belirten bir şekilde gülümse-medi, söylediklerini algılamadı ve artık her şey için çok geçti.

Khaemwaset ayağa kalktı. "Ib," dedi titrek bir sesle. "Oğlumun cenazesini derhal Ölüler Evi'ne götür. Mumyalama işlemleri bir an önce başlamalı." Daha fazla konuşmadı.

Antef bir adım öne çıktı. Delikanlının bakışlarında acı yoktu, yalnızca kabullenme ve Khaemwaset'i hor gören bir ifade vardı. "Oğlunuzu çok sevmiştim," dedi sıradan bir tavırla. "Ama artık o öldüğüne göre benim bu lanetli evdeki işim de bitmiş sayılır. Hori'nin cenaze törenine katılmayacağım. Elveda, ekselansları." Eğilip selam vererek hızlı adımlarla uzaklaştı. Geri dön, diye haykırdı içinden Khaemwaset ama bu sözcükleri yüksek sesle söyleyemedi. Geri dön, nasıl öldüğünü öğrenmek istiyorum, ölürken neler söyledi, neler hissetti bunları bilmek istiyorum. Her şeyin ötesinde gerçeği öğrenmek istiyorum, Hori, gerçek neydi?

Yavaşça saldan ayrıldı ve bir gün öncesinin sıcaklığını hâlâ taşıyan ılık taşların üstüne bastığında Ib kendisine az önce söylenenleri yerine getirmek üzere hemen harekete geçti. Khaemwaset oğlunun cansız bedenine

bir kez daha baktıktan sonra ağır adımlarla eve doğru gitti. Daha sabah olmadı, diye geçirdi içinden. Hiçbir şey değişmedi. Hori öldü ve değişen bir şey yok. Dairesine uzanan koridorlar sessiz ve boştu. Kapısının önündeki koruma hemen ayağa fırlayarak onu selamladı. Hori öldü, diye avazı çıktığı kadar bağırarak ve herkesi uyandırmak istedi. Ama bunun yerine sendeleyerek yatak odasından içeri girdi ve kendini yatağa attı.

"Hori öldü," dedi. Ttubui hafifçe iç geçirerek yan döndü. Khaemwaset bir an için onun yeniden uykuya daldığını düşündü ama hemen sonra da Ttubui üstündeki çarşafı bir kenara iterek yatakta oturdu. "Ne?" dedi.

- 486 -

"Hori öldü," diye yineledi ve oturduğu yerde bir ileri bir geri sallanmaya başladı.

Ttubui ona ilgisizce baktı, gözlerinden uyku akıyordu. "Evet, biliyorum," dedi.

Khaemwaset donup kalmıştı. "Ne demek istiyorsun?" diye sordu. Birden yüreği ağzına geldi.

"Söylediğim gibi, biliyorum," dedi elini yüzünde dolaştırıp esnedi. "Nenefers-ka-Ptah ona büyü yaptı. Koptos'a gitme cesaretini gösterdiği için aslında ona daha önce büyü yapılmıştı. Ama bunun da bir önemi yoktu. Senin nasılsa ona inanmayacağını biliyordum."

Khaemwaset birden odanın etrafında döndüğünü fark etti. "Sen neler söylüyorsun?" dedi güçlkle. "Ne demek istiyorsun?"

Ttubui bir kez daha esneyerek diliyle alt dudağını yaladı. "Hori öldüğüne ve sen ona yardım etmediğine göre senin yok olman da tamamlandı Khaemwaset ve ben de görevimi başarıyla yerine getirdim. Artık bana düşen rolü oynamama gerek kalmadı. Susadım," diye sürdürdü konuşmasını. "Şarap var mı?" Yatağın kenarına oturdu ve kadehine şarap doldurdu. Khaemwaset'e sabırsızlıkla baktı. "Hori haklıydı," dedi, yüzüne düşen saçını arkaya atarak ve yataktan kalkarak. Lambanın alevleri çıplak bedenini aydınlatıyordu. "Sana anlatmaya çalıştığım öykü doğruydı. Ama bunun artık bir önemi kalmadı. Sana ihtiyacın olan her şeyi verdim. Senin karınım."

"Doğru muydu?" diye mırıldandı söylenenleri tam olarak algılaya-mayarak. Kafasının içinden binlerce ses, binlerce duygu yükseliyordu. Başının dönmesini engellemek istercesine tırnaklarını çarşafa geçirdi. "Hangi öykü, Ttubui? Köklerinde soylu kan bulunmadığı söz konusuysa bu umurumda bile değil."

"Anlamıyorsun, değil mi?" diye sordu gerinerek ve Khaemwaset karşısındaki bu kusursuz ve davetkâr bedene her zamanki gibi istekle baktığını fark etti. Bir kez daha bu kusursuz bedene sahip olursa pişmanlığından, suçluluk, duygularından ve utancından arınabileceğini

- 487 -

düşünüyordu. Ttubui elini yavaşça göğsünün üstünde ve karında dolaştırırdı.

"Ben bir ölüyüm, Khaemwaset," dedi sakın bir sesle. "Sisenet benim kardeşim değil, o benim sevgili kocam Nenefers-ka-Ptah. Bizler birinin bizi diriltmesini ümit ederken bu işi sen yaptın. Bizler Thoth Evrak'ının yasal sahipleriyiz, böylesine gizemli, değerli ve tehlikeli bir şeyin sahipleriyiz. " Zafer dolu bir gülümsemeyle baktı. "Bu evrağı çalarak sahip oldun ve bu evrak sana birtakım iyilikler sağlayabilir. Thoth kutsal konularına insanların karışmasından pek hoşlanmaz. Nenefers-ka-Ptah ve ben, ah, evet senin Harmin olarak bildiğin oğlum Merhu, hepimiz evrağı sahip olmanın bedelini ağır ödedik ama değdi. Evet,

kesinlikle değdi."

Tbubui, Khaemwaset'e yanaştı, Khaemwaset onun parfümünün kokusunu duydu. Bu koku onu ta başından beri etkilemişti, bu mür kokusuyla adını bir türlü çıkaramadığı bir bitkinin karışımından oluşan bir kokuydu. Oysa şimdi dehşet içinde ne yaptığını düşünürken bu sert kokuyu da hatırlamaya başlamıştı. Mür kokusu uzun zaman önce ölülerin tabutlarının kapağını kaldırdığında defalarca genzini yakan o ağır küf, toprak ve ceset kokusuyla karışmıştı. Tbubui bu kokuyu bedeninden atmak için ağır mür kokusu kullanıyordu. Khaemwaset kusmak istedi.

Tbubui, Khaemwaset'in önünde baştan çıkarıcı bir şekilde ileri geri sallanırken Khaemwaset yatağında taş kesilmiş bir halde oturuyordu. Hori haklıydı, diye geçiriyordu içinden şaşkınlıkla. Bir cesede aşık oldum. Tanrılar merhamet edin, Hori meğerse haklıymış. "Evet," dedi boğuk bir sesle.

"Güzel!" diyerek gülümsedi ve Khaemwaset onun büyüleyici aksanını bir kez daha fark etti. Bu yabancıların konuştuğu aksan değil, dedi kendi kendine. Eğitim görmüş bir Mısırlının kullandığı dil ama bu dilin modası çoktan geçmişti. Nasıl bu kadar kör olabildim?

"Prens Khaemwaset," diye konuşmasını sürdürdü Tbubui. "Uzman doktor, uzman büyücü, tüm tanrıların yasalarına karşı çıkabilecek kadar da küstah. Artık kendini benden kurtaramazsın. Sence bu sana

- 488 -

uygun bir ceza mı?" Sustu aslında bir yanıt beklemiyordu ve Khaemwaset, evet çok uygun bir ceza, diye geçirdi içinden, tümüyle acımasız bir ceza. Ama oğlumu, kızımı ve zavallı karımı cezalandırmanın anlamı ne? Tanrıların yargıları bu denli acımasız mı?

"Ben senin yüreğini, benliğini, cinsel organını ele geçirdim ve orada da kalacağım," dedi Khaemwaset'e yaklaşarak. Khaemwaset onun mezar kokan kokusunu duydu. "Seni denetliyorum. Bu gücü aslında bana sen verdin. Çok aptalmışsın!" Kalçalarını sallayarak ve saçını savurarak uzaklaştı. Khaemwaset büyülenmişcesine arkasından baktı. "Nenefer-ka-Ptah ile Merhu buraya yerleşecekler. Nenefer benim yasal kocam. Ama bunu zaten bildiğinden eminim. Nubnofret de artık burada değil. Hori öldü. Sheritra kendini odasına kapattı. Ne mutlu bir aile tablosu!" Hızla Khaemwaset'e doğru döndü. Kaşlarını kaldırmış, dudaklarını aralamıştı. "Ah, şimdi hatırladım. Hamile değilim. Thoth'un emrettiği küçük sınavlardan birini yapmak için sana hamile olduğumu söylemiştim, böylelikle kendini kurtarabilmen için sana bir şans verilmişti. Sen çocuklarını mirasından çıkardın ve ahlaki ve ruhsal açıdan mahvolman için kendini bizim ellerimize teslim ettin. Aldırma, bu o kadar da önemli değil. Nenefer'le beni paylaşabilirsin. Bu ilginç olacak, değil mi? Hadi, gel." Kollarını açtı, kalçalarını hafifçe sallayarak yanına yaklaştı. "Hadi gel ve benimle seviş. Bunu istediğini biliyorum. Eski günlerde de hiçbir erkek bana karşı koyamamıştı, Khaemwaset. Eski günlerde!" Khaemwaset onun kahkahasını duydu, yaşadığı şoka, korkuya, şaşkınlığa karşın artık kendini daha fazla tutamayacağını hissediyordu. Onu ilk gördüğü günkü gibi içini yoğun bir ateş kaplamıştı. Titreyerek ayağa kalktı. Ona boyun eğmekten başka yapacak bir şeyi yoktu.

"Güzel," diye yüreklendirdi onu. "Güzel. Isınmak istiyorum, Khaemwaset. Üşüdüm. Nenefer'e sarıldığımda Nil'in soğuk sularındaymış gibi hissediyorum kendimi ve sıcak bir tenin beni kurtaracağını biliyorum. Aslında sıcak bir ten hepimizi kurtaracak." Khaemwaset'e yaklaştı, başını, boynunu, karnını ve cinsel organını okşamaya başladı. "Biz-

- 489 -

leri sen kurtardın, Khaemwaset," diye mırıldandı. "Bunu sen yaptın. Hadi artık bana sahip ol prens. Benimle sevişmeni istiyorum."

Khaemwaset artık daha fazla dayanamayarak sırtüstü yatağa uzandı. Tbubui üstündeydi. Hori, diye geçirdi içinden Khaemwaset. Hori, Hori... Ama bu adın artık hiçbir anlamı yoktu ve Khaemwaset inleyerek doyumuna ulaştı.

Daha sonra yan yana yattıklarında Khaemwaset genç kadına dokunmaktan korkmaya başlamıştı. Bu da benim kaderim, diye düşündü. Elimi kolumu bağlamış bir şehvete boyun eğeceğim ve aynı zamanda da içimde yoğun bir korku duyacağım. Aylar, yıllar geçecek ve ben de ölümlerle yaşayan ve yaşamı sona ermek üzere olan biri olup çıkacağım. Tüm duygularım felç oldu. Ondan başkasını dinleyemiyor, ondan başkasına boyun eğemiyorum. Artık tüm değerlerim yok oldu. Sevme yeteneğimi yitirdim. Oğlumu, kızımı ve karımı yitirdim ve çok yakında da kendi benliğimi yitireceğim. Thoth beni Tbubui'nun uydusu yaptı ve bunun değişmesi söz konusu bile değil. Acılarım beni öl-dürmezse, ölünceye dek Tbubui'un uydusu olarak kalmaya mahkûm oldum. Beni kurtarmaya kimsenin gücü yetmez.

Birden kendini toplayarak yatakta oturdu. Belki kimsenin gücü yetmez, diye geçirdi içinden ama büyü var, tanrılardan yayılan görülmeyen güçler var. Sen çok aptalsın, Khaemwaset! Sen bir büyücüsün. Özgürce yaşamak yerine yaşamının sonuna dek esir mi olmak istiyorsun? Tüm yeteneklerini göstermenin zamanı geldi.

Odasından dışarı çıktığında gün henüz ağarmamıştı. Kendisini izleyen Ib ve Kasa'yla birlikte yalınayak çalışma odasına doğru gitti. Deliliğin sınırında olduğunun dışında başka bir şey düşünemiyordu. Düşünmeye çalıştığında ise aklına yalnızca içinde bulunduğu bu boşluk geliyor, hemen arkasından da başı dönüyor ve midesi bulanıyordu. Bahçe çıkışının önünde duran su dolu büyük fiçilerin yanında durdu, çalışma odasına girmeden soğuk suyla yüzünü yıkadı. Çalışma odasının kapısında Ib'e döndü.

-490-

"Benim için iki mektup yazmanı istiyorum," dedi. "Biri Nubnofret'e diğeri ise Firavun'a yazılacak. Zamanım olmadığı için bu mektupları sen yaz, Ib. Onlara Hori'nin öldüğünü ve yas tutma döneminin başladığını bildir. Nubnofret'e..." Düşünerek sustu. "Hayır. Nubnofret'e benim adıma eve gelmesi için yalvar." Ib başını evet dercesine sallayarak selam verip uzaklaştı. Khaemwaset işaret parmağını Kasa'ya doğru uzattı. "Bir büyü yapacağım," dedi. "Bana yardım etmeni istiyorum ama kesinlikle ağzını açıp tek bir sözcük bile söylememelisin. Anlaşıldı mı?" Kapıyı açtı ve iki adam içeri girdiler.

"Ekselansları," dedi Kasa ve Khaemwaset onun sesindeki korkuyu fark etti. "Büyünün sırlarını ve âdetlerini bilmiyorum. Ayrıca temiz de sayılmam. Büyüyü bozabilirim."

Khaemwaset iç odaya girmiş, tüm sandıkların kapaklarını açmıştı. "Ben de temiz değilim," dedi. "Merak etme. Şimdi sus artık." Kasa karşı çıkmadı.

Khaemwaset'in kafasının içinden bir ses, bunu gerçekten yapmak istiyor musun, diye soruyordu. Şu anda hiç olmazsa bazı şeylere sahipsin, gururlu prens ve bu sahip olduğun şeyleri bir kenara atacak olursan elinde hiçbir şey kalmayacak. Ayrıca Nenefer-ka-Ptah da büyücü. Ya senin ne yapmak istediğini sezer ve bunu bozmaya kalkarsa? Onun döneminden bu yana büyüünün geliştiğini mi düşünüyorsun ya eski büyüler daha güçlüyse? Kendi duyguların seni zayıflatmadı mı? Elini kolunu bağlamadı mı? Gereksinimin olan ruhsal enerjiyi bulacağımı mı sanıyorsun? Hadi, sandıkları kapa. Yatağına geri dön. Karımı kollarının arasına al. Ona karşı hissettiğin yoğun isteğin azalmayacağını biliyorsun, bunun tadını çıkar. Yavaşça inleyerek ihtiyacı olan şeyleri sandıktan çıkarmaya başladı, sonra da onları çalışma odasına götürdü. Masasının üstünde Thoth Evrakı'yla Hori'nin okumasını istediği raporlar duruyordu. Elindekini masaya koydu.

"Beni dikkatle dinle," dedi Kasa'ya. "Küçük bir miktar doğal sodyum karbonata ihtiyacım var. Bunu mutfaktan alabilirsin ama taze ol-

- 491 -

masına dikkat et. Büyük bir çanağın içine Nil suyunu koy. Hiç giymediğim yeni iki harmanımı, bir çanak dolusu saf yağ ve beyaz sandaletlerimi getir. Burada tütsü, maske ve mür yağı var. Bunları alıp getirirken de dikkatleri üstüne çekmemeye çalış ve elini çabuk tut. Getireceklerini bir kez daha yinelememi ister misin?"

Kasa başını salladı. "Hayır, ekselansları."

"Güzel. Ha, bir de jilet getir. Tüm kıllarımı tıraş etmem gerek."

Kasa yavaşça odadan çıkıp kapıyı arkasından kapadı. Khaemwa-set, Thoth Evrakı'na döndü. Hori'nin yeniden mezara girip evrağı cesedin elinden almadığını artık biliyordu. Evrak kendiliğinden geri dönmüştü. Evrak artık onun sorumluluğundaydı ve getireceği sonuçlar kaçınılmazdı. Belki Nenefer-ka-Ptah da bu evrağa kendiliğinden sahip olmuştu. Belki de bu evrak başka bir büyücüye aitti ve o büyücü yeniden dirildiğinde evrak kalıtsal bir lanet gibi elden ele geçmişti. Kha-emwaset kendini zorlayarak ruloyu açtı ve Antef'in el yazısıyla kaleme aldığı raporu okumaya başladı. Hori'nin ölümündeki her ayrıntıyı öğrenmek istiyordu. Birden oğlunu düşünmeye başladığını fark ederek tüm dikkatini rapora çevirmeye çalıştı fakat içindeki duygu selini durdurması çok güçtü.

Kasa döndüğünde raporu okumuştı ve evrağı kaldırmak üzereydi. Genç bir erkek hizmetkâr masanın üstüne su dolu büyük çanağı yerleştirdi, selam verip odadan çıktı. Kasa da efendisinin istediklerini masanın bir kenarına koymuş bekliyordu. Khaemwaset sakın görüldüğünün farkındaydı ama iç dünyasında fırtınalar kopuyordu. Nubnof-ret'in sağlam ve becerikli eğitimi sayesinde Kasa kendisine söylenenleri aynen yerine getirecekti.

"İlk iş olarak beni tıraş etmelisin," dedi. "Tepeden tırnağa kadar, Kasa. Tek bir kıl bile kalmamalı. Böylesi bir temizlik çok önemli."

Oda hizmetkârı tıraş ederken Khaemwaset de yere uzanmıştı. Kasa becerikli elleriyle önce başını sonra da bedenindeki kılları temizlemeye başladı. Khaemwaset düşünceleriyle savaşıyor ve gereksinimi olan dinginliği sağlamaya çalışıyordu. Kasa işini sürdürürken o da

- 492 -

içinden arınma dualarını ediyordu. Kasa işini bitirip yerinde doğruldu. "Şimdi beni nehirden getirdiğin o suyla yıka," diye emretti. "Bunu harmanilerden biriyle yap. Bedenim temizlendiğinde aynı işlemi ellerimde, göğsümde ve ayaklarımda yinele. Bunu da yaptıktan sonra ağzımı açacağım. Ağzımın içini de yıkamalısın. Seni bir kez daha uyarıyorum. Asla konuşma."

Kasa kendisine söylendiği gibi ağzını açmadan Khaemwaset'in bedenini yıkamaya başladı. Evin içinde hâlâ derin bir sessizlik vardı, Gün doğmak üzereydi. Khaemwaset'e, koridorda Antef'le konuştuğundan, evden dışarı fırlayarak kıyı basamaklarına koştuğundan ve oğlunun cesedini gördüğünden bu yana sanki bir yüzyıl geçmiş gibi geliyordu. Kasa'nın harmanisinin ayaklarına değdiğini hissetti ve bir robot gibi duasına başladı. "Ayakların tanrının gölünün kıyısındaki kayaların üstünde yıkandı." Ağzını açıp gözlerini kapadı. Kasa dilini yıkarken dili titriyordu. Kasa daha sonra damağını ve dişlerini yıkadı. "Ağzımdan çıkan bu sözcükler artık tümüyle pisliklerden arındı," dedi Kasa işini bitirirken. "Kasa şimdi de tütsülüğü al ve elime ver." Himzetkâr söylenileni yerine getirdi ve çalışma odası gri dumanla doluverdi.

Bu kendisine hiç de yabancı olmayan rahatlatıcı kokuyu duyunca Khaemwaset'in gergin bedeni rahatlamaya başlamıştı. Ben rahibim, diye geçirdi içinden. Ne yaparsam yapayım yine de tüm günahlarımdan arınıp tanrıların yanında yer alabilirim. "Şimdi de yağı al ve başımdan aşağı dök," diye emretti. Yağ yavaşça kulaklarından aşağı döküldü. Sözcükler artık kolayca aklına geliyordu ve salt içinde bulunduğu anı düşünmeye başlamış, geleceği kafasından atmıştı. "Şimdi de bedenime süreceğin yağı hazırla." Kasa yağı bedenine sürerken Khaemwaset kollarını iki yana açmış bekliyordu. "Sodyum karbonat," dedi. Kasa küçük bir kabın içerisindeki sodyum karbonatı uzattı. Khaemwaset parmaklarını kabın içine batırarak sodyum karbonatı kulaklarının arkasına ve dilinin üstüne koydu. "Şimdi de beni harmanilerden biriyle kurula." Khaemwaset derin bir soluk aldı, artık her şeyden arınmış, tertemiz olmuştu. Kurtulmuştu. "Sandaletler," dedi ve Kasa eğilerek san-

- 493 -

f

daletleri giydirdi. "Şimdi de çalışma masasının üstüne koyduğum yeşil boya kutusunu aç, bir fırça al ve dilimin üstüne Ma'at simgesini çiz." Kasa'nın fırçalı eli titremeye başladı. "Şu anda Ma'at iki odasındayım. Kozmik ve insan düzenini içeren iki odasındayım." Khaemwaset başını salladı. "Denge içindeyim."

Artık işe başlamanın zamanı gelmişti. Yüzünü doğuya dönerek kimliğini açıklamaya başladı. "Ben Yüce Varlık'ım," dedi. "Tanrı olarak doğan birinin tohumuyum. Ben çok büyük bir büyücüyüm, büyük bir büyücünün oğluyum. Birçok adım ve suretim var ve suretlerim her tanrıda kendini gösterir." Ayindeymişcesine konuşmasını sürdürürken tanrıların dikkatini üstüne çektiğinin farkındaydı. Tanrılar merak ve dikkatle, dili sürçecek mi ya da onları kendisinden uzaklaştıracak yanlış bir sözcük söyleyecek mi diye onu izliyorlardı. Böylesine bir hata yaparsa tanrıların üstündeki gücü sona erecekti.

Thoth'a dua etmemeye karar vermişti. Thoth onu terk etmişti. İşlediği günahı bağışlatması için kendisine en küçük bir şans bile tanımamıştı. İsteklerini ve dileklerini Set'e yönetecekti. Kendisine yalnızca vahşet dolu günleri, Mısır krallarının Set rahiplerinin bıçakları altında can verişlerini hatırlatan Set'e yöneltecekti. Khaemwaset her zaman onun önceden asla tahmin edilemeyen davranışlarını ve bağımsızlığı hor görmüştü. Böylesi bir davranışın kendisini Set'in gücüne sonsuza dek teslim etmek olduğunu biliyordu. Kaos yaratmaktan hoşlanan bir tanrının elinden asla kurtulamayacağını ve ölünceye dek ona hizmet etmek zorunda kalacağını da bilincindeydi. Ama tüm tanrıların içinde yalnızca Set'in artık düşmanları olduğunu öğrendiği o üç kişiyi mahvedecek gücü vardı.

Kimlik saptanması tamamlanmıştı. Tanrıların dikkati çekilmişti ve Khaemwaset de artık onların yanında duruyordu. İşini sürdürebilirdi. Derin bir soluk alarak bağırды. "Seninle konuşuyorum, kavgacı Set! Hadi fırtınaları başlat, kızıl saçları ve kurt yüzünü göster! Senin gizli adını bildiğim için söylediklerimi duy ve beni önemse!" Durdu ve birden odanın içindeki derin sessizliği fark etti. Lambanın alevi dimdik

- 494 -

duruyordu. Ter damlacıkları alnından aşağı akıyordu. Tanrı onu dinliyordu. Tanrıyı tehdit etmeden önce her büyücünün yaptığı gibi Khaemwaset de önlem alma ayinine başladı. "Bu şekilde konuşan aslında ben değilim," dedi. "Bu sözleri yineleyen ben değilim, yaşamımı denetlemeye başlayan o üç kişiye karşı tavır takıman gizemli güçler."

Sessizlik yoğunlaştı. Bu sessizlikte insanı tedirgin eden bir yalnlık vardı. Khaemwaset, hemen arkasında duran Kasa'nın hızlı soluk alışlarını duyuyordu. "Sözlerime kulak asmazsan," diye konuşmasını sürdürdü Khaemwaset, sesinin güçlü çıkması için kendini zorlayarak. "Tapınağının ön avlusunda bir suaygırının

boynunu vuracağım, senin gizli adını bildiğim için timsah derisinin içinde kalmanı sağlayacağım." Durdu sonra da dört kez haykırdı. "Senin adın Kadı-nın-oğlunu-doğurduğun!" Denetimini yitirmemişti. Bu büyüleri daha önce hiç kullanmamıştı ve neredeyse zavallı Kasa kadar korkuyordu. "Ben Set'im, Ben Set'im, Ben Set'im, Ben Set'im!" diye zafer dolu bir çığlık attı. "Bölünen ve sonra yeniden birleşen Set'in kendisiyim ben! Onun gibi enerji ve güç doluyum. Set Set Set!"

Gri bir bulut gibi tavanda dimdik yükselen tütsünün dumanı birden sağa sola doğru esmeye başladı. Pencereden giren rüzgârla lambanın alevi titremeye başladı. Artık kendisini özgür bırakmasının zamanı gelmişti. "Kasa," dedi. "Çalışma masamın üstündeki kutudan biraz balmumu al ve üç figür yap. Kusursuz olmaları gerekmiyor, başları, gövdeleri ve bacakları olması yeterli, ikisine erkek cinsel organı da yap." Kasa sendeleyerek çalışma masasına doğru gitti. Khaemwaset ona bir yaprak papirüs kâğıdı uzattı ve kalemi alarak Nenefer-ka-Ptah, Ahura ve Merhu'nun adlarını yeşil mürekkeple yazdı. Ayrıca Nenefer'in atalarının adlarını da yazdı. Aslında Nenefer'in annesiyle babasının da adlarını yazması gerekiyordu ama onların kim olduğunu bilmiyordu. İşini bitirdiğinde Kasa da balmumundan üç insan şekli yapmıştı. Şekiller oldukça kaba sabaydı fakat insan oldukları anlaşılıyordu.

Khaemwaset masanın kenarında duran bıçağı uzanıp aldı. Sapı fildişi olan bu bıçak yalnızca ona aitti. Bıçağın sivri ucu Thoth'un, efen-

- 495 -

dişinin sureti şeklindeydi. Ama artık efendim değil, diye geçirdi içinden. Thoth, Nenefer'in de tanrısıydı ama Set daha güçlüydü, Set daha vahşiydi. Set onları keskin beyaz azı dişleriyle paramparça edip parçalarını yere tükürecekti.

Bıçağın sivri ucuyla Kasa'nın balmumundan yaptığı bebeklerin başına adlarını kazıdı. "Onları siyah iplikle birbirlerine bağla," diye emretti ve Kasa emri yerine getirdi. Khaemwaset bunları papirüsün üstüne yerleştirdi ve bir adım geriledi.

"Nenefer-ka-Ptah, Ahura ve Merhu'nun bu ve bundan sonraki dünyada kaderlerinin gücünü ele geçirecek büyü," diye ayinine başladı, tüm dikkatini sözcüklerine ve ritme vererek. "Ben Yüce Varlık, En Yüce Varlık'ın oğluyum, ben ateşim, ben başı kesildikten sonra ona kendi başını veren ateşin oğluyum. Ama bu düşmanlarımın başları sonsuza dek kesili kalacaktır. Set olduğum için, onların acılarının Tanrısı olduğum için bir daha asla başlarına kavuşamayacaklardır." Bir an için sustu ve bunu yaparken de tüm dikkatini topladı. Dudaklarından güç, bedeninden güven fışkırıyordu. "Parçalanacaklar, böceklerle yem olacaklar, kokuşacaklar, çürüyecekler ve leş gibi kokacaklar. Var olmayacaklar, güçlü olmayacaklar, iç uzuvları paramparça olacak, gözleri kör olacak, kulakları sağır olacak, dilleri tutulacak, konuşamayacaklar ve kafaları da koparılacak. Cesetleri yokolacak. Ben Set olduğum için, Ben Tanrıların Efendisi olduğum için onlar bu topraklardan sonsuza dek uzak kalacaklar."

Artık üçü de büyüünün etkisi altına girmişti. Hâlâ yaşıyorlardı ama bu uzun sürmeyecekti ve isteseler bile kendilerini bekleyen kaderden kaçamayacaklardı. Ancak bedenlerini mahvetmek yeterli değildi. Ruhlarının yaşama olasılığı mümkün olduğu sürece Khaemwaset tarn anlamıyla güvende olamayacağını biliyordu. Onları tümüyle yok etmeliydi ve bunu gerçekleştirmenin tek yolu adlarını değiştirmekti. Ad kutsaldı. İnsanın adı yaşamasını sürdürürse tanrılar onu bulur, tanır, onu kendi sonsuz varlıklarına sevgiyle kabul eder ve bazen de onları yeniden eski bedenlerine geri döndürerek ödüllendirebilirlerdi. Khaemwa-

- 496 -

set kararlı bir şekilde bu düşüncenin verdiği ürpertiye ve korkuyu üstünden attı. Dili sürçmemeliydi. Düşünmemeli, düş kurmamalı ve daha da önemlisi kesinlikle korkmamalıydı.

Başını arkaya atarak gözlerini kapadı. "İntikamı adil olan Set'im ben," dedi boğuk bir sesle. "Nenefer-ka-Ptah adından dünyanın yaratıcısı tanrı Ptah adını çıkarıyorum ve böylece onun gücünün düşmanına güç vermesini engelliyorum. Ahura adında parlak güneş tanrı Ra'nın adını çıkarıyorum, böylece onun gücünün düşmanına güç vermesini engelliyorum. Merhu adından Ptah'ın Kutsal Dili ve İfade Gücü olan tanrı Hu'yu çıkarıyorum böylece onun gücünün düşmanına güç vermesini engelliyorum. Ve şimdi de bu adları şu şekilde değiştiriyorum. Ptah-ondan-nefret-eder, Ra-onu-yakıp-yok edecek, Hu-lanet-üs-tünde olacak. Olumlu olumsuz oldu ve olumsuz da onları yok edecek. İkinci kez ölün! Öl! Öl! Öl!" Masanın üstündeki figürlerle papirüse yaklaştı ama tam o sırada kapı yavaşça vuruldu.

"Khaemwaset, içerde olduğunu biliyorum. Ne yapıyorsun?" Gelen Tbubui'ydu.

Khaemwaset taş gibi donup kaldı, Kasa hafif bir çığlık attı. Khaemwaset ona öfkeyle dönerek, işaret parmağını dudaklarına götürüp susmasını işaret etti. Kasa'nın bu en önemli anda büyüü bozmasından çok korkmuştu. Kasa yutkunarak başını evet anlamında salladı.

"Büyü yapmaya çalışıyorsun, değil mi, sevgilim?" diyen sesi duyuldu. Khaemwaset onun tırnaklarıyla kapıyı vurduğunu duydu. "Vazgeç! Seni daha fazla mutlu edebilmem için bana bir şans tanı. Seni hiçbir kadının arzulamadığı kadar tatmin edebilirim, Khaemwaset. Bu, o kadar kötü mü? Ben yalnızca yaşamak istiyorum, herkesin istediği bir şeyi istiyorum. Bu yüzden beni suçlayabilir misin?" Sesini yükseltmişti ve Khaemwaset acı ve öfkeyle onu dinliyordu. Yerinden kıpırdamadı. "Gözlerimi açtığım an ne yapacağımı anlamıştım ama sen çoktan çekip gitmiştin," diye konuşmasını sürdürdü yüksek sesle. "Hissetmişim. Bizlerden kurtulmaya çalışıyorsun, bunu hissediyorum. Ah, ne

- 497

Firavunların Öfkesi / 32

kadar da acımasızsın, Khaemwaset! Ama tüm bu çabaların bir işe yaramayacak. Thoth seni terk etti. Sözcüklerinin artık hiçbir etkisi kalmadı. Thoth..." Birden sustu ve odanın içindeki iki adam onun kapıyı açmaya çalıştığını fark etti. Kilidi zorluyordu. Birden ikisi de bir iki adım geri çekildi. Khaemwaset kapının diğer yanında onun kilidi açmak için çırpındığını görebiliyordu. "Thoth değil," dedi sonunda. "Elbette o olamaz. Set, değil mi? Set, babanın totemiydi. Ailendeki herkesin saçları Set'inki gibi kıvılcık. Ah, tanrılar." Birden kapıyı yumruklamaya ve bağırmağa başladı. "Khaemwaset! Seni seviyorum! Sana tapıyorum! Lütfen bunu yapma! Çok korkuyorum. Lütfen yaşamama izin ver!"

Khaemwaset ağzının kuruduğunu fark ederek cesaretini toplamak üzere masaya yaklaştı. Tbubui bağırıp çağırmaya, tahta kapıya var gücüyle vurmaya ve tekmelemeye devam edecekti. Khaemwaset onun bu çaresiz ve korku dolu davranışlarından kendini soyutlayamıyordu. Kararlılıkla papirüsün ve figürlerin üstüne tükürdü. "Afazoz ediyorum!" diye bağırды. Kapının arkasından gelen ses kesildi, sonra da yalvarmaya başladı. "Ah tanrılar, hayır! Bu bana acı veriyor, Khaemwaset. Lütfen dur artık!"

Büyük bir dikkatle üç figürle birlikte kâğıdı alıp yere koydu, sol ayağını kaldırdı ve kâğıtla figürleri ayağının altında ezdi. Tbubui'nun çığlıkları artık boğuluyormuş gibi garip çığlıklara dönüşmüştü. Bu çığlıklardan tedirgin olan Kasa elleriyle kulaklarını kapadı.

"Ölmeyeceğim, ölmeyeceğim," diye haykırdı. "Yeniden dirileceğim. Evrak yadsınamaz, Khaemwaset, geri geleceğim."

"Ah, evet yadsınır," diye mırıldandı. "Seni afazoz ediyorum Tbubui, afazoz ediyorum." Yere çömeldi fildişi saplı bıçağını alarak üç figüre yavaşça batırdı, sonra daha hızlı darbeler indirmeye başladı. Su dolu kabı

alarak balmumu parçalarının üstüne döktü, sonra da lambayı alarak geri kalan parçaları ateşe verdi. Papirüs hemen yanıp kavruldu ve balmumu da erimeye başladı.

"Afaro ediyorum," dedi son bir kez.

Tbubui tiz çığlıklar atarak avazı çıktığı kadar bağıyordu. Khaemwaset onun kapıyı yumruklayıp tekmelediğini duydu. Balmumu iyice erimiş ve papirüsden gelen siyah dumanlar da tavana yükseliyordu. Artık geriye bir avuç külden başka bir şey kalmamıştı. Balmumundan yapılmış şekiller artık tanınmayacak bir hale gelmişlerdi.

Khaemwaset ağlamaya başladı. Daha şanslı olabilirdim, diye geçirdi içinden. Tütsünün dumanı gözlerini yaşırtmıştı. Büyüm başarılı oldu. Set isteğine karşı çıkmadı ama yeniden güçlendiğini ve bana siyah ve acımasız gözleriyle baktığını hissediyorum. Bir kez daha da bakışlarını benden uzaklaştıracağını sanmıyorum.

Bir süre sonra içinde yoğun bir huzur hissetti. Günün ilk ışıkları ortalığı aydınlatmaya başlamıştı. Harmanisinin ucuyla yüzünü sildi. Mutlaka Tbubui'nun o korkunç çığlıklarını duyan birileri olmuştu. Birazdan koridor askerlerle dolacaktı ama ne bulacaklardı? Çevresine bakındı. Tütsü hâlâ yanıyordu. Lambanın alevi son bir kez daha parlayıp söndü. Khaemwaset kireç gibi bir yüzle duvara yaslanmış duran oda hizmetkârını fark etti.

"Kasa, kapıyı aç," dedi. Kasa ona şaşkınlıkla baktı.

"Ekselansları," dedi. "Burada neler oldu? Ne yaptınız?"

"Büyük bir kötülükten kurtuldum," dedi Khaemwaset. "Ama şimdi daha büyüğüyle yaşamayı öğrenmem gerekecek. Ev halkıyla daha sonra konuşacağım ama şimdi kapıyı açmanı istiyorum, Kasa."

Kasa sendeleyerek yerinde doğruldu ve kapıya doğru gitti. Tam kulbu çevirecekken birden dönüp efendisine baktı. "Ekselansları," dedi. "Set'in gizemli adı..."

"Söylediğim gibiydi," dedi Khaemwaset. "Ama bu adı kullanmayı aklından bile geçirme, dostum. Gösterdiğin yüreklilikten ötürü seni kutlarım."

Kasa kapıyı açtı.

Tbubui yüzü kapıya dönük, bir eli ileri uzanmış yerde kıvrılmış yatıyordu. Kapıyı tekmelemekten dizleri ve ayakları çizilmişti. Derisi pem-

-498 -

- 499 -

be ve kuruydu, kapıda kan izi yoktu. Koridordaki koku son derece mide bulandırıcıydı. Kasa öğürmeye başladı. Khaemwaset kokuya aldırmadı. Yere çömelerek Tbubui'nun alnına düşen bir tutam saçı kaldırdı. Gözleri cam gibi ifadesizdi. Ceset sanki şimdiden şişmeye başlamış gibiydi ve Khaemwaset fazla zamanı olmadığını biliyordu. Askerler ona doğru koşuyor ve o da evin içinden gelen bağırmaları duyuyordu. Ayağa kalktı. Askerler yanına gelip durdular ve onu selamladılar ama Khaemwaset onlara henüz bir açıklama yapmak istemiyordu. Hâlâ onu çok seviyorum ve onu istiyorum, diye geçirdi içinden. Bu hiç de normal bir istek değildi. Beni bu duygudan kurtarabilecek bir güç olduğunu da sanmıyorum.

"Onu bahçeye götürün," dedi askerlere. "Amek, burada mısın?" Korumalarının başı öne çıkarak eğilip selam verdi. "Ekselansları?" "Yanına altı adam al ve Sisenet'in doğu kıyısındaki evine git. Evin içinde Sisenet'le oğlunun cesetlerini bulacaksın. Onları buraya getir. Odunları hazırlat ve sonra da bana haber ver." Askerler aralarında mırıldanmaya başladılar ama Amek selam verdikten sonra ters bir bakış fırlatarak onları susturdu.

Koruması eğilmiş Ttubui'nun cesedini kaldırırken Khaemwaset cesede bir kez daha baktı. Sonra da elini Kasa'nın omzuna atarak dairesine doğru gitti. Dairesine giderken Ttubui'nun yeni dairesine uzanan girişin önünden geçerken bakmamaya çalıştı.

İçeri girdiğinde Kasa'ya gidip dinlenmesini söyledi ve yatağına yaklaştı. Kısacık bir süre önce Ttubui'nun içtiği şarap kadehi hâlâ masanın üstünde duruyordu. Şiltenin üstünde ve yastıkta bedeninin izi vardı. Khaemwaset yatağa oturarak yastığı kucağına aldı. Gün iyice ağarmaya ve kuş sesleri duyulmaya başlayınca dekada öylece oturup ağladı.

Üç saat sonra Amek geri geldiğinde Khaemwaset yorgunluktan perişan bir haldeydi. Kucağındaki yastığı kenara koyarak ayağına kalktı. "Tamam," dedi Amek. "Cesetler söylediğiniz gibi oradaydı. Sisenet odasında bir masanın üstüne yuvarlanmıştı, ekselansları ve bir elinde

- 500 -

lanetli bir bebek diğerindeyse ölü bir akrep vardı. Harmin ise yatağında ölmüştü." Khaemwaset başını salladı ama Amek henüz sözlerini tamamlamamıştı. "Ekselansları," diye sürdürdü konuşmasını duraksaya-rak. "Mesleğim gereği birçok ceset gördüm. Ama bu cesetler yeni ölmüş gibi değillerdi. Şişmiş ve çürümüşlerdi, kolları ve bacakları çok katıydı. Anlayamıyorum."

"Ben anlıyorum," dedi Khaemwaset. "Onlar çok uzun zaman önce ölmüşlerdi, Amek. Onları odunların üstüne yerleştir. Fazla dokunma-maya çalış."

"Ama ekselansları," diye karşı çıktı Amek. "Onları yakarsanız, mumyalanmalarına izin vermezseniz tanrılar onları bulamazlar ki. Ölümsüzlüklerini sağlayabilecek yalnızca adları kalacak geriye ve bu adlar Kutsal Varlıklar için çok küçük ipuçlarıdır."

"Gerçekten de öyle," dedi Khaemwaset, hem gülmek hem de ağlamak istiyordu. "Ama güven bana, Amek. Senden istediğim şey, bir tür bir büyüyle ilgili. Bu konuda fazla kafanı yorma."

Amek evet dercesine elini salladı sonra da kendisine verilen emirleri yerine getirmek üzere Khaemwaset'in yanından uzaklaştı. Khaemwaset, Sheritra'nın odasına gitti. Bu kez, içeri girmek için izin almadı. Bakmut'u bir kenara iterek kabul odasından geçip doğrudan Sheritra'nın yatak odasına girdi. Genç kız uyanmış ama henüz yatağından kalkmamıştı. Pencerelerdeki gölgelikler kaldırılmamıştı. Sheritra boş odanın içinde babasına bakarak gözlerini kırıştırdı, sonra yerinde doğruldu.

"Buraya gelmemeliydiniz, baba," diye söze başladı buz gibi bir sesle, sonra da dikkatle babasına baktı. Khaemwaset kızının ne gördüğünü biliyordu. Üstübaşı yağ içindeydi, boynunda ve kulaklarının arkasında sodyum karbonat izleri, merhemli çıplak göğsü ve çevresine yaydığı o kötü koku söz konusuydu. Sheritra yataktan fırladı.

"Büyü mü yaptınız?" dedi. "Ah, baba, ne oldu?"

"Hori öldü," dedi. Boğazına bir yumruk tıkanmıştı. Sheritra yavaşça başını salladı.

- 501 -

"Biliyorum. Neden bu kadar çok şaşırdınız ki?" Sonra bakışlarını yere indirdi. "Artık bir daha sizinle hiç konuşmayacağım. Yas tutmaya başlayacağım. Ben hiç olmazsa onu çok sevmiştim." Sesi titriyordu. "Eğer o çiyen kadın üzülmüş gibi yapacak olursa ki, yapacağından eminim, onu kendi ellerimle öldüreceğim."

Khaemwaset karşılık vermek yerine kızına harmanisini uzattı. "Bunu giy," dedi. "Bu bir emirdir ve buna karşı gelirsен seni zorla odadan çıkaracağım. Hori'nin cenaze töreninin dışında sana söz veriyorum beni bir daha görmeyeceksin."

Babasına bir an kuşkuyla baktıktan sonra harmaniye yırtarcasına elinden alıp üstüne geçirdi.

Khaemwaset kızını yanına alarak artık iyice aydınlanmış olan bahçeye çıktı. Kızının her şeyi iyice görmesini istediğinde sütunların kenarına çekildi. Sheritra bir an için gördüklerini algılayamadı. Khaemwaset hiçbir şey söylemeden kızının çimlerin üstünde yatan cesetlere bakışını izledi. Sheritra içini çekerek, uykuda yürüyormuşcasına cesetlere yaklaştı. Khaemwaset arkasından gitti. İki kez odun yığınlarının çevresinde dolaştı, yalnızca Merhu'nun sararmış ifadesiz yüzüne bakmak için bir kez durdu sonra da babasının karşısına geçti.

"Bunları siz mi yaptınız?" diye sordu.

"Ben yaptım," diye karşılık verdi. "Hori daha başından beri haklıydı. Burada kalmanı ve onların yanışını izlemeni emrediyorum sana."

Genç kızın kayıtsız yüz ifadesi değişmemişti. "Ama Hori için artık çok geç," dedi. "Eğer ona inansaydınız şimdi yaşıyor olacaktı."

"Eğer ona inansaydım, eğer o mezara girmeseydim, eğer hakkım olmayan bir şeyi çalmasaydım, eğer o gizemli Tsubui'nun peşine düş-meseydim..." Amek'e işareti verdi. "Yak onları," dedi.

Khaemwaset gökyüzüne yükselen dumanlara baktı. Cesetler alevlerin altında parçalanıp yanmaya başlamışlardı. Ama Sheritra ne yerinden kıpırdamış, ne de ağzını açıp bir ; söylemişti. Yalnızca cesetler teker teker alevlerin altında oturuyormuş gibi bir doğrulup yeniden yere düşerlerken Sheritra soluğunu tuttu. Babasıyla birlikte ceset-

- 502 -

ler kül oluncaya ve ateş sönünceye dek orada kaldılar. Cesetlerden geriye yalnızca kül olmuş kemikler kalmıştı. Sheritra babasının yanına yaklaştı.

"Tüm bunların sizin yüzünüzden olduğunu asla aklınızdan çıkarmayın," dedi, bakışlarında ne bir suçlama ne de acıma ifadesi vardı. "Şu andan itibaren ya yalnız kalma isteğime saygı göstereceksiniz ya da buradan gideceğim. Seçim sizin, prens." Babasının yanıtını beklemedi. Sırtını dikleştirip başını hafifçe kaldırarak beyaz harmanisine sarnarak babasının yanından uzaklaştı. Khaemwaset kızının arkasından baktı. Hizmetkârlar bahçenin bir köşesinde toplanmış olanları korku dolu bakışlarla izliyorlardı. Khaemwaset onlarla henüz yüzleşmek istemiyordu.

Güneşin ışınlarının duvarlarına yansıdığı eve doğru döndü. Evrağı da ateşe atmayı düşünmüştü ama yüreğinin derinliklerinden böylesi bir davranışın bir anlamı olmadığını biliyordu. Atsa bile evrak nasıl olsa geri gelecekti. Hiç olmazsa Thoth Evrakı'na sahip olduğum için gurur duymalıyım, diye acıyla geçirdi içinden sütunların gölgesi altında yürürken. Delikanlılığının düşü gerçekleşti. Doğduğum gün bana lanet

okunmuş ve benim bundan haberim bile yoktu. Oğlum öldü, karım benden uzaklaştı, kızım kendini odasına hapsedti. Önümde uzanan o uzun yıllarda ben ne yapacağım? O büyük ziyafet salonunu, bomboş koridorları ve yatağımı nasıl doldurabileceğim? Gece yarısı yatağımda tek başıma uyandığımda, evin derin ve suçlayıcı sessizliğinde gözlerim tavana dikili ne düşüneceğim? Kasa'ya işaret ederek evinden içeri girdi.

-503 -

Son Söz

'Suçun hakkından gelen,

yargılayan,

unutulanları anımsayan,

zamanın ve sonsuzluğun tek tanığı,

sözcüklerin tek hâkimi,

Thoth'a şükürler olsun.'

Khaemwaset kafasını güçlükle çevirerek su aradı. Gece lambasının loş ışığı odayı az da olsa aydınlatıyordu ama odanın içinde biri düzensiz bir şekilde soluk alıyordu. Bu ses hem ilkel, hem de ürkütücüydü. Bu sesin kendisinden çıktığını anlaması uzunca bir zamanını aldı. Elbette, diye geçirdi içinden huzurla. Sonunda ölüyorum işte. Ciğerlerim eski havayı solumaktan yorgun düştü. Gençliğimde gereğinden fazla mezar açtırdım, gereğinden fazla toz içindeki tabutları inceledim. Ama son yirmi yıldan bu yana da ölüleri rahatsız etmiyordum. Ta ki... ta ki Saqqara'daki o mezara girinceye dek. Göğsünün sıkıştığını hissetti, ellerini boğazına götürdü, ağzını açtı ve kısa bir süre soluk almaya çalıştı. Ama hemen sonra da gerginlik azaldı ve düzenli soluk almaya başladı. Neredeler, diye geçirdi içinden huzursuz bir şekilde. Kasa, Nubnofret rahiplerle, su ve ilaçla birlikte burada olmalıydılar ama oda karanlık ve boştu. Tek başımayım. Nubnofret elbette beni umursamıyor, ama Kasa... Bana ilgi göstermek onun görevi. "Kasa!" diye bağırdı boğuk bir sesle. "Su istiyorum!"

-505 -

Karşılık alamadı. Ay ışığının soğuk ışıkları altında nehrin üstünde parıldayan yakamozlar gibi odanın içindeki gölgeler hafifçe kıpırdadı. Ay ışığı, diye geçirdi içinden. Ay, ay. Ay, Thoth'a aittir ama ben ona ait değilim. Artık uzunca bir süre Set'e ait olacağım ve Set neredesin? Bir süre tüm dikkatini yalnızca görünmeyen duvarlarda yankılanan soluklarının sesine yöneltti. Kısa bir süre sonra diğer sesler araya girdi ve Khaemwaset karanlığı unutarak kaşlarını çatıp gözlerini kısarak karanlığın derinliklerine baktı. Hayvana benzeyen uzun tüylü şekiller gördü.

Birden gözüne yuvarlak bir ışık ilişti ve odasının içindeki maymunları gördü. Maymunlar bedenlerini kaşıyorlar, pençeleriyle cinsel organlarını tutuyorlardı. Maymunlar gözlerini ona dikmiş bakıyorlardı. Khaemwaset öfkelenmişti. Maymunların odasında ne işi vardı? Kasa neden onları kovalamam işti? Birden maymunların boyunlarındaki altın zincirleri gördü. Loş ışığın altında zincirler kahverengi görünüyor ve hepsi de aynı noktaya doğru uzanıyordu.

Khaemwaset birden çok korktu. Soluk alamadı, boğuk bir ses çıkardı. "Bu maymunlar benim, Khaemwaset," dedi karanlığın içinden gelen bir ses. "Onlar güneşin doğuşuna yardım ediyorlar. Şafağın habercileri. Ama artık senin için şafak bir daha sökmeyecek. Bu gece öleceksin." Birden soluk almaya

başladı. Kutsal, yaşam veren havayı özlemle içine çekti. "Kimsin?" diye sordu sert bir sesle. "Ortaya çık." Ama içinin derinliklerinden bu sesin sahibini görmek istemediğini hissediyordu. Karanlıkların arasından bir adam yatağa yaklaştı. Khaemwaset bir çığlık atarak yatağa yuvarlandı. Adamın uzun ve sivri bir gagası ve iblisin küçük gözleri vardı.

"Artık hatırlamanın zamanı geldi, Khaemwaset," dedi figür, adam, tanrı ona doğru uzanarak. "Unutmaya çalışmana karşın unutamadın. Set ile ben seninle ilgili uzun uzun konuştuk. Yeterince uzun bir süre onun sadık hizmetkârı oldun. Artık sadakatini bana göstereceksin."

"Demek bağışlanmadım," dedi Khaemwaset. "Kendimi Set'in ellerine bıraktığım o korkunç günden bu yana yirmi yıl geçti. Yirmi yıl ve Sheritra hâlâ evin içinde çekingen ve sessiz bir hayalet gibi dolaşıyor,

- 506 -

Nubnofret tüm kraliyet görevlerini üstlendi ve ona asla yaklaşmıyorum. Bağışladı ama unutamıyor. Her yaz vadide üçümüz Hori'nin mezarını ziyaret edip ona ve diğer ölümlere dua ediyoruz ama bu acı dolu ayın bile bizi yeniden bir araya getiremedi." Birden başı dönerek gözlerini kapadı ve gözlerini yeniden açtığı anda Thoth yerinden kıpırdamamıştı. Bekler gibi bir hali vardı. "Bana gelince," dedi boğuk bir sesle Khaemwaset. "Yıllardan beri Set'i savunuyorum. Onun hazinesini altınla doldurdum. Her gün hayranlıkla onun önünde saygıyla eğildim. Onun en çok sevdiği adakları adadım. Onun varlığını duvarlarımın içinde yatan kokuşmuş bir canavarın kokusu gibi tüm benliğimde hissettim. Ama yine de şikâyet etmedim. Ona ibadet etmeyi sürdürdüm. Her gün kendime şu soruyu sordum: "Acaba borcumu ödedim mi? Ve her gün yüreğimin derinliklerinden de ödeyemediğimi hissediyordum." Tanrının sakın yüzüne baktı. "Böylesi bir borç acaba bir gün ödenebilir mi?"

Thoth'un iblis yüzünden belli belirsiz bir düş kırıklığı geçti. "Set'e sığındığın, evrağı çaldığın ya da büyücü prensle ailesinden aldığın o korkunç intikamdan ötürü mü bağışlanıp bağışlanmadığını soruyorsun?" dedi.

"Her şeyden bağışlanmak istiyorum," dedi bağıarak Khaemwaset. Bağırır bağırmaz da ciğerlerinde korkunç bir sancı hissetti. "Bana ihanet ettiğin, bana sırt çevirdiğin için Set'e sığındım. Evrağı açgözlülük ve cahillikten ötürü çaldım, bundan ötürü sorumlu tutulmamam gerekir! İntikamıma gelince... intikamım..." Yerinde doğruldu. "O kadına karşı duyduğum şehvetin hiç azalmayacağını bilerek intikam almamın ne önemi olabilirdi? Her akşam, onun hem bu dünyadan hem de öbür dünyadan sanki hiç doğmamışcasına yok olduğunu bilmeme karşın, yine de her gece ona dokunmak için yanıp tutuşurken, acıyla inlerken ve asla uyuyamazken, saçlarını yüzümde hissederken, başını çevirip bana baktığında gülümsemesini gözlerimin önünde canlandırırken nasıl huzur içinde olabilirdim? Tüm bunlar aslında senin intikamın. Ah, bilginin tanrısı, senden nefret ediyorum!" Korkuyordu ama

- 507 -

buna karşın da çok öfkeliydi. "Tüm yaşamım boyunca sana ibadet ettim. Sana hizmet ettim ve sen de benim yaşantımı ve benim çok sevdiğim insanların yaşantılarını paramparça ederek beni ödüllendirdin. Ne yapılması gerekiyorsa onu yaptım ve yaptıklarımın ötürü de ne pişmanım ne de utanıyorum!"

"Borçlarının ödenmesinden söz etmiştin," diye karşılık verdi Thoth sakın bir tavırla. "Benim sana olan borcum senin hizmetindir, senin Set'e olan borcun da senin üzerine yağdırdığım lanetten kurtulmandır. Ama görüyorum ki, hâlâ gururlu ve hâlâ tövbe etmiyorsun Prens Kha-emwaset. Tüm bunların altında büyük bir günah, senin günahın yatıyor ve bunca yıl acı çekmene karşın sen bunu ne görebiliyor ne de alçakgönüllü davranabiliyorsun. Hori kurban edildi. Ahura, kocası ve oğlu bu işte birer piyondular." Khaemwaset'e doğru eğildi. Khaemwa-set korkuyla ürperdi. "Eğer adımı koyabilirsen, büyücü, bağışlanabilirsin."

Tanrı geri çekildi. Khaemwaset tüm dikkatini soluklarına yöneltti. Havayı içine çek, tut, bırak. Bunları yaparken loş odada maymunlar kendi aralarında oynuyorlardı ve Khaemwaset delice bir çabayla Thoth'un beklediği yanıtı bulmaya çalışıyordu. Hangi günah? Hangi günahı işledim, diye geçirdi içinden çaresizlikle. Acı hem de çok acı çektim. Benden daha başka ne beklenilebilirdi ki? "Adını koyamıyorum," dedi sonunda. "Çünkü böylesi bir şeyin var olduğuna inanmıyorum. Tanrılara benden bekledikleri gibi hizmet ettim ve onların gözünde doğru olanı yapmaya çalıştım. Benden daha fazla ne isteyebilirsin?"

Thoth uzun gagasını aşağı yukarı sallayarak başını evet dercesine salladı ve arkasında duran maymunlar huzursuzlukla yerlerinde kıpırdandılar. "Borçlar, alacaklar ve hizmetler karşılıklı olarak alınıp verilirler ve büyülerin yapılması da zorunludur," dedi yumuşak bir sesle tanrı. "Bunların hiçbirisi senin kimliğinin derinliklerinde bozulmadan duran ruhsal gururunun uçsuz bucaksız karanlık gölüne dokunamaz. Senin acı çekmen bu gölün yüzeyinin dalgalanmasına neden olmaz. Ruhsal

- 508 -

yükümlülüklerini yerine getirdiğin sürece ödüllenen gerektiğine inanıyorsun hâlâ. Borcun ödenmesinden vazgeçilmesini ya da çekilen acının azalmasını bekliyorsun. Bunca yıldır alınganlıktan başka bir şey öğrenmemişsin, prens."

Bir an sessizlik oldu. Hâlâ öfkeli olan Khaemwaset gözlerinin karanlığa dikti. Kısa bir süre sonra tanrı hafifçe kıpırdadı. "Söyle bana, Khaemwaset," dedi sıradan bir tavırla. "Eğer neden olduğun tüm acılardan kurtulman, anılarını değiştirmen, geçmişinde olanları silip yok etmen için sana bir fırsat verseydim bu fırsatı değerlendirmek ister miydin? İyice düşün. Dersini öğrenir miydin yoksa yine aynı şekilde mi davranırdın?"

Khaemwaset ona baktı. Tanrı sabırla bekliyordu. Başının üstündeki beyaz tüyler gece esintisinde hafifçe sallanıyordu, küçük siyah gözleri kendisini dikkatle süzmesine karşın gözlerinde muzip bir ifade de vardı. Bu önerinin görüldüğü kadar içten olmadığını biliyordu Khaemwaset. Thoth'un bakışlarında acımasız bir şeyler daha vardı. Benimle alay ediyor, diye geçirdi içinden Khaemwaset üzüntüyle. Burada beni kurtarabilecek bir şeyi mutlaka görmem gerekiyor ama ben bunun ne olduğunun farkında bile değilim. "Başka bir işkence türü daha var," dedi bir süre sonra. "Beni yine tuzağa düşürüyorsun." Uzanarak gözlerini kapadı. Geri dönmek... ölünün eline dikili evrağı kesmek için bıçağını kaldırdığı ana geri dönüp, bunu yapmamak. Anılarını değiştirip onları yeniden düzenlemek ve Hori'nin güçlü bir prens olduğunu, evlendiğini, yaşlı Ramses'in sağ kolu olduğunu, Sheritra'nın benzersiz değerlerini anlayabilecek birini bulup onunla evlendiğini, kendisiyle Nubnofret'in yaşlandıklarını ama hâlâ birbirlerini sevdiklerini görebilmek... Göğsü hızla inip kalkmaya başladı ve başını evet anlamında salladı. "Bu fırsatı istiyorum," dedi.

Gözlerini açtı. Thoth'un elinde uzun yıllardan beri sandıkların birinde duran o lanetli evrak vardı.

"Sana bir saatlik bir güç vereceğim," dedi tanrı. "Evrağı al Khaemwaset ve Pi-Ramses'de Firavun'un büyük yemek salonunda olduğun

-509-

o akşama döneceksin ve kendini arkadaşın Wennufer'le konuşurken bulacaksın. O geceyi hatırlıyorsun, değil mi? Hadi, geri dön ve bak bakalım neler olacak. Seni bekleyeceğim. İlahi Adalet'te zaman kavramı yoktur."

Khaemwaset evrağı aldı. Evrağı eline aimayalı yirmi yıldan daha uzunca bir zaman olmuştu, ama yine de kendisine hiç de yabancı gelmeyen bir duygu, bir temas vardı bu evrakta. Ttubui'ya, ona karşı duyduğu

şehvete, aşkın gözlerinin kör olmasına, dürüstlüğünün yok oluşuna ilişkin anılar birer birer geri gelmeye başladı. "Yeterince güçlü değilim," diye fısıldadı. "Bedenim..." Ama birden Pi-Ramses'deki büyük yemek salonundan gelen sarhoş kahkahalarını, şarkıları, müziği duydu ve burnuna şarap, ter kokuları ve insanın içini bayıltan çiçek kokuları geldi. Tüm bunlar çok uzaktaydı ve net değildi. Kendini zorladıkça sesleri ve kokuları daha yakından duymaya başladı ve birdenbire kendini salonun kapılarından birinin önünde kiltinin kemerine sıkıştırdığı evrakla gördü. Tanrı, bir saat demişti.

Endişeyle çıplak dansözlere, kahkahalarla gülen konuklara, dumanları tüten yiyecekleri taşıyan hizmetkârlara baktı. Neredeyim diye düşündü. Neredeydim? Ne yapıyordum? Birden girişin az ötesinde duran Wennufer'i gördü, yüzünde ciddi bir ifade vardı. Wennufer uzun boylu, yakışıklı, makyaj yapmış ve takılar takmış, küstah bakışlı esmer bir adamla konuşuyordu. Bu ben miyim, diye geçirdi içinden. Gerçekten de bu kadar yakışıklı mıydım?

Arkadaşına doğru yürümeye başladı. Üstünde kilti ve kemerinden başka bir şey olmadığını bilmesine karşın kimse onunla ilgilenmiyor gibiydi. Kısa bir süre sonra bu parfümlü esmer yabancının yanı başında durdu. Adam şarap kadehini doldurması için köleye doğru hafifçe kaldırdığında ve Khaemwaset yavaşça koluna dokunduğunda tanrının hazırladığı tuzağa düştüğünü anladı. Fazlasıyla korkmasına rağmen genç benliği çoktan arkasını dönmüştü ve Khaemwaset artık her şey için çok geç olduğunu anlamıştı.

-510 -

f rp, Cc

Khaem doktor.

Firavun'un oğlu, Ptah rahibi, büyücü ve

Mısır'ın kutsal mezarlarındaki gizemi araştıran aemwaset, oğluyla birlikte tanrıların öfkesini çekmek uğruna bu işe kendini adanmıştır.